

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

61 metai

2018 m. vasario 15 d.

Turinys

EUROPOS PARLAMENTAS

2016–2017 M. SESIJA

2016 m. balandžio 11–14 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 181, 2017 6 8.

PRIIMTI TEKSTAI

I Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės

REZOLIUCIJOS

Europos Parlamentas

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

2018/C 058/01	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl su žvejyba susijusių klausimų tarptautiniame susitarime dėl jūrų biologinės įvairovės nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose (Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencija) (2015/2109(INI))	2
2018/C 058/02	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Viduržemio jūros regione ir poreikio nustatyti holistinį ES požiūrį į migraciją (2015/2095(INI))	9
2018/C 058/03	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinių 2012–2013 m. subsidarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitų (2014/2252(INI))	33
2018/C 058/04	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija „Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programa (REFIT). Dabartinė padėtis ir perspektyva“ (2014/2150(INI))	39
2018/C 058/05	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija „Bendrosios rinkos reglamentavimo gerinimas“ (2015/2089(INI))	48
2018/C 058/06	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija „Mokymasis apie ES mokyklose“ (2015/2138(INI))	57

2018/C 058/07	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija „Programa „Erasmus+“ ir kitos priemonės judumui skatinti profesinio rengimo ir mokymo srityje. Mokymosi visą gyvenimą požiūris“ (2015/2257(INI))	65
2018/C 058/08	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES vaidmens tarptautinių finansų, pinigų ir reguliavimo institucijų ir įstaigų veikloje (2015/2060(INI))	76
2018/C 058/09	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl mažos apimties priekrantės žvejybos inovacijų ir įvairinimo nuo žuvininkystės priklausomuose regionuose (2015/2090(INI))	82
2018/C 058/10	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendrų taisyklių siekiant taikyti BŽP išorės aspektą, įskaitant žvejybos susitarimus (2015/2091(INI))	93

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

2018/C 058/11	2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos įgyvendinimo reglamento, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką pratęsiamas veikliosios medžiagos glifosato patvirtinimo galiojimas ir iš dalies keičiamas įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas, projekto (D044281/01 – 2016/2624(RSP))	102
2018/C 058/12	2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija „ES kintančioje pasaulinėje aplinkoje. Labiau tarpusavyje sujungtas, prieštaringesnis ir sudėtingesnis pasaulis“ (2015/2272(INI))	109
2018/C 058/13	2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES Vidurinės Azijos strategijos įgyvendinimo ir peržiūros (2015/2220(INI))	119
2018/C 058/14	2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Zikos viruso protrūkio (2016/2584(RSP))	142
2018/C 058/15	2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Lenkijoje (2015/3031(RSP))	148

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

2018/C 058/16	2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Pakistano, ypač išpuolio Lahore (2016/2644(RSP))	151
2018/C 058/17	2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija „Hondūras: žmogaus teisių gynėjų padėtis“ (2016/2648(RSP))	155
2018/C 058/18	2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Nigerijos (2016/2649(RSP))	159
2018/C 058/19	2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2015 m. ataskaitos dėl Turkijos (2015/2898(RSP))	164
2018/C 058/20	2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2015 m. ataskaitos dėl Albanijos (2015/2896(RSP))	175
2018/C 058/21	2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Bosnijos ir Hercegovinos 2015 m. pažangos ataskaitos (2015/2897(RSP))	182
2018/C 058/22	2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kovos su skurdu tikslo siekimo atsižvelgiant į didėjančias namų ūkių išlaidas (2015/2223(INI))	192

2018/C 058/23	2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl privačiojo sektoriaus ir vystymosi (2014/2205(INI))	209

II *Komunikatai*

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

Europos Parlamentas

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

2018/C 058/24	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento sprendimas dėl prašymo atšaukti Hermanno Winklerio (Hermann Winkler) imunitetą (2016/2000(IMM))	223

III *Parengiamieji aktai*

EUROPOS PARLAMENTAS

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

2018/C 058/25	P8_TA(2016)0094 Tam tikrų AKR valstybių kilmės produktai ***I 2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo taikoma prekybos tam tikrų valstybių, kurios yra Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybių grupės dalis, kilmės produktais tvarka, nustatyta susitarimais, kuriais sudaromi arba ketinama sudaryti ekonominės partnerystės susitarimus (nauja redakcija) (COM(2015)0282 – C8-0154/2015 – 2015/0128(COD)) P8_TC1-COD(2015)0128 Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. balandžio 12 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/..., kuriuo taikoma prekybos tam tikrų valstybių, kurios yra Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybių grupės dalis, kilmės produktais tvarka, nustatyta susitarimais, kuriais sudaromi ekonominės partnerystės susitarimai arba ketinama juos sudaryti (nauja redakcija)	225
2018/C 058/26	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Danijos Vyriausybės bei Grenlandijos Vietinės Vyriausybės žvejybos partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, sudarymo Europos Sąjungos vardu projekto (11634/2015 – C8-0377/2015 – 2015/0152(NLE)) . . .	227
2018/C 058/27	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Kinijos Liaudies Respublikos ypatingojo administracinio regiono Makao Vyriausybės susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų sudarymo projekto (05255/2014 – C8-0040/2015 – 2012/0015(NLE))	228
2018/C 058/28	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostata dėl pareigos taikyti minimalų standartinį tarifą trukmės (COM(2015)0646 – C8-0009/2016 – 2015/0296(CNS))	229

2018/C 058/29	2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pritariama tam, kad Europos policijos biuras (Europolas) sudarytų Brazilijos Federacinės Respublikos ir Europolo strateginio bendradarbiavimo susitarimą, projekto (13980/2015 – C8-0010/2016 – 2016/0801(CNS))	230
2018/C 058/30	P8_TA(2016)0101 Veisliniai gyvūnai ir jų genetinės medžiagos produktai ***I 2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl zootechninių ir genealoginių reikalavimų, taikomų prekybai Sąjungoje veisliniais gyvūnais bei jų genetinės medžiagos produktais ir jų importui į Sąjungą (COM(2014)0005 – C7-0032/2014 – 2014/0032(COD)) P8_TC1-COD(2014)0032 Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. balandžio 12 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/... dėl zootechninių ir genealoginių reikalavimų, taikomų grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimui, prekybai jais bei jų genetinės medžiagos produktais ir jų įvežimui į Sąjungą, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (ES) Nr. 652/2014, Tarybos direktyvos 89/608/EEB ir 90/425/EEB bei panaikinami tam tikri gyvūnų veisimo srities aktai („Gyvūnų veisimo reglamentas“)	231
2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis		
2018/C 058/31	2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo (Švedijos paraiška „EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks“) (COM(2016)0061 – C8-0033/2016 – 2016/2022(BUD))	232
2018/C 058/32	2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo (EGF/2016/000 TA 2016 – techninė pagalba, teikiama Komisijos iniciatyva) (COM(2016)0078 – C8-0095/2016 – 2016/2025(BUD))	237
2018/C 058/33	2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos pozicijos dėl Europos Sąjungos 2016 finansinių metų Taisomojo biudžeto Nr. 1/2016 projekto. Nauja priemonė, skirta skubiai paramai teikti Sąjungoje (07068/2016 – C8-0122/2016 – 2016/2037(BUD))	242
2018/C 058/34	2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Samo Jerebą Audito Rūmų nariu (C8-0025/2016 – 2016/0804(NLE))	245
2018/C 058/35	2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Mihailą Kozlovsą Audito Rūmų nariu (C8-0411/2015 – 2015/0814(NLE))	246
2018/C 058/36	2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Janą Gregorą Audito Rūmų nariu (C8-0412/2015 – 2015/0815(NLE))	247
2018/C 058/37	2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Ladislavą Balko Audito Rūmų nariu (C8-0413/2015 – 2015/0816(NLE))	248
2018/C 058/38	2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Januszą Wojciechowski Audito Rūmų nariu (C8-0414/2015 – 2015/0817(NLE))	249

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

2018/C 058/39	Europos Parlamento sprendimas neprieštarauti 2016 m. balandžio 5 d. Komisijos deleguotajam reglamentui, kuriuo ištaisomas Deleguotasis reglamentas (ES) 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiais taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos (C(2016)01934 – 2016/2639(DEA))	250
2018/C 058/40	2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (05419/1/2016 – C8-0140/2016 – 2012/0011(COD))	252
2018/C 058/41	2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar traukimo baudžiamojon atsakomybėn už jas arba baudžiamųjų sankcijų vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (05418/1/2016 – C8-0139/2016 – 2012/0010(COD))	253
2018/C 058/42	P8_TA(2016)0127 Keleivio duomenų įrašo duomenų naudojimas (ES PNR) ***I 2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl keleivio duomenų įrašo duomenų naudojimo teroristinių nusikaltimų ir sunkių nusikaltimų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir patraukimo už juos baudžiamojon atsakomybėn tikslais (COM(2011)0032 – C7-0039/2011 – 2011/0023(COD)) P8_TC1-COD(2011)0023 Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. balandžio 14 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/... dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) duomenų naudojimo teroristinių nusikaltimų ir sunkių nusikaltimų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir patraukimo už juos baudžiamojon atsakomybėn tikslais	254
2018/C 058/43	P8_TA(2016)0131 Komerčių paslapčių apsauga nuo neteisėto gavimo, naudojimo ir atskleidimo ***I 2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl neatskleistos praktinės patirties ir verslo informacijos (komercinių paslapčių) apsaugos nuo neteisėto gavimo, naudojimo ir atskleidimo (COM(2013)0813 – C7-0431/2013 – 2013/0402(COD)) P8_TC1-COD(2013)0402 Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. balandžio 14 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/... dėl neatskleistos praktinės patirties ir verslo informacijos (komercinių paslapčių) apsaugos nuo neteisėto jų gavimo, naudojimo ir atskleidimo . . .	256
2018/C 058/44	2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Parlamento 2017 finansinių metų įplaukų ir išlaidų sąmatos (2016/2019(BUD))	257

Simbolių paaiškinimai

- * Konsultavimosi procedūra
- *** Pritarimo procedūra
- ***I Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas
- ***II Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas
- ***III Įprasta teisėkūros procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra pasirenkama atsižvelgiant į teisės akto projekte pasiūlytą teisinį pagrindą.)

Parlamento pakeitimai

Naujos teksto dalys žymimos **pusjuodžiu kursyvu**. Išbrauktos teksto dalys nurodomos simboliu „■“ arba perbraukiamos. Pakeistos teksto dalys nurodomos naują tekstą pažymint **pusjuodžiu kursyvu**, o ankstesnį nereikalingą tekstą išbraukiant arba perbraukiant.

EUROPOS PARLAMENTAS

2016–2017 M. SESIJA

2016 m. balandžio 11–14 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 181, 2017 6 8.

PRIIMTI TEKSTAI

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

P8_TA(2016)0100

Su žvejojimo susiję klausimai Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje

2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl su žvejojimo susijusių klausimų tarptautiniame susitarime dėl jūrų biologinės įvairovės nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose (Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencija) (2015/2109(INI))

(2018/C 058/01)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (UNCLOS) ir į du jos įgyvendinimo susitarimus: IX dalies įgyvendinimo susitarimą ir Jungtinių Tautų susitarimą dėl žuvų išteklių (UNFSA),
- atsižvelgdamas į JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją dėl tarptautinės teisiškai privalomos priemonės pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją dėl jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo ir tausaus jos išteklių naudojimo nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose parengimo,
- atsižvelgdamas į 2012 m. Rio de Žaneire surengtos Jungtinių Tautų konferencijos darnaus vystymosi klausimais išvadų dokumentą „Ateitis, kurios norime“ (angl. „The Future We Want“),
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų atviros neformalios *ad hoc* darbo grupės ataskaitas,
- atsižvelgdamas į Biologinės įvairovės konvenciją ir Biologinės įvairovės konvencijos šalių priimtus Aičio biologinės įvairovės tikslus, ypač į 6, 10 ir 11 tikslus,
- atsižvelgdamas į Azorų 2009 m. ekologiniu arba biologiniu požiūriu svarbių jūrų rajonų nustatymo ir Biologinės įvairovės konvencijoje nurodytų saugomų jūrų rajonų tarptautiniuose vandenynų vandenyse ir giliavandenių jūrų buveinių reprezentatyvių tinklų kūrimo mokslinius kriterijus ir gaires,
- atsižvelgdamas į Biologinės įvairovės konvencijos šalių vykdomą ekologiniu arba biologiniu požiūriu svarbių jūrų rajonų nustatymo procesą, per kurį jau nustatyti 204 rajonai, atitinkantys kriterijus – daug šių rajonų yra nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose;
- atsižvelgdamas į tai, kad ekologiniu arba biologiniu požiūriu svarbūs jūrų rajonai nustatyti Pietų Indijos vandenyne, Rytų tropinės ir vidutinės juostos Ramiajame vandenyne, Šiaurės Ramiajame vandenyne, Pietryčių Atlante, Arkties vandenyne, Šiaurvakarių Atlante, Viduržemio jūroje, Pietvakarių Ramiajame vandenyne, platesniame Karibų regione ir Vakarų vidurio Atlante, o kiti regionai dar nenagrinėti,

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Rio deklaraciją dėl aplinkos ir vystymosi, „Darbotvarkę 21“, tolesnio „Darbotvarkės 21“ įgyvendinimo programą, pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimo darnaus vystymosi klausimais įgyvendinimo planą (Johanesburgo deklaraciją dėl darnaus vystymosi ir įgyvendinimo planą),
 - atsižvelgdamas į Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) 1995 m. spalio mėn. konferencijoje priimtą FAO atsakingos žvejybos elgesio kodeksą ir su juo susijusias priemones, ypač 1995 m. Susitarimą dėl skatinimo žvejybos laivams atviroje jūroje laikytis tarptautinių išsaugojimo ir valdymo priemonių,
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų 2030 m. darnaus vystymosi darbotvarkę (priimtą 2015 m., JT GA A/RES/70/1) ir 14-ąją darnaus vystymosi tikslą išsaugoti ir tusiai naudoti vandenynus, jūras ir jūrų išteklius siekiant darnaus vystymosi,
 - atsižvelgdamas į 14-ąją Jungtinių Tautų darnaus vystymosi programos tikslą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A8-0042/2016),
- A. kadangi jūra dengia 71 proc. Žemės paviršiaus ir joje yra 97 proc. planetos vandens; kadangi jūra yra didelės dalies pasaulio biologinės įvairovės, kurios dar daug neištirta, buveinė;
- B. kadangi apie 64 proc. jūros, visų pirma atviroji jūra ir giliavandenės jūros dugnas, yra nacionalinei valstybių jurisdikcijai nepriklausantys rajonai ir jiems taikoma tarptautinė teisė;
- C. kadangi vandenynai atlieka neatskiriama funkcijas daugelyje Žemės sistemų, įskaitant klimatą ir oro reiškinius, ir kadangi juose vykdoma labai įvairi žmogaus veikla, tokia kaip žvejyba, energetikos projektai, transportas ir prekyba;
- D. kadangi, nustačius saugomus jūrų rajonus, yra apsaugoti mažiau kaip 1 proc. nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančių rajonų ir kadangi daugumai vandenynų regionų netaikoma jokia valdymo sistema, pagal kurią būtų galima teisiškai nustatyti saugomus jūrų rajonus;
- E. kadangi jūrų biologinės įvairovės išsaugojimas ir apsauga turėtų būti visos žmonijos rūpestis ir turėtų būti laikomasi atitinkamo požiūrio;
- F. kadangi sveikų jūrų buveinių ir tvarių žuvų išteklių išlaikymas yra būtinas siekiant ilgalaikio žuvininkystės tvarumo;
- G. kadangi 2014 m. saugomos ekosistemos apėmė 15,2 proc. sausumos ir tik 8,4 proc. jūrų rajonų visame pasaulyje;
- H. kadangi klimato kaita ir rūgštėjimas dar labiau padidina neigiamą pernelyg intensyvaus naudojimo, taršos, jūrų šiuokšlinimo ir jūrų buveinių bei ekosistemų irimo poveikį;
- I. kadangi JT konferencijos darnaus vystymosi klausimais (Rio de Žaneiras, 2012 m.) išvadų dokumente „Ateitis, kurios norime“ pabrėžiama, kad gamtos išteklių apsauga ir valdymas, kuriais grindžiamas ekonominis ir socialinis vystymasis, yra visa apimantys tikslai ir esminiai reikalavimai siekiant darnaus vystymosi;
- J. kadangi jūros ir vandenynai suteikia galimybių mėlynosios ekonomikos augimui, kurių dauguma vis dar nepanaudojama, pavyzdžiui, tokiose srityse, kaip atsinaujinančiųjų išteklių energija ir farmacijos produktai, ir šiomis galimybėmis vystymosi tikslais taip pat galėtų naudotis dabartinės besivystančios šalys; kadangi būtina išankstinė jūrų sektoriaus vystymosi ir mėlynosios ekonomikos augimo galimybių sąlyga yra žinių apie jūrines rūšis ir jūrų aplinką plėtotė, batimetrija ir pažeidžiamų jūrų ekosistemų žemėlapių sudarymas;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- K. kadangi jūrų biologinės įvairovės išsaugojimas ir tausūs jos naudojimas yra tiesiogiai susiję su ilgalaikiu darniu vystymusi ir todėl yra socialiniu, ekonominiu ir aplinkos požiūriu svarbūs visoms šalims ir teritorijoms;
- L. kadangi esama teisinė nacionalinei jurisdikcijai nepriklausantiems rajonams taikytina sistema, sukurta daugiau kaip prieš 30 metų, grindžiama laisvės naudotis atvira jūra doktrina, turi būti toliau plėtojama siekiant sėkmingai skatinti nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančių rajonų jūrų biologinės įvairovės išsaugojimą ir tausų naudojimą;
- M. kadangi per pastaruosius dešimtmečius padaugėjo jūrų aplinkoje vykdomos veiklos rūšių; kadangi pripažįstame įvairių rūšių atviroje jūroje vykdomos veiklos mastą ir poveikį jūrų biologinei įvairovei;
- N. kadangi pripažįstame įvairių rūšių atviroje jūroje vykdomos veiklos sąveiką ir kumuliacinį poveikį jūrų biologinei įvairovei ir kadangi įvairių rūšių veikla turi poveikį jūrų biologinei įvairovei;
- O. kadangi 2004 m. JT Generalinė Asamblėja įsteigė atvirą neformalią *ad hoc* darbo grupę, siekdama ištirti ir išnagrinėti nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančių rajonų jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo ir tausaus naudojimo klausimus;
- P. kadangi 2011 m. darbo grupė rekomendavo inicijuoti procesą, per kurį būtų nustatyti trūkumai ir jų šalinimo būdai, be kita ko, galbūt parengtas daugiašalis susitarimas pagal UNCLOS, ir per kurį būtų sprendžiami ir visi jūrų genetinių išteklių klausimai (įskaitant naudos pasidalijimo klausimus), nustatomos priemonės, pavyzdžiui, rajonų principu grindžiama valdymo priemonės (įskaitant saugomus jūrų rajonus), poveikio aplinkai vertinimo procesai, sprendžiami pajėgumų didinimo ir jūrų technologijų perdavimo klausimai;
- Q. kadangi 2011 m. darbo grupės pirmininkų pateiktose išvadose pripažįstama, jog yra atotrūkis tarp ekologiniu ir biologiniu požiūriu svarbių rajonų nustatymo mokslinio proceso ir faktinio tokių rajonų nustatymo, nes nė vienas pasaulinis forumas tuo metu neturėjo tam oficialių įgaliojimų, o esamiems regioniniams ir sektoriniams forumams kilo teisinių sunkumų tai padaryti;
- R. kadangi 2011 m. darbo grupės pirmininkų išvadose pažymėta, kad bendrai pripažįstamos esamos padėties ribotos galimybės ir trūkumai;
- S. kadangi 2012 m. birželio mėn. „Rio + 20“ išvadų dokumente valstybių ir vyriausybių vadovai, remdamiesi darbo grupės išvadomis, įsipareigojo nedelsdami, kol nepasibaigė 69-a JT Generalinės Asamblėjos sesija, išspręsti nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančių rajonų jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo ir tausaus naudojimo problemą, be kita ko, priimti sprendimą dėl tarptautinės priemonės pagal Jūrų teisės konvenciją parengimo;
- T. kadangi žvejyba, pati savaime ir drauge su klimato kaita, jūrų tarša ar kitų rūšių žmogaus veikla jūroje, daro didelį poveikį jūrų biomasei ir biologinei įvairovei ir todėl žvejybos poveikį jūrų biologinei įvairovei nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose turėtų išsamiai reglamentuoti visos jūrų išsaugojimo ir valdymo priemonės, kad tokio poveikio būtų išvengta arba jis būtų kuo mažesnis; kadangi, be to, žvejyba yra ne vienintelis žmogaus veiklos sukeliama vandenynų išteklių mirtingumo veiksnys, todėl tarptautinių veiksmų derėtų imtis ne tik dėl jos;
- U. kadangi, be kita ko, mineralinių medžiagų gavyba, gręžiniai ir sausumos plotų panaudojimas urbanistinėms platformoms yra kiti šiandieniniai žvejybos išteklių mirtingumo veiksniai ir ateityje jūrų sektoriaus vystymasis gali nulemti nenumatytus mirtingumo veiksnius, dėl kurių reikia būti budriems;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- V. kadangi jūrų biologinė įvairovė jau yra gerokai sumažėjusi; kadangi yra glaudi sąsaja tarp žvejybos galimybių išsaugojimo būsimoms kartoms ir jūrų biologinės įvairovės apsaugos bei jūrų ekosistemų išsaugojimo;
- W. kadangi tausūs ir selektyvūs žvejybos būdai yra itin svarbi tvaraus žvejybos išteklių valdymo ir atsitiktinės priegaudos mažinimo priemonė, padedanti išsaugoti jūrų biologinę įvairovę;
- X. kadangi, siekiant užtikrinti jūrų biologinės įvairovės išsaugojimą ir tausų išteklių naudojimą, visiems veiklą jūrose vykdančioms subjektams būtina koordinuoti savo veiksmus ir tarpusavyje konsultuotis;
- Y. kadangi dėl savo pobūdžio ES atokiausi regionai turi tam tikrų geografinių ir kartais geopolitinių ypatumų ir jiems taikomi specialūs regioninio bendradarbiavimo mechanizmai;
- Z. kadangi žvejyba yra labai svarbi veikla, vykdoma tiek nacionalinės jurisdikcijos rajonuose, tiek jai nepriklausančiuose rajonuose;
- AA. kadangi ES atlieka pagrindinį vaidmenį pasaulinio jūrų ir vandenynų valdymo srityje ir turi didelę tarptautinę įtaką žuvininkystės srityje, nes, be kita ko, priklauso 17 regioninių žuvininkystės valdymo organizacijų (RŽVO); kadangi toks lyderės vaidmuo reiškia, kad ES yra atsakinga už tai, kad būtų patvirtinta iniciatyvi politika dėl jūrų biologinės įvairovės apsaugos visame pasaulyje;
- AB. kadangi UNFSA, kurioje nustatytos konvencijos šalių teisės ir pareigos, susijusios su vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių apsauga ir valdymu, yra išsamus ir ateities perspektyvas numatantis dokumentas – jo nereikėtų keisti, menkinti ar apeiti ir privalu užtikrinti visapusišką jo įgyvendinimą vykdančioms bendradarbiavimo procesus, kuriuos reikėtų nustatyti naujoje tarptautinėje priemonėje;
- AC. kadangi, siekiant sudaryti sąlygas tvariai valdyti išteklius visame pasaulyje, reikėtų pasimokyti iš pastarojo meto ES nesutarimų su Farerų salomis ir Islandija;
- AD. kadangi kiekviena šalis turi teisę gauti naudos iš savo išteklių išsaugojimo ir tausaus naudojimo, kaip nustatyta UNCLOS;
- AE. kadangi pripažįstame valstybių pareigą saugoti ir išlaikyti jūrų aplinką, įskaitant retų ir trapių ekosistemų ir pažeidžiamų rūšių, kurių ištekliai išekvoti, kurioms gresia pavojus ir kurios nyksta, bei kitų formų jūrų gyvųjų išteklių buveinių apsaugą;
- AF. kadangi UNFSA nustato atsargumo principo ir ekosistema grindžiamo požiūrio į žuvininkystės valdymą taikymo, vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių išsaugojimo ir valdymo priemonių, tarptautinio bendradarbiavimo per regioninių ir subregioninių žuvininkystės valdymo organizacijų (RŽVO) veiklą ir susitarimus sistemą; kadangi reikėtų gerinti jos faktinį įgyvendinimą;
- AG. kadangi JT GA rezoliucijose 61/105 ir 64/72 valstybės ir RŽVO raginamos patvirtinti įvairias priemones, kuriomis būtų užtikrinama veiksminga giliavandenių jūrų išteklių apsauga ir neleidžiama dugninei žvejybai daryti neigiamo poveikio pažeidžiamoms jūrų ekosistemoms nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose;
- AH. kadangi pripažįstame ir remiame besivystančių valstybių teises ir specifinius reikalavimus, susijusius su pajėgumų didinimu, kad jos galėtų gauti naudos iš išteklių išsaugojimo bei tausaus naudojimo ir vienos valstybės ribas viršijančių bei toli migruojančių žuvų išteklių;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- AI. kadangi vykdant su vadinamuoju Kobės procesu susijusius veiksmus pripažįstamos tunų išteklius valdančių RŽVO, kurios jau atliko nepriklausomus veiklos rezultatų vertinimus, jau įdėtos pastangos ir visos RŽVO raginamos reguliariai atlikti tokius vertinimus, viešai paskelbti rezultatus ir visapusiškai įgyvendinti pateiktas rekomendacijas; kadangi tokios institucijos kaip JT Generalinė Asamblėja ir Žuvininkystės komitetas (COFI) taip pat paragino kitas RŽVO imtis panašių veiksmų ir kadangi tokie vertinimai atliekami;
- AJ. kadangi RŽVO gali ir kai kurios jau siekia nustatyti saugomus jūrų rajonus, kad būtų išsaugoti ir atkurti tvaraus lygio žuvų ištekliai;
- AK. kadangi Biologinės įvairovės konvencija paskatino surengti praktinių seminarų siekiant nustatyti ekologiniu arba biologiniu požiūriu svarbius jūrų rajonus, be kita ko, nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose, seriją ir šių praktinių seminarų rezultatai valdymo konsultacijų tikslais dabar plačiai prieinami Biologinės įvairovės konvencijos interneto svetainėje;
- AL. kadangi nepaprastai svarbu rinkti duomenis ir dalytis moksliniais duomenimis ir žiniomis, siekiant priimti teisingus sprendimus, pagrįstus patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis;
- AM. kadangi aplinkosauginė jūrų taršos plastikumu problema kelia tiesioginę grėsmę jūrų biologinei įvairovei ir kadangi kovos su šia problema mastas ir priemonės tebėra nepakankamai tiriama, taip pat kadangi šios problemos sprendimas gali pasirodyti besąs ekonomiška naudingas;
- AN. kadangi darbo grupė 2015 m. sausio 23 d. dokumente pabrėžė visapusiškos pasaulinės tvarkos, pagal kurią būtų užtikrinamas geresnis nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančių rajonų jūrų biologinės įvairovės išsaugojimas ir valdymas, būtinybę;
- AO. kadangi ES aktyviai rengia ir skatina geriausią praktiką, siekdama užtikrinti tausų žuvų išteklių naudojimą, taip pat, vykdydama programas, tokias kaip „Horizontas 2020“, skatina rinkti duomenis, atlikti mokslinius tyrimus, darniai vystyti ir visa tai finansuoja;
- AP. kadangi 2015 m. sausio 23 d. darbo grupė pareiškė pritarianti rekomendacijai vadovaujantis konvencija parengti tarptautinę teisiškai privalomą priemonę;
- AQ. kadangi 2015 m. birželio 19 d. JT Generalinė Asamblėja priėmė rezoliuciją dėl tarptautinės teisiškai privalomos priemonės pagal UNCLOS dėl jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo ir tausaus naudojimo nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose parengimo;
1. palankiai vertina JT GA priimtą sprendimą parengti naują tarptautinę teisiškai privalomą priemonę pagal UNCLOS dėl jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo ir tausaus naudojimo nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose siekiant, be kita ko, pašalinti dabartinius trūkumus; pabrėžia, kad šis procesas nepakenks nei esamoms atitinkamoms priemonėms ir sistemoms, nei atitinkamoms pasaulinėms, regioninėms ar sektorinėms institucijoms (pvz., RŽVO); pabrėžia, kad svarbu užtikrinti sparčią, tačiau tikrai pagrįstą pažangą šios priemonės rengimo procese ir kad svarbu pasiekti tikslą iki 2017 m. pabaigos priimti galutinį teksto projektą;
 2. atkreipia dėmesį į UNCLOS viziją, galimybes ir poveikį geriems ryšiams tarp valstybių ir tausiam išteklių naudojimui, tačiau sykiu pripažįsta, kad dėl naujų iššūkių ir galimybių reikia pakoreguoti nuostatas;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

3. pabrėžia vandenynų ir jūrų bei jų išteklių išsaugojimo ir tausaus naudojimo svarbą; ragina ES ir tarptautinę bendruomenę skatinti jūros išteklių įvairovės išsaugojimą ir tausų naudojimą įgyvendinant, be kitų priemonių, modernias ir tvarias jūrų ekosistemų valdymo koncepcijas, vandenynų valdymo principus, valdant jūrų išteklių naudojimą (pavyzdžiui, mineralinių medžiagų gavybą, gręžinius ir pan.) ir žuvininkystę, įskaitant mokslu grindžiamą jūrų valdymą, išteklių lygio, kurį pasiekus užtikrinamas didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis, atkūrimą ir išlaikymą, ekosistema grindžiamą valdymą ir jūrų biologinės įvairovės išsaugojimą, esamų teisės aktų vykdymo užtikrinimą ir atsargumo principą;
4. pažymi, kad siekiant iki 2020 m. įveikti jūrų biologinei įvairovei kylančius iššūkius, valstybės narės turės imtis veiksmų, kad įgyvendintų valdymo planus, stebėtų, kaip įgyvendinamos taisyklės, gerintų savo žinių bazę ir stiprintų mokslinių tyrimų tinklus, koordinuotų informaciją apie jūrų biologinę įvairovę;
5. pripažįsta ir remia teigiamą vadovaujамųjų ES ir Komisijos atliekamą vaidmenį, atsižvelgiant į svarbią ES žvejybos pramonės ir rinkos užimamą padėtį ir į tai, kad Europos žuvininkystės politika yra siekiama tvarumo;
6. pripažįsta svarbų vaidmenį, kurį ES atlieka siekiant užtikrinti tausų gyvųjų jūrų išteklių naudojimą, ypač kovojant su neteisėta, nedeklaruojama ir neregamentuojama žvejyba; pabrėžia, kad neteisėta, nedeklaruojama ir neregamentuojama žvejyba iš esmės kelia grėsmę jūrų biologinei įvairovei ir labai trukdo išsaugoti jūrų ekosistemas; pažymi, kad ES teikia pirmenybę kovai su neteisėta, nedeklaruojama ir neregamentuojama žvejyba ir kad norint, jog ši kova būtų sėkminga, nepaprastai svarbus tarptautinis bendradarbiavimas; ragina Maisto ir žemės ūkio organizaciją ir regionines žuvininkystės valdymo organizacijas dėti daugiau pastangų gerinti daugiašalį bendradarbiavimą;
7. atkreipia dėmesį į teigiamą jūros maisto produktų sektoriaus aplinkosauginio ženklavimo poveikį, nes toks ženklavimas sudaro sąlygas vartotojams prisidėti prie išteklių tvarumo ir jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo, kadangi jie gali pasirinkti produktus remdamiesi informacija;
8. ragina Komisiją labiau skatinti, koordinuoti ir užtikrinti, kad žmogaus veiklos, įskaitant žuvininkystę ir visų rūšių jūros dugno ir vandenynų išteklių panaudojimą, poveikio biologinei įvairovei nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose klausimas būtų veiksmingai išspręstas priimant šį naują tarptautinį susitarimą; todėl pažymi, kad reikia labiau skatinti užtikrinti esamų teisės aktų vykdymą ir parengti reikiamas valdymo priemones, siekiant užtikrinti darną ir nuoseklumą;
9. ragina RŽVO užtikrinti, kad jų rekomendacijų būtų visapusiškai laikomasi, toliau atlikti reguliarius nepriklausomus vertinimus ir užtikrinti, kad tų vertinimų išvados būtų tinkamai įgyvendinamos;
10. primygtinai ragina Komisiją remti ir skatinti holistinį ir visapusišką požiūrį į saugomus jūrų rajonus, nes neįmanoma iš tikrųjų koordinuoti pastangų, susijusių su apsauga, ir bendradarbiauti šiuo klausimu, jei nedalyvauja kiek įmanoma platesnis suinteresuotųjų subjektų, vykdančių įvairias sritis apimančią jūrinę žmogaus veiklą vandenynuose ir jūrose, ratas;
11. skatina ir primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares siekti, kad nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose būtų taikomos ir įgyvendinamos ekologiniu ir biologiniu požiūriu svarbių jūrų rajonų nuostatos;
12. primygtinai ragina Komisiją bendradarbiauti su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, kad būtų ir toliau siekiama ir skatinama, priimant naują tarptautinį susitarimą pagal UNCLOS, sukurti institucinį mechanizmą, pagal kurį būtų nustatomos, administruojamos ir taikomos reikalingos nuostatos, susijusios su sujungtų, darnių, veikiančių ir reprezentatyvių saugomų jūrų rajonų tinklų stebėjimu ir užtikrinimu, nes tai pagrindinės priemonės užtikrinti ekologinius ir biologinius ryšius;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

13. ragina Komisiją tvarkyti išsamius duomenis apie jūrų biologinę įvairovę Europos regioninėse jūrose; mano, kad būtina įveikti šį iššūkį surinkti tokius duomenis, atsižvelgiant į tai, kad 80 proc. rūšių ir buveinių, kurioms taikoma Jūrų strategijos pagrindų direktyva, priskiriamos prie nežinomų;
 14. ragina ES imtis vadovaujančio vaidmens siekiant kovoti su plastiko tarša jūrose ir finansuoti reikiamus tyrimus pagal mėlynosios ekonomikos priemones;
 15. pabrėžia, kad šis naujas tarptautinis susitarimas turėtų užtikrinti vienodas veiklos sąlygas visiems suinteresuotiesiems subjektams; mano, kad naujas tarptautinis susitarimas taip pat turėtų apimti specifinius besivystančių šalių, ypač mažų salų valstybių, poreikius, susijusius su pajėgumų didinimu, siekiant tarptautinės bendruomenės tikslų, be kita ko, susijusių su saugomais jūrų rajonais;
 16. primygtinai ragina Komisiją skatinti tvirtesnę visų atitinkamų suinteresuotųjų subjektų, įskaitant naujų priemonių, dėl kurių deramasi, esamų UNFSA ir FAO priemonių šalis, RŽVO ir kitų sektoriaus institucijų, tokių kaip, be kita ko, Tarptautinė jūros dugno institucija ir Tarptautinė jūrų organizacija, bendradarbiavimą, koordinavimą, skaidrumą ir atskaitomybę;
 17. ragina JT bendradarbiauti su valstybėmis siekiant veiksmingiau įgyvendinti esamas taisykles ir prireikus sukurti papildomas taisykles, kurios galėtų netiesiogiai padėti apsaugoti biologinę įvairovę atviroje jūroje ir pagerinti socialines, saugos ir stebėjimo sąlygas, pavyzdžiui, nustatyti pasaulines valdymo priemones, t. y. centralizuotą laivų registracijos priemonę, tokią kaip visuotinis žvejybos laivų registras, kurį dabar rengia FAO, tačiau vengti didinti biurokratinę našta žvejams;
 18. pabrėžia, kad RŽVO įgaliojimai turi apimti ir žvejybos poveikį jūrų biologinei įvairovei nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose;
 19. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares remti ir skatinti, remiantis naujo tarptautinio susitarimo pagal UNCLOS rengimo įgaliojimais, kad būtų sukurtas institucinis mechanizmas, pagal kurį būtų įgyvendinami išankstiniai veiklos, kuri gali turėti didelį poveikį jūrų aplinkai, poveikio aplinkai vertinimai, kaip reikalaujama pagal UNCLOS 206 straipsnį, įskaitant jūrų išteklių naudojimą, remiantis patikima mokslinių žinių baze, kiek įmanoma, ir kad tai veiklai būtų taikomas nuodugnus aplinkosauginis ir socialinis bei ekonominis stebėjimas;
 20. ragina Komisiją, atsižvelgiant į naują tarptautinį susitarimą, siekti, kad būtų pripažinta žala aplinkai jūroje ir nustatyta atsakomybės už tokią žalą seka;
 21. primygtinai ragina Komisiją paraginti valstybes, kurios nėra pasirašiusios ar ratifikavusios UNCLOS, tai padaryti;
 22. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Jungtinių Tautų Generalinei Asamblėjai ir parengiamųjų veiksmų komitetui, atsakingam už būsimą tarptautinio susitarimo teksto rengimą.
-

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0102

Padėtis Viduržemio jūros regione ir poreikis nustatyti holistinį ES požiūrį į migraciją**2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Viduržemio jūros regione ir poreikio nustatyti holistinį ES požiūrį į migraciją (2015/2095(INI))**

(2018/C 058/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1951 m. Ženevos konvenciją ir jos papildomą protokolą, pirmiausia į teisę nebūti sugražintam,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją,
- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 1989 m. Vaiko teisių konvenciją ir 2014 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl JT Vaiko teisių konvencijos 25-ųjų metinių ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją, 1974 m. Tarptautinę konvenciją dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje ir iš dalies pakeistą 1979 m. Tarptautinę jūrų paieškos ir gelbėjimo konvenciją,
- atsižvelgdamas į 1990 m. Tarptautinę konvenciją dėl visų darbuotojų migrantų ir jų šeimos narių teisių apsaugos,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Veiksmų planas dėl nelydimų nepilnamečių (2010–2014 m.)“ (COM(2010)0213) ir į 2013 m. rugsėjo 12 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl nelydimų nepilnamečių padėties ES ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. balandžio 29 d. rezoliuciją dėl pastaruoju metu Viduržemio jūroje įvykusių nelaimių ir ES migracijos ir prieglobsčio politikos ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 10 d. rezoliuciją dėl migracijos ir pabėgėlių Europoje ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo diskusijas, 2015 m. surengtas Europos Parlamento Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitete, t. y. į balandžio 14 d. diskusiją dalyvaujant Komisijos nariui D. Avramopoulosui, gegužės 6 d. diskusiją dėl solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo, įskaitant paieškos ir gelbėjimo išpareigojimus, gegužės 26 d. diskusiją dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis strategijos, birželio 4 d. diskusiją dėl saugių ir teisėtų kelių į ES užtikrinimo prieglobsčio prašytojams ir pabėgėliams ir dėl bendros Europos prieglobsčio sistemos (BEPS) įgyvendinimo, birželio 25 d. diskusiją dėl kovos su nusikalstamu neteisėtų migrantų gabenimu, prekyba jais ir išnaudojimu darbui, tinkamų teisėtos ekonominės migracijos kanalų vystymo, taip pat sienų valdymo ir vizų politikos, liepos 2 d. diskusiją

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0070.⁽²⁾ OL C 93, 2016 3 9, p. 165.⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0176.⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0317.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

dėl to, kaip įgyvendinant migracijos ir vystymosi politiką naudojamos vidaus reikalams skirtos lėšos, liepos 6 d. diskusiją dėl pirmojo Komisijos pasiūlymų rinkinio pagal migracijos darbotvarkę, taip pat dėl solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo, įskaitant paieškos ir gelbėjimo išpareigojimus bei saugių ir teisėtų kelių į ES užtikrinimą prieglobsčio prašytojams ir pabėgėliams, liepos 16 d. diskusiją dalyvaujant ekspertams ES lėšų naudojimo migracijos politikai klausimais, taip pat klausimais, susijusiais su politika ir praktika nelydimų nepilnamečių atžvilgiu bei duomenimis apie juos ES valstybėse narėse ir Norvegijoje, klausimais dėl ES bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis migracijos srityje ir dėl naujų galimybių rengti teisės aktus dėl ekonominės migracijos, rugsėjo 22 d. diskusiją dėl antrojo Komisijos pasiūlymų rinkinio įgyvendinant migracijos darbotvarkę, rugsėjo 23 d. diskusiją su nacionalinių parlamentų atstovais dėl migrantų antplūdžio valdymo centrų principo ir migracijos klausimo sprendimo nacionaliniu ir vietos lygmenimis, spalio 19 d. diskusiją dėl kovos su neteisėtu nelegalių migrantų gabenimu, prekyba jais ir išnaudojimu darbui, lapkričio 10 d. diskusiją dėl Komisijos komunikato „Pabėgėlių krizės valdymas. Prioritetinių veiksmų pagal Europos migracijos darbotvarkę įgyvendinimo padėtis“ (COM(2015)0510), lapkričio 19 d. diskusiją dėl ES vidaus ir išorės finansavimo, susijusio su jos migracijos ir prieglobsčio politika, gruodžio 10 d. diskusiją dėl ES bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis migracijos srityje, gruodžio 21 d. diskusiją dėl sienų valdymo ir vizų politikos, veiksmingo BEPS įgyvendinimo ir tinkamų teisėtai ekonominės migracijos kanalų vystymo,

- atsižvelgdamas į bendrą Piliiečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų ir Vystymosi komitetų posėdyje 2015 m. balandžio 1 d. surengtas diskusijas dėl vystymosi ir migracijos sąsajos, taip pat į bendrą Piliiečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų ir Užsienio reikalų komitetų bei Žmogaus teisių pakomitečio posėdyje 2015 m. rugsėjo 15 d. surengtas diskusijas dėl pagarbos žmogaus teisėms atsižvelgiant į migrantų srautus Viduržemio jūroje,
- atsižvelgdamas į Piliiečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimus dėl jo delegacijų vizitų į Lampedūzą dėl paieškos ir gelbėjimo operacijų (2015 m. rugsėjo mėn.) ir į Tunisą dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis migracijos, prieglobsčio ir sienų valdymo srityse (2015 m. spalio mėn.), taip pat atsižvelgdamas į Biudžeto ir Piliiečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetų pranešimą dėl jų bendros delegacijos vizito į Siciliją siekiant rasti būdą išspręsti migracijos spaudimo regione klausimą, visų pirma biudžeto požiūriu (2015 m. liepos mėn.),
- atsižvelgdamas į Komisijos dešimties migracijos iniciatyvų veiksmų planą, pristatytą 2015 m. balandžio 20 d. Liuksemburge vykusiame bendrąme Užsienio ir Vidaus reikalų tarybų posėdyje,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos migracijos darbotvarkė“ (COM(2015)0240),
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 18 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2015/778 dėl Europos Sąjungos karinės operacijos Viduržemio jūros regiono pietų centrinėje dalyje (EUNAVFOR MED),
- atsižvelgdamas į Politiniame ir saugumo komitete ES ambasadorių priimtą sprendimą pradėti antrąją operacijos EUNAVFOR MED), pervadintos operacija „Sophia“, etapą ⁽¹⁾ ir atsižvelgdamas į NATO vadovaujamas operacijas Egejo jūroje,
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 9 d. JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 2240 (2015),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES kovos su neteisėtu migrantų gabenimu veiksmų planas (2015–2020 m.)“ (COM(2015)0285),
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą dėl EURODAC reglamento nuostatų, susijusių su įpareigojimu paimti pirštų atspaudus, įgyvendinimo (SWD(2015)0150),

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/lt/press/press-releases/2015/09/28-eunavfor/>

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Komisijos rekomendaciją dėl Perkėlimo į ES programos (C(2015)3560) ir į 2015 m. liepos 20 d. įvykusiame Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos posėdyje pristatytas Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų išvadas dėl 20 000 asmenų, kuriems būtina tarptautinė apsauga, perkėlimo pagal daugiašales ir nacionalines programas,
- atsižvelgdamas į Komisijos paaiškinimą dėl migrantų antplūdžio valdymo centrų principo, taip pat į 2016 m. vasario 10 d. padėties Graikijoje ir Italijoje ataskaitas bei 2016 m. kovo 4 d. pažangos Graikijoje ataskaitą,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 14 d. Tarybos sprendimą (ES) 2015/1523, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 22 d. Tarybos sprendimą (ES) 2015/1601, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje,
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomas krizinis perkėlimo mechanizmas ir iš dalies keičiamas 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliiečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (COM(2015)0450),
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo sudaromas ES bendras saugių kilmės šalių sąrašas, nurodytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos, ir kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2013/32/ES (COM(2015)0452),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES veiksmų grąžinimo srityje planas“ (COM(2015)0453),
- atsižvelgdamas į Komisijos rekomendaciją, kurioje apibrėžiamas vadinamasis Grąžinimo vadovas su grąžinimu susijusias užduotis vykdyšančioms valstybių narių kompetentingoms institucijoms (C(2015)6250), ir į jos priedą,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES viešųjų pirkimų taisyklių taikymas ir dabartinė prieglobsčio krizė“ (COM(2015)0454),
- atsižvelgdamas į bendrą Europos Komisijos ir vyriausiojo įgaliotinio komunikatą „Pabėgėlių krizės Europoje sprendimas. ES išorės veiksmų vaidmuo“ (JOIN(2015)0040),
- atsižvelgdamas į Komisijos sprendimą dėl Europos Sąjungos skubiosios pagalbos patikos fondo stabilumui didinti ir pagrindinėms neteisėtoms migracijos ir asmenų persikėlimo Afrikoje priežastims šalinti įsteigimo (C(2015)7293),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Pabėgėlių krizės valdymas. Skubios operatyvinės, biudžeto ir teisinės priemonės pagal Europos migracijos darbotvarkę“ (COM(2015)0490) ir jo priedus,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Pabėgėlių krizės valdymas. Prioritetinių veiksmų pagal Europos migracijos darbotvarkę įgyvendinimo padėtis“ (COM(2015)0510) ir jo priedus,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos sienų ir pakrančių apsauga ir veiksmingas Europos išorės sienų valdymas“ (COM(2015)0673), į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos sienų ir pakrančių apsaugos pajėgų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2007/2004, Reglamentas (EB) Nr. 863/2007 ir Tarybos sprendimas 2005/267/EB (COM(2015)0671), į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos kelionės dokumento neteisėtai ES esantiems trečiųjų šalių piliiečiams grąžinti (COM(2015)0668), į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl atitinkamų duomenų bazių tikrinimo prie išorės sienų sugriežtinimo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 562/2006 (COM(2015)0670), į pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo, kuriuo pagal Tarybos sprendimo (ES) 2015/1523 ir Tarybos sprendimo (ES) 2015/1601, kuriais Italijos ir

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje, 9 straipsnį Švedijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje (COM(2015)0677) ir į Komisijos rekomendaciją dėl kartu su Turkija vykdomos savanoriškos humanitarinio priėmimo programos (C(2015)9490),

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl prioritetinių veikslių pagal Europos migracijos darbotvarkę įgyvendinimo padėties (COM(2016)0085),
- atsižvelgdamas į Komisijos rekomendaciją Graikijos Respublikai dėl skubių priemonių, kurių turi imtis Graikija, kad būtų atnaujintas perdavimas pagal Reglamentą (ES) Nr. 604/2013 (C(2016)0871),
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos įgyvendinimo sprendimo dėl 30 proc. prašytojų, priskirtų Austrijai pagal Tarybos sprendimą (ES) 2015/1601, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje, perkėlimo Europos Sąjungoje laikino sustabdymo (COM(2016)0080),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Europos Vadovų Tarybai ir Tarybai „Grįžimas prie Šengeno erdvės nuostatų. Veikslių planas“ (COM(2016)0120),
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai „Antroji ataskaita dėl Turkijos pažangos vykdam vizų režimo liberalizavimo veikslių plano reikalavimus“ (COM(2016)0140) ir kartu pateiktą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SWD(2016)0097),
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos reglamento dėl skubios pagalbos Sąjungoje teikimo (COM(2016)0115) ir būsimą 2016 m. taisomąjį biudžetą Nr. 1, siekiant sukurti šios priemonės biudžeto eilutę,
- atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos išvadas, priimtas per 2015 m. balandžio 23 d. įvykusį jos specialųjį posėdį, 2015 m. birželio 25–26 d. posėdį, 2015 m. rugsėjo 23 d. neoficialų ES valstybių ir vyriausybių vadovų posėdį migracijos klausimais, 2015 m. spalio 15 d. posėdį, 2015 m. gruodžio 17–18 d. posėdį ir 2016 m. vasario 18–19 d. posėdį,
- atsižvelgdamas į Tarybos 2015 m. liepos 20 d. posėdžio išvadas dėl saugių kilmės šalių, 2015 m. liepos 20 d. posėdžio išvadas dėl migracijos, 2015 m. spalio 8 d. posėdžio išvadas dėl grąžinimo politikos ateities, 2015 m. spalio 12 d. posėdžio išvadas dėl migracijos, 2015 m. lapkričio 9 d. posėdžio išvadas dėl priemonių pabėgėlių ir migracijos krizei spręsti, 2015 m. gruodžio 4 d. posėdžio išvadas dėl bepilietybės ir 2016 m. kovo 10 d. posėdžio išvadas dėl neteisėto migrantų įvežimo,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 14 d. ES pirmininkaujancios valstybės priimtas išvadas,
- atsižvelgdamas į Taryboje 2015 m. liepos 20 d. posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų priimtas išvadas dėl 20 000 asmenų, kuriems akivaizdžiai būtina tarptautinė apsauga, perkėlimo pagal daugiašales ir nacionalines programas,
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 15 d. ES ir Turkijos bendrą veikslių planą ir 2016 m. vasario 10 d. ir kovo 4 d. jo įgyvendinimo ataskaitas,
- atsižvelgdamas į ES valstybių ir vyriausybių vadovų 2016 m. kovo 7 d. pareiškimą,
- atsižvelgdamas į deklaraciją, kurią 2015 m. spalio 8 d. priėmė aukšto lygio konferencija maršruto per rytinę Viduržemio jūros regiono dalį ir Vakarų Balkanus klausimu, taip pat į vadovų pareiškimą dėl Vakarų Balkanų maršruto einančio pabėgėlių srauto, priimtą per 2015 m. spalio 25 d. susitikimą, bei į 2016 m. vasario 10 d. pažangos ataskaitą,

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 11–12 d. Valetyje įvykusiame Europos Sąjungos ir Afrikos aukščiausiojo lygio susitikime migracijos klausimais priimtą veiksmų planą ir politinę deklaraciją,
- atsižvelgdamas į Europos prieglobsčio paramos biuro (EASO) veiklą ir ataskaitas, visų pirma į jo metinę ataskaitą dėl prieglobsčio padėties Europos Sąjungoje 2014 m. bei mėnesines tendencijas prieglobsčio srityje,
- atsižvelgdamas į agentūros FRONTEX darbą ir ataskaitas, visų pirma į jos 2015 m. metinę rizikos analizę ir Rizikos analizės tinklo ketvirčio ataskaitas,
- atsižvelgdamas į Europolo darbą ir ataskaitas, visų pirma į jungtinės operatyvinės grupės MARE veiklą ir į Europolo įsteigtą Europos kovos su neteisėtu migrantų gabenimu centrą (EMSC),
- atsižvelgdamas į Eurojusto darbą ir ataskaitas, visų pirma į jo ataskaitas apie prekybą žmonėmis,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros (FRA) darbą, metines ataskaitas ir tyrimus, visų pirma į jos atliktus kraštutinio išnaudojimo darbe būdų, taip pat teisėto statuso neturinčių migrantų ir su jais susijusių asmenų kriminalizavimo tyrimus,
- atsižvelgdamas į C teminio skyriaus tyrimus dėl SESV 80 straipsnio įgyvendinimo, dėl naujų metodų, alternatyvių būdų ir priemonių pasinaudoti prieglobsčio suteikimo tvarka tarptautinės apsaugos siekiantiems asmenims, dėl naujų būdų rengti teisės aktus darbo jėgos migracijos į ES srityje, dėl BEPS stiprinimo ir Dublino reglamento alternatyvų, dėl ES bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis migracijos srityje, dėl moterų pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų priėmimo ES, taip pat atsižvelgdamas į D teminio skyriaus tyrimą „ES lėšos migracijos politikai. Veiksmingumo ir gerosios patirties analizė ateičiai“ (angl. *EU funds for Migration policies: Analysis of Efficiency and best practice for the future*) ir į Išorės politikos GD teminio skyriaus tyrimą „Migrantai Viduržemio jūroje. Žmogaus teisių apsauga“ (angl. *Migrants in the Mediterranean: Protecting human rights*),
- atsižvelgdamas į Europos migracijos tinklo (EMT) tyrimus, visų pirma į jo tyrimą dėl politikos ir praktikos nelydimų nepilnamečių atžvilgiu bei duomenų apie juos,
- atsižvelgdamas į JT vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro darbą ir ataskaitas,
- atsižvelgdamas į JT specialiojo pranešėjo migrantų žmogaus teisių klausimais darbą ir ataskaitas,
- atsižvelgdamas į Europos Tarybos darbą, ataskaitas ir rezolucijas,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės migracijos organizacijos (TMO) darbą ir ataskaitas,
- atsižvelgdamas į JT Narkotikų kontrolės ir nusikalstamumo prevencijos biuro darbą ir ataskaitas,
- atsižvelgdamas į Europos regionų komiteto nuomonę „Europos migracijos darbotvarkė“, priimtą per 2015 m. gruodžio 3–4 d. vykusią jo 115-ąją plenarinę sesiją,
- atsižvelgdamas į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonės dėl Europos migracijos darbotvarkės ir į ES kovos su neteisėtu migrantų įvežimu veiksmų planą,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. gruodžio 17 d. rezoluciją dėl padėties Viduržemio jūros regione ir poreikio nustatyti holistinį ES požiūrį į migraciją ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl SESV 80 straipsnio dėl solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo, įskaitant paieškos ir gelbėjimo įsipareigojimus,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0105.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl kovos su nusikalstamu neteisėtų migrantų įvežimu, prekyba jais ir jų išnaudojimu darbui,
 - atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl sienų valdymo ir vizų politikos, įskaitant agentūros FRONTEX ir kitų susijusių agentūrų vaidmenį,
 - atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl saugių ir teisėtų kelių prieglobsčio prašytojams ir pabėgėliams į ES užtikrinimo, įskaitant Sąjungos įgyvendinamą perkėlimo į ES politiką ir atitinkamą integracijos politiką,
 - atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl tinkamų teisėtos ekonominės migracijos kanalų plėtojimo,
 - atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl ES vidaus ir išorės finansavimo, susijusio su jos migracijos ir prieglobsčio politika,
 - atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl veiksmingo BEPS įgyvendinimo, įskaitant EASO vaidmenį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto, Vystymosi komiteto, Biudžeto komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Transporto ir turizmo komiteto, Regioninės plėtros komiteto, Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto bei Peticijų komiteto nuomones (A8-0066/2016),
- A. kadangi 2014 m. gruodžio 17 d. rezoliucijoje Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetui pavesta įvertinti įvairias aktualias politikos priemones, parengti rekomendacijas ir apie tai informuoti per plenarinį posėdį pateikiant strateginės iniciatyvos pranešimą;
- B. kadangi, remiantis agentūros FRONTEX duomenimis ⁽¹⁾, 2015 m. nustatyta 1,83 mln. asmenų, mėginusių neteisėtai kirsti ES išorės sienas – tai precedento neturintis rekordas, palyginti su 282 500 migrantų, į ES atvykusių 2014 m. laikotarpiu; kadangi, remiantis TMO ir UNICEF duomenimis, apie 20 proc. visų jūra atvykstančių migrantų yra vaikai ⁽²⁾;
- C. kadangi, remiantis EASO duomenimis ⁽³⁾, 2015 m. ES+ ⁽⁴⁾ pateikta per 1,4 mln. tarptautinės apsaugos prašymų ir nuo balandžio mėn. jų skaičius nuolat augo, o pakartotinių prašymų skaičius tuo pat metu mažėjo; kadangi apie 6 proc. prašymus pateikusių asmenų tvirtino esą nelydimi nepilnamečiai; kadangi 2016 m. vasario mėn. 22 proc. iš jūra į Graikiją atvykusių asmenų buvo moterys ir 40 proc. – vaikai ⁽⁵⁾;
- D. kadangi pagal JT Vaiko teisių konvenciją vaikas – tai bet kuris jaunesnis nei 18 metų amžiaus asmuo;

⁽¹⁾ FRONTEX naujienos: <http://frontex.europa.eu/news/number-of-migrants-arriving-in-greece-dropped-by-half-in-november-cITv3V>.

⁽²⁾ TMO ir UNICEF informacinis pranešimas apie vaikų migraciją į Europą: http://www.iom.int/sites/default/files/press_release/file/IOM-UNICEF-Data-Brief-Refugee-and-Migrant-Crisis-in-Europe-30.11.15.pdf.

⁽³⁾ EASO naujienlaiškis, 2015 m. lapkričio-gruodžio mėn.: https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Newsletter-NOV-DEC_-20151.pdf.

⁽⁴⁾ ES+ – tai ES 28 ir Norvegija bei Šveicarija.

⁽⁵⁾ JT vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuro (UNHCR) glausti duomenys apie Graikiją, 2016 m. kovo 7 d.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- E. kadangi, remiantis TMO duomenimis, 2015 m. pranešta apie daugiau nei 3 771 Viduržemio jūroje žuvusių arba dingusių asmenį⁽¹⁾; kadangi iki 2016 m. kovo 8 d. pranešta apie 444 Viduržemio jūroje nuskendusius asmenis; kadangi per pirmąsias devynias 2016 m. savaites žuvo 77 vaikai – vidutiniškai daugiau nei vienas per dieną; kadangi, remiantis pastarojo meto Europolo duomenimis, yra dingę mažiausiai 10 000 į Europą atvykusių nelydimų vaikų;
- F. kadangi spalio 3-ioji turėtų būti paskelbta diena atminti visiems vyrams, moterims ir vaikams, kurie žuvo mėgindami pabėgti nuo persekiojimo, konflikto ar karo savo šalyje, taip pat vyrams ir moterims, kurie kasdien rizikuoja gyvybe, kad juos išgelbėtų;
- G. kadangi kai kurios pasaulio šalys kenčia dėl karo ir smurto bei patiria sudėtinį ypač didelio skurdo, blogėjančios aplinkos būklės ir jaunimo galimybių stokos poveikį, o tai gali paskatinti dar didesnę smurtą ir nesaugumą regione bei lemti tolesnę gyventojų judėjimą;

SESV 80 straipsnis dėl solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo, įskaitant paieškos ir gelbėjimo įsipareigojimus

- H. kadangi, remiantis SESV 80 straipsniu, solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo principas yra visos Sąjungos sistemos ašis ir juo nustatomas teisinis pagrindas šiems principams įgyvendinti vykdant Sąjungos prieglobsčio, migracijos ir sienų kontrolės politiką;
- I. kadangi solidarumas gali būti vidinis ir išorinis; kadangi perkėlimas Europos Sąjungoje, sprendimų dėl prieglobsčio tarpusavio pripažinimas, operatyvinės paramos priemonės, iniciatyvus dabartinio Dublino reglamento ir Laikinos apsaugos direktyvos aiškinimas yra vidaus solidarumo priemonės, kadangi perkėlimas į ES, humanitarinis priėmimas ir paieška bei gelbėjimas jūroje skatina išorės solidarumą, pagaliau kadangi civilinės saugos mechanizmas gali apimti ir viena, ir kita;
- J. kadangi 2016 m. kovo 3 d. tik 338 iš 39 600 prieglobsčio prašytojų, laukiančių perkėlimo iš Italijos priėmimo įstaigų į kitas valstybes nares, buvo faktiškai perkelti, o Graikijos atveju faktiškai įvykdyti 322 iš 66 400 numatytų perkėlimų;

Kova su nusikalstamu neteisėtų migrantų įvežimu, prekyba jais ir jų išnaudojimu darbui

- K. kadangi neteisėtas migrantų įvežimas, prekyba jais ir jų išnaudojimas darbui yra atskiri teisiniai reiškiniai, su kuriais kovojama taikant atskiras Sąjungos ir tarptautinio lygmens teisines sistemas ir kurie reikalauja tinkamai nukreipto atsako, nors praktiškai visa tai neretai iš dalies ir sutampa; kadangi nusikalstamo migrantų įvežimo ir prekybos jais tinklai gali labai greitai pakeisti veikimo būdą, taigi būtinos greitai pritaikomos atsakomosios priemonės, pagrįstos naujausiais ir tiksliais duomenimis; kadangi pastangos kovoti su nusikalstamu migrantų įvežimu neturėtų neigiamai paveikti humanitarinės pagalbos neteisėtiems migrantams teikėjų;
- L. kadangi, kovojant su nusikalstamu migrantų įvežimu, prekyba jais ir jų išnaudojimu darbui, būtinas ir trumpalaikis, ir vidutinės trukmės, ir ilgalaikis atsakas, įskaitant priemones nusikaltėlių tinklams ardyti ir nusikaltėliams patraukti baudžiamojon atsakomybėn, duomenų rinkimą ir analizę, aukų apsaugos ir neteisėtai apsigyvenusių migrantų grąžinimo priemonės, taip pat bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis ir ilgesnio laikotarpio strategijas, skirtas spręsti prekybos žmonėmis aukų ir neteisėtai gabenamų asmenų paklausos problemą, taip pat kovoti su esminėmis migracijos priežastimis, dėl kurių žmonės patenka į nusikaltėlių tarpininkų rankas;

⁽¹⁾ TMO projektas „Dingę migrantai“ (angl. *Missing Migrants Project*): <http://missingmigrants.iom.int/>.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Sienų valdymas ir vizų politika, įskaitant agentūros FRONTEX ir kitų susijusių agentūrų vaidmenį

- M. kadangi pagal įprastą teisėkūros procedūrą nagrinėjama nemažai Komisijos pasiūlymų sienų valdymo ir vizų politikos srityje, pirmiausia pasiūlymas dėl reglamento dėl Sąjungos vizų kodekso (nauja redakcija) (2014/0094(COD)), pasiūlymas dėl reglamento, kuriuo sukuriama kelionių viza (2014/0095(COD)) ir pasiūlymas dėl reglamento, kuriuo nustatoma vienoda vizų forma (saugumas) (2015/0134(COD)); kadangi Komisija neseniai ėmėsi naujų pasiūlymų šioje srityje ir jie bus nagrinėjami pagal įprastą teisėkūros procedūrą;
- N. kadangi vidaus sienų kontrolės panaikinimas turi eiti išvien su veiksmingu išorės sienų valdymu – nustatant aukštus bendrus standartus, valstybėms narėms veiksmingai keičiantis informacija ir visapusiškai paisant kiekvieno asmens pagrindinių teisių;
- O. kadangi Europos Parlamentas yra raginęs agentūrą FRONTEX stiprinti savo pajėgumus, reikalingus galimiems pagrindinių teisių pažeidimo klausimams spręsti – taip pat ir vadovaujantis jos darbo susitarimais, sudarytais su kompetentingomis trečiųjų šalių institucijomis – ir kadangi į Komisijos pasiūlymą dėl naujosios Sąjungos sienų apsaugos agentūros įtrauktas skundų teikimo mechanizmas;
- P. kadangi pagal dabartinį Vizų kodeksą valstybėms narėms leidžiama nukrypti nuo įprastų prašymo išduoti vizą priimtinumą kriterijų dėl humanitarinių priežasčių (19 ir 25 straipsniai);

Saugių ir teisėtų kelių prieglobsčio prašytojams ir pabėgėliams į ES užtikrinimas, įskaitant Sąjungos perkėlimo politiką ir susijusią integracijos politiką

- Q. kadangi 86 proc. pasaulio pabėgėlių priima nepramoninės šalys; kadangi nusikalstami tinklai ir tarpininkai naudojami žmonių, kurie mėgina patekti į ES bėgdami nuo persekiojimo arba karo, neviltimi;
- R. kadangi saugių ir teisėtų kelių pabėgėliams patekti į ES nėra daug, todėl nemažai jų toliau rizikuoja ir renkasi pavojingus maršrutus; kadangi, užtikrinus naujus saugius ir teisėtus kelius prieglobsčio prašytojams ir pabėgėliams atvykti į ES remiantis galiojančiais teisės aktais ir praktika, Sąjunga ir valstybės narės galėtų susidaryti išsamesnį išpūdį apie apsaugos poreikius ir asmenų srautą į Sąjungą bei pakirsti tarpininkų verslo modelį;

Bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis strategija ypatingą dėmesį skiriant regioninėms apsaugos programoms, perkėlimui, grąžinimui ir esminių migracijos priežasčių problemai

- S. kadangi ES ir trečiųjų šalių bendradarbiavimas vystomas naudojant politikos priemones (pvz., regioninius ir dvišalius dialogus, bendras migracijos ir judumo darbotvarkes bei partnerystes judumo srityje), teisinės priemones (pvz., straipsnius dėl migracijos visuotiniuose susitarimuose, readmisijos susitarimuose, susitarimuose dėl vizų režimo supaprastinimo ir susitarimuose dėl vizų režimo išimčių) ir operatyvines priemones (pvz., regionines apsaugos programas, regioninės plėtros ir apsaugos programas, agentūros FRONTEX darbo susitarimus ir EASO bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis);
- T. kadangi atskiros valstybės narės toliau dvišaliu lygmeniu vysto intensyvius išorės veiksmus migracijos srityje;
- U. kadangi Sąjunga suintensyvino savo išorės bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis migracijos ir prieglobsčio srityse, siekdama tinkamai reaguoti į dabartinę pabėgėlių krizę, ir ėmėsi tokių naujų bendradarbiavimo iniciatyvų, kaip ES ir Turkijos bendras veiksmų planas, priimti išpareigojimai dėl Vakarų Balkanų maršrutų ir Valetos aukščiausiojo lygio susitikime priimtas veiksmų planas;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Tinkamų teisėtos ekonominės migracijos kanalų plėtojimas

- V. kadangi prognozuojama, kad iki 2020 m. darbingo amžiaus Sąjungos gyventojų skaičius sumažės 7,5 mln.; kadangi Sąjungos darbo rinkos poreikių prognozės rodo, kad konkrečiose srityse pradeda trūkti arba ateityje truks darbuotojų; kadangi trečiųjų šalių piliečiai, siekdami, kad būtų pripažinta užsienyje įgyta jų kvalifikacija, susiduria su daugybe sunkumų, todėl dažnai jų kvalifikacija būna pernelyg aukšta palyginti su darbu, kurį jie dirba;
- W. kadangi dabartinis Sąjungos požiūris į darbo jėgos migraciją nenuoseklus: daugybėje direktyvų dėmesys skiriamas konkrečių kategorijų darbuotojams ir trečiųjų šalių piliečiams, kuriems tam tikromis sąlygomis leidžiama dirbti; kadangi šis požiūris gali būti naudingas tik konkrečioms trumpalaikiams poreikiams užtikrinti;

Vidaus reikalams skirtų lėšų, įskaitant skubios pagalbos lėšas, panaudojimo migracijai ir vystymuisi analizė

- X. kadangi yra ne viena Sąjungos finansinė priemonė valstybių narių ir trečiųjų šalių veiksams migracijos, prieglobsčio ir sienų valdymo srityse finansuoti; kadangi, kalbant konkrečiai, valstybėms narėms skirtos lėšos daugiausia skiriamos naudojantis Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondu (PMIF) ir Vidaus saugumo fondu (VSF), tačiau su migracija susijusiai veiklai gali būti naudojama daugybė kitų programų ir fondų; kadangi finansavimas trečiosioms šalims daugiausia skiriamas pagal vystomojo bendradarbiavimo priemonę, tačiau jį administruoja daugybė Komisijos generalinių direktoratų ir Europos išorės veiksnių tarnyba (EIVT);
- Y. kadangi dėl šiuo metu suskaidytų biudžeto eilučių ir atsakomybės gali būti sudėtinga susidaryti visapusišką įspūdį, kaip naudojamos lėšos, ir netgi tiksliai kiekybiškai įvertinti, kiek Sąjunga išleidžia migracijai;

Veiksmingas bendros Europos prieglobsčio sistemos įgyvendinimas, įskaitant Europos prieglobsčio paramos biuro vaidmenį

- Z. kadangi bendra Europos prieglobsčio sistema (BEPS) apima bendras taisykles, kuriomis reglamentuojama bendra prieglobsčio politika, vienodas prieglobsčio statusas ir bendros visoje Sąjungoje galiojančios prieglobsčio procedūros; visgi kadangi daugybė išpėjimų, įskaitant Komisijos priimtus sprendimus dėl pažeidimo, rodo, kad nemažai valstybių narių nėra visapusiškai įgyvendinusios BEPS; kadangi įgyvendinimas nepaprastai svarbus norint suderinti nacionalinės teisės aktus ir skatinti valstybių narių solidarumą ir kadangi valstybės narės, norėdamos atitikti pagal bendrą Europos prieglobsčio sistemą reikalaujamus standartus, gali kreiptis į EASO pagalbą; kadangi suderinus priėmimo sąlygas ir prieglobsčio procedūras šalys, kuriose siūlomos geresnės sąlygos, išvengtų įtampos, taigi atsakomybės pasidalijimo požiūriu tai itin svarbu;
- AA. kadangi šiuo metu galiojantys Dublino sistemos mechanizmai nebuvo objektyvūs, juos taikant nepavyko nustatyti teisingų atsakomybės už tarptautinės apsaugos prašymus paskirstymo kriterijų ir suteikti galimybės skubiai gauti apsaugą; kadangi sistema praktiškai netaikoma ir dviem Tarybos sprendimais dėl laikino perkėlimo Europos Sąjungoje buvo priimtos aiškios nukrypti leidžiančios nuostatos; kadangi Komisija paskelbė pasiūlymą dėl deramos reglamento „Dublinas III“ peržiūros iki 2016 m. kovo mėn.;
- AB. kadangi, vadovaujantis 1951 m. Ženevos konvencijos 3 straipsniu, valstybės narės negali diskriminuoti pabėgėlių dėl jų rasės, religijos ar kilmės šalies;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Dėl solidarumo

1. pažymi, kad solidarumas turi būti principas, kuriuo būtų grindžiama Sąjungos veikla migracijos srityje; pažymi, kad solidarumo principas, nurodytas SESV 80 straipsnyje, apima prieglobsčio, imigracijos ir sienų kontrolės politiką; laikosi nuomonės, kad 80 straipsnis kartu su SESV 77–79 straipsniais yra teisinis pagrindas įgyvendinti solidarumo principą šiose srityse;

Dėl paieškos ir gelbėjimo

2. pradeda prielaida, kad gyvybės gelbėjimas turi būti didžiausias prioritetas, taigi nepaprastai svarbu, kad paieškos ir gelbėjimo operacijų būtų deramai finansuojamos Sąjungos ir valstybių narių lygmenimis; pažymi, kad padidėjo neteisėtai jūra atvykstančių migrantų skaičius, kad pavojingai daugėja žuvusiųjų jūroje ir kad geresnės Europos atsakomosios priemonės tebėra būtinos;

3. primena, kad gyvybės gelbėjimas yra ne tik solidarizavimosi su žmonėmis, kuriems gresia pavojus, aktas, bet ir teisinis įsipareigojimas pagal tarptautinę teisę: vadovaujantis JT jūrų teisės konvencijos, kurią yra ratifikavusios visos valstybės narės ir pati Sąjunga, 98 straipsniu, pagalba turi būti teikiama visiems nelaimės jūroje ištiktiems asmenims;

4. laikosi nuomonės, kad, norint užkirsti kelią migrantų, kurie žūva mėgindami perplaukti Viduržemio jūrą, skaičiaus didėjimui, Sąjunga turi nuolat energingai ir veiksmingai reaguoti vykdydama paieškos ir gelbėjimo jūroje operacijas;

5. atsižvelgdamas į tai siūlo stiprinti paieškos ir gelbėjimo pajėgumus, o valstybių narių vyriausybės turėtų skirti daugiau išteklių – didesnę finansinę paramą ir praktinę pagalbą – vykdant Sąjungos masto humanitarinę operaciją, kurios tikslas – rasti ir gelbėti pavojuje atsідurusius migrantus bei jiems padėti, taip pat pristatyti juos į artimiausią saugią vietą;

6. pažymi, jog privačių laivų kapitonams ar nevyriausybiniams organizacijoms (NVO), kurie išties padeda nelaimės jūroje ištiktiems asmenims, neturėtų grėsti pavojus būti nubaustiems už tai, kad jie teikia tokią pagalbą; mano, kad prekybiniai laivai neturėtų prisiimti valstybių narių ir Sąjungos pareigos vykdyti paieškos ir gelbėjimo operacijas;

Dėl kovos su prekyba žmonėmis ir nusikalstamu žmonių gabenimu

7. ragina aiškiai skirti į Sąjungą neteisėtai įvežtus asmenis ir prekybos žmonėmis tikslu į Sąjungą atgabentus asmenis, nes politinės atsakomosios priemonės turi būti ne tik tinkamai integruotos, bet ir tinkamai nukreiptos; pažymi, kad apskritai nusikalstamas migrantų įvežimas apima pagalbą asmeniui šiam siekiant neteisėtai patekti į valstybę narę, o prekyba žmonėmis apima asmens užverbavimą, pervežimą ar priėmimą smurtinėmis, apgaulingomis ar užgauliomis priemonėmis, siekiant jį išnaudoti;

8. laikosi nuomonės, kad bet koks holistinis požiūris į migraciją būtinai turi apimti priemones, kuriomis būtų ardoma nusikaltėlių tinklą, užsiimančių prekyba žmonėmis ir neteisėtu jų gabenimu, veikla;

9. palankiai vertina teigiamą vaidmenį, kurį gelbstint gyvybes jūroje ir ardant nusikalstamus tinklus iki šiol atliko karinių jūrų pajėgų laivai; remia karinių jūrų pajėgų operacijų, pvz., operacijos „Sophia“, tikslus ir akcentuoja būtinybę saugoti gyvybes pabrėždamas, kad migrantų gyvybės apsauga turėtų būti užtikrinta visais operacijos aspektais;

10. pabrėžia, kad karinės operacijos neturėtų būti vyraujantis bet kokio holistinio požiūrio į migraciją aspektas, ir pakartoja, kad operacija „Sophia“ neturi tapti priežastimi Viduržemio jūros regione jau dislokuotoms pajėgoms nukreipti dėmesį nuo gyvybių gelbėjimo jūroje;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Dėl Sąjungos agentūrų vaidmens kovojant su nusikalstamu žmonių gabenimu

11. pažymi, kad įgyvendinant politines atsakomąsias priemones būtina prisitaikyti prie naujausių ir tiksliausių duomenų, nes nusikaltėliai savo veikimo būdą gali pakeisti ir keičia labai greitai; atkreipia dėmesį į teigiamą žingsnį pirmyn – 2015 m. gegužės 27 d. Komisijos priimtą Sąjungos kovos su neteisėtu migrantų įvežimu veiksmų planą (Kovos su neteisėtu įvežimu veiksmų planas), pagal kurį numatyta sukurti Sąjungos agentūrų kontaktinę grupę neteisėto migrantų įvežimo klausimais, siekiant stiprinti jų operatyvinį bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija;

12. pabrėžia, kad turėtų būti visapusiškai naudojamosi esamomis priemonėmis, pvz., agentūrų rizikos analizėmis; pažymi, kad Sąjungos agentūros ne tik turėtų visapusiškai bendradarbiauti tarpusavyje, bet ir stiprinti bendradarbiavimą su valstybėmis narėmis; pažymi, kad labiau koordinuojant pastangas turėtų būti įmanoma rinkti duomenis nacionaliniu lygmeniu ir juos perduoti agentūroms;

Dėl perkėlimo Europos Sąjungoje

13. primena, kad perkėlimo Europos Sąjungoje procesas, t. y. tarptautinės apsaugos prašytojo arba asmens, kuriam suteikta tarptautinė apsauga, perkėlimas iš vienos valstybės narės į kitą, yra praktinis solidarumo Sąjungoje pavyzdys; taip pat primena, kad Parlamentas nuo 2009 m. ragino parengti privalomą mechanizmą prieglobsčio prašytojams visose valstybėse narėse paskirstyti;

14. pažymi, kad pernai Taryba priėmė du sprendimus dėl laikinų perkėlimo Europos Sąjungoje priemonių (Perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimai) ⁽¹⁾ ir kad pagal juos numatytas tarptautinės apsaugos prašytojų perkėlimas iš Graikijos ir Italijos į kitas valstybes nares; pažymi, kad Perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimai yra laikinos nukrypti nuo Dublino reglamento taisyklių leidžiančios nuostatos, tačiau jais nenutraukiamas dabartinių Dublino reglamento taisyklių dėl atsakomybės paskirstymo taikymas;

15. laikosi nuomonės, kad skubių perkėlimo Europos Sąjungoje priemonių nustatymas yra žingsnis teisinga kryptimi, ir ragina valstybes nares kuo greičiau vykdyti savo išpareigojimus, susijusius su šiomis priemonėmis;

16. primena, kad Perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimų tikslais perkėlimas Europos Sąjungoje apims tik tų šalių piliečius, kurių atveju teigiamų sprendimų suteikti tarptautinę apsaugą Sąjungoje dalis per tris ankstesnius mėnesius, Eurostato duomenimis, sieks 75 proc. arba daugiau; pažymi, kad Perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimai paveiks santykinai nedaug žmonių ir nebus taikomi daugybei iš kitų trečiųjų šalių atvykstančių tarptautinės apsaugos prašytojų – pastarieji negalės būti perkelti pagal šiuos sprendimus;

17. reiškia susirūpinimą dėl to, kad pagal šiuo metu galiojančius Perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimus pirmoji valstybė narė, į kurią atvykstama, ir toliau turės nagrinėti sudėtingesnius prašymus suteikti tarptautinę apsaugą (bei apeliacinius skundus), pasirūpinti ilgesnės trukmės priėmimu ir koordinuoti asmenų, kuriems tarptautinė apsauga galiausiai nebus suteikiama, grąžinimą; pakartoja, kad bet kokia nauja BEPS valdymo sistema turi būti pagrįsta solidarumu ir teisingu atsakomybės pasidalijimu;

18. laikosi nuomonės, kad turėtų būti atsižvelgiama ne tik į Perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimuose nustatytus kriterijus, t. y. į valstybės narės BVP, valstybės narės gyventojų skaičių, nedarbo lygį valstybėje narėje ir ankstesnį prieglobsčio prašytojų skaičių valstybėje narėje, bet ir į du kitus kriterijus, t. y. į valstybės narės teritorijos dydį ir valstybės narės gyventojų tankį;

19. mano, kad, perkeliant prieglobsčio prašytoją Europos Sąjungoje, turėtų būti – kiek tik tai įmanoma praktiškai – atsižvelgta į tai, kam jis teikia pirmenybę; pripažįsta, kad tai vienas iš būdų atgrasyti nuo antrinio judėjimo ir skatinti prieglobsčio prašytoją patį pritari sprendimui dėl perkėlimo, tačiau tai neturėtų sustabdyti perkėlimo Europos Sąjungoje proceso;

⁽¹⁾ Tarybos sprendimai (ES) 2015/1523 ir (ES) 2015/1601.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Dėl perkėlimo į ES

20. laikosi nuomonės, kad perkėlimas į ES yra viena iš pageidautinų galimybių pabėgėliams ir asmenims, kuriems būtina tarptautinė apsauga, saugiai ir teisėtai patekti į Sąjungą tais atvejais, kai pabėgėliai negali nei grįžti į savo gimtąją šalį, nei užsitikrinti veiksmingos apsaugos ar integruotis priimančiojoje šalyje;

21. taip pat pažymi, kad perkėlimas į ES remiant UNHCR yra nusistovėjusi humanitarinė programa ir naudinga priemonė tvarkingam asmenų, kuriems būtina tarptautinė apsauga, atvykimui į valstybių narių teritoriją valdyti;

22. pažymi, kad, atsižvelgdama į precedento neturinčius migrantų, kuriems pavyko pasiekti Sąjungos išorės sienas ir kurie toliau prie jų plūsta, srautus ir nuolat didėjantį asmenų, prašančių tarptautinės apsaugos, skaičių, Sąjunga turi taikyti įpareigojanti ir privalomą teisinį požiūrį į perkėlimą į ES, kaip nustatyta Komisijos migracijos darbotvarkėje; kad būtų užtikrintas poveikis, rekomenduoja remiantis šiuo požiūriu numatyti į ES perkelti didelį pabėgėlių skaičių atsižvelgiant į bendrą tarptautinės apsaugos Sąjungoje siekiančių pabėgėlių skaičių ir į bendras perkėlimo reikmes, kurias kasmet skelbia UNHCR;

23. pabrėžia, kad būtina nuolatinė Sąjungos masto perkėlimo į ES programa, kurioje privalėtų dalyvauti valstybės narės ir pagal kurią būtų numatyta perkelti didelį pabėgėlių skaičių atsižvelgiant į bendrą tarptautinės apsaugos Sąjungoje siekiančių pabėgėlių skaičių;

Dėl humanitarinio priėmimo

24. pažymi, kad humanitarinis priėmimas gali būti naudojamas kaip papildoma perkėlimo į ES priemonė, siekiant skubiai suteikti apsaugą – dažnai trumpalaikę – pažeidžiamiausiems asmenims, kai kyla tokia būtinybė, pvz., nelydimiems nepilnamečiams, neigaliams pabėgėliams arba asmenims, kuriems būtina skubi medicininė evakuacija;

25. pabrėžia, kad tol, kol trečiųjų šalių piliečiai negali būti perkelti į ES, visos valstybės narės turėtų būti skatinamos parengti ir įgyvendinti humanitarinio priėmimo programas;

Dėl humanitarinių vizų

26. pažymi, kad asmenims, kuriems būtina tarptautinė apsauga, humanitarinė viza yra būdas patekti į trečiąją šalį ir pateikti prieglobsčio prašymą; ragina valstybes nares pasinaudoti visomis esamomis galimybėmis, kad kilmės ar tranzito šalyse veikiančiose Sąjungos ambasadose ir konsulatuose būtų išduodamos humanitarinės vizos, pirmiausia pažeidžiamiesiems asmenims;

27. mano, kad tarptautinės apsaugos siekiantys asmenys turėtų turėti galimybę dėl Europos humanitarinės vizos tiesiogiai kreiptis į bet kurį valstybės narės konsulatą ar ambasadą ir kad atlikus įvertinimą ir išdavus tokią humanitarinę vizą ją gavusiam asmeniui turėtų būti leidžiama atvykti į šią vizą išdavusios valstybės narės teritoriją vieninteliu tikslu – pateikti joje tarptautinės apsaugos prašymą; todėl mano, kad būtina iš dalies pakeisti ES vizų kodeksą, į jį įtraukiant konkretesnes nuostatas dėl humanitarinių vizų;

Dėl bendros Europos prieglobsčio sistemos (BEPS)

28. pažymi, jog būtina imtis tolesnių veiksmų siekiant užtikrinti, kad BEPS taptų išties viena bendra sistema;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

29. primena, kad, siekiant gerinti derinimą, absoliučiai būtinas visapusiškas šio dokumentų rinkinio įgyvendinimo įvertinimas (Komisijos įvertinimo ataskaitos), o jį atlikus – skubūs tolesni veiksmai tuo atveju, jei įgyvendinimas kuriose nors valstybėse narėse būtų nepatenkinamas;

30. pažymi, pvz., kad nepriimtini prašymai, tolesni prašymai, pagreitinatos ir pasienio procedūros yra specifiniai atvejai, kuriais naujojoje Prieglobsčio procedūrų direktyvos redakcijoje mėginta užtikrinti trapią sistemos veiksmingumo ir prašytojų teisių – ypač pažeidžiamų asmenų – pusiausvyrą, ir pabrėžia, kad tokia pusiausvyra gali būti užtikrinta tik visapusiškai ir tinkamai įgyvendinant teisės aktus;

31. atkreipia ypatingą dėmesį į visų sulaikymo būdų teisminės priežiūros svarbą vadovaujantis teisės aktais dėl imigracijos ir prieglobsčio; primena, jog ir tarptautinėje teisėje, ir Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje reikalaujama, kad valstybės narės svarstytų sulaikymo alternatyvas; ragina valstybes nars teisingai taikyti prieglobsčio suteikimo tvarką ir Priėmimo sąlygų direktyvas galimybės apsilankyti sulaikymo centruose aspektu;

32. primena, kad svarbu mažinti asmenų be pilietybės skaičių, ir ragina valstybes nars nustatyti asmenų be pilietybės nustatymo procedūras bei dalytis gerąja praktika, susijusia patikimų duomenų apie asmenis be pilietybės rinkimu, taip pat su asmenų be pilietybės nustatymo procedūromis;

Dėl reglamento „Dublinas III“ peržiūros

33. pažymi, kad reglamento „Dublinas III“ veikimas⁽¹⁾ sukėlė daug klausimų, susijusių su teisingumu ir solidarumu paskiriant valstybę narę, kuri būtų atsakinga už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą; pažymi, kad pagal dabartinę sistemą nepakankamai atsižvelgiama į ypatingą migracijos spaudimą, kurį patiria prie Sąjungos išorės sienų esančios valstybės narės; mano, kad valstybės narės turi susitaikyti su užsitususiais sunkumais, kurių kyla dėl Dublino reglamento logikos, ir kad Sąjunga turėtų numatyti galimybes užtikrinti ir valstybių narių savitarpio, ir susijusių migrantų solidarumą;

34. pažymi, jog Dublino reglamentu nustatytai sistemai tenkantis spaudimas dėl to, kad į Sąjungą atvyksta vis daugiau migrantų, parodė, kad pagal šiuo metu įgyvendinamą sistemą daugeliu atžvilgiu nepavyko pasiekti dviejų svarbiausių tikslų – nustatyti objektyvių ir teisingų atsakomybės paskirstymo kriterijų ir suteikti galimybės skubiai užsitikrinti tarptautinę apsaugą; pakartoja abejojimą kriterijumi, pagal kurį šiuo metu pirmoji valstybė narė, į kurią atvykstama, tampa atsakinga už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, ir mano, kad šis kriterijus turėtų būti peržiūretas;

35. taip pat pažymi, kad tuo pat metu antrinio judėjimo atvejų skaičius Sąjungoje tebėra didelis; mano, jog akivaizdu, kad nuo pat Dublino sistemos sukūrimo jos tikslas buvo ne atsakomybės padalijimas valstybėms narėms – jos pagrindinis tikslas buvo atsakomybę už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą skubiai priskirti vienai valstybei narei;

36. rekomenduoja kriterijus, kuriais grindžiami Perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimai, tiesiogiai integruoti į standartines Sąjungos taisykles, taikomas paskirstant atsakomybę už tarptautinės apsaugos prašymų tvarkymą; pabrėžia, kad peržiūrint Dublino reglamentą svarbu persvarstyti prašytojo, kuriam akivaizdžiai būtina tarptautinė apsauga, sampratą, nes į šią kategoriją nepatenkančių migrantų ir pabėgėlių atvejus vis tiek turėtų nagrinėti pirmoji valstybė narė, į kurią jie atvyksta;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (nauja redakcija) (OL L 180, 2013 6 29, p. 31).

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

37. laikosi nuomonės, kad daugiausia prieglobsčio prašymų gaunančias valstybes nares Europos Sąjunga turėtų paremti skirdama proporcingą ir tinkamą finansinę ir techninę pagalbą; mano, kad naudojimosi solidarumo ir atsakomybės padalijimo priemonėmis loginis pagrindas yra BEPS kokybės ir veikimo gerinimas;

38. pažymi, kad viena iš galimybių iš esmės pakeisti Dublino sistemą būtų nustatyti centralizuotą Sąjungos lygmens prašymų surinkimo sistemą – į kiekvieną prieglobsčio prašytoją žiūrint kaip į asmenį, kuris siekia gauti prieglobstį visoje Sąjungoje, o ne konkrečioje valstybėje narėje – ir sukurti centralizuotą atsakomybės už bet kurį prieglobsčio Sąjungoje prašantį asmenį paskirstymo sistemą; mano, kad pagal tokią sistemą kiekvienai valstybei narei galėtų būti numatytos tam tikra viršutinė riba, susijusi su atvykstančių asmenų skaičiumi – gali būti, kad tai padėtų atgrasyti nuo antrinio judėjimo, nes visos valstybės narės visapusiškai dalyvautų taikant centralizuotą sistemą ir nebebūtų individualiai atsakingos už prašytojų paskyrimo į kitas valstybes nares; mano, kad tokios sistemos veikla galėtų būti grindžiama Sąjungos migrantų antplūdžio valdymo centrais, kuriuose būtų nustatoma asmens perkėlimo vieta Sąjungoje; pabrėžia, kad bet kokia nauja atsakomybės paskirstymo sistema turi apimti esmines šeimos vientisumo ir vaiko interesų sampratą;

Dėl abipusio pripažinimo

39. pažymi, kad šiuo metu valstybės narės pripažįsta kitų valstybių narių sprendimus dėl prieglobsčio tik tuomet, jeigu jie yra neigiami; pakartoja, kad, tarpusavyje pripažindamos teigiamus sprendimus dėl prieglobsčio, valstybės narės žengtų logišką žingsnį tinkamo SESV 78 straipsnio 2 dalies a punkto, kuriame raginama sukurti visoje Sąjungoje galiojantį vienodą prieglobsčio statusą trečiųjų šalių piliečiams, įgyvendinimo link;

Dėl Laikinosios apsaugos direktyvos

40. pažymi, kad masinio antplūdžio atveju Komisija, veikdama savo iniciatyva arba išnagrinėjusi valstybės narės prašymą, gali pasiūlyti taikyti Tarybos direktyvą 2001/55/EB dėl laikinosios apsaugos (Laikinosios apsaugos direktyvą)⁽¹⁾; pažymi, kad, norint ją faktiškai taikyti, Taryba turi priimti sprendimą kvalifikuota balsų dauguma; pažymi, jog direktyva turėtų būti taikoma kilus pavojui, kad pagal Sąjungos prieglobsčio sistemą nepavyks išspręsti masinio perkeltųjų asmenų antplūdžio arba tokio antplūdžio grėsmės problemos; tačiau pabrėžia, kad nuo jos priėmimo 2001 m. Laikinosios apsaugos direktyva niekada nebuvo pritaikyta;

41. pažymi, kad Laikinosios apsaugos direktyvoje taip pat numatyta galimybė evakuoti perkeltuosius asmenis iš trečiųjų šalių ir kad tokiai evakuacijai būtų galima panaudoti humanitarinius koridorius bendradarbiaujant su UNHCR, o valstybės narės būtų įpareigosotos sudaryti visas sąlygas gauti visas, jei kiltų tokia būtinybė;

42. mano, kad kai kurių valstybių narių, kurios pirmosios susiduria su migrantų antplūdžiu, prieglobsčio sistemos ir taip aiškiai perkrautos, taigi, remiantis pačios Laikinosios apsaugos direktyvos logika, ji turėtų būti pradėta taikyti; bet kuriuo atveju peržiūrint šią direktyvą ragina aiškiai apibrėžti, kas yra masinis antplūdis; daro išvadą, kad Dublino sistemos peržiūra gali apimti šią Laikinosios apsaugos direktyvos peržiūrą;

Dėl integracijos

43. pažymi, jog nepaprastai svarbu, kad dalyvautų visi visuomenės veikėjai, todėl siūlo stiprinti geriausias patirties mainus šioje srityje paisant valstybių narių kompetencijos integracijos priemonių klausimu; pabrėžia, kad visų teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių integracijos priemonėmis turėtų būti skatinama įtrauktis, o ne izoliacija; pažymi, kad esminį vaidmenį integracijos procesuose atlieka vietos ir regioninės valdžios institucijos, įskaitant miestus;

⁽¹⁾ 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 2001/55/EB dėl minimalių normų, suteikiant perkeltiesiems asmenims laikiną apsaugą esant masiniam srautui, ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimant tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius pusiausvyrą (OL L 212, 2001 8 7, p. 12).

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

44. pabrėžia, kad priimančiosios valstybės narės turi teikti pabėgėliams pagalbą ir galimybes integruotis bei kurti gyvenimą naujojoje visuomenėje; pažymi, kad tai turi būtina apimti būstą, raštingumo lavinimą ir kalbos kursus, kultūrų dialogą, švietimą ir kvalifikacijos kėlimą, taip pat veiksmingą prieigą prie visuomenės demokratiškos struktūros, kaip nustatyta Priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų direktyvoje⁽¹⁾; pažymi, kad pabėgėliai, kaip ir Sąjungos piliečiai, priimančioje valstybėje narėje turi teises ir pareigas; todėl pabrėžia, kad integracija – dvipusis procesas ir kad pagarba vertybėms, kuriomis grindžiama Sąjunga, kaip ir pagarba pagrindinėms pabėgėlių teisėms, turi būti sudėtinė integracijos proceso dalis;

45. primena, kad pagal Priėmimo sąlygų direktyvos 15 straipsnį valstybės narės nustato sąlygas, kuriomis tarptautinės apsaugos prašytojams užtikrinama prieiga prie jų darbo rinkos, tačiau ši prieiga turi būti veiksminga ir suteikiama laikantis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų laiko ribų; supranta, kad, vadovaujantis 15 straipsnio 2 dalimi, dėl priežasčių, susijusių su darbo rinkos politika, valstybės narės gali teikti pirmenybę Sąjungos piliečiams ir valstybių, kurios yra Europos ekonominės erdvės susitarimo šalys, piliečiams, taip pat valstybėje narėje teisėtai gyvenantiems trečiųjų šalių piliečiams;

46. laikosi nuomonės, kad jei asmenys, kuriems buvo suteikta tarptautinė apsauga Sąjungoje, gauna pasiūlymą dirbti kitoje valstybėje narėje, o ne toje, kurioje jiems buvo suteikta tarptautinė apsauga, jie turėtų turėti galimybę pasinaudoti tokiu pasiūlymu;

47. pakartoja, kad geresnis užsienyje įgytos kvalifikacijos pripažinimas yra vienas iš būdų praktiškai užtikrinti geresnę Sąjungoje jau esančių trečiųjų šalių piliečių integraciją, ir ragina Komisiją pateikti atitinkamus pasiūlymus šiuo klausimu;

48. ragina rengti privačias ir bendruomenines integracijos programas asmenims, kuriuos sutikta perkelti, bendradarbiaujant su valstybių narių ir vietos valdžios institucijomis bei remiantis geriausia jų praktika;

Dėl šeimos vientisumo

49. ragina valstybes nares stengtis, kad šeimos liktų kartu: ilgainiui tai padės užtikrinti geresnes integracijos perspektyvas, nes pagrindinis dėmesys galės būti skiriamas naujo gyvenimo kūrimui, o ne rūpinimuisi šeimos nariais, kurie tebėra nesaugūs;

50. pabrėžia, kad valstybės narės turėtų įveikti visas teines ir praktines kliūtis ir greičiau priimti sprendimus dėl šeimų susijungimo;

51. laikosi nuomonės, jog svarbu, kad iki iš esmės peržiūrint Dublino reglamentą valstybės narės labiau naudotųsi diskrecinėmis išlygomis siekiant laikytis šeimos vientisumo principo;

Dėl vaikų

52. pabrėžia, jog į Sąjungą atvykstantys vaikai yra pažeidžiamoje padėtyje, ir pakartoja, jog kiekvienas vaikas turi teisę į tai, kad su juo pirmiausia būtų elgiamasi kaip su vaiku; ragina valstybes nares visapusiškai taikyti konkrečias BEPS nuostatas dėl nelydimų nepilnamečių, įskaitant galimybę gauti teisinę pagalbą, globą, naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis, būstu ir švietimu, teisę kalbėti jiems suprantama kalba ir dalyvauti pokalbiuose su tinkamai apmokytais pareigūnais; pakartoja, kad valstybės narės neturėtų sulaikyti vaikų dėl to, kad jie yra migrantai;

53. primena, kad parama, informacija ir apsauga nelydimiems bei nuo šeimos atskirtiems vaikams turėtų būti užtikrinta atsižvelgiant į jų interesus ir kad nelydimų bei nuo šeimos atskirtų vaikų pateikti prašymai dėl šeimos susijungimo turėtų būti nagrinėjami greičiau;

⁽¹⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL L 337, 2011 12 20, p. 9).

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

54. pažymi, kad veiksminga globa ir vaiko interesų paisančios apsaugos sistemos yra itin svarbios užkertant kelią piktnaudžiavimui, aplaidumui ir tėvų priežiūros netekusių vaikų išnaudojimui; pabrėžia, kad svarbu apibrėžti Sąjungos gaires, skirtas globos sistemai, pagal kurią būtų siekiama suteikti deramą paramą ir apsaugą bei užtikrinti vienodą požiūrį į vaikus iš užsienio ir savo šalies vaikus;

55. mano, kad amžius turėtų būti nustatomas ne taip agresyviai, taikant daugiadisciplininį metodą ir saugiai, gerbiant vaiko fizinį neliečiamumą ir žmogaus orumą bei ypatingą dėmesį skiriant mergaitėms, o tai turėtų atlikti nepriklausomi kvalifikuoti specialistai ir ekspertai;

56. ragina valstybes nares rinkti suskirstytus duomenis apie pabėgėlių ir migrantų vaikų padėtį, siekiant gerinti sistemų pajėgumą integruoti pabėgėlių ir migrantų vaikus;

Dėl grąžinimo

57. laikosi nuomonės, jog tinkamas BEPS įgyvendinimas turi apimti saugų asmenų, kurių atveju atlikus individualų jų prašymo suteikti prieglobstį vertinimą nustatoma, kad jie negali pretenduoti į apsaugą Sąjungoje, grąžinimą;

58. pripažįsta, jog atsižvelgiant į tai, kad 2014 m. 36 proc. trečiųjų šalių piliečių, turėjusių išvykti iš Sąjungos, buvo veiksmingai grąžinti, reikia didinti Sąjungos grąžinimo sistemos veiksmingumą;

59. mano, kad, siekiant didinti readmisijos veiksmingumą ir užtikrinti nuoseklų grąžinimą Europos lygmeniu, turės būti priimti nauji ES readmisijos susitarimai ir pirmenybė turės būti teikiama jiems, o ne dvišaliams valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimams;

60. mano, kad migrantai turi būti grąžinami tik saugiai, visapusiškai laikantis atitinkamų migrantų pagrindinių ir procesinių teisių, ir jei šalis, į kurią jie grąžinami, jiems saugi; atsižvelgdamas į tai primena, kad pirmenybė turėtų būti teikiama savanoriškam grįžimui, o ne priverstiniam grąžinimui;

61. siūlo, kad bet koks valstybių narių bandymas atstumti migrantus, kuriems nebuvo suteikta proga pateikti prašymus suteikti prieglobstį, prieštarauja Sąjungos ir tarptautinei teisei, ir kad Komisija turėtų imtis atitinkamų veiksmų prieš bet kurią valstybę narę, kuri bandytų tai daryti;

Dėl saugių kilmės šalių sąrašo

62. pripažįsta, kad neseniai pateiktas Komisijos pasiūlymas dėl saugių kilmės šalių Sąjungos sąrašo, kuriuo iš dalies keičiama Prieglobsčio procedūrų direktyva⁽¹⁾; pažymi, kad, jei toks Sąjungos sąrašas taptų privalomas valstybėms narėms, iš principo jis galėtų būti svarbi priemonė prašymų suteikti prieglobstį nagrinėjimo procesui, įskaitant grąžinimą, palengvinti;

63. apgailestauja dėl dabartinės padėties: valstybės narės taiko skirtingus sąrašus, į kuriuos įtrauktos skirtingos saugios šalys, o tai trikdo vienodą taikymą ir skatina antrinį judėjimą;

64. pabrėžia, jog bet kuriuo atveju – kad ir koks saugių šalių sąrašas būtų taikomas – vis vien turėtų būti laikomasi principo, jog kiekvienas asmuo gali kreiptis dėl to, kad būtų atskirai išnagrinėtas jo tarptautinės apsaugos prašymas;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, 2013 6 29, p. 60).

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Dėl pažeidimo nagrinėjimo procedūrų

65. pažymi, kad 2015 m. rugsėjo mėn. Komisijai teko priimti 40 sprendimų dėl pažeidimų, susijusio su BEPS įgyvendinimu, 19 valstybių narių atžvilgiu – dar 34 panašūs atvejai tebenagrinėjami; pakartoja, kad Parlamentas turėtų būti nuolat visapusiškai informuojamas apie procedūras, kurias Komisija inicijuoja valstybių, neįgyvendinančių arba tinkamai neįgyvendinančių Sąjungos teisės aktų šioje srityje, atžvilgiu;

66. dar kartą pabrėžia, jog nepaprastai svarbu, kad, susitarus dėl Sąjungos teisės aktų ir juos priėmus, valstybės narės laikytųsi duoto žodžio ir įgyvendintų šiuos teisės aktus;

67. taip pat pažymi, kad tinkamai įvertinti tam tikrų BEPS elementų privalumų ir trūkumų neįmanoma, nes nemažai valstybių narių dar nėra visapusiškai įgyvendinusios atitinkamų teisės aktų;

Dėl Europos prieglobsčio paramos biuro (EASO)

68. kad būtų užtikrintas vienodas BEPS taisyklių taikymas, rekomenduoja EASO ilgainiui padaryti pagrindiniu šios sistemos koordinatoriumi; pakartoja, kad BEPS tampa išties europine sistema, EASO iš valstybių narių ekspertų grupės turi evoliucionuoti į visavertę Sąjungos agentūrą, kuri teiktų operatyvinę paramą valstybėms narėms ir prie išorės sienų; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad jam turi būti užtikrintas reikiamas finansavimas ir žmogiškieji ištekliai trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu;

69. pažymi, kad 2015 m. EASO biudžetas perkėlimo Europos Sąjungoje ir į ES bei išorės aspekto tikslais siekė vos 30 000 EUR; pakartoja, jog, atsižvelgiant į dabartinius įvykius Viduržemio jūros regione ir į tai, kad EASO nuolat minimas Perkėlimo ES sprendimuose, šis labai mažas biudžetas negali būti vertinamas rimtai; primena, kad trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu turės būti gerokai padidintas EASO biudžetas, žmogiškieji ištekliai ir lėšos, kurias jis skirsto perkėlimo Europos Sąjungoje ir į ES tikslais;

Dėl agentūros FRONTEX ir siūlomų naujų Europos sienų ir pakrančių apsaugos pajėgų

70. atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį teikdama pagalbą visiems laivams ar asmenims, ištiktiems nelaimės jūroje, pastaruoju metu atliko agentūra FRONTEX, ir pripažįsta jos indėlį gelbstint ir išsaugant daugybę gyvybių Viduržemio jūroje vykdamas bendras operacijas „Triton“ ir „Poseidon“;

71. kaip supranta, neseniai pasiūlytos Europos sienų ir pakrančių apsaugos pajėgos turėtų pakeisti agentūrą FRONTEX, o jų pareiga būtų užtikrinti Europos masto integruotą sienų valdymą prie išorės sienų, siekiant veiksmingai valdyti migraciją ir užtikrinti aukšto lygio vidaus saugumą Sąjungoje, kartu išsaugant laisvą asmenų judėjimą joje; atsižvelgdamas į Sutartis ir jų protokolus pažymi, kad valstybės narės, kurios yra Šengeno susitarimų šalys, tačiau dar nėra tapusios vidaus sienų kontrolės netaikancios Šengeno erdvės narėmis, gali dalyvauti visuose pagal naująjį pasiūlymą numatytuose veiksmuose ir (arba) jais naudotis;

72. nekantriai laukia derybų dėl pasiūlymo teisėkūros institucijose ir tarp jų taikant įprastą teisėkūros procedūrą, kaip nustatyta SESV 294 straipsnyje;

Dėl Šengeno ir išorės sienų valdymo ir saugumo

73. primena, kad sukūrus Šengeno erdvę Sąjunga tapo erdve be vidaus sienų, kad Šengeno erdvės valstybės narės palaipsniui sukūrė bendrą Šengeno erdvės išorės sienų politiką ir kad pagal tokiai sistemai būdingą logiką vidaus sienų kontrolės panaikinimas visuomet turi eiti išvien su kompensacinėmis priemonėmis – Šengeno erdvės išorės sienų stiprinimu ir keitimusi informacija naudojantis Šengeno informacine sistema (SIS);

74. pripažįsta, kad Šengeno erdvės vientisumas ir vidaus sienų kontrolės panaikinimas priklauso nuo to, ar išorės sienos valdomos veiksmingai – visoms valstybėms narėms taikant aukštus bendrus standartus prie išorės sienų ir veiksmingai keičiantis informacija tarpusavyje;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

75. sutinka, kad Sąjunga turi sustiprinti savo išorės sienų apsaugą ir toliau vystyti BEPS ir kad būtinos priemonės Šengeno erdvės pajėgumui atremti naujus iššūkius, su kuriais susiduria Europa, stiprinti ir pagrindiniams saugumo ir laisvo asmenų judėjimo principams išsaugoti;

76. pažymi, jog, vadovaujantis Šengeno sienų kodeksu, pateikimas į Šengeno erdvės teritoriją apskritai kontroliuojamos prie išorės sienų, be to, kad patektų į Šengeno erdvę, daugelio trečiųjų šalių piliečiai turi turėti vizą;

77. dar kartą atkreipia dėmesį į UNHCR kreipimąsi, kad pagarba pagrindinėms teisėms ir tarptautiniams įsipareigojimams gali būti užtikrinta tik tuomet, jei imantis veiklos procedūrų ir planų šie įsipareigojimai bus įtraukti į praktiškas ir aiškias gaires pasienio pareigūnams, įskaitant dirbančius prie sausumos, jūrų ir oro sienų; pažymi, kad būtina dar labiau stiprinti Sąjungos civilinės saugos mechanizmą, siekiant reaguoti į įvairialypį poveikį darančius įvykius, kurie paveikia didelę dalį valstybių narių;

78. dar kartą pabrėžia, jog – kaip ir konkrečiai teisės aktų dėl prieglobsčio ir migracijos atveju – norint užtikrinti teisės aktų dėl vidaus ir išorės sienų veiksmingą, itin svarbu, kad valstybės narės tinkamai įgyvendintų priemones, dėl kurių susitarta Sąjungos lygmeniu; pabrėžia, jog nepaprastai svarbu, kad, padidėjus spaudimui, valstybės narės geriau įgyvendintų priemones prie išorės sienų, nes tai padės bent šiek tiek nuraminti dėl saugumo nuogąstaujančius piliečius;

79. pažymi, kad 2015 m. gruodžio 15 d. Komisija pateikė pasiūlymą dėl tikslinės Šengeno sienų kodekso peržiūros, kuriame siūloma vykdyti sistemingą visų Sąjungos susirūpinimą dėl to, kad, reaguodamos į šią padėtį, kai kurios valstybės narės nusprendė uždaryti savo vidaus sienas arba nustatyti laikinąją sienų kontrolę, taigi kilo pavojus tinkamam Šengeno erdvės veikimui;

80. mano, kad Šengeno erdvė – vienas svarbiausių Europos integracijos laimėjimų; pažymi, kad dėl konflikto Sirijoje ir kitose regiono šalyse į Sąjungą plūstelėjo rekordinis pabėgėlių ir migrantų skaičius, o tai, savo ruožtu, atskleidė kai kurių Sąjungos išorės sienų valdymo trūkumus; reiškia susirūpinimą dėl to, kad, reaguodamos į šią padėtį, kai kurios valstybės narės nusprendė uždaryti savo vidaus sienas arba nustatyti laikinąją sienų kontrolę, taigi kilo pavojus tinkamam Šengeno erdvės veikimui;

Dėl migrantų antplūdžio valdymo centrų

81. primena, kad, remiantis migrantų antplūdžio valdymo požiūriu, kurį savo Europos migracijos darbotvarkėje išdėstė Komisija, agentūra FRONTEX, EASO, Europolas ir Eurojustas, vykdydami savo atitinkamus įgaliojimus, turi teikti operatyvinę pagalbą valstybėms narėms;

82. pažymi, jog šiuo požiūriu Sąjungos agentūroms reikalingi ištekliai, kad jos galėtų vykdyti joms paskirtas užduotis; primygtinai ragina Sąjungos agentūras ir valstybes nares nuolat visapusiškai informuoti Parlamentą apie darbą migrantų antplūdžio valdymo centruose;

83. pažymi, kad abiejuose Perkėlimo ES sprendimuose numatyta operatyvinė parama migrantų antplūdžio valdymo centruose, kuri Italijai ir Graikijai turi būti teikiama migrantams patikrinti tik jiems atvykus, jų tarptautinės apsaugos prašymams užregistruoti, prašytojams informuoti apie perkėlimą Europos Sąjungoje, asmenų, kurie nesikreipė dėl tarptautinės apsaugos ir kitu atveju negali pasilikti arba kurių prašymai buvo atmesti, grąžinimo operacijoms organizuoti ir visiems pačios perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros etapams supaprastinti;

84. ragina migrantų antplūdžio valdymo centrus kurti kuo greičiau, kad šioms valstybėms narėms būtų galima teikti konkrečią operatyvinę pagalbą; ragina skirti techninius ir finansinius išteklius ir paremti pirmąsias atvykimo valstybes nares, pvz., Italiją ir Graikiją, kad visi į Sąjungą atvykstantys migrantai būtų greitai ir veiksmingai užregistruojami ir nukreipiami į kompetentingas institucijas užtikrinant visapusišką pagarbą jų pagrindinėms teisėms; mano, kad greita ir veiksminga Sąjungos parama valstybėms narėms ir tokios paramos priėmimas svarbūs abipusiam pasitikėjimui skatinti;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

85. pripažįsta, kad vienas iš pagrindinių migrantų antplūdžio valdymo centrų tikslų yra sudaryti sąlygas Sąjungai greitai suteikti apsaugą ir humanitarinę pagalbą tiems, kuriems ji būtina; pabrėžia, jog ypač būtina pasirūpinti tuo, kad migrantų antplūdžio valdymo centruose migrantai būtų suskirstomi į kategorijas visapusiškai paisant visų migrantų teisių; visgi pripažįsta, kad tinkamas tarptautinės apsaugos prašytojų identifikavimas pirmojo atvykimo į Sąjungą vietoje turėtų padėti palengvinti bendrą reformuotos BEPS veikimą;

Dėl baudžiamosios teisės sprendžiant migracijos klausimus

86. pažymi, jog Komisija savo Kovos su neteisėtu įvežimu veiksmų plane teigia, kad ji svarsto galimybę peržiūrėti Tarybos direktyvą 2004/81/EB dėl leidimo gyventi šalyje išdavimo trečiųjų šalių piliečiams, kurie yra prekybos žmonėmis aukos arba kurie dalyvavo vykdant nelegalios imigracijos padėjimo veiksmus, bendradarbiaujantiems su kompetentingomis institucijomis;

87. mano, kad ši peržiūra būtina ir kad ją atliekant turėtų būti svarstoma galimybė taikyti sistemą, pagal kurią prekybos žmonėmis ir nusikalstamo žmonių gabenimo aukos galėtų imtis veiksmų ir padėti vykdant veiksmingą prekyautojų žmonėmis arba nusikalstamo žmonių gabenimo tarpininkų baudžiamąjį persekiojimą nesibaimindamos, jog bus pačios persekiojamos;

88. pažymi, kad Komisija svarsto galimybę peržiūrėti Tarybos direktyvą 2002/90/EB, apibrėžiančią padėjimą neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi; laikosi nuomonės, kad nė vienas asmuo, teikiantis visokeriopą humanitarinę pagalbą tiems, kuriems ji būtina, neturėtų būti kriminalizuojamas ir kad Sąjungos teisė turėtų atspindėti į šį principą;

89. pabrėžia, kad kitas gyvybiškai svarbus žingsnis ardant nusikalstamo žmonių gabenimo ir prekybos žmonėmis tinklus yra finansinių tyrimų prioritizavimas, nes, norint susilpninti ir galiausiai išardyti šiuos nusikaltėlių tinklus, be galo svarbu susekti ir konfiskuoti jų pelną; atsižvelgdamas į tai ragina valstybes nares greitai ir veiksmingai į nacionalinę teisę perkelti Ketvirtąją kovos su pinigų plovimu direktyvą;

90. primena, jog, norint užtikrinti, kad baudžiamosios veikos tyrimai būtų vykdomi veiksmingai, labai svarbu apmokyti specialistus – taip su tyrimais susiję asmenys visapusiškai suprastų reiškinį, su kuriuo siekia kovoti, ir žinotų, kaip jį atpažinti ankstyvuojų etapu;

Dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis

91. pažymi, kad ES visuotinio požiūrio į migraciją ir judumą (VPMJ) prieglobsčio ir tarptautinės apsaugos ramstis turėtų būti vystomas toliau, labiau įtraukiant trečiąsias šalis; pažymi, kad dabartiniiais veiksmais šioje srityje, vykdomais pagal regioninės apsaugos programas arba regioninės plėtros ir apsaugos programas, daugiau dėmesio skiriama gebėjimų kovoti su nusikalstamo žmonių gabenimo ir prekybos žmonėmis tinklais trečiosiose kilmės ir tranzito šalyse ugdymui; taip pat pažymi, kad šių programų perkėlimo į ES komponentas tebėra silpnas; mano, kad gebėjimų ugdymo pastangos ir perkėlimo į ES veiksmai turėtų būti intensyvesni ir vykdomi kartu su daug pabėgėlių priimančiomis trečiosiomis šalimis;

92. pripažįsta, kad VPMJ yra pagrindinė priemonė Sąjungos išorės politikos tikslams migracijos, prieglobsčio ir sienų valdymo srityse nustatyti; pažymi, kad tai apima įvairias priemones, įskaitant regioninius ir dvišalius dialogus, partnerystes judumo srityje, bendras migracijos ir judumo darbotvarkes, readmisijos susitarimus, susitarimus dėl vizų režimo supaprastinimo ir vizų režimo išimčių, regioninės apsaugos programas ir regioninės plėtros ir apsaugos programas;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

93. kaip supranta, išorės aspektas daugiausia turėtų apimti bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis kovojant su esminėmis neteisėtų asmenų srautų į Europą priežastimis ir sprendžiant šią problemą; kaip supranta, ypatingas dėmesys ir toliau turėtų būti skiriamas partnerystei ir bendradarbiavimui su pagrindinėmis kilmės, tranzito ir paskirties šalimis, pvz., naudojantis Chartumo ir Rabato procesais, Afrikos ir ES dialogo migracijos ir judumo klausimais, Budapešto ir Prahos procesais;

94. pažymi, kad Sąjunga ir jos valstybės narės turi būti išrankios teikdamos paramą trečiųjų šalių teisėsaugos agentūroms: būtina atsižvelgti į tai, ar esama duomenų apie tų agentūrų įvykdytus migrantų žmogaus teisių pažeidimus;

95. rekomenduoja bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis įvertinti tų šalių prieglobsčio sistemas, jų paramą pabėgėliams ir jų gebėjimą bei pasiryžimą spręsti prekybos žmonėmis ir nusikalstamo žmonių gabenimo į tas šalis ir per jas problemą;

96. ragina Sąjungą padėti trečiosioms šalims kurti jų prieglobsčio sistemas ir integracijos strategijas, kad trečiųjų šalių piliečiai, kuriems būtina tarptautinė apsauga, galėtų dėl apsaugos kreiptis tose šalyse; mano, kad Sąjunga, bendradarbiaudama su trečiosiomis šalimis, turi vadovautis visiems naudingų požiūriu, t. y. požiūriu, kuris būtų naudingas Sąjungai, atitinkamai trečiajai šaliai, taip pat pabėgėliams ir migrantams toje trečiojoje šalyje;

97. primena, jog Sąjunga vykdo aktyvesnę išorės bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis migracijos ir prieglobsčio srityse, kad galėtų tinkamai reaguoti į dabartinę pabėgėlių krizę, ir ėmėsi naujų bendradarbiavimo iniciatyvų, pvz., ES ir Turkijos bendro veiksmų plano; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad visos šalys turi laikytis savo išpareigojimų, kylančių iš bendro veiksmų plano, įskaitant spręsti pagrindinių priežasčių, dėl kurių Sirijos gyventojai masiškai palieka savo šalį, problemą, intensyvinti bendradarbiavimą teikiant paramą Sirijos piliečiams, kuriems suteikta laikina apsauga, ir juos priimančioms bendruomenėms Turkijoje, ir kad Turkija turi laikytis savo išpareigojimų užkirsti kelią neteisėtos migracijos srautams iš savo teritorijos į Sąjungą;

Dėl informuotumo didinimo kampanijų

98. pažymi, kad nemažai neteisėtai įvežtų asmenų tam tikru mastu suvokia, kuo rizikuoja leisdami si į potencialiai pavojingą kelionę į Europą, tačiau vis tiek nusprendžia vykti, nes, jų įsitikinimu, ši rizika mažesnė už tą, su kuria jiems tektų susidurti, jeigu jie nemigruotų;

99. palankiai vertina tai, kad pagal Kovos su neteisėtu įvežimu veiksmų planą naujosios informuotumo didinimo kampanijos susiejamos su esamų kampanijų vertinimu; rekomenduoja į bet kurią tokią kampaniją įtraukti informaciją apie kriterijus, kuriais remiantis bus nustatomas apsaugos statusas Sąjungoje, nes tokia informacija gali įtikinti nevykti tuos migrantus, kurie rizikuoja leisti į pražūtingą kelionę vien tam, kad būtų grąžinti, jei jiems nebūtų suteikta apsauga;

Dėl esminių priežasčių problemos sprendimo

100. pakartoja, jog Sąjunga turi priimti ilgalaikę strategiją, kad padėtų neutralizuoti emigraciją skatinančius veiksnius trečiojoje šalyse (konfliktus, persekiojimą, etninį valymą, bendro pobūdžio smurtą ar kitus veiksnius, pvz., ypač didelį skurdą, klimato kaitą ar gaivalines nelaimes), dėl kurių žmonės patenka į rankas nusikalstamo žmonių gabenimo tinklams, nes yra įsitikinę, kad tai jų vienintelė galimybė pasiekti Sąjungą;

101. primena, jog JT specialusis pranešėjas migrantų žmogaus teisių klausimais taip pat paragino Sąjungą atverti teisėtos migracijos kelius, kad migrantai galėtų naudotis oficialiais atvykimo ir išvykimo kanalais, o ne nusikalstamo žmonių gabenimo tinklais;

102. pabrėžia, jog pastaruoju metu išaugęs į Sąjungą atvykstančių pabėgėlių skaičius rodo, kad, norint valdyti dabartinę migracijos reiškinį, prevencinių priemonių savaime nepakanka;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

103. kaip supranta, ilgainiui būtinas didesnis postūmis sprendžiant geopolitinius klausimus, darančius poveikį esminėms migracijos priežastims, kaip antai karas, skurdas, korupcija, badas, o galimybių stoka reiškia, kad žmonės ir toliau jausis verčiami bėgti į Europą, nebent Sąjunga rastų būdą padėti atstatyti tas šalis; pažymi, jog tai reiškia, kad Komisija ir valstybės narės turi skirti lėšų, siekiant padėti ugdyti gebėjimus trečiosiose šalyse, pvz., skatinant investicijas ir švietimą, stiprinant ir taikant prieglobsčio sistemas, padedant geriau valdyti sienas, taip pat stiprinant teisinės ir teismų sistemas jose;

Dėl finansavimo trečiosioms šalims

104. pažymi, kad pagrindinė finansavimo priemonė trečiosioms šalims yra vystomojo bendradarbiavimo priemonė, kuri apima vienintelį Sąjungos visuotinį teminį finansavimą migracijai pagal Visuotinių viešųjų gėrybių ir uždavinių programą, administruojamą Tarptautinio bendradarbiavimo ir vystymosi (DEVCO) GD; taip pat pažymi, kad, kaip ir valstybėms narėms tiesiogiai skiriamų lėšų atveju, administruojant vystomojo bendradarbiavimo priemonę dalyvauja ir kiti Komisijos generaliniai direktoratai bei Sąjungos įstaigos, pvz., Sąjungos pagalbą kaimyninėms šalims pagal Pasirengimo narystei pagalbą priemonę teikia Kaimyninės politikos ir plėtros derybų GD, humanitarinę pagalbą teikia Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos (ECHO) GD, o EIVT administruoja priemonę, kuria prisidedama prie stabilumo ir taikos; primena, kad du Migracijos ir vidaus reikalų (HOME) GD administruojami fondai – Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas (PMIF) ir Vidaus saugumo fondas (VSF) – taip pat apima išorės aspektą, taigi taip užtikrinama nauja suinteresuotoji šalis išorės finansavimo srityje;

105. palankiai vertina neseniai įsteigtą Skubiosios pagalbos Afrikai patikos fondą ir tai, kad į jį įsipareigota sumokėti 1,8 mlrd. EUR – tai papildomas trečiųjų šalių finansavimo elementas; ragina valstybes nares toliau remti šį fondą;

106. vadovaudamasis VPMJ rekomenduoja, kad įgyvendinant Sąjungos išorės politiką ir teikiant finansavimą vienodai svarbiais būtų laikomi visi keturi teminiai ramsčiai, pagal kuriuos sprendžiami i) teisėtos migracijos ir judumo, ii) neteisėtos migracijos ir prekybos žmonėmis, iii) tarptautinės apsaugos ir iv) migracijos poveikio vystymuisi klausimai;

Dėl finansavimo skaidrumo

107. pažymi, kad Sąjungos migracijos politika įgyvendinama taikant įvairias politikos priemones, kurių kiekviena turi savo tikslus ir jie nebūtinai turi būti susiję tarpusavyje, taip pat, kad daug susijusių veiklos vykdytojų nepakankamai tarpusavyje derina finansavimą; pabrėžia, kad dėl biudžeto eilučių ir atsakomybės suskaidymo susidaro valdymo struktūra, dėl kurios gali būti sudėtinga išsamiai apžvelgti, kaip paskirstomos ir galiausiai panaudojamos įvairios lėšos; taip pat pabrėžia, kad dėl tokio suskaidymo sunkiau tiksliai įvertinti, kiek iš viso Sąjunga išleidžia migracijos politikos srityje;

108. mano, kad turi būti teikiama tokia išsami Sąjungos finansavimo, susijusio su migracija, tiek pačioje Sąjungoje, tiek už jos ribų, apžvalga, kadangi neatlikus tokios apžvalgos aiškiai trukdoma skaidrumui ir racionaliam politikos formavimui; atsižvelgdamas į tai pažymi, kad viena galimybė būtų sukurti interneto svetainę, kurioje būtų pateikiama visų Sąjungos finansuojamų projektų, susijusių su migracijos politika, duomenų bazė; pabrėžia, kad reikia garantuoti ir biudžeto eilučių skaidrumą siekiant užtikrinti tinkamą visų Sąjungos migracijos politikos tikslų finansavimą;

109. primena, kad teigiamas ES migracijos fondų poveikis priklauso nuo procesų nacionaliniu ir Sąjungos lygmenimis, kuriais užtikrinamas skaidrumas, veiksmingas stebėjimas ir atskaitomybė; mano, kad reikėtų apsvarstyti, kaip padaryti taip, kad stebėjimo ir vertinimo procesai būtų vykdomi nuolat, o ne tik kaip *ex post* procesai, taip pat mano, kad šiuo atveju reikėtų sustiprinti Audito Rūmų vaidmenį; pažymi, kad reikėtų nustatyti kokybinius ir kiekybinius rodiklius, siekiant nustatyti ES fondų poveikį ir padėti įvertinti, ar šie fondai pasiekė savo tikslus;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Dėl papildomo finansavimo migracijos srityje

110. palankiai vertina tai, jog 2016 m. Sąjungos biudžete numatytas papildomas finansavimas, kad būtų galima pradėti spręsti dabartinio migracijos reiškinio klausimą; pabrėžia, kad didžioji šio finansavimo dalis yra finansavimas pagal 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą (DFP), kuri buvo pasiūlyta, o tai reiškia, kad Sąjunga šiuo metu leidžia lėšas, kurias leisti buvo numatyta vėliau;

111. sutinka, kad nors pastarieji biudžeto pasiūlymai ir 2016 m. Sąjungos biudžete numatytas papildomas finansavimas, įskaitant lankstumo priemonės panaudojimą, turėtų būti vertinami palankiai, finansavimas vidutinės trukmės ir ilgalaikiu laikotarpiu tebekelia susirūpinimą; yra susirūpinęs dėl to, kad padidinus 2016 m. PMIF skirtose biudžeto eilutėse pasiūlytas sumas nebuvo atlikta to fondo 2014–2020 m. finansavimo laikotarpiui skirtų visuotinių išteklių peržiūra, kaip buvo siūlyta; supranta, kad jei padėtis bus tokia, kaip dabar, PMIF finansavimo lėšos išseks daug anksčiau nei 2020 m.;

112. ragina valstybes nares visapusiškai naudotis fondų, kurie nėra tiesiogiai susiję su migracijos politika, bet kurie gali būti panaudoti veiksams toje srityje (pvz., integravimo veiksams) finansuoti, teikiamomis galimybėmis, pvz., Europos socialinio fondo, Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondo, „Horizontas 2020“, Europos regioninės plėtros fondo ir Teisių ir pilietiškoumo programos teikiamomis galimybėmis;

113. rekomenduoja, kad pagal DFP peržiūrą, kurią planuojama atlikti 2016 m. pabaigoje, pagal 3 išlaidų kategoriją – Pilietiškas, laisvė, saugumas ir teisingumas – reikia numatyti daug papildomų naujų išteklių, kad būtų skirtas pakankamas finansavimas atsižvelgiant į migracijos tendencijas ir susijusius finansinius reikalavimus Sąjungos ir valstybių narių prieglobsčio, migracijos ir integracijos politikos srityse;

Dėl pilietinės visuomenės dalyvavimo

114. pabrėžia, kad veiklos finansavimo užtikrinimas yra itin svarbus NVO kylantis iššūkis, kadangi didžioji dalis finansavimo yra susijusi su projektais; patvirtina, kad turėtų būti skatinamos savanorių ir pilietinės visuomenės iniciatyvos, skirtos pagalbos migrantams teikimui, ir kai įmanoma, jos turėtų būti finansuojamos Komisijos ir valstybių narių lėšomis; ragina valstybes nares ir Komisiją, prireikus ir esant galimybėms, siekti finansuoti projektus, kuriems vadovauja pilietinės visuomenės organizacijos, veikiančios migracijos, integracijos ir prieglobsčio srityse;

115. pakartoja, kad vadovaujantis PMIF nustatyto partnerystės principu turi būti užtikrintas pilietinės visuomenės dalyvavimas vystant Sąjungos veiksmus ir nacionalines programas; siūlo Sąjungos lygmeniu apsvarstyti reguliarių Komisijos ir atitinkamų pilietinės visuomenės organizacijų, dirbančių prieglobsčio, migracijos ir integracijos srityje, konsultacijų galimybę;

Dėl demografinių tendencijų

116. pažymi, kad prieš išaugant migracijos srautams į Sąjungą 2015 m., 2014 m. atlikto EBPO ir Komisijos tyrimo duomenimis, 2013–2020 m. laikotarpiu darbingo amžiaus (15–64 m.) žmonių skaičius Sąjungoje sumažės 7,5 mln. ir kad, į šias prognozes neįtraukus bendros migracijos, sumažėjimas būtų dar didesnis – darbingo amžiaus žmonių skaičius sumažėtų 11,7 mln.;

117. nepaisant to pabrėžia, kad 2015 m. lapkričio mėn. duomenimis, jaunimo nedarbo lygis visose valstybėse narėse siekė 20 proc.;

118. taip pat pažymi, kad, remiantis naujausiomis Eurostato prognozėmis, 65 metų ar vyresnių asmenų dalis, palyginti su 15–64 metų amžiaus asmenų grupe, nuo 2013 m. pradžios iki 2050 m. išaugs nuo 27,5 proc. iki beveik 50 proc.; pažymi, kad tai reikštų, jog dabartinis darbingo amžiaus žmonių ir 65 metų ar vyresnių žmonių santykis, kai vienam 65 metų ar vyresniam asmeniui tenka keturi darbingo amžiaus asmenys, pasikeistų į santykį, kai vienam 65 metų ar vyresniam asmeniui tenka tik du darbingo amžiaus asmenys;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Dėl teisėtos darbo jėgos migracijos

119. teigia, kad teisėtos migracijos valdymo Sąjungos lygmeniu teisinis pagrindas išdėstytas SESV 79 straipsnyje;

120. supranta, kad 79 straipsnio 5 dalyje konkrečiai užtikrinama teisė valstybėms narėms nustatyti priimamų trečiųjų šalių piliečių, atvykstančių į jų teritoriją iš trečiųjų šalių ieškoti darbo, skaičių;

121. nurodo, kad strategijoje „Europa 2020“ nustatyta, jog siekiant Sąjungos tikslo – pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo – reikalinga išsami darbo jėgos migracijos politika ir geresnė migrantų integracija;

122. pažymi, kad esama Sąjungos teisinė sistema, reglamentuojanti trečiųjų šalių piliečių galimybes įsidarbinti Sąjungoje, yra gana nevientisa, kadangi joje daugiausia dėmesio skiriama tam tikroms darbuotojų kategorijoms, o ne apskritai visų darbuotojų migrantų reglamentavimui;

123. laikosi nuomonės, kad ilgainiui Sąjunga turės nustatyti daugiau bendrų taisyklių, kuriomis būtų reglamentuojamas atvykimas ir apsigyvenimas tų trečiųjų šalių piliečių, kurie ieško darbo Sąjungoje, kad užpildytų nustatytas Sąjungos darbo rinkos spragas;

Dėl poreikio gauti geresnius duomenis

124. ragina parengti išsamią Sąjungos darbo rinkos apžvalgą, kadangi tai yra išankstinė sąlyga norint vystyti darbo rinkos politiką; pabrėžia, kad būtina kurti priemones, kuriomis būtų geriau nustatomi ir prognozuojami dabartiniai ir būsimi Sąjungos darbo rinkos poreikiai; atsižvelgdamas į tai siūlo patobulinti ir net sujungti esamas priemones, pvz., Europos profesinio mokymo plėtos centro (CEDEFOP) ar EBPO sukurtas priemones, pasitelkiant tarptautinės statistikos duomenis apie galimą darbo jėgos pasiūlą iš trečiųjų šalių, kad būtų galima susidaryti tikslesnę padėties vaizdą;

125. mano, kad geresni duomenys ir patobulintos šių duomenų analizės priemonės gali padėti politikos formuotojams nustatyti būsimą darbo jėgos migracijos politiką ir kad Sąjunga ir valstybės narės turėtų nustatyti spragas savo darbo rinkose – tai padėtų užpildyti laisvas darbo vietas, kurios kitu atveju liktų neužpildytos;

Dėl išnaudojimo darbe

126. pažymi, kad žmonės darbe gali būti išnaudojami vykdant prekybą žmonėmis, neteisėtą žmonių gabenimą arba (net jei nepadaryta šių nusikaltimų) tokį išnaudojimą gali lemti tai, kad asmenys, kurie išnaudoja neteisėtus migrantus valstybėse narėse, kuriose tokia veikla nėra kriminalizuojama, nėra baudžiami;

127. apgailestauja dėl to, kad nustatyta, jog svarbus didelio darbuotojų išnaudojimo veiksnys, visų pirma tuose sektoriuose, kuriuose yra didžiausia tokio išnaudojimo rizika (žemės ūkio, statybų sektoriai, viešbučiai ir restoranai, namų ūkio darbuotojų ir priežiūros paslaugos), yra tai, kad darbdaviams, išnaudojantiems neteisėtus migrantus darbe, kyla nedidelis pavojus būti nustatytiems ir (arba) persekiojamiems; rekomenduoja, siekiant išspręsti šią nebaudžiamumo problemą, visų pirma užtikrinti, kad visų rūšių didelis darbuotojų išnaudojimas būtų kriminalizuojamas ir už jį tinkamai baudžiama pagal nacionalinę teisę ir, antra, teigia, kad būtina padidinti darbo inspekcijų rizikos sektoriuose skaičių;

128. atkreipia dėmesį į tai, kad šiuo metu daugelis valstybių narių išnaudojimą darbe kriminalizuoja tik tada, jei tai yra prekybos žmonėmis forma, o tai yra didelė spraga tais atvejais, kai išnaudotojai darbe neužsiima prekyba žmonėmis arba jų dalyvavimo negalima įrodyti;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

129. pakartoja, kad reikėtų visapusiškai įgyvendinti ir tinkamai praktikoje taikyti specialias procedūras, kuriomis užtikrinamas paprastesnis skundų teikimo procesas, kaip numatyta Direktyvoje 2009/52/EB, kuria numatomi sankcijų ir priemonių nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams būtiniausi standartai (Direktyva dėl sankcijų darbdaviams); mano, kad būtina padidinti nuo prekybos žmonėmis nukentėjusiųjų ar neteisėtai į Sąjungą atgabentų asmenų, bendradarbiaujančių ir padedančių vykdyti prekiautojų žmonėmis ir (arba) nusikalstamo žmonių gabenimo tarpininkų baudžiamąjį persekiojimą, apsaugą; siūlo taip pat remti Europos įmonių kovos su prekyba žmonėmis koalicijos sudarymą (kaip svarstoma 2014 m. Kovos su prekyba žmonėmis strategijoje), siekiant sukurti tiekimo grandines, nesusijusias su prekyba žmonėmis;

130. mano, kad galiausiai imantis bet kokių veiksmų, kuriais siekiama panaikinti išnaudojimą darbe, turi būti laikomasi dvejopo požiūrio – vykdyti veiksmingą baudžiamąjį išnaudojančių darbdavių persekiojimą ir apsaugoti aukas nuo tokio išnaudojimo;

Dėl Mėlynosios kortelės direktyvos peržiūros

131. primena, kad Migracijos darbotvarkėje Komisija paskelbė savo ketinimą peržiūrėti Direktyvą dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą (Mėlynosios kortelės direktyva), visų pirma svarstant su taikymo sritimi susijusius klausimus (galbūt įtraukiant verslininkus, norinčius investuoti Europoje) ir gerinant judumo ES viduje taisykles;

132. pakartoja, kad Komisijos įgyvendinimo ataskaitoje dėl dabartinės Mėlynosios kortelės direktyvos pabrėžiami jos trūkumai, įskaitant labai mažą suderinimo lygį dėl to, kad valstybėms narėms suteikiama daug veiksmų laisvės ją įgyvendinant, visų pirma dėl valstybių narių teisės turėti analogiškas nacionalines sistemas;

133. be to, mano, kad aišku, jog direktyvoje dėmesys turi būti skiriamas ne tik aukštos kvalifikacijos, bet ir tikslinės aukštos kvalifikacijos reikalaujančioms profesijoms, kurių atveju aiškiai trūksta darbo jėgos; taip pat mano, kad Mėlynosios kortelės direktyvos peržiūra turėtų būti plataus užmojo ir tikslinė, ja taip pat turėtų būti siekiama panaikinti esamos direktyvos nesuderinamumus, visų pirma dėl analogiškų nacionalinių sistemų; rekomenduoja apsvarstyti galimybę peržiūrėti taikymo sritį į ją įtraukiant tuos trečiųjų šalių piliečius, kurie galėtų užpildyti nustatytas spragas Sąjungos darbo rinkose;

o

o o

134. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms, EASO, FRONTEX, Europolui, Eurojustui, FRA, „eu-LISA“, Europos Tarybai, Regionų komitetui ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0103

Metinės 2012–2013 m. subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitos**2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinių 2012–2013 m. subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitų (2014/2252(INI))**

(2018/C 058/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarpinstitucinį susitarimą dėl geresnės teisėkūros ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į praktines priemones, skirtas SESV 294 straipsnio 4 daliai įgyvendinti pasiekus susitarimą per pirmąjį svarstymą, dėl kurių 2011 m. liepos 22 d. susitarė kompetentingos Europos Parlamento ir Tarybos tarnybos,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. vasario 4 d. rezoliuciją „ES reglamentavimo kokybė, subsidiarumas ir proporcingumas. 19-oji ataskaita dėl geresnės teisėkūros (2011 m.)“ ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. rugsėjo 13 d. rezoliuciją „18-oji ataskaita dėl geresnės teisėkūros. Subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymas (2010 m.)“ ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 14 d. rezoliuciją dėl geresnės teisėkūros, subsidiarumo ir proporcingumo principų bei sumanaus reguliavimo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2012 m. metinę ataskaitą dėl subsidiarumo ir proporcingumo (COM(2013)0566) ir į Komisijos 2013 m. metinę subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitą (COM(2014)0506),
- atsižvelgdamas į 2014 m. gruodžio 4 d. Tarybos išvadas dėl pažangaus reglamentavimo,
- atsižvelgdamas į 2015 m. balandžio 21 d. Europos Sąjungos parlamentų pranešėjų konferencijos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2012 m. rugsėjo 27 d., 2013 m. gegužės 17 d., 2013 m. spalio 4 d., 2014 m. birželio 19 d., 2014 m. lapkričio 14 d. du kartus per metus teikiamas Europos reikalų komitetų konferencijos (COSAC) ataskaitas „Pokyčiai Europos Sąjungoje: su parlamentine priežiūra susijusios procedūros ir praktika“,
- atsižvelgdamas į 2014 m. spalio 14 d. Aukšto lygio nepriklausomų suinteresuotųjų šalių grupės administracinei naštai mažinti galutinę ataskaitą „Biurokratizmo mažinimas Europoje – palikimas ir perspektyvos“ ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 ir 132 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir Tarptautinės prekybos komiteto, Biudžeto kontrolės komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto bei Konstitucinių reikalų komiteto nuomones (A8-0301/2015),

⁽¹⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0061.⁽³⁾ OL C 353 E, 2013 12 3, p. 117.⁽⁴⁾ OL C 51 E, 2013 2 22, p. 87.⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/admin_burden/docs/08-10web_ce-brocuttingredtape_en.pdf

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- A. kadangi 2012 m. Komisija gavo pagrįstas nuomones dėl 83 pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų; kadangi 2012 m. iš viso gauti 292 dokumentai, įskaitant tuos dokumentus, kurie nelaikomi pagrįstomis nuomonėmis;
- B. kadangi 2013 m. Komisija gavo pagrįstas nuomones dėl 99 pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų; kadangi 2013 m. iš viso gauta 313 dokumentų, įskaitant tuos dokumentus, kurie nelaikomi pagrįstomis nuomonėmis;
- C. kadangi 2012 m. nacionaliniai parlamentai paskelbė 12 pagrįstų nuomonių dėl „Monti II“ pasiūlymo ⁽¹⁾, kurios sudarė 19 balsų (o 18 balsų yra riba), todėl pirmą kartą buvo pradėta taikyti geltonosios kortelės procedūra, o tai reiškia, kad institucija, kuri pateikė pasiūlymą, turi jį peržiūrėti ir pagrįsti savo sprendimą dėl to, ar pasiūlymą atsiimti, iš dalies pakeisti arba jo nekeisti;
- D. kadangi Komisija atsiėmė „Monti II“ pasiūlymą, tačiau pareiškė, kad, jos nuomone, pasiūlymas atitinka subsidarumo principą ir kad jis atsiimtas dėl to, kad Europos Parlamentas ir Ministrų Taryba nepakankamai jį palaikė ⁽²⁾;
- E. kadangi 2013 m. nacionaliniai parlamentai paskelbė 13 pagrįstų nuomonių dėl pasiūlymo dėl Europos prokuratūros įsteigimo ⁽³⁾, kurios sudarė 18 balsų, todėl antrą kartą taikyta geltonosios kortelės procedūra;
- F. kadangi Komisija padarė išvadą, kad jos pasiūlymas atitinka subsidarumo principą ir kad atsiimti arba iš dalies pakeisti pasiūlymą nebuvo būtina; kadangi Komisija pareiškė, kad teisėkūros proceso metu ji tinkamai atsižvelgs į pagrįstas nuomones ⁽⁴⁾;
- G. kadangi keli nacionaliniai parlamentai išreiškė susirūpinimą dėl Komisijos požiūrio, nes, jų nuomone, Komisijos pateiktų įrodymų ir argumentų nepakanka; kadangi Europos Parlamento Teisės reikalų komitetas ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas surengė diskusijas šia tema;
- H. kadangi per vėlesnes derybas su Taryba dėl Europos prokuroro taikymo sritis ir darbo metodika buvo susiaurintos, palyginti su pirminiu pasiūlymu, kuriuo remiantis buvo paskelbtos pagrįstos nuomonės;
- I. kadangi Komisija pagal jai suteiktą iniciatyvos teisę privalo užtikrinti, kad ankstyvame politikos formavimo etape būtų tinkamai pasirinkta dėl to, ar reikia siūlyti veiksmą ES lygmeniu ir kaip tai daryti;
- J. kadangi Komisija peržiūri poveikio vertinimo procesui taikomas gaires, taip pat persvarsto subsidarumo ir proporcingumo principų taikymą;
- K. kadangi Parlamentas įsteigė savo Poveikio vertinimo skyrių, kuris 2013 m. paskelbė 50 pradinių įvertinimų ir du išsamius Komisijos poveikio vertinimus;
- L. kadangi nacionaliniai parlamentai pažymėjo, kad įtraukus daug svarbių deleguotųjų įgaliojimų sunku veiksmingai įvertinti, ar galutinės taisyklės atitiks subsidarumo principą;

⁽¹⁾ Pasiūlymas dėl Tarybos reglamento dėl naudojimosi teise imtis kolektyvinių veiksmų atsižvelgiant į įsteigimo ir paslaugų teikimo laisves (COM(2012)0130).

⁽²⁾ 2012 m. rugsėjo 12 d. pirmininko pavaduotojo M. Šeščovičiaus laiškas nacionaliniams parlamentams.

⁽³⁾ Komisijos pasiūlymas dėl Europos prokuratūros įsteigimo (COM(2013)0534).

⁽⁴⁾ 2013 m. lapkričio 27 d. komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai ir nacionaliniams parlamentams dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo peržiūrėjimo subsidarumo principo atžvilgiu pagal Protokolą Nr. 2 (COM(2013)0851).

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

M. kadangi subsidiarumo ir proporcingumo įvertinimas, taip pat poveikio vertinimas atliekami tik teisėkūros proceso pradžioje;

1. atkreipia dėmesį į tai, kad subsidiarumo ir proporcingumo principai yra pagrindiniai Europos Sąjungos principai;

2. pabrėžia, kad ES kompetencijos įgyvendinimas turėtų būti grindžiamas subsidiarumo ir proporcingumo principais, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje; palankiai vertina tai, kad 2012–2013 m. ES institucijos ir nacionaliniai parlamentai atidžiai vertino, kaip laikomasi šių dviejų principų;

3. palankiai vertina nacionalinių parlamentų glaudesnę ir aktyvesnę dalyvavimą Europos teisėkūros procesuose pastaraisiais metais, nes jis padidino informuotumą apie principų, kuriais grindžiama ES, įskaitant subsidiarumo ir proporcingumo principus, taikymą tarpinstituciniame kontekste; tačiau pažymi, kad šiame kontekste vis dar reikia vykdyti papildomą darbą; siūlo Komisijai pirmiausia kasmet su kiekvienu nacionaliniu parlamentu diskutuoti, kad būtų stiprinamas Komisijos ir nacionalinių parlamentų dialogas;

4. taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad subsidiarumo ir proporcingumo principai yra politikos formavimo pagrindas; todėl pabrėžia, kad svarbu pradėdant teisėkūros procesą įvertinti, ar Europos lygmeniu galima geriau pasiekti politikos tikslų nei įgyvendinant nacionalines arba regionines iniciatyvas;

5. atkreipia dėmesį į parlamentų svarbą ir jų teritorinį poveikį bei artumą piliečiams, ir ragina, prireikus, aktyviau taikyti išankstinio perspėjimo sistemą;

6. tačiau pastebi, kad daugumą nacionalinių parlamentų nuomonių pateikė tik keletas nacionalinių parlamentų rūmų; ragina kitus parlamentų rūmus aktyviau dalyvauti diskutuojant apie Europą;

7. pabrėžia, kad Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje ir prie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėtame protokole Nr. 2 įtvirtinti subsidiarumo ir proporcingumo principai yra visuotiniai ir įpareigoja Europos institucijas jų laikytis vykdant Sąjungos suteiktus įgaliojimus, išskyrus vienintelę išimtį – sritis, kurios priklauso išimtinai Sąjungos kompetencijai, nes joms subsidiarumo principas netaikomas;

8. mano, kad subsidiarumo principo vertinimo sistema yra itin svarbi Europos ir nacionalinių institucijų bendradarbiavimui;

9. pažymi, kad Komisijos parengtos metinės ataskaitos yra šiek tiek atsainios, ir ragina Komisiją apsvarstyti galimybę rengti išsamesnes ataskaitas dėl to, kaip formuojant ES politiką laikomasi subsidiarumo ir ypač proporcingumo principų;

10. atkreipia dėmesį į Komisijos 2012 ir 2013 m. metinių ataskaitų metodiką, kai nurodant statistiką nacionalinių parlamentų pateiktos pagrįstos nuomonės dėl pasiūlymų rinkinio klasifikuojamos tik kaip viena pagrįsta nuomonė, o ne kaip pagrįsta nuomonė dėl kiekvieno atskiro pasiūlymo;

11. pažymi, kad, palyginti su 2010 ir 2011 m., apskritai labai padidėjo pagrįstų nuomonių dalis kaip visų pateiktų dokumentų procentinė dalis ir kad 2012 m. pagrįstos nuomonės sudarė 25 proc. visų pateiktų dokumentų, o 2013 m. jos sudarė 30 proc. visų nacionalinių parlamentų pagal Protokolo Nr. 2 procesą pateiktų dokumentų; atsižvelgdamas į tai atkreipia dėmesį į konsultavimąsi su nacionaliniais parlamentais vykstant teisėkūros procesui;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

12. atkreipia dėmesį į tai, kad 2012 m. nacionaliniuose parlamentuose pagal subsidiarumo kontrolės mechanizmą, reaguojant į Komisijos pasiūlymą dėl reglamento dėl naudojimosi teise imtis kolektyvinių veiksmų atsižvelgiant į įsisteigimo ir paslaugų teikimo laisves (M. Monti II teisės aktų rinkinys), pirmą kartą buvo panaudota vadinamoji geltonoji kortelė; pažymi, kad nors Komisija ir padarė išvadą, jog subsidiarumo principas pažeistas nebuvo, ji vis tiek pasiūlymą atsiėmė dėl politinės paramos trūkumo; pažymi, kad antrą kartą geltonos kortelės procedūra pradėta 2013 m. dėl Komisijos pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsisteigimo; pažymi, kad Komisija padarė išvadą, jog pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą, ir nusprendė jo nekeisti;

13. atkreipia dėmesį į tai, kad iš nacionalinių parlamentų pagrįstų nuomonių matyti, jog subsidiarumo ir proporcingumo principai gali būti aiškinami įvairiai; primena, kad pagal ES sutartyse įtvirtintą subsidiarumo principą „tose srityse, kurios nepriklauso Sąjungos išimtinai kompetencijai, ji ima veikti tik tada ir tik tokiu mastu, kai valstybės narės numatomo veiksmo tikslų negali deramai pasiekti centriniu, regioniniu ir vietiniu lygiu, o Sąjungos lygiu dėl numatomo veiksmo masto arba poveikio juos pasiekti būtų geriau“; taip pat primena, kad pagal proporcingumo principą Sąjungos veiksmų turinys ir forma neviršija to, kas būtina siekiant Sutarčių tikslų; ragina nacionalinius parlamentus vertinant pasiūlymų atitikimą subsidiarumo ir proporcingumo principams atidžiai laikytis ES sutarties reikalavimų; primygtinai rekomenduoja nacionaliniams parlamentams ir Europos institucijoms dalyvauti keičiantis nuomonėmis apie subsidiarumo ir proporcingumo vertinimą ir praktika šioje srityje.

14. pažymi, kad nacionalinių parlamentų pateiktos pagrįstos nuomonės pakankamai skiriasi pateiktais argumentais ir savo forma; apgailestauja dėl to, kad nėra bendro modelio ir todėl sunkiau įvertinti, kuriuo pagrindu nacionaliniai parlamentai teikia nuomones;

15. primena ankstesnėse Europos Parlamento ataskaitose išreikštą susirūpinimą dėl atvejų, kai į subsidiarumo principą nebuvo tinkamai atsižvelgta Komisijos parengtame poveikio vertinime; taip pat primena, kad Poveikio vertinimo valdybos (PVV) parengtose metinėse ataskaitose buvo iškeltas šis klausimas; pažymi, kad, PVV vertinimu, daugiau kaip 30 proc. 2012 ir 2013 m. peržiūrėtų poveikio vertinimų pateikta nepatenkinama subsidiarumo principo analizė; reiškia didelį susirūpinimą, kad 2014 m. šis skaičius išaugo iki 50 proc., ir primygtinai ragina Komisiją atliekant poveikio vertinimui taikomų gairių peržiūrą spręsti šį klausimą ir pakeisti šią tendenciją;

16. atkreipia dėmesį į didelę poveikio vertinimo svarbą, nes jis yra priemonė, padedanti priimti sprendimus teisėkūros procese, ir pabrėžia, kad atsižvelgiant į tai būtina tinkamai apsarstyti klausimus, susijusius su subsidiarumo ir proporcingumo principais;

17. pabrėžia, kad išsamus poveikio vertinimas, kurį atliekant kruopščiai įvertinama atitiktis subsidiarumo principui, yra labai svarbus siekiant pagerinti piliečių, kurie dažnai laiko subsidiarumo principą vienu pagrindinių demokratinio proceso aspektu, pasitikėjimą; todėl pabrėžia, kad sustiprintos subsidiarumo principo taikymo patikros galėtų būti laikomos svarbia vadinamosios demokratijos stokos mažinimo priemone;

18. pakartoja minėtoje savo 2011 m. rugsėjo 14 d. rezoliucijoje pateiktą raginimą nacionalinius poveikio vertinimus naudoti papildant Komisijos poveikio vertinimus, dėl kurių reformos dabar diskutuojama, kurie atlikti remiant siūlomus teisės aktus; mano, kad neseniai Parlamento sukurti poveikio vertinimo skyriai teigiamai prisidės prie Komisijos darbo;

19. reiškia nusivylimą Komisijos atsakymu nacionaliniams parlamentams dėl atvejų, kai buvo pradėta taikyti geltonosios kortelės procedūra; mano, jog būtina, kad Komisija išsamiai atsakytų į bet kokį nacionalinių parlamentų išreikštą susirūpinimą ir, be to, atskirai pasisakytų dėl bet kokios paskelbtos nuomonės, nes tai yra dialogo dalis; mano, jog taip pat būtina, kad Komisija atitinkamam Parlamento komitetui arba komitetams išsamiai paaiškintų savo poziciją;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

20. pabrėžia, kad geltonosios kortelės procedūra, kuri yra poveikio ES sprendimų priėmimui priemonė, galėtų būti veiksmingai sustiprinta ankstesniais informacijos apie nacionalinių parlamentų pozicijas mainais, todėl ragina nacionalinius parlamentus keisti nuomonėmis apie taikymo sritį ir vertinimo metodus, naudojamus įvertinti, kaip laikomasi subsidiarumo ir proporcingumo principų;

21. mano, kad politinis dialogas tampa vis svarbesnis siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi subsidiarumo principo; mano, kad politinis dialogas turėtų būti sustiprintas ne tik tais atvejais, kai pradedama taikyti geltonosios arba oranžinės kortelės procedūra, bet ir apskritai; šiuo atžvilgiu palankiai vertina J.-C. Junckerio Komisijos išipareigojimą išreikšti savo poziciją daugiau nacionalinių parlamentų ir ragina Parlamentą svarstyti galimybę įgyvendinti panašias iniciatyvas; mano, kad pranešėjai galėtų būti skatinami dažniau pasitelkti nacionalinius parlamentus, ypač atsižvelgiant į tai, kad dalyvavimas vaizdo konferencijose ir kiti bendradarbiavimo internetu metodai paprastėja ir tampa veiksmingi;

22. pabrėžia, kad ES institucijos ir nacionaliniai parlamentai turėtų toliau dėti pastangas remdami vadinamąjį subsidiarumo kultūrą visoje Europos Sąjungoje; rekomenduoja įgyvendinti dvi konkrečias iniciatyvas, kurios padės šiuo metu geriau atsižvelgti į subsidiarumo principą teisėkūros procese, t. y. sudaryti palankesnes sąlygas labiau įtraukti nacionalinių parlamentų pozicijas, perspektyvas ir kitus pasiūlymus į politinį dialogą, visų pirma atliekant parengiamąjį darbą, pvz., Komisijai rengiant žaliašias arba baltąsias knygas, ir apsvarstyti galimybę pratęsti konsultavimosi su nacionaliniais parlamentais terminus, dėl kurių susitartų nacionaliniai parlamentai ir Komisija, pagal subsidiarumo principo taikymo patikras, jeigu nacionaliniai parlamentai to prašo dėl laiko trūkumo, remdamiesi pagrįstomis objektyviomis priežastimis, pvz., gaivalinėmis nelaimėmis ir darbo pertraukomis; mano, kad tai būtų galima pasiekti prisiimant politinį išipareigojimą, dėl kurio pradiniu etapu susitartų institucijos ir nacionaliniai parlamentai, nevilkinant atitinkamo teisės akto priėmimo;

23. jei valstybės narės sutinka pratęsti laikotarpį, kuris pagal Protokolo dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo 6 straipsnį suteikiamas nacionaliniams parlamentams pagrįstai nuomonei pateikti, šis klausimas turėtų būti įtrauktas į kitą Sutarties peržiūrą; toks pratęsimo laikotarpis tada galėtų būti apibrėžtas ir antrinės teisės aktuose;

24. mano, kad svarbu, jog geltonosios kortelės procedūrą parlamentai galėtų lengvai įgyvendinti, taip dar kartą patvirtinant subsidiarumo principą pagal ES sutartis;

25. pažymi, kad per Europos reikalų komitetų konferenciją (COSAC) keletas nacionalinių parlamentų išreiškė norą pasiūlyti pradėti taikyti žaliają kortelę kaip politinio dialogo tobulinimo priemonę, kuri nacionaliniams parlamentams, pirmiausia užsitikrinus Parlamento paramą, suteiktų galimybę pateikti konstruktyvius pasiūlymus Komisijai apsvarstyti, tinkamai atsižvelgiant į Komisijos iniciatyvos teisę;

26. pažymi, kad pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų gali gerokai pasikeisti institucijoms rengiantis juos priimti; primena, kad atitiktis subsidiarumo principui patikra atliekama tik teisėkūros proceso pradžioje, o ne pabaigoje; taip pat primena, kad apskritai poveikio vertinimas parengiamas tik pirminiams teisėkūros proceso etapams, o ne galutiniams; pabrėžia, kad pradėjus priėmimo procedūrą būtinas laikotarpio vidurio vertinimas ir vertinimas teisėkūros proceso pabaigoje, taip tam tikrais atvejais sudarant galimybes perspėti valstybes nares, nesilaikančias subsidiarumo principo;

27. todėl ragina pasibaigus teisėkūros deryboms ir prieš priimant galutinį tekstą atlikti dar vieną subsidiarumo principo taikymo patikrą ir išsamų poveikio vertinimą, kad būtų užtikrinta atitiktis subsidiarumo principui ir atliktas poveikio vertinimas, taip pat ir proporcingumo principo; mano, kad toks apsisprendimo laikotarpis padėtų politikos formuotojams įvertinti, ar teisės aktai atitinka Sąjungos principus, ir padidintų dažnai gana intensyvių derybų rezultatų skaidrumą;

28. atkreipia dėmesį į naujus Komisijos politikos tikslus, susijusius su ES teisės aktų iniciatyviomis ir pasiūlymais, t. y. į: minimalias sąnaudas; naudą piliečiams, verslininkams ir darbuotojams ir nereikalingos administracinės naštos vengimą;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

29. mano, kad pagal daugiamečę finansinę programą įgyvendinamos programos turėtų būti vertinamos atsižvelgiant į subsidiarumo principą ir turėtų jį atitikti įrodant jų pridėtinę vertę valstybėse narėse;
30. prašo Komisijos, laikantis proporcingumo ir subsidiarumo principų, supaprastinti kreipimosi dėl ES lėšų procedūrą siekiant, kad ji būtų veiksmingesnė ir labiau orientuota į rezultatus;
31. pabrėžia savo įsipareigojimą užtikrinti, kad būtų laikomasi subsidiarumo ir proporcingumo principų vykdamas pranešimų savo iniciatyva vertinimus, ex ante vertinant Komisijos poveikio vertinimus ir nuolat vertinant galimą ES pridėtinę vertę ir nuostolius dėl ES masto veiksmų nebuvimo;
32. konkrečiai atkreipia dėmesį į neseniai vykusias diskusijas dėl investuotojų ir valstybės ginčų sprendimo mechanizmo ir Komisijos pasiūlymus pakeisti dabartinį modelį kitu; primena, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 3 straipsnyje bendra prekybos politika priskiriama prie išimtinės Sąjungos kompetencijos sričių, kurios pagrįstos vienodais principais; todėl atkreipia dėmesį į tai, kad bendrai prekybos politikai netaikomas subsidiarumo principas;
33. ragina valstybes nares daugiau neblokuoti UNCITRAL konvencijos dėl sutartimis grindžiamo investuotojų ir valstybių arbitražo skaidrumo, kad Komisija galėtų ją pasirašyti visos Sąjungos vardu; apgailestauja dėl dabartinės padėties, nes kai kurios ES valstybės narės prie konvencijos prisijungusios, o kitos – ne; mano, kad šis pavyzdys pabrėžia, jog visiems subjektams reikia daugiau aiškumo kalbant apie išimtinės Sąjungos kompetencijos taikymą tiesioginėms užsienio investicijoms; primena, kad dėl valstybių narių vykdomos skirtingos investicijų apsaugos politikos susidarė dabartinė padėtis, kai ES šalys dalyvauja apie 1 400 dvišalių investicijų susitarimų, kurių skirtingos nuostatos gali lemti skirtingą elgesį su ES investuotojais užsienyje, priklausomai nuo atitinkamos investicijos kilmės;
34. kalbant apie ES finansinę pagalbą kitoms šalims, konkrečiai makrofinansinę paramą, ragina atlikti nuodugnesnius ex ante ir ex post poveikio vertinimus, susijusius su siūlomų priemonių proporcingumu, kad pagalba būtų veiksminga ir išties naudinga mūsų partneriams, kuriems ji būtina; primygtinai pabrėžia, kad būtina nustatyti paramos išmokėjimo sąlygas ir vykdyti tinkamą naudojamų lėšų kontrolę, įskaitant priemones, susijusias su sukčiavimu ir korupcijos prevencija ir kova su jais, ir visapusišką ir išsamų Parlamento atliekamą tikrinimą; ragina tvirčiau integruoti ES išorės priemones, apimančias prekybą, vystymąsi ir užsienio bei saugumo politiką; pabrėžia, kad valstybės narės šiuo klausimu turi priimti didesnius įsipareigojimus;
35. pažymi, kad vykstant ES sprendimų dėl prekybos politikos priėmimo procesui nepaprastai svarbu tinkamai konsultuotis, palaikyti dialogą su piliečiais, įmonėmis (pirmiausia MVI) ir pilietine visuomene bei juos įtraukti;
36. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0104

Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programa**2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija „Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programa (REFIT). Dabartinė padėtis ir perspektyva“ (2014/2150(INI))**

(2018/C 058/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarpinstitucinius susitarimus dėl geresnės teisėkūros ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į praktines priemones, kurios skirtos SESV 294 straipsnio 4 daliai įgyvendinti pasiekus susitarimą per pirmąjį svarstymą ir dėl kurių 2011 m. liepos 22 d. susitarė kompetentingos Europos Parlamento ir Tarybos tarnybos,
- atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 4 d. rezoliuciją „ES reglamentavimo kokybė, subsidiarumas ir proporcingumas. 19-oji ataskaita dėl geresnės teisėkūros (2011 m.)“ ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. lapkričio 27 d. rezoliuciją dėl Komisijos poveikio vertinimo gairių persvarstymo ir poveikio MVĮ tyrimo vaidmens ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. vasario 25 d. rezoliuciją dėl tolesnių veiksmų dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ir valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. rugsėjo 13 d. rezoliuciją „18-oji ataskaita dėl geresnės teisėkūros. Subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymas (2010 m.)“ ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 14 d. rezoliuciją dėl geresnės teisėkūros, subsidiarumo ir proporcingumo principų bei sumanaus reguliavimo ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 8 d. rezoliuciją dėl nepriklausomo poveikio vertinimo užtikrinimo ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gruodžio 4 d. Tarybos išvadas dėl pažangaus reglamentavimo,
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą „Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programa (REFIT). Dabartinė padėtis ir perspektyva“ (COM(2014)0368),
- atsižvelgdamas į ankstesnius Komisijos komunikatus dėl ES reglamentavimo kokybės (COM(2012)0746) ir COM(2013)0685),
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą dėl subsidiarumo ir proporcingumo (19-ąją ataskaitą dėl geresnės teisėkūros 2011 m.) (COM(2012)0373),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Pažangus reglamentavimas – atsižvelgti į mažųjų ir vidutinių įmonių poreikius“ (COM(2013)0122),

⁽¹⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1; 2016 m. kovo 9 d. priimti tekstai, P8_TA(2016)0081.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0061.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0069.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0127.

⁽⁵⁾ OL C 353 E, 2013 12 3, p. 117.

⁽⁶⁾ OL C 51 E, 2013 2 22, p. 87.

⁽⁷⁾ OL C 380 E, 2012 12 11, p. 31.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą dėl MVĮ skirto pažangaus reglamentavimo stebėsenos ir konsultavimosi šiais klausimais (SWD(2013)0060),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Sumanus reguliavimas Europos Sąjungoje“ (COM(2010)0543),
 - atsižvelgdamas į Komisijos 2014 m. konsultavimosi su suinteresuotaisiais subjektais gaires,
 - atsižvelgdamas į Aukšto lygio nepriklausomų suinteresuotųjų šalių grupės administracinei naštai mažinti 2014 m. liepos 24 d. galutinę ataskaitą „Biurokratijos mažinimas Europoje. Dabartinė padėtis ir perspektyvos“ ir ypač į keturių šios aukšto lygio grupės narių, turinčių patirties darbuotojų gynimo, visuomenės sveikatos, aplinkos ir vartotojų gynimo srityse, atskirąją nuomonę, kuri pateikta priede Nr. 12,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. gruodžio 10 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Geresnis reglamentavimas – geresni rezultatai. ES darbotvarkė“ (COM(2015)0215);
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnio reglamentavimo pasiūlymas“ (COM(2015)0216);
 - atsižvelgdamas į Komisijos sprendimą dėl REFIT platformos sukūrimo (C(2015)3261) ir į Komisijos komunikatą „REFIT platforma. Struktūra ir veikimas“ (C(2015)3260);
 - atsižvelgdamas į Europos Komisijos pirmininko sprendimą dėl nepriklausomos Reguliavimo kontrolės valdybos įsteigimo (C(2015)3263), Komisijos komunikatą „Reguliavimo kontrolės valdyba. Tikslas, užduotys ir personalas“ (C(2015)3262) ir Komisijos komunikatą „Aiškinamojo memorandumo struktūra“ (C(2015)3264/2);
 - atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Geresnio reglamentavimo gairės“ (SWD(2015)0111),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto bei Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomones (A8-0208/2015),
- A. kadangi REFIT programa yra viena iš pagrindinių naujosios Komisijos geresnio reglamentavimo strategijos dalių;
- B. kadangi REFIT programa siekiama įtvirtinti geresnės teisėkūros procedūrą, supaprastinti ES teisę ir sumažinti administracinę ir (arba) reglamentavimo našta, taip pat imtis veiksmų siekiant užtikrinti gerą valdymą, kuris būtų paremtas faktais grindžiamu politikos formavimu ir pagal kurį esminį vaidmenį atliktų poveikio vertinimas ir *ex post* kontrolė;
- C. kadangi Komisija, siekdama sustiprinti savo veiklą pagal REFIT programą, sukūrė naują REFIT platformą, sudarytą iš dviejų grupių: vyriausybės atstovų grupės, t. y. kiekvienos valstybės narės viešojo administravimo institucijos aukšto lygio specialistų, ir suinteresuotųjų subjektų grupės, t. y. ne daugiau kaip 20 specialistų, iš kurių du atstovaus Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui, o kiti bus ekonomikos sektoriaus, taip pat MVĮ, socialinių partnerių ir pilietinės visuomenės organizacijų atstovai;

⁽¹⁾ Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto dokumentas Nr. INT/750.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- D. kadangi naudojant metinę REFIT rezultatų suvestinę galima įvertinti pažangą, padarytą visose politikos srityse, ir kiekvienos Komisijos nurodytos iniciatyvos įgyvendinimo pažangą, įskaitant veiksmus, kurių ėmėsi Parlamentas ir Taryba;
- E. kadangi 2003 m. Tarpinstitucinį susitarimą dėl geresnės teisėkūros pakeitė dabartinė Lisabonos sutartimi sukurta teisinė sistema;
- F. kadangi per pastaruosius metus geresnio reglamentavimo darbotvarkė vis dėlto padėjo gerinti teisėkūros praktiką; kadangi yra sukurta daug ir įvairiai pavadintų šios srities Komisijos iniciatyvų ir programų, pvz., dėl geresnio reglamentavimo, geresnės teisėkūros, pažangaus reglamentavimo, reglamentavimo kokybės, programa pagal principą „Visų pirma galvokime apie mažuosius“, dėl kokybės patikros, Administracinės naštos mažinimo Europos Sąjungoje veiksmų programa, tačiau jos nesuteikia pakankamo aiškumo ir skaidrumo, t. y. neaiškūs jų tikslai ir taikomos priemonės, visų pirma gyventojams, todėl jas būtų geriau sujungti;
- G. kadangi Komisija savo 2015 m. gegužės 19 d. Komunikatu „Geresnis reglamentavimas – geresni rezultatai. ES darbotvarkė“ nustatė nuoseklų ir visapusišką geresnio reglamentavimo modelį, kuriuo atsižvelgiama į visą politinį teisėkūros ciklą ir reikalaujama tikslingo visų institucijų tarpusavio bendravimo, ir kadangi Parlamentas išsamiai apsvarstys šį komunikatą, kad būtų pasiekti kuo geresni rezultatai Sąjungos piliečiams;
- H. kadangi visi ES sutarties 3 straipsnyje nurodyti Sąjungos tikslai yra vienodai svarbūs; kadangi Komisija pabrėžia, jog programoje REFIT neabejojama dabartiniais politikos tikslais, ši programa taip pat nedaro neigiamo poveikio piliečių sveikatai ir saugumui, vartotojams, darbuotojams ar aplinkai;
- I. kadangi per antrą 2014 m. pusmetį Komisija surengė viešas konsultacijas dėl savo poveikio vertinimo gairių peržiūros ir konsultavimosi su suinteresuotaisiais subjektais gairių;
- J. kadangi Komisija, rengdama savo 2015 m. darbo programą, pagrįsdama savo poziciją, kodėl atsiėmė daug nepriimtų pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, pirmą kartą pritaikė vadinamąjį politinio tęstinumo nebuvimo principą;
- K. kadangi 2015 m. darbo programoje Komisija planavo sutelkti savo veiksmus svarbiausiems ekonominiams ir socialiniams uždaviniams spręsti, o jos nauja struktūra siekiama užtikrinti nuoseklesnę politikos požiūrį, tokiu būdu didinant skaidrumą ES, vadinasi, ir priimtinumą piliečiams;

Geresnis reglamentavimas

1. atkreipia dėmesį į Komisijos pirmininko J.-C. Junckerio sprendimą pavesti pirmajam Komisijos pirmininko pavaduotojui geresnio reglamentavimo atsakomybės sritį, o tai atitinka Parlamento raginimus ir pabrėžia didelę politinę šio klausimo svarbą; tikisi, kad dėl šio paskyrimo Europos lygmeniu bus galima sukurti aukščiausios kokybės teisės aktus, kurie atitiks piliečių ir kitų suinteresuotųjų subjektų lūkesčius, ir užtikrina, kad nekils grėsmės viešosios politikos tikslams, įskaitant vartotojų, aplinkosaugos, socialinius ir sveikatos bei saugos standartus;
2. pabrėžia, kad atsižvelgiant į pernelyg didelį biurokratizmo lygį visoje ES ir į tai, kad reikia supaprastinti teisės aktus, geresnis reglamentavimas turėtų apimti viešojo administravimo visais Europos Sąjungos lygmenimis kultūrą, Sąjungos aktų įgyvendinimą ir taikymą Europos Sąjungos, taip pat nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis, siekiant užtikrinti gerą administravimą ir Europai palankų elgesį visais lygmenimis;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

3. pabrėžia, kad Komisija turėtų teikti prioritetą tam tikrų priemonių plėtrai ir skirti daugiau dėmesio teisėkūros procedūra priimamų aktų kokybei ir geresniam esamų teisės aktų įgyvendinimui, o ne teisės aktų kiekiui; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad sąnaudos neturėtų būti lemiamas veiksnys ir kad vienintelis tinkamas kriterijus turėtų būti teisės akto kokybė bei tai, kad REFIT programa negali daryti neigiamo poveikio tvarumui ar bet kokiems socialiniams, darbo, aplinkos ir vartotojų standartams;

4. siūlo Komisijai apsvastyti, ar derėtų, rengiant riboto laikotarpio teisėkūros iniciatyvas, taikyti laikinojo galiojimo išlygas, jei tai nesukelia teisinio netikrumo, ir tam tikrais tinkamais atvejais į teisėkūros priemones įtraukti peržiūros priemones, kad būtų reguliariai iš naujo įvertinamas teisėkūros priemonių aktualumas Europos lygmeniu;

5. pabrėžia, kad Europos standartas paprastai pakeičia 28 nacionalinius standartus, o tai stiprina vidaus rinką ir mažina biurokratiją;

6. palankiai vertina 2015 m. gegužės 19 d. geresnio reglamentavimo priemonių paketą; remia tolesnį Komisijos išsipareigojimą siekti geresnės teisėkūros darbotvarkės; pabrėžia, kad REFIT komunikate numatytas darbas turėtų būti laikomas nuolatiniu procesu, kuriuo užtikrinama, kad Europos lygmeniu galiojantys teisės aktai atitiktų paskirtį, jais būtų siekiama bendro teisės aktų leidėjų tikslo ir patenkinami piliečių, visų pirma darbuotojų, įmonių ir kitų suinteresuotųjų subjektų, lūkesčiai;

7. atkreipia dėmesį į Komisijos išsipareigojimą dėl naujo tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros, kuriame atsižvelgiama į Lisabonos sutartimi ir Parlamento ir Komisijos pagrindų susitarimu nustatytus pokyčius, kuriame įtvirtinta geriausia patirtis teisėkūros planavimo, poveikio vertinimo, sistemingų ES teisės aktų *ex post* patikrinimų, deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų įgyvendinimo ir tvarkymo procedūrų taikymo srityse, ir atkreipia dėmesį į pasibaigusias derybas;

8. palankiai vertina Komisijos patvirtinimą, kad jos geresnio reglamentavimo strategija nereikš, jog tam tikras politikos sritis reikia mažiau reglamentuoti arba išsižadėti mums svarbių vertybių, kaip antai socialinės ir aplinkos apsaugos ir pagrindinių teisių, įskaitant teisę į sveikatos priežiūrą;

9. pripažįsta, kad Aukšto lygio nepriklausomų suinteresuotųjų šalių grupė atliko puikų darbą – pateikė Europos Komisijai daug pasiūlymų dėl administracinės naštos mažinimo ir nurodė geriausių patirtį, kaip galima įgyvendinti ES teisės aktus valstybėse narėse mažiausiai biurokratiiniu būdu; atkreipia dėmesį į tai, kad keturi Aukšto lygio nepriklausomų suinteresuotųjų šalių grupės nariai nesutiko su kai kuriomis šios grupės galutinėje ataskaitoje dėl administracinės naštos pateiktomis išvadomis ir parengė atskirąją nuomonę; tikisi, kad Komisija atsižvelgs į visiems šioje procedūroje dalyvavusiems suinteresuotiesiems subjektams rūpimus aspektus;

10. pabrėžia socialinio dialogo ir socialinių partnerių savarankiškumo svarbą; pabrėžia, ypač atsižvelgdamas į SESV 9 straipsnį, kad socialiniai partneriai gali, kaip nustatyta SESV 155 straipsnyje, sudaryti susitarimus, kurių pagrindu bendru pasirašiusiųjų šalių prašymu tie susitarimai gali tapti ES teisės aktais; tikisi, kad Komisija gerbs šalių savarankiškumą ir derybose pasiektus susitarimus, taip pat rimtai vertins jiems rūpimus klausimus, ir pabrėžia, kad geresnio reglamentavimo darbotvarkė neturėtų būti pretekstas nekreipti dėmesio į socialinių partnerių pasiektus susitarimus ar juos apeiti, todėl pareiškia, kad atmestų visus socialinių partnerių susitarimų poveikio vertinimus;

11. primena, kad per praėjusią Parlamento kadenciją tarpinstituciniu lygmeniu kilo daug ginčų, ar reikia rinktis įgyvendinimo, ar deleguotuosius aktus; todėl mano, kad svarbu nustatyti konkrečias gaires, kaip buvo prašoma 2014 m. vasario 25 d. priimtoje Europos Parlamento rezoliucijoje;

12. palankiai vertina Komisijos pasiryžimą supaprastinti bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP), Europos struktūrinių ir investicijų fondų ir programos „Horizontas 2020“ paramos lėšų administravimą;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Skaidrumas ir konsultavimasis su suinteresuotaisiais subjektais

13. palankiai vertina tai, kad Komisija pripažino svarbų vaidmenį, kuris programoje REFIT tenka konsultavimosi procesui; pabrėžia, kad pagal ES sutarties 11 straipsnio 2 dalį visos ES institucijos privalo palaikyti atvirą, skaidrų ir nuolatinį dialogą su atstovaujamosiomis asociacijomis ir pilietine visuomene; ragina institucijas ypatingą dėmesį skirti privalomam nuolatiniam dialogui su atstovaujamosiomis asociacijomis ir pilietine visuomene;

14. nurodo, kad tik pasiekus didesnę skaidrumą ES veikimas taps veiksmingesnis, o pilietinės visuomenės pasitikėjimas ES padidės;

15. šiuo atveju palankiai vertina tai, jog Komisija pabrėžia, kad dialogas su piliečiais, socialiniais partneriais ir kitais ekonominiais ir pilietinės visuomenės suinteresuotaisiais subjektais padeda užtikrinti skaidrų, tinkamai orientuotą ir darnų ES teisėkūros procesą, ir pritaria Komisijos ketinimui aiškiau parodyti, kaip ji rengia pasiūlymus, pavyzdžiui, teisės aktų tekstus arba komunikatus;

16. pažymi, kad Komisija savo geresnio reglamentavimo strategijoje gerokai daugiau reikšmės skiria viešoms konsultacijoms; atkreipia dėmesį į tai, kad ateityje Komisija skelbs dvylikos savaitių viešas konsultacijas: a) prieš rengiant naujus pasiūlymus dėl teisės aktų, b) vertinant galiojančius teisės aktus ir atliekant jų tinkamumo patikrą ir c) rengiant planus ir atliekant *ex ante* poveikio vertinimus; taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad, Komisijai priėmus pasiūlymą, ji dar suteiks piliečiams ir suinteresuotosioms šalims galimybę per aštuonias savaites išsakyti savo nuomonę apie tą Komisijos pasiūlymą ir šias pastabas pateiks Tarybai ir Parlamentui;

17. atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją užtikrinti, kad visų suinteresuotųjų šalių konsultacijų procese išsakytos pastabos ir grįžtamosios nuomonės būtų vertinamos proporcingai ir skaidriai, taip pat užtikrinti, kad viešomis konsultacijomis savo tikslais negalėtų piktnaudžiauti pakankamai finansinių ir organizacinių išteklių turintys suinteresuotieji subjektai; ragina Komisiją skelbti savo padarytas konsultacijų išvadas;

18. pažymi, kad poveikio vertinimai skelbiami tik Komisijai priėmus atitinkamą politinę iniciatyvą; mano, kad, siekiant Komisijos sprendimų priėmimo skaidrumo, poveikio vertinimus būtina skelbti ir tuo atveju, kai Komisija nusprendžia neinicijuoti pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;

19. pažymi, kad patariamąjį statusą turintis Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas yra svarbus pilietinės visuomenės atstovas; pažymi, kad taip pat patariamąjį statusą turintis Regionų komitetas yra svarbus ES regionų ir savivaldybių atstovas ir ES teisės aktų įgyvendinimo vertintojas; nurodo, kad pagal galiojančią teisę Parlamentas, Taryba ir Komisija gali iš anksto konsultuotis su abiem patariamaisiais organais visais atvejais, kai Parlamentas ir Taryba nusprendžia, kad tai naudinga; laikosi nuomonės, kad tinkamai iš anksto pasikonsultavus su šiais komitetais dėl konkrečių klausimų ir sumaniai pasinaudojus jų specifine ekspertine informacija būtų galima prisidėti siekiant geresnio reglamentavimo tikslo;

20. mano, kad regionines ir vietos valdžios institucijas reikėtų labiau įtraukti į ES politikos formavimą, visų pirma ankstyvuoju teisės aktų rengimo etapu, pasinaudojant valstybių narių regioniniu ir vietos lygmenimis sukaupia ekspertine informacija ir patirtimi; pažymi, kad visos ES institucijos, vykdydamos savo teisėkūros veiklą, privalo laikytis subsidarumo ir proporcingumo principų;

21. palankiai vertina Komisijos ketinimą teisėkūros procesui suteikti daugiau skaidrumo ir į visą procesą labiau įtraukti piliečius ir suinteresuotuosius subjektus;

22. palankiai vertina Komisijos sprendimą ateityje prieš valstybių narių balsavimą dėl pozicijos atsakingame komitete skelbti keturių savaitių viešas konsultacijas ir dėl deleguotųjų aktų bei svarbių įgyvendinimo aktų projektų;

23. ragina Komisiją persvarstyti savo vertinimo gaires, sustiprinant suinteresuotųjų subjektų dalyvavimą ir konsultavimąsi su jais ir naudojant kuo labiau tiesioginį metodą, kad ES piliečiai galėtų dalyvauti priimanant sprendimus;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

24. atkreipia dėmesį į naują Komisijos tvarkomos geresnio reglamentavimo svetainės skiltį „Pasisakyk ir sumažink našumą“ ir ragina gautas pastabas vertinti subalansuotai ir skaidriai ir Komisijoje, ir naujoje REFIT platformoje; vis dėlto mano, kad REFIT grupės procesai ir svarstymai neturėtų būti pernelyg apsunkinantys – tai turėtų būti įstaiga, sugebanti greitai reaguoti ir atlikti išsamesnį darbą Europos teisės aktų priėmimo procese; laikosi nuomonės, kad konsultacijos naudojantis šia Komisijos interneto svetaine, negali pakeisti viešųjų konsultacijų su suinteresuotaisiais subjektais;

Poveikio vertinimas ir Europos pridėtinė vertė

25. pažymi, kad poveikio vertinimas yra svarbus įrankis padedant priimti sprendimus visose ES institucijose ir atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant geresnį reglamentavimą; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją ir valstybes nares kruopščiau vykdyti savo išpareigojimus vertinti būsimų ir esamų teisės aktų poveikį; vis dėlto pabrėžia, kad tokie vertinimai negali pakeisti politinių vertinimų ir sprendimų ir kad Europos Parlamento narių politinės veiklos laisvė negali būti suvaržyta jokiais aspektais;

26. mano, kad poveikio konkurencingumui vertinimas turėtų sudaryti didelę poveikio vertinimo dalį; mano, kad persvarstytų gairių projekte turėtų būti nustatytos gairės, kurių reikėtų laikytis galutinėje analizėje vertinant ir apsvarstant poveikį konkurencingumui; pritaria dabar galiojančiai prielaidai, kad pasiūlymai, kuriais daromas neigiamas poveikis konkurencingumui, neturėtų būti priimami, nebent būtų pateikiami įrodymai dėl didelės naudos, kurios negalima apskaičiuoti kiekybiškai;

27. mano, kad sprendimams dėl antrinės teisės aktų, kaip ir dėl pirminės teisės aktų, turėtų būti taikomi geresnio reglamentavimo principai; ragina Komisiją, kai įmanoma, prie deleguotųjų aktų ir įgyvendinimo aktų pridėti poveikio vertinimą, taip pat konsultuotis su suinteresuotaisiais šaliniais ir subjektais;

28. mano, kad poveikio vertinimai turi būti išsamūs, kad, visų pirma, turi būti subalansuotai įvertintos pasekmės ekonomikai, socialinei sričiai ir aplinkai ir įvertintas poveikis pagrindinėms piliečių teisėms bei vyrų ir moterų lygybei; pabrėžia, kad sąnaudų ir naudos analizė yra tik vienas iš daugelio kriterijų;

29. atkreipia dėmesį į tai, kad daugelyje valstybių narių, kaip antai Švedijoje, Čekijoje, Nyderlanduose, Jungtinėje Karalystėje ir Vokietijoje, veikia nepriklausomos įstaigos, kurios vyriausybėms padeda teisėkūros procesuose, siekiant juntamai ir įrodomai įmonėms ir piliečiams sumažinti administracinę našumą ir su informacijos teikimo prievolėmis susijusias išlaidas; pažymi, kad būtų galima atsižvelgti į jau veikiančių geresnio reglamentavimo įstaigų geriausią praktiką ir patirtį; pažymi, kad Komisijos Poveikio vertinimo valdybą (PVV) pakeitė nepriklausoma Reglamentavimo patikros valdyba (RPV), ir tikisi, kad nepriklausomų ekspertų įtraukimas padarys teigiamą įtaką poveikio vertinimo procesui Komisijoje; vis dėlto, primygtinai ragina užtikrinti, kad Reglamentavimo patikros valdyba teiktų išimtinai tik patarimojo, o ne privalomojo pobūdžio pastabas; pabrėžia, kad poveikio vertinimai turi būti nuoseklūs ir juose turi būti atsižvelgiama į visus pakeitimus, kurie atlikti per tarpžinybinį konsultacijų etapą, ir turėtų būti grindžiami, be kita ko, skaičiavimais, kokias papildomas sąnaudas valstybės narės patirtų, jei nebūtų rastas sprendimas Europos Sąjungos lygmeniu; mano, kad RPV nuomonė turėtų būti pridėta prie galutinio pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto; siūlo būsimose derybose dėl tarpinstitucinio susitarimo aptarti klausimą, ar Reglamentavimo kontrolės taryba galėtų būti naudinga institucijoms kaip išimtinai patariamasis organas;

30. palankiai vertina tai, kad Tarybos darbo grupės dabar, ankstyvuju diskusijų dėl tam tikrų teisėkūros procedūra priimamų aktų etapu, rengiasi išnagrinėti atitinkamus Komisijos atliktus poveikio vertinimus pagal orientacinį patikrinimų sąrašą; vis dėlto, apgailestauja, kad Tarybos sekretoriatai dar nėra poveikio vertinimo skyriaus, ir mano, kad pirmiau minėtas sprendimas galėtų padėti Tarybai įgyvendinti savo išpareigojimus vertinant visus esminius Komisijos pasiūlymų pakeitimus;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

31. atkreipia dėmesį į tai, kad Parlamentas įsteigė savo Poveikio vertinimo ir Europos pridėtinės vertės direktoratą, kuris teiks daugybę *ex ante* ir *ex post* poveikio vertinimo paslaugų Parlamento komitetams, vertins dabartinės ir būsimos ES politikos pridėtinę vertę bei politines mokslo ir technologijų sričių galimybes; pažymi, kad remiantis iš Komisijos gauta informacija, Parlamentas atliko maždaug 20 savo pakeitimų Komisijos pasiūlymams poveikio vertinimų; dar kartą primena, kad Parlamento specializuoti komitetai turėtų nuosekliau naudotis jau turimomis poveikio vertinimo priemonėmis, visų pirma tada, kai numatoma atlikti esminius pradinio Komisijos pasiūlymo pakeitimus; vis dėlto pažymi, kad tai neturėtų suvaržyti Europos Parlamento narių veikimo laisvės;

32. pabrėžia, kad reikia atsižvelgti į visus pagrindinius Sąjungos principus, įskaitant solidarumo ir proporcingumo principą; ragina visas ES institucijas visuomet apsvarstyti trumpalaikį ir ilgalaikį teisės aktų poveikį;

33. pažymi, kad būtų galima geriau išnaudoti „atvėsimo laikotarpį“ pasibaigus deryboms, bet prieš galutinį balsavimą (šiuo metu jis naudojamas teisinei ir lingvistinei peržiūrai), kad būtų atliktas poveikio vertinimas ir patikrintas subsidiarumas;

34. mano, kad visos ES institucijos turėtų parengti bendrą poveikio vertinimams taikomą metodiką; pabrėžia, kad būtina neriboti Parlamento ir Tarybos teisėkūros prerogatyvų keisti Komisijos pasiūlymus;

35. ragina Komisiją rengiant įgyvendinimo ir deleguotuosius aktus didinti tiek viešų, tiek privačių konsultacijų su visais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant vartotojus, mastą, kad būtų atsižvelgta į tai, kaip geriau padidinti informuotumą apie pasiūlymus pirminiame etape;

MVĮ ir principas „Visų pirma galvokime apie mažuosius“

36. atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija pritarė idėjai toliau gerinti MVĮ tyrimą, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad daugiau kaip 20 mln. mažųjų ir vidutinių įmonių (MVĮ) sudaro 99 proc. visų ES įmonių ir kad MVĮ yra ekonominės veiklos, augimo ir užimtumo pagrindas; pritaria siūlymui apsvarstyti galimybę MVĮ taikyti priderintus susitarimus ir švelnesnę tvarką atliekant poveikio vertinimą tais atvejais, kai galima įrodyti, kad dėl to nesumažėja teisės aktų veiksmingumas ir kad išimties ar švelnesnė tvarka neskatina vidaus rinkos susiskaidymo ar nemažina MVĮ galimybių į ją patekti; todėl palankiai vertina Komisijos įsipareigojimą svarstyti galimybę MVĮ taikyti lankstesnes taisykles, o labai mažoms įmonėms reikalavimų visiškai netaikyti tais atvejais, kai tai įmanoma ir prasminga ir dėl to ne mažiau veiksmingai bus pasiekti siūlomo teisės akto socialiniai, aplinkos ir ekonominiai tikslai;

37. ragina Komisiją nemažinti savo užmojų, mažinant administracinę naštą MVĮ kurti pagrindą kokybiškų darbo vietų kūrimui, ir primygtinai ragina nekelti grėsmės visuomenės gerovės tikslams, įskaitant vartotojams palankius, aplinkosaugos, socialinius ir sveikatos bei saugos standartus, taip pat lyčių lygybės standartus; pabrėžia, kad dėl sumažintos administracinės naštos neturėtų sumažėti užimtumo standartai ar išaugti mažų garantijų darbo sutarčių skaičius ir kad su MVĮ ir labai mažų įmonių darbuotojais turėtų būti elgiamasi taip pat ir jiems turėtų būti taikoma tokia pat aukšto lygio apsauga kaip ir didesnių įmonių darbuotojams;

38. pabrėžia, kad vertinant naujas taisykles dėl jų poveikio MVĮ jokių būdu neturėtų būti pakenkta darbuotojų teisėms;

39. pabrėžia, kad reikia aiškiau suformuluotų reglamentų, kuriuos būtų galima paprastai įgyvendinti ir kurie padėtų visiems veikėjams veikti laikantis įstatymų; pabrėžia, kad paprastesnis ir pažangesnis reglamentavimas gali sudaryti palankesnes sąlygas vykdyti nuoseklų teisės aktų perkėlimą ir veiksmingesnį bei labiau suderintą nuostatų taikymą valstybėse narėse;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Ex post vertinimas

40. palankiai vertina tai, kad Komisija į geresnį reglamentavimą įtraukia *ex post* analizę; pabrėžia, kad siekiant piliečiams ir įmonėms užtikrinti teisinį aiškumą tokią analizę reikėtų atlikti per pakankamą laikotarpį, pageidautina nuo perkėlimo į nacionalinę teisę praėjus keleriems metams; tačiau primena, kad *ex post* vertinimai niekada neturėtų atstoti Komisijos kaip Sutarčių saugotojos pareigos veiksmingai ir laiku stebėti, kaip valstybės narės taiko Sąjungos teisę ir imtis visų veiksmų, siekiant užtikrinti jos tinkamą taikymą;

41. pabrėžia, kad ES teisėkūros ir įvairių sričių politikos įgyvendinimo ir veiksmingumo vertinimui pagal rezultatus, kurių teisės aktų leidėjas jais siekė, yra svarbūs *ex post* vertinimas ir politikos veiksmingumo vertinimas;

42. mano, kad atliekant naujų teisės aktų *ex post* vertinimą reikėtų įtraukti nacionalinius parlamentus, nes tai būtų naudinga rengiant Komisijos ataskaitas ir padėtų išsiaiškinti skirtingas nacionalines problemas, kylančias dėl atskirų teisės aktų ir reglamentų;

ES teisės aktų įgyvendinimas valstybėse narėse

43. pažymi, kad, remiantis Komisija, trečdalį ES teisės aktais sukuriamos reglamentavimo ir administracinės naštos lemia perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės, kurių imasi valstybės narės;

44. pripažįsta, kad direktyvų atveju valstybėms narėms priklauso prerogatyva nuspręsti, ar nacionaliniu lygmeniu nustatyti aukštesnius socialinės srities, aplinkos ir vartotojų apsaugos standartus už ES lygmeniu susitartus minimalius apsaugos standartus, ir džiaugiasi, jei priimami sprendimai taip padaryti; patvirtina, kad tokių aukštesnių standartų nereikėtų laikyti pertekliniu reglamentavimu; vis dėlto, ragina kompetentingas nacionalines valdžios institucijas atsižvelgti į galimas perteklinio reglamentavimo pasekmes, kuriomis sukuriama nebūtina su ES teisės aktais susijusi biurokratinė našta, nes dėl tokios padėties gali būti neteisingai suvokiama ES teisėkūros veikla, o tai savo ruožtu gali didinti euroskepticizmą; siekiant daugiau artumo piliečiams ragina valstybes nares atsisakyti bereikalingų administracinių taisyklių įgyvendinant direktyvas ir reglamentus;

45. skatina Komisiją ir valstybes nares intensyviau keistis geriausia patirtimi, sukaupia įgyvendinant ir taikant ES direktyvas; mano, kad tokie veiksmai paskatintų suinteresuotuosius subjektus ir vietos ir regionines valdžios institucijas padėti nustatyti sunkumus, su kuriais susiduriama įgyvendinant ES politiką vietos, regioniniu ir nacionaliniu lygmenimis;

46. pabrėžia, kad Parlamentas, kaip vienas iš teisės aktų leidėjų, turi žinoti, kokį poveikį ES teisės aktai iš tikrųjų daro juos įgyvendinus; todėl ragina Komisiją suteikti Parlamentui visapusiškas galimybes gauti visus atitinkamus vertinimus, įskaitant surinktus pradinius duomenis ir parengiamuosius dokumentus;

47. ragina Komisiją, atsižvelgiant į rimtas ir įsisenėjusias problemas, kurios kyla įgyvendinant Reglamentą (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą, įskaitant konkurencijos iškraipymo problemas, persvarstyti mokslinį šio reglamento pagrindimą ir įvertinti, kiek naudingas ir realistiškas jis yra, ir prireikus panaikinti mitybinės sudėties sąvoką; mano, kad Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 tikslai, kaip antai užtikrinti, kad apie maistą pateikiama informacija būtų teisinga ir kad būtų pateikiamos specialios nuorodos apie riebalų, cukraus ir druskos kiekį, jau yra pasiekti Reglamentu (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams;

48. nurodo 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ir 2011 m. spalio 27 d. Bendrą Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ir ragina Komisiją užtikrinti galimybes Parlamentui susipažinti su šiais aiškinamaisiais dokumentais;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Komisijos nepriimtų pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų atsiėmimas

49. pažymi, kad naujai išrinkta Komisija savo 2015 m. darbo programoje, pirmą kartą pritaikiusi politinio tęstinumo nebuvimo principą, suabejojo dėl šiuo metu nepriimtų pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų būtinumo;

50. pažymi, kad Teisingumo Teismas savo 2015 m. balandžio 14 d. sprendime ⁽¹⁾ patvirtino, kad Sąjungos akto pagal įprastą teisėkūros procedūrą priėmimo etapo metu Komisija bet kada gali atsiimti pasiūlymą, kol Taryba nesiėmė veiksmų; todėl, siekdamas užtikrinti tarpinstitucinę pusiausvyrą, ragina Komisiją atsiėmimo atveju pirmiausia pasikonsultuoti su Parlamentu, ypač po pirmojo svarstymo, ir visapusiškai atsižvelgti į jo poziciją; šiuo atveju visų pirma remiasi 2015 m. sausio 15 d. Parlamento rezoliucija;

51. be to, pabrėžia, kad Teisingumo Teismas tame pačiame sprendime atsižvelgia į Tarybos argumentus, kad Komisija tuo atveju, kai teisėkūros procedūra priimamas aktas atsiimamas, privalo paisyti ES sutarties 13 straipsnio 2 dalyje nustatytų kompetencijos priskyrimo, institucinės pusiausvyros ir sąžiningo bendradarbiavimo principų, taip pat ES sutarties 10 straipsnio 1 ir 2 dalyse įtvirtinto demokratiškumo principo;

52. pabrėžia, kad svarbu išvengti teisės aktų dubliavimosi;

o

o o

53. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ 2015 m. balandžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Taryba / Komisija*, C-409/13 [ECLI:EU:C:2015:217].

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0105

Bendrosios rinkos reglamentavimo gerinimas

2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija „Bendrosios rinkos reglamentavimo gerinimas“
(2015/2089(INI))

(2018/C 058/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio 28 d. Komisijos komunikatą „2015 m. metinė augimo apžvalga“ (COM(2014)0902),
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. vasario 7 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl bendrosios rinkos valdymo ⁽¹⁾ ir į 2013 m. gegužės 8 d. priimtą Komisijos atsakymą dėl tolesnių veiksmų,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 8 d. Komisijos komunikatą „Geresnė bendrosios rinkos valdysena“ (COM(2012)0259),
 - atsižvelgdamas į 2014 m. birželio 18 d. Komisijos komunikatą „Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programa (REFIT). Dabartinė padėtis ir perspektyva“ (COM(2014)0368),
 - atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 7 d. Komisijos komunikatą „Pažangus reglamentavimas – atsižvelgti į mažųjų ir vidutinių įmonių poreikius“ (COM(2013)0122),
 - atsižvelgdamas į 2014 m. birželio 26–27 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. gruodžio 4 d. Konkurencingumo tarybos išvadas dėl pažangaus reglamentavimo,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. kovo 11 d. rezoliuciją dėl bendrosios rinkos valdymo įgyvendinant 2015 m. Europos semestrą ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2014 m. vasario 27 d. rezoliuciją dėl SOLVIT ⁽³⁾ ir į 2014 m. gegužės 28 d. Komisijos priimtą atsakymą dėl tolesnių veiksmų,
 - atsižvelgdamas į savo Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto užsakytą mokslinį tyrimą dėl pažangaus bendrosios rinkos reglamentavimo,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. balandžio mėn. redakcijos internetinę bendrosios rinkos rezultatų suvestinę,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimą (A8-0278/2015),
- A. kadangi bendroji rinka yra viena svarbiausių ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo Sąjungoje skatinimo priemonių;
- B. kadangi, nuo oficialaus bendrosios rinkos sistemos sukūrimo praėjus daugiau kaip 20 metų, ji vis dar nevientisa, ypač todėl, kad valstybės narės nevisapusiškai perkėlė į nacionalinę teisę arba neteisingai įgyvendino ES teisės aktus;

⁽¹⁾ OL C 24, 2016 1 22, p. 75.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0069.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0164.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- C. kadangi reikia stiprinti bendrosios rinkos valdymą atkreipiant dėmesį į visą politikos ciklą;
- D. kadangi būtina vidaus rinkos strategija turėtų būti siekiama gerinti bendrosios rinkos reglamentavimą pasinaudojant patirtimi, įgyta laisvo prekių ir paslaugų judėjimo, bendrosios skaitmeninės rinkos, profesinės kvalifikacijos ir viešųjų pirkimų srityse;
- E. kadangi būtent bendros atsakomybės koncepcija turėtų būti grindžiami metodai, kuriais Sąjunga siekia pagerinti bendrosios rinkos reglamentavimą;
- F. kadangi atsakomybė už subsidiarumo principo taikymą priklauso ne tik Komisijai, Tarybai ir Parlamentui – tam tikras vaidmuo tenka ir nacionaliniams, o atitinkamais atvejais taip pat regionų parlamentams; kadangi pagal subsidiarumo principą politika turi būti nustatoma tinkamiausiu instituciniu lygmeniu – vietos, regiono, nacionaliniu arba ES;
- G. kadangi turime bendrąją prekių rinką, o bendrosios paslaugų rinkos nėra;
- H. kadangi, siekiant prisidėti prie konkurencingos reglamentavimo aplinkos mūsų įmonėms kūrimo, augimo ir darbo vietų kūrimo ir vartotojų pasitikėjimo ES teisėkūra didinimo, reikėtų stiprinti, persvarstyti ar aktyviau propaguoti konkrečias priemones;
- I. kadangi piliečiai ir įmonės turi mažai žinių ir yra menkai informuoti apie įvairias pagalbos paslaugas, pvz., „Jūsų Europa“ ir SOLVIT;
- J. kadangi trūksta tinkamų rodiklių ir duomenų sėkmingam įvairių bendrosios rinkos sričių teisės aktų įgyvendinimui įvertinti;
- K. kadangi tokiais rodikliais ir duomenimis būtų galima paaiškinti atitinkamų teisės aktų tikslą ir paskirtį;
- L. kadangi skaitmeninės inovacijos vystosi greičiau nei politika ir kadangi verslininkai yra skaitmeninės darbotvarkės varomoji jėga; kadangi itin svarbu, jog kuriamos taisyklės veiktų ir ateityje ir kad jos visada būtų pritaikytos ir skaitmeninei sričiai;
- M. kadangi vartotojų teisių ir teisės aktų tinkamas perkėlimas į nacionalinę teisę, įgyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas turi didžiulę reikšmę siekiant Sąjungoje aukšto vartotojų apsaugos lygio;
- N. kadangi vienas iš pagrindinių 2015 m. Europos vartotojų aukščiausiojo lygio susitikimo (metinio forumo, kuriame susirenka pagrindiniai Europos ir tarptautinės politikos formuotojai ir suinteresuotieji subjektai) prioritetų buvo geresnis teisės aktų įgyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas;

I. Įvadas ir bendrieji principai

1. prašo Komisijos įgyvendinant neseniai priimtą vidaus rinkos strategiją atsižvelgti į šioje rezoliucijoje pateiktas rekomendacijas;
2. mano, kad bendrosios rinkos reglamentavimo gerinimas turėtų būti ir ES institucijų prioritetas, ir jų bendra atsakomybė; laikosi nuomonės, kad geri teisės aktai naudingi piliečiams ir turėtų padėti didinti konkurencingumą, kurti darbo vietas, skatinti ekonomikos augimą ir MVĮ vystymąsi bei užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį ir kad tai turi būti daroma taip, kad Europos ekonomika būtų skatinama, o ne žlugdoma;
3. vertina sąvoką „geresnis reglamentavimas“ atsižvelgdamas į visą politikos ciklą, kai visi elementai prisideda prie efektyvaus ir veiksmingo reglamentavimo; todėl mano, kad konkretūs rodikliai, skirti teisės aktų įgyvendinimo sėkmei įvertinti, turėtų būti įtraukti dar į pradinį poveikio vertinimą ir naudojami per visą politikos ciklą, be kita ko, įgyvendinant teisės aktus jiems įsigaliojus;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

4. atsižvelgdamas į tai, primena skaidrios ir prieinamos informacijos svarbą; apgailestauja, kad, nors Parlamento dokumentai yra prieinami plačiau visuomenei, prieiga prie Tarybos dokumentų išlieka ribota;
5. mano, jog subsidiarumo principas turi būti politikos formavimo pagrindas, kad valdant bendrąją rinką būtų pabrėžiama Europos pridėtinė vertė;
6. pažymi, kad su subsidiarumo mechanizmu susiję terminai kartais per trumpi, kad parlamentai turėtų pakankamai laiko išsamiai apsvarstyti įgyvendinimo aspektus, darną su galiojančiais teisės aktais ar kitus praktinius dalykus; todėl mano, kad parlamentai patys galėtų atlikti aktyvesnį vaidmenį, ypač konsultacijų procedūrose;
7. mano, kad institucijos turėtų imtis bendrų veiksmų siekdamos užtikrinti, kad rengiant atitinkamus teisės aktus būtų atsižvelgta į proporcingumo principą; be to, mano, kad šiuo procesu turėtų būti siekiama paprastumo, skaidrumo, nuoseklumo ir pagarbos pagrindinėms teisėms;
8. ragina Komisiją ir Tarybą kartu su Parlamentu svarstyti, kaip būtų galima geriausiai užtikrinti, kad paprastinimas vyktų nuolat, nes pastangos šiose srityse duoda naudos vartotojams ir MVĮ;
9. mano, kad reglamentuojant bendrąją rinką derėtų atsižvelgti į naujas galimybes, kurias suteikia skaitmeninė revoliucija ir užtikrinti visapusišką darną su e. valdžios matmeniu;
10. ragina Komisiją stiprinti bendrosios rinkos kaip atskiro Europos semestro proceso ramsčio funkciją, kuri turėtų būti remiama pasitelkiant metinę bendrosios rinkos integravimo ataskaitą kaip įnašą į metinę augimo apžvalgą;

II. Bendrosios rinkos reglamentavimo gerinimo priemonės*Poveikio vertinimas*

11. laikosi nuomonės, kad bendrosios rinkos teisės aktais turėtų būti siekiama geresnio bendrosios rinkos veikimo, jie turi būti rengiami pagal Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 3 dalį ir skatinti konkurencingumą, inovacijas, ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą; veiksmingus poveikio vertinimus laiko svarbia priemone, kuria politikos formuotojams pranešama, kaip geriausiai rengti reglamentavimą, kad būtų pasiekti šie tikslai ir jų bendrosios rinkos tikslai, taip pat apie galimą jo sąveiką su galiojančiais teisės aktais poveikį;
12. mano, kad apgailėtina, jog maždaug 40 proc. poveikio vertinimo projektų, kuriuos 2010–2014 m. išnagrino Komisijos Poveikio vertinimo valdyba, buvo laikomi nepakankamai kokybiškais ir grąžinti, kad juos patobulintų;
13. mano, kad norint, jog poveikio vertinimai būtų veiksmingos priemonės, jie turėtų būti rengiami remiantis visapusiška, objektyvia ir išsamia informacija ir faktais, taip pat turėtų apimti visas alternatyvas, kuriomis daromas didelis poveikis arba kurios yra politiškai svarbios; laikosi nuomonės, kad poveikio vertinimai turėtų būti atliekami taip, kad būtų atsižvelgiama ir į tame pačiame sektoriuje galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimą, taip pat atsižvelgiant į naujos teisėkūros iniciatyvos suderinamumą su Europos Sąjungos kitų sričių politika ir bendraisiais tikslais;
14. apgailestauja, kad kartu su pasiūlymų projektais Parlamentui pateiktuose poveikio vertinimuose vis dar aptinkama trūkumų, kaip, pavyzdžiui, savo analizėje dėl poveikio vertinimo, pridėto prie pasiūlymo dėl radijo ryšio įrenginių tiekimo rinkai, pabrėžė Parlamento *Ex ante* poveikio vertinimo skyrius;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

15. mano, kad atliekant poveikio vertinimą turėtų būti atidžiai atsižvelgiama į mokslines rekomendacijas ir ypač pagrindžiama, kaip ir kodėl parengiamaisiais etapais buvo priimti politiniai sprendimai, kurie padės įgyvendinti politinį procesą; be to, mano, kad atliekant poveikio vertinimus turi būti atsižvelgiama į skaitmeninės inovacijos ir raidos tempą bei į poreikį užtikrinti, kad teisės aktai būtų neutralūs technologijų atžvilgiu ir kuo labiau tinkami taikyti ateityje;

16. pažymi, kad nepateikta jokių aiškių gairių, ar galima REFIT pasiūlymų poveikį reikėtų vertinti kiekybiniu požiūriu; pabrėžia, kad būtina, jog REFIT pasiūlymai būtų tikslingesni, kiekybiniu požiūriu įvertinant galimą kiekvieno pasiūlymo naudą ir sąnaudų santaupas;

17. pažymi, kad prie pasiūlymo pridedamą poveikio vertinimą reikėtų papildyti teisėkūros institucijų priimtų esminių pakeitimų poveikio vertinimais; pabrėžia, kad reikia nustatyti aiškias ir skaidrias taisykles, kokiomis sąlygomis turėtų būti atliekami tokie papildomi poveikio vertinimai; pavyzdžiui, primena, kad Parlamentas atidžiai įvertino dviejų direktyvų dėl viešųjų pirkimų kai kurių savo pakeitimų galimą poveikį MVĮ; todėl primygtinai ragina Tarybą, kuri nėra atlikusi jokio savo pakeitimų poveikio vertinimo nuo 2007 m., aktyviau dalyvauti;

18. primena, kad atsakomybė už subsidiarumo principo taikymą priklauso ne tik Komisijai, Tarybai ir Parlamentui – tam tikras vaidmuo tenka ir nacionaliniams parlamentams;

19. pažymi, kad tyrime „Pažangus bendrosios rinkos reglamentavimas“, kurį užsakė Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetas, siūloma, kad Parlamentas ir Taryba galėtų turėti vertingos informacijos ir prisidėti prie Komisijos poveikio vertinimų; ragina Komisiją ieškoti būdų, kaip į poveikio vertinimų procesą įtraukti Parlamentą ir Tarybą;

Konsultavimasis

20. primena, kad pagal ES sutarties 11 straipsnio 2 dalį visos ES institucijos privalo palaikyti atvirą, skaidrų ir nuolatinį dialogą su atstovaujamosiomis asociacijomis, pilietine visuomene ir socialiniais partneriais;

21. mano, kad į konsultacijų etapą visada turėtų būti įtraukta skiltis „standartiškai skaitmeninis“, kuri padėtų Komisijai gerai suprasti naudotojų poreikius ir šios savybės svarbą kuriant paslaugą;

22. pakartoja savo nuomonę, kad konsultavimasis turėtų būti atviras, skaidrus, įtraukus ir išplėstas, kad apimtų įvairių suinteresuotųjų subjektų pateiktas nuomones dėl poveikio vertinimo projektų; mano, kad tai taip pat svarbu ir antrinės teisės aktams, nes jie labai svarbūs bendrosios rinkos reglamentavimo įgyvendinimui ir dėl to jiems turi būti užtikrinamas didesnis skaidrumas ir tikrinimas; mano, kad Sąjungos muitinės kodeksas yra viena iš sričių, kuriose reguliarios konsultacijos su suinteresuotaisiais subjektais galėtų pagerinti antrinės teisės aktų įgyvendinimą;

23. pripažįsta pasiūlymus dėl ilgesnio strateginio programavimo etapo geresnio reglamentavimo dokumentų rinkinyje, pavyzdžiui, dėl pradinių poveikio vertinimų įtraukimo; vis dėlto mano, kad vis dar stinga bendro Komisijos darbo proceso vaizdo; ragina Komisiją parengti veiksmų planus, kuriuose būtų aiškiau apibrėžiamos tam tikrų sektorių politikos iniciatyvos, ir sudaryti palankesnes sąlygas juos naudoti;

24. mano, kad teisėkūros procesui labai svarbus piliečių ir įmonių indėlis į skirtingas pagalbos tarnybas, pvz., „Jūsų Europa“ ir SOLVIT, todėl ragina Komisiją įvertinti šių tarnybų pateiktus duomenis ir atsižvelgti į juos peržiūrint atitinkamus teisės aktus;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

25. mano, kad itin svarbi teisėkūros proceso dalis yra plačios, tinkamos ir subalansuotos konsultacijos; mano, kad skelbiant dokumentus ir įrodymus ir raginant visus suinteresuotuosius subjektus veiksmingai prisidėti prie šios srities politikos plėtojimo aktyviai skatinama diegti naujoves ir stiprinama bendroji rinka, ypač bendrosios skaitmeninės rinkos darbotvarkė;

26. pabrėžia, kad mažos įmonės dažnai neturi laiko ir išteklių reguliariai dalyvauti konsultacijose; mano, kad Komisija turėtų rasti naudotojams patogų ir naujovišką būdą MVĮ ir pradedančioms veiklą įmonėms įtraukti;

27. mano, kad suinteresuotųjų šalių konsultavimui reikėtų taikyti holistinį požiūrį – tai turėtų būti nuolatinis procesas per visą teisėkūros ciklą, o ne atsitiktinis veiksmas; šiuo atžvilgiu dar kartą ragina Komisiją svarstyti galimybę įsteigti Europos suinteresuotųjų subjektų forumą, kuris spręstų geresnio reglamentavimo ir mažesnės biurokratijos klausimus;

28. pabrėžia, kad tokios konsultacijos su suinteresuotaisiais subjektais turi būti kuo platesnės, visų pirma įtraukiant MVĮ, labai mažas įmones ir pilietines visuomenės organizacijas;

29. mano, kad suteikus galimybę viešąsias konsultacijas vykdyti bet kuria oficialia kalba, pagerinus jų prieinamumą ir suprantamumą būtų pasiektas atitinkamai aktyvesnis dalyvavimas ir skaidresnė prieiga prie konsultacijų proceso;

Igyvendinimas

30. mano, kad labai svarbu visiškai ir tinkamai įgyvendinti bendrosios rinkos teisės aktus ir kad aiškūs, išsamūs ir daugiamačiai rodikliai yra naudinga veikla, jei siekiama pajusti visą bendrosios rinkos naudą; reiškia susirūpinimą dėl to, kad įgyvendinimo tikslai ne visada pasiekiami; visų pirma ragina visapusiškai ir tinkamai įgyvendinti Paslaugų direktyvą; primena, kad išlieka didelių skirtumų tarp valstybių narių ir sektorių;

31. mano, kad, Komisijai siekiant sumažinti savo teisės aktų skaičių, tai leis daugiau dėmesio skirti politikos iniciatyvoms, vadinasi, skirti daugiau laiko nuodugnesniems svarstymams, kurie gali padėti padidinti suinteresuotųjų subjektų dalyvavimą;

32. pabrėžia atitikties lentelių svarbą siekiant stebėti tinkamą įgyvendinimą; ragina valstybes nares parengti ir paskelbti savo pačių atitikties lenteles;

33. mano, jog apgailėtina, kad, nepaisant Bendrosios rinkos akte Komisija pasiūlyto 0,5 proc. tikslinio rodiklio, kai kurios valstybės narės vis dar atsilieka; pabrėžia, kad svarbūs ne tik oficialūs perkėlimo į nacionalinę teisę ir įgyvendinimo tikslai, bet ir perkėlimo kokybė, praktinis įgyvendinimas vietoje ir problemos bei iššūkiai, kurių atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams gali kilti kasdieniame gyvenime;

34. mano, kad siekiant išnaudoti visapusiškai funkcionalios bendrosios rinkos pranašumus Komisijai ir parlamentams reikėtų stengtis mokytis iš geriausios praktikos pavyzdžių ir patirties, įgytos įgyvendinant Sąjungos teisės aktus, siekiant užtikrinti, kad dėl prasto ar nenuoseklaus įgyvendinimo valstybėse narėse nenukentėtų konkrečiuose teisės aktuose numatyti tikslai ir uždaviniai;

35. mano, kad reikėtų daugiau aiškumo dėl perteklinio reglamentavimo ir kad būtinos stipresnės priemonės siekiant nustatyti jo atvejus, dėl kurių žmonės ir įmonės, siekiantys suprasti ir taikyti ES lygmens teisės aktus, susiduria su problemomis ir papildomomis sąnaudomis; ragina valstybes nares įgyvendinimo dokumentuose paaiškinti ir nurodyti, kas yra ES teisė, o kas – nacionaliniai reikalavimai; primena, kad valstybės narės turi galimybę taikyti griežtesnius standartus, jei ES teisėje numatytas tik minimalus derinimas;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Stebėjimas ir problemų sprendimas

36. ragina Komisiją toliau dėti pastangas ir reguliariai atnaujinti reglamentavimo gaires; visų pirma ragina, glaudžiai bendradarbiaujant su Europos Parlamentu, skubiai atnaujinti 2009 m. gaires dėl Direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos taikymo, siekiant užtikrinti, kad jos būtų tinkamos skaitmeniniame amžiuje; apgailestauja dėl to, kad paslaugų kokybė valstybėse narėse labai skiriasi, nes nepakankamai aiškiai nustatomi prioritetai ir trūksta išteklių; todėl, siekiant pagerinti šių priemonių ir paslaugų veikimą, ragina ES lygmeniu nustatyti tvirtesnę valdymo sistemą;

37. mano, kad alternatyvus ginčų sprendimas (AGS) ir elektroninis ginčų sprendimas (EGS) yra labai svarbios priemonės, galinčios pagerinti prekių ir paslaugų bendrąją rinką; pabrėžia, kad jas pasitelkę vartotojai ir prekiautojai galės ekonomiškai efektyviai ir paprastai išspręsti ginčus nesikreipdami į teismą; ragina Komisiją ir valstybes nares didinti informuotumą apie šias svarbias priemones;

38. pabrėžia, kad vieno langelio principu veikianti ginčų sprendimo parama, paremta SOLVIT, ECC-Net ir FIN-Net principais, yra ES vidaus rinkos veikimą gerinančios paslaugos; ragina Komisiją skirti išteklių, kad būtų informuojama apie šias priemones ir plėtoti jų tarpusavio papildomumą;

39. labai palankiai vertina tinklą SOLVIT ir sistemą „EU Pilot“, kurie sukurti siekiant, kad Komisijai nereikėtų pradėti pažeidimo tyrimo procedūrų prieš valstybes nares; tačiau mano, kad sistemos „EU Pilot“ teikiamos paslaugos turėtų būti pagerintos pagerinant atsaką į gautą įspėjimą;

40. mano, kad siekiant, jog Vidaus rinkos informacinė sistema (IMI) taptų pagrindiniu informacijos centru, ji turėtų ir toliau būti integruojama į kitas su bendrąja rinka susijusias priemones; pabrėžia, kad atitiktų principą „tik vieną kartą“, atsižvelgiant į Komisijos neseniai paskelbtas iniciatyvas;

41. mano, kad skaitmeninės platformos, pvz., vieno langelio principu veikiančios platformos, IMI ir Europos viešojo administravimo institucijų sąveikumo sprendimų programa (ISA2), yra svarbios siekiant pagerinti bendrosios rinkos veikimą suteikiant galimybių lengviau keistis informacija tarp valdžios institucijų valstybėse narėse;

42. yra susirūpinęs dėl menko europiečių informuotumo ir supratimo apie esamas tarnybas, kaip antai „Jūsų Europa“, „Jūsų Europos patarėjas“, Europos užimtumo tarnyba, Bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje tinklas, vieno langelio principu veikiančios kontaktiniai centrai, SOLVIT, alternatyvus ginčų sprendimas ir elektroninis ginčų sprendimas;

43. mano, kad „Jūsų Europa“, „Jūsų Europos patarėjas“, Europos užimtumo tarnyba, Bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje tinklas, vieno langelio principu veikiančios kontaktiniai centrai, SOLVIT ir „SOLVIT Plus“, alternatyvus ginčų sprendimas ir elektroninis ginčų sprendimas bei panašios paslaugos yra naudingos ir nebrangios teisminių veiksmų alternatyvos; pažymi, kad tik 4 proc. vartotojų ir įmonių žino apie tokias priemones ir kad šiuo metu šiomis paslaugomis labai menkai naudojamosi; ragina Komisiją ir valstybes nares, siekiant išspręsti šią problemą, dar labiau pagerinti informuotumą apie tokias priemones ir kartu panagrinėti, ar šių priemonių taikymo rezultatai ir jų pateikiami atsakymai tinkami naudotojams; be to, ragina Komisiją siekti geresnio bendradarbiavimo tarp įvairių pagalbos tarnybų, pvz., „Jūsų Europa“ ir SOLVIT, kad būtų didinamas naudotojų pasitenkinimas;

44. prašo Komisijos atlikti nuodugnią šių paslaugų tarpusavio sąveikos analizę ir išnagrinėti galimybę pakeisti juos vieno langelio principu veikiančiu vartotojų informacijos centru, kuris nukreiptų vartotoją naudotis kitomis atitinkamomis priemonėmis;

45. mano, kad ši analizė turėtų užtikrinti geresnę šių tarnybų apibrėžtį siekiant geriau atskirti veiklą ir tokiu būdu išvengti dubliavimosi;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

46. ragina Komisiją parengti komunikatą ir mokymo strategiją siekiant užtikrinti didesnę piliečių ir visų dydžių įmonių informuotumą apie pagalbos tarnybas; atsižvelgdamas į tai, rekomenduoja kurti bendrą portalą, skirtą prieigai prie visų pagalbos tarnybų;
47. mano, kad ateityje persvarstant Bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje (BVAS) reglamentą turėtų būti visapusiškai atsižvelgiama į poreikį gerinti keitimąsi informacija tarp įvairių bendrosios rinkos priemonių;
48. pabrėžia svarbų Komisijos stebėjimo priemonės „ES koordinuojamos patikrinimo akcijos“ (angl. „EU Sweeps“) vaidmenį, ypač geram bendrosios skaitmeninės rinkos veikimui;
49. pripažįsta teigiamą vaidmenį „EU Sweeps“ akcijų, kurių Komisija ėmėsi siekdama pagerinti vykdymo užtikrinimą vykdant suderintas patikrinimų akcijas internetinėje aplinkoje; mano, kad „EU Sweeps“ galėtų būti vykdomos ir ne interneto sektoriuje;
50. susirūpinęs pažymi, kad pagal „Jūsų Europa“ pranešimus esama sričių, dėl kurių žmonės, kurie stengiasi naudotis savo teisėmis, nuolat teikia užklausas, pvz., dėl elektroninės prekybos ir kvalifikacijų pripažinimo; mano, kad Komisija, kartu su nacionalinėmis ir regioninėmis institucijomis, turėtų į tai atsakyti siekiant skatinti šių teisių supratimą;
51. mano, kad siekiant susidaryti išsamų vaizdą, kaip bendrosios rinkos teisės aktai iš tikrųjų veikia vartotojus ir įmones, tinkama atlikti kokybinį ir kiekybinį įgyvendinimo vertinimą, o ne tik pateikti plikus skaičius, ar direktyvos buvo formaliai perkeltos, ar ne;
52. ragina Komisiją apsvarstyti, ar būtų galima sukurti išankstinio perspėjimo sistemą, kuri praneštų apie ES teisės aktų įgyvendinimo ar taikymo problemas;
53. mano, kad vykdant sistemingą ES lygmens vartotojų rinkų peržiūrą būtų galima labiau laiku nustatyti atsirandančias tendencijas ir kylančius pavojus vartotojams ir įmonėms; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia visų susijusių suinteresuotųjų asmenų, įskaitant vartotojų organizacijas, atliekamą teigiamą vaidmenį;
54. ragina Komisiją įvertinti produktų kontaktinių centrų, numatytų 2009 m. Abipusio pripažinimo reglamente ir 2011 m. Statybos produktų reglamente, veiklos rezultatus;

Vykdyto užtikrinimas ir rinkos priežiūra

55. pabrėžia, kad būtina užtikrinti glaudesnę bendrosios rinkos valdymo priemonių, gaunančių vartotojų skundų, kad prekyautojai pažeidžia ES teisės aktus, ir nacionalinių vykdymo užtikrinimo įstaigų bendradarbiavimą, atliekant oficialias procedūras ir gerinant keitimąsi duomenimis;
56. ragina Komisiją rimtai įvertinti įgyvendinimo ir galiausiai pažeidimo tyrimo procedūrų (visų pirma susijusių su bendrosios rinkos teisės aktais) nuoseklumą ir veiksmingumą;
57. mano, jog apgailėtina, kad Parlamento prieiga prie atitinkamos informacijos, susijusios su procesu iki pradėdant nagrinėti pažeidimą ir vykdant pažeidimo procedūrą, yra ribota, ir ragina užtikrinti didesnę skaidrumą šioje srityje, tinkamai laikantis konfidencialumo taisyklių;
58. primygtinai ragina Komisiją tinkamu metu ir greičiau taikyti pažeidimo tyrimo procedūras tais atvejais, kai esama įrodymų, kad neįgyvendinami teisės aktai, ir kai nepasiteisino pagrįstos pastangos išspręsti problemas taikant tarpininkavimo ir panašias priemones, pvz., taikant AGS, EGS, vykdant projektą „EU Pilot“, naudojantis SOLVIT arba kitais proceso iki pradėdant nagrinėti pažeidimą mechanizmais; pabrėžia, kad valstybės narės vienodai atsakingos už ES teisės aktų vykdymo užtikrinimą ir kad jos turėtų užtikrinti veiksmingą ir efektyvų vykdymo užtikrinimą, siekdamas apsaugoti vartotojų teises ir sukurti vienodas sąlygas verslo įmonėms visoje Europoje;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

59. įsipareigoja atlikti savo vaidmenį Sąjungos teisės aktų vykdymo užtikrinimo srityje, be kita ko, peržiūrėti, kaip įgyvendinami teisės aktai, ir kontroliuoti Komisiją, visų pirma įsipareigodamas dalyvauti Komisijai rengiant metines arba bent išsamesnes darbo programų, konkrečiai susijusių su vykdymo užtikrinimu, ataskaitas;

60. primena, kad savo 2014 m. vasario 4 d. rezoliucijoje dėl Direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos komercinės veiklos taikymo ⁽¹⁾ Parlamentas paprašė Komisijos surinkti ir išnagrinėti duomenis apie valstybių narių taikomas sankcijas ir apie vykdymo užtikrinimo sistemų efektyvumą, visų pirma atsižvelgiant į vykdymo užtikrinimo procedūrų sudėtingumą ir trukmę; ne kartą ragino Komisiją pateikti Parlamentui šių tyrimų rezultatus;

61. mano, kad rinkos priežiūros priemonės turėtų būti naudojamos kartu su bendrosios rinkos priemonėmis, siekiant tvirčiau užtikrinti ES teisės aktų vykdymą;

62. atsižvelgdamas į tai nurodo, kad nacionalinės valdžios institucijos ne visada tinkamai naudojasi Rinkos priežiūros informacine ir ryšių sistema (ICSMS) arba laiku nesiima reikiamų priemonių; ypač pabrėžia, kad būtina pagerinti bylų perdavimą tarp valdžios institucijų;

63. yra susirūpinęs, kad, kaip matyti iš atrankinės analizės, kurią Komisija atliko 2014 m., 60 proc. užbaigtų tyrimų apie produktus atvejų nebuvo pranešta apie kilmės šali, 32 proc. mašinų produktų tyrimų atvejų nebuvo pridėta rizikos kategorija, o 5 proc. įrašų nebuvo pateikta nuoroda į pažeistą ES reglamentą arba direktyvą; ragina Tarybą ir valstybes nares rimtai apsvarstyti šį klausimą ir informuoti Parlamentą apie tolesnius veiksmus, kurių imtasi;

Baigiamasis vertinimas ir peržiūra

64. teigiamai vertina reguliarios peržiūros laikotarpį ir tai, kad pagal buvo atliekama sektorių analizė pagal Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programą (REFIT), kurios pagrindinis tikslas turėtų būti gerinti ES teisės aktų kokybę ir juos supaprastinti, tuo būdu veiksmingiau pritaikant juos piliečių ir įmonių poreikiams, ypatingą dėmesį skiriant labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms;

65. tačiau mano, kad analizė turėtų būti patobulinta atsižvelgiant į tai, ar iki šiol taikytos teisėkūros priemonės padėjo veiksmingai pasiekti tikslą ir yra suderinamos su dabartiniais politikos tikslais; taip pat pabrėžia REFIT proceso skaidrumo svarbą; šiuo atžvilgiu mano, kad kintamas tikslas sumažinti administracinę ir reguliavimo našta gali turėti teigiamą poveikį padedant užtikrinti, kad tikslai būtų įgyvendinami kuo efektyviau ir kad žmonės ir įmonės patirtų kuo mažesnes sąnaudas;

66. pažymi, kad dėl bendros reguliavimo naštos bendrosios rinkos dalyviai, visų pirma MVĮ, dažnai susiduria su kliūtimis; todėl teigiamai vertina Komisijos įsipareigojimą išnagrinėti šį klausimą; pabrėžia, kad atliekant tokią analizę turėtų būti siekiama pašalinti patekimo į rinką kliūtis ir visiems rinkos dalyviams užtikrinti sąžiningą konkurenciją;

67. ragina Komisiją pagerinti savo supratimą apie veiksnius, turinčius įtakos politikos tikslų įgyvendinimui, pvz., ES ar nacionaliniu lygmeniu priimtų vienas kitą papildančių ar viena kitai prieštaraujančių politikos krypčių poveikį, bet taip pat ir neveikimo poveikį ir sąnaudas, siekiant pagerinti politikos formavimą ir galiausiai padėti geriau reglamentuoti bendrąją rinką;

68. mano, kad išskirtiniais atvejais galėtų būti svarstoma galimybė taikyti laikino galiojimo ir griežtesnės peržiūros sąlygas, ypač taikomas laikiniems reiškiniams, o institucijos turėtų įsipareigoti nuolat atnaujinti teisės aktus ir juos taikyti tik tada, kai reikia; mano, kad apsaugos priemonės yra būtinos siekiant užtikrinti, kad esminiai teisės aktai toliau galiotų;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0063.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

III. Išvada

69. pabrėžia, kad siekis pagerinti bendrosios rinkos reglamentavimą nereiškia nei viso reglamentavimo pašalinimo, nei reglamentavimo užmojo sumažinimo, pvz., aplinkos apsaugos, saugos, saugumo, vartotojų apsaugos ir socialinių standartų srityse – veikiau reikia šalinti nereikalingą reglamentavimą, biurokratizmą ir neigiamą poveikį, kartu pasiekiant politikos tikslų ir sukuriant konkurencingą reglamentavimo aplinką, kuria Europoje būtų remiamas užimtumas ir verslumas;

70. pabrėžia, kad bendroji rinka, kuri per daug neapsunkina arba nežlugdo gamybos, naujovių diegimo ir prekybos, yra priemonė, grąžinsianti atgal į Europa darbo vietas ir ekonomikos augimą, kuris būtų anksčiau perkeltas už Europos ribų;

71. todėl pabrėžia, kad bendra atsakomybė už bendrosios rinkos reglamentavimo gerinimą padės pasiekti bendros naudos: stipri ir gyvybinga bendroji rinka prisidės prie ilgalaikio ES ekonomikos augimo ir taip bus užtikrinta jos piliečių gerovė;

o

o o

72. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai, Tarybai, Europos Vadovų Tarybai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0106

Mokymasis apie ES mokyklose**2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija „Mokymasis apie ES mokyklose“ (2015/2138(INI))**

(2018/C 058/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos (ES) sutarties 2 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 165 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1288/2013, kuriuo sukuriama Sąjungos švietimo, mokymo, jaunimo ir sporto programa „Erasmus+“ ir kuriuo panaikinami sprendimai Nr. 1719/2006/EB, Nr. 1720/2006/EB ir Nr. 1298/2008/EB ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1093/2012/ES dėl Europos piliečių metų (2013 m.) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 390/2014, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. laikotarpio programa „Europa piliečiams“ ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją dėl bendrųjų visą gyvenimą trunkančio mokymosi gebėjimų ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Deklaraciją dėl pilietiškumo ir bendrų laisvės, tolerancijos ir nediskriminavimo vertybių propagavimo pasitelkiant švietimą (Paryžiaus deklaracija), priimtą per neoficialų 2015 m. kovo 17 d. vykusį Europos Sąjungos valstybių švietimo ministrų susitikimą,
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 12 d. Tarybos išvadas dėl Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugpjūčio 26 d. Komisijos komunikatą „2015 m. Tarybos ir Komisijos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) įgyvendinimo bendros ataskaitos projektas“ (COM(2015)0408),
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 14 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą dėl Sąjungos švietimo, mokymo, jaunimo ir sporto programos „Erasmus+“ įgyvendinimo 2016 m. darbo programos patvirtinimo (C(2015)6151),
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 28–29 d. Tarybos išvadas dėl besimokančiųjų judumo lyginamojo standarto ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 15 d. Komisijos komunikatą „Bendros 2015 m. Tarybos ir Komisijos ataskaitos dėl Europos bendradarbiavimo jaunimo reikalų srityje atnaujintos sistemos (2010–2018 m.) įgyvendinimo projektas“ (COM(2015)0429),

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 50.⁽²⁾ OL L 325, 2012 11 23, p. 1.⁽³⁾ OL L 115, 2014 4 17, p. 3.⁽⁴⁾ OL L 394, 2006 12 30, p. 10.⁽⁵⁾ OL C 119, 2009 5 28, p. 2.⁽⁶⁾ OL C 372, 2011 12 20, p. 31.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 27 d. Komisijos komunikatą „ES jaunimo strategija. Investicijos ir galimybių suteikimas. Atnaujintas atvirasis koordinavimo metodas, taikomas sprendžiant jaunimo problemas ir suteikiant jiems daugiau galimybių“ (COM(2009)0200),
 - atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 27 d. Tarybos rezoliuciją dėl Europos bendradarbiavimo jaunimo politikos srityje atnaujintos sistemos (2010–2018 m.) ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 20 d. Tarybos rekomendaciją dėl neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatų patvirtinimo ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 1992 m. gegužės 15 d. rezoliuciją dėl švietimo ir mokymo politikos rengiantis 1993 m. ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2006 m. rugsėjo 26 d. rezoliuciją dėl iniciatyvų siekiant papildyti nacionalinių mokyklų mokymo programas ir aprūpinti atitinkama mokomąja medžiaga, kuri apimtų europinį aspektą ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2008 m. rugsėjo 23 d. rezoliuciją dėl mokytojų rengimo kokybės gerinimo ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Kultūros ir švietimo komiteto pranešimą (A8-0021/2016),
- A. kadangi švietimas yra viena iš pagrindinių žmogaus teisių ir viešoji gėrybė, kuri turėtų būti vienodai prieinama visiems;
- B. kadangi pagrindinis švietimo vaidmuo yra ugdyti visapusiškai sąmoningus piliečius, todėl yra daug platesnis nei ES ekonominių tikslų ir nacionalinių strategijų įgyvendinimas;
- C. kadangi švietimo tikslai apima asmenų rengimą gyvenimui ir aktyviam pilietiškumui vis sudėtingesnėse, reiklesnėse, daugiakultūre ir labiau integruotose visuomenėse;
- D. kadangi, kaip rodo 2014 m. Eurobarometro apklausos duomenys, 44 proc. Europos Sąjungos piliečių mano, jog jie nepakankamai supranta, kaip veikia ES, o 52 proc. piliečių mano, kad jų nuomonė ES nesvarbi ⁽⁶⁾;
- E. kadangi tik 42,61 proc. ES piliečių ir tik 27,8 proc. 18–24 metų asmenų balsavo paskutiniuose rinkimuose į Europos Parlamentą, o tai mažiausias dalyvavimas nuo 1979 m. ⁽⁷⁾;
- F. kadangi nepakankamos žinios apie ES ir nepakankamas supratimas apie jos teikiamą konkrečią pridėtinę vertę gali prisidėti prie nuomonės, kad trūksta demokratijos, ir prie valstybėse narėse bei šalyse kandidatėse paplitusio euroskepticizmo; kadangi siekiant panaikinti vis didėjančią ES piliečių nuomonės ir ES institucijų gebėjimo į ją išiklausyti atotrūkį turi būti mažinamas demokratijos trūkumas;

⁽¹⁾ OL C 311, 2009 12 19, p. 1.

⁽²⁾ OL C 398, 2012 12 22, p. 1.

⁽³⁾ OL C 150, 1992 6 15, p. 366.

⁽⁴⁾ OL C 306 E, 2006 12 15, p. 100.

⁽⁵⁾ OL C 8 E, 2010 1 14, p. 12.

⁽⁶⁾ Standartinė „Eurobarometro Nr. 81“ apklausa. 2014 m. pavasaris. Viešoji nuomonė Europos Sąjungoje. (http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb/eb81/eb81_publ_en.pdf), p. 117 ir 131.

⁽⁷⁾ http://www.eprs.sso.ep.parl.union.eu/lis/lisrep/13-EPRS-publications/2015/COMM_STUD_558351_UpdateReview-EN.pdf, p. 43-45.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- G. kadangi, 2015 m. specialiojo Eurobarometro Nr. 437 duomenimis, didžioji dauguma europiečių sutinka, kad į mokyklų programas ir vadovėlius turėtų būti įtraukta informacija apie religijos ar tikėjimo, etninės kilmės, seksualinės orientacijos ir lytinės tapatybės įvairovę ⁽¹⁾;
- H. kadangi didesnis informuotumas apie ES politikos priemonių naudą, pvz., laisvą asmenų ir paslaugų judėjimą Sąjungoje, ir ES judumo programos gali prisidėti kuriant priklausymo ES jausmą, bendrumo dvasią ir daugiakultūrių bei daugiataučių visuomenių toleravimą;
- I. kadangi sėkmingos švietimo sistemos ir mokymo programos kartu su didesne europiečių įtaka ir dalyvavimu ES politikos sprendimų priėmimo procesuose galėtų paskatinti aktyvesnę domėjimąsi ES reikalais ir supratimo bei priklausymo jausmą ir kartu padėtų mažinti socialinį susiskaldymą, kultūrinę segregaciją ir nepritekliaus jausmą;
- J. kadangi dauguma valstybių narių mokymą apie ES įtraukė į savo mokymo programas ir mokytojų rengimo programas, kadangi vis dar tebėra skirtumų tarp valstybių narių;
- K. kadangi kai kuriose valstybėse narėse, nors ES temos apskritai dėstomos įvairiais švietimo sistemos lygmenimis per įvairių privalomojo lavinimo dalykų pamokas, jos vis dar sudaro mažą konkretaus mokytojo dėstomos mokymo programos dalį;
- L. kadangi mokytojų ir kitų švietimo darbuotojų ES srities žinias ir gebėjimus reikia toliau ugdyti ir atnaujinti organizuojant pradinį ir tolesnį kvalifikacijos kėlimą ir kadangi švietimo įstaigoms ir mokytojams reikia veiksmingos pagalbos, kuri būtų specialiai pritaikyta ir atitiktų konkrečius jų poreikius;
- M. kadangi, Švietimo ir kultūros GD užsakymu bendrovės ICF GHK atlikto tyrimo „Learning Europe at school“ ⁽²⁾ duomenimis, rengiant mokytojus dėstyti su ES susijusius dalykus daugiausia dalyvauja aukštojo mokslo sričiai nepriklausančios įstaigos ir asociacijos;
- N. kadangi iš 2014 m. Komisijos pateikto programos „Erasmus“ poveikio vertinimo matyti, kad judumas švietimo tikslais ir švietimo internacionalizacija daro teigiamą poveikį ne tik mokymo programoms ir įsidarbinimo galimybėms, bet ir Europos pažinimui, Europos pilietiškumo jausmo ugdymui, palankiam požiūriui į Europą ir rinkėjų dalyvavimui Europos Parlamento rinkimuose;

Europos aspektas švietime

1. pabrėžia, kad Europos aspektas švietime įgyja vis daugiau svarbos – dėstant įvairius dalykus įvairiais lygiais ir pasitelkus skirtingus mokymo būdus; kartu pabrėžia būtinybę šią sąvoką suprasti plačiai, atsižvelgiant į sudėtingą, dinamišką ir įvairialypį jos pobūdį ir pagrindiniu jos elementu laikant mokymąsi apie ES mokyklose;
2. pabrėžia, kad ES aspektas švietime yra svarbiausia sudedamoji dalis, galinti padėti piliečiams geriau suprasti ES ir vėl užmegzti kontaktą, taip pat suteikti daugiau prasmės ES sutarties 2 straipsnyje išdėstytoms vertybėms ir sutvirtinti ES balsą tarpusavio sąsajomis pagrįstame pasaulyje;
3. pabrėžia, kad reikia suvokti pagrindines Europos Sąjungos vertybes ir skatinti jomis vadovautis; pažymi, kad siekiant abipusio supratimo, taikaus sugyvenimo, tolerancijos, solidarumo ir siekiant suprasti pagrindinius Europos Sąjungos principus labai svarbu žinoti ir suprasti bendrą ES istoriją ir vertybes;

⁽¹⁾ Specialusis Eurobarometro pranešimas Nr. 437 (2015). Diskriminacija ES 2015 m. (<http://ec.europa.eu/COMMFrontOffice/PublicOpinion/index.cfm/ResultDoc/download/DocumentKy/68004>), p. 100.

⁽²⁾ <http://www.eupika.mfdps.si/Files/Learning%20Europe%20at%20School%20final%20report.pdf>.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

4. atkreipia dėmesį į tai, kad su ES susiję klausimai, atsižvelgiant į Sąjungos poveikį kasdieniniam piliečių gyvenimui, turėtų būti gausiau ir geriau integruoti į mokymo medžiagą; mano, kad aiškiai su ES susijęs turinys galėtų vertingai papildyti mokymo programas ir prisidėti prie besimokančiųjų asmeninės raidos ir ugdymo;
5. pabrėžia, kad reikia naudoti aktyvius ir dalyvavimu pagrįstus mokymo metodus, kurie būtų pritaikyti besimokančiųjų lygiui, poreikiams ir interesams, ir visapusiškai išnaudoti informacinių ir ryšių technologijų ir žiniasklaidos, įskaitant socialinę žiniasklaidą, teikiamas galimybes;
6. pabrėžia, kad ES aspektas švietime turėtų sudaryti galimybes besimokantiems ne tik įgyti žinių ir puoselėti Europos pilietiškumo jausmą, bet ir ugdyti kritinį mąstymą su ES susijusiais klausimais, be kita ko, suteikiant žinių apie pagrindines ES vertybes, grindžiamas teisinės valstybės principais ir žmogaus teisėmis, ES valdymą ir sprendimų priėmimo procesą ir tai, kokią įtaką tai daro valstybėms narėms bei jų demokratiniam procesui; ragina naudotis Europos jaunimo parlamento vaidmenų žaidimais ir taip padėti vaikams ir studentams suprasti Europos procesus ir didinti jų informuotumą Europos klausimais;
7. atkreipia dėmesį į tai, kad ES formuoja valstybės narės, remdamosi savo išskirtine istorija bei kultūra, ir Sąjungos vystymasis ir toliau neatsiejamai susijęs su jos valstybėmis narėmis; kartu pabrėžia įvairių kultūrų įnašą į Europos šalių visuomenę ir paveldą;
8. pažymi, kad ES poveikis valstybėms narėms yra labai didelis ir kad mokantis apie ES mokyklose reikėtų atsižvelgti ir į valstybių narių vaidmenį vystantis ES, ir į ES poveikį nacionaliniam vystymuisi;
9. pažymi, kad valstybės narės ir ES turi rodyti pavyzdį visiems mokymo ir mokymosi apie ES subjektams – praktiškai vadovautis pagrindinėmis Europos vertybėmis, t. y. socialine įtrauktimi ir Europos bei tarptautiniu solidarumu;
10. primena, kad reikia užtikrinti, padidinti ir plėtoti pradines ir tęsines mokytojų ir pedagogų profesinio vystymosi visą gyvenimą galimybes ir teikti jiems tinkamą paramą ir išteklių, kad būtų galima įtraukti ES aspektą į mokymo programas, visų pirma turint mintyje pilietiškumo ugdymą, taip pat įgyvendinti į besimokančiuosius orientuotas strategijas, pritaikyti savo mokymo metodus besimokančiųjų poreikiams;
11. pabrėžia, kad reikia populiarinti ir skatinti švietimo darbuotojų daugiakalbystę ir tarpkultūrinę kompetenciją, taip pat judumo galimybes, tarpusavio mokymąsi ir keitimąsi geriausia patirtimi, pavyzdžiui, rengiant Europos lygmens seminarus;
12. pabrėžia universitetų vaidmenį rengiant ir lavinant motyvuotus aukštos kvalifikacijos mokytojus ir švietimo darbuotojus; ragina skatinti ir remti valstybių narių veiksmus, kuriais siekiama suteikti galimybę rengti specializuotus kvalifikacijos kėlimo kursus universitetuose, atvirus ir prieinamus universitete besimokantiems studentams ir pedagoginei veiklą vykdančioms mokytojoms bei švietimo darbuotojams;
13. pabrėžia europinio požiūrio svarbą ir teikiamas galimybes mokant istorijos, kartu nepamirštant valstybių narių kompetencijos šiuo klausimu, nes tam tikri istoriniai įvykiai lėmė Europos idealų ir vertybių atsiradimą; rekomenduoja Komisijai ir valstybėms narėms remti istorikų bendrijas ir istorinių tyrimų centrus, siekiant padidinti jų mokslinį indėlį į Europos istoriją ir suteikti jiems svarbesnį vaidmenį nuolat atnaujinant mokytojų žinias;
14. rekomenduoja, kad Europos istorijos namai parengtų specialias visų švietimo įstaigų moksleiviams ir mokytojams bei dėstytojams skirtas programas ir priemones, taip pat organizuotų specialią veiklą, kuri padėtų skleisti žinias apie Europos kūrimą ir jos pagrindines vertybes;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

15. ragina nedelsiant visose esamose ir būsimose valstybėse narėse atnaujinti ir sutvirtinti mokymą apie ES pilietybę ir pilietinį ugdymą siekiant besimokantiems pagal jų amžių propaguoti vertybes, suteikti reikiamų žinių, įgūdžių ir gebėjimų ir suteikti jiems galimybę kritiškai mąstyti ir susidaryti informacija tinkamai pagrįstą ir proporcingą nuomonę, naudotis savo demokratinėmis teisėmis ir atsakomybe, įskaitant balsavimo teisę, vertinti įvairovę, skatinti kultūrų ir religijų dialogą ir būti aktyviais bei atsakingais piliečiais;

16. atkreipia dėmesį į tai, kad didesnis mokinių ir tėvų dalyvavimas mokyklų valdyme gali prisidėti prie kovos su diskriminacija ir tvarios dalyvaujamosios demokratijos bei pilietybės stiprinimo ir skatinti įvairių veikėjų tarpusavio pasitikėjimą ir bendradarbiavimą; ragina švietimo įstaigas pradėti taikyti demokratinį valdymą ir didinti jo mastą, taip pat labiau išsiklausant į besimokančiųjų atstovybių nuomonę, nes demokratijos reikia išmokti ir ją reikia patirti;

17. pabrėžia, kad reikia stiprinti mokytojų ir besimokančiųjų motyvaciją ir galimybes daugiau sužinoti apie ES sudarant jiems galimybę įgyti tiesioginės patirties, pvz., rengti mokyklinės keliones į kitas šalis, apsilankyti ES institucijose, palaikyti ryšius su ES pareigūnais, naudotis mokomosios praktikos galimybėmis studentams ES institucijose ir ugdymo žiniasklaidos srityje priemonėmis, pvz., Europos jaunimo portalu – visapusiškai naudojantis naujomis informacinėmis ir ryšių technologijomis ir atviraisiais švietimo ištekliais;

18. ragina pasinaudoti visomis skaitmeninių technologijų teikiamomis galimybėmis toliau plėtojant tarpvalstybinį mokymą – rengti skaitmeninius kursus ir vaizdo konferencijas, kad studentams būtų paprasčiau susipažinti su kitomis nuomonėmis ir požiūriais į studijuojamus dalykus;

19. pabrėžia, kad užsienio kalbų mokymasis gali atlikti itin svarbų vaidmenį didinant kultūrinį sąmoningumą ir suteikiant piliečiams gebėjimų gyventi ir dirbti vis sudėtingesniame globalizuotame pasaulyje;

20. pabrėžia labai didelę neformaliojo mokymosi ir savišvietos, įskaitant jaunimo darbą, savanorišką veiklą, kartu tarpusavio mokymąsi, šeimos mokymąsi ir suaugusiųjų mokymąsi, taip pat sporto kaip pedagoginės priemonės svarbą vystant socialinius bei pilietinius įgūdžius, gebėjimus ir elgseną ir ugdant atsakingus bei aktyvius Europos piliečius; pabrėžia, kad reikia pripažinti ir patvirtinti šiuos gebėjimus formaliojo mokymo sistemoje ir sukurti artimesnes formaliojo, neformaliojo mokymosi ir savišvietos sąsajas;

21. švietimo politikos srityje rekomenduoja taikyti tarpkultūrinį požiūrį, kad mokyklose būtų sudarytos sąlygos veiksmingai imigrantų integracijai, grindžiamai abipusiu skirtingų kultūrų pažinimu ir bendrų vertybių įtvirtinimu;

Sąjungos vaidmuo

22. skatina Komisiją toliau remti pastangas vystyti ir skatinti ES aspektą švietime ir švietimo srities atstovų judumą ir aktyviai skleisti informaciją pagrindiniams suinteresuotiesiems asmenims ir piliečiams, įskaitant informaciją apie atitinkamas finansavimo galimybes ir atliktus tyrimus bei ataskaitas; atsižvelgdamas į tai, ragina geriau pasinaudoti naujomis ryšių technologijomis ir žiniasklaida, įskaitant socialinę žiniasklaidą;

23. ragina Komisiją sukurti bendrą sistemą ir parengti mokymosi apie ES gaires pateikiant konkrečių pavyzdžių, siekiant skatinti objektyvų kritinį mąstymą apie Europos Sąjungos teikiamą naudą piliečiams, kartu atsižvelgiant į valstybių narių kompetenciją švietimo ir mokymo srityje;

24. prašo Komisijos skatinti tolesnius tyrimus, kaip šiuo metu apie ES mokoma visos Europos mokyklose ir kaip tai atsispindi mokymo programose ir egzaminuose ir ar: a) mokytojai ir švietimo darbuotojai turi pakankamai galimybių naudotis aktualiomis ES programomis ir profesinio ugdymo priemonėmis, mokytis visą gyvenimą ir naudotis keitimosi geriausia patirtimi platformomis ir b) finansuojami veiksmai, kuriais siekiama veiksmingai įtraukti mokymąsi apie ES į mokyklų programas, turi realų poveikį mokykloms;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

25. ragina Komisiją remti ir skatinti tinklus, kurie propaguoja mokymąsi apie ES nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis ir jame dalyvauja, gerosios praktikos mainus tarp šių tinklų Sąjungos lygiu, taip pat nustatyti sritis, kurias būtų galima patobulinti;

26. ragina Komisiją sudaryti geresnes sąlygas valstybėms narėms ir šalims kandidatėms keistis geriausia patirtimi įtraukiant ES aspektą į mokymo programas ir kovojant su diskriminacija bei išankstiniu nusistatymu švietimo aplinkoje, be kita ko, vertinant mokymo medžiagą ir kovos su patyčiomis ir diskriminacija politikos priemones;

27. pabrėžia, kad programos „Erasmus+“, „Europa piliečiams“ ir „Kūrybiška Europa“ itin svarbios skatinant švietimą ir mokymąsi, kalbų įgūdžius, aktyvų pilietiškumą, kultūrinį sąmoningumą, kultūrų supratimą ir daugelį kitų vertingų bendrųjų ir universaliųjų gebėjimų; pabrėžia šių programų svarbą stiprinant Europos pilietiškumą ir ragina padidinti bei užtikrinti tinkamą šių programų finansavimą, daugiau dėmesio skiriant jų kokybiniais rezultatams ir geresnei prieigai prie judumo, ypač atsižvelgiant į mokytojų ir kitų ugdytojų, skirtingų ekonominių sluoksnių jaunimo ir pažeidžiamų bei palankių sąlygų neturinčių grupių ir specialių poreikių turinčių asmenų poreikius;

28. primena, kad pagal programą „Erasmus+“ siūlomas platus veiksmų spektras, ir pažymi jos populiarumą bei pripažinimą plačiojoje visuomenėje, ypač dėl studentams suteikiamų judumo galimybių studijų metu; ragina Komisiją ir valstybes nares didinti informuotumą apie mažiau žinomas programos „Erasmus+“ dalis, pvz., Europos savanorių tarnybą;

29. palankiai vertina Komisijos programos „Erasmus+“ įgyvendinimo 2016 m. darbo programą ir jos išipareigojimą imtis konkrečių veiksmų priėmus Paryžiaus deklaraciją, ypač veiksmų, kuriais būtų siekiama padidinti programos „Erasmus +“ poveikį aktyvaus ir demokratinio pilietiškumo, kultūrų dialogo, socialinės įtraukties ir solidarumo skatinimui, įskaitant tvirtesnę paramą pilietinės visuomenės organizacijoms, atliekančioms itin svarbų vaidmenį pilietiškumo lavinimo srityje;

30. ragina Komisiją stiprinti per Jeano Monnet priemonę finansuojamų projektų pedagoginius aspektus ir pritaikyti juos mokyklų reikmėms, kad mokyklos galėtų tiesiogiai teikti paraiškas ir kad projektų finansavimas būtų skirtas ilgesniam laikotarpiui, pvz., trejiems metams, laikantis Jeano Monnet projektų finansavimo modelio; ragina Komisiją suteikti galimybę mokytojų rengimo įstaigoms pasinaudoti Jeano Monnet programomis ir paraginti jas įtraukti šiuos modulius į savo mokymo programas;

31. atkreipia dėmesį į tai, kad Sąjunga šiuo metu patiria demokratinio teisėtumo krizę ne tik dėl nepakankamų ES piliečių žinių apie ES mechanizmus, bet ir dėl to, kad jų nuomonės nepaisoma sprendimų priėmimo procesuose; pabrėžia, kad siekdama atgauti savo teisėtumą Sąjunga turi sustabdyti demokratinį struktūrų eroziją ir atkurti ryšius su piliečiais;

32. ragina Komisiją veiksmingai įgyvendinti programą „Europa piliečiams“, kad būtų galima pasiekti demokratinės ir įtraukesnės visuomenės tikslus ir tokiu būdu sustiprinti piliečių dalyvavimą sprendimų priėmimo procesuose;

33. ragina Komisiją atidžiai stebėti ES programų poveikį formuojant dalyvių pilietiškumą ir aktyvų piliečių dalyvavimą;

34. prašo Komisijos toliau vystyti ir kuo plačiau propaguoti iniciatyvą „eTwinning“, Europos suaugusiųjų mokymosi elektroninę platformą (EPALE) ir elektroninę platformą „Mokyklinio ugdymo sąsajos“ (angl. *School Education Gateway*), toliau remti ir vystyti kitas skaitmenines platformas, pavyzdžiui, platformą „Mokytojų kampelis“, siekiant palengvinti prieigą prie kokybiškos, paprastos naudoti, aktualios ir tinkamos mokymosi medžiagos visomis ES kalbomis;

35. prašo Komisijos sudaryti galimybes dėstantiems švietimo darbuotojams ir ES studijų srityje specializuotiems akademinės bendruomenės nariams kritiškai įvertinti „Mokytojų kampelio“ platformoje pateiktą medžiagą siekiant užtikrinti jos kokybę ir tinkamumą;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

36. pabrėžia ES institucijų informacijos biurų vaidmenį ir palankiai vertina jų išsipareigojimą puoselėti santykius su valstybėmis narėmis, nacionalinėmis, regioninėmis ir vietos švietimo įstaigomis, jaunimo organizacijomis ir žiniasklaida siekiant juos suartinti ir užtikrinti, kad jaunimas suprastų institucijų vaidmenį jų kasdieniame gyvenime;
37. ragina Komisiją, miestus ir vietos bei regioninės valdžios institucijas pradėti atviras bendras diskusijas dėl mokyklų sistemos ir miestų modelių susiejimo, nes taip galima suvokti įvairių požiūrių į šiandieninius Europos tarpkultūrinius santykius poveikį;
38. ragina Komisiją kuo greičiau pateikti rekomendaciją įtraukti mokymą apie ES mokyklose vedant derybas dėl narystės ES su šalimis kandidatėmis;

Valstybių narių vaidmuo

39. ragina valstybes nares remti, persvarstyti ir atnaujinti savo švietimo sistemas ir visų formų bei švietimo lygių (įskaitant profesinį rengimą ir mokymą) ES srities mokymo programas, siekiant sutvirtinti ES aspektą artimai bendradarbiaujant su visais atitinkamais veikėjais ES ir nacionaliniu lygmeniu, kartu aktyviai skatinant regionus ir vietos valdžios institucijas padaryti tą patį, ypač tada, kai jos turi tiesioginę kompetenciją švietimo sistemų klausimais;
40. ragina valstybes nares remti visas galimybes teikti daugiau informacijos apie ES moksleiviams, taip pat mokytojams ir kitiems ugdytojams, pasitelkiant visas formaliojo, neformaliojo mokymo ir savišvietos galimybes, ir visapusiškai pasinaudoti ES finansinėmis priemonėmis, programomis ir iniciatyvomis bei jas papildyti;
41. prašo valstybių narių imtis tolesnių veiksmų siekiant skatinti tarpkultūrines, nediskriminacines ir integracines švietimo ir pilietiškumo vertybes mokyklų ir universitetų mokymo programose;
42. ragina valstybes nares daugiau investuoti į kokybišką švietimą, be kita ko, palaikant glaudesnę partnerystę su privačiuoju sektoriumi, skatinti lygias galimybes visiems, teikti reikiamą paramą švietimo ir mokytojų rengimo įstaigoms ir mokytojams bei kitiems ugdytojams, kad jie galėtų nuo ankstyvo amžiaus įtraukti ES aspektą į mokymo programas ir nuolat jį vystyti, neapsiribodami vien ugdymu mokykloje;
43. ragina valstybes nares užtikrinti vienodą ir integracinę prieigą prie novatoriškų ir kokybiškų formaliojo ir neformaliojo visų besimokančiųjų ugdymo ir suteikti galimybių mokytis visą gyvenimą; atsižvelgdamas į tai, ragina valstybes nares patvirtinti 2008 m. pasiūlymą dėl direktyvos, kuria įgyvendinamas vienodo požiūrio į asmenis, nepaisant jų religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos, principas – taip švietimo srityje būtų apsaugoma nuo diskriminacijos šiais pagrindais;
44. ragina valstybes nares įtraukti migrantus, pabėgėlius ir religines bendruomenes į pagarbaus ir galių teikiančio pilietiškumo kūrimo procesus ir užtikrinti jų dalyvavimą pilietiniame ir kultūriniame gyvenime;
45. ragina valstybes nares skatinti kokybiškus mokytojų, kitų švietimo darbuotojų, jaunimo vadovų ir instruktorių ES srities mokymus, be kita ko, sudarant jiems sąlygas dalį šio išsilavinimo įgyti kitoje valstybėje narėje, taip pat užtikrinant jų kompetencijos mokymo apie ES srityje pripažinimą, pvz., sukurti ir populiarinti mokytojams suteikiamą „Euro mokytojo“ ženklelį;
46. mano, kad valstybės narės, vykdydamos konsultacijas ir bendradarbiaudamos su švietimo veikėjais, turėtų ieškoti galimybių keistis idėjomis ir gerosios patirties pavyzdžiais integruojant ES aspektą į švietimo programas, be kita ko, siekdamas suteikti jaunimui daugiau žinių ir padidinti jų supratimą apie ES pilietiškumo ugdymo ir ES institucijų kūrimo procesą ir taip suteikti galimybę jaunimui suvokti Sąjungą kaip neatsiejamą jų gyvenamosios aplinkos dalį, kurią jie gali ir turi formuoti;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

47. primygtinai ragina valstybes nares pripažinti ir remti socialinių partnerių ir pilietinės visuomenės organizacijų, ypač jaunimo organizacijų, darbą, kuri jie atlieka konstruktyviu ir tvariu būdu mažinant takoskyrą tarp ES institucijų ir jos piliečių, taip pat skatinant ir stiprinant dalyvaujamąsias ir tiesiogines demokratijos priemones;

o

o o

48. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0107

Programa „Erasmus+“ ir kitos priemonės judumui skatinti profesinio rengimo ir mokymo srityje**2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija „Programa „Erasmus+“ ir kitos priemonės judumui skatinti profesinio rengimo ir mokymo srityje. Mokymosi visą gyvenimą požiūris“ (2015/2257(INI))**

(2018/C 058/07)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 165 ir 166 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 14 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2002 m. lapkričio 30 d. Kopenhagos deklaraciją dėl glaudesnio Europos bendradarbiavimo profesinio rengimo ir mokymo srityje,
- atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją dėl Europos profesinio mokymo kokybės užtikrinimo orientacinės sistemos sukūrimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 12 d. Tarybos išvadą dėl Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos (ET 2020) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 27 d. Tarybos rezoliuciją dėl Europos bendradarbiavimo jaunimo reikalų srityje atnaujintos sistemos (2010–2018 m.) ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1288/2013, kuriuo sukuriamas Sąjungos švietimo, mokymo, jaunimo ir sporto programa „Erasmus +“ ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 20 d. Tarybos rekomendaciją dėl neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatų patvirtinimo ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 2241/2004/EB dėl bendros Bendrijos sistemos siekiant užtikrinti kvalifikacijų ir gebėjimų skaidrumą (Europasas) ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 28 d. Tarybos rekomendaciją „Iniciatyva „Judus jaunimas“ – besimokančio jaunimo judumo skatinimas“ ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją 2006/962/EB dėl bendrųjų visą gyvenimą trunkančio mokymosi gebėjimų ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl jaunimo galimybių dalyvauti darbo rinkoje skatinimo, stažuotojų, stažuotųjų ir praktikos padėties stiprinimo ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OL C 155, 2009 7 8, p. 1.⁽²⁾ OL C 119, 2009 5 28, p. 2.⁽³⁾ OL C 311, 2009 12 19, p. 1.⁽⁴⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 50.⁽⁵⁾ OL C 398, 2012 12 22, p. 1.⁽⁶⁾ OL L 390, 2004 12 31, p. 6.⁽⁷⁾ OL C 199, 2011 7 7, p. 1.⁽⁸⁾ OL L 394, 2006 12 30, p. 10.⁽⁹⁾ OL C 351 E, 2011 12 2, p. 29.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sąrangos kūrimo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į įvairias įgūdžių pripažinimo priemones, pavyzdžiui, Europos sertifikavimo sistemą, Europos kreditų perkėlimo sistemą (ECTS), Europos profesinio mokymo kreditų sistemą (ECVET) ir Europos įgūdžių, gebėjimų, kvalifikacijos ir profesijų sistemos projektą (ESCO);
 - atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 20 d. Komisijos komunikatą „Švietimo persvarstymas. Investavimas į gebėjimus siekiant geresnių socialinių ir ekonominių rezultatų“ (COM(2012)0669),
 - atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 28 d. Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendacijos dėl Europos profesinio mokymo kokybės užtikrinimo orientacinės sistemos sukūrimo įgyvendinimo (COM(2014)0030),
 - atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 20 d. Tarybos išvadas dėl kokybės užtikrinimo remiant švietimą ir mokymą,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. birželio 22 d. už profesinį rengimą ir mokymą atsakingų ministrų deklaraciją dėl naujų vidutinės trukmės laikotarpio siektinų rezultatų PRM srityje 2015–2020 m. laikotarpiu,
 - atsižvelgdamas į Paryžiaus deklaraciją dėl pilietiškumo ir bendrų laisvės, tolerancijos ir nediskriminavimo vertybių propagavimo pasitelkiant švietimą, priimtą 2015 m. kovo 17 d. Paryžiuje vykusiame neoficialiame ES valstybių narių švietimo ministrų susitikime (8496/15),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Kultūros ir švietimo komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (A8-0049/2016),
- A. kadangi judumas mokymosi ir mokymo tikslais svarbus asmeniniam tobulėjimui, jaunimo socialinei įtraukčiai, kultūrų dialogui, tolerancijai, gebėjimui dirbti tarpkultūrinėje aplinkoje ir aktyviam pilietiškumui, ir kadangi aiškiai įrodyta, kad jis gali padėti gauti kokybišką išsilavinimą ir padidinti įsidarbinimo galimybes;
- B. kadangi reikėtų toliau skatinti judumą mokymosi ir mokymo tikslais įgyvendinant tiek dabartines, tiek tęstines ES programas švietimo ir mokymo, užimtumo ir sanglaudos politikos srityse;
- C. kadangi 2002 m. už profesinį rengimą ir mokymą (PRM) atsakingi ES valstybių narių ministrai pradėjo vadinamąjį Kopenhagos procesą siekdami stiprinti Europos bendradarbiavimą šioje srityje, kurio tikslas – gerinti PRM rezultatus ir kokybę ir didinti jo patrauklumą Europoje;
- D. kadangi Kopenhagos procesas grindžiamas bendrai sutartais prioritetais, kurie nuolat pervarstomi siekiant, be kitų tikslų, sudaryti palankesnes sąlygas judumui ir skatinti mokantis visą gyvenimą naudotis įvairiomis profesinio mokymo galimybėmis;
- E. kadangi, remiantis Eurostato duomenimis, 2014 m. nedarbo lygis ES vis dar siekė 10,2 proc., nors ir vyko lėtas atsigavimas; kadangi visoje ES jaunimo nedarbo lygis šiuo metu siekia 22,1 proc., o 55–64 m. amžiaus žmonių dirba tik 51 proc. ir užimtumo lygio lyčių skirtumas vyresnio amžiaus darbuotojų grupėje sudaro 13,6 procentinius punktus;

⁽¹⁾ OL C 111, 2008 5 6, p. 1.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- F. kadangi neformalusis mokymasis bei savišvieta ir profesinis mokymas labai prisideda kovojant su dabartiniais mokymosi visą gyvenimą sunkumais, pavyzdžiui, mokyklos nebaigimu, nepriimtinais dideliu nesimokančių ir nedirbančių jaunuolių (NEET) skaičiumi ir kvalifikuotų darbuotojų trūkumu ar gebėjimų paklausos ir pasiūlos neatitiktimi;
- G. kadangi darbo rinkoje išliekanti gebėjimų paklausos ir pasiūlos atotrūkis parodė 2015 m. Komisijos rudens ekonominėje prognozėje užregistruotas didelis laisvų darbo vietų skaičius;
- H. kadangi PRM sistemoje įgyjami prastesni kalbiniai įgūdžiai ir reikia imtis konkrečių veiksmų jiems gerinti;
- I. kadangi būtina dar kartą patvirtinti politinį įsipareigojimą remti ES veiksmus mokymosi visą gyvenimą ir PRM srityje, visų pirma imantis veiksmų judumo srityje, kuriais daugiausia dėmesio būtų skiriama universaliesiems gebėjimams, pavyzdžiui, prisitaikomumui, smalsumui, mokymuisi mokytis ir tarpasmeniniams ir pilietiniams gebėjimams ugdyti;
- J. kadangi dėl nesenų socialinių ir ekonominių pokyčių reikia labiau užtikrinti, kad mokymosi visą gyvenimą ir PRM sistemos būtų ne tik veiksmingesnės, bet ir labiau prieinamos palankių sąlygų neturinčių asmenų grupėms ir asmenims, turintiems specialių poreikių, ir juos labiau įtrauktų; kadangi didinant švietimo prieinamumą neturėtų suprastėti švietimo kokybė;
- K. kadangi nuolatinė finansinė parama judumo priemonėms ir veiklai, susijusiai su mokymosi visą gyvenimą ir PRM sistemoje įgyjamomis žiniomis, yra labai svarbi, ypač dabartiniu ekonomikos krizės laikotarpiu;
- L. kadangi regioninis ir vietos lygmenys yra itin svarbūs remiant naujų judumo būdų ieškojimo iniciatyvas siekiant užtikrinti PRM skirtų fondų ir programų veiksmingumą, skaidrumą ir kokybę; kadangi regionų ir vietos lygmenimis propaguojamas jaunimo ir stažuotojų judumas PRM srityje turėtų būti koordinuojamas įgyvendinant plataus masto demokratinio ir dalyvaujamojo valdymo procesą, kuriuo siekiama spręsti aktualiausias socialinius, ekonominius ir aplinkosaugos klausimus, įtraukiant labai mažas, mažąsias ir vidutines įmones, pradedančiąsias įmones, vietos bendruomenes ir socialinius partnerius;
- M. kadangi verslininkai, prekybos ir pramonės rūmai ir lygiavertės amatų ir žemės ūkio profesinės įstaigos, profesinės sąjungos ir kiti atitinkami socialiniai partneriai turėtų aktyviai dalyvauti planuojant, organizuojant, įgyvendinant ir finansuojant PRM, įskaitant judumą; kadangi planuojant PRM reiktų atsižvelgti į socialinį aspektą ir įtraukti tokias sritis kaip sąžininga prekyba, socialinis verslumas ir alternatyvūs verslo modeliai, pavyzdžiui, kooperatyvai, ir jis turėtų būti organizuojamas su atitinkamais partneriais iš šių sričių;
- N. kadangi, nors jaunimo judumą privalu skatinti siekiant suteikti daugiau galimybių įsidarbinti, jaunimo judumas neturi tapti vieninteliu galimu būdu jaunimo nedarbo problemai spręsti;

Rezultatų įvertinimas ir pagrindinių problemų nustatymas

1. mano, kad švietimas yra pagrindinė žmogaus teisė ir viešoji gėrybė, kurios turi būti visiems vienodai prieinamos; ragina ES ir valstybes nares naikinti visus socialinius ir ekonominius apribojimus, trukdančius visiems vienodai naudotis PRM galimybėmis, įskaitant judumą; pripažįsta, kad reiktų stiprinti dabartinių judumo PRM srityje programų ir iniciatyvų vaidmenį ir gerinti rezultatus prieinamumo, atvirumo ir įtraukimo srityse, siekiant skatinti formuoti asmeninį požiūrį į švietimą, mažinti mokyklos nebaigusių asmenų skaičių ir užtikrinti, kad palankių sąlygų neturinčių asmenų grupės ir žmonės, turintys specialių poreikių, turėtų vienodas galimybes naudotis programos „Erasmus+“ judumo veiksmis; todėl pabrėžia, kad iš imigrantų ir palankių ekonominių sąlygų neturinčių šeimų, iš atokių regionų kilusiems besimokantiems asmenims, neįgaliesiems, specialiųjų poreikių turintiems asmenims reikalingos lanksčios, įvairios ir pritaikytos su mokymu susijusios judumo galimybės kartu atsižvelgiant į lyčių aspektą;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

2. patvirtina, kad sprendžiant su judumu ir švietimu susijusius klausimus būtina atsižvelgti į lyčių aspektą ir į daugialypę diskriminaciją patiriančių asmenų, įskaitant neigaliuosius, LGBTI asmenis ir marginalizuotų bendruomenių atstovus, poreikius; šiuo požiūriu ragina imtis tolesnių priemonių siekiant sudaryti daugiau galimybių programos „Erasmus+“ judumo veiksmams pasinaudoti palankių sąlygų neturinčių asmenų grupių atstovams ir žmonėms, turintiems specialių poreikių;

3. ragina Komisiją, valstybes nares ir svarbius suinteresuotuosius subjektus padidinti profesinio rengimo ir mokymo programų matomumą, kad būtų pašalintos kultūrinės kliūtys, ir kovoti su motyvacijos, iniciatyvumo ir kalbų mokėjimo stokos reiškiniais visų pirma tose srityse, kurias labiausiai paveikė jaunimo nedarbas; mano, kad galimybę dalyvauti šiose programose reikia suteikti visiems piliečiams, nieko nediskriminuojant; ragina ypatingą dėmesį skirti tikslinėms grupėms, kurioms kyla nedarbo pavojus, pvz., neigaliesiems; ragina sudaryti sąlygas lengviau gauti PRM paslaugas ir įgyti kvalifikaciją skatinant galimybes pritaikyti pameistrystės kryptį ir mokymosi būdus, taip pat suteikiant mokymosi galimybes nepakankamus pagrindinius įgūdžius turintiems asmenims ir darbuotojams, turintiems žemą arba vidutinę kvalifikacijos lygį; primena, kad sudarant sąlygas naudotis tokiomis galimybėmis turi būti atsižvelgiama į lyčių aspektą, kad judumo programos PRM srityje būtų veiksmingai pristatomos moterų auditorijai; mano, kad šiuo atžvilgiu reikėtų nustatyti plataus užmojo tikslus ir stebėti pažangą;

4. atkreipia dėmesį į lyčių nelygybę mokslo, technologijos, inžinerijos ir matematikos (MTIM) švietimo, įgūdžių ir užimtumo srityje visoje ES ir ragina Komisiją ir valstybes nares visapusiškai įsipareigoti vykdyti programą „Erasmus+“ ir naudoti šį mechanizmą kaip pagrindinę galimybę plėtoti MTIM švietimą, kad būtų lavinami moterų gebėjimai siekti karjeros MTIM srityje ir tokiu būdu būtų sumažintas atotrūkis šioje srityje;

5. atkreipia dėmesį į bendros Europos švietimo erdvės, grindžiamos tvirtu judumo elementu, apimančiu ne tik aukštąjį mokslą, bet ir PRM, kuria bus prisidedama prie stipresnio Europos tapatumo ir didesnio pilietiškumo ugdymo, svarbą;

6. ragina Komisiją ir valstybes nares dėti visas pastangas, kad būtų pasiekti 2020 m. Europos švietimo ir mokymo strategijos tikslai; mano, kad toks judumas turi atsižvelgti į tęstinio profesinio rengimo ir mokymo (angl. CVET) aspektą, nes tai yra vienas pagrindinių elementų gerinant ir atnaujinant įgūdžius ir patirtį; pabrėžia, kad mokymasis visą gyvenimą ir PRM yra labai svarbūs siekiant geresnių užimtumo perspektyvų suteikimo ilgalaikiams bedarbiams;

7. mano, kad minėtojo bendradarbiavimo rezultatas turėtų būti reikalavimų persvarstymas siekiant užtikrinti jų tinkamumą trukmės, turinio, kompetencijos ir mokymo rezultatų požiūriu, derinant judumą tiek mokymo centruose, tiek darbo vietoje ir pirmenybę teikiant ilgesniems buvimo užsienyje laikotarpiams (pvz., šešių mėn.), o ne trumpesniems lygiaverčiams laikotarpiams;

8. pažymi, kad „Erasmus+“ ir PRM programoms skirti Europos ištekliai nėra proporcingi galimų šios judumo programos dalyvių skaičiui ir jų poreikiams, taigi ragina valstybes nares skatinti sudaryti dvišalius susitarimus, kuriais būtų papildyti „Erasmus+“ ir PRM programomis skatinama veikla ir taip didinamas Europos jaunimo judumas;

9. pripažįsta svarbų dabartinių judumo programų ir iniciatyvų, pavyzdžiui, programos „Erasmus+“ pirmojo pagrindinio veiksmo, Europos, Europos profesinio mokymo kreditų sistemos (angl. ECVET) ir Europos kvalifikacijų sandaros (EKS), vaidmenį ir rezultatus; ragina Komisiją sukurti Europos studento elektroninę kortelę, kuri suteiktų ES studento statusą judumo kontekste ir prieigą prie paslaugų;

10. ragina Komisiją, valstybes nares ir ES agentūras, pavyzdžiui, Europos profesinio mokymo plėtros centrą (angl. Cedefop), imtis veiksmų tobulinti judumo PRM srityje programas, kad jos visiems dalyviams teiktų papildomos naudos, susijusios su kvalifikacija, pripažinimu ir turiniu, ir užtikrinti, kad būtų nustatyti pameistrystės programų kokybės standartai;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

11. atkreipia dėmesį į tai, kad judumo iniciatyvomis prisidedama stiprinant ne tik besimokančiųjų pilietines vertybes ir priklausymo Europai jausmą, bet ir gerinant jų akademinį išsilavinimą ir galimybes įsidarbinti, tiksliau išsilavinimą, susijusius su gebėjimu spręsti problemas, planuoti ir struktūruoti, gebėjimu veikti naujose situacijose, prisitaikyti prie jų ir reaguoti į jas, verslumo ir vadovavimo gebėjimais ir gebėjimais priimti sprendimus ir priimti socialinę atsakomybę, užsienio kalbų, bendravimo gebėjimais ir gebėjimais dirbti komandoje, taip pat gebėjimus, susijusius su asmeniniais išsilavinimais, kurie daro poveikį gebėjimui įsidarbinti, pavyzdžiui, pasitikėjimą, motyvaciją, smalsumą, kritinį ir kūrybinį mąstymą, iniciatyvumą ir atkaklumą;

12. atkakliai tvirtina, kad būtina sudaryti palankesnes sąlygas įgyvendinti judumo programas pagal programą „Erasmus +“ imantis veiksmų, kuriais siekiama, kad daugiau paraiškų būtų atrinktas, supaprastinant elektroninių priemonių judumui valdyti rengimą ir naudojimą, didinant informuotumą apie judumo programų vertę visose Sąjungos bendrojo lavinimo ir profesinio rengimo mokyklose, teikiant tikslingesnę informaciją bei organizuojant mokymus programų ir veiksmų naudotojams ir tarpininkams, įskaitant vidurinių ir aukštesniųjų mokyklų darbuotojus; todėl pabrėžia tinklo *European SchoolNet* indėlio svarbą; prašo Komisijos palengvinti dabartinę didžiulę ir pernelyg sudėtingą administracinę našą tiek pareiškėjams, tiek siunčiančiosioms bei priimančiosioms įmonėms ir įstaigoms, dalyvaujančioms įgyvendinant programos „Erasmus+“ projektus – palengvinti ir supaprastinti paraiškų teikimo, registravimo ir ataskaitų teikimo tvarką ir pačius projektus; be to, nurodo, kad pernelyg didelė biurokratinė našta, tenkanti susijusioms mokykloms ir universitetams, yra kliūtis, kuri trukdo įgyvendinti programą;

13. prašo Komisijos parengti veiksmus, kuriais būtų siekiama mažinti organizuojant judumo programas išskylančias kalbines ir kultūrinės kliūtis; mano, kad įgyvendinant tokius veiksmus turėtų būti galima įvertinti įgyvendinimo pažangą; pabrėžia, kad veiksmų planais turėtų būti, visų pirma, remiamas pagrindinių priimančios šalies kalbos žinių įgijimas; ragina valstybes nares ir regionų bei vietos valdžios institucijas išnagrinėti konkrečius PRM įstaigų mokytojų ir dėstytojų mokymosi poreikius skatinant keistis gerą patirtimi ir šį keitimąsi remiant ir suteikti jiems daugiau profesinio tobulėjimo galimybių; pabrėžia, kad svaru kurti bazinį mokymo modelį, pagal kurį būtų teikiama informacija apie pagrindinius paskirties šalies verslo ir darbo kultūros ypatumus, taip pat skatinti bei rengti konkrečius mokymo srities darbuotojų mokymo judumo valdymo klausimais programas;

14. pažymi, kad su PRM susijusios profesijos yra pakankamai lanksčios, kad jas būtų galima praktikuoti visur, ir kad dėl to judumas PRM srityje yra viena iš svarbių priemonių kovojant su nedarbu, nes jis didina tikimybės gauti darbą, padeda mažinti gebėjimų spragas ir sudaro sąlygas darbo jėgos pasiūlai ir paklausai derinti, visų pirma kalbant apie jaunus žmones, suteikiant jiems išsilavinimą ir unikalią patirtį, reikalingą norint būti konkurencingiems dabartinėse ES darbo rinkose; mano, kad programa „Erasmus+“ padeda vystyti konkrečius profesinius išsilavinimus ir universaliuosius ir perkeliamuosius gebėjimus ir kompetencijas, pvz., verslumo, taip pat suteikia daugiau galimybių dalyvauti gamybos sektoriui, taigi veikia kaip efektyvi darbo rinkos priemonė;

15. pabrėžia su programa „Erasmus+“ ir jos paprogramėmis susijusių prekių ženklų ir logotipo atpažinimo reikšmę ir svarbą; mano, kad šie prekių ženklai pirmiausia turėtų būti vartojami programos „Erasmus+“ publikacijose ir brošiūrose;

16. yra susirūpinęs tuo, kad programą „Erasmus+“ jaunimas suvokia kaip programą, visų pirma skirtą aukštojo mokslo įstaigų studentams; todėl rekomenduoja didesnę dėmesį skirti tam, kad ES, nacionaliniu ir regionų lygmenimis būtų keliamas prestižas su skirtingomis sritimis susijusių paprogramių, įskaitant mokyklinį ugdymą („Comenius“), aukštąjį mokslą („Erasmus“), tarptautinį aukštąjį mokslą („Erasmus Mundus“), profesinį rengimą ir mokymą („Leonardo da Vinci“) ir suaugusiųjų švietimą („Grundtvig“) bei jaunimą („Veiklus jaunimas“) ir sportą;

17. ragina Komisiją, valstybes nares ir valstybines užimtumo tarnybas viešai skelbti informaciją ir didinti informuotumą apie „Erasmus+“ programas ir kitas priemones, skirtas judumui PRM srityje skatinti, visų pirma MVI; mano, kad padidinus šių priemonių veiksmingumą būtų sudarytos sąlygos didesniai žmonių skaičiui pasinaudoti šiomis galimybėmis ir galėtų būti pasiektas judumo tikslas;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

18. pabrėžia, kad būtina turi būti konsultuojamasi su pramonės ir paslaugų sektoriaus atstovais iš privačiojo ir viešojo sektorių, įskaitant gamybos sektorių (ypač su MVĮ ir labai mažomis įmonėmis), ir (arba) jie turi būti įtraukiami formuojant, rengiant, vykdant ir remiant kokybiškas judumo programas PRM srityje; mano, kad renkantis programas reikėtų atsižvelgti į profesines galimybes priimančiose įmonėse ir organizacijose; mano, kad lanksti ir konstruktyvi partnerystė, grindžiama dialogu, bendradarbiavimu ir mainais geriausia patirtimi, kuriuose dalyvauja visi suinteresuotieji subjektai, užtikrins PRM sėkmę ir pridėtinę vertę; laikosi nuomonės, kad mokymo centrai ir įmonės taip pat turėtų keistis žiniomis ir geriausia patirtimi; ragina Komisiją stebėti paklausą ir pasiūlą ES darbo rinkoje, taip pat geografinį ir profesinį judumą, kad būtų galima geriau tenkinti darbo rinkos poreikius; mano, kad tai, viena vertus, padėtų sumažinti siūlomo mokymo ir verslo aplinkos tikrovės, kuri laukia jaunų žmonių, atotrūkį ir, kita vertus, patenkintų rinkos poreikius pridėtinės vertės kūrimo sektoriuose (pvz., skaitmeninės ekonomikos, žaliosios ekonomikos, energetikos, gynybos, priežiūros sektoriuje ir būsto renovacijos sektoriuje);

19. pabrėžia pagrindinius aspektus, į kuriuos reikia atsižvelgti planuojant judumo veiksmus ir vertinant jų įgyvendinimą: besimokančiųjų ekonominis gebėjimas dalyvauti judumo programose; studijų, kompetencijos bei kvalifikacijų ir mokymo turinio – kreditų arba sertifikatų – pripažinimas skirtingose šalyse; kalbos žinių lygis; mokymo programų arba studijų organizavimas; studento užsienyje surinktų kreditų ir išlaikytų egzaminų praktinė vertė jam sugrįžus į savo universitetą; teisiniai aspektai; informacija arba motyvacija baigti studijas; orientavimo ir konsultavimo veikla visu judumo laikotarpiu ir asmeninė studento padėtis; todėl ragina Komisiją sustiprinti vertinimo rodiklius ir kriterijus, siekiant sudaryti sąlygas reguliariau tikrinti šių Europos programų veiksmingumą ir suteikti galimybių tobulinti tai, kas būtina;

20. primena, kad šiuo metu tik 1 proc. besikeičiančiose profesinio rengimo programose dalyvaujančių jaunuolių, įskaitant pameistrus, mokymaisi dalyvauja judumo programose; nurodo, kad būtina sudaryti sąlygas vystyti pameistrių judumą Europos Sąjungoje, kad jiems būtų suteiktos tokios pat galimybės kaip ir aukštojo išsilavinimo siekiantiems studentams; todėl ragina ES parengti Europos pameistrų statutą; ragina ES ir valstybes nares užtikrinti, kad pameistrystės programomis ir stažuotėmis nebūtų naudojamos kaip mažų garantijų darbo jėgos šaltiniu, jomis nebūtų pakeičiamos visą darbo laiką dirbančių specialistų pareigos ir būtų užtikrinamos orumą atitinkančios darbo sąlygos ir besimokančiųjų teisės, įskaitant finansines ir su darbo atlyginimu susijusias teises; be to, ragina Komisiją išnagrinėti minėtojo statuto pasekmes, stebėti, kaip įgyvendinamos susijusios priemonės, paskatinti visus suinteresuotuosius subjektus, įskaitant priklausančius Europos pameistrystės aljansui, remtis jos rekomendacijomis siekiant gerinti pameistrystės sąlygas, kokybę ir didinti jos programų prieinamumą ES ir šį klausimą laikyti strateginiu prioritetu;

21. ragina Komisiją pristatyti ir valstybes nares paremti pasiūlymą dėl ES pameistrystės sistemos, kuria būtų užtikrintos pameistrių ir PRM mokinių teisės; pabrėžia teigiamą vaidmenį, kurį vyresnio amžiaus asmenys gali atlikti jaunimo švietimo ir mokymo srityje, siekiant kiek įmanoma padidinti mainus tarp kartų vykdant stažuotes ir kuruojant, taip pat sudarant galimybes patirtimi pagrįstam mokymuisi skirtingų kartų komandose; ragina Komisiją ir valstybes nares patvirtinti konkrečias priemones, kuriomis būtų užtikrinama, kad nebūtų piktnaudžiaujama pagal programą „Erasmus+“ vykdomomis pameistrystėmis ir stažuotėmis, jas paverčiant darbo jėgos sąnaudų mažinimo priemone;

22. teigiamai vertina tai, kad pradedama įgyvendinti bandomuosius projektus, taip pat neseniai patvirtintą Europos pameistrių judumo sistemą, kaip pagrindą tobulinant programą „Erasmus+“, kuria siekiama suteikti daugiau ir geresnių ilgalaikių judumo galimybių profesinio rengimo ir mokymo srityje; primygtinai ragina sukurti ilgalaikių iniciatyvų sistemą, kitaip nei vien į projektus sutelktus veiksmus, kad būtų sukurta nuolatinė ir tvari sistema, kuri veiktų visu pajėgumu, būtų nuspėjama ir ja visoje Europoje būtų skatinamas laisvas įgūdžių judėjimas;

23. pažymi, kad mokyklos nebaigimas yra viena iš išskirtinių problemų, su kuria susiduria judumo tikslinė grupė, ir kad geresnės profesinio lavinimo galimybės lemtų mažesnius metusių mokytiš skaičius; todėl pabrėžia, kokie svarbūs švietimo sistemų rezultatai galėtų būti mažinant mokyklos nebaigiančių asmenų skaičių ir geriau ugdant moksleivių universaliuosius gebėjimus, kurie ilgainiui padės jiems priderinti turimą kvalifikaciją prie darbo rinkos poreikių;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

24. pabrėžia būtinybę padėti profesiniame mokyme dalyvaujančiam jaunimui įveikti jiems kylančius sunkumus taikant tam tikras papildomas ir lydimąsias priemones, pavyzdžiui, stiprinant kolektyvinį judumo programų pobūdį, gerinant kuravimo ir pagalbos paslaugas prieš judumo laikotarpį ir per jį, teikiamas gimtosios šalies ir priimančiosios įstaigų, sudarant palankesnes sąlygas susipažinti su aukštos kokybės informacija apie PRM galimybes, teikiant specializuotas orientavimo ir konsultavimo paslaugas ir priemones ir finansuojant visiems dalyviams be kalbos apribojimų teikiamą kalbinę paramą;

25. atkreipia dėmesį į tai, kad galima nustatyti nemažai veiksnių, darančių poveikį pagal VET sistemą besimokančių jaunuolių lūkesčiams, visų pirma socialiniai ir ekonominiai veiksniai, šeimos tipai ir nepakankamos priežiūros (ir kuravimo) priemonės po to, kai baigiama vidurinė mokykla arba besimokant profesinio mokymo kursuose;

26. pabrėžia svarbų judumo mokymosi ir mokymo tikslais vaidmenį sprendžiant socialines ir kultūrinės problemas, siekiant suteikti jaunuoliams galimybių kurti savo pačių veiksmų visuomenėje programą; primena, kad ES, visų pirma patvirtinusi strategiją „Europa 2020“, sutelkė pastangas į tikslus trečiąjį šio amžiaus dešimtmetį didinti savo ekonomikos konkurencingumą, kurti darbo vietas ir galiausiai stiprinti savo gebėjimus konkuruoti pasauliniu mastu; šiomis aplinkybėmis pabrėžia svarbų mokslinių tyrimų, inovacijų, skaitmeninės visuomenės ir energijos tvarumo, kaip priemonių didesnei pridėtinei vertei kurti, vaidmenį;

27. pabrėžia ES ir valstybių narių vaidmenį plėtojant ir skatinant aukštos kokybės ir gerai organizuotą PRM sistemą įgyvendinant holistinį požiūrį, pagal kurį ieškoma pusiausvyros tarp teorinio švietimo, orientuoto į konkrečią profesiją, praktinio mokymo ir bendrojo lavinimo – formaliojo švietimo, savišvietos ir neformaliojo švietimo; ragina valstybes nares antrosios pakopos aukštojo mokslo sistemose, pasitelkiant stažuotes ir mokomąją praktiką, įdiegti ir stiprinti dualinio mokymo metodą taip sudarant PRM srities studentams palankesnes sąlygas tvariai integruotis į darbo rinką ir padidinti jų dalyvavimą tarptautinėse judumo programose; primena, kad bendrai PRM kokybės gerinimas bendradarbiaujant su socialiniais partneriais ir valstybinėmis užimtumo tarnybomis yra priemonė socialinės įtraukties problemai spręsti, besimokančiųjų aukštojo mokslo sistemoje skaičiui didinti, studentų pažangumui skatinti ir integracijai į darbo rinką palengvinti, o tai turėtų sudaryti palankesnes sąlygas judumui mokantis visą gyvenimą;

28. ragina tikslingai iškelti Europos savanorių tarnybos problemas, susijusias su dalyvių draudimu ir patvirtinimu, duomenų bazių valdymu ir pagalba savanoriams, siekiant užkirsti kelią dalyvių skaičiaus mažėjimui;

29. apgailestauja, kad dabartinėje programoje „Erasmus+“ neformalusis mokymasis prarado matomumą ir biudžeto dalį; pabrėžia neformaliojo mokymosi svarbą Europos lygmeniu, ypač dirbant jaunimui ir vyresnio amžiaus žmonėms vykdamas savanorišką veiklą; ragina neformaliajam mokymuisi ir savišvietai skirti aiškia ir matomą vietą programoje „Erasmus+“; be to, mano, kad reikėtų suteikti galimybę teikti paraišką dėl didelio masto suaugusiųjų švietimo projektų, kurie būtų valdomi laikantis tokių pačių principų kaip sektorius įgūdžių ar žinių sąjungų atveju;

30. pritaria sumanymui plėtoti šiuolaikines technologijas ir infrastruktūrą stiprinant ir modernizuojant nacionalines profesinio lavinimo sistemas, siekiant suteikti daugiau galimybių judėti ir gerinti judumo kokybę; mano, kad norint kovoti su gebėjimų paklausos ir pasiūlos neatitiktimis, daugiau dėmesio reikėtų skirti inovacijoms ir naujų akademinų ir profesinių gebėjimų ugdymui, skaitmeniniam mokymuisi ir mokymo platformoms, gyvybės technologijoms, inovacinės kultūros paveldo stiprinimo technologijoms ir informacinėms ir ryšių technologijoms; yra tvirtai įsitikinęs, kad ES ir valstybės narės turėtų parengti veiksmingą strategiją, kuria būtų siekiama suderinti dabartines ir būsimas žiedinės ekonomikos teikiamas galimybes įsidarbinti ir PRM sistemas;

31. pažymi, kad pereinant prie labiau skaitmeninės ekonomikos iš naujo apibrėžiami darbai ir įgūdžiai; todėl ragina valstybes nares ir Komisiją dirbti kartu su privačiuoju sektoriumi ir darbuotojų perkvalifikavimo tikslais parengti darbuotojų įgūdžių įgijimo ir PRM programas;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Prieinamumas: jaunimo judumo galimybių profesinio mokymo srityje didinimas

32. ragina parengti sistemą, panašią į ankstesnę programą „Leonardo da Vinci“, kuri turėtų būti nurodoma specialiuose kvietimuose dalyvauti konkurse pagal programą „Erasmus+“, kurioje kuo tiksliau ir aiškiau būtų nustatytos VET sistemai priklausančio jaunimo judumo galimybės, visų pirma įgyvendinant valstybės institucijų inicijuotas įvairių platformų kampanijas, kuriose koordinuotai dalyvautų visi suinteresuotieji asmenys, aktyviai dalyvaujantys VET sistemoje ar galintys jai daryti poveikį;

33. ragina Komisiją ir valstybes nares skirti pakankamai finansinių išteklių judumo programoms remti, atsižvelgiant į galimas finansines kliūtis; rekomenduoja apsvarstyti, kaip būtų galima geriau išaiškinti, kaip įmonės papildo skiriamas išmokas arba kaip būtų galima skirti kitokią paramą; mano, kad reikėtų užtikrinti Europos socialinio fondo (ESF) ir programos „Erasmus+“ papildomumą ir jį stebėti, norint gauti teigiamų rezultatų;

34. ragina užtikrinti geresnę judumui ir švietimui įtakos turinčių ES politikos ir priemonių sąveiką, visų pirma ESF ir programos „Erasmus+“ priemonių tarpusavio papildomumą, taip pat geriau koordinuoti visus veiksmus visais lygmenimis – nacionaliniu, regioniniu ir vietos planavimo lygmenimis;

35. pakartoja, kad reikia įgyvendinti priemones, kuriomis siekiama užtikrinti struktūrinių fondų, įskaitant ESF, ir kitų programų, kaip antai programos „Erasmus+“, koordinavimą, papildomumą ir nuoseklumą nacionaliniu, regionų ir vietos lygmenimis;

36. pabrėžia, kad reikia kompensuoti trūkumus, atsiradusius dėl VET sistemai priklausančių studentų žemesnės socialinės ir ekonominės padėties, taikant įvairias priemones, pavyzdžiui, padidinant Komisijos teikiamų individualių subsidijų sumą, arba didinant valstybių narių ir regioninių bei vietos valdžios institucijų, tarpininkų institucijų ir NVO, nepriklausomai nuo to, ar jos finansuojamos iš savo biudžeto, ar per partnerystes, kuriose dalyvauja įmonės, fondai ir organizacijos, bendradarbiaujantys to regiono ar teritorijos kvalifikavimo ir profesinio mokymo sistemoje, įnašus;

Nuo judumo iki įsidarbinimo galimybių: mokymosi rezultatų, įgūdžių ir gebėjimų patvirtinimas bei pripažinimas

37. pabrėžia, kad naujų įvairių ir kūrybinių idėjų įgijimo užsienyje procesas gali motyvuoti ir skatinti verslumą ir kūrybiškumą; pabrėžia, kad judumo mokymosi ir mokymo tikslais teikiamos galimybės, pavyzdžiui, tarptautinių tinklų kūrimas, taip pat gali daryti teigiamą poveikį galimybėms įsidarbinti, tarptautiniam bendradarbiavimui ir Europos konkurencingumui;

38. mano, kad dabartinės ir būsimos priemonės, kuriomis siekiama kovoti su įgūdžių neatitiktimi, turėtų įtraukti darbdavius, įmones ir vietos bendruomenes, taip pat būti geriau susietos su darbo rinkos pokyčių ir būsimo įgūdžių poreikio prognozėmis;

39. pabrėžia, kad, kaip 2013 m. nustatė Komisijos Jungtinis tyrimų centras, judumą mokymosi tikslais ir būsimą judumą ir pajamas sieja teigiamas ryšys, nes ES ir tarptautinės judumo programos suteikia dalyviams daugiau galimybių įsidarbinti užsienyje; pabrėžia, kad pameistrystės programos ir stažuotės užsienyje padeda gerinti dalyvių kalbinius įgūdžius (2013 m. „Eurobarometro“ duomenimis, tokie įgūdžiai pagerėjo 79 proc. dalyvių) ⁽¹⁾;

40. atkreipia dėmesį į judumo visų amžiaus grupių bedarbių ir žmonių, kuriems kyla grėsmė dėl restruktūrizavimo priemonių, perkvalifikavimo programų srityje svarbą;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_378_en.pdf

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

41. atkreipia dėmesį į įvairias ir nevienodas valstybių narių patvirtinimo bei pripažinimo sistemas, nors per pastarąjį dešimtmetį buvo siekiama jas labiau suartinti; pabrėžia, kad reikia gerinti skirtingų profesinio rengimo ir mokymo sistemų suderinamumą ir palengvinti skirtingų valstybių narių įmonėse ar mokymo centruose įgytų įgūdžių ir gebėjimų patvirtinimą ir pripažinimą, taip pat padidinti programos „Erasmus+“ patrauklumą; ragina valstybes nares gerinti EKS įgyvendinimą⁽¹⁾ ir panaikinti kliūtis; ragina nustatyti Europos standartą, kuris būtų priimtinas ir įgyvendinamas visais lygmenimis (vietos, regioniniu ir nacionaliniu);

42. ragina priimti daugiau priemonių, kuriomis būtų siekiama patvirtinti ir pripažinti mokslo rezultatus, įskaitant įgytus mokantis neformaliai ar savišvieta, visų pirma geriau naudojantis esamomis priemonėmis, pavyzdžiui, Europasu ir sistema ECVET;

43. primena, kad dėl EKS padaryta didelė pažanga, susijusi su diplomų, kreditų, profesinių įgūdžių pažymėjimų ir įgytos kompetencijos bei meistriskumo pripažinimu PRM srityje; ragina nustatyti konkrečius tikslus, pvz., įgyvendinti visapusiškai veikiančią kreditų perkėlimo ir pripažinimo sistemą remiantis ECVET; skatina parengti bendras PRM kvalifikacijas, kuriomis būtų galima užtikrinti tarptautinį kvalifikacijų pripažinimą;

44. mano, kad glaudžiai bendradarbiaujant visiems svarbiems suinteresuotiesiems subjektams reikia parengti žaląją knygą dėl profesinio rengimo ir mokymo, judumo ir įgūdžių bei kompetencijos pripažinimo Europoje; primena, kad turi būti visapusiškai įgyvendintos visos galiojančios rekomendacijos, susijusios su PRM; pažymi, kad bet koks kompetencijų nepripažinimas daro neigiamą poveikį strategijos „Europa 2020“ užimtumo lygio tikslui ir kenkia Sutartyse įtvirtintam laisvam judėjimui;

45. pritaria tam, kad, siekiant gerinti jaunimo įgūdžius ir mažinti geografinę gebėjimų paklausos ir pasiūlos neatitiktį ES, būtų skatinamas judumas užimtumo, švietimo, pameistrystės ir stažuotčių srityse pagal nacionalines Europos Jaunimo garantijų iniciatyvos programas;

46. pabrėžia Jaunimo garantijų ir Jaunimo užimtumo iniciatyvos svarbą remiant pameistrystes, stažuotes, PRM, įdarbinimą ir tolesnį išsilavinimą siekiant kvalifikacijos; ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad šioms programoms būtų skirtas tinkamas finansavimas visam 2014–2020 m. programavimo laikotarpiui;

47. primygtinai ragina į visas oficialiąsias Sąjungos kalbas išversti ES įgūdžių panoramos interneto svetainę, kad ji taptų visiems prieinamu informacijos apie Europoje reikalingus įgūdžius šaltiniu;

48. atkreipia dėmesį į pažangą, padarytą siekiant užtikrinti aukštesnę PRM kokybę daugelyje valstybių narių, remiamų pagal Europos profesinio mokymo kokybės užtikrinimo orientacinę sistemą (angl. EQAVET); drąsina valstybes nares, kurios šiuo metu pagal EQAVET kuria nacionalines kokybės užtikrinimo sistemas; pabrėžia, kad valstybės narės turėtų labiau stengtis užtikrinti, kad taikant kokybės užtikrinimo priemones būtų labiau atsižvelgiama į mokymosi rezultatus ir kad pagal jas būtų vertinamas ir remiamas neformalusis mokymasis ir mokymasis darbo vietoje tiek formalioje, tiek neformalioje aplinkoje, atsižvelgiant į nacionalines aplinkybes;

49. pabrėžia, kad pameistrystės programos turėtų būti vykdomos vadovaujant kompetentingam prižiūrėtoji;

Siekiant veiksmingesnių, labiau prieinamų ir integruotų judumo programų

50. ragina Komisiją ir valstybes nares, bendradarbiaujant ir su Europos profesinio mokymo plėtros centru, apibrėžti ir sutvirtinti tarpinių institucijų (tiek teritorinių, tiek sektoriinių), dalyvaujančių rengiant, valdant ir tęsiant judumo programas, vaidmenį kartu reikalaujant, kad jos laikytųsi aukščiausių skaidrumo standartų, ir padėti tokias institucijas steigti nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis;

⁽¹⁾ Žr. 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendacija dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sąrangos kūrimo.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

51. pabrėžia būtinybę, kad šios tarpinės institucijos turėtų pakankamai finansinių ir žmogiškųjų išteklių, kad turėtų galimybes organizuoti judumą ir valdyti struktūras, kurios užtikrina dalyvavimą profesinio mokymo mokyklų tinkluose, taip pat suteikti galias ir pajėgumus nacionalinėms asociacijoms steigti ir sudaryti susitarimus judumo programų srityje su partneriais tiek savo šalyje, tiek judumo programose dalyvaujančiose valstybėse narėse;
52. pabrėžia, kad būtina teisiškai apsaugoti užsienyje esančius nepilnamečius;
53. pabrėžia, kad programoje „Erasmus+“ reikėtų skatinti ir išryškinti instruktorių, dėstytojų ir verslininkų poreikiams pritaikytus judumo veiksmus ir (arba) paslaugas;
54. atkreipia dėmesį į tai, kad, norint sudaryti sąlygas mokymo centrams padengti visas išlaidas ir planuoti bei įgyvendinti nuolatinis veiksmus, Europos, nacionaliniu, regionų ir vietos lygmenimis būtina įgyvendinti nuoseklias, viena kitą papildančias ir tinkamai koordinuojamas bendro finansavimo programas;
55. palankiai vertina tai, kad programa „Erasmus+“ gerokai padidino PRM programose dalyvaujančių asmenų, tarp kurių yra universitetuose arba aukštesniosiose mokyklose nestudijuojantys jaunuoliai, skaičių;
56. remia visas reikalingas papildomas priemones, kuriomis visų pirma siekiama padėti stažuotojams dalyvauti judumo programose ir juos paskatinti tai daryti, vėliau padėti jiems pagal judumo programą įgytus įgūdžius skleisti toliau ir didinti jų atkaklumą siekiant, kad jų praktinė patirtis ir kita įvairi patirtis būtų matoma ir verta dėmesio;
57. mano, kad pameistrystės programų mokymosi rezultatus reikėtų numatyti ir aptarti su pameistriais pagal Europos profesinio mokymo kreditų sistemos (ECVET) principus prieš pameistriui pradėdant mokymą ir kad baigus mokymą rezultatus reikėtų išvardyti sertifikato priede;
58. pabrėžia, kad šioje srityje labai svarbus kokybiškas mokytojų mokymas ir stebėseną, vertinimas bei kokybės užtikrinimas ir kad pagal judumo programas reikia skatinti integraciją ir toleranciją;
59. pabrėžia ne tik būtinybę visais lygmenimis palaikyti gerus ryšius su verslininkais norint, kad jie dalyvautų pripažįstant judumo sistema pasinaudojusio jaunimo įgytą patirtį, bet ir tai, kaip būtina užtikrinti mokomosios praktikos kokybę, kad studentai galėtų įgyti norimus profesinius įgūdžius;
60. remia visas su programos „Erasmus+“ tikslais suderintas priemones, kurių imasi verslininkai, NVO ar pilietinė visuomenė, vystydami jaunų darbuotojų ar stažuotojų judumo sistemas savo veiklos srityse arba bendraudami ne tik su tokiais Europos tinklams kaip „Eurochambres“, bet ir su pramonės atstovais, pavyzdžiui, prekybos ir pramonės rūmais ir susijusiomis profesinėmis sąjungoms; ragina pripažinti amatų rūmų ir jų mokymo centrų vaidmenį remiant judumą ir labai mažas įmones; mano, kad imantis visų PRM sistemos gerinimo priemonių taip pat reikėtų skirti dėmesį sritims, remiančioms anglies dioksido neišmetančią energetiką ir tvarų judumą;
61. rekomenduoja visiems svarbiems suinteresuotiesiems subjektams parengti bendras strategijas, kuriomis siekiama sudaryti sąlygas tam, kad daugiau profesinio švietimo ir mokymo stažuotojų ir pameistrių grįžtų namo arba judėtų į kitas Europos dalis, kartu atsižvelgiant į jų pageidavimus – tuo siekiama nukreipti „užsienyje“ įgytas žinias ir darbo patirtį į jų kilmės regionus, kurie susiduria su kvalifikuotos darbo jėgos trūkumu, arba kitur Europoje ir tokiu būdu mažinti pusiausvyros sutrikimus ir didinti sanglaudą;
62. ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti ir veiksmingai įgyvendinti Europos laboratorijų ir inkubatorių tinklą, nes jis yra itin svarbus skatinant mokyklų, universitetų ir įmonių žinių sąjungų kūrimą ir sudarantį galimybes mokytis, įgyti patirties, atnaujinti dėstytojų pasirengimą, atlikti gamybinę praktiką ir kurti naujas įmones;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

63. ragina Komisiją ir valstybes nares remti ir stiprinti Europos mokslinių centrų tinklą (ECSITE), vienijantį mokslinių tyrimų centrus, suteikiančius galimybę pažinti mokslo kultūrą;
64. ragina parengti vieno langelio principu pagrįstą duomenų rinkimo ir ryšių priemonių mechanizmą siekiant teikti patogias ir veiksmingas paslaugas asmenims, norintiems gauti informaciją ir paramą, susijusias su įvairiomis judumo programomis, veikiančiomis ES, nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmeniu;
65. ragina Komisiją pateikti naujausius statistinius duomenis ir atlikti programos „Erasmus+“ ir kitų judumo programų PRM srityje vertinimus ir (arba) tyrimus, jei įmanoma, kad būtų įvertintas jų poveikis derinant darbo patirtį ir siūlomas darbo vietas, kurių parodytų įsidarbinimo lygis, tai pat ragina ištirti, kodėl kai kuriose valstybėse pateikiama daugiau paraiškų į PRM darbo ir studijų vietas užsienyje, ir parengti planą, kad jos aktyviau įsitrauktų; mano, kad į programos „Erasmus+“ vidurio laikotarpio peržiūrą reikėtų įtraukti gautus statistinius duomenis ir vertinimų rezultatus ir į juos atsižvelgti.
66. palankiai vertina už profesinį rengimą ir mokymą atsakingų ministrų išvadas, dėl kurių jie sutarė 2015 m. birželio 22 d. Rygoje ir kuriose siūlomi nauji vidutinės trukmės laikotarpio siektini rezultatai PRM srityje 2015–2020 m. laikotarpiu, ir ragina juos laiku ir kruopščiai įgyvendinti;
67. pabrėžia, kad reikia parodyti judumo pranašumus užimtumo ir įgytų kompetencijų srityje, siekiant atskleisti jų realią naudą ir sumažinti manančiųjų, kad mokymas, grindžiamas visų pirma vien nacionalinėmis kompetencijomis, tėra laiko švaistymas, skaičių;
68. ragina aktyviau skatinti jaunimą ir įmones naudotis tokiomis platformomis kaip „Drop'pin@EURES“, kurios paskirtos yra sudaryti palankesnes sąlygas jaunimui judėti pameistrystės, stažuoti ir mokymo programų tikslais ir mokytis kalbų elektroniniuose kalbų kursuose, bei didinti jų matomumą;
69. ragina valstybes nares skatinti jaunimą pasinaudoti visomis naujos programos „Erasmus+“ teikiamomis ne tik studijų, bet ir pameistrystės bei stažuoti užsienyje galimybėmis;
70. ragina nustatyti minimalius išmokų dydžius, pritaikytus priklausomai nuo gyvenimo sąlygų, kainų ir išlaidų skirtumų valstybėse narėse; pritaria minčiai, kad valstybės narės turėtų nustatyti priemones, leisiančias prireikus teikti reikalingą ir naudingą paramą, pvz., kalbant apie apgyvendinimą, transportą, ypatingus nepilnamečių poreikius, taip pat parengti studentus prieš išvykstant į kitą šalį, pvz., rengiant profesinio orientavimo sesijas, kalbų mokymus ir konsultuojant apie tarpkultūrinę komunikaciją;
71. prašo peržiūrėti ir (arba) persvarstant daugiametę finansinę programą (DFP), vadovautis kriterijais, įskaitant ankstesniu skirtų kovos su nedarbu priemonių veiksmingumą, vertinimą, mažinant didelio poveikio neturėjusius asignavimus; mano, kad toks požiūris ypač svarbus krizės laikotarpiais, pvz., šiuo metu, kai esama nepriimtinių pusiausvyros sutrikimų;

o

o o

72. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms.
-

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0108

ES vaidmuo tarptautinėse finansų, pinigų ir reguliavimo institucijose ir įstaigose

2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES vaidmens tarptautinių finansų, pinigų ir reguliavimo institucijų ir įstaigų veikloje (2015/2060(INI))

(2018/C 058/08)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į lojalus Sąjungos ir valstybių narių bendradarbiavimo principą, įtvirtintą Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 4 straipsnio 3 dalyje,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 121 ir 138 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į SESV Protokolą Nr. 14 dėl Euro grupės,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. spalio 20 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl Sąjungos ekonomikos valdymo gerinimo ir stabilumo sistemos stiprinimo, ypač euro zonoje ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. gegužės 11 d. rezoliuciją „ES kaip pasaulinio masto veikėja: jos vaidmuo daugiašalėse organizacijose“ ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 25 d. rezoliuciją dėl pasaulio ekonomikos valdymo ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. birželio 24 d. rezoliuciją „Ekonomikos valdymo sistemos peržiūra: įvertinimas ir uždaviniai“ ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. liepos 9 d. rezoliuciją dėl kapitalo rinkų sąjungos kūrimo ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. vasario 25 d. ES finansinės priežiūros aukšto lygio grupės pranešimą (toliau – J. de Larosière pranešimas),
 - atsižvelgdamas į 2015 m. birželio mėn. penkių pirmininkų pranešimą, kuriame raginama įtvirtinti išorės atstovavimą euro,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Konstitucinių reikalų komiteto nuomonę (A8-0027/2016),
- A. kadangi finansų sistemos stabilumas, kuris turi esminio poveikio veiksmingam išteklių paskirstymui siekiant ekonomikos augimo ir užimtumo, yra pasaulinė viešoji gėrybė;
- B. kadangi dėl didėjančios pasaulio ekonomikų tarpusavio priklausomybės būtina pereiti prie vis labiau pasaulinio valdymo;

⁽¹⁾ OL C 70 E, 2012 3 8, p. 41.

⁽²⁾ OL C 377 E, 2012 12 7, p. 66.

⁽³⁾ OL C 131 E, 2013 5 8, p. 51.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0238.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0268.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- C. kadangi, jei ES negali reikšti vieningos pozicijos tarptautinėse institucijose ir įstaigose, visos Europos pozicijos turėtų būti derinamos siekiant taip formuoti pasaulinį valdymą, kad jis atitiktų ES sutartyse išdėstytus tikslus ir vertybes;
- D. kadangi ES turėtų padėti kurti demokratinę pasaulinių problemų sprendimo sistemą;
- E. kadangi bendradarbiaujant pasauliniu lygmeniu gali sunykti atsakomybė ir atsirasti atskaitomybės stoka, silpninanti demokratiją; kadangi nacionaliniai parlamentai ir Europos Parlamentas neturėtų apsiriboti vien faktų konstatavimo vaidmeniu, bet turėtų būti aktyviai ir visapusiškai įtraukti į visą sprendimų priėmimo procesą;
- F. kadangi esamos tarptautinės institucijos ir įstaigos buvo sukurtos įvairiais istoriniais laikotarpiais, kiekvienu atveju reaguojant į konkrečią situaciją, ir kiekviena iš jų turi skirtingas valdymo struktūras ir veiklos sritis; kadangi tai sukūrė sudėtingą struktūrą, kai kuriais atvejais sukėlė užduočių dubliavimą ir nulėmė tai, kad esama sistema gali būti neskaidri ir jai stinga bendro veiksmų derinimo;
- G. kadangi Sąjungos institucijoms ir agentūroms, dalyvaujančioms tarptautinėse organizacijose ir įstaigose turėtų būti taikomas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnis ir Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001⁽¹⁾, pagal kuriuos Sąjungos piliečiai turi teisę susipažinti su dokumentais;
- H. kadangi Sutartyse numatyta, kad „kiekvienas Sąjungos pilietis ir kiekvienas fizinis asmuo, kuris gyvena bet kurioje valstybėje narėje, ar juridinis asmuo, kurio registruota buveinė yra valstybėje narėje, turi teisę susipažinti su Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų bet kurios formos dokumentais“ (Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnis); kadangi tokio paties masto skaidrumas turėtų būti taikomas Sąjungos institucijoms ir agentūroms, dalyvaujančioms tarptautinių organizacijų ir forumų veikloje, ypač nustatant taisykles, darančias poveikį ES piliečiams;
- I. kadangi tarptautinių ekonomikos organizacijų ir įstaigų⁽²⁾ teisinių struktūrų bei finansinių ir veikimo procedūrų įvairovė apsunkina bendros priežiūros vykdymą, nors finansinių ir veikimo procedūrų nuoseklumas turi esminės įtakos užtikrinant tarptautiniu mastu vienodas veiklos sąlygas; kadangi Tarptautinis valiutos fondas (TVF) ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (EBPO) yra plataus profilio ir plačios sudėties tikros (įsteigtos konvencijomis) tarptautinės organizacijos, Didysis dvidešimtukas (G 20), Finansinio stabilumo taryba (angl. FSB) ir Bazelio komitetas yra pavyzdžiai viešųjų neformalių forumų, kurie turi nedaug narių ir kurių veiklą vėl paskatino krizė, o Tarptautinė vertybinių popierių komisijų organizacija (angl. IOSCO), Tarptautinė draudimo priežiūros institucijų asociacija (angl. IAIS), Tarptautinė pensijų priežiūros institucijų organizacija (angl. IOPS) ir Tarptautinių apskaitos standartų valdyba (angl. IASB) yra specializuotos sektorinės privačios asociacijos, kuriose daugiau ar mažiau dalyvauja atitinkamų sektorių subjektai;
- J. kadangi jau esama neformalaus bendravimo tarp Europos Parlamento ir kai kurių iš šių organizacijų ir įstaigų, tačiau jis nėra sistemingas;
- K. kadangi skaidrumas svarbus demokratijai, nors turi būti deramai atsižvelgta į poreikį apsaugoti neskelbtiną rinkos informaciją;

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001 5 31, p. 43).

⁽²⁾ Tarptautinių atsiskaitymų bankas (angl. BIS), Finansinių veiksmų darbo grupė (angl. FATF) ir Pasaulio prekybos organizacija (PPO) taip pat atlieka taisyklių nustatymo funkcijas; Jungtinių Tautų prekybos ir plėtros konferencija (angl. UNCTAD) atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant pasaulinį ekonomikos valdymą; Afrikos plėtros bankas (angl. AfDB), Azijos plėtros banko (AsDB), Karibų plėtros bankas (angl. CDB), Vakarų Afrikos plėtros bankas (angl. WADB), Amerikos valstybių plėtros bankas (angl. IDB), Amerikos valstybių investicijų korporacija (angl. IIC), Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankas (ERP), Europos Tarybos vystymo bankas (angl. CEB), Pasaulio banko grupė, Tarptautinis rekonstrukcijos ir plėtros bankas (angl. IBRD), Tarptautinė plėtros asociacija (angl. IDA), Tarptautinė finansų korporacija (angl. IFC) ir Daugiašalė investicijų garantijų agentūra (angl. MIGA) remti vystomojo bendradarbiavimo finansavimą.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- L. kadangi krizė paskatino Didįjį dvidešimtuką nustatyti pasaulinių veiksmų darbotvarkę, kurioje teikiama pirmenybė veiksmingoms konkrečioms reformoms, tačiau ilgainiui šios darbotvarkės teisėtumui užtikrinti itin svarbu suformuoti daugiašalę demokratinę struktūrą;
- M. kadangi atitinkamai bankų ir rinkų vaidmuo ekonomikos finansavime skiriasi įvairiose valstybėse;
- N. kadangi 2008 m. prasidėjusi ekonomikos ir finansų krizė parodė, kad pasaulyje labai trūksta ekonomikos ir finansų valdymo; kadangi daugeliui makroekonomikos klausimų reikalingas didesnis koordinavimas, ypač mokesčių srityje; kadangi dėl šios priežasties visų suinteresuotųjų subjektų bendras tikslas turėtų būti visapusiškos sistemos, kuria užtikrinamas finansinis stabilumas ir nuoseklumas tarp pasaulinio ir vietos lygmenų, sukūrimas;
- O. kadangi naujų ES priežiūros įstaigų steigimas nereiškia, kad automatiškai didinamas ES atstovų skaičius – tai gali turėti nedemokratinio poveikio, pavyzdžiui, atsirastų didesnė blokuojančių mažumų ir įtampa tarp ES partnerių tikimybė;
- P. kadangi TVF nusprendė įtraukti ženminbi juanų į TVF specialiųjų skolinimosi teisių valiutų krepšelį; kadangi dėl šios priežasties krepšelyje sumažėjo euro ir svaro svoris, tačiau JAV dolerio svoris nepakito; kadangi tai parodo, kad reikia stiprinti ES poziciją;
1. pabrėžia, kad reikalingas glaudesnis tarptautinis bendradarbiavimas reguliavimo srityje, aktyviai dalyvaujant Europos Parlamentui;
 2. yra susirūpinęs dėl to, kad trūksta nuoseklumo, nes įvairios organizacijos ir įstaigos nesusietos ir skirtingos, ir dėl to, kad vėluojama įgyvendinti taisykles ir gaires, dėl kurių susitarta tarptautiniu lygmeniu;
 3. prašo paaiškinti kiekvienos organizacijos ir įstaigos kompetencijos sritis bei veikimo ir finansavimo (įskaitant savanoriškus įnašus, dovanas ir aukas) procedūras, siekiant užtikrinti sprendimų teisėtumą ir išvengti netinkamo suinteresuotumo;
 4. ragina padidinti pasaulinių institucijų politikos priemonių darną ir sustiprinti jų veiksmų derinimą nustatant išsamius demokratinio teisėtumo, skaidrumo, atskaitomybės ir sąžiningumo standartus; mano, kad tai, be kita ko, turėtų būti susiję su:
 - ryšiais su visuomene (pavyzdžiui, galimybe visuomenei susipažinti su dokumentais, atviru dialogu su įvairiais suinteresuotaisiais subjektais, privalomų skaidrumo registrų sukūrimu ir bendravimo su lobistais skaidrumo taisyklėmis);
 - vidaus taisyklėmis (pavyzdžiui, žmogiškųjų išteklių politika, pagrįsta gebėjimais, patikimu finansų valdymu, interesų konfliktų prevencija);
 5. mano, kad nepakankamas atstovavimas mažiausiai išsivysčiusioms šalims daugelyje tarptautinių finansų, pinigų ir reguliavimo institucijų ir įstaigų sukelia disbalansą, dėl kurio gali nebūti tinkamai sprendžiamos problemos, susijusios su nelygybe ir lėšomis neturtingiausioms šalims;
 6. mano, kad, neskaitant geografinės atstovavimo nelygybės, taip pat esama tam tikrų grupių (tai visų pirma pilietinės visuomenės, MVĮ, vartotojų ir darbuotojų atstovai), kurių dalyvavimą konsultacijų, susijusių su tarptautinėmis diskusijomis dėl finansų, pinigų ir reguliavimo įstaigų, procese būtų galima padidinti; mano, kad tos institucijos ir grupės privalo dėti pastangas, kad pagerintų esamą padėtį;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

7. laikosi nuomonės, kad ES turėtų racionalizuoti ir oficialiai nustatyti atstovavimą jai daugiašalėse organizacijose ir įstaigose, kad būtų galima padidinti Sąjungos dalyvavimo šiose įstaigose skaidrumą, sąžiningumą ir atskaitomybę bei Sąjungos įtaką ir propaguoti jos teisės aktus, priimtus demokratiniais procesais; be to, mano, kad ES turėtų būti aktyvesnė pasaulyje ateiityje užtikrinant G 20 įsipareigojimų prisiėmimą, pavyzdžiui, dėl šešėlinio bankų sektoriaus pertvarkymo, ne biržos išvestinių finansinių priemonių reformų įgyvendinimo bei sisteminės rizikos pašalinimo, taip pat užtikrinant, kad atitinkamos pasaulinės institucijos reaguotų į naujas grėsmes pasaulio ekonomikai;
8. ragina ES subjektus formuojant politiką ES ir tarptautiniu lygmeniu daugiau dėmesio skirti ES finansų sektorių konkurencingumui pasaulyje;
9. primena, kad ES turėtų siekti visateisės narystės tarptautinėse ekonomikos ir finansų institucijose, jei ji dar nebuvo suteikta ir yra tikslinga (pavyzdžiui, EBPO ir TVF); ragina atitinkamas tarptautines ekonomikos ir finansų institucijas padaryti visus reikalingus nuostatų pakeitimus, kad ES galėtų visapusiškai dalyvauti jų veikloje;
10. mano, kad Sąjungai žalingi atvejai, kai valstybės narės arba nacionalinės valdžios institucijos atstovai tarptautinėse organizacijose ar įstaigose laikosi pozicijos, kuri prieštarauja daugumos balsavimu demokratiškai priimtiems ES teisėkūros arba reguliavimo sprendimams; todėl ragina stiprinti šių atstovų veiklos tarpusavio derinimą ir jo veiksmingumą, pavyzdžiui, taikant labiau įpareigojančias priemones;
11. pabrėžia, jog Komisija turėtų būti labiau tiesiogiai atskaitinga piliečiams kaip visos Sąjungos atstovė tarptautinėse įstaigose ir organizacijose ar kaip privačios specializuotos įstaigos stebėtoja; pabrėžia Parlamento vaidmens svarbą šiame procese;
12. mano, kad organizacijų ir susijusių darbo grupių prioritetai turėtų būti paaiškinti ir oficialiai nustatyti; laikosi nuomonės, kad sistemingas bendro sutarimo principo taikymas gali ne tik sulėtinti svarstymus, bet ir „atskiesti“ rekomendacijų turinį ir kad organizacijų sudėtis turi atspindėti jų įvairovę finansų, ekonomikos ir priežiūros modelių atžvilgiu;
13. pabrėžia, kad pasauliniu mastu rengiant reguliavimo, priežiūros ir kitokią finansų sektorių reguliuojančią politiką reikia atlikti *ex ante* vertinimus; mano, kad tokie vertinimai neturi įtakos politinėms teisėkūros institucijų prerogatyvoms;
14. laikosi nuomonės, kad rekomendacijų įgyvendinimas įvairiose dalyvaujančiose valstybėse išlieka nepakankamas, kad būtų galima sukurti vienodas pasaulines veiklos sąlygas;
15. pažymi, kad FSB šiuo metu dalyvauja rengiant standartus draudimo sektoriuje; pripažįsta, kad IAIS atlieka svarbų vaidmenį pasaulinėje draudimo politikoje, bet pabrėžia, kad būtų naudingas Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos (EIOPA) dalyvavimas, nes būtų daugiau su Europos draudimu susijusių ekspertinių žinių ir būtų užtikrinta, kad pasauliniu lygmeniu parengti standartai neprieštarautų nuostatomis, kurias pirmiausiai suformulavo ES;
16. palankiai vertina EBPO nuveiktą darbą mokesčių klausimais, ypač EBPO ir G 20 mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo (angl. BEPS) projektą; mano, kad įgyvendinimo stebėseną yra naujas spręstinas uždavinys; pabrėžia, kad derėtų tobulinti Komisijos ir valstybių narių, kurios yra Finansinių veiksmų darbo grupės (angl. FATF) narės, veiksmų derinimą, kad būtų atsižvelgta į ES nuomonę;
17. palankiai vertina ECB pirmininko norą ir toliau bendradarbiauti su Parlamentu ECB vaidmens bankininkystėje klausimais, ypač susijusiais su pasaulinių standartų nustatančių institucijų, pavyzdžiui, FSB, veikla;
18. teigiamai vertina euro zonos valstybių, kurios yra Azijos infrastruktūros investicijų banko narės, organizacinio pobūdžio susitarimą dėl to, kad toms euro zonos valstybėms narėms Valdytojų taryboje atstovautų vienas narys;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

19. todėl pateikia šiuos pasiūlymus:

- ragina Komisiją pasinaudoti geriausios esamos ES ir nacionalinio lygmenų praktikos pavyzdžiais, siekiant parengti ES elgesio kodeksą skaidrumo, sąžiningumo ir atskaitomybės srityse, kuris būtų gairės ES atstovų veiklai tarptautinėse organizacijose ir įstaigose; ragina į kodekso rengimo procesą aktyviai įtraukti Parlamentą;
- ypač pabrėžia savo susirūpinimą dėl šių organizacijų ir įstaigų statuso, finansavimo ir veiklos, jų sąveikos su valdžios institucijomis, suinteresuotaisiais subjektais ir visuomene, jų komunikacijos ir prieigos prie jų dokumentų; pabrėžia, kad reikia užtikrinti deramą interesų pusiausvyrą, įtraukiant nevyriausybinės organizacijas, turinčias pakankamai techninės kompetencijos ir finansinių priemonių, siekiant sustiprinti pilietinės visuomenės balsą;
- ragina ES institucijas ir agentūras, taip pat valstybes nares skatinti kiekvieno Europos atstovo atskaitomybę demokratiškai išrinktoms institucijoms;
- ragina priimti tarpinstitucinį susitarimą siekiant formalizuoti finansinį dialogą, kuris būtų organizuojamas kartu su Europos Parlamentu, siekiant nustatyti gaires dėl ES pozicijų nustatymo ir darnumo rengiantis svarbioms tarptautinėms deryboms, užtikrinant, kad šios pozicijos būtų aptartos ir žinomos iš anksto, taip pat užtikrinant tolesnių veiksmus, o Komisija turėtų reguliariai teikti ataskaitas apie šių gairių taikymą ir priežiūrą; siūlo, kad būtų kviečiamos dalyvauti ES institucijos, valstybės narės ir, kai tinkama, atitinkamų tarptautinių organizacijų vadovai; mano, kad šio dialogo pobūdis (viešas ar ne viešas) ir dažnumas priklausytų nuo praktinių reikalavimų; laikosi nuomonės, kad taip pat atitinkamais lygmenimis būtinas aktyvus nacionalinių parlamentų dalyvavimas – kontrolė, kokių pozicijų laikosi atitinkamų valstybių narių atstovai;
- mano, kad šios išsamesnės gairės galėtų būti papildytos aktyviais veiksmais grindžiamomis rezoliucijomis dėl gairių, kurias Parlamentas turėtų priimti reikiamu dažnumu ir kuriose būtų aiškiai išdėstyta Parlamento nuomonė dėl bendrosios politikos krypties;
- pažymi, kad tose srityse, kuriose Europos Parlamentas yra teisės aktų leidėjas kartu su Taryba, dialogas padėtų nustatyti jų derybų įgaliojimus, suvienodinant ES pozicijas remiantis balsų dauguma priimtais teisės aktais arba vengiant prieštaravimų dar nepriimtiems teisės aktams;
- ragina Europos atstovus tarptautinėse derybose skirti ypatingą dėmesį tam, kad tarptautiniai reikalavimai ir standartai neprieštarautų priimtiems įpareigojantiems ES teisės aktams ir būtų su jais suderinami, taip pat reikalavimų laikymuisi, siekiant tarptautiniu lygmeniu sukurti vienodas veiklos sąlygas;
- ragina didinti Komisijos atskaitomybę Europos Parlamentui racionalizuojant procesą, kuriame G 20 susitikimams apibrėžiamos ES pozicijos politikos srityse, susijusiose su užimtumu, energetika, prekyba, vystymusi ir kova su korupcija;
- primygtinai ragina valstybes nares nedelsiant pradėti laikytis lojalaus bendradarbiavimo nuostatų;
- ragina valstybes nares sutikti, kad bankų sąjungos atstovai pagal bendrą priežiūros mechanizmą dalyvautų Bazelio bankininkystės priežiūros komiteto veikloje;
- ragina Komisiją į savo darbo programą įtraukti ekonomikos ir finansų reguliavimo išorės aspektus, t. y. numatomą darbą tarptautinėse finansų institucijose, taip pat, siekiant padidinti ES vidaus politikos nuoseklumą, sudaryti darbo grupę dėl pasaulio ekonomikos valdymo ir finansų institucijų;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- atkreipia dėmesį į Komisijos iniciatyvą siekti bendro euro zonos atstovavimo TVF; mano, kad tai turi būti padaryta išsaugant galimybes ilgainiui sukurti vieną Europos Sąjungos grupę;
 - atkreipia dėmesį į tai, kad pagal Sutarties Protokolą Nr. 14 už glaudesnę euro zonos valstybių narių veiklos derinimą atsakinga Euro grupės, kuri yra laikino ir neformalaus pobūdžio, kol euro taps visų Sąjungos valstybių narių valiuta; mano, kad galėtų būti padidintas Euro grupės skaidrumas ir atskaitomybė; pasisako už tai, kad pagal 2012 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento rezoliuciją ⁽¹⁾, kuriame pateikiamos rekomendacijos dėl laipsniško bankų, ekonominės, fiskalinės ir politinės sąjungų sukūrimo, būtų ieškoma oficialiesnio nuolatinio sprendimo; primena, kad reikia sustiprinti nepriklausomą už ekonomiką ir pinigų reikalus atsakingo Komisijos nario vaidmenį ir papildyti jį griežtais atskaitomybės Parlamentui ir Tarybai mechanizmais;
 - mano, kad ne tik TVF, bet ir kitais atvejais artimiausiais metais derėtų palaiapsniui racionalizuoti atstovavimą ES, visų pirma stiprinant veiksmų derinimą, o vėliau, atlikus įvertinimą, apjungiant ES valstybėms skirtas vietas; mano, kad narystę šiose organizacijose ir įstaigose derėtų paskirti pagal atitinkamas ES institucijų ir Europos priežiūros institucijų (EPI), Tarybos arba Euro grupės ir nacionalinės valdžios institucijų kompetencijos sritis; laikosi nuomonės, kad ES tuo pat metu šių organizacijų ir įstaigų veikloje turėtų dėti pastangas pereiti nuo bendro sutarimo prie svertinio daugumos balsavimo sistemos;
 - pabrėžia, kad Komisija, Taryba arba tam tikrais atvejais Euro grupė privalo stiprinti koordinavimą rengdamos parengiamuosius posėdžius; mano, kad prireikus derėtų sudaryti naujas Tarybos *ad hoc* darbo grupes remiantis Ekonomikos ir finansų komiteto (EFK), Darbo grupės TVF klausimais (angl. SCIMF), Euro grupės darbo grupės (angl. EWG) ir Ekonominės politikos komiteto (EPK) pavyzdžiais;
 - ragina išsamiai įvertinti klausimą dėl dviejų atskirų vietų, šiuo metu G 20 susitikimuose skirtų Europos Vadovų Tarybos ir Komisijos pirmininkams, siekiant nustatyti, koku mastu ši tvarka mažina ES išorinį patikimumą, ypač atsižvelgiant į tai, kad veikia finansinių paslaugų bendroji rinka; mano, kad, siekiant skatinti atskirai atstovaujамų valstybių narių konvergenciją galimi įvairūs patobulinimai, kurie turėtų padėti užtikrinti veiksmingą veiksmų derinimą prieš susitikimus ir stiprintų ES poziciją susitikimų metu;
 - ragina ES institucijas ir valstybes nares skatinti parengti veiksmų planą siekiant sukurti pasaulinę sutartimi grindžiamą finansų organizaciją, kuri atitiktų J. de Larosière pranešime pasiūlytas nuostatas ir turėtų plačius įgaliojimus teikti rekomendacijas, derėtis dėl minimalių privalomų standartų, taikytų daugiašalius ginčų sprendimo mechanizmus ir, jei reikia, skirtų sankcijas; mano, kad patirtis, įgyta pirmiausiai prekybos sektoriuje dalyvaujant PPO, galėtų būti panaudota siekiant sukurti pirmiau minėtus daugiašalius ginčų sprendimo mechanizmus; pabrėžia, kad siūlomai organizacijai turėtų būti taikomi aukščiausi skaidrumo ir atskaitomybės standartai;
 - laikosi nuomonės, kad Komisija turėtų turėti plačius įgaliojimus skatinti naujus postūmius propaguojant daugiašališkumą tarptautiniame bendradarbiavime finansų, pinigų ir reguliavimo klausimais;
 - ragina Komisiją užtikrinti, kad bet kokie pasiūlymai dėl ES finansų teisės aktų papildytų pasauliniu lygmeniu vykdomus veiksmus;
20. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

⁽¹⁾ 2012 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija su rekomendacijomis Komisijai dėl Europos Vadovų Tarybos, Europos Komisijos, Europos Centrinio Banko ir Euro grupės pirmininkų ataskaitos „Siekis sukurti tikrą ekonominę ir pinigų sąjungą“ (OL C 419, 2015 12 16, p. 48).

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0109

Mažos apimties priekrantės žvejyba nuo žuvininkystės priklausomose vietovėse

2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl mažos apimties priekrantės žvejybos inovacijų ir įvairinimo nuo žuvininkystės priklausomuose regionuose (2015/2090(INI))

(2018/C 058/09)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo ir kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2328/2003, (EB) Nr. 861/2006, (EB) Nr. 1198/2006 bei (EB) Nr. 791/2007 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1255/2011,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 349 straipsnį dėl priemonių, kurias priimant reikia atsižvelgti į atokiausių regionų ypatumus ir ribotas galimybes,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl nedidelio masto pakrantės žvejybos, smulkiosios žvejybos ir bendros žuvininkystės politikos reformos ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 23 d. rezoliuciją „Žinios apie jūras 2020 m. Jūros dugno kartografavimas siekiant skatinti tausią žuvininkystę“ ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 13 d. Komisijos komunikatą „Inovacijos mėlynojoje ekonomikoje. Mūsų jūrų ir vandenynų potencialo panaudojimas darbo vietoms kurti ir ekonomikai kelti“ (COM(2014)0254),
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 6 d. Komisijos komunikatą dėl strategijos „Europa 2020“ pavyzdinės iniciatyvos „Inovacijų sąjunga“ (COM(2010)0546),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1291/2013, kuriuo sukuriamas bendroji mokslinių tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas 2020“ (2014–2020 m.) ir panaikinamas Sprendimas Nr. 1982/2006/EB,
- atsižvelgdamas į 2014 m. spalio 15 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl komunikato „Inovacijos mėlynojoje ekonomikoje. Mūsų jūrų ir vandenynų potencialo panaudojimas darbo vietoms kurti ir ekonomikai kelti“ (2015/C 012/15),
- atsižvelgdamas į 2015 m. sausio 21 d. Regionų komiteto nuomonę dėl komunikato „Inovacijos mėlynojoje ekonomikoje. Mūsų jūrų ir vandenynų potencialo panaudojimas darbo vietoms kurti ir ekonomikai kelti“ (2015/C 019/05),
- atsižvelgdamas į 2012 m. rugsėjo 13 d. Komisijos komunikatą „Mėlynasis augimas. Tvaraus jūrų ir jūrininkystės sektoriaus augimo galimybės“ (COM(2012)0494),
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ OL C 419, 2015 12 16, p. 167.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0438.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 8 d. rezoliuciją dėl mokslinių tyrimų ir inovacijų mėlynojoje ekonomikoje potencialo išnaudojimo siekiant ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 13 d. Komisijos komunikatą „Atlanto vandenyno zonai skirtos jūrų strategijos veiksmų planas, kuriuo siekiama pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo“ (COM(2013)0279),
 - atsižvelgdamas į 2012 m. rugpjūčio 29 d. Komisijos žaliąją knygą „Žinios apie jūrą 2020 m. – nuo jūros dugno kartografavimo iki procesų vandenynuose numatymo“ (COM(2012)0473),
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. liepos 2 d. rezoliuciją „Mėlynasis augimas. Tvaraus jūrų sektoriaus augimo, jūrų transporto ir Sąjungos turizmo pagerinimas“ ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 20 d. Komisijos komunikatą „ES ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo plėtojant pakrančių ir jūrų turizmą strategija“ (COM(2014)0086),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A8-0044/2016),
- A. kadangi priekrantės žvejyba sudaro 80 proc. Europos laivyno veiklos, drauge su jūrinių bestuburių žvejyba užtikrina didelį užimtumą pakrančių rajonuose, salose ir atokiausiuose regionuose ir apskritai yra didelio potencialo žvejybos forma socialiniu ir aplinkos požiūriu; kadangi jos įtaka socialiniams, paveldo ir kultūriniais pakrančių ir salų zonų ypatumams yra išskirtinė ir įvairi;
- B. kadangi priekrantės ir salų žvejyba dažniausiai yra tradicinė komercinė žvejyba, t. y. gyvenimo būdas ir pagrindinis pragyvenimo bei tiesioginių ir netiesioginių darbo vietų kūrimo šaltinis, ypač nuo žvejybos priklausomuose rajonuose, kuriems reikia specialių priemonių ir paramos siekiant palengvinti augimą ir vystymąsi;
- C. kadangi atskirų valstybių narių ir skirtingų tos pačios valstybės pakrančių regionų priekrantės žvejyba labai skiriasi, kalbant apie jos pagrindinę apibrėžtį ir ypatumus – ateityje šią padėtį reikės ištaisyti ir nuostatas suderinti taikant bendrą žuvininkystės politiką (BŽP), ir kadangi esama didelių valstybių narių geografinių, klimato, ekosistemų ypatybių bei socialinių ir ekonominių veiksnių skirtumų;
- D. kadangi priekrantės žvejybos įvairiose Europos Sąjungos jūrose, tokiose kaip Adrijos jūra ir visa Viduržemio jūra, ypatumai skiriasi nuo žvejybos atvirose Atlanto vandenyno jūrose, įskaitant Prancūzijos Gvianos pakrantes, ir Indijos vandenyno baseine ypatumų;
- E. kadangi 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo mažos apimties priekrantės žvejyba apibūdinama kaip žvejyba, vykdoma žvejybos laivais, kurių bendras ilgis mažesnis nei 12 metrų ir kurie nenaudoja velkamųjų žvejybos įrankių, ir kadangi tai yra vienintelė ES teisės aktuose pateikiama priekrantės žvejybos apibrėžtis;
- F. kadangi regionalizavimas yra vienas iš pagrindinių reformuotos BŽP principų, pagal kurį pripažįstama, kad dėl didžiulės Europos žuvininkystės įvairovės centralizuotas valdymas yra netinkamas; kadangi, atsižvelgiant į patį priekrantės ir salų žvejybos pobūdį, regionalizavimas ir necentralizavimo principas šiam sektoriui ir jo bendruomenėms itin svarbus;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0291.

⁽²⁾ OL C 75, 2016 2 26, p. 24.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- G. kadangi Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo finansuojamoms mažos apimties priekrantės žvejybos operacijoms teikiamos pagalbos intensyvumas didinamas 30 taškų;
- H. kadangi 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo valstybėms narėms, kuriose daugiau kaip 1 000 laivų gali būti laikomi mažos apimties priekrantės žvejybos laivais, nurodoma parengti mažos apimties priekrantės žvejybos vystymo, konkurencingumo ir tvarumo veiksmų planą;
- I. kadangi priekrantės žvejyba turėtų būti valdoma pagal Reglamentą (ES) Nr. 1380/2013, atsižvelgiant į laivynų žvejybos įrankių, geografinių ir klimato sąlygojamų apribojimų, būdų ir žuvų išteklių įvairovę atskirose valstybėse narėse ir kiekviename atskirame žvejybos rajone ir taip prisidedant prie vietos tradicijų ir su žvejyba susijusios veiklos išsaugojimo;
- J. kadangi kiekvienai žvejybos zonai būdingos tam tikros ypatybės, todėl keitimasis įvairių zonų informacija ir gerąja patirtimi gali padėti gerokai padidinti teigiamą žvejybos veiklos poveikį aplinkai ir jūrų ekosistemoms ir padėti užtikrinti geresnę visų rūšių pakrantės ir pajūrio zonų žmogiškosios ir ekonominės veiklos sąveiką;
- K. kadangi dėl labai išaugusių veiklos sąnaudų, ypač išaugusių kuro kainų, ir dėl sumažėjusios žuvų pirminio pardavimo vertės pajamos iš mažos apimties žvejybos smarkiai mažėja, todėl dažnai tenka didinti žvejybos pastangas;
- L. kadangi įvairių kelių pagrindinių tikslinių rūšių išteklių valdymas daugelyje regionų smarkiai apribojo žvejybą ir mažos apimties žvejybos bendruomenes;
- M. kadangi vykdant priekrantės žvejybą daugiausia naudojami tradiciniai žvejybos įrankiai ir būdai, pvz., tradicinės tunų gaudyklės, kurių specifinės ypatybės yra suformavusios pakrančių regionų identitetą ir gyvenimo būdą, ir būtina išsaugoti jų naudojimą ir saugoti juos kaip kultūros, istorijos ir tradicijų paveldo elementą;
- N. kadangi nepramoninė žvejyba didina pakrančių ir salų bendruomenių perspektyvas, nes stabdo vis didesnę gyventojų skaičiaus mažėjimą, padeda kovoti su senėjimu žuvininkystės sektoriuje ir nedarbu; kadangi vystymasis ir inovacijos gali atlikti pagrindinį vaidmenį siekiant šiose bendruomenėse kurti darbo vietas; be to, kadangi nepramoninėje žvejyboje tam tikruose rajonuose naudojami senoviniai žvejybos įrankiai ir būdai, kurie labiau tausoja aplinką ir daro mažesnę poveikį ištekliams, kuriems gresia išnykimo pavojus;
- O. kadangi nepramoninė, priekrantės ir tradicinė žvejyba nekenkia aplinkai ir yra esminis pakrančių ir salų bendruomenių išsilaikymo, vystymosi ir užimtumo ekonominis pagrindas;
- P. kadangi pagal Viduržemio jūros reglamentą velkamųjų įrankių klasifikacija apima ir tralus bei velkamuosius tinklus, nors pagal kitas klasifikacijas, pvz., Maisto ir žemės ūkio organizacijos klasifikaciją, laikoma, kad velkamieji tinklai yra atskira žvejybos įrankių grupė; kadangi su velkamaisiais tralais susijusios nuostatos neturėtų būti taikomos tradiciniams priekrantės velkamiesiems tinklams, kurie naudojami rūšims, kurioms negresia išnykimo pavojus, žvejoti;
- Q. kadangi be to, kad kalbama apie žuvininkystės sektoriaus inovacijas ir įvairinimą, reikia atsižvelgti į tai, kad didžiulė žuvininkystės bendruomenė labai priklauso nuo tradicinių ir senovinių žvejybos būdų;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- R. kadangi naujoje BŽP pripažįstama nuo žvejybos priklausomų pakrančių ir salų regionų svarba ir kadangi valstybės narės turi ne tik padėti užtikrinti tinkamų standartų nuo žvejybos veiklos priklausomų asmenų pragyvenimo lygį, padėti pasiekti tokį standartą priekrantės žvejybos sektoriuje, skatinti tausią priekrantės žvejybą, žuvininkystės veiklos įvairovę ir didinti šių pakrančių zonų gyventojų pajamas drauge atsižvelgdamos į kultūrinę, socialinę ir ekonominę realybę ir aplinkos veiksnius, bet ir skirti daug dėmesio žvejų mokymui, sveikatai ir saugai jūroje, laikantis SESV 174 straipsnyje numatytų specialios apsaugos nuostatų;
- S. kadangi pagal naują Bendros žuvininkystės politikos reglamentą sudaromos lengvatinės prieigos galimybės mažos apimties, priekrantės ir tradicinę žvejybą vykdančiams žvejams 12 jūrmylių zonoje, t. y. opiausioje ES vandenų zonoje, ir kadangi Komisijos atliktame ankstesnio Bendros žuvininkystės politikos reglamento vertinime nustatyta, kad 12 mylių zonos buvo vienas iš nedaugelio sėkmingų ankstesnės valdymo tvarkos aspektų, nes dėl tos tvarkos buvo kilę daug konfliktų su tuos pačius išteklius naudojančiais kitą pakrantės veiklą vykdančiais asmenimis dėl naudojimosi erdve ir ištekliais;
- T. kadangi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnyje nustatyta, kad priimant priemones (ypač su žuvininkystės sektoriumi susijusias priemones) turi būti atsižvelgiama į atokiausių regionų ypatumus ir ribotas galimybes, visų pirma į jų geografinę izoliaciją, atokumą ir vandenyno sąlygas, turint omenyje dažnu atveju labai specifines regionines aplinkybes, kuriomis reikalinga savarankiška maisto gamyba;
- U. kadangi reikėtų pastebėti, jog dėl atokiausių regionų išskirtinių geografinių ypatybių ir labai didelio atstumo nuo Europos priekrantės žvejyba yra neatskiriama nuo šių regionų ekonominio vystymosi;
- V. kadangi atokiausių regionų priekrantės žvejai konkuruoja tiek su žvejybos laivais, plaukiojančiais su ES nepriklausančių šalių vėliavomis, kurie žvejoja tose pačiose žvejybos zonose tas pačias rūšis ir pateikia jas toms pačioms rinkoms, tiek su importuojamais ES nepriklausančių šalių produktais, kurių gamybos veiklos sąnaudos ir jiems taikomi norminiai, sanitariniai bei aplinkosauginiai suvaržymai yra nepalyginami; kadangi dėl to bet kokios pastangos užtikrinti vietos vystymąsi ir savarankišką maisto gamybą žlugtų, jeigu tokie regionai negautų paramos pagal specialią ES politiką;
- W. kadangi atokiausiuose regionuose jūrinių rūšių akvakultūra, kaip ir priekrantės žvejyba, prisideda prie ekonominio vystymosi ir vietos aprūpinimo šviežiais produktais;
- X. kadangi dauguma pakrančių regionų, ypač Pietų Europos šalių ir salų regionai, išgyvena didelį ekonomikos nuosmukį, dėl kurio mažėja gyventojų ir jie išvyksta, ieškodami galimybių regionuose, kuriuose esama geresnių užimtumo ir išsilavinimo perspektyvų;
- Y. kadangi Europos krizė parodė, jog Europai reikia įvairinti savo ekonominę veiklą ir kad svarbu išnagrinėti naujus inovacijas ir žinių modelius, pagal kuriuos būtų galima vietos lygmeniu kurti naujas darbo vietas;
- Z. kadangi kai kurie priekrantės žvejybos regionai yra šalia ekonomiškai išsivysčiusių regionų ir turistinių vietovių, tačiau vis tiek negali pasiekti atitinkamo ekonomikos augimo; kadangi jūros išteklių naudojimo intensyvumas tokiuose regionuose jau didėja ir žuvininkystės sektoriaus veikla išstumiamą turizmo naudai, nors abu sektoriai yra suderinami ir papildo vienas kitą;
- AA. kadangi laivo žurnalas dažnu atveju yra administracinė našta smulkioms priekrantės žvejybos įmonėms, todėl reikėtų lankstesnių nuostatų;
- AB. kadangi šis turizmo sektoriaus spaudimas pakrančių zonoms kyla daugiausia dėl tam tikros veiklos, tokios kaip nekontroliuojama mėgėjų žvejyba, dėl kurios kai kuriuose rajonuose išnaudojama daug jūrų išteklių ir sumažėja tradicinių žvejybos rajonų gyventojų verslo galimybės;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- AC. kadangi nuo žvejybos priklausomuose rajonuose labai svarbu steigti žuvininkystės vietos veiklos grupes, nes pripažįstama, kad tokios grupės yra naudinga priemonė, suteikianti žuvininkystės veiklos įvairinimo progų ir galimybių, o tai galiausiai lemia bendrą pakrančių ir salų regionų vystymąsi ir socialinę sanglaudą, todėl reikia toliau didinti ekonominius išteklius, kad šios grupės būtų suformuotos ir veiktų atitinkamuose rajonuose;
- AD. kadangi ir toliau nekreipiama dėmesio į moteris, užsiimančias jūriniu bestuburių rinkimu, ir kadangi apskritai žuvininkystės sektoriuje moterims nepakankamai atstovaujama;
- AE. kadangi į moteris, dirbančias jūrų sektoriuje tinklų pynėjomis, ruošėjomis, krovėjomis ir pakuotojomis, ir toliau neatsižvelgiama kaip į grupę;
- AF. kadangi ekonomikos krizė jaučiama ir žuvininkystės sektoriuje, ypač tarp gyventojų grupių, kurioms nedarbas daro didžiausią poveikį, tokių kaip jaunimas ir moterys, ir todėl reikia įvairinimo ir inovacijų, kad padidėtų užimtumas, būtų pasinaudota naujomis galimybėmis, tokiomis kaip mėlynoji ir žalioji plėtra, būtų užkirstas kelias žuvininkystės besivystančiuose ir periferiniuose regionuose išstūmimui ir su juo kovojama; kadangi derėtų skirti ypatingą dėmesį profesiniam mokymui;
- AG. kadangi įvairinimas pakrantės ir salų regionuose gali būti atliekamas vykdant veiklą, susijusią su žuvis produkto rinkodara ir skatinimu juos pirkti, gastronomija, turizmu, kultūros, istorijos ir tradicijų paveldu, aplinka ir žaliosios ekonomikos augimu;
- AH. kadangi plėtojama mėlynosios ekonomikos koncepcija ir ji gali smarkiai paskatinti augimą ir ekonomikos vystymąsi, taip pat darbo vietų kūrimą, ypač pakrančių ir salų šalyse ir regionuose bei atokiausiuose regionuose;
- AI. kadangi pakrančių ir salų bendruomenės yra ypač suinteresuotos mėlynosios ekonomikos koncepcijos įgyvendinimu;
- AJ. kadangi vykdant ES iniciatyvą „Inovacijų sąjunga“ pripažinti ir nustatyti trūkumai, kurie riboja mokslinių tyrimų ir inovacijų plėtrą ir užkerta jai kelią, tokie kaip nepakankamos investicijos į mokslą, tinkamų duomenų apie jūras ir vandenynus stoka, nepakankamas finansavimas ir privataus bei viešojo sektorių bendradarbiavimo stoka;
- AK. kadangi mėlynosios ekonomikos vystymas prisidėtų prie bendro ekonomikos augimo ir ypač pakrančių, salų ir atokiausiuose regionuose, ir būtent nuo žvejybos priklausomi regionai turi atlikti pagrindinį vaidmenį plėtojant inovacijas ir jie turėtų dalyvauti kiekviename mėlynosios ekonomikos vystymo etape;
- AL. kadangi žuvininkystės sektoriuje, kaip ir kituose sektoriuose, aplinka ir ekonomika yra itin susiję dalykai; kadangi dėl to vystant mėlynąją ekonomiką didžiausias dėmesys turėtų būti skiriamas socialinei ekonomikai ir tvariems bei aplinką tausojantiems projektams ir veiklai, kuriais būtų siekiama pradėti vystomąją pakrančių veiklą ir išsaugoti visą jūrų aplinką ir biologinę įvairovę, konkrečiai remiant aplinką tausojančią nepramoninės žvejybos veiklą, kuria skatinama biologinė įvairovė; kadangi šie projektai ir veikla taip pat turi būti tvarūs socialiniu ir ekonominiu požiūriu, kad ir toliau būtų užtikrinamas nepramoninės žvejybos veiklos perspektyvumas;
- AM. kadangi mėlynoji ekonomika irgi gali padėti gerinti žvejybos laivų saugą, žvejų darbo sąlygas ir didinti kasdienę gerovę;
- AN. kadangi aplinkosaugos ir selektyvumo tikslai keliami visiems vienodai, bet mažiems laivams bus sudėtinga įgyvendinti reikalavimą iškrauti išmetamas žuvis;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- AO. kadangi, atsižvelgiant į aplinkos apsaugos problemas, antropogeninė įtaka, t. y. žmogaus veikla, pakrančių regionuose nepakankamai įvertinta; kadangi įvairios veiklos kumuliacinis poveikis pakrančių regionuose nėra tinkamai pripažintas ar įvertintas; kadangi kai kuriuose rajonuose vykdoma veikla, pvz., jūrų transportas, turizmas, kai kuriuose rajonuose nekontroliuojama ir netausi mėgėjų žvejyba, prekyba iš šios veiklos gautomis rūšimis, brakonieriaavimas, žemyninės miestų ir pramonės nuotekos ir kt., ypač veikia žuvininkystės sektorių;
- AP. kadangi žinios apie jūrų aplinką, ypač apie jūrų ekosistemos būklę, būtinos siekiant įvertinti įvairios veiklos poveikį aplinkai ir nustatyti tinkamas apsaugos priemones ir stebėjimo programas, turint tikslą skatinti žuvų išteklių atkūrimą, tausų išteklių naudojimą ir inovacijų plėtrą; kadangi duomenys apie jūrų aplinką yra nepakankami ir nepakankamai sistemingi;
- AQ. kadangi tam tikruose regionuose neteisėta žvejyba kelia tikrą pavojų nepramoninės priekrantės žvejybos išlikimui ir žuvininkystės išteklių bei biologinės įvairovės išsaugojimui;
- AR. kadangi pagal integruotą jūrų politiką vykdant akvakultūros, vandens turizmo ir kitą ekonominę veiklą, susijusią su mėlynuoju augimu, siekiama išspręsti naujas problemas, kurias visoje Europoje patiria jūros, pramonė ir žvejai įvairiose srityse, pradedant nuo aplinkos apsaugos baigiant pakrančių vystymusi;
1. ragina Komisiją pakoreguoti priekrantės, mažos apimties ir tradicinės žvejybos apibrėžtį pagal skirtingų regionų socialines ir ekonomines savybes ir ypatumus, o ne vien tik atsižvelgti į žvejybos laivų matmenis ir galingumą, nes dabartiniai ES teisės aktai yra nepatenkinami; siūlo, siekiant pakoreguoti priekrantės žvejybos apibrėžtį, naudotis regionalizavimo principu kiekvienu konkrečiu atveju atskirai, atsižvelgiant į kiekvienos žvejybos rūšies ypatumus; siūlo atsižvelgti į tam tikrus orientacinius kriterijus, tokius kaip laivų dydis, naudojami žvejybos įrankiai, žvejybos būdų selektyvumas, žvejybos reišų trukmė ir laivo savininko buvimas laive, tradiciniai verslo modeliai, tuose rajonuose tradicinę veiklą vykdančių nuosavų laivų ir įmonių forma, žvejybos sektoriaus dalyvavimas perdirbimo ir pardavimo veikloje, tikrasis žvejybos veiklos pobūdis ir mastas, ir kitus veiksnius, susijusius su tradicine veikla, įmonių teikiamą paramą ar poveikį vietos bendruomenėms;
 2. ragina Komisiją atsižvelgti į mažos apimties priekrantės žvejybos galimybes salų bendruomenėse, kurių pragyvenimas tradiciškai priklauso nuo žvejybos ir kurios visus metus užsiima žvejybos veikla;
 3. prašo Komisijos ir valstybių narių palaipsniui didinti nepramonei žvejybai skiriamas kvotas, siekiant skatinti šią socialiniu ir ekologiniu požiūriu tvarią žvejybą;
 4. ragina Komisiją remti novatoriškus projektus ir teises nuostatas, kurie sudarytų palankesnes sąlygas pakrančių, salų ir atokiausių regionų vystymuisi, atsižvelgiant į socialinės ir ekonominės veiklos įvairovę, kaip būdą skatinti teigiamą išorinį nepramoninį žvejybos poveikį tiek socialinei ir ekonominei sanglaudai, tiek aplinkos apsaugai, teikiant naujų rūšių paramą iš esamų Europos finansavimo lėšų; pabrėžia, kad pirmenybė turėtų būti skiriama tiems projektams, kuriuose daugiausia dėmesio skiriama tvarių darbo vietų kūrimui ir išlaikymui, žvejybos sektoriaus dalyvavimo perdirbimo ir pardavimo veikloje didinimui, verslo modelių, susijusių su socialine ekonomika, skatinimui, trumpų prekybos grandinių skatinimui, naujų technologijų diegimui žvejybos produktų ir paslaugų reklamos ir pardavimo srityje, inovacijoms naujų produktų ir paslaugų plėtros srityje ir tradicinių vaidmenų išlaikymui bei apsaugai;
 5. mano, kad persvarstytoje techninių priemonių sistemoje turi būti atsižvelgta į priekrantės žvejybos ypatumus ir leista taikyti tam tikras deramai pagrįstas nukrypti leidžiančias nuostatas, laikantis regionalizavimo principo;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

6. ragina Komisiją Europos lygmeniu koordinuoti tyrimą, siekiant įvertinti priekrantės mėgėjų žvejybos poveikį tradicinei žvejybos veiklai, ir nustatyti priemones, kurių reikia siekiant sumažinti priekrantės mėgėjų žvejybą kai kuriuose rajonuose; ragina labiau kontroliuoti šią veiklą, kad būtų išvengta bet kokios žvejybos sektoriaus ir šios praktikos, kuri jau dabar kelia nerimą atokiausiuose regionuose, kuriuose turizmo sektorius labai svarbus, prieštarus;

7. ragina valstybes nares teikti pirmenybę mažos apimties priekrantės žvejybai, kai skiriamas Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo finansavimas, ir supaprastinti tokia žvejyba užsiimantiems veiklos vykdytojams taikomas procedūras;

8. primygtinai ragina valdžios institucijas, dalyvaujančias skatinant šią veiklą, užtikrinti, kad inovacijų procesuose dalyvautų visi vietos suinteresuotieji subjektai, verslininkų organizacijos, žuvininkystės ir okeanografinių tyrimų institutai, universitetai, technologijų centrai ir vietos bei regionų institucijos, siekiant, kad projektai būtų vykdomos visapusiškos priemonės, būtų pagerintos finansavimo galimybės ir būtų suteikiama pakankama parama siekiant įvykdyti Europos žuvininkystės fondo nustatytus reikalavimus;

9. ragina Komisiją atsiskaityti Parlamentui už valstybių narių parengtus mažos apimties priekrantės žvejybos vystymo, konkurencingumo ir tvarumo veiksmų planus, siekiant panaudoti Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondą;

10. ragina Komisiją įgyvendinti reikiamas paramos įvairioms moterų grupėms jūrų sektoriuje priemones, siekiant skatinti jų dalyvavimą ir užtikrinti jų atstovavimą visose srityse – tiek priimant sprendimus, tiek vykdant žvejybos veiklą;

11. ragina Komisiją imtis konkrečių priemonių, kad būtų pripažintos ir pagerintos tinklų pynėjomis, ruošėjomis, krovėjomis ir pakuotojomis dirbančių moterų darbo sąlygos;

12. ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiauti su valstybėmis narėmis ir sustiprinti Europos žuvininkystės rajonų tinklo (FARNET), kuris teikia nemažą paramą žuvininkystės vietos veiklos grupėms, vaidmenį;

13. ragina Komisiją, didinant ekonominius išteklius, skatinti žuvininkystės vietos veiklos grupių (ŽVVG) steigimą ir veiklą, nes šios grupės, nuolat ir tiesiogiai remdamos ir teikdamos konsultacijas žuvininkystės sektoriui, skatina žvejybos rajonų darnaus vystymosi ir socialinės įtraukties modelį, ragindamos naujuose verslo projektuose aktyviau dalyvauti jaunimą ir moteris ir prisidėdamos prie inovacijų ir įvairinimo; ragina Komisiją stiprinti kompetentingų institucijų vaidmenį ir funkcijas plėtojant naują novatorišką veiklą ir glaudžiai bendradarbiauti su įvairiais sektoriaus veiklos vykdytojais;

14. ragina Komisiją padėti stiprinti žvejų bendruomenių vaidmenį vietos vystymesi ir vietos žuvininkystės išteklių ir jūrų veiklos valdyme;

15. ragina Komisiją atsižvelgti į ypatingą moterų vaidmenį pakrantės zonų ekonomikoje ir pagal tai imtis atitinkamų veiksmų, kaip jau daroma žemės ūkio sektoriuje; ragina pripažinti pagalbinių darbininkų indėlį į BVP ir ypač svarų moterų įnašą namų ūkiuose, kuriuose darbo pasidalijimas pagal lytį tradiciškai reiškė tai, kad žvejyba buvo tik vyrų veikla; ragina visais lygmenimis profesiniu požiūriu pripažinti tradicinius moterų vaidmenis šiame sektoriuje ir taikyti specialias programas, kuriomis būtų siekiama remti moterų verslumą šiose srityse;

16. ragina Komisiją skatinti ir remti investicijas į žuvininkystės sektoriaus įvairinimą plėtojant papildomą veiklą ir žuvininkystės profesijų daigafunkciškumą, įskaitant investicijas į laivus, saugos įrangą, mokymus, aplinkos apsaugos paslaugas žuvininkystės sektoriuje, taip pat kultūrinę ir švietimo veiklą, ypač daug dėmesio skiriant aplinkos apsaugai ir tvaraus ekonomikos augimo skatinimui; pabrėžia, kad pagrindinis tikslas turi būti finansuoti tokią veiklą, kuri yra perspektyvi socialiniu, aplinkos ir ekonominiu požiūriu ir kuri padeda kurti darbo vietas, ypač jaunimui ir moterims; pažymi, kad jūrų akvakultūra yra suderinama su priekrantės žvejyba atokiausiuose regionuose ir ją papildo, ir ragina Komisiją remti auginimo ir rūšių selekcijos metodų šiltuose tropikų ir subtropikų vandenyse plėtrą; ragina Komisiją įvertinti moterų vaidmenį nepramoninėje priekrantės žvejyboje ir visose su ja susijusiose veiklose;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

17. ragina Komisiją skatinti žvejybos turizmo sektoriaus kūrimąsi ir vystymąsi, siekiant taikyti diferencijuotą verslo strategiją, kuri atitiktų šio sektoriaus potencialą ir veiksmingiausiai patenkintų jo poreikius, siekiant sukurti naujos formos turizmą, pasižymintį kokybe, lankstumu, inovacijomis, žvejybos rajonų istorijos ir kultūros paveldo išsaugojimu, taip pat, be kita ko, aplinkos ir sveikatos apsauga; taip pat ragina Komisiją skatinti ir remti investicijas į žuvininkystės sektorių, susijusias su turizmu, kad būtų sukurti diferencijuoti turizmo pajėgumai: remti su nepramoninės žvejybos produktais susijusią gastronomiją, formuoti atitinkamos krypties žūklės turizmo praktiką, povandeninį ir nardymo turizmą ir pan. ir vykdamas šias priemones tvariai naudotis žvejybos paveldu ir konkrečiau žvejybos regiono atpažįstamumu;
18. pabrėžia didėjančią vandens sporto veiklos svarbą vietos bendruomenių stiprinimo srityje ypač ne sezono metu, vykdamas naują povandeninio, nardymo ar kito vandens sporto, pvz., banglenčių ar gulimųjų banglenčių, veiklą;
19. ragina Komisiją, siekiant paskatinti žvejybos turizmo sektoriaus kūrimąsi ir vystymąsi, aktyviai skatinti ir remti investicijas į žuvininkystės įvairinimą kultūros ir meno srityje (kaip tradicijų paveldo – amatų, muzikos ir šokių – dalį) ir remti investicijas į tradicijų, istorijos ir viso žvejybos paveldo (žvejybos įrankių, būdų, istorinių dokumentų ir kt.) skatinimą atidarant muziejus ir organizuojant parodas, glaudžiai susijusias su priekrantės žvejyba;
20. ragina Komisiją išnagrinėti galimybę leisti įvairiai naudoti laivus, skirtus žvejybos veiklai, kad, nepraradami šios paskirties, jie galėtų būti naudojami ir kitokio pobūdžio veiklai, susijusiai su pramogų ir turizmo sektoriumi, tokiai kaip informacinės laivybos dienos, su perdirbimu, švietimu ar gastronomija susijusi veikla ir pan., pagal sistemą, kuri žemės ūkio sektoriuje taikoma ūkiams-mokykloms ar kaimo turizmui;
21. ragina Komisiją ir valstybes nares per valdymo subjektus užtikrinti, kad atitinkama Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo lėšų dalis būtų skiriama ir mažos apimties priekrantės žvejybai, ypač atsižvelgiant į jai tenkančius administracinius suvaržymus;
22. ragina Komisiją kurti priemones, kuriomis būtų skatinamas su jūra susijusių specialistų judumas;
23. ragina su tam tikromis sąlygomis padaryti viešai prieinamus mokslinių tyrimų ir projektų, finansuojamų iš viešojo biudžeto, rezultatus, siekiant užtikrinti veiksmingesnį esamų duomenų apie jūras ir vandenynus atskleidimą ir galimybę juos gauti, ir pašalinti dabartinės administracinės kliūtis, trukdančias ekonomikos augimui ir inovacijų plėtrai;
24. primygtinai ragina Komisiją patobulinti reglamentavimą ir įvesti priemones, pagal kurias būtų prižiūrima, kad mažos apimties žvejybai būtų skiriama teisinga bendrai žvejojamų rūšių kvotų dalis;
25. pabrėžia, kad pagrindinis žvejybos produktas yra pačios žuvis ir kad būtina gerinti įvairius žuvų panaudojimo būdus, įskaitant konservavimą ir žuvų šalutinių produktų naudojimą; ragina Komisiją aktyviai skatinti ir remti investicijas į žuvininkystės įvairinimą – vietos žuvies produktų rinkodarą ir perdirbimą, taip pat vietos platinimo kanalų plėtrą, skatinimą vartoti šiuos produktus sukuriant skiriamuosius vietovės ženklus ir (arba) vietos prekių ženklus šviežiams produktams, taip pat remti vietos įmonių steigimo projektus, kuriais siekiama vykdyti tokią veiklą; pabrėžia, kad toks inovacijų skatinimas turi visų pirma apimti ženklinimo ir spaudų, garantuojančių vietos žuvininkystės produktų kokybę, plėtrą;
26. ragina laivams, kurių ilgis mažesnis nei 12 metrų, taikyti lankstesnes laivo žurnalo nuostatas, ypač susijusias su prievole dokumentus išsiųsti per 48 valandas, nes tai yra sunki administracinė našta; todėl siūlo atleisti laivus, kurie parduoda visą žvejybos laimikį žuvų aukcionuose, nuo šios prievolės, nes būtų galima gauti reikalingą informaciją neužkraunant nebūtinos administracinės naštos;
27. ragina nustatyti saugomus jūrų rajonus, kuriuose būtų skatinami tvarūs žuvininkystės išteklių ir sudaromos palankesnės sąlygos NNN (neteisėtos, nedeklaruojamos ir nereglamentuojamos) žvejybos kontrolei ir kovai su ja; pabrėžia, kad šiuo klausimu ES turi pateikti atitinkamas gaires, užtikrinti koordinavimą ir paramą valstybėms narėms;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

28. ragina tvirtai remti moterų darbą, nes jos atlieka esminį vaidmenį mažos apimties žvejyboje; ypač pabrėžia pagrindines užduotis, kurias moterys atlieka perdirbimo grandinėje, ir jų esminį vaidmenį jūrinių bestuburių žvejybos srityje;

29. pažymi, kad atokiausių regionų priekrantės žvejyba atitinka pagal Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo nuostatas pripažįstamos kompensacijų sistemos kriterijus, nes ją vykdant patiriama didelių papildomų išlaidų; ragina Komisiją šią sistemą papildyti atokiausiems regionams skirta specialia priemone, panašia į žemės ūkio srityje taikomą POSEI sistemą;

30. ragina Komisiją remti šviežių nepramoninės žvejybos, jūrinių bestuburių žvejybos ir mažos apimties tvarios ekstensyvosios akvakultūros produktų tiekimą viešojo maitinimo įstaigoms (švietimo įstaigoms, ligoninėms, restoranams ir t. t.);

31. pabrėžia, kad atokiausiems regionams būdingi tam tikri ypatumai dėl to, kad jie yra toli ir yra salos; primena, kad dėl šių ypatumų šių regionų priekrantės žvejai patiria papildomų išlaidų ir kad jas reikėtų visiškai kompensuoti iš Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo lėšų;

32. pažymi, kad atokiausių regionų priekrantės žvejybos laivynus dažnai sudaro gana seni laivai, todėl darosi sunku užtikrinti saugumą laivuose; ragina Komisiją pasiūlyti persvarstyti 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo, siekiant leisti teikti pagalbą atnaujinti atokiausių regionų mažos apimties priekrantės žvejybos laivus su sąlyga, kad nebūtų didinami pajėgumai;

33. ragina Komisiją ir valstybes nares suteikti galimybę susipažinti su jūrų ir ekologijos srities duomenimis, siekiant skatinti skaidrumą, inovacijas ir plėtrą, taip pat užtikrinti visų suinteresuotųjų subjektų galimybę susipažinti su moksline informacija, parengta gavus viešąjį bendrąjį finansavimą;

34. pabrėžia, kad vandenynų, pakrančių ir šalia jų esančių rajonų vystymosi, užimtumo, energetikos nepriklausomybės, inovacijų ir tvaraus vystymosi potencialas dar toli gražu neišnaudojamas; mano, kad pripažindama šių pakrančių, salų ir atokiausių regionų atliekamą vaidmenį ir potencialą, ES padidintų jų patrauklumą ir paskatintų jų vystymąsi;

35. reiškia susirūpinimą dėl programos „Horizontas 2020“ taikymo mėlynosios ekonomikos srityje, nes ji – pagrindinė Europos lygmens mokslinių tyrimų ir inovacijų plėtros programa; remia mėlynosios ekonomikos žinių ir inovacijos bendrijos (ŽIB) sukūrimą pagal programą „Horizontas 2020“, nes vystant tarpvalstybines viešąsias ar privačiąsias partnerystes būtų prisidedama prie veiklos stiprinimo pakrančių regionuose;

36. remia inovacijoms ir mėlynosios ekonomikos augimui skirtų lėšų panaudojimą fundamentiniams moksliniams tyrimams, MTTP, mokymui, įmonių steigimui, aplinkos apsaugai ir novatoriškų produktų ir procesų plėtros rinkoje pradžia finansuoti;

37. ragina Komisiją teikti paramą, vykdant iniciatyvas, tiesioginiam projektų finansavimo valdymui, kuriame daug dėmesio būtų skiriama priekrantės žuvininkystei ir pakrančių regionų vystymui;

38. pabrėžia aplinkos apsaugos priemonių, tokių kaip poveikio aplinkai vertinimai atskirų projektų atveju ir strateginiai poveikio aplinkai vertinimai strategijų, planų ir programų atveju, svarbą, nes jos prisideda prie tvarios žuvininkystės;

39. pabrėžia integruotos jūrų politikos svarbą nuo žvejybos priklausomų regionų ateičiai ir supranta, kad reikia vis didesnių išipareigojimų įgyvendinti mėlynosios ekonomikos augimo strategiją; tikslas – teikti ilgalaikę paramą tvariam augimui visuose jūrų ir žuvininkystės sektoriuose, pripažįstant jūrų ir vandenynų, kaip varomųjų veiksnių, kurie padeda kurti darbo vietas ir užtikrinti užimtumą pakrantės regionuose, svarbą;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

40. pabrėžia, kad pakrančių ir salų regionai, taip pat atokiausi regionai, yra pagrindiniai inovacijų plėtros subjektai ir kad jie turi dalyvauti kiekviename mėlynosios ekonomikos vystymo etape;

41. pabrėžia, kad labai svarbus Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondas, nes jis skiria ypatingą dėmesį žuvininkystės sektoriaus įvairinimui ir inovacijoms, siekdamas remti socialiniu ir ekonominiu, taip pat aplinkos požiūriu tvarią, novatorišką, konkurencingą, veiksmingą ir žiniomis grindžiamą žuvininkystę; pritaria tam, kad reikia didinti Europos žuvininkystės fondo 4 krypties finansavimą, siekiant remti žvejybos bendruomenių narius ir gerinti jų pragyvenimo lygio standartus plėtojant naują veiklą; ragina Komisiją kuo greičiau patvirtinti Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo regioninių veiksmų planus;

42. pabrėžia, kad svarbu stiprinti vietos bendruomenių ir universitetų ir (arba) technologijų centrų ryšius, nes tai tikrai padės kurti naujus verslo inkubatorius, suteiksiančius galimybių kurti naujas verslo idėjas jūrininkystės sektoriuje;

43. ragina Komisiją aktyviai skatinti projektus, kuriais remiamas inovacijų ir technologinės plėtros didinimas, siekiant sukurti ar įdiegti naujus produktus, įrangą, technologiją, taip pat naujas ar patobulintas valdymo ir organizavimo sistemas; ragina Komisiją remti ir skatinti įvairių žvejybos zonų keitimąsi informacija ir dalijimąsi gerąja patirtimi, siekiant paskatinti plėtoti novatoriškus ir tausius žvejybos metodus; taip pat mano, kad į jūrų ir žuvininkystės profesijų mokyklų programas būtina įtraukti verslininkų rengimo ir veiklos įvairinimo modulius;

44. ragina Komisiją skatinti nuo žvejybos priklausomuose regionuose steigti naujas, novatoriškas įmones ir teikti paskatas jūrų sektoriuje imtis verslo ir steigti labai geras sėkmės perspektyvas turinčius startuolius, nes tai padės įvairinti tradicinės priekrantės žvejybos veiklą, kurti naujas darbo vietas ir pritraukti naujų gyventojų ar išlaikyti esamus;

45. ragina Komisiją rengiant pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl žvejybos įrankių ir būdų naudojimo taikyti selektyvumo principą, kad būtų atsižvelgiama į tikrąjį tų įrankių ir būdų poveikį nepramoninės žvejybos ištekliams visose atitinkamose zonose; ragina Komisiją užtikrinti, kad kiekvienai teisėkūros iniciatyvai būtų taikomas nuodugnus išankstinis poveikio vertinimas, kuriame būtų atsižvelgiama į kiekvienam žvejybos rajonui būdingus specifinius veiksnius; mano, kad selektyvumo principo netaikymas, kalbant apie naudojamus įrankius ir būdus, daro didelį poveikį jau ir taip marginalizuotų pakrančių ir salų bendruomenių perspektyvumui, nulemdamas tolesnį gyventojų skaičiaus mažėjimą ir trukdydamas vystymuisi ir inovacijoms; mano, kad nepramoninei priekrantės žvejybai reikėtų taikyti pozityviąją diskriminaciją; mano, kad toks selektyvumo principo netaikymas, kaip ir pasiūlymas uždrausti dreifuojančiuosius tinklus, rodo, jog Komisija vis dar nėra prisitaikiusi prie decentralizuotos reformuotos BŽP, kurią teisės aktų leidėjai nusprendė patvirtinti; primena Komisijai jos pareigą veikti laikantis regionalizavimo sistemos, kaip numatyta naujajame BŽP reglamente;

46. pažymi, kad priekrančių jūrų ekosistemos yra pažeidžiamos, ir primygtinai ragina valstybes nares ir Komisiją įvertinti bet kokios veiklos, kuri galėtų paveikti žuvų išteklių tvarumą, pvz., jūrų transporto, atliekų, transporto, vandeningojo sluoksnio taršos, gręžimo veiklos arba naujos turizmo infrastruktūros statybos pakrantėje, poveikį aplinkai, laikantis atsargumo principo;

47. pataria Komisijai į pirmą vietą iškelti socialinę ir ekonominę nepramoninės priekrantės žvejybos ir mažos apimties žvejybos svarbą ES, alternatyvių būdų apibrėžti laivyno segmentus priėmimą ir veiklos įvairinimo svarbą nuo žvejybos labai priklausomuose pakrantės regionuose; atkreipia dėmesį į tai, kad svarbu surinkti pakankamai mokslinės informacijos, kuri padėtų veiksmingiau valdyti nepramoninę žvejybą, kad ji taptų tvari biologiniu, socialiniu, ekonominiu ir aplinkos apsaugos požiūriu;

48. ragina Komisiją paspartinti socialinių partnerių susitarimo dėl Tarptautinės darbo organizacijos 2007 m. darbo žvejybos sektoriuje konvencijos perkėlimo į atitinkamą ES teisėkūros priemonę procesą;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

49. ragina Komisiją, laikantis Viduržemio jūros reglamente ekspertų nustatytos žvejybos įrankių klasifikacijos, atsižvelgti į tralų ir velkamųjų tinklų skirtumus, kad būtų parengtos geriausios nuostatos, siekiant tvaraus kiekvieno iš šių tipų įrankių naudojimo ir atsižvelgiant į naujausias mokslines rekomendacijas;
50. ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų atliktas žuvų išteklių, susijusių su priekrantės žvejyba, būklės vertinimas, ir pabrėžia būtinybę atlikti mažos apimties žvejybos poveikio žuvų ištekliams tyrimą, nepamirštant svarbesniųjų žvejybos metodų, tokių kaip tunų žvejyba, ir atsižvelgiant į tai, kad vykdam priekrantės žvejybą žvejojamos rūšys yra nepaprastai didelės socialinės ir ekonominės svarbos, net jeigu jos sudaro tik nedidelę viso laimikio dalį, tačiau vis tiek yra labai svarbios žvejų išgyvenimui, nes nuo jų priklauso žvejų kasdienės pajamos;
51. reiškia susirūpinimą dėl tradicinių žvejybos būdų ir įgūdžių praradimo dėl nepalankaus reglamentavimo, kuris daro įtaką pakrančių bendruomenėms;
52. ragina Komisiją iš dalies pakeisti techninių žvejybos tinklų specifikacijų nuostatas, pvz., mažiausią akių dydį, tinklo aukštį, atstumą nuo kranto ir gylį, kuriame galima naudoti tinklus, kad būtų užtikrinta proporcingesnė žuvų išteklių žvejyba ir apsaugota biologinė įvairovė;
53. ragina Komisiją iš dalies pakeisti dabartinio reglamento nuostatas, kuriomis nurodomas reikalaujamas atstumas nuo kranto ir gylis, kuriame galima naudoti žvejybos įrankius, ir atsižvelgti į valstybių narių pasienio teritorijų geografinius ypatumus;
54. pabrėžia būtinybę iš dalies pakeisti reglamentą dėl valdymo priemonių, siekiant tvaraus Viduržemio jūros žuvų išteklių naudojimo, taip pat žinomą kaip Viduržemio jūros reglamentas, kuris buvo priimtas 2006 m. ir kuriame nustatomos taisyklės, susijusios su įrankių ir jų naudojimo techninėmis charakteristikomis; mano, kad šis reglamentas turi būti suderintas su naująja BŽP, būtinai atsižvelgiant į tai, kad vandens baseinas valdomas kartu su ES nepriklausančiomis šalimis, o ypač į didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio tikslą;
55. pabrėžia, kad reikia veiksmingo valstybių narių koordinavimo, kad būtų užtikrinta, jog žvejai laiku gautų išsamią informaciją apie galiojančių taisyklių ir visų jų pakeitimų įgyvendinimą;
56. ragina Komisiją, vykdam sanglaudos politiką, skatinti projektus, kurie padės apsaugoti pakrančių ir salų rajonus kaip žvejybos ir jūros tradicijų, kultūros ir istorijos paveldo vietas;
57. ragina Komisiją ir valstybes nares naudoti Europos fondus tunų gaudyklių tvarumo sertifikatams subsidijuoti, kad būtų skatinamas šio žvejybos būdo pripažinimas ir indėlis;
58. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0110

BŽP išorės aspektas, įskaitant žvejybos susitarimus**2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendrų taisyklių siekiant taikyti BŽP išorės aspektą, įskaitant žvejybos susitarimus (2015/2091(INI))**

(2018/C 058/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo ir kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2328/2003, (EB) Nr. 861/2006, (EB) Nr. 1198/2006 bei (EB) Nr. 791/2007 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1255/2011 ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV),
- atsižvelgdamas į 1982 m. gruodžio 10 d. JT jūrų teisės konvenciją,
- atsižvelgdamas į 1995 m. Susitarimą dėl 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos nuostatų, susijusių su migruojančių tarp išskirtinės ekonominės zonos ir atvirosios jūros bei toli migruojančių žuvų išteklių išsaugojimu ir valdymu, įgyvendinimo,
- atsižvelgdamas į 1995 m. spalio mėn. priimtą Maisto ir žemės ūkio organizacijos Atsakingos žvejybos elgesio kodeksą ir į susijusias priemones ir gaires,
- atsižvelgdamas į pažeidžiamų jūrų ekosistemų (angl. VME) sąvoką, kuri atsirado po diskusijų Jungtinių Tautų Generalinėje Asamblėjoje (JT GA) ir įgavo pagreitį po 2006 m. JT GA rezoliucijos Nr. 61/105 priėmimo, ir į tai, kad VME sudaro zonas, kurioms gali pakenkti žvejybos veikla,
- atsižvelgdamas į 2009 m. Azorų mokslinius kriterijus ir gaires dėl ekologiškai ar biologiškai reikšmingų jūrų zonų (angl. EBSA) nustatymo ir pavyzdinių atvirų vandenynų saugomų jūrų zonų tinklų gilia vandenių rūšių žuvų buveinėse pagal Biologinės įvairovės konvenciją (angl. CBD) kūrimo,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl bendros žuvininkystės politikos išorės aspekto ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 16 ir 17 d. Tolimojo plaukiojimo laivyno patariamąsios tarybos konferencijos išvadas,
- atsižvelgdamas į Audito Rūmų 2015 m. spalio 20 d. specialiąją ataskaitą „Ar Komisija tinkamai valdo žvejybos partnerystės susitarimus?“,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto rekomendaciją ir Vystymosi komiteto nuomonę (A8-0052/2016),

⁽¹⁾ OL L 354, 2013 12 28, p. 22.⁽²⁾ OL L 149, 2014 5 20, p. 1.⁽³⁾ OL C 419, 2015 12 16, p. 175.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- A. kadangi, remiantis Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) 2014 m. pranešimu „Pasaulio žuvininkystės ir akvakultūros būklė“ (angl. „The State of World Fisheries and Aquaculture“), pereikvojamų žuvų išteklių skaičius iki 2008 m. nuolat didėjo, bet 2011 m. šiek tiek sumažėjo;
- B. kadangi ES yra viena iš svarbiausių pagrindinių žuvininkystės sektoriaus lyderių pasaulyje, nuo seno aktyviai vykdančių plačią veiklą visuose pasaulio vandenynuose (laivyno veikla, ES piliečių investicijomis, dvišaliais žuvininkystės susitarimais, atokiausių ES regionų veikla ir ES dalyvavimu visų svarbiausių regioninių žuvininkystės valdymo organizacijų (RŽVO) veikloje), be to, kadangi ES skatina geros praktikos taikymą ir pagarbą žmogaus teisėms;
- C. kadangi, siekiant užtikrinti tvarų pasaulio žuvų išteklių valdymą, būtinas daugiašališkumas ir tarptautinis bendradarbiavimas, įskaitant dvišalį; kadangi ES atlieka esminį vaidmenį pasauliniame jūrų ir vandenynų valdyme ir kadangi BŽP turi būti grindžiama plataus užmojo požiūriu, derančiu su vidaus aspektu, numatytu šios srities pagrindų reglamente;
- D. kadangi FAO neseniai paskelbė tarptautines savanoriškas gaires dėl tausios smulkiosios žvejybos užtikrinimo (angl. „Voluntary Guidelines for Securing Sustainable Small-Scale Fisheries“), kuriose nustatyti tokios žvejybos, ypač besivystančiose šalyse, tikslai;
- E. kadangi ES yra viena iš didžiausių žuvininkystės produktų (ES laivynų sugautų žuvų ir importuotų žuvų) rinkų ir didžiausia šių produktų importuotoja – ES suvartoja 11 proc. pasaulio žuvininkystės produktų (pagal kiekį) ir importuoja 24 proc. žuvininkystės produktų (pagal vertę), nors jai tenka tik 8 proc. pasaulinio laimikio; kadangi ES perdirbimo pramonė yra didelės apimties ir pasižymi stipriu socialiniu aspektu, kurį reikia išsaugoti;
- F. kadangi naujosios BŽP išorės aspektas apima tarptautinius susitarimus ir žvejybą teritorijose nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose (angl. ABNJ), kadangi Biologinės įvairovės konvencija ir FAO raginama nustatyti atitinkamai ekologiškai arba biologiškai svarbius jūrų rajonus (angl. EBSA) ir pažeidžiamas jūrų ekosistemas (angl. VME), be to, kadangi saugomi jūrų rajonai yra svarbios ekosistema grindžiamos valdymo priemonės, kaip pripažįsta regioninės žuvininkystės valdymo organizacijos (RŽVO);
- G. kadangi RŽVO kvotos remiasi daugiausia anksčiau sugautu laimikiu, taigi išlaikomos lengvatinės išsivysčiusių šalių galimybės naudotis pasaulio žuvų ištekliais; kadangi kai kurių RŽVO nustatyti paskirstymo kriterijai šiuo metu turi būti naudojami siekiant atsižvelgti į besivystančių pakrančių šalių, kurios nuo seno buvo priklausomos nuo gretimų vandenų žuvininkystės išteklių, žvejybą ir ES privalo toliau to paisyti;
- H. kadangi itin svarbu atsižvelgti į šiaurės susitarimų su Norvegija, Islandija ir Farerų salomis ir tausios žvejybos partnerystės susitarimų (TŽPS) su kitomis šalimis skirtumus;
- I. kadangi ES turi siekti politikos suderinamumo su vystymosi politika remdamasi SESV 201 straipsnio 1 dalimi, kuria nustatoma, kad „Sąjunga atsižvelgia į bendradarbiavimo vystymosi labai tikslus savo įgyvendinamos politikos srityse, kurios gali turėti įtakos besivystančioms šalims“;
- J. kadangi kai kuriais atvejais nepakanka duomenų apie išteklių būklę ir bendrą vietos ir trečiųjų šalių laivynų sugaunamą kiekį žuvų, kurias ES gaudo trečiųjų šalių vandenyse arba kurios yra skirtos ES rinkai, todėl sunku įvertinti perteklinių išteklių apimtį, kas numatyta daugelyje mišrių susitarimų, kaip reikalaujama pagal JT jūrų teisės konvenciją (angl. UNCLOS); kadangi pageidautina padidinti tokios informacijos apimtį ir skaidrumą;
- K. kadangi ES turėtų imtis visų galimų priemonių siekdama užtikrinti, kad su trečiosiomis šalimis sudaryti tausios žvejybos susitarimai būtų abipusiškai naudingi ES ir atitinkamoms trečiosioms šalims, įskaitant jų vietos gyventojus ir žvejybos sektorius;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- L. kadangi piratavimo problema taip pat turi neigiamų padarinių regionuose, kuriuose žvejybos veiksmai reglamentuojami pagal dvišalius ir daugiašalius žvejybos susitarimus;
1. palankiai vertina tai, kad pirmą kartą į pagrindinį BŽP reglamentą buvo įtrauktas skyrius, skirtas išorės aspektui, įskaitant būtiniausias dvišalių susitarimų sąlygas, pareigą skatinti RŽVO bendradarbiavimą ir jų taikomų priemonių nuoseklumą, vienareikšmišką nuorodą į bendrus standartus tiek ES vidaus, tiek išorės vandenyse, taip pat pareiškimą, kad priemonės turi būti grindžiamos patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis;
 2. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti žuvininkystės, aplinkos, prekybos ir vystomojo bendradarbiavimo politikos suderinamumą;
 3. pripažįsta, kad svarbu išsaugoti ir didinti galiojančios teisinės sistemos darną ir atitiktį;
 4. ragina stiprinti su žuvininkyste susijusių Komisijos įstaigų, būtent Jūrų reikalų ir žuvininkystės GD, Tarptautinio bendradarbiavimo ir vystymosi GD ir Prekybos GD, bendradarbiavimą;
 5. pabrėžia, kad ES ir jos partnerių, su kuriomis ES yra sudariusi dvišalius ar kitokius susitarimus, vykdomas ekologiškai, socialiai ir ekonomiškai tvarios žvejybos, grindžiamos skaidrumu ir nevyriausybinį suinteresuotųjų subjektų, ypač specialistų, kurių pragyvenimas priklauso nuo žvejybos, dalyvavimu, propagavimas yra itin svarbus siekiant užtikrinti pakrantės bendruomenių ateitį, jūrų aplinkos apsaugą, vietos pramonės plėtrą, darbo vietas žvejybos, perdirbimo ir prekybos sektoriuose bei žvejybos indėlį į aprūpinimą maistu;
 6. pabrėžia, kad svarbu skatinti ekosistemų apsaugą ir išlaikyti didesnio dydžio žuvų išteklių populiacijas, nei jų reikia siekiant sugauti didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį, nes didesni žuvų ištekliai būtini siekiant sudaryti sąlygas trečiųjų šalių priekrantės žvejybos bendruomenių vystymuisi, vadovaujantis Maisto ir žemės ūkio organizacijos savanoriškais gairėmis dėl tausios smulkiosios žvejybos užtikrinimo;
 7. pabrėžia, kad reikia remti vietos bendruomenių, kurių svarbiausias pragyvenimo šaltinis yra žvejyba ir su žvejybos pramone susijusi veikla, vystymąsi; pabrėžia, kad reikia remti priemones, kuriomis būtų skatinamas technologijų ir praktinės patirties perdavimas, pajėgumų valdymas, daugiašalės suinteresuotųjų subjektų partnerystės ir kitos žvejybos pramonei naudingos investicijos;
 8. primena, kad aplinkos apsaugos standartai, kurie taip pat turi būti taikomi ES išorės žuvininkystei, apima ekosistemomis grindžiamo požiūrio į žuvininkystės valdymą ir atsargos principo taikymą, kad, jei įmanoma, iki 2015 m. arba vėliausiai iki 2020 m. būtų atkurtas arba išsaugotas toks visų naudojamų žuvų išteklių lygis, kuriuo būtų galima užtikrinti didžiausią laimikį;
 9. pabrėžia, kad visi BŽP išorės aspekto elementai turi būti grindžiami lygiateisiais ir abipusiškai naudingais ES, jos valstybių narių ir jų pasaulinių partnerių santykiais, nesvarbu, ar jie dvišaliai (pagal TŽPS), ar daugiašaliai (RŽVO); pabrėžia, kad toks lygiateisiškumas turi taip pat atsispindėti ES prekybos susitarimuose su trečiosiomis šalimis, laikantis politikos suderinamumo vystymosi labai reikalavimo;
 10. ragina Komisiją į BŽP išorės aspektą įtraukti atokiausių regionų klausimus, įskaitant dvišalius susitarimus, pasirašytus su trečiosiomis šalimis, siekiant užtikrinti, kad jie būtų naudingi vietos žuvininkystės sektoriui atokiausiuose regionuose;
 11. pripažįsta Tolimojo plaukiojimo laivyno patariamąsios tarybos atliktą darbą rengiant nuomonę dėl persvarstyto BŽP išorės aspekto ir jos įgyvendinimo drauge su suinteresuotais trečiųjų šalių subjektais;
 12. tvirtina, kad vykdydama su žuvininkyste susijusią išorės veiklą (žvejybą, perdirbimą, pardavimą) ES turi propaguoti savo aukščiausių ekologinių ir socialinių standartų taikymą ir vykdyti griežtas ir veiksmingas kontrolės ir patikros priemones drauge užtikrindama visų savo veiksmų skaidrumą, kad ES rinkoje būtų užtikrintos sąžiningos konkurencijos sąlygos;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

13. pripažįsta, kad BŽP išorės aspektas svarbus kuriant darbo vietas (ES ir už jos ribų) bei užtikrinant žuvies tiekimą į ES rinkas (tam tikromis aplinkybėmis – ir į vietos rinkas) ir kad jis yra priemonė, kurią naudodama ES gali teikti techninę, finansinę ir mokslinę paramą trečiosioms šalims, ypač remiant pažangą mokslinių tyrimų, kontrolės ir priežiūros tvarkos ir uostų infrastruktūros plėtros srityse;

14. palankiai vertina svarbius patobulimus, kurie buvo atlikti pastaraisiais metais ES vykdomame BŽP išorės aspekto valdyme ir yra susiję su tausios žvejybos partnerystės susitarimais bei jų įgyvendinimu ir dėl kurių ES valstybių narių laivynai dažniausiai yra pažangiausi tolimosios žvejybos laivynai, kuriuose laikomasi aukštų socialinių ir aplinkosaugos standartų; mano, kad ES turėtų tarptautiniu mastu (per RŽVO ir savo TŽPS tinklą) propaguoti tokius aplinkosaugos ir socialinius standartus;

15. pripažįsta, kad ES laivynui nutraukus veiklą žvejybos rajone jo žvejybos teisės gali būti perskirstytas kitiems laivynams, kurių taikomi išteklių išsaugojimo, valdymo ir tvarumo standartai gerokai žemesni nei tie, kuriuos skatina naudoti ir gina ES;

16. laikosi nuomonės, kad sektorinė parama žuvininkystės sektoriui TŽPS šalyse partnerėse yra itin svarbi tenkinant jų didėjančius poreikius, susijusius su žuvininkystės valdymu, mokslinių tyrimų pajėgumais, infrastruktūros kūrimu ir priežiūra, žvejybos inspektorių ir įgulos narių mokymu, taip pat didinant žuvies pasiūlą ir prieinamumą, siekiant užtikrinti TŽPS šalių partnerių gyventojų apsirūpinimą maistu, remiant moterų atliekamą darbą žuvininkystės sektoriuje;

17. taigi primygtinai ragina labiau susieti sektorinę paramą, teikiamą pagal žvejybos susitarimus, ir priemones, prieinamas vykdant bendradarbiavimą vystymosi srityje (konkrečiai – Europos plėtros fondo (EPF) priemonės), taip pat ragina siekti visiško žuvininkystės projektų finansavimo ir sektorinės paramos naudojimo skaidrumo, kad būtų užtikrintas tinkamas ES lėšų naudojimas;

18. pakartoja, kad reikia geresnės mokslinės informacijos apie išteklių būklę ir duomenų apie laimikį (žvejybos pastangas), susijusių su žvejyba ne ES vandenyse, ypač tam tikrų besivystančių pakrantės valstybių vandenyse, naudojant turimas lėšas iš Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo ir EPF;

19. pažymi, kad, remiantis naujausia Audito Rūmų ataskaita dėl žvejybos partnerystės susitarimų (ŽPS), nors vienas iš pagrindinių ŽPS tikslų yra žvejoti tik perteklinius išteklius, tai pasirodė labai sudėtinga taikyti praktiškai „dėl to, kad nėra patikimos informacijos apie žuvų išteklius ir vidaus žvejybos laivynų arba kitų užsienio laivynų, kuriems šalys partnerės taip pat suteikė teises žvejoti, žvejybos pastangas“; šiuo atžvilgiu pabrėžia patikimų mokslinių duomenų ir nepriklausomų *ex post* vertinimų dėl ŽPS veiksmingumo svarbą;

20. primygtinai ragina ES savo TŽPS ir savo darbu RŽVO skatinti visų užsienio laivynų naudojimosi Afrikos vandenimis ir tunų, smulkių pelaginių rūšių ir priedugnio žuvų žvejybos juose sąlygų suderinimą, kad būtų nustatytos palankios sąlygos tausiai ir atsakingai dirbantiems žvejams;

21. ragina didinti nepriklausomų stebėjimo programų, kuriomis prisidedama prie žuvininkystės stebėjimo ir mokslinių duomenų rinkimo, skaičių;

22. yra įsitikinęs, kad pagal UNCLOS ir JT susitarimą dėl žuvų išteklių privalomas tausūs ir teisingas toli migruojančių žuvų išteklių ir kelių valstybių teritorijoje esančių, taip pat bendrų su kitomis šalimis žuvų išteklių naudojimas gali būti užtikrintas tik vykdant regioninio lygmens žuvininkystės valdymą, įskaitant regioninio lygmens stebėjimo programų, tikrinimo (uoste ir jūroje) ir kontrolės sistemas;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

23. pažymi, kad esama toli migruojančių žuvų rūšių ir daugelio kitų išteklių regioninio valdymo teisinės sistemos per tunų ir kitas RŽVO, nors kai kurie žvejybos rajonai vis dar nepriklauso RŽVO tinklui, ir primygtinai ragina Komisiją veikti siekiant užtikrinti, kad visi atitinkami žvejybos rajonai būtų kaip įmanoma greičiau valdomi RŽVO;

24. ragina Komisiją skirti didesnę finansavimą RŽVO, kadangi joms tenka pagrindinis vaidmuo kovojant su neteisėta, nedeklaruojama ir neregamentuojama (NNN) žvejyba;

25. yra susirūpinęs dėl to, kad tam tikrų kitų rūšių žvejyba, ypač bendrų su kitomis šalimis žuvų išteklių, kurių neaptinkama atviroje jūroje, vis dar neturi tinkamo regioninio bendradarbiavimo ir valdymo forumo; mano, kad tai yra rimta problema, ypač kalbant apie smulkias pelagines rūšis Vakarų Afrikoje, atsižvelgiant į jų strateginę svarbą aprūpinimui maistu, kaip pažymėta paskutinėje Tarptautinio jūrų teisės tribunolo patariamojoje nuomonėje ⁽¹⁾;

26. primygtinai ragina ES pasinaudoti savo įtaka siekiant užtikrinti, kad visi regioninio masto žvejybos rajonai būtų valdomi RŽVO; primygtinai ragina ES siekti, kad Žvejybos rytų vidurio Atlante komitetas (angl. CECAF) taptu visateise RŽVO, turinčia sprendimų priėmimo įgaliojimus, o ne liktų patariamuoju regioniniu FAO organu žuvininkystės klausimais;

27. yra įsitikinęs, kad kol ES laivynai galės naudoti kitus žuvų išteklius (pvz., priedugnio rūšių), reikia, kad ES skatintų visiems taikomas priemones, kad būtų užtikrinta pramoninės ir smulkiosios žvejybos laivynų darna, kuriai gali prireikti skirstymo į zonas sistemos, kuria sudaromos sąlygos vietos smulkiosios žvejybos sektoriaus apsaugai;

28. ragina atlikti daugiau giliavandenių žuvų rūšių ir buveinių, ypač tų, kurios ypač pažeidžiamos ar labai svarbios ilgalaikiam ekosistemos tvarumui, tyrimų ir labiau jas saugoti;

29. ragina Komisiją skatinti subalansuotai paskirstyti RŽVO suteikiamas žvejybos galimybes, atsižvelgiant į ekologinį ir socialinį poveikį, apsirūpinimo maistu poreikius ir besivystančių šalių siekį išvystyti jų pačių žvejybą; pažymi, kad bet kokiame perskirstyme turi dalyvauti visi tolimosios žvejybos ir nacionaliniai laivynai ir kad jis turi būti pagrįstais tinkamais paskirstymo kriterijais, kuriuos nustatė atitinkamos RŽVO;

30. palankiai vertina pagrindinio reglamento reikalavimą visiems užsienio laivynams, veikiantiems šalyje, su kuria ES yra sudariusi TŽPS, taikyti panašias naudojimosi išteklių sąlygas, kurios skatintų tausią žvejybą, kaip svarbią priemonę, užtikrinančią, kad kiti tolimojo plaukiojimo laivynai veiktų pagal tuos pačius standartus kaip ir ES užuot juos mažinę; ragina Komisiją ryžtingai taikyti šį reikalavimą;

31. ragina Komisiją pasinaudoti savo TŽPS tinklu i derybomis RŽVO siekiant užtikrinti, kad mūsų šalys partnerės uždraustų visų tolimojo plaukiojimo laivynų prieigą prie neperteklinių išteklių, kaip reikalaujama pagal UNCLOS ir BŽP, ir suteikti lengvatinę prieigą laivynams, taikantiems atitinkamiems regionams ir ištekliams ekologiškai ir socialiai tvariausią praktiką;

32. yra susirūpinęs, kad, jeigu derybos dėl naujojo protokolo užsitęs, nebegaliojant senajam protokolui žvejyba gali būti nutraukta; prašo Komisijos garantuoti veiklos vykdytojų teisinį ir ekonominį saugumą užtikrinant žvejybos tęstinumą laikotarpiu, kai negalios nė vienas protokolas;

⁽¹⁾ 2015 m. balandžio 2 d. Tarptautinio jūrų teisės tribunolo patariamoji nuomonė, pateikta atsakant į Subregioninės žuvininkystės komisijos (angl. SRFC) pateiktą prašymą: https://www.itlos.org/fileadmin/itlos/documents/cases/case_no.21/advisory_opinion/C21_AdvOp_02.04.pdf

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

33. pripažįsta, kad svarbu su besivystančiomis šalimis kurti platesnio masto sistemą, kuri apimtų ne tik žuvininkystę, bet ir ankstesnes bei tolesnes tiekimo grandinės dalis;
34. ragina ES vengti derybų dėl TŽPS su šalimis, kuriose priimtina korupcija;
35. pripažįsta, kad svarbu su besivystančiomis šalimis kurti platesnio masto sistemą, kurioje žuvininkystė būtų integruota su kitomis su vystymusi susijusiomis sritimis;
36. mano, kad svarbu pasitelkiant diplomatinius kanalus pripažinti žvejybos leidimus;
37. pripažįsta žuvininkystės svarbą besivystančioms šalims, ypač smulkiosios žvejybos svarbą, atsižvelgiant į jos indėlį į apsirūpinimą maistu, vietos ekonomiką bei vyrų ir moterų užimtumą, nesikišant į vaidmenį, kurį atlieka pagal atsakingą ir skaidrią tvarką vykdoma pramoninė žvejyba, užtikrinanti pakrantės teritorijų socialinę ir ekonominę plėtrą ir žuvies produktų tiekimą;
38. pabrėžia, kad ES, vykdydama visų poveikį žuvininkystei besivystančiose šalyse darančių sričių ES politiką (pagalbos, prekybos, žuvininkystės politiką), turi prievolę skatinti besivystančiose šalyse ekologiškai ir socialiai tvarią žuvininkystę;
39. pabrėžia, kad svarbu į visą vertės grandinę – nuo finansavimo iki žuvies produktų perdirbimo ir (arba) pardavimo – įtraukti moteris; mano, kad skatinant moterų prieigą prie šios veiklos sustiprėtų jų ekonominės ir socialinės galios ir todėl būtų atliktas svarbus vaidmuo šalinant lyčių nelygybę; primygtinai ragina ES ir besivystančių šalių santykiuose skirti daugiau dėmesio lygybės srities prioritetams;
40. pabrėžia, kad reikia remiant sektorių skatinti vietos vystymąsi didinant šalių partnerių žvejybos savarankiškumą, ypač stiprinant tvarią akvakulturą, plėtojant ir išsaugant smulkiają žvejybą, gerinant mokslines žinias apie žuvies išteklių būklę ir skatinant vietos subjektų privačias iniciatyvas; ragina ES sudarant TŽPS skatinti tinkamą valdymą, ypač gerą iš žuvininkystės sektoriaus gaunamų viešųjų įplaukų bei finansinio atlygio valdymą;
41. mano, kad ES turėtų skatinti trečiąsias šalis, pradėdant nuo tų, su kuriomis derasi dėl TŽPS, parengti bendrų ES subjektų ir kitų subjektų įmonių žvejybos, perdirbimo ir pardavimo sektoriuose reglamentavimo sistemą; mano, kad tokia sistema yra geriausia priemonė siekiant užtikrinti, kad bendros įmonės būtų steigiamos ir dirbtų laikydamosi aukštų tvarumo ir skaidrumo standartų, kaip skatinama pagal pertvarkytą BŽP, ir tokiu būdu remiant tausios žvejybos plėtrą besivystančiose šalyse ES subjektams būtų suteikta daugiau teisinio stabilumo;
42. tvirtina, kad skaidrumas, atskaitomybė ir suinteresuotųjų subjektų dalyvavimas turi būti laikomi pagrindiniais ES santykių su trečiosiomis šalimis žuvininkystės srityje aspektais;
43. pabrėžia, kad Europos investicijos į trečiųjų šalių žuvininkystę, kurios daromos prisidengiant bendrosiomis įmonėmis, turi būti reglamentuojamos pagal BŽP; pabrėžia, kad ES, sudarydama TŽPS, turėtų skatinti dialogą su šalimis partnerėmis reguliavimo sistemos nustatymo klausimu, siekdama užtikrinti, kad žvejybos, perdirbimo ir pardavimo sektorių bendrosios įmonės, įkurtos kartu su ES ar kitų šalių partneriais, veiktų skaidriai, nesivaržytų su smulkiosios žvejybos sektoriumi ir padėtų siekti atitinkamos šalies vystymosi tikslų;
44. atsižvelgia į Audito Rūmų ataskaitą, kurioje pabrėžiama, jog kai kuriuose naujausiuose protokoluose nustatyti tonazho kvotų nepakankamas išnaudojimas sukelia didelių sąnaudų; todėl ragina Komisiją kiek įmanoma vengti nereikalingų ES biudžeto išlaidų šioje srityje;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

45. mano, kad Parlamentas turėtų atlikti aktyvesnį vaidmenį nei pagal dabartinę pritarimo procedūrą, ir reikalauja, kad visais procedūru, susijusiu su ŽPS sudarymu ar jų atnaujinimu, etapais Parlamentui nedelsiant būtų teikiama visa informacija, siekiant didesnio protokolų skaidrumo ir demokratinės atskaitomybės;

46. pripažįsta, kad BŽP išorės aspektas svarbus kuriant darbo vietas tiek ES, tiek mūsų šalyse partnerėse, įskaitant vietos įgulos įdarbinimą pagal TŽPS; ragina, kad, kai įmanoma, ES laivai pirminiam perdirbimui iškrautų savo sugautas žuvis šalyse partnerėse; ragina į Europos žuvininkystės taisykles (ypač į susijusias su Tarptautinės darbo organizacijos konvencija Nr. 188), taip pat į TŽPS įtraukti darbuotojų ir deramų darbo sąlygų apsaugos priemones, kad būtų užtikrintos tokios pat darbo sąlygos, atlygis, darbuotojų teisių apsauga ir mokymų lygis tiek ES, tiek kitų šalių piliečiams;

47. itin palankiai vertina su Mauritanija sudaryto naujausio protokolo skaidrumo nuostatas, pagal kurias Mauritanija įsipareigoja pavišinti visus susitarimus su valstybėmis ar privačiais subjektais, pagal kuriuos užsienio laivams suteikiama prieiga prie Mauritanijos išskirtinės ekonominės zonos (IEZ), ir primygtinai ragina tokias skaidrumo nuostatas įtraukti į visus TŽPS;

48. taip pat itin palankiai vertina tai, kad protokolu su Mauritanija ES laivynui suteikiama prioritetinga prieiga prie perteklinės žvejybos tos šalies vandenyse, ir ragina Komisiją laikytis šio pavyzdžio derantis dėl protokolų su kitomis trečiosiomis šalimis, atsižvelgiant į aukštus tvarumo reikalavimus, kuriuos turi atitikti ES laivynas;

49. tvirtai ragina Komisiją užtikrinti, kad panašios skaidrumo nuostatos būtų įtrauktos į kitus būsimus protokolus, nes taip būtų labai padidėtų skaidrumo, susijusio su bendromis žvejybos pastangomis ir prieigos sąlygomis; ragina, kad viešai pateikti informaciją apie visų laivynų laivų, kuriems leidžiama žvejoti Mauritanijos vandenyse, visą laimikį ir su prieiga susijusias sąlygas;

50. ragina Komisiją tarptautinėse organizacijose, kuriose ji dalyvauja, skatinti ir kitas trečiąsias šalis skelbti kitų susitarimų, kuriuos jos pasirašo su kitomis valstybėmis ar privačiais subjektais, sąlygas, įskaitant laivų, kuriems leidžiama žvejoti, tapatybes, veiklos ir laimikio duomenis; taip pat ragina trečiąsias šalis laikytis RŽVO rezoliucijų, kuriomis skatinamas žvejybos susitarimų skaidrumas;

51. ragina kitas trečiąsias šalis atsižvelgti į RŽVO rekomendacijas, rezoliucijas ir sprendimus, kuriais skatinamas žvejybos susitarimų skaidrumas atitinkamose IEZ;

52. mano, kad Komisija turėtų kuo greičiau padidinti skaidrumą ir sukurti duomenų bazę, apimančią visus privačius ES laivų savininkų arba jų vardu sudarytus susitarimus su trečiųjų šalių vietos ar regionų valdžios įstaigomis ar institucijomis, susijusius su prieiga prie trečiųjų šalių žvejybos rajonų, įskaitant prieigos sąlygas, leidžiamus laivyno pajėgumus, laivų tapatybės duomenis ir atitinkamą žvejybos veiklą, ir kad ši duomenų bazė, išskyrus jos dalis, susijusias su slapta komercine informacija, turėtų būti viešai prieinama;

53. pažymi, kad laivų savininkai pasirašo privačius, į BŽP taikymo sritį nepatenkančius susitarimus su trečiųjų šalių vyriausybėmis; yra susirūpinęs dėl to, kad Komisijai nėra sistemingai pranešama apie tokius susitarimus; yra sunerimęs dėl to, kad tam tikromis aplinkybėmis tai galėtų paskatinti nesąžiningą konkurenciją su besivystančių šalių vietos žvejų bendruomenėmis, taip pat su ES laivų savininkais, veikiančiais pagal dvišalius susitarimus;

54. mano, kad laivams, žvejojantiems pagal TŽPS nuostatas, tačiau nevykdantiems savo prievolių, pvz., neteikiantiems savo valstybėms narėms ir Komisijai duomenų, kuriuos reikalaujama pateikti pagal jų žvejybos leidimo sąlygas, turėtų būti taikomos sankcijos, numatytos Kontrolės reglamente ir NNN žvejybos reglamente (atitinkamais atvejais, įskaitant žvejybos leidimo neišdavimą);

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

55. apgailestauja, kad atliekant ankstesnius vadinamojo išorės laivyno dydžio apskaičiavimus buvo naudojamos skirtingos įtrauktinų laivų tipų apibrėžtys, dėl to esamų skaičių negalima palyginti, neįmanoma atlikti laivyno dydžio ir raidos laikui bėgant analizės ir taip smarkiai ribojamas skaidrumas; ragina Komisiją, deramai atsižvelgiant į atitinkamus šiaurės susitarimų ypatumus, parengti išorės laivyno apibrėžtį, kuri apimtų visus ne ES vandenyse veiklą vykdančius laivus, kad būtų galima atlikti palyginimą istoriniu aspektu;

56. pažymi, kad, nepaisant Bendrosios Viduržemio jūros žvejybos komisijos (angl. GFCM) vaidmens, ES ir trečiųjų šalių laivynams, žvejojantiems tuose pačiuose žvejybos rajonuose, taikomų taisyklių skirtumai kelia nemažų sunkumų ES žvejams; mano, jog ES turi dėti daugiau pastangų Viduržemio jūros baseine glaudžiau bendradarbiaujant su vietos institucijomis, regioninėmis organizacijomis, mokslo įstaigomis, stebėsenos įstaigomis ir šalių žuvininkystės klasteriais; mano, kad ES turi atlikti svarbų vaidmenį sprendžiant konfliktus tarp laivų Viduržemio jūros regione, ir prašo Komisijos apsvarstyti galimybę teikti paramą ir pagalbą žvejams, kurie dažnai patiria konfrontaciją su trečiųjų šalių laivais, bei glaudžiau bendradarbiauti su šalimis pietinėje Viduržemio jūros pakrantėje;

57. palankiai vertina tai, kad neseniai buvo paskelbti su ES vėliava plaukiojančių laivų, kuriems suteiktas leidimas žvejoti ne ES vandenyse, pavadinimai, ir primygtinai ragina Komisiją savaime skelbti tokią informaciją, įskaitant duomenis apie jų veiklą ir laimikį;

58. pažymi, kad skaidrumas – būtina žvejybos suinteresuotųjų subjektų, ypač specialistų, kurių pragyvenimas priklauso nuo žvejybos, dalyvavimo turint reikiamą informaciją ir konsultavimosi su jais sąlyga; mano, tokios konsultacijos ir dalyvavimas turėtų būti skatinami TŽPS, įskaitant derybas dėl susitarimų ir protokolų ir jų įgyvendinimą, paramos sektoriui paskirstymą ir naudojimą, RŽVO atliekamą darbą ir bendradarbiavimo vystymosi labai projektų taikymą;

59. pažymi, kad pagrindiniame reglamente yra nuostata, pagal kurią reikalaujama, kad laivai, kurie išbraukiami iš ES registro ir paskui vėl į jį įtraukiami, pateiktų informaciją apie savo veiklą prieš juos vėl įtraukiant į registrą; mano, kad šis reikalavimas turėtų būti sugriežtintas – Komisijai turi būti pateikiama visa informacija apie tai, su kokiomis vėliavomis plaukiojo laivas, ir ji turi būti įtraukta į Bendrijos žvejybos laivyno registro duomenų bazę prieš sutinkant įtraukti laivą į registrą;

60. pripažįsta ES atliktą darbą kovojant su NNN žvejyba, kuri kelia pavojų žuvų ištekliams ir sukuria nesąžiningą konkurenciją su teisėtais žvejais; pripažįsta, kad NNN žvejybos reglamentas padeda skatinti tausią žvejybą visame pasaulyje; mano, kad dėl ES esminio didžiausios pasaulyje žuvų rinkos vaidmens ji pajėgi užsitikrinti paramą kitų valstybių, įskaitant tas, su kuriomis ji sudariusi TŽPS, ir tarptautinių subjektų paramą, kad būtų užtikrintas bendras požiūris ir veiksminga pasaulinė kovos su NNN žvejyba sistema;

61. skatina sukurti bendrą tarptautinės visų tarptautiniuose vandenyse plaukiojančių laivų registravimo sistemą;

62. reikalauja, kad NNN žvejybos reglamentas būtų taikomas griežtai, objektyviai ir skaidriai, nediskriminuojant ir suderintai, siekiant skatinti vienodas veiklos sąlygas laivynams ir šalims, ir ragina Komisiją ir valstybes nares tai padaryti; taip pat mano, kad, siekiant užtikrinti sėkmingą reglamento įgyvendinimą, jis neturi būti priklausomas nuo trumpalaikių ES prekybos politikos interesų ar naudojamas ES subjektų kaip nesąžininga konkurencingumo didinimo priemonė;

63. ragina Komisiją išnagrinėti galimybę į NNN žvejybos reglamentą įtraukti nuostatas dėl darbo sąlygų;

64. pabrėžia, kad TŽPS taip pat reikėtų užtikrinti visišką jūrų žvejybos produktų atsekamumą;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

65. mano, kad dvišaliai ir daugiašaliai prekybos susitarimai, dėl kurių susiderėjo ES, turėtų skatinti sudaryti ekologiškai tvarias ir socialiai teisingas žuvininkystės produktų gamybos atitinkamose trečiojoje šalyse sąlygas taikant tinkamus kiekybinius ir kokybinius patekimo į ES rinką apribojimus, kad nebūtų pakenkta šiuo reglamentu pasiektai pažangai kovojant su NNN žvejyba; taip pat mano, kad šios sąlygos turi būti taikomos visiems žuvies produktams ar žuvininkystės kilmės produktams, parduodamiems Europos rinkoje, ir kad reikia užkirsti kelią į Europos rinką patekti visiems žuvies produktams ar žuvininkystės kilmės produktams, kuriais neužtikrinamas šių sąlygų arba vartotojų apsaugos reikalavimų laikymasis;
66. mano, kad vartotojams turėtų būti aiškios žuvų rinkimo ir doravimo ekonominės, socialinės ir ekologinės sąlygos;
67. siūlo į dvišalių ir daugiašalių prekybos susitarimų nuostatas įtraukti vienareikšmišką nuorodą į NNN žvejybos reglamentą ir joje išdėstytus standartus; pataria Komisijai pasiūlyti sustabdyti prekybinius santykius su trečiaja šalimi, kuri buvo apibūdinta kaip šalis, nurodyta NNN žvejybos reglamento 31 straipsnyje;
68. primygtinai ragina Komisiją į NNN žvejybos reglamentą įtraukti sistemą, panašią į Prekybos kontrolės ir ekspertizių sistemą (TRACES), kad būtų galima patikrinti ir sutikrinti duomenis apie laimikio sertifikatus ir laivus, arba nustatyti minimalią tikrintinų importuojamų perdirbtų produktų procentinę dalį;
69. mano, kad svarbu, jog šalys, kurios gavo geltonąją ar raudonąją kortelę, gautų išsamias rekomendacijas ir būtų prižiūrimos jų pastangos;
70. džiaugiasi, kad žvejybos laivai kaip pažeidžiami laivai buvo įtraukti į Operacijos ATALANTA veiklą, ir prašo toliau remti bei saugoti ES laivyno veiklą;
71. mano, kad JT derybose dėl naujo tarptautinio vandenynų valdymo nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose reikia siekti sukurti sistemą, kuri leistų tarptautinių jūrų vandenų išteklių tyrimus ir teisingą, tvarų ir atsargų naudojimą, įskaitant tolesnį darbą nustatant biologiškai svarbius jūrų rajonus siekiant sukurti darnų saugomų jūrų rajonų tinklą;
72. primena, kad Komisijos, kaip Sutarčių sergėtojos, pareiga užtikrinti, kad valstybės narės laikytųsi savo išsamaus patikrinimo išipareigojimų, susijusių su jų laivynų ir piliečių išorės veikla, ir ragina, kad ES atsižvelgtų į neseniai priimtą Tarptautinio jūrų teisės tribunolo patariamąją nuomonę, kurioje ES dvišalių susitarimų kontekste laikoma vėliavos valstybe;
73. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0119

Veikliosios medžiagos glifosato patvirtinimo galiojimo pratęsimas

2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos įgyvendinimo reglamento, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką pratęsimas veikliosios medžiagos glifosato patvirtinimo galiojimas ir iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas, projekto (D044281/01 – 2016/2624(RSP))

(2018/C 058/11)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos įgyvendinimo reglamento, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką pratęsimas veikliosios medžiagos glifosato patvirtinimo galiojimas ir iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas, projektą (D044281/01,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinanti Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB ⁽¹⁾, ypač į jo 20 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽²⁾, 11 ir 13 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ⁽³⁾, 7 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Europos maisto saugos tarnybos (EFSA) išvadą dėl veikliosios medžiagos glifosato, kaip pesticido, rizikos vertinimo tarpusavio peržiūros ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pasiūlymą dėl rezoliucijos,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 106 straipsnio 2 ir 3 dalis,
- A. kadangi šiuo metu iš visų herbicidų pasaulyje daugiausia pagaminama sisteminio herbicido glifosato; kadangi per pastaruosius 40 metų jo sunaudojimas padidėjo dramatiškai, t. y. 260 kartų (nuo 3 200 tonų 1974 m. iki 825 000 tonų 2014 m.) ⁽⁵⁾;
- B. kadangi glifosatas – neselektyvus herbicidas, sunaikinantis visus žolynus; kadangi jis veikia įsiterpdamas į vadinamąjį šikimato kelią, kuris taip pat aptinkamas dumbliuose, bakterijose ir grybuose; kadangi buvo nustatyta, kad glifosato komercinių formulių poveikis *Escherichia coli* ir *Salmonella enterica* serologiniam tipui *Typhimurium* lemia pakitusią reakciją į antibiotikų poveikį;

⁽¹⁾ OL L 309, 2009 11 24, p. 1.

⁽²⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽³⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

⁽⁴⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4302>.

⁽⁵⁾ <http://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/s12302-016-0070-0>

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- C. kadangi visame pasaulyje 76 proc. gifosato sunaudojama žemės ūkyje; kadangi jis taip pat plačiai naudojamas miškininkystėje, miestuose ir soduose;
- D. kadangi glifosato ir (arba) jo likučių buvo aptikta vandenyje, dirvožemyje, maiste ir gėrimuose bei nevalgomuose dalykuose, taip pat žmogaus organizme (pvz., šlapime ir motinos piene);
- E. kadangi visuomenė visų pirma patiria jo poveikį gyvendami šalia purškiamų teritorijų, naudodami daiktus namuose ir maitindamiesi; kadangi glifosato poveikis didėja didėjant bendram glifosato naudojimui; kadangi glifosato ir dažniausiai pasitaikančių jo koformulantų poveikį žmonių sveikatai reikia nuolat stebėti;
- F. kadangi pagal Reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 veiklioji medžiaga gali būti patvirtinta, tik jei ji nėra arba nebus priskirta 1A ar 1B kancerogenų kategorijai pagal Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 nuostatas, nebent veikliosios medžiagos poveikis žmonėms yra nedidelis arba augalui gresiančio rimto pavojaus negalima pašalinti kitomis turimomis priemonėmis;
- G. kadangi 2015 m. kovo mėn. Tarptautinė vėžio mokslinių tyrimų agentūra, remdamasi tuo, jog esama nedaug žmonių susirgimo vėžiu įrodymų (remtasi tikro faktinio poveikio atvejais), pakankamai laboratorinių gyvūnų susirgimo vėžiu įrodymų (grynojo glifosato tyrimai) ir svarių mechanistinės informacijos, susijusios su grynojo glifosato ir glifosato preparatų kancerogeniškumu (genotoksiškumu ir oksidaciniu stresu), įrodymų, glifosatą priskyrė prie galimai kancerogeninių poveikį žmonėms turinčių medžiagų (2A grupė);
- H. kadangi Tarptautinės vėžio mokslinių tyrimų agentūros naudoti kriterijai gali būti palyginti su 1B kategorijos kriterijais, nustatytais Reglamente (EB) Nr. 1272/2008;
- I. kadangi, nepaisant to, 2015 m. lapkričio mėn. Europos maisto saugos tarnyba (EFSA) baigė glifosato tarpusavio vertinimą ir padarė išvadą, kad mažai tikėtina, jog glifosatas gali kelti žmonėms kancerogeninį pavojų, ir įrodymai nėra pakankami, kad jis būtų priskirtas prie kancerogeniškų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008; 1
- J. kadangi [data] Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) .../..., kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką pratęsiamas veikliosios medžiagos glifosato patvirtinimo galiojimas ir iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas (toliau – įgyvendinimo reglamento projektas), remiantis BFR ir EFSA atliktu moksliniu vertinimu siūloma iki 2031 m. birželio 30 d., t. y. maksimaliai galimam laikotarpiui, leisti naudoti glifosatą taikant apribojimą vienam iš koformulantų, valstybėms narėms nustačius koformulantų, kurių neleidžiama įtraukti į augalų apsaugos produktų sudėtį, sąrašą ir netaikant jokių teisiškai privalomų jo naudojimo sąlygų ir taikant tik reikalavimą pateikti patvirtinamąją informaciją apie endokrininę sistemą ardančias savybes;
- K. kadangi Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 tikslas – užtikrinti aukštą žmonių ir gyvūnų sveikatos bei aplinkos apsaugos lygį ir pagerinti vidaus rinkos veikimą suderinant augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką taisykles bei kartu padidinti žemės ūkio produktyvumą;
- L. kadangi Reglamente (EB) Nr. 1107/2009 tvirtinama, kad jo „nuostatos grindžiamos atsargumo principu siekiant užtikrinti, kad į rinką pateiktos veikliosios medžiagos arba produktai nepakenktų žmonių ar gyvūnų sveikatai arba aplinkai“; kadangi jo tekste toliau tvirtinama, kad visų pirma „valstybėms narėms nedraudžiama taikyti atsargumo principo, jei moksliniu požiūriu abejojama, ar augalų apsaugos produktai, kuriuos leidžiama naudoti jų teritorijoje, nekelia pavojaus žmonių ar gyvūnų sveikatai arba aplinkai“;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- M. kadangi pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 13 straipsnio 2 dalį bet koks sprendimas dėl veikliosios medžiagos patvirtinimo / nepatvirtinimo / sąlyginio patvirtinimo grindžiamas Komisijos peržiūros ataskaitą ir „kitais su svarstomu klausimu pagrįstai susijusiais veiksniais ir atsargumo principu, jei tai susiję su Reglamento (EB) Nr. 178/2002 7 straipsnio 1 dalyje nustatytais sąlygomis“;
- N. kadangi Reglamento (EB) Nr. 178/2002 7 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „ypatingomis aplinkybėmis, kai, įvertinus turimą informaciją, yra nustatoma kenksmingo poveikio sveikatai galimybė, tačiau mokslas abejoja, laukiant tolesnės išsamesniam rizikos įvertinimui reikalingos mokslinės informacijos, gali būti priimtos laikinosios rizikos valdymo priemonės, užtikrinančios Bendrijos pasirinktą aukštą sveikatos apsaugos lygį“;
- O. kadangi Reglamente (EB) Nr. 178/2002 nustatytos sąlygos remtis atsargumo principu buvo akivaizdžiai įvykdytos atsižvelgiant į neišspręstus nesutarimus dėl glifosato kancerogeninių savybių;
- P. kadangi pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 14 straipsnio 2 dalį veikliosios medžiagos patvirtinimas gali būti atnaujintas ne daugiau kaip penkiolikos metų laikotarpiui; kadangi siekiant užtikrinti saugą patvirtinimo laikotarpis turi būti proporcingas galimai rizikai, patiriamai naudojant tokias medžiagas, tuo tarpu, priimant bet kokią sprendimą dėl patvirtinimo atnaujinimo, turėtų būti atsižvelgiama į patirtį, įgytą faktiškai naudojant augalų apsaugos produktus, kurių sudėtyje yra tų medžiagų, ir į visas mokslo ir technologijų naujoves;
- Q. kadangi Europos ombudsmenas savo sprendime 2016 m. vasario 18 d. byloje 12/2013/MDC dėl Komisijos taikomos augalų apsaugos produktų (pesticidų) registravimo ir pateikimo rinkai praktikos paragino Komisiją peržiūrėti savo požiūrį į rizikos mažinimo priemonių (sąlygų ir apribojimų) apibrėžtį ir įgyvendinimą siekiant įtraukti papildomus reikalavimus, kurių tikslas – užtikrinti, kad Komisija neišvengtų savo pareigos užtikrinti veiksmingą žmonių sveikatos, gyvūnų sveikatos ir aplinkos apsaugą leisdama valstybėms narėms visiškai savo nuožiūra spręsti dėl galimai nesaugių medžiagų rizikos mažinimo priemonių apibrėžties, atsižvelgiant į tai, kad standartiniai preparatai gali būti labai nevienodos sudėties ir kad galima abejoti tuo, ar teisiniu požiūriu juos galima apibrėžti kaip apskritai reikalaujančius rizikos mažinimo priemonių;
- R. kadangi į šį įgyvendinimo reglamento projektą vis dėlto nėra įtrauktos jokios teisiškai privalomos rizikos mažinimo priemonės, nepaisant to, kad beveik bet kokio glifosato naudojimo netiksliniams sausumos stuburiniams gyvūnams, įskaitant žinduolius ir paukščius, atvejais buvo nustatyta ilgalaikė rizika; kadangi naudojant neselektyvų herbicidą glifosatą žūsta ne tik nepageidaujami augalai, bet visi augalai, taip pat dumbliai, bakterijos ir grybai, todėl jis daro nepriimtina poveikį biologinei įvairovei ir ekosistemai; kadangi pats glifosatas neatitinka Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 4 straipsnio 3 dalies e punkto iii papunkčio nuostatų;
- S. kadangi keletas valstybių narių jau ėmėsi atsargumo priemonių siekdamos apsaugoti visuomenės sveikatą ir aplinką; kadangi, siekiant visose valstybėse narėse užtikrinti vienodo lygio apsaugą, patvirtinus veikliąją medžiagą Sąjungos lygmeniu reikėtų nustatyti aiškias ir teisiškai privalomas jos naudojimo sąlygas;
- T. kadangi EFSA, Komisijai paprašius, savo vertinime atsižvelgė į Tarptautinės vėžio mokslinių tyrimų agentūros, kuri glifosatą priskyrė prie galimai kancerogeninių poveikį žmonėms turinčių medžiagų, ataskaitą; kadangi EFSA vertinimas buvo pagrįstas daugybe įrodymų, įskaitant kai kuriuos Tarptautinės vėžio mokslinių tyrimų agentūros neįvertintus tyrimus, ir pagal EFSA dėl šios priežasties buvo padarytos skirtingos išvados;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- U. kadangi EFSA Pesticidų skyriaus vadovas, kuris buvo atsakingas už vertinimą, tam tikrus Tarptautinės vėžio mokslinių tyrimų agentūros neįvertintus tyrimus apibūdino kaip svarbius ir esminius; kadangi EFSA iki šiol atsisako paskelbti šiuos tyrimus, nes veikliosios medžiagos naudotojai yra pareiškę, kad atskleidus informaciją bus pažeisti jų komerciniai interesai; kadangi nepaskelbus tyrimų neįmanoma vykdyti nepriklausomos mokslinės priežiūros; kadangi EFSA nepateikė patikrinamo įrodymo, kad laikantis jos teisinio įpareigojimo pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 63 straipsnio nuostatas atskleidus informaciją būtų padaryta žala pramonės subjektams;
- V. kadangi pagal 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ⁽¹⁾ institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, jei informacijos atskleidimas pakenktų komercinių interesų apsaugai, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas; kadangi Tarptautinei vėžio mokslinių tyrimų agentūrai ir EFSA nesutariant tokiu visuomenei svarbiu klausimu kaip vėžys ir atsižvelgiant į sprendimo dėl glifosato patvirtinimo atnaujinimo / sąlyginio patvirtinimo atnaujinimo arba patvirtinimo neatnaujinimo visuotinę svarbą akivaizdu, kad esama viršesnio intereso paskelbti šiuos tyrimus;
- W. kadangi kyla ne tik rimtas susirūpinimas dėl glifosato kancerogeniškumo, bet ir abejonių dėl galimo veikimo būdo, susijusio su jo endokrininę sistemą ardančiomis savybėmis; kadangi nustatyta, kad glifosato pagrindu pagaminti preparatai yra ardo endokrininę sistemą žmogaus ląstelių linijose ir, neturint deramų mokslinių horizontaliųjų kriterijų, negalima atmesti endokrininio veikimo būdo; kadangi Komisija iki 2016 m. rugpjūčio mėn. pateiks endokrininę sistemą ardančių medžiagų apibrėžimo standartus;
- X. kadangi EFSA pažymėjo, jog susirūpinimą kelia tai, kad negalima atmesti endokrininio veikimo būdo, nes trūkstant duomenų vertinimas negalėjo būti atliktas iki galo; kadangi Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 II priedo 2.2 punkte visgi numatyta, kad veiklioji medžiaga patvirtinama tik jei pateikiamas išsamus dokumentų rinkinys; kadangi tai netgi dar svarbiau dėl to, kad Reglamente (EB) Nr. 1107/2009 numatyta, jog veiklioji medžiaga patvirtinama tik jei laikoma, kad ji neturi endokrininei sistemai kenkiančių savybių, kurios gali daryti neigiamą poveikį žmonėms, nebent tos veikliosios medžiagos poveikis žmonėms yra nežymus arba augalų sveikatai gresiančio didelio pavojaus neįmanoma išvengti kitomis turimomis priemonėmis;
- Y. kadangi Komisijai nedera spręsti šio didelio trūkumo klausimo remiantis patvirtinamaisiais duomenimis, kurie pateikiami priėmus sprendimą dėl pakartotinio patvirtinimo, nes patvirtinamųjų duomenų procedūra turėtų būti taikoma tik išimtiniais atvejais, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 II priedo 2 punkte, ir neturėtų būti siejama su duomenų reikalavimais, kurie buvo taikomi paraiškos pateikimo metu;
- Z. kadangi per du pastaruosius dešimtmečius sukaupta daugiau neigiamo poveikio įrodymų, pirmiausia susijusių su tuo, jog tikėtina, kad glifosatas veikia įvairias stuburinių grupes, įskaitant hepatorenalinius pažeidimus ir tai, kad glifosato chelatinis veikimas paveikė maistingųjų medžiagų balansą ⁽²⁾;
- AA. kadangi 2015 m. liepos mėn. valstybė narė atskaitos rengėja nurodė savo ketinimą Europos cheminių medžiagų agentūrai, kuri faktiškai yra su suderinta cheminių medžiagų klasifikacija susijusi mokslo institucija, pateikti dokumentų rinkinį dėl suderintos glifosato klasifikacijos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008; kadangi buvo tikimasi, kad jis bus pateiktas 2016 m. kovo pabaigoje; kadangi tikimasi, kad sprendimo priėmimo procesas truks 18 mėnesių;

⁽¹⁾ OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

⁽²⁾ <http://ehjournal.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12940-016-0117-0>.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- AB. kadangi glifosatas labai naudojamas desikacijai – kultivuojamiems augalams nupjauti iki derliaus, siekiant paspartinti jų brendimą ir palengvinti jų derliaus nuėmimą (angl. „green burndown“); kadangi ši praktika ne tik labai neigiamai veikia biologinę įvairovę, bet ir paprastai lemia gerokai didesnę liekanų kiekį galutinėje derliaus produkcijoje, taigi didesnis jų kiekis gali atsidurti žmonių suvartojamuose maisto produktuose ⁽¹⁾; kadangi taikant šią praktiką užteršiami ir apdorotų augalų šiaudai, taigi jie tampa nebetinkami gyvulių pašarui; kadangi neselektyvus herbicidų naudojimas šiais tikslais neleistinas nei žmonių sveikatos, nei aplinkos apsaugos požiūriais;
- AC. kadangi didžioji dalis genetiškai modifikuotų augalų atsparūs glifosatui ⁽²⁾; kadangi 56 proc. 2012 m. pasaulyje sunaudoto glifosato buvo skirta glifosatui atspariems genetiškai modifikuotiems augalams ⁽³⁾;
- AD. kadangi 2015 m. ir 2016 m. Europos Parlamentas nepritarė keturiems skirtingiems Komisijos įgyvendinimo aktų dėl produktų, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų kultūrų, kurie iš jų sudaryti arba pagaminti, pateikimo rinkai projektams ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾; kadangi visos šios kultūros buvo genetiškai modifikuotos, kad taptų atsparios glifosatui; kadangi trys iš šių kultūrų buvo genetiškai modifikuotos, kad taptų atsparios dar vienam herbicidui, suderinant keletą atsparumo savybių;
- AE. kadangi, kaip žinoma, pastaruosius 20 metų plačiai paplitęs glifosato taikymas glifosatui atsparioms kultūroms lėmė atsparių piktžolių atsiradimą, nes nuolatinis glifosato naudojimas pakankamai netaikant pakaitinių herbicidų ar piktžolių naikinimo praktikos pasirodė esąs labai palankus atsparioms piktžolėms evoliucionuoti; kadangi, reaguodamos į tai žemės ūkio biotechnologijų bendrovės vysto naujas herbicidus toleruojančias kultūrų savybes – tai įrodo trys iš keturių genetiškai modifikuotų kultūrų, kurioms pasipriešino Europos Parlamentas – o šis metodas gali lemti dar didesnę piktžolių atsparumą įvairiems veiksniams ⁽⁸⁾; kadangi šis laipsniškas nuodingų medžiagų didinimas netvarus;
- AF. kadangi tyrimai parodė, kad vykdant integruotą kenkėjų kontrolę, pagrįstą pasėlių įvairinimu, dirvos įdirbimo režimais, sėjos datomis ir mechaniniu piktžolių naikinimu, galima sumažinti herbicidų naudojimą kartu išsaugant derlių, be to, ji tvaresnė ir ekologiškesnė bei svariai prisideda prie biologinės įvairovės ⁽⁹⁾;

⁽¹⁾ <http://ehjournal.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12940-016-0117-0>.

⁽²⁾ <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738>.

⁽³⁾ <http://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/s12302-016-0070-0>.

⁽⁴⁾ 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2015 m. gruodžio 4 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2015/2279, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų kukurūzų NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2), kurie iš jų sudaryti arba kurie iš jų pagaminti (priimti tekstai, P8_TA(2015)0456).

⁽⁵⁾ 2016 m. vasario 3 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų sojų MON 87705 × MON 89788 (MON-877Ø5-6 × MON-89788-1), kurie iš jų sudaryti arba kurie iš jų pagaminti, projekto (priimti tekstai, P8_TA(2016)0040).

⁽⁶⁾ 2016 m. vasario 3 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo dėl leidimo pateikti į rinką produktus, kurių sudėtyje yra, jie susideda arba pagaminti iš genetiškai modifikuotų sojų FG72 (MST-FGØ72-2), pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 projekto (priimti tekstai, P8_TA(2016)0038).

⁽⁷⁾ 2016 m. vasario 3 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų sojų MON 87708 × MON 89788 (MON-877Ø5-9 × MON-89788-1), kurie iš jų sudaryti arba kurie iš jų pagaminti, projekto (priimti tekstai, P8_TA(2016)0039).

⁽⁸⁾ <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738>.

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/environment/integration/research/newsalert/pdf/herbicide_reduction_can_preserve_crop_yields_as_well_as_biodiversity_benefits_of_weeds_445na2_en.pdf.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

AG. kadangi Europos maisto saugos tarnyba (EFSA) 2015 m. nustatė, kad tam tikrų pesticidų, įskaitant glifosatą, didžiausios leidžiamosios liekanų koncentracijos nurodytas nustatymų skaičius yra daug mažesnis už skaičių, kurio reikia statistiškai pagrįstoms išvadoms padaryti; kadangi, remiantis EFSA duomenimis, ataskaitas teikiančios šalys turėtų išplėsti didžiausios leidžiamosios liekanų koncentracijos taikymui naudojamų analizės metodų taikymo sritį siekiant užtikrinti, kad nustatymo rodikliui ir didžiausios leidžiamosios liekanų koncentracijos viršijimo normai neturėtų įtakos mažas nustatymų skaičius arba duomenų iš tam tikrų šalių trūkumas ⁽¹⁾;

AH. kadangi 2016 m. kovo mėn. buvo atidėtas balsavimas Augalų apsaugos farmacinių produktų nuolatiniame komitete dėl įgyvendinimo reglamento, kuriuo pratęsimas veikliosios medžiagos glifosato patvirtinimo galiojimas, projekto;

AI. kadangi JAV Vyriausybės atskaitomybės biuras neseniai paskelbė rekomendaciją JAV Maisto ir vaistų administracijai įvertinti riziką ir paskelbti informaciją apie glifosato likučių poveikį visuomenės sveikatai;

1. mano, kad Komisijos įgyvendinimo reglamento projektas neužtikrina aukšto lygio žmonių ir gyvūnų sveikatos ir aplinkos apsaugos, pagal jį netaikomas atsargumo principas ir jis viršija Reglamente (EB) Nr. 1107/2009 numatytus įgyvendinimo įgaliojimus;

2. prašo Komisijos pateikti komitetui naują įgyvendinimo reglamento projektą, kad būtų geriau sprendžiamas tvaraus herbicidų, kurių sudėtyje yra glifosato, klausimas; ragina Komisiją rekomenduoti, kad valstybės narės visų pirma apribotų arba uždraustų glifosato pardavimą neprofesionaliems naudotojams, ir prašo Komisijos kartu su valstybių narių ekspertais įvertinti, kaip neprofesionalai naudoja augalų apsaugos produktus, ir pateikti pasiūlymų, rengti profesionalų mokymą ir sukurti jiems skirtus leidimus, teikti geresnę informaciją apie glifosato naudojimą ir nustatyti griežtus produktų, kurių sudėtyje yra veikliosios medžiagos glifosato, naudojimo prieš derliaus nuėmimą apribojimus;

3. ragina Komisiją pratęsti glifosato patvirtinimo galiojimą 7 metams; primena, kad pagal Reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 Komisija gali atšaukti veikliosios medžiagos patvirtinimą per jai suteikto leidimo galiojimo laikotarpį, jei nauji moksliniai įrodymai gali įrodyti, kad ji nebetenkina jos patvirtinimo kriterijų; ragina Komisiją ir valstybes nares greičiau parengti koformuliantų, kurių neleidžiama įtraukti į augalų apsaugos produktų sudėtį, sąrašą; teigiamai vertina tai, kad buvo uždrausta polietoksiluotą lajaus aminą naudoti produktuose, kurių sudėtyje yra glifosato;

4. ypač ragina Komisiją netvirtinti jokio glifosato naudojimo ne darbo tikslais;

5. ypač ragina Komisiją netvirtinti jokio glifosato naudojimo viešuosiuose parkuose, viešosiose žaidimų aikštelėse, viešuosiuose soduose ar greta jų;

6. ypač ragina Komisiją netvirtinti jokio glifosato naudojimo žemės ūkio tikslais, kai integruotų kenkėjų valdymo sistemų pakanka būtina piktžolių kontrolei vykdyti;

7. ragina Komisiją iš naujo įvertinti savo patvirtinimą prieš pateikiant Europos cheminių medžiagų agentūrai (ECHA) dokumentų rinkinį dėl suderintos glifosato klasifikacijos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008;

8. ragina Komisiją skubiai užtikrinti, kad remiantis, be kita ko, glifosato kancerogeniškumo moksliniais įrodymais, būtų peržiūrėtas bendras toksiškumas ir glifosato klasifikacija, taip pat, remiantis endokrininę sistemą ardančių cheminių medžiagų moksliniais horizontaliaisiais kriterijais, peržiūrėtos galimos endokrininę sistemą ardančios savybės;

⁽¹⁾ http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/4038.pdf

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

9. ragina Komisiją ir EFSA, atsižvelgiant į viršesnę visuomenės interesą atskleisti informaciją, nedelsiant paskelbti visus mokslinius įrodymus, kuriais buvo remtasi teigiamai klasifikuojant glifosatą ir teikiant pasiūlymą dėl patvirtinimo galiojimo pratęsimo; ragina Komisiją taip pat dėti visas būtinas pastangas siekiant sudaryti palankesnes sąlygas visapusiškam mokslinių įrodymų, naudojamų vykdant ES vertinimo procesą, atskleidimui;
 10. ragina Komisiją įgalioti savo Maisto ir veterinarijos tarnybą išbandyti ir stebėti glifosato likučius Sąjungoje pagamintuose maisto produktuose ir gėrimuose bei importuotoje produkcijoje;
 11. ragina Komisiją ir valstybes nares finansuoti mokslinius tyrimus ir inovacijas, susijusius su alternatyviais tvariais ir ekonomiškais kenksmingųjų organizmų kontrolės produktų sprendimais, siekiant užtikrinti aukšto lygio žmonių ir gyvūnų sveikatos ir aplinkos apsaugą;
 12. mano, kad siekiant užtikrinti pasitikėjimą Europos Sąjungos institucijose ir jų tarpusavio pasitikėjimą svarbu, kad Komisija deramai atsižvelgtų į šią rezoliuciją;
 13. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.
-

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0120

ES kintančioje pasaulinėje aplinkoje. Labiau tarpusavyje sujungtas, prieštaringesnis ir sudėtingesnis pasaulis**2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija „ES kintančioje pasaulinėje aplinkoje. Labiau tarpusavyje sujungtas, prieštaringesnis ir sudėtingesnis pasaulis“ (2015/2272(INI))**

(2018/C 058/12)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 3 straipsnio 1, 2 ir 5 dalis, į 21 straipsnį, ypač jo 1 dalį, 2 dalies h punktą ir 3 dalies antrą pastraipą, 8, 22, 24, 25, 26 straipsnius, 42 straipsnį, ypač jo 7 dalį, ir 46 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 222 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2003 m. Europos saugumo strategiją ir 2008 m. pranešimą dėl šios strategijos įgyvendinimo,
- atsižvelgdamas į vyriausiosios įgaliotinės ir pirmininko pavaduotojos pranešimą „Europos Sąjunga kintančioje pasaulinėje aplinkoje. Labiau tarpusavyje sujungtas, prieštaringesnis ir sudėtingesnis pasaulis“,
- atsižvelgdamas į bendrą Europos Komisijos ir vyriausiosios įgaliotinės komunikatą „ES visapusiškas požiūris į išorės konfliktus ir krizes“ (JOIN(2013)0030),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos saugumo darbotvarkė“ (COM(2015)0185),
- atsižvelgdamas į bendrą Komisijos ir vyriausiosios įgaliotinės komunikatą „Europos kaimynystės politikos peržiūra“ (JOIN(2015)0050),
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. gegužės 21 d. rezoliuciją dėl bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo (pagal Tarybos metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl bendros užsienio ir saugumo politikos) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. sausio 21 d. rezoliuciją dėl tarpusavio gynybos sąlygos (ES sutarties 42 straipsnio 7 dalis) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos 2013 m. gruodžio 19 ir 20 d. (EUCO 217/13) ir 2015 m. birželio 25 ir 26 d. (EUCO 22/15) išvadas, taip pat 2015 m. gegužės 18 d. Tarybos išvadas dėl BSGP (8971/15),
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 12 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2015/1835, kuriuo apibrėžiamas Europos gynybos agentūros statusas, būstinė ir veiklos nuostatai ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į bendrą Komisijos ir vyriausiosios įgaliotinės komunikatą „Europos Sąjungos kibernetinio saugumo strategija. Atvira, saugi ir patikima kibernetinė erdvė“ (JOIN(2013)0001),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos jūrų saugumo strategiją, kurią 2014 m. birželio 24 d. patvirtino Europos Sąjungos Taryba,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0213.⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0019.⁽³⁾ OL L 266, 2015 10 13, p. 55.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2010 m. NATO strateginę koncepciją ir į 2014 m. Velse vykusio NATO aukščiausiojo lygio susitikimo deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. gruodžio 17 d. rezoliuciją dėl metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2014 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į ES strateginę programą ir veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje, kuriuos Užsienio reikalų taryba patvirtino 2012 m. birželio 25 d.,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. gruodžio 17 d. rezoliuciją „Ginklų eksportas. Bendrosios pozicijos 2008/944/BUSP įgyvendinimas“ ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į JT Generalinės Asamblėjos 2015 m. rugsėjo mėn. patvirtintą Darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m. ir į Paryžiaus klimato susitarimą,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto nuomonę (A8–0069/2016),
- A. kadangi daugelis šiuo metu ES kylančių ir ateityje kiliančių iššūkių ir grėsmių yra sudėtingi ir tarpusavyje susiję, juos sukelia valstybiniai ir nevalstybiniai subjektai ir jie atsiranda tiek bendrų sienų ribojamos teritorijos viduje, tiek už jos ribų; kadangi reikia kartu atsižvelgti į vietas, regionines ir pasaulines aplinkybes; kadangi norint aktyviai, kolektyviai ir veiksmingai reaguoti į šiuos iššūkius, apsaugoti ES vertybes ir visuomenės modelį, padaryti ES efektyviai ir labiau strategine veikėja ir prisidėti prie pasaulinio saugumo reikalinga stipri politinė ES ir jos valstybių narių valia ir vadovavimas siekiant imtis ryžtingų bendrų veiksmų; kadangi tokie pokyčiai turi būti parengti ES visuotinės užsienio ir saugumo politikos strategijos nuostatomis apibrėžiant ES, kaip tarptautinės veikėjos, politinių ambicijų lygį;
- B. kadangi ES turi pripažinti visą savo artimiausios strateginės aplinkos pablogėjimo mastą ir ilgalaikes to pasekmes; kadangi tai, jog daug krizių vyksta tuo pat metu ir jos vis dažniau daro tiesioginį poveikį ES teritorijoje, reiškia, kad nė viena valstybė narė į jas negali reaguoti viena ir kad Europos gyventojai turi kartu vykdyti savo pareigas, siekdami užtikrinti savo saugumą;
- C. kadangi 2003 m. Europos saugumo strategijoje nustatytos grėsmės – terorizmas, masinio naikinimo ginklai, regioniniai konfliktai, valstybės nefunkcionavimas ir organizuotas nusikalstamumas – vis dar išlieka aktualios; kadangi šiandien ES susiduria su tam tikromis rimtomis ir nenumatytomis papildomomis užduotimis, kaip antai revizionistinių jėgų bandymai jėga pakeisti sienas pažeidžiant tarptautinę teisę ir mesti iššūkį taisyklėmis pagrįstai pasaulinei tvarkai, klimato kaita, lėtas ekonomikos augimas, labai dideli migrantų ir pabėgėlių srautai ir didžiausia pabėgėlių krizė po Antrojo pasaulinio karo, jau neminint technologinės plėtros kosmoso ir kibernetikos srityse, finansinių nusikaltimų, branduolinių ginklų platinimo ir ginklavimosi varžybų, hibridinio ir asimetrinio karo ir grėsmių;
- D. kadangi Europos saugumo struktūra grindžiama Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacija (ESBO); kadangi ES yra pagrindinė veikėja ESBO;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0470.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0472.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- E. kadangi regioninio saugumo pablogėjimo aplinkybėmis ES privalo teikti pirmenybę padėties stabilizavimui artimiausiose kaimyninėse šalyse, bet turi neatsisakyti savo pasaulinių įsipareigojimų; kadangi saugumo krizes prie ES slenksčio apsunkina ir formuoja pasaulinės tendencijos ir, atvirkščiai, veiksmingas regioninio saugumo valdymas yra išankstinė ES gebėjimo veikti pasauliniu mastu prielaida;
- F. kadangi Europos Vadovų Taryba 2015 m. birželio 26 d. vyriausiajai įgaliotinei pavedė tęsti strateginių svarstymų procesą, kad, glaudžiai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, būtų parengta ES visuotinė užsienio ir saugumo politikos strategija, kuri iki 2016 m. birželio mėn. turi būti pateikta Europos Vadovų Tarybai;
- G. kadangi norint, kad ES greitai ir veiksmingai reaguotų į grėsmes, reikalingas didelis valstybių narių solidarumas, įveikiant kliūtis ir atsikratant uždaro mąstymo institucijose, taip pat Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) užsienio atstovybėse ir valstybėse narėse ir skiriant pakankamai lanksčių biudžeto išteklių ES interesų pasiekimui remti; kadangi veiksmingai Europos strategijai paremti visų pirma reikia stiprios politinės valios ir kad valstybės narės suvoktų bendrą tikslą – sukurti ir taikyti tikras Europos priemones;
- H. kadangi įvairias grėsmes atskirose valstybėse narėse būtina suvokti kaip grėsmes visai Sąjungai, skatinančias tvirtą valstybių narių vienybę, solidarumą ir nuoseklią bendrą užsienio ir saugumo politiką;
- I. kadangi visapusiškas požiūris ir nuoseklus bei koordinuotas ES išorės ir vidaus politikos priemonių naudojimas turėtų būti naujos strategijos esminiai elementai; kadangi, kuriant ES visuotinę strategiją, ES ginklų eksportas negali būti laikomas tiesiogiai susijęs su ES saugumo interesais ir reikėtų atsižvelgti į Bendrąją poziciją 2008/944/BUSP; kadangi ES pagrindinis tikslas – propaguoti savo vertybes, taip prisidedant prie taikos išsaugojimo, saugumo užtikrinimo, tvaraus planetos vystymosi, tautų solidarumo ir tarpusavio pagarbos; kadangi, kai ES imasi priemonių savo vidaus ir išorės politikai įgyvendinti, negalima neatsižvelgti į šiuos pagrindinius tikslus; kadangi net tuo atveju, kai ES imasi veiksmų savo komerciniams interesams remti, ji visada privalo stengtis užtikrinti, kad jos veiksmai atitiktų tikslų, susijusių su taikos palaikymu ir žmogaus teisių apsauga, siekį;
- J. kadangi ES tokioje permainingoje ir nenuspėjamoje tarptautinėje aplinkoje turi turėti strateginę autonomiją, kuri jai leistų užtikrinti savo saugumą ir propaguoti savo interesus ir vertybes;
- K. kadangi ES visuotinėje strategijoje pagrindinį dėmesį reikia skirti žmonių saugumui ir reikia visapusiškai atsižvelgti į lyčių aspektą saugumo srityje ir į JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1325;
- L. kadangi nuo tada, kai 2003 m. buvo priimta Europos saugumo strategija, ES nusistatė tikslą užtikrinti, kad tarptautinė tvarka būtų pagrįsta veiksmingu daugiašališkumu bei tarptautinės teisės taisyklėmis;
- M. kadangi nauja strategija turi būti suderinta su Darnaus vystymosi darbotvarke iki 2030 m.;
- N. kadangi būsima strategija turėtų būti įvertinama metinėse įgyvendinimo ataskaitose ir apimti toliau išvardytus tikslus, kurie turėtų būti detalizuojami pagalbinėse strategijose numatant konkrečias nuostatas įvairioms veiklos sritims;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

Ginti Europos Sąjungą

1. pažymi, kad Europos Sąjungos tikslas yra skatinti taiką, savo vertybes ir žmonių gerovę, taip pat užtikrinant Sąjungos piliečių ir teritorijos saugumą; pabrėžia, kad Sąjungos išorės veiksmai vykdomi vadovaujantis ES sutarties 21 straipsnyje įtvirtintais principais; pabrėžia, kad todėl ES turi užtikrinti savo vidinį ir išorinį atsparumą, gebėjimą numatyti prognozuojamus iššūkius ir grėsmes, užkirsti jiems kelią ir juos spręsti ir būti pasiruošusia greitai imtis veiksmų neprognozuojamų krizių atvejais, taip pat turi užtikrinti gebėjimą atsigauti po įvairių rūšių išpuolių ir garantuoti energijos ir žaliavų tiekimo saugumą, tuo pat metu atsižvelgdama į klimato kaitos poveikį, kurio problemą reikia nedelsiant spręsti ES imantis pagrindinio vaidmens vykdant pasaulinius klimato kaitos veiksmus ir skatinant darnų vystymąsi;

2. mano, kad norint reaguoti į kintančią padėtį pasaulyje, ES strategija turi būti grindžiama:

a) grėsmių ir iššūkių bei jų prioritetų nustatymu;

b) reagavimo į juos veiksmų apibrėžimu;

c) reikiamų išteklių nustatymu;

3. pabrėžia, kad kiekvienos valstybės narės sienos yra Sąjungos sienos ir, kaip tokios, turi būti saugomos;

4. mano, kad pagrindinis ES, kaip pasaulinės veikėjos, vaidmuo yra puoselėti tarptautiniuose žmogaus teisių aktuose įtvirtintus principus, ypač žmogaus teisių visuotinumą ir nedalumo principus; taigi mano, kad žmogaus teisės privalo būti prasmingai įtrauktos į naują visuotinę strategiją, kad būtų visapusiškai įgyvendinta ES strateginė programa, ES žmogaus teisių gairių ir veiksmų planas žmogaus teisių ir demokratijos srityje; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad reikia visuomet konsultuotis su ES, valstybės narės ir trečiosios valstybės pilietine visuomene, kad būtų sudarytos galimybės, naudojant specialistų ir žmogaus teisių gynėjų patirtį ir sukauptas žinias, rinkti informaciją, reikalingą ES užsienio ir saugumo politikai, ir tą politiką gerinti; ragina ES ir valstybes nares užtikrinti, kad ES užsienio politikoje būtų patvirtintas strateginis požiūris į žmogaus teises, pabrėžiant konkrečius veiksmus ir rezultatus ir demonstruojant ES įsipareigojimo puoselėti žmogaus teises skirtingose šalyse ir regionuose nuoseklumą, nepaisant saugumo, užsienio politikos, prekybos, energijos, pagalbos ir kitų sričių sunkumų;

5. mano, kad labai svarbu nustatyti visų 28 ES valstybių narių tikrus bendrus užsienio politikos interesus visuose pasaulio regionuose ir visose atitinkamose politikos srityse; be to, pabrėžia, kad jau vien užtikrinus, kad šie bendri interesai būtų matomi, ES, kaip užsienio reikalų srities veikėja, labai sustiprėtų; prašo vyriausiosios įgaliotinės ir pirmininko pavaduotojos pavesti EIVT nustatyti tokius konkrečius interesus ir padėti apibrėžti strateginius ir veiklos tikslus, kurie tiesiogiai gali duoti konkrečių rezultatų;

6. mano, kad Jungtinės Valstijos yra pagrindinė ES strateginė partnerė; pažymi, kad ES ir jos valstybės narės turi būti vieningesnės ir pasirengusios prisiimti didesnę atsakomybę už savo bendrą saugumą ir teritorinę gynybą, mažiau priklausydamos nuo Jungtinių Valstijų, ypač Europos kaimynystėje; pabrėžia, kad transatlantinis aljansas privalo išlikti esminiu pasaulinės taisyklėmis pagrįstos sistemos ramsčiu; todėl ragina ES ir valstybes nares padidinti savo gynybinius pajėgumus, kad būtų pasirengta reaguoti į įvairiausias civilines, karines ir hibridines grėsmes ir riziką, bendradarbiaujant su NATO, ir visapusiškai pasinaudoti Lisabonos sutarties nuostatomis dėl bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP);

7. todėl primygtinai ragina ES stiprinti nuoseklų ir struktūruotą bendradarbiavimą gynybos mokslinių tyrimų, pramoninės bazės ir kibernetinės gynybos srityse, telkiant išteklius ir jais dalijantis ir įgyvendinant kitus bendradarbiavimo projektus, kad nacionaliniai gynybos biudžetai būtų naudojami veiksmingiau, siekiant bendro 2 proc. gynybos išlaidų moksliniams tyrimams tikslo, ir kitoje daugiametėje finansinėje programoje (DFP) numatyti ES finansuojamą gynybos mokslinių tyrimų ir technologijų programą; mano, kad reikia stiprinti Europos gynybos agentūros (EGA) vaidmenį ir didinti

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

jos išteklius, kad būtų sudarytos sąlygos jai veikti efektyviau; taip pat mano, kad valstybės narės turėtų priimti didesnę atsakomybę už skubiai reikalingų ES pajėgumų kūrimą ir prisidėti prie ES strateginės autonomijos, didinti savo išlaidas kariniams moksliniams tyrimams pasitelkdamos EGA ir stiprinti Europos gynybos pramoninę ir technologinę bazę (EGPTB) ir Europos gynybos rinką (EGR); ragina valstybes nares skaidriau ir atskaitingiau naudoti saugumui ir gynybai skirtus biudžetus; taip pat ragina valstybes nares užtikrinti atitinkamus pajėgumus užduotims, numatytoms ES sutarties 43 straipsnyje, vykdyti, be kita ko, įgyvendinant atitinkamas JT taikos palaikymo misijas; be to, mano, kad būtina gerinti europietiškus žvalgybos mainus ir sukurti iš tiesų europietiškus žvalgybos ir prognozavimo pajėgumus su atitinkamu priežiūros mechanizmu;

8. ragina vyriausiąją įgaliotinę ir pirmininko pavaduotoją spręsti klausimą dėl aiškumo stygiaus, susijusio su tarpusavio gynybos sąlyga, numatyta pagal ES sutarties 42 straipsnio 7 dalį, ir apibrėžti jos taikymo gaires ir procedūras, kad valstybės narės galėtų veiksmingai reaguoti, kai šia sąlyga bus remiamasi;

9. griežtai kritikuoja Komisiją, kad ji laiku neįvykdė 2013 m. Europos Vadovų Tarybos jai pavestų užduočių, susijusių su planuojamomis gairėmis dėl visapusiškos ES masto tiekimo saugumo tvarkos, su planuojama žaliaja knyga dėl gynybos ir saugumo pramonės pajėgumų kontrolės, su viešųjų pirkimų gynybos ir saugumo srityje stebėseną, taip pat su tarpvyriausybiniiais pardavimais gynybos sektoriuje;

10. atkreipia dėmesį į 2015 m. spalio 12 d. Tarybos sprendimą (BUSB) 2015/1835; ragina Europos gynybos agentūros vadovą ir vyriausiąją įgaliotinę ir pirmininko pavaduotoją informuoti Parlamentą, kaip šis Tarybos sprendimas atspindi Parlamento nuolat kartojamą požiūrį, kad reikia stiprinti EGA iš Sąjungos biudžeto finansuojant jos darbuotojus ir einamąsias išlaidas;

11. mano, kad pagrindinis tikslas turėtų būti orientavimasis į nuolat sutelktus daugiašalius karinius dalinius, bendrų gynybos pajėgų kūrimą ir bendros gynybos politikos formavimą ir taip galiausiai bus pereita prie Europos gynybos sąjungos; šiuo požiūriu prašo sukurti nuolatinį ES karinį štabą, kad būtų padidinti kariniai krizių valdymo pajėgumai ir užtikrintas nenumatytų atvejų planavimas ir pajėgų bei įrangos sąveika; ragina valstybes nares sustiprinti bendradarbiavimą gynybos srityje bendru, dvišaliu ar regioninių branduolių lygmenimis; remia Baltosios knygos dėl ES gynybos, grindžiamos ES visuotine strategija, patvirtinimą;

12. mano, kad dabartinis ES sutarties 42 straipsnio 7 dalies aktyvavimas turėtų veikti kaip katalizatorius siekiant išnaudoti visų su saugumu ir gynyba susijusių Sutarties nuostatų potencialą;

13. pabrėžia, kad itin svarbu stiprinti ES ir NATO bendradarbiavimą, kuriuo turėtų būti užtikrinamas operacijų koordinavimas, ir remia ES pajėgumų, kurie papildytų NATO teritorinės gynybos srityje ir sugebėtų savarankiškai vykdyti intervencijos operacijas už ES sienų, kūrimą; pabrėžia, kad įgyvendinant BSGP turėtų būti sustiprintas NATO europinis ramstis ir užtikrinama, kad Europos valstybės, kurios yra NATO narės, iš tikrųjų laikytųsi savo NATO įsipareigojimų; siūlo sujungti ES kovinių grupių ir NATO reagavimo pajėgų koncepcijas; primena, kad kariniai įnašai turėtų būti pagrįsti ES valstybių narių solidarumo principu;

14. pabrėžia, kad ginklų eksporto kontrolė yra sudėtinė ES užsienio ir saugumo politikos dalis ir ją vykdančiam turi būti vadovaujama ES sutarties 21 straipsnyje įtvirtintais principais, visų pirma demokratijos ir teisinės valstybės skatinimo, taikos išsaugojimo, konfliktų prevencijos ir tarptautinio saugumo stiprinimo principais; primena, kad nepaprastai svarbu užtikrinti suderinamumą tarp ginklų eksporto ir ES kaip pasaulinės žmogaus teisių gynėjos patikimumo; yra tvirtai įsitikinęs, kad veiksmingesnis Bendrosios pozicijos aštuonių kriterijų įgyvendinimas būtų svarbus indėlis į ES visuotinės strategijos plėtojimą;

15. ragina valstybes nares laikytis Bendrosios pozicijos dėl ginklų eksporto ir nutraukti prekybą ginklais su trečiosiomis šalimis, kurios neatitinka nurodytų kriterijų;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

16. remia visuotinių bendrų sričių, pvz., jūrų, oro, kosmoso ir kibernetinės erdvės, veiksmingo valdymo tolesnį stiprinimą;

17. atkreipia dėmesį į tai, kad technologijų vaidmuo mūsų visuomenėse auga ir kad įgyvendinant ES politiką turėtų būti reaguojama į greitus technologinės plėtros pokyčius; šiuo požiūriu pabrėžia, kad internetas ir technologijos gali atlikti esminį įgalinantį vaidmenį siekiant vystymosi, demokratizacijos ir piliečių emancipacijos visame pasaulyje, ir todėl atkreipia dėmesį į tai, jog svarbu, kad ES dėtų pastangas siekdama propaguoti ir užtikrinti laisvą ir atvirą internetą ir apsaugoti skaitmenines teises;

18. pabrėžia, kad technologijų poveikis taip pat turėtų būti atspindėtas visuotinėje strategijoje ir kibernetinio saugumo iniciatyvose, o žmogaus teisių padėties gerinimas, jeigu taikytina, turėtų būti integruotas į visas ES politikos priemones ir programas kaip sudedamoji dalis siekiant daryti pažangą žmogaus teisių apsaugos ir demokratijos, teisinės valstybės, gero valdymo ir taikaus konfliktų sprendimo skatinimo srityje;

Stabilizuoti platesnio kaimyninio ES regiono šalis

19. mano, kad siekdama būti veiksmingesnė ir patikimesnė pasaulinė veikėja ES turėtų priimti didesnę atsakomybę ir dėmesį sutelkti į saugumo vakuumo artimiausioje ir platesnėje kaimynystėje panaikinimą ir stabilumo ir gerovės sąlygų, grindžiamų teisinės valstybės principu ir pagarba žmogaus teisėms, sukūrimą, o tai būtinai reiškia, kad reikia šalinti dabartinių karų ir konfliktų, migracijos srautų ir pabėgėlių krizės pagrindines priežastis;

20. yra įsitikinęs, kad ES turėtų aktyviau imtis diplomatijos veiksmy padėčiai deeskaluoti, ypač pietinėse kaimyninėse šalyse; mano, kad naujoje strategijoje reikėtų numatyti būdus, kaip ES galėtų pasinaudoti neseniai su Iranu sudarytu susitarimu dėl branduolinės programos ir skatinti tolesnį pasitikėjimo stiprinimą ir kitus su saugumu susijusius regioninius susitarimus, kurie, be to, galėtų būti pagrįsti pačios Europos patirtimi sudarant regioninius saugumo susitarimus, pvz. įsteigiant Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Konferenciją (ESBK) ir pasirašant tokius susitarimus kaip Helsinkio baigiamasis aktas;

21. laikosi nuomonės, kad, siekdama kurti stabilumą ir taiką ir propaguoti žmonių saugumą, teisinę valstybę ir pagarbą žmogaus teisėms bei demokratizacijai, ES turėtų vykdyti savo su plėtra ir integracija susijusius įsipareigojimus, grindžiamus politika, kuria puoselėjamas ekonomikos augimas ir įtrauki visuomenė, ir toliau bendradarbiauti su labai glaudžiai asocijuotomis šalimis vykdant naujai persvarstytą Europos kaimynystės politiką (EKP); primena, kad pagal ES sutarties 49 straipsnį kiekviena Europos valstybė gali pateikti prašymą tapti Europos Sąjungos nare, jei ji atitinka Kopenhagos kriterijus, kurie yra nustatyti ir nediskuotini, ir laikosi demokratijos ir pagarbos pagrindinėms laisvėms ir žmogaus bei mažumų teisėms principų bei užtikrina teisinės valstybės principo taikymą; laikosi nuomonės, kad ES visuomet turėtų išlaikyti suderintus ir nuoseklius santykius su savo rytinėmis ir pietinėmis kaimyninėmis šalimis;

22. mano, kad vykstant dabartinei pabėgėlių krizei reikia numatyti holistinį Europos požiūrį ir skubius suderintus veiksmus, naudojant vidaus ir išorės priemones; ragina, remiantis bendrais principais ir solidarumu ir deramai atsižvelgiant į žmogaus teises ir žmonių saugumą, parengti ilgalaię strategiją ir tvariai valdyti prieglobsčio, migracijos ir readmisijos politikos priemones; ragina sustiprinti Šengeno sistemą, Europos sienų ir pakrančių apsaugos pajėgas ir FRONTEX; atsižvelgdamas į tai, prašo Komisijos pasiūlyti veiksmingų ir tvarių sprendimų; mano, kad šiuo požiūriu ES turėtų skatinti praktiškesnį ir visapusiškesnį požiūrį siekiant padėti Afrikos, Artimųjų Rytų šalims ir nestabilioms šalims ir regionams, kuriems gresia karas;

23. mano, kad įtrauki daugiašalė diplomatija koordinuojant ir vadovaujant vyriausiajai įgaliotinei ir pirmininko pavaduotojai yra itin svarbi priemonė sprendžiant konfliktus ir valdant krizes kaimyninėse šalyse ir pasaulyje; pabrėžia, kad reikia numatyti labiau strateginę kryptį, užtikrinti nuoseklumą ir teigiamą sinergiją tarp išorės veiksmų politikos ir vidaus politikos, kurios yra vis labiau susietos, ES lygmeniu, tarp valstybių narių ir tarp EIVT ir Komisijos;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

Stiprinti daugiašalį pasaulio valdymą

24. mano, kad ES turėtų būti konstruktyvi ir atspari pasaulinė veikėja, dėmesį sutelkianti į regionus, turinti reikiamas civilines ir karines priemones, ir siekti būti taisyklės nustatančia veikėja, remiančia ir stiprinančia veiksmingą daugiašalį pasaulinį valdymą tam, kad būtų stiprinama demokratija, geras valdymas, teisinė valstybė ir žmogaus teisės; pabrėžia, kad BSGP yra pagrindinė priemonė siekiant užkirsti kelią krizei ir ją spręsti;

25. ragina ES institucijas ir valstybes nares vykdant išorės veiksmus laikytis visapusiško, bendro ir integruoto požiūrio ir atsižvelgti į glaudžią vidaus ir išorės saugumo sąsają; atsižvelgdamas į tai, ragina ES plėtoti saugumo, vystymosi, prekybos, žmogaus teisių, demokratijos skatinimo veiklos ir ES išorės veiksmų sąveiką ir pasiekti, kad šios politikos sritys būtų jos visuotinės strategijos dalimi; pabrėžia, jog reikia užtikrinti, kad ES veiksmai prekybos srityje taip pat padėtų siekti tikslų, susijusių su ginklų neplatiniu, taikos propagavimu ir žmogaus teisių apsauga;

26. primena, kad energetinis saugumas bus labai svarbus ES vidaus vystymuisi ir ryšiams su vietos, regiono ir tarptautiniais partneriais, ir kad tokio saugumo vaidmuo vis didės; ragina skubiai ir visapusiškai įvykdyti penkis energetikos sąjungos uždavinius; mano, kad ES strategiškai labai svarbu suteikti Komisijai prerogatyvą bendrai derėtis dėl visų sutarčių dėl energijos tiekimo iš trečiųjų šalių ir dėl jos gamybos tose šalyse ir bendrai tokias sutartis pasirašyti;

27. pabrėžia, kad reikia valstybių narių politinės valios, kad būtų parodytas didesnis lankstumas BSGP klausimais ir kad šioje srityje būtų suteiktas tikras postūmis; remia Gynybos ministrų tarybos įsteigimą, taip pat reguliarius Europos Vadovų Tarybos susitikimus gynybos klausimais; primygtinai ragina to pageidaujančias valstybes nares pradėti nuolatinį struktūrizuotą bendradarbiavimą gynybos srityje; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad reikia šalinti struktūrinius apribojimus, ypač susijusius su poreikių, (civilinių ir karinių) pajėgumų ir bendro finansavimo vertinimu; mano, kad naudojimasis nuolatinio struktūrizuotu bendradarbiavimu gynybos srityje ir ES sutarties 44 straipsnio nuostatomis yra instituciniai metodai, labiausiai pritaikyti siekiant, kad ši bendra politika būtų plėtojama vadovaujantis realistiniu požiūriu;

28. pritaria principui, kad ES valstybės narės turėtų išpareigoti iki 2024 m. bent 2 proc. savo BVP panaudoti išlaidoms gynybai siekiant sukurti reikiamus ir pakankamus civilinius ir karinius pajėgumus, kad būtų pasiekti BUSP / BSGP tikslai, o kartu, bendrai vystantis ir bendradarbiaujant, didinti masto ekonomiją ir mažinti valstybių narių skirtumus;

29. pabrėžia, kad, norint užtikrinti visuotinę taisyklėmis paremtą tvarką, būtina stiprinti bendradarbiavimą su pasauliniais ir regioniniais veikėjais sprendžiant pasaulinių grėsmių klausimus ir įveikiant sunkumus; mano, kad konkrečių sektorių klausimų sprendimo srityje bendradarbiaujant su suinteresuotais regioniniais subjektais sudaromos sąlygos dalytis Europos vertybėmis ir prisidedama prie ekonomikos augimo ir vystymosi; primena, kad pasaulinių grėsmių priežastys dažnai būna vietinės ir todėl jas šalinant turi dalyvauti vietos subjektai; pažymi, kad taip pat nepaprastai svarbu užmegzti glaudesnius santykius su nevalstybiniais subjektais, vietos ir regionų vyriausybėmis ir pilietinės visuomenės atstovais, siekiant užtikrinti visapusišką požiūrį į pasaulines problemas, pvz., klimato kaitą ir terorizmą, ir kad reikia persvarstyti ES partnerystės sudarymo ir apibrėžimo būdus, siekiant didinti partnerių atsakomybę ir toliau atsižvelgti į įvairių suinteresuotųjų šalių požiūrį;

30. mano, kad bendradarbiavimas su pagrindiniais pasauliniais ir regioniniais subjektais – valstybėmis, organizacijomis ir institucijomis – turi būti grindžiamas pagrindiniais Sąjungos principais ir strateginiais interesais, pagarba tarptautinei teisei ir nustatytas bendrais tikslais ir interesais, atsižvelgiant į jų strateginę reikšmę ir galimą indėlį siekiant atremti pasaulines grėsmes ir iššūkius; mano, kad strateginiai jungiamieji projektai gali atlikti nepaprastai svarbų vaidmenį kuriant stiprius ir stabilius santykius su pagrindiniais Europos partneriais;

31. ragina intensyviau bendradarbiauti su regiono valstybėmis ir struktūromis siekiant tvarios sąveikos taikos, saugumo, konflikto prevencijos ir krizių valdymo klausimais ir teikti didesnę paramą šalims, kurios patiria labai didelį spaudimą dėl regioninių krizių, įskaitant dalyvavimą kuriant atsparias ir stabilias institucijas ir įtraukia visuomenę, kad prekybos ir sektorių susitarimais būtų daroma įtaka skatinant saugumą, stabilumą ir gerovę ir būtų įgyvendinamos išsamios regioninės strategijos;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

32. apgailestauja dėl to, kad autokratiniais ir represiniais režimams vis geriau pavyksta pažeisti žmogaus teises ir kliudyti jų laikytis, trukdyti vystymuisi, demokratijai ir aktyvios pilietinės visuomenės raidai; primygtinai ragina vyriausiąją įgaliotinę ir pirmininko pavaduotoją, rengiant visuotinę strategiją, atsižvelgti į šią neigiamą pasaulinę tendenciją;

33. pažymi, kad Sąjungos gerovę sąlygoja jos gebėjimas išlikti novatoriška, konkurencinga ir pasinaudoti sparčiai besivystančios pasaulinės ekonomikos teikiamomis galimybėmis; laikosi nuomonės, kad ES turi nuosekliai naudotis visomis savo politikos priemonėmis, kad sukurtų palankias išorines sąlygas tvariam Europos ekonomikos augimui; mano, kad ES turi būti suinteresuota ir aktyvi veikėja, visame pasaulyje skatinanti laisvą ir sąžiningą prekybą ir investicijas, saugius prekybos kanalus ir didesnes galimybes patekti į rinką ir, skatindama aukštus reguliavimo ir valdymo standartus, sauganti pasaulinės finansų sistemos stabilumą;

34. pažymi, kad, norėdama pasiekti šiuos tikslus, ES turi stiprinti savo bendradarbiavimą su reformuotomis JT, imtis daryti įtaką ir rengti pasiūlymus dėl veiksmų pasauliniuose forumuose dėl tų sričių, kurios susiję su ES strateginiais interesais ir saugumu, valdymo ir turi stiprinti savo partnerystes su kitais pasauliniais ir regioniniais veikėjais, atnaujinti strategines partnerystes ir paversti jas veiksmingomis politikos priemonėmis, įskaitant partnerystes su nevalstybiniais subjektais; mano, kad ES taip pat turi stiprinti Europos diplomatiją ir didinti savo veiklos pajėgumus siekiant užkirsti kelią konfliktams, remti demokratiją ir taiką, valdyti krizes ir kurti aljansus pasitelkus tarpininkavimą ir dialogą, taip pat skatinti pilietinę visuomenę ir suteikti jai galių; skatina glaudesnę ES ir JT, taip pat ES ir Afrikos Sąjungos (AS) bendradarbiavimą vykdant taikos paramos operacijas; pabrėžia, kad konfliktų sprendimo metodai turėtų būti kuo labiau pagrįsti daugiašaliais sprendimais, dėl kurių susitarta, tinkamai atsižvelgiant į daugybę aspektų, kuriuos turi apimti tokios intervencijos taikos palaikymo ir stiprinimo, darnaus vystymosi, kovos su pagrindinėmis migracijos priežastimis ir pagarbos žmogaus teisėms srityse;

35. atkreipia dėmesį į itin svarbų Sąjungos vaidmenį, atliekamą paramos vystymuisi srityje, ir ragina valstybes nares vykdyti savo įsipareigojimus skirti 0,7 proc. savo BVP viešajai paramai vystymuisi; ragina ES plėtoti pragmatiškesnę požiūrį į pagalbą, skatinant naudoti paramą biudžetui; ragina valstybes nares padaryti viską, kas jų galioje, kad būtų pasiekti darnaus vystymosi tikslai;

36. pabrėžia, kad vystymasis neįmanomas be saugumo, o saugumas – be vystymosi; pažymi, kad todėl ES vystymosi politika turi būti esminė ES visuotinės užsienio ir saugumo politikos strategijos dalis;

37. džiaugiasi, jog siekiama, kad naujoji ES visuotinė užsienio ir saugumo politikos strategija būtų išsami, pagal ją būtų didinama vidaus ir išorės politikos darna ir gerinamas institucijų bei valstybių narių veiklos koordinavimas; primena Sutartyje įtvirtintą prievolę laikytis politikos suderinamumo vystymosi labui principo ir vengti bet kokių vystymosi ir ne vystymosi politikos kryptčių prieštaravimų, darančių poveikį besivystančioms šalims; todėl ragina valstybes nares ir Komisiją nustatyti ir konsoliduoti atitinkamų savo ministerijų ir visos Komisijos narių kolegijos atitinkamos veiklos koordinavimo sistemas, labiau įtraukti nacionalinius parlamentus į politikos suderinamumo vystymosi labui darbotvarkę ir ragina ES pagerinti koordinavimo mechanizmą siekiant nustatyti galimą politikos poveikį vystymosi tikslams, nuo pat pradžios įtraukti vystymosi aspektus į politikos iniciatyvas bei įdiegti sistemingesnę politikos suderinamumo vystymosi labui poveikio ir pažangos matavimą; atsižvelgdamas į tai, ragina sukurti veiksmingas aukų teisių gynimo priemones, kurios būtų naudojamos tais atvejais, kai vidaus jurisdikcijos institucijos akivaizdžiai negali spręsti klausimų, susijusių su užsienio subjektų vykdoma politika;

38. palankiai vertina tai, kad naujojoje Darbotvarkėje iki 2030 m. tinkamai atspindėta taikos ir vystymosi sąsaja ir dėl to į ją įtrauktas 16-asis darnaus vystymosi tikslas (DVT) dėl taikos ir teisingumo; ragina ES ir valstybes nares, be kita ko, prioritetą teikti veiklai, susijusiai su 16-ojo DVT (žmogaus teisės, geras valdymas, taikos ir demokratijos kūrimas) siekimu, ir užtikrinti, kad ši veikla būtų tarp tų, kurioms skiriama daugiausia dėmesio nacionalinėse orientacinėse programose pagal vystomojo bendradarbiavimo programas;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

39. ragina peržiūrėti Europos konsensuą dėl vystymosi, nes tai būtų svarbus indėlis į atnaujintą darnią ES visuotinę strategiją; pabrėžia, kad atliekant tokią peržiūrą turėtų būti atsižvelgiama į naujas visuotines problemas, sprendžiamas ES darnaus vystymosi tikslų įgyvendinimo klausimas ir dar kartą įtvirtinamos pamatinės vertybės, kaip antai pagarba žmogaus teisėms, ypatingas dėmesys pažeidžiamų gyventojų grupių, pvz., mergaičių, moterų ir neįgalių asmenų, teisėms, demokratija ir teisinė valstybė, taip pat pagrindiniai vystymosi rezultatyvumo principai, kaip antai šalių partnerių atsakomybė už vystymosi strategijas, didesnė atskaitomybė šalių partnerių nacionalinių sistemų atžvilgiu ir poreikiais pagrįsta diferenciacija, bet taip pat darnaus vystymosi tikslais pagrįsti veiklos rezultatų kriterijai; pabrėžia, kad Europos Sąjunga turėtų daryti viską, ką gali, kad pagerintų visų vystymosi proceso dalyvių papildomumą ir būtų išnaudojamos visos Europos vystymosi politikos galimybės ir taip greičiau įgyvendinta vystymosi darbotvarkė iki 2030 m.;

40. susirūpinęs pažymi, kad tiek išsivysčiusiose, tiek besivystančiose šalyse didėja skolų netvarumas; ragina Komisiją stiprinti bendros skolinio ir besiskolinančiųjų atsakomybės principą ir visose jos politikos srityse veiksmingai laikytis JT prekybos ir plėtros konferencijos (UNCTAD) principų dėl atsakingo skolinimo ir skolinimosi ir tuos principus propaguoti; atsižvelgdamas į tai, ragina ES ir jos valstybes nares konstruktyviai dalyvauti JT darbe, kuriant tarptautinį valstybės skolos pertvarkymo mechanizmą;

41. apgailestauja dėl to, kad vis dar nėra reguliavimo sistemos, pagal kurią būtų apibrėžta, kaip įmonės turi laikytis žmogaus teisių ir išpareigojimų, susijusių su socialiniais ir aplinkosaugos standartais, todėl sudaromos sąlygos kai kurioms valstybėms ir įmonėms nebaudžiamoms jų nesilaikyti; ragina ES ir valstybes nares aktyviai dalyvauti JT žmogaus teisių tarybos ir JT aplinkos programos veikloje siekiant sudaryti tarptautinę sutartį, kuria siekiama tarptautines korporacijas patraukti atsakomybėn už žmogaus teisių ir aplinkosaugos standartų pažeidimus;

42. pritaria minčiai iš naujo apibrėžti ES santykius su Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybėmis, suteikiant didesnę svarbą lygių partnerių politikai, gerbiant suverenių valstybių vyriausybių demokratinę politinę erdvę, kurioje jos gali priimti savo gyventojams naudingus politinius sprendimus, ir daugiau dėmesio skiriant gero valdymo principui ir žmogaus teisėms, kaip pagrindiniams baigus galioti Kotonu susitarimui sudaryto naujo susitarimo elementams, ir veiksmingai kuriant tvirtesnes ES vystymosi tikslų prekybos, saugumo, klimato kaitos ir migracijos politikos srityje sąsajas, kad šios politikos kryptys viena kitą stiprintų; ragina numatyti oficialius Europos plėtros fondo priežiūros įgaliojimus, galbūt sudarant privalomą tarpinstitucinį susitarimą pagal Lisabonos sutarties 295 straipsnį; ragina sudaryti teisingą ir ambicingą ES ir AKR partnerystę laikotarpiui po 2020 m., paremtą atsakomybės ir partnerių tarpusavio pagarbos principu, lygiomis teisėmis ir prievolėmis, geriau atsižvelgiant į bendras problemas ir interesus ir geriau pritaikant šią partnerystę tam, kad būtų pasiekta tikrų pokyčių, susijusių su abiejų partnerystės šalių pageidavimais ir patiriamomis problemomis; ragina Europos Sąjungą skatinti prekybos su AKR valstybėmis priemones, ypač ekonominės partnerystės susitarimus (EPS), kad būtų pasiekta tikrų abiejų partnerystės šalių saugumo ir klestėjimo pokyčių;

43. pabrėžia, kad ES turi toliau dėti pastangas skatinti ekonominę plėtrą ir atsparumą kaimyninėse šalyse ir regionuose, kurie itin svarbūs užtikrinant ES interesus, ir šias pastangas stiprinti; primena, kad mažosios ir vidutinės įmonės yra pagrindinės darbo vietų teikėjos, taigi labai svarbu palengvinti jų darbą siekiant, kad būtų paskatintas ekonomikos vystymasis;

44. ragina vyriausiąją įgaliotinę ir pirmininko pavaduotoją, Komisiją ir valstybes nares nustatyti aiškia ES visuotinės strategijos ir ES biudžeto struktūros bei prioritetų sąsają, be kita ko, numatyti daugiau nuosavų išteklių, kad jai įgyvendinti būtų skiriama reikiamų lėšų, ir geriau bendradarbiaujant bei koordinuojant veiksmus diplomatijos, vystymosi, prekybos, energetikos ir gynybos srityse kuo geriau panaudoti turimą šių sričių biudžetą;

Įtraukti ES, nacionalinius parlamentus ir ES piliečius

45. pabrėžia, kad visuotinė strategija turėtų būti persvarstoma kas penkeri metai, prisiderinant prie naujo Europos Parlamento ir naujos Komisijos kadencijos, nes tai leistų patikrinti, ar strategijos tikslai ir prioritetai vis dar atitinka grėsmes ir saugumo sąlygas, ir sudarytų sąlygas naujam vyriausiajam įgaliotiniui ir pirmininko pavaduotojui pradėti persvarstymą;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

46. pabrėžia, kad ES veiksmų priežiūrą vykdo **Europos** Parlamentas **ir nacionaliniai parlamentai** ir kad **Europos Parlamentas atlieka** pagrindinį vaidmenį vykdamas reguliarią ir išsamią ES institucijų išorės veiksmų stebėseną; mano, kad nacionaliniai parlamentai galėtų labiau dalyvauti vykdamas šią stebėsenos procesą; primena, kad **Europos** Parlamentas yra svarbiausias vyriausiojo įgaliotinio ir pirmininko pavaduotojo partneris formuojant ES išorės santykius ir sprendžiant esamas problemas, šį vaidmenį jis atlieka ir stebėdamas ES užsienio politikos veiksmus; ragina **Europos** Parlamentui pateikti metines strategijos įgyvendinimo ataskaitas;

47. laikosi nuomonės, kad Parlamentas turėtų atlikti savo visapusišką vaidmenį ES imantis konflikto prevencijos veiksmų;

48. pabrėžia, kad svarbu į procesą aktyviai įtraukti nacionalinius parlamentus, užtikrinant išsamesnį per BUSP ir BSGP tarpparlamentinės konferencijos sesijas kartu su Europos Parlamentu atliekamą tikrinimą;

49. primygtinai ragina Europos politikos formuotojus bendradarbiauti su piliečiais, pilietinės visuomenės atstovais, įmonėmis bei vietos ir regioninės valdžios institucijomis sprendžiant tvirtesnės Europos saugumo sistemos kūrimo būtinybės ir naudos klausimus;

o

o o

50. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0121

ES Vidurinės Azijos strategijos įgyvendinimas ir peržiūra**2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES Vidurinės Azijos strategijos įgyvendinimo ir peržiūros (2015/2220(INI))**

(2018/C 058/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2015 m. sausio 13 d. ketvirtąją pažangos ataskaitą dėl 2007 m. priimtos ES Vidurinės Azijos strategijos įgyvendinimo,
- atsižvelgdamas į Tarybos išvadą dėl ES Vidurinės Azijos strategijos, kurias 2015 m. birželio 22 d. patvirtino Užsienio reikalų taryba,
- atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 20 d. ES ir Vidurinės Azijos ministrų susitikimo Briuselyje metu paskelbtus įsipareigojimus,
- atsižvelgdamas į bendrą komunikatą, priimtą per 2015 m. spalio 12–13 d. Milane vykusią penktąją ES ir Vidurinės Azijos aukšto lygio konferenciją bendradarbiavimo energetikos ir vandens srityse klausimais,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 21 d.–spalio 2 d. Varšuvoje vykusio ESBO žmogiškosios dimensijos įgyvendinimo susitikimo rezultatus,
- atsižvelgdamas į Turkijoje 2011 m. pradėtą Stambulo regioninio saugumo ir bendradarbiavimo siekiant sukurti saugų ir stabilų Afganistaną procesą ir 2012 m. birželio 14 d. Kabule įvykusią Ministrų konferenciją „Azijos širdis“, kuria siekiama jį sustiprinti,
- atsižvelgdamas į tai, kad Užsienio reikalų komitetas per savo 2015 m. birželio 1 d. posėdį parėmė ir teigiamai įvertino naujai paskirtą ES specialųjį įgaliotinį Vidurinėje Azijoje Peterį Burianą,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezolucijas dėl regiono, ypač į 2008 m. vasario 20 d. rezoluciją dėl ES strategijos Centrinės Azijos atžvilgiu ⁽¹⁾ ir į 2011 m. gruodžio 15 d. rezoluciją dėl ES strategijos dėl Centrinės Azijos įgyvendinimo eigos ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. balandžio 29 d. rezoluciją dėl Audito Rūmų specialiųjų ataskaitų vykdant Komisijos 2013 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūrą ⁽³⁾, ypač jo II dalį dėl Audito Rūmų specialiosios ataskaitos Nr. 13/2013 „Vidurinei Azijai teikiama ES pagalba vystymuisi“,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. balandžio 29 d. rezoluciją su pastabomis, sudarančiomis neatskiriama sprendimų dėl Europos Sąjungos 2013 finansinių metų bendrojo biudžeto įvykdymo patvirtinimo, III skirsnis – Komisija ir vykdomosios įstaigos ⁽⁴⁾, ir ypač į jo 240 dalį,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 12 d. rezoluciją „Bendradarbiavimas su užsienio partneriais energetikos politikos klausimais. Strateginis požiūris siekiant saugaus, tvaraus ir konkurencingo energijos tiekimo“ ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OL C 184 E, 2009 8 6, p. 49.

⁽²⁾ OL C 168 E, 2013 6 14, p. 91.

⁽³⁾ OL L 255, 2015 9 30, p. 68.

⁽⁴⁾ OL L 255, 2015 9 30, p. 27.

⁽⁵⁾ OL C 332 E, 2013 11 15, p. 28.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl bendros saugumo ir gynybos politikos vaidmens krizių dėl klimato ir gaivalinių nelaimių atvejais ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. kovo 13 d. rezoliuciją „ES prioritetai 25-ojoje JT Žmogaus teisių tarybos sesijoje“ ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl ES žmogaus teisių strategijos peržiūros ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl Metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2011 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 17 d. priimtą rezoliuciją dėl žmogaus teisių gynėjams palankių ES politikos priemonių ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 8 d. rezoliuciją „Žmogaus teisės ir technologijos: išsilaužimo ir sekimo sistemų poveikis žmogaus teisėms trečiojoje šalyse“ ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. gruodžio 11 d. rezoliuciją dėl skaitmeninės laisvės strategijos ES užsienio politikoje ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 11 d. rezoliuciją „ESBO stiprinimas. Europos Sąjungos vaidmuo“ ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją su Europos Parlamento rekomendacijomis Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veikslių tarnybai dėl derybų dėl ES ir Kazachstano tvirtesnės partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. kovo 15 d. rezoliuciją dėl Kazachstano ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. balandžio 18 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių padėties Kazachstane ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. sausio 15 d. rezoliuciją „Kirgizija: įstatymas dėl homoseksualumo propagandos“ ⁽¹²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 22 d. poziciją dėl per pirmąją svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą, kuriuo suteikiama makrofinansinė pagalba Kirgizijos Respublikai ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ OL C 419, 2015 12 16, p. 153.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0252.

⁽³⁾ OL C 434, 2015 12 23, p. 111.

⁽⁴⁾ OL C 434, 2015 12 23, p. 87.

⁽⁵⁾ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 69.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0288.

⁽⁷⁾ OL C 434, 2015 12 23, p. 24.

⁽⁸⁾ OL C 74 E, 2012 3 13, p. 12.

⁽⁹⁾ OL C 419, 2015 12 16, p. 159.

⁽¹⁰⁾ OL C 251 E, 2013 8 31, p. 93.

⁽¹¹⁾ OL C 45, 2016 2 5, p. 85.

⁽¹²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0008.

⁽¹³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0426.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 8 d. rezoliuciją dėl padėties Kirgizijoje ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 6 d. rezoliuciją dėl padėties Kirgizijoje ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. rugsėjo 17 d. rezoliuciją dėl Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Tadžikistano Respublikos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo sudarymo ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2014 m. spalio 23 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių Uzbekistane ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. gruodžio 15 d. rezoliuciją dėl Tarybos sprendimo, susijusio su Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Uzbekistano Respublikos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo protokolo, pagal kurį iš dalies pakeičiamas susitarimas ir jo nuostatos pradedamos taikyti dvišalei prekybai tekstilės gaminiiais atsižvelgiant į dvišalio prekybos tekstilės gaminiiais susitarimo galiojimo pabaigą, sudarymu, projekto ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. kovo 14 d. rezoliuciją dėl ES ir Kinijos santykių ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. liepos 20 d. Tarybos priimtą 2015–2019 m. ES veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų tarybos 2014 m. gegužės 12 d. priimtas ES žmogaus teisių gaires dėl saviraiškos laisvės internete ir realiame gyvenime,
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją dėl asmenų, grupių ir visuomenės institucijų teisės ir pareigos remti ir ginti visuotinai pripažintas žmogaus teises ir pagrindines laisves (JT GA rezoliucija 53/144), kuri geriau žinoma kaip deklaracija dėl žmogaus teisių gynėjų,
 - atsižvelgdamas į vykdomą ES visuotinės užsienio ir saugumo politikos strategijos ir Europos kaimynystės politikos peržiūrą,
 - atsižvelgdamas į ES sutarties 21 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi, Tarptautinės prekybos ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetų nuomones (A8–0051/2016),
- A. kadangi ES Vidurinės Azijos strategija buvo priimta tuo metu, kai didėjo regiono svarba ir ES aktyviau dalyvavo kaimyniniame Afganistane, Europos kaimynystės politika buvo pradedama vykdyti Kaspijos jūros regione, ES toliau rėmė posovietinės visuomenės reformas ir modernizavimą bei ES energetinio saugumo interesus; kadangi strategijoje taip pat buvo pripažinta, kad saugumui kyla grėsmė ir esama problemų, kurių sprendimui reikalingas Vidurinės Azijos ir ES bei jos valstybių narių didesnis bendradarbiavimas; kadangi strategija įgyvendinama beveik aštuonerius metus;
- B. kadangi Vidurinė Azija, nepaisant bendros praeities, yra nevienalytis regionas, kuriame gyvena daug skirtingos etninės kilmės ir religijos tautų; kadangi tarpusavio pasitikėjimo stoka ir nuolatinė įtampa dėl naudojimosi ir dalijimosi gamtos ištekliais iki šiol trukdo plėtoti tikrą regioninį bendradarbiavimą;

⁽¹⁾ OL C 351 E, 2011 12 2, p. 92.

⁽²⁾ OL C 81 E, 2011 3 15, p. 80.

⁽³⁾ OL C 224 E, 2010 8 19, p. 12.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0040.

⁽⁵⁾ OL C 168 E, 2013 6 14, p. 195.

⁽⁶⁾ OL C 36, 2016 1 29, p. 126.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- C. kadangi demokratijos, teisinės valstybės ir žmogaus teisių paisymas yra pagrindinė glaudesnio ES ir penkių Vidurinės Azijos šalių bendradarbiavimo abipusių interesų srityse sąlyga, visiškai atsižvelgiant į sąvokos „partnerystė“ prasmę, kaip įtvirtinta partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimuose; kadangi bendra demokratijos ir žmogaus teisių padėtis regione ir toliau išlieka įvairiu mastu prasta ir kelia susirūpinimą;
- D. kadangi šiurkštūs teisinės valstybės principų, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pažeidimai varžo Vidurinės Azijos šalių galimybes užtikrinti darnų vystymąsi ir gerą valdymą, o dėl to kenčia šių šalių visuomenė;
- E. kadangi dėl ryšių prekybos ir energetikos srityse stiprėja ES ir Vidurinės Azijos santykiai ir skatinamos bendros vertybės, pvz., teisinės valstybės principai, geras valdymas ir pagarba žmogaus teisėms; kadangi taikant BLS (bendroji lengvatų sistema) siekiama įvairinti Vidurinės Azijos šalių ekonomiką;
- F. kadangi kai kuruos valstybės narės yra nustačiusios ir išplėtojusios dvišalius ryšius su kai kuriomis Vidurinės Azijos šalimis; kadangi ES reikia vadovautis darniu ir nuosekliu požiūriu į regioną, kad būtų išvengta bet kokio sutapimo ar nevienareikšmių bei painių ženklų siuntimo;
- G. kadangi ES parama vystymuisi Vidurinei Azijai, teikiama daugiausia pagal vystomojo bendradarbiavimo priemonę, buvo padidinta iki 1 mlrd. EUR 2014–2020 m., t. y. 56 proc., palyginti su 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu;
- H. kadangi Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonė (EDŽTRP) yra svarbi finansavimo priemonė, kuria siekiama remti pilietinės visuomenės organizacijas ir demokratizaciją;
- I. kadangi regionas vis dažniau susiduria su religiniais fanatikais, o daug žmonių, remdami IS (DAESH), „Al Qaeda“ Afganistane ir „Hizb-ut-Tahrir“, išvyksta, kad prisijungtų prie IS (DAESH) Sirijoje ir Irake;
- J. kadangi per šį regioną driekiasi svarbus tranzitinis maršrutas, kuriuo narkotikai keliauja iš Afganistano į Rusiją, o toks pelningas verslas tam tikriems vietiniams klanams leidžia pasinaudojant korupcija ir interesų konfliktais daryti didelį politinį poveikį;
- K. kadangi švietimas turi atlikti labai svarbų vaidmenį skatinant tvirtą, saugų ir darnų regiono vystymąsi;
- L. kadangi 2015 m. birželio mėn. Užsienio reikalų taryba dar kartą pakartojo, kad yra įsipareigojusi propaguoti moterų teises, ir padarė išvadą, kad moterų įgalėjimas regione yra būtina ilgalaikio stabilumo ir gero valdymo dalis;
- M. kadangi Vidurinės Azijos šalys privalo tobulinti jų prieglobsčio politikos teises ir administracines nuostatas, o tai padaryti gali padėti regioniniai patariamieji procesai, tokie kaip UNHCR ir TMO koordinuojamas Almatos procesas;
- N. kadangi klimato atšilimo poveikis Vidurinei Azijai kol kas iš esmės nežinomas, tačiau jau aišku, kad vandens tiekimo žemai išsidėsčiusiose šalyse problemos tik blogės;
- O. kadangi Rusija ir Kinija turi stiprius ryšius ir įtaką regione, tačiau vis dar esama daug galimybių ES stiprinti savo veiklą ir bendradarbiavimą su Vidurinės Azijos šalimis;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- P. prisimindamas įvairias regioninio bendradarbiavimo partnerystes, pavyzdžiui, Kolektyvinio saugumo sutarties organizaciją (KSSO), Šanchajaus bendradarbiavimo organizaciją (ŠBO) ir Eurazijos ekonominę sąjungą (EES), kurių narėmis taip pat yra kai kurios Vidurinės Azijos šalys ir kuriose dominuoja Rusija ir (arba) Kinija;
- Q. kadangi regionas yra įtrauktas į iniciatyvą „Viena juosta, vienas kelias“, ypač į projektą „Naujojo Šilko kelio ekonominė juosta“, dėl kurios didėja jo strateginė svarba;
- R. kadangi Vidurinė Azija, nors apima posovietines Vidurinės Azijos valstybes, taip pat jaučia didelę Rusijos, Kinijos, Mongolijos, Irano ir Afganistano įtaką;

Bendrosios nuostatos dėl ES įsipareigojimų

1. pabrėžia, kad ES strateginiu, politiniu ir ekonominiu požiūriu yra labai suinteresuota stiprinti savo dvišalius ir daugiašalius santykius su visomis Vidurinės Azijos šalimis, remiantis bendromis vertybėmis, kaip teigiama esamuose ES ir Kazachstano, Kirgizijos, Tadžikistano ir Uzbekistano partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimuose ir dar neįsigaliojusiame susitarime su Turkmėnistanu;
2. pakartoja, jog ES yra labai suinteresuota, kad, kaip teigiama 2007 m. strategijoje, Vidurinė Azija būtų klestintis, taikus, demokratiškas, stabilus, ir įtrauktas, taip pat tvarus ir ekonomikos, ir aplinkos požiūriu regionas;
3. atkreipia dėmesį į tai, kad iki šiol taikytas strateginis požiūris į santykių su Vidurinės Azijos valstybėmis kūrimą pasirodė nesantis labai tvarus ir sėkmingas; pažymi, kad ekonominiuose ES ir šalių, kurioms skirta Vidurinės Azijos strategija, santykiuose neįvyko esminio proveržio, Vidurinės Azijos valstybių regioninio bendradarbiavimo ir integracijos skatinimas, kurio ketinta siekti ES teikiant savo patirtį ir standartus, yra sąstingio būsenos;
4. mano, kad, nors didesnė pažanga šioje rezoliucijoje nurodytose srityse dar turi būti pasiekta, išreiškia viltį, jog ir Sąjungai bei jos valstybėms narėms, ir atitinkamoms penkioms Vidurinės Azijos šalims atstovaujančios susijusios šalys rimtai stengsis įgyvendinti tikslus, nustatytus oficialiuose dokumentuose ir susitarimuose, kurie sudaro Sąjungos dvišalių ir daugiašalių santykių su Kazachstano, Kirgizijos, Tadžikistano, Turkmėnistano ir Uzbekistano valstybėmis teisinį pagrindą;
5. palankiai vertina 2015 m. EIVT, Komisijos ir Tarybos atliktą ES Vidurinės Azijos strategijos peržiūrą; vis dėlto laikosi nuomonės, kad prioritetai, tikslai ir siekiai turėtų būti labiau pritaikyti prie Vidurinės Azijos valstybių partnerių interesų, poreikių ir bendrųjų sąlygų, atsižvelgiant į šalių ir regionų skirtumus ir kiekvieno jų unikalumą, taigi turėtų būti tiksliau apibrėžti parengiant konkrečiai šaliai skirtus veiksmų planus ir papildyti kriterijais bei rodikliais, pasiektiniais per pagrįstą laikotarpį, kad šiuos veiksmų planus būtų galima kuo greičiau ir lanksčiau pritaikyti prie regiono bendrųjų sąlygų;
6. pritaria tam, kad 2007 m. priimta strategija ir joje apibrėžtos ilgalaikės prioritetinės sritys (pagarba žmogaus teisėms ir teisei valstybei, geras valdymas ir demokratizacija, jaunimas ir švietimas, ekonominė plėtra, prekyba ir investicijos, energetika ir transportas, aplinkos tvarumas ir vanduo, bendros grėsmės saugumui bei iššūkiai ir kultūrų dialogas) išlieka svarbios ir yra būtinos dėl konkrečių ES veiksmų regione, vadovaujantis ES strategijoje nustatytais tikslais; vis dėlto teigiamai vertina tai, kad atliekant strategijos peržiūrą vadovautasi tikslingesniu požiūriu;
7. teigiamai vertina gana plataus užmojo strategijos peržiūrą; kaip ir Taryba, pripažįsta, kad regionas yra strategiškai svarbus, ir todėl sutinka, kad reikia stiprinti veiksmingą bendradarbiavimą siekiant gerinti politinius, diplomatinis ir prekybos santykius bei paremti tikrus demokratinius pokyčius; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina tai, kad 2014–2020 m. ES parama regiono vystymuisi buvo padidinta 56 proc., palyginti su ankstesniu laikotarpiu, ir buvo orientuota į konkretesnius tikslus;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

8. džiaugiasi, kad dėl minėtos peržiūros buvo diskutuota ES ir Vidurinės Azijos ministrų susitikime, surengtame 2015 m. gruodžio 21 d.; pritaria minčiai surengti ES ir Vidurinės Azijos aukščiausiojo lygio susitikimą, kad būtų skatinami ES tikslai regione ir sprendžiami susirūpinimą keliantys ir bendradarbiavimo klausimai;

9. pritaria nuomonei, kad turėtų būti taikomas diferencijavimo, su sąlygomis susietas ir paskatomis grindžiamas požiūris, kad dvišaliu ir regioniniu lygmenimis būtų pasiekta geresnių rezultatų; mano, kad regioninės programos, pvz., sienų valdymo, narkotikų ir neteisėtos prekybos, transporto ir energetikos sričių programos, turėtų būti tikslingai pritaikytos suinteresuotosioms šalims, įtraukiant šalis iš platesnio regiono, pvz., Afganistaną, Iraną, Mongoliją ir Azerbaidžaną;

10. ragina ES, vadovaujantis *ad hoc* principu, intensyviau bendradarbiauti su Vidurinės Azijos respublikomis, kurios nenorėtų apsiriboti vien ES Vidurinės Azijos strategija;

11. pabrėžia, kad tvirtesnis ekonominis bendradarbiavimas padėtų pagerinti ekonominę ir saugumo padėtį regione; atsižvelgdamas į tai, kad Vidurinė Azija turi silpnus tarpregioninius ryšius, ragina EIVT ir Komisiją parengti projektus, kurie padėtų skatinti tokį šiuos ryšius stiprinti suinteresuotų šalių bendradarbiavimą;

12. pabrėžia, kad ES lėšų suteikimas turėtų būti aiškiai susietas su paskatomis ir veiklos rezultatais, atsižvelgiant į laimėjimus pagal įvairius kriterijus, kurie turi būti nustatyti kiekvienai šaliai, ir priklausomas nuo išmatuojamos pažangos, ypač atsižvelgiant į demokratizacijos, korupcijos prevencijos, laisvų ir sąžiningų rinkimų, žmogaus teisių, prekybos narkotikais panaikinimo, pagarbos darbo taisyklėms, gero valdymo, teisinės valstybės, vystymosi, žmogiškojo saugumo ir gerų kaimyninių santykių sritis;

13. sutinka, kad konkretus ir konstruktyvus darbas rengiant ir tvirtinant demokratines reformas ir vyriausybės programas gali būti vertinamas kaip rodikliai, prisidėję prie daugelyje sričių pasiektų laimėjimų; vis dėlto ragina Komisiją ir EIVT atliekant vertinimus remtis vietoje nustatytais faktais;

14. pakartoja, kad reikia užtikrinti didesnę politinę ES matomumą Vidurinės Azijos regione; primygtinai ragina ES ir jos valstybes nares laikytis vienos pozicijos stiprinant užsienio politikos nuoseklumą ir koordinavimą šiame regione, nevedant dvišalių derybų, kuriomis dažnai silpninamos žmogaus teisių sąlygos, ir įdiegti bendrą su valstybėmis narėmis paramos ir projektų programavimą, siekiant visapusiško poveikio ir sąveikos; primygtinai ragina Tarybą, Komisiją ir EIVT patvirtinti konkretų veiksmų planą ir išmatuojamus kriterijus, kurie suteiktų galimybę ateityje tinkamai vertinti daromą pažangą; palankiai vertina valstybių narių didesnę įtraukimą ir atsakomybę, susijusius su strategijos įgyvendinimu;

15. teigiamai vertina ES specialiojo įgaliotinio Vidurinėje Azijoje pareigybės atkūrimą po metus trukusios pertraukos ir tikisi, kad naujai paskirtas ES specialusis įgaliotinis svariai prisidės prie Vidurinės Azijos šalių strategijos įgyvendinimo ir santykių su šiomis šalimis formavimo, užtikrindamas Sąjungos išorės veiksmų regione nuoseklumą ir pranešdamas Vidurinės Azijos politikams vadovams informaciją apie ES poziciją;

16. ragina ES specialųjį įgaliotinį sutelkti pastangas į tai, kad būtų stiprinama demokratija, teisinė valstybė, geras valdymas bei pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, skatinamas regioninis bendradarbiavimas ir sudarytos palankios sąlygos plėtoti dialogą ir taikingai spręsti ginčus keliančius klausimus, plėtojami ryšiai ne tik su vyriausybėmis, parlamentais, bet ir su pilietine visuomene ir žiniasklaida, prisidedama prie konfliktų prevencijos ir skatinamas regiono saugumas bei patikimas aplinkos ir klimato kaitos, ypač vandens ir angliavandenilio išteklių, valdymas; prašo ES specialiojo įgaliotinio žodžiu ir raštu pranešti EP apie pagrindinius iššūkius, kaip numatyta pagal Europos Sąjungos sutarties 36 straipsnį ir jam suteiktus įgaliojimus;

17. ragina EIVT, Komisiją ir ES specialųjį įgaliotinį padaryti ES dalyvavimą Vidurinėje Azijoje pastebimesnį, užtikrinant didesnę ES matomumą gyventojams, pilietinei visuomenei, vietos žiniasklaidai, verslo ir mokslo bendruomenėms; primygtinai ragina EIVT derinti tyliąją diplomatiją su aktyvesne viešąja diplomatija;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

18. ragina EIVT reguliariai atlikti padėties Vidurinėje Azijoje analizę, atsižvelgiant į įvairią regiono kaimynystę, apimančią klausimus, susijusius su Afganistano, Pakistano integravimu, ir pateikiančią visapusišką požiūrį į Kaspijos jūrą;
19. ragina Komisiją užtikrinti tokių tarptautinių organizacijų kaip ESBO, JT Narkotikų kontrolės ir nusikalstamumo prevencijos biuro (UNODC), UNHCR, Tarptautinės migracijos organizacijos (TMO) įgyvendinamų veiksmų ir įvairių regione taikomų ES išorės finansavimo priemonių, pvz., vystomojo bendradarbiavimo priemonės, priemonės, kuria prisidedama prie stabilumo ir taikos, Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės (EIDHR) ir partnerystės priemonės, sąveiką, suderinamumą ir nuoseklumą bei pagerinti veiksmų koordinavimą su Europos rekonstrukcijos ir plėtros banku (ERPB) ir Europos investicijų banku (EIB);
20. ragina ES aplinkos ir klimato politikos srityse bendradarbiauti Jungtinių Valstijų paramos ir plėtros projektuose, kad būtų užtikrintas didesnis veiksmingumas ir kartu pasiekta platesnė auditorija;
21. ragina užtikrinti glaudesnę ES ir ESBO bendradarbiavimą sprendžiant su Vidurine Azija susijusius klausimus, ypač žmogaus teisių, demokratizacijos ir saugumo srityse, siekiant sujungti ir atitinkamais atvejais papildyti jų pastangas regione;
22. ragina ES delegacijas Vidurinėje Azijoje kuo daugiau pasinaudoti savo galimybėmis prisidėti prie ES strategijos įgyvendinimo, ypač teikiant paramą pilietinei visuomenei ir bendradarbiaujant su ja;
23. remia nuolatinį tarparlamentinį bendradarbiavimą ir pabrėžia savo nuolatinės delegacijos ryšiams su regionu vaidmenį stebint su regiono šalimis pasirašytų partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimų įgyvendinimą;

Demokratizacija, žmogaus teisės ir teisinės valstybės principas

24. primygtinai ragina Tarybą, EIVT ir Komisiją aktyviai dalyvaujant didelį dėmesį skirti demokratijos stiprinimui ir skatinimui, pilietinių, politinių ir, be kita ko, JT socialinių teisių pakte kodifikuotų socialinių žmogaus teisių įgyvendinimui, teisinės valstybės kūrimui ir vyriausybės veiklos bei administravimo gerinimui Vidurinės Azijos šalyse ir taip sukurti saugumo ir stabilumo, atviros šių šalių visuomenės kūrimo ir galiausiai geriausios praktikos kaupimo siekiant spręsti išorės ir vidaus politinius, saugumo ir ekonominius uždavinius, sąlygas;
25. pabrėžia, kad pagarba žmogaus teisėms ir demokratijai turi būti Europos Sąjungos strategijos šerdis, palyginti su bendradarbiavimo sritimi, numatyta partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimuose, pagal kuriuos numatomas visapusiškas nuostatos dėl žmogaus teisių ir demokratijos taikymas; apgailestauja dėl to, kad partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimuose nustatyti teisiniai įsipareigojimai puoselėti demokratiją ir teisinę valstybę nebuvo tinkamai įgyvendinami, išskyrus tam tikrą pažangą Kirgizijoje;
26. apgailestauja dėl to, kad bendras demokratiškų standartų laikymasis ir pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms vis dar nepakankamas; apgailestauja dėl to, kad apskritai žmogaus teisių padėtis toliau kelia susirūpinimą, tačiau pabrėžia, kad įvyko nedidelių teigiamų pokyčių kai kuriose regiono šalyse, įskaitant teisėkūros reformas, didesnes pastangas užkirsti kelią kankinimui ir veiksnius siekiant panaikinti vaikų darbo ir priverstinio darbo naudojimą;
27. pabrėžia Teisinės valstybės iniciatyvos, kurią įgyvendinant surengta keletas renginių, susijusių su konstitucine ir administracine teise ir teisėjų mokymu, koordinuojant Vokietijai ir Prancūzijai ir aktyviai remiant Suomijai ir Latvijai, pridėtinę vertę ir tolesnį potencialą; šiuo atžvilgiu ragina kitas valstybes nares imtis iniciatyvesnio vaidmens; vis dėlto primygtinai ragina šią iniciatyvą išplėsti įtraukiant klausimus, susijusius su tikra demokratizacija ir žmogaus teisėmis; ragina visapusiškai įtraukti pilietinę visuomenę ir su ja glaudžiau bendradarbiauti įgyvendinant šią iniciatyvą; ragina ES ir valstybių narių ambasadas iš tikrųjų remti nepriklausomus nevyriausybinis partnerius;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

28. atkreipia dėmesį į priimamų įstatymų ir jų praktinio įgyvendinimo neatitikimus, lemiančius neteisingą pažangos įvertinimą; primygtinai ragina EIVT ir Komisiją vertinti pažangą pagal tikrovėje pasiektus rezultatus, o ne pagal teisės aktus ir pareiškimus;
29. rekomenduoja ES pritaikyti savo žmogaus teisių politiką ir išorės finansavimo priemones, tinkamiau laikantis nuoseklios ilgalaikės demokratinės reformos kaip pagrindinio orientyro;
30. griežtai smerkia nuolatinį žmogaus teisių gynėjų, opozicijos politinių veikėjų ir žurnalistų persekiojimą Turkmėnistane, Uzbekistane, Tadžikistane, Kazachstane ir Kirgizijoje, ir ragina EIVT skubiai imtis visų turimų priemonių siekiant juos apginti;
31. smerkia kai kurių Vidurinės Azijos režimų veiksmus, nukreiptus prieš tremtyje esančius opozicijos atstovus, įskaitant žmogžudystes ir piktnaudžiavimą ekstradicijos procedūromis pasitelkiant Interpolą; primygtinai ragina valstybes nares suteikti jiems geresnę apsaugą ir vengti jų deportacijos, laikantis negrąžinimo principo, pagal kurį draudžiama perduoti tikrą persekiojimo auką jos persekiotojui;
32. šiuo atžvilgiu primygtinai ragina EIVT tiesiai pasmerkti represinius veiksmus, kurių Vidurinės Azijos režimų valdžia imasi siekdama išlaikyti viešąjį saugumą, kartu pripažindamas teisėtą susirūpinimą dėl saugumo;
33. ragina Tarybą, EIVT ir Komisiją, plėtojant santykius su Vidurinės Azijos šalimis, primygtinai raginti šias partneres nedelsiant ratifikuoti Tarptautinį baudžiamojo teismo Romos statutą ir patvirtinti ir įgyvendinti TDO pagrindinius standartus ir kitas svarbias taisykles, jei jos to dar nėra padariusios;
34. supranta, kokią grėsmę saugumui kelia sugrįžę užsienio kovotojai, kurie kovojo drauge su „Da'esh“, tačiau išreiškia savo gilų susirūpinimą dėl plintančios tendencijos imtis griežtų priemonių prieš pilietinę visuomenę pasinaudojant saugumo ir stabilumo pretekstu ir mano, kad tai netinkamas sprendimas, įskaitant abejotinus kaltinimus teroristine veikla ar miglotus kaltinimus neapykantos visuomenei kurstymu ir priimamus įstatymus dėl vadinamųjų užsienio agentų, kuriais stigmatizuojama ir ribojama užsienio finansavimą gaunančių teisėtų NVO veikla, taip pat platesniu mastu taikomas stebėsenos, priežiūros, cenzūros ir filtravimo technologijas; primena šalims partnerėms, kad visapusiškai veikianti demokratija reiškia būtinybę laikytis žodžio laisvės ir žiniasklaidos pluralizmo principų; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad draudimu laisvai reikšti nuomonę jokiū būdu neprisidedama prie ilgalaikio vidaus stabilumo; pažymi, kad atitinkamos ES priemonės, kaip antai reguliarių seminarų vedimas ir intensyvesnis keitimasis patirtimi su Vidurinės Azijos šalių visuomene, turėtų prisidėti prie visuomenės pozicijos stiprinimo ir kad daugelis susijusių bendruomenių šiuo metu labiau linkusios remtis grupių, klanų arba netgi regioninių tinklų sąsajomis, kurias tikslingai kontroliuoja valdantysis elitas;
35. ragina regiono šalis žiūrėti į tarptautines NVO ne kaip į grėsmę, bet kaip į visuomenės praturtinimo būdą ir suteikti nevaržomą priėjimą prie laisvės atėmimo įstaigų, kad bausmių vykdymas taptų skaidresnis, ypač bendradarbiaujant su Jungtinių Tautų agentūromis ir Tarptautine Raudonojo Kryžiaus organizacija;
36. yra susirūpinęs dėl įstatymų, kuriais apribojama žiniasklaidos, žodžio, susirinkimų ir asociacijų laisvė ir kurie nukreipti prieš pilietinės visuomenės finansavimą (įstatymai dėl „užsienio agentų“) ir lesbiečių, gejų, biseksualių, translyčių ir interseksualių asmenų (LGBTI) bendruomenę (vadinamieji įstatymai dėl LGBTI propagandos), skaičiaus didėjimo regiono valstybėse; mano, kad todėl ES į savo prioritetines sritis turėtų įtraukti, be pirmiau minėtų laisvių, religijos ir tikėjimo laisvės, taip pat moterų, nepilnamečių ir mažumų teisių skatinimą;
37. ragina valdžios institucijas dėti daugiau pastangų siekiant apsaugoti etnines ir religines mažumas ir LGBTI Vidurinės Azijos visuomenėse, panaikinti jų diskriminaciją ir įgyvendinti pažeidžiamų asmenų, ypač neigaliųjų, teises;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

38. primena, kad vaiko teisių apsauga ir skatinimas yra vienas iš pagrindinių ES tikslų, ir ragina valdžios institucijas remti jo įgyvendinimą laikantis tarptautinės teisės ir standartų, ypač Jungtinių Tautų Vaiko teisių konvencijos nuostatų;

39. palankiai vertina dialogų žmogaus teisių klausimais su visomis penkiomis Vidurinės Azijos šalimis sukūrimą; vis dėlto pabrėžia, kad procesui trūksta skaidrumo, ir ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir sąjungos vyriausiąją įgaliotinę persvarstyti dialogų žmogaus teisių klausimais su regiono šalimis vaidmenį, su jais susijusius įgaliojimus, tikslus ir tolesnius veiksmus ir ypač įtraukti visus suinteresuotuosius subjektus, ypatingą dėmesį skiriant ekstremizmui besipriešinančioms islamo reformistų politinėms jėgoms, ir sukurti sistemingą žmogaus teisių stebėjimo mechanizmą bei parengti nenumatytų atvejų planus, jeigu būtų nustatyti rimti mechanizmo trūkumai ir reikėtų juos tobulinti; pažymi, kad dialogai žmogaus teisių klausimais yra svarbi ES bendradarbiavimo su Vidurinės Azijos šalimis priemonė, suteikianti galimybę įgyvendinti pažangią strategiją, todėl ja reikėtų tinkamai naudotis; prašo, kad šie dialogai būtų įtraukti į regione vykdomą visapusišką veiklą žmogaus teisių srityje; šiuo atžvilgiu ragina kelti susirūpinimą keliančius klausimus dėl žmogaus teisių ir apie juos kalbėti visais lygmenimis, įskaitant valstybių ar vyriausybių vadovus; primygtinai ragina ES nuosekliai ir viešai kelti klausimus dėl konkrečių atvejų;

40. pabrėžia Jungtinių Tautų žmogaus teisių tarybos visuotinio periodinio vertinimo mechanizmo svarbą, siekiant veiksmingai užtikrinti žmogaus teisių apsaugą, demokratijos procesą ir teisinę valstybę Turkmėnistane, Uzbekistane, Tadžikistane, Kazachstane ir Kirgizijoje;

41. primena Vidurinės Azijos šalių vyriausybėms apie jų išpareigojimus, susijusius su ESBO žmogiškąja dimensija;

42. teigiamai vertina JT Generalinio Sekretoriaus Ban Ki-moono pareiškimus, išsakytus jam lankantis regione 2015 m. birželio mėn., kuriais jis išpėjo dėl mažėjančios demokratinės erdvės;

43. atkreipia dėmesį į tai, kad ES ir JAV veiksmai Vidurinėje Azijoje praktiškai nėra derinami; ragina nustatyti daugiau praktinio bendradarbiavimo ryšių; mano, kad bendra veikla gali būti naudinga, ypač tokiose srityse kaip žmonių saugumas ir žmogaus teisių skatinimas;

Moterų teises ir lyčių lygybę

44. pripažįsta, kad Uzbekistanas, Kazachstanas, Kirgizija, Tadžikistanas ir Turkmėnistanas, kovodami už žmogaus teises, susiduria su skirtingomis problemomis, tačiau regione esama ir bendro pobūdžio problemų, susijusių su moterų teisių ir lyčių lygybės klausimų sprendimu bei moterų teisių ir lyčių lygybės skatinimu;

45. pažymi, kad daugelyje sričių, įskaitant galimybę siekti aukštojo mokslo, patekti į tam tikras darbo rinkos dalis ir naudotis teisine apsauga ir teisėmis, kultūra tebėra patriarchalinė, joje dominuoja vyrai ir vis dar egzistuoja didelė vyrų ir moterų nelygybė nepaisant to, kad visos penkios Vidurinės Azijos šalys ratifikavo JT konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (CEDAW); kadangi smurtas prieš moteris daugelyje Vidurinės Azijos šalių yra vis dar plačiai paplitęs ir yra įvairių formų, įskaitant smurtą šeimoje, nuotakų grobimą, prekybą žmonėmis, ankstyvas santuokas ir fizinį smurtą; ragina šias penkias šalis visiškai įgyvendinti Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims; pakartoja, kad Europos Sąjungos teikiama parama turi apimti specialias priemones, skirtas moterų diskriminacijai pašalinti;

46. pažymi, kad visose Vidurinės Azijos šalyse moterys atlieka visapusišką ir esminį vaidmenį žemės ūkio gamybos ir ūkininkavimo sektoriuose: vidutiniškai 58 proc. moterų dirba žemės ūkio sektoriuje⁽¹⁾; ragina visas Vidurinės Azijos šalis skatinti moterų užimtumą ir verslumą, ypač kaimo vietovėse; ragina skatinti ekonomines ir socialines teises bei mergaičių ir moterų įgalėjimą ir stebėti, kaip šios teisės įgyvendinamos, – tai turi būti pagrindinis ES santykių su šiuo regionu tikslas;

⁽¹⁾ 2012 m. Pasaulio banko statistika.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

47. pripažįsta veiksmus, kurių ėmėsi atskiros Vidurinės Azijos šalys, siekdamos didinti lyčių lygybę, pavyzdžiui, padaryti 2014 m. vasario mėn. įsigalioję Kirgizijos baudžiamojo kodekso 154 ir 155 straipsnių pakeitimai, kuriais buvo nustatytos griežtesnės bausmės už plačiai praktikuojamą nuotakų grobimo paprotį; tačiau pažymi, kad moterų teisių apsauga ir lyčių lygybės skatinimas regione tebėra problema; prašo Komisijos toliau remti Vidurinės Azijos šalis rengiant šių šalių moterų teisių darbotvarkes, kad būtų plėtojama ir pasiekta lyčių lygybė ir visiems, įskaitant pažeidžiamiausius asmenis, užtikrinta galimybė visapusiškai naudotis žmogaus teisėmis;

48. palankiai vertina Kazachstano lyčių lygybės strategiją ir joje numatytus 45 politinius, socialinius ir ekonominius veiksmus; prašo Komisijos toliau remti Vidurinės Azijos šalis rengiant šių šalių moterų teisių darbotvarkes ir ragina veiksmingiau įgyvendinti šią strategiją; apgailestauja, jog nepaisant to, kad politinėse institucijose teisiškai reikalaujama taikyti 30 proc. kvotą, Kazachstano viešosiose sprendimų priėmimo institucijose moterims nepakankamai atstovaujama;

49. ragina EIVT peržiūrėti savo Vidurinės Azijos strategiją ir, remiantis joje nustatytais 2016–2020 m. prioritetais ir Vidurinės Azijos šalių jau padaryta pažanga, parengti išsamų lyčių lygybės veiksmų planą, kuriame būtų išdėstyti konkretūs veiksmai, kuriais būtų siekiama pagerinti moterų teises ir moterų gyvenimo sąlygas; mano, kad reikia skatinti kiekvieną Vidurinės Azijos šalį priimti teisės aktus, kuriais būtų aiškiai draudžiamas visų formų smurtas prieš moteris ir jų diskriminacija, įskaitant seksualinę, fizinę, fiziologinę prievartą ir ekonominę išnaudojimą neleidžiant joms dirbti ir naudotis banko sąskaitomis, kreditinėmis kortelėmis ar transportu ir taikyti kitokią izoliavimo taktiką; pabrėžia, kad finansinis saugumas yra svarbiausias veiksnys, nulemiantis, ar smurto artimoje aplinkoje auka išsilaisvins iš smurto ir nebesileis toliau išnaudojama; ragina Vidurinės Azijos šalis smurtą prieš moteris laikyti nusikalstama veika, tinkamai ištirti visus atvejus, apie kuriuos pranešama, ir įgyvendinti priemones, kuriomis būtų užtikrinama nukentėjusiųjų apsauga, parama ir teisė kreiptis į teismą, taip pat įgyvendinti mechanizmus, kuriais būtų užtikrinamas teisės aktų vykdymas; pažymi, kad santuokų sudarymo agentūros Vidurinės Azijos pramonėje yra palyginti svarbios, ir prašo, kad šio regiono šalys apsvarstytų galimybę reguliuoti šių agentūrų veiklą taip, kad pažeidžiamos moterys būtų kuo geriau apsaugotos; ragina Vidurinės Azijos šalis rengti švietimo kampanijas apie teisę gyventi be smurto ir informuotumo didinimo iniciatyvas, skirtas visai visuomenei ir ypač religiniams lyderiams, kad jie žinotų, jog turi būti besąlygiškai taikomas reikalavimas gauti abiejų šalių sutikimą santuokos sudarymo ceremonijai atlikti;

50. pažymi, kad esama atotrūkio tarp įstatymų ir tikrovės, ir kad nors kai kuriose šalyse galioja teisės kodeksas, kuriuo užtikrinamos lygios teisės, susijusios su nuosavybės paskirstymu, vis dar vykdoma diskriminavimo politika palankesnės sąlygas sudarant vyriškos lyties įpėdiniams; yra susirūpinęs dėl to, kad Tadžikistane santuokos nepakankamai teisiškai įregistruojamos, todėl nutraukus santuoką moterys tampa ypač pažeidžiamos – remiantis ESBO tyrimais, nutraukus santuoką dėl šios priežasties 80 proc. moterų nesuteikiama teisė į nuosavybę ir vaikų išlaikymo išmokas;

51. primygtinai ragina ES remti pilietinės visuomenės organizacijas, siekiančias ginti žmogaus teises ir skatinti lyčių lygybę Vidurinės Azijos šalyse, ir aktyviai bendradarbiauti su lyčių lygybės srityje veikiančiomis tarptautinėmis organizacijomis, pavyzdžiui, TDO, EBPO ir JT, siekiant sukurti sąveiką, kuri padės suteikti daugiau teisių moterims;

52. konstatuoja, kad yra nedaug moterų ministrių – 2015 m. jų buvo 15 proc. Kirgizijoje ir 5,7 proc. Turkmėnistane ⁽¹⁾; skatina Vidurinės Azijos šalis ir Komisiją taip pat atkreipti dėmesį į moterų dalyvavimą priimant sprendimus, ypač politikos srityje, ir rekomenduoja pradėti taikyti kvotų sistemą, kad moterys būtų skatinamos dalyvauti, visų pirma kaip kandidatės eiti pareigas;

53. ragina Vidurinės Azijos šalis užtikrinti vienodas galimybes naudotis informacinėmis ir ryšių technologijomis siekiant užtikrinti moterų augimo skatinimo vietas ir pasaulio ekonomikoje potencialą;

⁽¹⁾ Penkerių metų (2011–2015 m.) Pasaulio banko statistika.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

54. rekomenduoja, kad teismo pareigūnai būtų supažindinami su problemomis, susijusiomis su lytimi, ir mokėtų jas spręsti, ir atkreipia dėmesį, kad reikia bausti asmenims, kurie imasi smurto dėl lyties;

55. pabrėžia, kad reikia rengti teisėsaugos pareigūnams, prokurorams ir teismų darbuotojams skirtus mokymus apie smurtą prieš moteris ir prekybą žmonėmis ir steigti centrus ir prieglaudas, kuriose nukentėjusios būtų teikiama psichologinė ir teisinė pagalba;

56. pabrėžia, kaip svarbu tinkamai finansuoti už lyčių lygybės politikos įgyvendinimą atsakingas institucijas ir įstaigas ir suteikti nepriklausomybę bei skirti lėšų už moterų teises kovojančioms pilietinės visuomenės organizacijoms.

Švietimas ir jaunimas – žmonių tarpusavio ryšiai

57. pabrėžia, kad švietimas yra viena iš pagrindinių ES ilgalaikės veiklos Vidurinėje Azijoje sričių; mano, kad švietimas yra labai svarbus integracijos ramsis ir demokratinę, ekonominę ir socialinę plėtrą skatinantis veiksnys visoms Vidurinės Azijos šalims; remia Vidurinės Azijos švietimo platformos atliktą darbą įgyvendinant institucines ir švietimo programas, teikiant techninę paramą ir vykdant dialogą seminaruose (pvz., 2014 m. Biškeke); todėl palankiai vertina Latvijos iniciatyvą surengti pirmąjį ES ir Vidurinės Azijos ministrų susitikimą švietimo klausimais, taip pat Latvijos ir Lenkijos išpareigojimą vadovauti regioninei švietimo programai, prisiimtą po nuviliančio ilgalaikio kai kurių valstybių narių nenoro tai padaryti; ragina ES ir jos valstybes nares aktyviai prisidėti prie atitinkamų tikslų, nustatytų per Latvijos pirmininkavimo ES kadenciją pirmąjį 2015 m. pusmetį, įgyvendinimo; mano, kad investicijos į įtraukų ir kokybišką švietimą yra geriausias būdas palaipsniui pagerinti socialinę ir ekonominę padėtį regione;

58. ragina Komisija spręsti klausimus, susijusius su nustatytais ES ir Vidurinės Azijos švietimo iniciatyvos trūkumais, pvz., dėl sąžiningos galimybės siekti išsilavinimo, problemas, susijusias su protų nutekėjimu, ir mokymo požiūriu nepalankioje padėtyje esančių asmenų grupių, pvz., mergaičių, vaikų su negalia ir mažumoms priklausantių vaikų mokymu;

59. primygtinai ragina ES daugiau dėmesio skirti tam, kad Vidurinės Azijos šalių jaunimas būtų skatinamas siekti kokybiško išsilavinimo, atsižvelgiant į teigiamą išsilavinimo poveikį socialinės įtraukties, socialinės sanglaudos bei stabilumo požiūriais ir į tai, kad išsilavinimas yra ir pagrindinė darnios demokratinės visuomenės kūrimo priemonė, ir geriausias smurtinio ekstremizmo bei jaunimo radikalizacijos regione prevencijos būdas; mano, kad tai yra prioritetas dėl demografinio iššūkio, susijusio su tuo, kad 14 metų ir jaunesnių gyventojų dalis sudaro net 25–35 proc.; prašo daugiau dėmesio skirti tarpvalstybiniais projektams, skirtais tarpkultūriniam susitaikymui ir Ferganos slėnio plėtrai;

60. palankiai vertina tai, kad padaugėjo užsirašiusiųjų į pradinio ir vidurinio ugdymo programas, taip pat nurodo, kad būtina ir toliau judėti šia kryptimi; palankiai vertina tai, kad pradinę ir vidurinę mokyklą baigia beveik po tiek pat moterų ir vyrų; pabrėžia, kad svarbu suteikti moterims galimybę įgyti profesinį ir aukštąjį išsilavinimą, ypač Uzbekistane ir Tadžikistane, kur aukštojo mokslo siekiančių moterų ir vyrų skaičius dar smarkiai skiriasi;

61. pabrėžia, kad svarbu moterims suteikti profesinio mokymo ir universitetinių studijų galimybes, taip pat užtikrinti, kad daugiau jų mokytųsi mokslo ir technologijų srityse, ir primygtinai ragina ES specialųjį įgaliojimą skatinti šioje srityje imtis skatinamųjų priemonių; mano, kad ES turėtų aktyviau imtis veiksmų švietimo srityje, pavyzdžiui, rengti mokytojų profesinio rengimo kursus ir aprūpinti mokomąją medžiaga; ragina imtis veiksmų siekiant modernizuoti viešojo švietimo sektorių, skatinti tarptautinius akademinis mainus ir suteikti moterims galimybę dalyvauti vienodomis sąlygomis; mano, kad reikėtų rengti švietimo specialistams skirtas lyčių lygybės mokymo programas;

62. mano, kad ES teigiamas vaidmuo regione turėtų būti stiprinamas plėtojant švietimą ir žmonių tarpusavio ryšius; primena ES tarptautinių mainų programų, pvz., „Erasmus +“, „Erasmus Mundus“ ir „Erasmus Tempus“, svarbą skatinant teigiamą judumą ir ES ir Vidurinės Azijos kultūrų dialogą ir suteikiant galimybes įgalėti programose dalyvaujančius

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

studentus, taigi suartinant abi kultūras; teigiamai vertina tai, kad bendradarbiavimo švietimo srityje programos „Erasmus +“ įgyvendinimui regione ES savo biudžete skyrė 115 mln. EUR; ragina visus susijusius suinteresuotuosius subjektus ES lygmeniu ir ES valstybėse narėse įvertinti ir toliau plėtoti esamus ES ir Vidurinės Azijos regiono studijų ir stipendijų mokėjimo programų ir jaunų specialistų mainų (ypač techninių ir taikomųjų mokslų srityje) tarp ES ir Vidurinės Azijos regiono mechanizmus;

63. teigiamai vertina tai, kad visos penkios Vidurinės Azijos šalys labai nuodugniai vykdė Bolonijos procesą, kuris paskatino daug pastaraisiais metais pradėtų nacionalinių reformų;

64. ragina Komisiją skatinti Vidurinės Azijos mokslininkų, institutų ir įmonių dalyvavimą bendruose mokslinių tyrimų ir inovacijų projektuose, finansuojamuose pagal programą „Horizontas 2020“;

Ekonominė integracija, prekyba ir tvarus vystymasis

65. atkreipia dėmesį į bendras ypatybes, susiformavusias ankstesniu istoriniu laikotarpiu, įskaitant Šilko kelio, tiurkų genčių okupacijos ir islamo priėmimo laikus; taip pat pažymi, kad penkios regiono šalys yra skirtinguose vystymosi etapuose: Kazachstanas tampa vienu svarbiausių žaidėjų šiame regione ir jo santykiai su ES nuolatos stiprėja; Kirgizija ir Tadžikistanas yra kur kas skurdesnės šalys, tačiau santykinai atviros, šiek tiek dalyvaujant pilietinei visuomenei; ES santykiai su Uzbekistanu taip pat stiprėja, tačiau Turkmėnistanas išlieka uždariausia šio regiono šalimi, neturinčia jokios realiai nepriklausomos pilietinės visuomenės;

66. atkreipia dėmesį į tai, kad regionas taip pat pasižymi nemenkais skirtumais, visų pirma atsižvelgiant į gamtos išteklius, pavyzdžiui, iškastinių kurą ir ariamąją žemę, ir į iš dalies dėl to regiono šalyse susidariusius skirtingus visuomenės ir ekonomikos išsivystymo lygius; pabrėžia, kad svarbu atsižvelgti į, viena vertus, kultūrinius skirtumus regione ir, kita vertus, į šalių tarpusavio priklausomybę;

67. pripažįsta, kad naujas postūmis ES ir Vidurinės Azijos ekonominio bendradarbiavimo srityje gali turėti teigiamą poveikį modernizacijos ir demokratizacijos procesui regione;

68. mano, kad regiono ekonomikos įvairinimas teikia pridėtinę vertę regioninės plėtros, stabilumo ir saugumo požiūriu, turint galvoje socialinę, ekonominę ir aplinkos pusiausvyrą; mano, kad itin svarbu modernizuoti ir plėtoti darnų nacionalinį transportą ir energetikos infrastruktūrą, ypač kaimo vietovėse, gerinti prieigą prie didelės spartos interneto ir sudaryti palankesnes sąlygas vystyti susisiekimą tarp regionų; mano, kad ekologinės būklės atkūrimas ir darnus vystymasis turėtų būti lygiaverčiai regioninės plėtros srities prioritetai, ir pabrėžia prekybos vaidmenį skatinant abu minėtus prioritetus; pritaria sprendimui didinti ES paramą išteklių valdymui Vidurinės Azijos šalyse ir skatinti šių šalių tarpvalstybinį bendradarbiavimą;

69. yra susirūpinęs dėl to, kad lėtas ir nevienodas socialinis ir ekonominis vystymasis, valstybės skaidrumo trūkumas ir jo nulemta korupcija, blogas valdymas, silpna institucinė sistema, nepakankamas teisinės valstybės principo laikymasis ir neaktyvus pilietinės visuomenės dalyvavimas skatina klientelizmą ir didina korupciją bei mažina valstybės veiksmingumą;

70. pabrėžia, kad ES tapus pirmąja prekybos partnere regione, ES ir Vidurinės Azijos prekybos ryšiai tampa vis svarbesni; pabrėžia, kad ES turi toliau stiprinti prekybos ir investicijų ryšius su Vidurinės Azijos šalimis; šiuo atžvilgiu pažymi, kad Vidurinės Azijos šalys turi stiprinti savo pastangas kovos su korupcija ir stabilios aplinkos skatinimo srityse, kad pritrauktų užsienio investicijų;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

71. laikosi nuomonės, kad ekonominiai ir prekybos santykiai su Vidurinės Azijos šalimis turėtų būti plėtojami nepažeidžiant teisinės valstybės, demokratijos principų ir žmogaus teisių bei pagrindinių laisvių ir būti neatsiejama jų dalimi; todėl primena, kad svarbu vienašališkai pasinaudoti ES sudarytų prekybos susitarimų sustabdymo išlygose išdėstytomis nuostatomis, jeigu kita susitariančioji šalis pažeidžia žmogaus teises;

72. pažymi, kad integracinė ir tvari ekonominė plėtra yra vienas iš svarbiausių strategijos prioritetų; pabrėžia, kad Vidurinės Azijos šalys turi skatinti aktyvią politiką, kuria siekiama mažinti skurdą ir socialinę atskirtį; atkreipia dėmesį į labai neigiamą sulėtėjusio Rusijos ir Kinijos ekonomikos augimo ir šiuo metu vykstančio geopolitinio konflikto Ukrainoje poveikį regionui; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad dėl prastėjančių ekonominių tendencijų, kurias lemia mažėjančios biržos prekių kainos, rublio nuvertėjimas ir Rusijoje dirbančių migrantų, kurių dauguma dabar grįžta namo bedarbiais, pervedamų lėšų mažėjimas, regione kyla didelių socialinių ir ekonominių problemų; pažymi, kad, atsižvelgiant į šį mažėjimą, prognozuojama, jog regiono ekonomikos augimas po 2014 m. bus maždaug dvigubai mažesnis nei vidutiniškai ankstesniu dešimtmečiu;

73. primygtinai ragina Komisiją parengti programas, kurios padėtų palengvinti iš užsienio grįžtančių asmenų socialinę integraciją ir įdarbinimą, ir plėtoti tvirtą dialogą migracijos ir judumo klausimais;

74. pabrėžia, kad reikalinga ES Vidurinės Azijos strategija, kuri nėra paremta geostrateginiais interesais, bet skirta kurti aktyvią ir demokratinę visuomenę, kurioje profesinės sąjungos turi asociacijų laisvę ir veikia aktyvi pilietinė visuomenė, ir stiprinti lyčių lygybę ir galių suteikimą moterims, ypač kaimo vietovėse;

75. pabrėžia, kad, nepaisant greito ekonomikos augimo pastaraisiais metais, regione yra aukštas skurdo lygis, didelė pajamų nelygybė ir mažėja tikėtina gyvenimo trukmė, ypač kaimo vietovėse, kur gyvena 80–90 proc. gyventojų; pabrėžia, kad vykdant privatizavimo procesą ekonominių permainų laikotarpiu kalnuotieji regionai dideliu mastu liko nuošalėje; pabrėžia, kad moterys tuose regionuose patiria ypač didelį poveikį, nes daug vyrų ieškodami darbo vyksta į miestus ir moterys turi vienos nešti visą darbų ūkyje ir pareigų šeimose našatą;

76. pabrėžia, kad yra svarbu suderinti strategiją su visuotiniais išsipareigojimais, ypač su 2030 m. darnaus vystymosi darbotvarke, patvirtinta 2015 m. rugsėjo 25 d. Jungtinių Tautų aukščiausio lygio susitikime darnaus vystymosi klausimais;

77. ragina įtraukti darnaus vystymosi tikslus į ES vystymosi darbotvarkę regione; pakartoja, kad įtraukus darnaus vystymosi tikslus Vidurinės Azijos regione bus pasiektas visapusiškesnis darnus vystymasis;

78. pabrėžia, kad ES svarbu pasinaudoti vystomojo bendradarbiavimo teikiamomis galimybėmis, siekiant skatinti pagarbą žmogaus teisėms ir pasiekti DVT, kad būtų padidintos prekybos ir investicijų visose regiono šalyse apimtys ir sustiprintas socialinių partnerių kaip pilietinės visuomenės veikėjų vaidmuo ir įtraukimas;

79. mano, kad parama vystymuisi turėtų būti teikiama tik tose šalyse, kurios tikrai išsipareigoję panaikinti skurdą, siekti tvarios socialinės ir ekonominės pažangos ir paisyti žmogaus teisių užtikrinant vienodas sąlygas, ir kad tos šalys turi įrodyti, jog jos ėmėsi veiksmingų kovos su korupcija politikos priemonių, ir leisti ES stebėti atitinkamos politikos įgyvendinimą; atsižvelgdamas į tai abejoja paramos Turkmėnistanui ir paramos Uzbekistanui pagrįstumu ir ekonominiu veiksmingumu; reikalauja, kad politika būtų persvarstyta, jei padėtis būtų pagerinta; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoją padėti didinti pažangą šioje srityje; apgailestauja, kad dėl aukšto korupcijos lygio ir neveiksmingos biurokratijos gebėjimas įsisavinti paramą labai menkas ir paramos teigiamas poveikis labai ribotas;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

80. pažymi, kad dabartinė peržiūra buvo tikslingai atskirta nuo 2014 m. užbaigto Vidurinei Azijai skirtos vystomojo bendradarbiavimo priemonės 2014–2020 m. programos sudarymo, kad būtų išvengta bet kokios painiavos ar dubliavimosi ir kartu išlaikytas ES veiklos regione nuoseklumas;

81. primygtinai ragina nukreipti paramą vystymuisi į kaimo plėtrą ir tvarų ūkininkavimą, pirmiausia siekiant atpratinti nuo monokultūrų, pvz., medvilnės, auginimo;

82. ragina ES stebėti viešojo sektoriaus pertvarkai Vidurinės Azijos šalyse skirtos ES techninės pagalbos ir finansinės paramos veiksmingumą;

83. ragina ES vystymosi politikos priemones koordinuoti su valstybių narių veiksmais regione; ragina glaudžiai bendradarbiauti su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis vystymosi politikos srityje pasitelkiant darnaus vystymosi partnerystę; taip pat ragina Vidurinės Azijos regiono vystymo srityje bendradarbiauti su Kinija ir Rusija;

84. atsižvelgia į Kinijos atkaklumą regione ir jos kintantį vaidmenį, nes iš išorės komercinės partnerės ji virsta regionine tarpininke ekonomikos valdymo srityje, įskaitant viešųjų gėrybių tiekimą regiono mastu;

85. mano, kad Europos strateginių iniciatyvų fondo ir Kinijos iniciatyvos „Vienas kelias, viena juosta“ tarpusavio sąveika bus svarbi ekonominės ir socialinės plėtros regione skatinimo priemonė;

86. taip pat pažymi, kad dvi šalys, būtent Kazachstanas ir Kirgizija, prisijungė prie Rusijos įsteigtos naujos Eurazijos ekonominės sąjungos;

87. ragina ES glaudžiai bendradarbiauti su JT fondais ir agentūromis ir Pasaulio banku;

88. pažymi, kad Kirgizijoje ir Tadžikistane toliau teikiama sektorinė parama biudžetu, ir ragina Komisiją ir EIVT nustatyti ir taikyti griežtas ir objektyviai patikrinamas konkrečias tolesnio paramos biudžetui programų įgyvendinimo sąlygas; vis dėlto pabrėžia, kad kartu būtina taikyti griežtesnius kriterijus, apimančius tvirtą reformų darbotvarkę ir veiksmingas kovos su korupcija priemones; pažymi, kad ES parama biudžetui neturėtų būti naudojama pagrindinių viešųjų paslaugų, pvz., pradinio ir vidurinio ugdymo, pagrindinių sveikatos priežiūros paslaugų, pagrindinės infrastruktūros, tiesioginiam finansavimui, nes tai yra viena iš pagrindinių valdžios institucijų pareigų; mano, kad ES pagalba šiuo atžvilgiu veikiau turėtų būti susieta su valdžios veiklos rezultatais ir kad ES parama biudžetui turėtų būti skatinamas pažangių viešųjų paslaugų, pvz., mokslinių tyrimų, inovacijų, aukštojo mokslo, naujoviškos infrastruktūros ir t. t., plėtojimas;

89. palankiai vertina makrofinansinės paramos didinimą ir ragina naudoti atitinkamą priemonę laikantis griežtų sąnaudų ir naudos kriterijų ir vadovaujantis tiksliais poveikio vertinimais, kuriais dėmesys kreipiamas į šalutinį poveikį; atsižvelgdamas į pagrindinius strategijos įgyvendinimo pažangos ataskaitų aspektus, pabrėžia valstybių narių dalyvavimo teikiant ES paramą svarbą, norint daryti didesnę poveikį ir gerinti rezultatus;

90. palankiai vertina Kirgizijos prašymą taikyti BLS+ tvarką ir tikisi, kad ir Tadžikistanas bei Uzbekistanas paseks jos pavyzdžiu;

91. mano, jog yra svarbu, kad visos Vidurinės Azijos šalys laikytųsi Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) taisyklių ir įstotų į PPO;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

92. atsižvelgdamas į EBPO išvadas, pripažįsta ypatingą tiesioginių užsienio investicijų (TUI) ir MVĮ verslo ryšių programų svarbą, nes tai platesnio šalutinio investicijų poveikio įvairinimo ir didinimo priemonė, kuria Vidurinės Azijos šalims suteikiama galimybė glaudžiau susieti TUI su savo vidaus ekonomika ir didinti konkurencingumą, kartu suteikiant joms galimybių patekti į tarptautines rinkas, naudotis finansais bei technologijomis ir tobulinti valdymo įgūdžius; taigi ragina Vidurinės Azijos valstybių vyriausybes pradėti įgyvendinti šias programas ir skatinti suinteresuotąsias šalis aktyviau dalyvauti jau vykdomose verslo ryšių programose; pažymi, jog siekiant užtikrinti, kad vietos gamyba atitiktų tarptautinius kokybės standartus, reikia įgyvendinti papildomas priemones, pavyzdžiui, siūlyti mokymo programas, kurios padėtų MVĮ gerinti savo darbuotojų įgūdžius, arba padėti MVĮ taikyti tarptautiniu mastu pripažįstamus kokybės standartus;

93. pabrėžia, kad siekiant darnaus ekonomikos vystymosi regione itin svarbu gilinti regioninę integraciją, didinti prekybą regiono viduje, dėmesį sutelkti į transporto tinklus ir logistikos paslaugas ir gerinti verslo aplinką bei teisės aktų ir reguliavimo sistemą, ypač skirtą mažosioms ir vidutinėms įmonėms;

94. primena, kad Vidurinės Azijos regione buvo daug infekcinės tuberkuliozės atvejų; pabrėžia, kad, atsižvelgiant į atsirandantį kai kurių tuberkuliozės padermių atsparumą vaistams, svarbu ir toliau plėtoti tuberkuliozės gydymą besiformuojančios rinkos ekonomikos šalyse, kurios nebeįsivieša ES paramos;

Energetika, aplinka, vanduo ir transportas

95. pabrėžia, kad reikia aktyvesnio dialogo infrastruktūros plėtojimo klausimais, įskaitant klausimus dėl energetikos ir transporto tinklų, taip pat didelio pralaidumo interneto ryšio jungčių;

96. pripažįsta, kad bendradarbiavimas energetikos srityje yra ES ir Vidurinės Azijos santykių prioritetinė sritis; mano, kad regionas gali būti papildomas energetinio saugumo šaltinis ES, ypač atsižvelgiant į galimybę daugiau bendradarbiauti su Kazachstanu ir Turkmėnistanu; primena, kaip svarbu ES užsitikrinti saugų ir stabilų prieinamos kainos energijos tiekimą, atsižvelgiant į energetikos sąjungą ir į tokio tiekimo svarbą bendram Sąjungos saugumui; todėl pabrėžia, kad energijos tiekimas ir įvairinimas turi būti vienas iš svarbiausių ES ir Vidurinės Azijos strategijos elementų, ir ragina ES dėti daugiau pastangų siekiant energijos rinkos integracijos, kuri yra svarbi abiem šalims, kad būtų paskatintas energijos tiekimo įvairinimas; todėl ragina dėti daugiau pastangų, siekiant plėtoti Pietų koridorių į Vidurinę Aziją ir Kaspijos jūros dujotiekį; vis dėlto pabrėžia, kad susitarimai ir dialogai energetikos srityje turi būti siejami su svarbiais žmogaus teisių aspektais;

97. pažymi, kad ES remia energetikos projektus, kurie galėtų padėti išplėsti pietinį dujų koridorių, kad jis taip pat apimtų maršrutus, kertančius Kaspijos jūrą ir galbūt Iraną; vis dėlto ragina ES atlikti visapusiškas tokių projektų galimybių studijas, apimančias poveikio aplinkai ir visuomenei vertinimus;

98. pritaria tam, kad ES skatintų atsinaujinančiųjų išteklių energiją, energijos vartojimo efektyvumą ir energijos rinkų integraciją Vidurinėje Azijoje ir su kaimyninėmis šalimis, taip pat su ES;

99. pakartoja savo nuomonę, kad pajamų iš gamtos išteklių reinvestavimas yra labai svarbus tvariai socialinei ir ekonominei plėtrai;

100. ragina geriau koordinuoti veiksmus ir didinti pastangas, susijusias su itin svarbia vandens ir aplinkos regionine platforma, kuriai vadovauja Italija ir Rumunija;

101. skatina ES imtis didesnės iniciatyvos aplinkos požiūriu tvarios plėtros srityje; šiuo atžvilgiu pabrėžia, jog yra svarbu, kad išgaunant ir perdirbant gamtos išteklius regione būtų laikomasi Gavybos pramonės skaidrumo iniciatyva (GPSI) skatinamų aplinkos tvarumo principų; pažymi, kad regione GPSI laikosi tik Kazachstanas ir Kirgizija, o Tadžikistano šalies kandidatė statusas laikinai panaikintas 2015 m.;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

102. susirūpinęs pažymi, kad be didėjančio klimato kaitos poveikio išlieka daugybė iš tarybinių laikų paveldėtų su aplinka susijusių problemų, pvz., su nekontroliuojama nuolatine branduoline tarša ankstesniais dešimtmečiais, skubiu branduolinių bandymų centrų valymu, pramonine ir kasybos veikla, netvairiu gamtos išteklių eksploatavimu, dirvožemio ir ekosistemų blogėjimu, oro tarša, dykumėjimu ir visų pirma su tebesitęsiančia katastrofiška netinkama vandentvarka susijusių problemų; atsižvelgdamas į tai primygtinai ragina Komisiją padidinti techninę paramą, padėti mobilizuoti išteklius ir suteikti ES turimų praktinių žinių bei pateikti geriausios praktikos pavyzdžių, kaip spręsti šias problemas;

103. primygtinai ragina ES toliau teikti finansinę paramą ir techninę pagalbą sprendžiant sveikatos, humanitarinius, aplinkos, taip pat ekonominius ir informuotumo klausimus, susijusius su branduolinių bandymų, kuriuos praeityje Sovietų Sąjunga atliko šiaurės rytų Kazachstane esančio Semėjaus miesto, anksčiau vadinto Semipalatsku, apylinkėse įrengtame branduolinių bandymų poligone, padariniiais;

104. teigiamai vertina ir skatina tolesnes pastangas prisitaikymo prie klimato kaitos ir atsparumo jai užtikrinimo srityje ir primygtinai ragina Vidurinės Azijos šalis konstruktyviai prisidėti prie sėkmingų 2015 m. Paryžiaus klimato konferencijos rezultatų;

105. ragina ES toliau intensyvinti savo nelaimių rizikos mažinimo ir atsparumo didinimo programą Vidurinėje Azijoje, nes tai – regionas, kuriame yra didelė gaivalinių nelaimių tikimybė ir esama didelės rizikos, susijusios su ekologinėmis nelaimėmis ir klimato kaita;

106. reiškia didelį susirūpinimą dėl masinės Kazachstano antilopių saiga žūties 2015 m. gegužės mėn.; primygtinai ragina ES prisidėti prie galimų būsimų žūties atvejų prevencijos moksliniais tyrimais ir aplinkos apsaugos priemonėmis;

107. ragina ES toliau stengtis skatinti Vidurinės Azijos šalių bendradarbiavimą vandentvarkos srityje;

108. ragina ES prioritetą teikti diplomatijai vandens srityje ir ją labiau naudoti siekiant sudaryti geresnes sąlygas patobulintai tarpvalstybinei vandentvarkai ir tarpininkauti sprendžiant ginčus, įskaitant atviros ir veiksmingos sistemos skatinimą, ypač Roguno užtvankos atveju; atsižvelgdamas į tai ragina ES skatinti ir spartinti tolesnį prisijungimą prie su bendrais vandens ištekliais susijusių tarptautinių konvencijų ir teisinių principų šioje srityje laikymąsi;

109. prašo paraginti regiono šalis pasirašyti ir ratifikuoti Jungtinių Tautų Espo ir Orhuso konvencijas dėl poveikio vandeniui, jeigu jos iki šiol nėra to padariusios, o į šių konvencijų įgyvendinimą įtraukti pilietinę visuomenę;

110. ragina atnaujinti pastangas valdyti ir pašalinti dramatiškus su Aralo jūros seklėjimu susijusios ekologinės nelaimės padarinius; primygtinai ragina Komisiją padidinti savo paramą Tarptautiniam Aralo jūros fondui ir ragina EIVT įtraukti šį klausimą kaip prioritetą į savo reguliarių santykių su Uzbekistanu sritį;

111. pabrėžia, kad strateginės, modernios ir sąveikios kelių ir geležinkelių infrastruktūros palei Šilko kelią kūrimas yra pagrindinis Kinijos, ES ir Rusijos interesas ir kad sėkminga šio regiono integracija pasinaudojant modernia ir patikima infrastruktūra suteiktų didelę galimybę ne tik užtikrinti didesnę regiono ekonominę integraciją, bet ir skatinti asmenų judumą ir kultūrinius mainus, o tai savo ruožtu sudarytų geresnes sąlygas pažangai teisinės valstybės ir demokratijos srityse;

112. pakartoja, kad ES yra pasirengusi pasiūlyti savo žinias ir praktinę patirtį, kad paskatintų priimti ir įgyvendinti aukštas saugos, saugumo ir aplinkos kokybės standartus visų transporto rūšių atžvilgiu ir palengvintų sąsajas transporto koridoriuje Europa–Kaukazas–Vidurinė Azija; ypač remia tolesnes ES pastangas siekti, kad Vidurinėje Azijoje būtų sukurta saugaus oro ir jūrų transporto sistema;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

113. ragina ES toliau koordinuoti savo veiklą regione su Kinijos transporto politika;

Regioninis bendradarbiavimas, saugumo problemos ir sienų valdymas

114. ragina ES aktyviau plėtoti dialogą dėl Vidurinės Azijos su regioninėmis ir tarptautinėmis organizacijomis, taip pat su Vidurinės Azijos šalių kaimynėmis bei kitomis aktyviomis regiono valstybėmis;

115. ragina ES sustiprinti ryšius ir šiuo tikslu drauge su Vidurinės Azijos šalimis nustatyti aktyvesnio bendradarbiavimo sritis, ypač transporto ir energetikos sektoriuose; pabrėžia, kad prioritetą reikėtų teikti Vidurinės Azijos šalių tarpusavio integracijai, taip pat jų integracijai į tarptautines rinkas ir koridorius;

116. mano, kad ES, dirbdama drauge su valstybėmis narėmis, turėtų toliau skatinti regiono integraciją ir pasitikėjimo stiprinimo politiką, taip pat atlyginti pavienėms Vidurinės Azijos šalims ar šalių grupėms už jų konstruktyvius veiksmus glaudžiau su jomis bendradarbiaudama; mano, kad ES turi imtis tikslių priemonių ir skirti dėmesį kiekvienos šalies poreikiams ir ypatumams; pabrėžia, kad šio regiono valstybėse būtina gerinti politinį dialogą ir propaguoti pasitikėjimo stiprinimo priemones;

117. mano, kad regioninės ekonominės integracijos plėtojimas yra svarbus stabilumo ir taikos stiprinimo regione elementas;

118. pabrėžia, kaip svarbu bendradarbiauti su ESBO ir JT visose politikos srityse;

119. ragina ES šiuo tikslu įtraukti Mongoliją į tam tikrus ES Vidurinės Azijos strategijos aspektus;

120. pripažįsta, kad Vidurinės Azijos strategijoje nustatytos pagrindinės grėsmės ir problemos išlieka aktualios;

121. mano, kad ES turėtų skatinti regioninį bendradarbiavimą, ypač bendrų klausimų ir iššūkių atžvilgiu, ir kad pirmenybė turėtų būti teikiama bendriems interesams, o ne įvairiems susijusių šalių interesams;

122. pažymi, kad neišspręsti etniniai klausimai ir taikių pokyčių perspektyvos nebuvimas bei neįtraukus valdymas Vidurinės Azijos šalyse gali paskatinti nestabilumą ir ekstremizmą, o kartu – kelia didelių abejonių dėl sėkmingo Vidurinės Azijos strategija siekiamo pagrindinio ES tikslo įgyvendinimui;

123. remia ES ilgalaikį tikslą pradedamą palaikyti ES ir Vidurinės Azijos aukšto lygio dialogą saugumo klausimais paversti tikru bendradarbiavimo forumu, kuriuo siekiama bendradarbiauti sprendžiant bendras saugumo problemas, susijusias, pvz., su karo Afganistane šalutiniu poveikiu, įskaitant grupuotės „Islamo valstybė“ keliamą grėsmę, prekyba narkotikais ir žmonėmis, smurtiniu ekstremizmu ir terorizmu bei chemine, biologine, radiologine ir branduoline (ChBRB) rizika; pabrėžia regioninio bendradarbiavimo programų, įskaitant tarpvalstybinio bendradarbiavimo ir sienų saugumo stiprinimo programų, pvz., Sienų valdymo programos Vidurinėje Azijoje (angl. BOMCA) ir Vidurinės Azijos kovos su narkotikais veikslių programos (angl. CADAP), svarbą ir teigiamą poveikį; mano, kad plėtojant dialogą būtina daugiau kalbėti apie žmonių saugumą, o ne vien tik valstybės saugumą; pakartoja, kad ES yra pasiryžusi toliau plėtoti regioninį ir dvišalius dialogus saugumo klausimais su Vidurinės Azijos šalimis, užtikrindama didesnę Afganistano įtraukimą į bendradarbiavimą su susijusiais regioniniais partneriais, ypač JT regioniniu prevencinės diplomatijos Vidurinėje Azijoje centru (UNRCCA);

124. atkreipia dėmesį į tai, kad buvo patvirtintas 2014–2020 m. Vidurinės Azijos kovos su narkotikais veikslių programa (CADAP); vis dėlto yra suserimęs dėl rekordinio opiumo auginimo masto ir susijusios prekybos narkotikais, gabenamais per Vidurinę Aziją iš Afganistano; ragina EIVT ir Komisiją spręsti klausimą dėl organizuotų nusikalstamų grupuočių bei elito įtraukimo į prekybą ir neigiamo poveikio visuomenės sveikatai regione;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

125. dar kartą rekomenduoja, kad Vidurinės Azijos valstybių sienų valdymo programa (BOMCA) ir Vidurinės Azijos kovos su narkotikais veiksmų programa (CADAP) būtų remiamos policijos bendradarbiavimo, nusikalstamumo prevencijos, kovos su juo ir krizių valdymo finansinės paramos priemonės lėšomis, o ne pagal vystomojo bendradarbiavimo priemonę;

126. primygtinai ragina ES toliau įgyvendinti regionines paramos programas, kuriomis siekiama užkirsti kelią konfliktams ir stiprinti taiką, be kita ko, skatinant bendruomenių ir etninių grupių susitaikymą, taip pat sienų demarkacijos Vidurinėje Azijoje tikslo, finansuojamo policijos bendradarbiavimo, nusikalstamumo prevencijos, kovos su juo ir krizių valdymo finansinės paramos priemonės lėšomis;

127. teigiamai vertina Šveicarijos ir JTVP (Jungtinių Tautų vystymo programa) remiamą projektą „Tarpvalstybinis bendradarbiavimas siekiant tvarios taikos ir darnaus vystymosi“, kuriuo siekiama sukurti palankesnę tvarios taikos ir darnaus vystymosi aplinką Kirgizijos ir Tadžikistano pasienio regione;

128. pabrėžia nuo 2007 m. Aščabade veikiančio JT regioninio prevencinės diplomatijos Vidurinėje Azijoje centro (angl. UNRCCA), taip pat ESBO atliekamą vaidmenį užkertant kelią konfliktams regione;

129. ragina ES paremti Jungtinių Tautų prevencinės diplomatijos Vidurinėje Azijoje regioninio centro (UNRCCA) iniciatyvas ir, prižiūrint Centrai, skirti dėmesio vandens klausimui bei dialogo tarp penkių valstybių dėl tarpvalstybinio teršimo problemos sprendimo užmezgimui;

130. ragina Komisiją atsižvelgti į galimai neigiamas prieigos prie vandens išteklių klausimo pasekmes Vidurinės Azijos stabilumui ir saugumui, taip pat atidžiai stebėti visus pokyčius;

131. susirūpinęs pažymi, kad, pagal 2015 m. metinę kovos su prekyba žmonėmis ataskaitą⁽¹⁾, Turkmėnistanas ir Uzbekistanas įtraukti į stebimų šalių sąrašą, o tai reiškia, kad prekybos žmonėmis aukų skaičius didėja; ragina ES kovos su prekyba žmonėmis koordinatorių remti Turkmėnistaną ir Uzbekistaną kovoje su prekyba žmonėmis, kuri žemina žmogaus orumą ir dažnai yra susijusi su psichologiniu terorizmu ir fiziniu smurtu, todėl ji turi būti panaikinta; prašo, kad valstybės narės, palaikydamos santykius su šiomis šalimis, atkreiptų dėmesį į šią svarbią problemą;

132. pabrėžia ES ir Vidurinės Azijos šalių bendradarbiavimo terorizmo prevencijos ir kovos su juo srityje svarbą; yra labai susirūpinęs dėl ekstremistinės organizacijos „Islamo valstybė“ veiklos verbuojant vis daugiau Vidurinės Azijos šalių piliečių, kurie iš dalies dėl politinės atskirties ir miglotų ekonominių perspektyvų vyksta į Artimuosius Rytus kovoti kartu su grupuotėmis „Islamo valstybė“, „Jabhat al-Nusra“ ir kitomis teroristinėmis ir ekstremistinėmis organizacijomis arba jas kitaip remia; pripažįsta, kad tuo atveju, jeigu daug radikalizuotos Vidurinės Azijos piliečių grįš į savo gimtąsias šalis, jie rizikuoja kelti pavojų saugumui ir stabilumui visoje Vidurinėje Azijoje, Afganistane, Irane, Rusijoje, Kinijoje ir Indijoje;

133. ragina ES spręsti drauge su Vidurinės Azijos valstybių vyriausybėmis bendras problemas, susijusias su grupuotės „Islamo valstybė“ vykdomu kovotojų ir rėmėjų verbavimu, sutelkiant dėmesį į politines ir administravimo klaidas, pvz., skatinant tikėjimo laisvę, kartu apsaugant pasaulietines konstitucijas bei peržiūrint diskriminacinius įstatymus ir politiką, įgyvendinant paramos vyrams ir moterims programas ir sutelkiant dėmesį į palankių sąlygų neturinčio jaunimo aprūpinimą darbu, prioritetą teikiant teisėtavokos sistemos reformai ir užtikrinant geresnį saugumo tarnybų veiklos koordinavimą, taip pat mokantis iš Europos ir Azijos šalių patirties islamo radikalų rehabilitacijos ir reintegracijos srityje;

134. mano, kad tarptautinis bendradarbiavimas, taip pat su Rusija ir Kinija, būtinas sprendžiant didėjančios musulmonų radikalizacijos Vidurinėje Azijoje grėsmės problemą; ragina visas tarptautines šalis, turinčias įtaką regione, skatinti Vidurinės Azijos valstybes bendromis pastangomis geriau koordinuoti savo saugumo tarnybų tarpusavio bendradarbiavimą, įskaitant keitimąsi žvalgybos duomenimis; pabrėžia, kad toks bendradarbiavimas turėtų būti suderintas su jų tarptautiniais įsipareigojimais žmogaus teisių srityje;

⁽¹⁾ Parengė JAV valstybės departamentas.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

135. reiškia didelį susirūpinimą dėl saugumo padėties pablogėjimo šiaurės Afganistane bei pavojaus, kad dėl to gali sutrikti regiono karinis ir politinis stabilumas; teigiamai vertina tai, kad ES strategija Afganistane ir ES strategija Vidurinėje Azijoje buvo geriau suderintos; vis dėlto pabrėžia, kad reikia glaudžiau susieti ES požiūrį į Vidurinę Aziją su Afganistanu ir pritaikyti dabartinę politiką prie Afganistanui skirtos strategijos po 2014 m.; ragina įtraukti Afganistaną į programas, kuriomis siekiama stabilumo ir saugumo regione; ragina Vidurinės Azijos šalių vyriausybes imtis iniciatyvesnio vaidmens ir įsitraukti į platesnį bendradarbiavimą siekiant stabilumo Afganistane; pabrėžia, kad reikia regiono mastu koordinuoti žmonių saugumo, kovos su terorizmu, imigracijos ir kovos su narkotikų prekyba strategiją;

136. ragina Tarybą, Komisiją ir EIVT plėtojant ryšius su Vidurinės Azijos valstybėmis prioritetą teikti jų saugumo sektoriaus reformai, įskaitant geresnį finansavimą ir mokymą, pasaulietinėse konstitucijose įtvirtintos tikėjimo laisvės skatinimui, kovos su terorizmu prevencijos aspektams ir pastangoms reabilituoti buvusius džihadistus kaip bendros radikalaus islamizmo iššūkio įveikos strategijos dalims; apgailestauja, jog nepaisant to, kad Vidurinės Azijos šalyse skubiai reikalinga saugumo sektoriaus reforma (SSR), ES nesugebėjo jos integruoti į savo strategiją; todėl palankiai vertina pažangą Kazachstane, nes tai yra atspirties taškas siekiant įgyvendinti regiono lygmens reformą; ragina ES parengti konkrečias SSR programas, skirtas Kirgizijai ir galbūt Tadžikistanui, kuriose didžiausias dėmesys būtų skiriamas teisinės valstybės principams ir žmogaus teisių standartams baudžiamosios teisės ir policijos vykdomos kontrolės srityse;

137. pripažįsta, kad penkios Vidurinės Azijos šalys ir toliau kuria Vidurinės Azijos zoną be branduolinių ginklų;

138. ragina valstybes nares vienodžiau aiškinti ir įgyvendinti bendrą poziciją ir griežtai vadovautis aštuoniais 2008 m. ES bendroje pozicijoje dėl ginklų eksporto kontrolės nustatytais kriterijais; todėl reiškia susirūpinimą dėl to, kad tam tikroms valstybėms narėms sudarius dvišalius susitarimus Europos įmonės apeina šią bendrą poziciją;

139. prašo valstybių narių liautis eksportavus gatavas slapto stebėjimo sistemas regiono šalims, jeigu yra pakankamai priežasčių manyti, kad šios sistemos būtų naudojamos prieš žurnalistus, politinius veikėjus ir žmogaus teisių gynėjus; ragina Komisiją persvarstyti Europos eksporto kontrolės sistemą siekiant užtikrinti, kad šiomis slapto stebėjimo privačiose valdose sistemomis negalėtų pasinaudoti netinkami asmenys;

Konkrečių šalių klausimai

140. pabrėžia, kad toliau išdėstytose su konkrečiomis šalimis susijusiose dalyse nurodomi tik prioritetingi klausimai, taigi jos nėra visaapimančios;

Kazachstanas

141. pabrėžia, kad glaudesni politiniai ir ekonominiai santykiai turėtų būti paremti bendromis vertybėmis; pažymi, kad Kazachstanas yra pirmoji Vidurinės Azijos šalis partnerė, su kuria ES suderėjo ir pasirašė tvirtesnės partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą; tikisi, kad jį galutinai patvirtinus Kazachstanas aktyviai ir konkrečiai įsipareigos vykdyti politines ir demokratines reformas, susijusias su jo tarptautinėmis prievolėmis ir įsipareigojimais; pripažįsta, kad vadinamoji 100 žingsnių programa yra bandymas įgyvendinti būtinas reformas regione;

142. šiuo atžvilgiu pabrėžia 2012 m. lapkričio 22 d. EP rekomendacijas dėl derybų dėl ES ir Kazachstano tvirtesnės partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo, kurių būtina laikytis, norint, kad Europos Parlamentas pritartų naujojo tvirtesnės partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo pasirašymui ir tolesniam ES ir Kazachstano bendradarbiavimui;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

143. yra labai susirūpinęs dėl vis labiau blogėjančios padėties žiniasklaidos laisvės, žodžio laisvės ir susirinkimų ir asociacijų laisvės srityse; pakartoja ir pabrėžia, kad pažanga derantis dėl naujojo tvirtesnės partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo buvo susieta su konkrečia ir akivaizdžia pažanga įgyvendinant politines reformas; ragina Kazachstaną dėti visas pastangas užtikrinti, kad šalies teisės aktai būtų suderinami su Europos Tarybos standartais ir kad jais būtų garantuojamas visapusiškas pagrindinių laisvių įgyvendinimas netaikant jokių pačios šalies nustatytų apribojimų; ragina Kazachstano valdžią imtis konkrečių ir veiksmingų priemonių siekiant įgyvendinti rekomendacijas, pateiktas JT specialiojo pranešėjo taikingų susirinkimų ir asociacijų laisvės klausimais 2015 m. sausio mėn. misijos Kazachstane ataskaitoje; šiuo atžvilgiu ragina Kazachstaną peržiūrėti ir iš dalies pakeisti naujo baudžiamosios teisės kodekso nuostatas, susijusias su baudžiamosios atsakomybės taikymu už šmeižtą, nes jomis pažeidžiamos pagrindinės laisvės; reiškia didelį susirūpinimą dėl ne pelno organizacijų įstatymo, kuriuo mažinama Kazachstane veikiančių NVO nepriklausomybė ir net keliami grėsmė pačiam jų gyvavimui, ir ragina Kazachstaną jų persvarstyti;

144. primena Kazachstanui apie jo ESBO priimtus įsipareigojimus įgyvendinti demokratines reformas ir primygtinai ragina Kazachstaną kaip JT žmogaus teisių tarybos šalį narę 2013–2015 m., kurioje vyks 2017 m. tarptautinė paroda EXPO, ir šalį kandidatę tapti nenuolatine JT Saugumo Tarybos nare 2017–2018 m. suderinti savo užsienio politikos tikslus su svarbiomis šalies politinėmis reformomis;

145. pabrėžia, kad pagal ESBO Demokratinė institucijų ir žmogaus teisių biuro tarptautinės stebėjimo misijos, stebėjusios 2016 m. kovo 20 d. rinkimus, preliminarias išvadas Kazachstanas dar turi daug padaryti, kad įvykdytų savo įsipareigojimus ESBO dėl demokratinė rinkimų, nors padaryta tam tikra pažanga; ragina Kazachstano valdžios institucijas patvirtinti būtinąs priemones, siekiant visapusiškai įgyvendinti visas ESBO Demokratinė institucijų ir žmogaus teisių biuro rekomendacijas;

146. ragina išlaisvinti visus politinius kalinius, įskaitant opozicinės partijos „Alga!“ vadovą Vladimirą Kozlovą;

147. pripažįsta teigiamą Kazachstano vaidmenį surengiant ir lengvinant 2013 m. E3+3 ir Irano derybas dėl Irano branduolinės programos, šalies indėlį įgyvendinant visuotines branduolinio saugumo ir saugos iniciatyvas, įskaitant tai, kad šalyje įsteigtas naujasis tarptautinis branduolinio kuro bankas, kuriam vadovauja TATENA ir kuris pradės veikti 2017 m., taip pat pirminio tarpininko vaidmenį, susijusį su Rusijos ir Ukrainos krize, ir tai, kad šalis suteikė Sirijos opozicijai tinkamas patalpas tarpusavio konsultacijoms;

148. teigiamai vertina tai, kad 2015 m. Kazachstanas pasiekė galutinį stojimo į PPO proceso etapą;

Kirgizija

149. apgailestauja, kad Kirgizija, regiono šalis, kurios atžvilgiu ES puoselėjo didžiausius lūkesčius regione dėl jos siekio įgyvendinti demokratinis tikslus, žengė žingsnį atgal;

150. giria Kirgiziją už pažangą, kurią parodė paskutiniai parlamento rinkimai; pripažįsta, kad šie rinkimai vyko taikiai ir buvo daug skaidresni; teigiamai vertina ESBO 2015 m. spalio 4 d. Kirgizijos parlamento rinkimų stebėsenos misijos išvadas, kuriose pabrėžiama, kad rinkėjai galėjo pasirinkti iš daugybės kandidatų ir kad rinkimų kampanija buvo konkurencinga; vis dėlto reiškia susirūpinimą dėl to, kad viena iš būtinų balsavimo sąlygų buvo privalomas biometrinių duomenų registravimas, dėl kurios kilo didelių problemų, susijusių su rinkėjų sąrašo išsamumu; pabrėžia, kad reikalingos papildomos pastangos siekiant sukurti visapusiškai veikiančią parlamentinę demokratiją, nepaisant pradinių padrasinančių Kirgizijos – vienos iš bandomųjų šalių ES paramos demokratijai srityje – veiksmų, susijusių su demokratinė reformų vykdymu ir perėjimu prie tikrai daugiapartinės sistemos;

151. džiaugiasi, kad Kirgizija atsisakė ribojančių teisės aktų projektų, kuriais diskriminuojami LGBTI asmenys, ir prašo Kirgizijos atsisakyti visų LGBT asmenis diskriminuojančių ir prieš pilietinę visuomenę nukreiptų įstatymų;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

152. džiaugiasi, kad Kirgizija sėkmingai išrinkta būti JT žmogaus teisių tarybos nare 2016–2018 m., ir ragina šalį konstruktyviai pasinaudoti savo būsima naryste sprendžiant žmogaus teisių klausimus;
153. primygtinai ragina Komisiją ir EIVT padėti Kirgizijai įvykdyti teisingumą 2010 m. etninių konfliktų aukų atžvilgiu;

Tadžikistanas

154. primygtinai ragina Tadžikistaną laikytis savo tarptautinių įsipareigojimų dėl žmogaus teisių ir apsaugoti susirinkimų laisvę bei teisininko profesijos nepriklausomybę; atkreipia dėmesį į problemingą žiniasklaidos padėtį po to, kai prezidentas patvirtino naują reglamentą, pagal kurį visa informacija apie oficialius renginius bus nukreipiama per valstybinę informacijos agentūrą, taip apribojant kitų žiniasklaidos priemonių galimybę šią informaciją gauti; ragina Tadžikistaną susilaikyti nuo per didelio kišimosi į NVO veiklą ir neįgyvendinti neseniai priimtų teisės aktų dėl NVO finansavimo;
155. išreiškia gilų susirūpinimą dėl sprendimo uždrausti Tadžikijos Islamo atgimimo partiją, susijusio su nerimą keliančiais pokyčiais, kuriais siekiama pažaboti teisėtas politines jėgas ir užgniaužti kritišką nuomonę rūpinantis saugumu; ragina Tadžikistano valdžios institucijas laikytis įsipareigojimų pagal 1997 m. taikos susitarimą ir imtis būtinų priemonių siekiant užtikrinti žodžio laisvę, pliuralizmą ir laisvą bei atvirą politinę aplinką;
156. atkreipia dėmesį į ESBO Demokratiškas institucijas ir žmogaus teisių biuro rinkimų stebėjimo misijos, stebėjusios 2015 m. kovo 1 d. parlamento rinkimus Tadžikistane, išvadas, kad rinkimai „vyko ribotoje politinėje erdvėje ir kad kandidatams nebuvo užtikrintos vienodos sąlygos“;
157. dar kartą reiškia susirūpinimą dėl ES paramos vystymuisi neveiksmingumo šalyje; primygtinai ragina EIVT ir Komisiją teikti prioritetą programoms, kuriomis siekiama užkirsti kelią kankinimui sulaikymo centruose ir užtikrinti žiniasklaidos laisvę Tadžikistane;
158. džiaugiasi, kad 2013 m. kovo mėn. Tadžikistanas įstojo į PPO;

Turkmėnistanas

159. pabrėžia, kad Turkmėnistanas yra daugelio tarptautinių susitarimų šalis, todėl turi laikytis įsipareigojimo visomis aplinkybėmis gerbti ir ginti žmogaus teises; pareiškia, kad yra pasirengęs didinti ES paramą demokratiškas principų ir žmogaus teisių srityje, ypač visapusiškai pasinaudodamas Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemone (EDŽTRP) bei kitomis priemonėmis, skirtomis reformų procesui šalyje remti;
160. apgailestauja, kad padėtis teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių srityje per ataskaitinį laikotarpį praktiškai liko nepakitusi, nepaisant kai kurių teisėkūros pastangų politinėje, teismineje, ekonominėje, socialinėje ir švietimo srityse; mano, kad tarptautiniai ekspertai turėtų atlikti naujų teisės aktų peržiūrą, atsižvelgdami į tarptautinius įsipareigojimus žmogaus teisių srityje;
161. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Komisiją derėtis su Turkmėnistano valdžios institucijomis reikalaujant imtis konkrečių veiksmų, kuriais siekiama pagerinti žmogaus teisių padėtį ir teisinės valstybės principo laikymąsi, kaip nustatyta Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnyje; taip pat ragina papildant palaikomą dialogą žmogaus teisių klausimu toliau visais lygmenimis kelti susirūpinimą keliančius klausimus dėl žmogaus teisių; pakartoja savo raginimą EIVT kuo skubiau pertvarkyti ryšių biurą Ašchabade į visapusiškai veikiančią ES delegaciją Turkmėnistane, siekiant, be kita ko, palaikyti ryšius su pilietine visuomene ir stebėti žmogaus teisių padėtį;
162. pabrėžia, kad yra svarbu tęsti dialogą žmogaus teisių klausimais, ypač susijusiais su nuolatiniiais reikalavimais paleisti dėl politinių motyvų sulaikytus asmenis ir atskleisti informaciją apie kalėjime dingusių asmenų likimą;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

163. pripažįsta, kad išgaliojus partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimui su Turkmėnistanu būtų paprasčiau išplėtoti visą nustatytą santykių potencialą;

164. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoją laikytis jos pirmtakės pasiekto susitarimo dėl stebėsenos mechanizmo, suteikiančio galimybę EIVT tinkamai informuoti Parlamentą apie partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo įgyvendinimą, kai jis išgalios;

165. teigiamai vertina pastaruoju metu sustiprintą Turkmėnistaną ir ES bendradarbiavimą bendrų rūpestį keliančių klausimų srityse; atkreipia dėmesį į šalies dalyvavimą 2015 m. ESBO žmogiškosios dimensijos įgyvendinimo susitikime ir Turkmėnijai atstovaujančios aukšto lygio grupės dalyvavimą 15-ajame metiniame Jungtinio komiteto susitikime, surengtame 2015 m. spalio mėn. pagal laikinąjį prekybos susitarimą;

166. ragina Turkmėnistaną nutraukti vykstančią palydovinių lėkščių pašalinimo ir kai kurių interneto svetainių blokavimo kampaniją ir liautis bauginus ir persekiojus nepriklausomus žurnalistus ir pilietinės visuomenės aktyvistus;

Uzbekistanas

167. apgailestauja dėl to, kad ES nepavyko veiksmingai siekti demokratizacijos Uzbekistane, ir pakartoja, kad tikisi, jog ES aktyviai sieks šio tikslo šalyje; pažymi, kad Uzbekistano vyriausybė nesiima vykdyti svarbių reformų; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoją parengti kritiško, konstruktyvaus, su sąlygomis susieto ir nuoseklaus ES bendradarbiavimo su Uzbekistanu politiką;

168. apgailestauja dėl to, kad pagrindinės teisės ir laisvės sistemingai ir reguliariai pažeidžiamos, nepaisant to, kad šioje srityje yra priimti patobulinti įstatymai ir kad yra ratifikuotos tarptautinės žmogaus teisių priemonės; primygtinai ragina Uzbekistano valdžią imtis tikslingų veiksmų, kad būtų visapusiškai sprendžiami rūpestį keliantys klausimai ir veiksmingai įgyvendinamos JT specialiojo pranešėjo kankinimo klausimais, JT komiteto prieš kankinimą ir JT žmogaus teisių komiteto rekomendacijos;

169. primygtinai ragina Uzbekistano valdžią paleisti iš kalėjimo visus asmenis, įkalintus dėl to, kad taikingai naudojosi žodžio, asociacijų ir susirinkimų laisve, ir pabrėžia, kad reikia užkirsti kelią kankinimo kalėjime atvejams ir atlikti jų tyrimą; reiškia susirūpinimą dėl nepagrįsto įkalinimo laikotarpio pratęsimo atvejų; ragina Uzbekistano valdžią leisti nepriklausomoms žmogaus teisių NVO netrukdomai dirbti;

170. džiaugiasi, kad šalis pasiekė pažangos naikinant vaikų darbą, ir ypač atitinkamu vyriausybės draudimu; primena, kad svarbi nepriklausoma ir objektyvi šio draudimo įgyvendinimo stebėseną; pakartoja, kad būtina panaikinti priverstinio darbo naudojimą kasmet renkant medvilnės derlių, kartu ragindamas šalies vyriausybę dar labiau išsipareigoti toliau dėti konkrečias pastangas, pvz., parengti ir įgyvendinti veiksmų planą, kad būtų panaikintas priverstinis darbas laikantis TDO ir Pasaulio banko rekomendacijų;

171. primena, kad Parlamentą nusprendė nesvarstyti, ar pritarti prie ES ir Uzbekistano partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo (PBS) pridedamam protokolui, kuriuo išplečiamas susitarimo dėl dvišalės prekybos tekstilės gaminių nuostatos, tol, kol bus patvirtinta, kad įgyvendintos konkrečios reformos ir gauta esminių rezultatų, užtikrinančių, kad Uzbekistane veiksmingai naikinamas ne tik vaikų, bet ir priverstinis darbas;

172. šiuo atžvilgiu laikosi nuomonės, kad anksčiau Uzbekistanui teiktos ES paramos vystymuisi dalis, įskaitant paramą šalies parlamento gebėjimų stiprinimui, buvo nukreipta neteisinga linkme ir todėl turėtų būti nukreipta į kitas tikslingesnes sritis, pvz., kaimo plėtrą, aplinkos valdymą ir vandentvarką;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

173. reiškia gilų susirūpinimą dėl Uzbekistano islamo judėjimo veiklos, nes jis 2015 m. rugpjūčio mėn. prisiekė ištikimybę Islamo valstybei ir jungia tūkstančius Vidurinės Azijos džihadistų;

o

o o

174. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, EIVT, ES specialiajam įgaliotiniui Vidurinėje Azijoje ir Kazachstano, Kirgizijos, Tadžikistano, Turkmėnistaną ir Uzbekistano vyriausybėms ir parlamentams.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0122

Zika viruso protrūkis

2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Zikos viruso protrūkio (2016/2584(RSP))

(2018/C 058/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 1 d. Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) pareiškimą, kuriame Zikos viruso protrūkis paskelbtas tarptautinio masto ekstremalia visuomenės sveikatos situacija,
- atsižvelgdamas į 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1082/2013/ES dėl didelių tarpvalstybinio pobūdžio grėsmių sveikatai, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 2119/98/EB⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1291/2013, kuriuo sukurama bendroji mokslinių tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas 2020“ (2014–2020 m.)⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į klausimą Komisijai dėl Zikos viruso protrūkio (O-000030/2016 – B8-0119/2016),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi 2016 m. vasario 1 d. Pasaulio sveikatos organizacija (PSO) paskelbė Zika viruso protrūkį tarptautinio masto ekstremalia visuomenės sveikatos situacija;
- B. kadangi Zikos virusas yra naujas uodų platinamas virusas, kuris pirmą kartą buvo nustatytas 1947 m. Ugandos Zikos miške *Macaca mulatta* beždžionėms geltonosios karštinės stebėjimo tinkle;
- C. kadangi Zikos viruso protrūčiai buvo kartkartėmis registruojami dviejuose Europos regionuose, Martinikoje ir Prancūzijos Gvianoje ir Afrikoje, Šiaurės ir Pietų Amerikoje, Azijoje ir Ramiojo vandenyno šalyse ir kadangi viruso atvejai buvo aptikti visų pirma Europos užjūrio teritorijose: Gvadelupoje ir Sen Martene;
- D. kadangi 2007 m. Zikos virusas pirmą kartą išplito už jo žinomų endeminių ribų ir sukėlė epidemiją Japo saloje, Mikronezijos Federacinėse Valstijose, po kurios 2013–2014 metais sukėlė plačiai išplitusią epidemiją Prancūzijos Polinezijoje, o vėliau išplito į keletą Okeanijos šalių, be kita ko, į Naująją Kaledoniją ir Kuko Salas; kadangi, nors apskritai buvo manoma, kad Zikos virusas sukelia tik nesunkias žmogaus ligas, tačiau protrūčiai Prancūzijos Polinezijoje atskleidė, kad virusas gali sukelti neurologinių komplikacijų (t. y. Guillain-Barré sindromą ir meningoencefalitą);
- E. kadangi atsižvelgiant į Europos ligų prevencijos ir kontrolės centro (ECDC) duomenis, „dauguma infekcijos atvejų yra besimptomiai (maždaug 80 proc.)“;
- F. kadangi didžiausias Zikos viruso protrūkis buvo užregistruotas Brazilijoje, ypač Šiaurės Rytų Brazilijoje;
- G. kadangi 2015 m. lapkričio mėn. Brazilijos sveikatos ministerija paskelbė ekstremaliąją situaciją dėl grėsmės visuomenės sveikatai dėl 2015 metais neįprastai išaugusio vaikų, gimusių su mikrocefalija, Pernambuko valstijoje, skaičiaus; kadangi labai padidėjo daugiausia pastebimų ekstremaliausių mikrocefalijos formų, tačiau kai kurie tyrimai rodo, kad lengvesnės šios ligos formos buvo išimtinai padaugėję jau kelerius metus prieš Zikos protrūkį 2015 metais.;

⁽¹⁾ OL L 293, 2013 11 5, p. 1.

⁽²⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 104.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- H. kadangi uodų gyvavimo ciklas priklauso nuo klimato, buveinės ir biologinės įvairovės ir kadangi uodų plitimui palankias sąlygas sukuria žmogiškieji veiksniai, pavyzdžiui, klimato kaita, žmogaus sukurtos vandens buveinės, miškų kirtimas, miestų plėtra ir sanitarinių sąlygų priežiūros trūkumas, miestų atliekos, konfliktai ir kelionės;
- I. kadangi Zikos viruso protrūkis išryškino nukentėjusiose šalyse esančią nelygybę, be kita ko, visuomenės sveikatos apsaugos sistemos ir gyvenimo sąlygų atžvilgiu, kartu labai paliesdamas neturtingiausius visuomenės narius, kurie dažnai gyvena šalia atvirų vandens šaltinių ir neturi priemonių, kaip užkirsti kelią ir kovoti su liga; kadangi moterys sudaro didžiąją pasaulio neturtingųjų dalį ir jų padėčiai iškyla grėsmė, nes jos yra pagrindinė šalis, namų ūkyje atsakinga už maistą, švarų vandenį, higieną ir vaikus, sergančius su mikrocefalija susijusiais sindromais, nes dėl to gali prireikti papildomų finansinių išteklių, ypač tais atvejais, kai nėra tinkamų ar prieinamų pagalbos struktūrų;
- J. kadangi parsivežtų Zikos virusinės infekcijos atvejų buvo užfiksuota keliose Europos šalyse; kadangi 2016 m. vasario 11 d. Europos ligų prevencijos ir kontrolės centras (ECDC) nurodė mikrocefalijos atvejį, nustatytą nėščiai moteriai Slovėnijoje, kai jai nėštumo metu gyvenant Brazilijoje išsivystė į Zikos virusą panaši infekcija;
- K. kadangi nuo 2016 m. vasario 9 d. Europos žemyne nebuvo užfiksuota vietos Zikos viruso perdavimo atvejų, išskyrus kelis atvejus, apie kuriuos buvo pranešta Europos atokiausiuose regionuose;
- L. kadangi viruso atsiradimas siejamas su mikrocefalijos atvejų židiniiais ir kitais neurologiniais sutrikimais, įskaitant Guillain-Barré sindromo atvejus; kadangi 2016 m. vasario 1 d. Pasaulio sveikatos organizacija (PSO) paskelbė, kad esama įtarimų dėl priežastinio ryšio tarp užsikrėtimo Zikos virusu nėštumo metu ir mikrocefalijos, nors tai dar nėra mokliškai pagrįsta;
- M. kadangi atsižvelgiant į preliminarinių tyrimų didėjančią skaičių, esama mokslinio sutarimo, kad Zikos virusas yra viena iš mikrocefalijos priežasčių ⁽¹⁾, t. y. būseną, kuri pažeidžia embriono ląsteles, iš kurių vystosi smegenys ⁽²⁾, ir sukelia kūdikių, turinčių neįprastai mažas galvas ir dėl šios būsenos sulėtėjusį smegenų vystymąsi, gimimą ir manoma, kad virusas gali pakenkti embrionui nėštumo metu ⁽³⁾ ir taip pat sukelti Guillain-Barré sindromą; kadangi dėl netikrumo dėl negimusio kūdikio sveikatos ir neaiškumo dėl perdavimo mechanizmų, moterys ir paauglės merginos, ypač nėščios moterys ir jų šeimos, patenka į nepaprastai sunkią padėtį, ypač dėl to, kiek tai yra susiję su jų sveikata ir ilgalaikiu poveikiu namų ūkiui, ir kadangi šiais neaiškumais jokia būdu neturėtų būti naudojamosi siekiant vilkinti skubius sprendimus ir veiksmus, reikalingus šiai krizei spręsti;
- N. kadangi yra daug galimų mikrocefalijos priežasčių, bet dažnai mikrocefalijos priežastys yra nežinomos, ir kadangi, nesant jokio konkretaus mikrocefalijos gydymo, ypač svarbu sukurti įvairių sričių atstovų komandą, vertinančią ir besirūpinančią mikrocefalija sergančiais kūdikiais ir vaikais; ankstyva intervencija, taikant skatinimo ir žaidimų programas, gali turėti teigiamą poveikį vystymuisi, ir taip pat yra labai svarbus šeimos konsultavimas ir parama tėvams;
- O. kadangi mikrocefalijos atvejų židinius Brazilijoje Argentinos ir Brazilijos mokslininkais susiejo su *larvicide piriproksifenu*, kuris 2014 m. buvo įtrauktas į geriamojo vandens tiekimą Brazilijos viruso paliestose zonose; kadangi reaguojant į šį galimą ryšį, Rio Grandės do Sul valstijos, esančios Brazilijos Pietuose, vietos valdžia, prieštaraujama Sveikatos apsaugos ministerijos rekomendacijoms ir laikydama atsargumo principo, nuo 2016 m. vasario 13 d. sustabdė jo vartojimą;

⁽¹⁾ <http://www.who.int/features/qa/zika/en/>

⁽²⁾ <http://www.nature.com/news/zika-highlights-role-of-controversial-fetal-tissue-research-1.19655>

⁽³⁾ Brasil, P. et al. N. Eng. J. Med. <http://dx.doi.org/10.1056/NEJMoa1602412> (2016)

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

P. kadangi iš nuo 2015 m. spalio mėn. užregistruotų 4 783 mikrocefalijos atvejų daugiau kaip 700 buvo atmesti;

Q. kadangi iš 404 kūdikių, kuriems buvo patvirtinta mikrocefalija, tik 17 buvo nustatytas Zikos virusas;

R. kadangi nuo 2013 m. Zikos viruso protrūkis Europos užjūrio teritorijose tapo realybe;

S. kadangi Europoje per 2016 m. vasaros sezoną kyla pavojus vietos pernešėjų platinimui susiformuoti;

T. kadangi šiuo metu šiam virusui gydyti nėra jokio specialaus gydymo arba skiepų, tačiau kadangi 2016 m. vasario 3 d. Indijos bendrovė „Bharat Biotech“ paskelbė, kad ji „turi dvi kuriamas vakcinas kandidates, t. y. viena iš jų yra rekombinantinė vakcina, o kita – inaktyvinta vakcina, kurių kūrimas pasiekė ikiklinikinių bandymų su gyvūnais etapą“;

U. kadangi Zikos virusą galima pernešti lytiniu būdu⁽¹⁾,⁽²⁾ ir PSO nurodė, kad perdavimas lytiniu būdu yra gana įprastas⁽³⁾;

V. kadangi taip pat buvo pranešimų apie Zikos viruso perdavimą perpilant kraują;

W. kadangi kyla reali Zikos viruso infekcijos tarpvalstybinio perdavimo grėsmė, kurią sukelia užkrėsti keliautojai ir pasaulinė prekyba;

1. pripažįsta, kad dažniausiai Zikos virusas žmonėms perduodamas per užkrėstų *Aedes* uodų įkandimą, o tropiniuose regionuose dažniausiai – *Aedes aegypti* uodų įkandimą, o tai yra tos pačios rūšies uodai, kurie platina dengė karštligę, čikunguniją ir geltonąją karštligę;

2. pažymi, kad Europos ligų prevencijos ir kontrolės centro vertinimo duomenimis, kadangi nėra šios ligos gydymo ir vakcinų, ir kadangi virusą platinantys uodai kanda tiek patalpose, tiek ir lauke, daugiausia dienos metu, todėl šiuo metu apsaugojimas yra pagrįstas asmeninėmis apsaugos priemonėmis, pavyzdžiui, nešioti perimetrinu apdorotus marškinius ilgomis rankovėmis ir ilgas kelnes (ypač tuo laiku, kai Zikos virusą platinantys uodai yra aktyviausi) ir miegoti ar ilsėtis kambariuose su tinkleliu nuo uodų ar kuriuose yra oro kondicionavimas, arba taip pat naudoti tinklelius nuo uodų;

3. pabrėžia, kad svarbu parengti komunikacijos planus, jiems pritaikant tinkamiausią mastą, ir siekiant didinti gyventojų informuotumą ir skatinti tinkamą elgesį, kuris padėtų išvengti uodo įkandimų;

4. palankiai vertina tai, kad ECDC nuolat stebėti padėtų; ragina ECDC reguliariai atnaujinti jų atliekamus rizikos vertinimus ir naujausią epidemiologinę informaciją; mano, kad ECDC turėtų įsteigti tropinių užkrečiamų ligų ekspertų komitetą siekiant veiksmingai koordinuoti ir stebėti visas priemones, kurios turi būti įgyvendintos Europos Sąjungoje;

5. palankiai vertina Komisijos sprendimą skirti 10 mln. EUR moksliniams Zikos viruso tyrimams ir rekomenduoja skirti dėmesį sunkiems įgimto smegenų pažeidimo atvejams visoje Lotynų Amerikoje ir jų tariamam ryšium su Zikos virusine infekcija; vis dėlto abejoja, ar ši suma yra proporcinga šiam milžiniškam moksliniam iššūkiui, siekiant suprasti Zikos virusinę ligą ir jos sukiamas neurologines komplikacijas bei sukurti diagnostinius tyrimus ir šios ligos gydymą;

⁽¹⁾ <http://www.dallascounty.org/department/hhs/press/documents/PR2-2-16DCHHSReportsFirstCaseofZikaVirusThroughSexualTransmission.pdf>

⁽²⁾ <https://www.rt.com/news/333855-zika-sex-case-france/>

⁽³⁾ <http://www.reuters.com/article/us-health-zika-qanda-factbox-idUSKCN0X22TY>

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

6. pažymi, kad Zikos virusas buvo užregistruotas 28 šalyse ir jis gali turėti gyvenimą pakeičiančių pasekmių, visų pirma jaunoms ir neturtingoms moterims, dauguma kurių gyvena šių šalių mažiausiai išsivysčiusiuose regionuose; pabrėžia, kad atsižvelgiant į galimą tolesnį ligos plitimą, būtina pasinaudoti praėjusiais metais Ebolos viruso sukeltos krizės metu įgyta patirtimi ir ją skubiai įgyvendinti tarptautinės bendruomenės mastu;
7. pabrėžia, kad moksliniuose tyrimuose daugiausia dėmesio turi būti skirta prevencinėms priemonėms, kad būtų išvengta viruso plitimo, ir jo gydymo būdams; ragina siekti, kad Zikos viruso moksliniai tyrimai būtų trijų dalių: iširti įtariamą ryšį tarp Zikos viruso ir įgimtos smegenų vystymosi pažeidimų, sukurti gydymą ir vakcinas ir parengti greitos ir veiksmingos diagnostikos testus;
8. pabrėžia būtinybę toliau tirti galimą ryšį tarp mikrocefalijos ir *larvicide piriproksifeno*, atsižvelgiant į tai, kad nėra jokių mokslinių įrodymų, atmetančių šį ryšį;
9. pabrėžia, kad vykdant mokslinius tyrimus reikia nepamiršti, jog gali būti ir kitų, papildomų mikrocefaliją sukeliančių priežasčių;
10. pabrėžia, kad pagal programą „Horizontas 2020“ ir Septintąją bendrąją programą (BP 7) numatyta papildomų lėšų moksliniams tyrimams maliarijos ir apleistų infekcinių ligų (prie jų priskiriamas ir Zikos virusas) vakcinų kūrimo srityje;
11. ragina Komisiją užtikrinti, kad jei ES viešosios lėšos naudojamos moksliniams tyrimams, tų tyrimų rezultatams netaikomos intelektinės nuosavybės teisės, o pacientams užtikrinama prieinama kaina produktų, pagamintų naudojantis tų tyrimų rezultatais;
12. ragina Komisiją pasiūlyti konkrečių priemonių Europos regionams, kuriuose Zikos virusas jau išplitęs, kad būtų užkirsti visi viruso pernešimo keliai tuose regionuose, teikiama parama užsikrėtusiems asmenims, visų pirma nėščioms moterims, ir kad būtų išvengta tolesnio viruso plitimo tuose regionuose ir visame Europos žemyne;
13. ragina Komisiją parengti viruso plitimo sustabdymo Europoje veiksmų planą ir padėti valstybėms narėms ir trečiosioms valstybėms, kovojančioms su epidemija regionuose, kuriuose ligos protrūkis didžiausias (visų pirma Karibų jūros, Centrinės Amerikos ir Pietų Amerikos šalyse); mano, kad į tą planą turėtų būti įtrauktas nemokamas ir pakankamas mechaninių kliūčių sudarymas, pvz., tinklų (apsisaugoti nuo uodų įkandimų) ir prezervatyvų (neleisti virusui plisti lytiniu būdu) tiekimas; ragina Komisiją parengti valdymo protokolą, skirtą gyventojams, kurie galbūt yra viruso nešiotojai arba rizikuoja jais tapti atsižvelgiant į jų epidemiologinį kontekstą, kad būtų veiksmingai nutraukta užkrato lytiniu būdu arba per kraują grandinė anksti nustačius virusą;
14. pabrėžia, kad diskutuojant dėl lėšų skyrimo ir vertinant laboratorijų poreikius, reikia atsižvelgti į lyčių aspektą, nes sudėtinga sukurti saugią, veiksmingą, įperkama ir lengvai perduodamą vakciną nėščioms moterims, kurios dažnai neturi galimybės dalyvauti ankstyvuose klinikiniuose tyrimuose; primygtinai ragina, kad finansinės paramos teikėjai realistiškai vertintų vakcinų kūrimo sąnaudas, taip pat ir skiriant ES mokslinių tyrimų lėšas, ir visų pirma galvotų apie mergaičių ir moterų saugumą;
15. pažymi, kad Zikos virusas atskleidė ir visuomenės sveikatos sistemų (ypač pirminės sveikatos priežiūros), ir reprodukcinių sveikatos paslaugų bei teisių užtikrinimo moterims ir mergaitėms trūkumus su šia problema susiduriančiose valstybėse, visų pirma kai tai susiję su informacija ir priežiūra nėštumo metu ir po jo, apsisaugojimu nuo nėštumo ar jo nutraukimu, nes šių šalių valdžios atstovai patarė moterims nepastoti tol, kol bus daugiau žinoma apie Zikos virusą;
16. pripažįsta, kad reikia sustiprinti laboratorijų pajėgumus, kad būtų patvirtinti įtariamai užsikrėtimo Zikos virusu atvejai ES/EEE ir kad juos būtų galima atskirti nuo kitų arbovirusinių infekcijų (pvz., dengės karštligės ir čikingunijos); ragina valstybes nares ir Komisiją koordinuoti mokslinius tyrimus laboratorijose, tiriančiose Zikos virusą, ir skatinti steigti tokias laboratorijas valstybėse narėse, kuriose jų dar nėra;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

17. ragina ES ir valstybes nares pasiūlyti strategijų, kuras įgyvendinant būtų galima paskatinti vakcinų kūrėjus, ligų profilaktikos ir kontrolės centrus ir kitas nacionalines ir valstybines visuomenės sveikatos tarnybas ir sveikatos paslaugų teikėjus tarpusavyje bendradarbiauti ir keistis duomenimis bei tyrimų rezultatais;

18. pabrėžia, kad svarbu didinti akušerių, pediatrų ir neurologų informuotumą, kad pacientams, kurie po 2014 m. vyko į Braziliją ar kitas nukentėjusias šalis ir kurie turi centrinės nervų sistemos apsigimimą, mikrocefaliją ar Guillaino-Barre sindromą (GBS), būtų atliekamas tyrimas dėl Zikos viruso infekcijos;

19. susirūpinęs pažymi, kad daugelyje nukentėjusių šalių nėštumas paprastai nėra pasirinktinis, ypač tose šalyse, kuriose seksualinės prievartos lygis yra stabiliai aukštas; ragina ES teikti paramą nukentėjusioms šalims, kad jos galėtų suteikti visuotinę galimybę naudotis pirminės sveikatos priežiūros paslaugomis, įskaitant priežiūrą iki ir po gimdymo ir diagnostinį tyrimą dėl Zikos viruso, taip pat ragina ES teikti paramą nukentėjusių šalių vyriausybėms pasiūlant joms išsamios lytinės ir reprodukcinės informacijos ir sveikatos priežiūros paslaugų paketą, įskaitant šeimos planavimo galimybes, daugiausia dėmesio skiriant galimybėms gauti įvairių labai kokybiškų kontraceptinių priemonių visoms moterims ir paauglėms mergaitėms, galimybei saugiai nutraukti nėštumą, kad būtų sustabdyta nesaugaus nėštumo nutraukimo atvejų daugėjimo prasidėjus epidemijai tendencija, ir pradėti reikiamą dialogą su šalimis partnerėmis apie kontracepciją ir moterų bei mergaičių teises;

20. pabrėžia, kad iki šiol (2016 m. vasario 10 d.) 25 ES/EEE valstybės, JAV ir Europos ligų prevencijos ir kontrolės centras pataria nėščioms ir pastoti planuojančioms moterims nevykti į šalis, kuriose išplitęs Zikos virusas;

21. kadangi šiuo metu nėra Zikos viruso sukeltos infekcijos profilaktikos, gydymo ar vakcinų, ir atsižvelgdamas į riziką, kad Europoje per 2016 m. vasaros sezoną gali susidaryti užkrato židynys, ragina Komisiją nedelsiant atlikti insekticidų tyrimą ir nustatyti jų poveikį žmogaus sveikatai ir veiksmingumą prieš uodus viruso pernešėjus; taip pat ragina Komisiją koordinuoti prevencijos gairių rinkinį, kurį iki vasaros turi parengti nacionalinės valdžios institucijos;

22. pripažįsta, kad buvo paskelbtas tyrimų algoritmas nėščioms moterims, grįžusioms iš teritorijų, kuriose paplitęs Zikos virusas; vis dėlto pažymi, kad problemos, su kuriomis dar nesuderiojo priežiūros institucijos, yra ilgas Zikos viruso gyvavimo laikotarpis spermoje ir dokumentais patvirtintas viruso perdavimas lytiniu būdu – tai gali turėti pasekmių vyrams, keliaujantiems į regionus, kuriuose virusas paplitęs; mano, kad žinant, jog dažnai pasitaiko besimptomų infekcijų, reikėtų patarti iš regionų, kuriuose paplitęs virusas, grįžtantiems vyrams naudoti prezervatyvus, kol bus pateikta išsamių duomenų apie tikimybę užsikrėsti šiuo būdu;

23. remdamasis PSO rekomendacijomis dėl prevencijos Europos šalyse ragina Komisiją ir valstybes nares gerokai sustiprinti invazinių uodų rūšių stebėjimą ir padidinti uodų veisimosi kontrolę sunaikinant jų veisimosi vietas (pvz., tvenkinius), taip pat parengti purškimo insekticidais planą protrūkių atveju, pagerinti iš šalių, kuriose paplitęs virusas, vežamų krovinių, krovinius vežančio transporto ir skrendančių lėktuvų keleivių salonų dezinfekavimą;

24. ragina ES ir valstybių narių ambasadas teikti informaciją ir paramą ES piliečiams, gyvenantiems užkrėstose teritorijose arba keliaujantiems jose;

25. ragina ES ir trečiųjų šalių oro transporto bendroves tinkamai ir teisingai dezinfekuoti iš užkrėstų teritorijų atvykstančius orlaivius;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

26. ragina ES, siekiančią parengti kovos su Zikos virusu strategiją, konsultuotis su valstybėmis narėmis ir trečiosiomis šalimis (jų nacionalinėmis, regioninėmis ir vietos valdžios institucijomis), turinčiomis didelės patirties *Aedes genus* rūšių uodų stebėjimo, informacijos apie juos teikimo ir prevencinių priemonių taikymo ir (arba) uodų naikinimo srityse – pvz., Madeiros regioninėmis institucijomis ir Funšalio savivaldybe, kurios turi daugiau kaip 10 metų patirtį šioje srityje, ir Prancūzijos atokiausiais regionais ir užjūrio teritorijomis, kurie turi ilgalaikės patirties apie pernešėjų platinamas ligas ir konkrečiai Zikos virusą;
27. pažymi, kad kovojant su šiuo protrūkiu reikia koordinuoto požiūrio ES ir tarptautiniu lygmenimis; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina Europos medicininio dalinio įsteigimą ir mano, kad prireikus jis galėtų padėti mobilizuoti medicininės ir viešąsias sveikatos priežiūros grupes ir įrangą kovoti su Zikos virusu; ragina Komisiją skubiai parengti horizontalią ES strategiją pasaulinės sveikatos klausimu, kuri būtų skirta naujai tvariai vystymosi programai ir jos tikslams pasiekti;
28. ragina Komisiją bendradarbiaujant su kitais partneriais padėti stebėti Zikos viruso plitimą taip pat besivystančiose šalyse ir bendradarbiaujant su atitinkamomis šalimis įtraukti tinkamas priemones į jų plėtros programas, pvz., stiprinti pajėgumus sveikatos apsaugos srityje, apmokyti sveikatos priežiūros personalą, vykdyti epidemiologinę priežiūrą, šviesti ir mobilizuoti visuomenę ir kontroliuoti uodų populiaciją;
29. pabrėžia, kad bet koks pasiūlymas turi būti pagrįstas išsamiais epidemiologiniais tyrimais, apimančiais ne tik Zikos viruso poveikį, bet ir kitas šio poveikio priežastis;
30. ragina valstybes nares padidinti gydytojų ir klinikų, kurios specializuojasi keliaujančių pacientų gydyme, žinias apie Zikos viruso epidemijos raidą ir užkrėstų teritorijų valdžios institucijų vykdomą užkrato pernešimo kontrolę, kad jie galėtų įtraukti Zikos viruso sukeltą infekciją į gyventojų ir keliautojų iš tų vietovių diferencinę diagnozę ir pasirengti galimam keliautojų karantinui, jei įtariama, kad jie užsikrėtę Zikos virusu, kad būtų išvengta užkrato vietoje; ragina nacionalines sveikatos apsaugos institucijas surengti ECDC koordinuojamą informacinę kampaniją, kurios tikslas – informuoti ir nuraminti Europos gyventojus ir išvengti bereikalingos panikos;
31. ragina Komisiją ir valstybes nares sustiprinti budrumą, kad būtų galima kuo anksčiau nustatyti į ES, įskaitant ES užjūrio šalis ir teritorijas bei atokiausius ES regionus, patekusios Zikos viruso infekcijos atvejus, visų pirma kur yra pernešėjų ar galimų pernešėjų, kad būtų sumažinta užkrato vietoje rizika; taip pat pripažįsta, kad, nors maža ir labai sezoninė, egzistuoja rizika, jog Zikos virusas gali patekti į vidutinio klimato regionus, kuriuose yra *Aedes* uodų (įskaitant Šiaurės Ameriką ir Europą) ir paplisti vietoje;
32. pabrėžia, kad kovojant su Zikos viruso sukelta liga labai svarbi prieiga prie visapusiškų sveikatos priežiūros paslaugų;
33. remia Jungtinių Tautų ⁽¹⁾ prašymus panaikinti teisės aktus ir nesilaikyti politikos, kurie riboja prieigą prie lytinės ir reprodukcinės sveikatos bei teisių, prieštaraudami tarptautiniams standartams, ir reiškia pageidavimą užtikrinti, kad atsakomųjų veiksmų sveikatos srityje būtų imamasi laikantis žmogaus teisių, visų pirma teisių į sveikatą ir su ja susijusių teisių;
34. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui ir Pasaulio sveikatos organizacijai.

⁽¹⁾ <http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=53173#.VswcHE32aUk>

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0123

Padėtis Lenkijoje

2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Lenkijoje (2015/3031(RSP))

(2018/C 058/15)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartis, ypač į Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 2, 3, 4 ir 6 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. kovo 11 d. Komisijos komunikatą „Naujos ES priemonės teisinei valstybei stiprinti“ (COM(2014)0158),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
 - atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių konvenciją (EŽTK),
 - atsižvelgdamas į Parlamento 2016 m. sausio 19 d. diskusiją dėl padėties Lenkijoje,
 - atsižvelgdamas į Venecijos komisijos 2016 m. kovo 12 d. nuomonę dėl 2015 m. birželio 25 d. akto dėl Lenkijos Konstitucinio Teismo 2015 m. gruodžio 22 d. pakeitimų,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi pagarba teisinės valstybės principui, demokratijai, žmogaus teisėms, pagrindinėms laisvėms ir vertybėms bei principams, įtvirtintiems ES sutartyse ir tarptautiniuose žmogaus teisių dokumentuose, yra įsipareigojimai, kuriuos prisiėmė Sąjunga ir jos valstybės narės, ir jų turi būti laikomasi;
- B. kadangi, remiantis ES sutarties 2 straipsniu, ES grindžiama pagarba žmogaus orumui, laisvei, demokratijai, lygybei, teisinei valstybei ir žmogaus teisėms, įskaitant mažumoms priklausančių asmenų teises, – valstybėms narėms bendromis vertybėmis, kurių turi laikytis ES ir kiekviena valstybė narė atskirai visoje savo veikloje;
- C. kadangi, remiantis ES sutarties 4 straipsnio 2 dalimi, ES turi paisyti valstybių narių lygybės prieš Sutartis bei jų nacionalinės tapatybės;
- D. kadangi, atsižvelgiant į ES sutarties 4 straipsnio 3 dalį, vadovaudamasi lojalaus bendradarbiavimo principu, Sąjunga ir valstybės narės turi gerbti viena kitą ir viena kitai padėti vykdant iš Sutarčių kylančias užduotis;
- E. kadangi, remiantis ES sutarties 17 straipsniu, Komisija turi užtikrinti Sutarčių taikymą;
- F. kadangi teisinės valstybės principas yra demokratijos ramstis ir vienas iš pagrindinių ES principų, veikiantis remiantis tarpusavio pasitikėjimo prielaida, kad valstybės narės laikosi demokratijos, teisinės valstybės principo ir pagrindinių teisių, įtvirtintų Pagrindinių teisių chartijoje ir Europos žmogaus teisių konvencijoje;
- G. kadangi veiksminga, nepriklausoma ir nešališka teismų sistema yra būtina teisinės valstybės sąlyga ir ja užtikrinama ES piliečių pagrindinių teisių ir pilietinių laisvių apsauga;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- H. kadangi Konstitucinis Teismas įsteigtas kaip vienas pagrindinių elementų, užtikrinančių stabdžių ir atsvarų sistemą konstitucinėje demokratijoje ir teisinės valstybės principą;
- I. kadangi pastarojo meto įvykiai Lenkijoje, visų pirma politiniai ir teisiniai ginčai dėl Konstitucinio Teismo sudėties ir naujų jo veiklos taisyklių (susijusių, be kita ko, su bylų nagrinėjimu ir tvarka, dalyvių kvorumo ir daugumos, kurios reikia Teismo sprendimams priimti, didinimu), sukėlė susirūpinimą dėl Konstitucinio Teismo gebėjimo laikytis Konstitucijos ir užtikrinti pagarbą teisinės valstybės principui;
- J. kadangi Venecijos komisija aiškiai nurodė, kad Konstitucinis Teismas negali atlikti savo vaidmens – užtikrinti Lenkijos Konstitucijos viršenybės, nes 2016 m. kovo 9 d. Teismo sprendimas nėra paskelbtas ir todėl negali įsigalioti, o tai silpnina teisinę valstybę; kadangi Venecijos komisija išpėjo, kad užkertant kelią Teismui vykdyti savo veiklą būtų pažeisti demokratijos, teisinės valstybės principai ir žmogaus teisės;
- K. kadangi veiksmai, kurių ėmėsi Lenkijos vyriausybė ir Lenkijos Respublikos Prezidentas Konstitucinio Teismo atžvilgiu kelia riziką konstitucinei demokratijai;
- L. kadangi po 2016 m. sausio 13 d. politinių debatų Komisija nusprendė pradėti struktūrinį dialogą pagal teisinės valstybės sistemą nusiųsdama raštą Lenkijos vyriausybei, kad išsiaiškintų padėtį Lenkijoje;
- M. kadangi Komisija, kaip Sutarčių sergėtoja, dabar pradės rinkti ir nagrinėti visą susijusią informaciją ir įvertins, ar yra aiškių požymių, kad teisei valstybei gresia sisteminė grėsmė;
- N. kadangi teisinės valstybės sistemos tikslas – šalinti teisinės valstybės principams kylančias grėsmes, kurios yra sisteminio pobūdžio, ypač tais atvejais, kai jų negalima veiksmingai pašalinti taikant pažeidimo nagrinėjimo procedūras ir kai nebeatrodo, kad „teisinės valstybės apsaugos priemonės“, kurių esama nacionaliniu lygiu, yra pajėgios veiksmingai pašalinti šias grėsmes;
- O. kadangi dabartinė Lenkijos konstitucija, priimta 1997 m., garantuoja valdžių padalijimą, politinį pliuralizmą, spaudos ir žodžio laisvę bei teisę gauti informaciją;
- P. kadangi, be konstitucinės krizės, yra ir kitų problemų, kurios kelia didelį susirūpinimą Europos Parlamentui, nes jos gali pažeisti ES teisę ir pagrindines teises, įskaitant moterų teises; kadangi tokie Lenkijos vyriausybės veiksmai turi būti atidžiai stebimi Europos Sąjungos institucijų;
1. mano, kad itin svarbu užtikrinti, jog būtų visapusiškai laikomasi bendrų Europos vertybių, įtvirtintų ES sutarties 2 straipsnyje;
 2. mano, kad visos valstybės narės savo įstatymų leidimo ir administracinėje praktikoje turi visapusiškai laikytis ES teisės ir kad visi teisės aktai, įskaitant visų valstybių narių ir šalių kandidačių pirminę teisę, turi būti grindžiami pagrindinėmis Europos vertybėmis, būtent demokratijos principais, teisine valstybe ir pagarba pagrindinėms teisėms, ir turi šioms vertybėms neprieštarauti;
 3. yra labai susirūpinęs, kad veiksmingas Lenkijos Konstitucinio Teismo veiklos suparalyžavimas kelia grėsmę demokratijai, žmogaus teisėms ir teisei valstybei;
 4. primygtinai ragina Lenkijos vyriausybę gerbti, paskelbti ir nedelsiant visapusiškai įgyvendinti Konstitucinio Teismo 2016 m. kovo 9 d. sprendimą ir įgyvendinti 2015 m. gruodžio 3 d. ir 9 d. sprendimus;
 5. ragina Lenkijos vyriausybę visapusiškai įgyvendinti Venecijos komisijos rekomendacijas; pritaria Venecijos komisijos nuomonei, kad pagal Lenkijos Konstituciją ir Europos bei tarptautinius standartus reikalaujama paisyti Konstitucinio Teismo sprendimų;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

6. palankiai vertina Komisijos pirmininko pavaduotojo F. Timmermanso neseniai įvykusį vizitą į Lenkiją ir jo pareiškimą Komisijos 2016 m. balandžio 6 d. posėdyje dėl dialogo pradėjimo siekiant rasti išeitį iš dabartinės padėties, kuri būtų pagrįsta visiška pagarba konstitucinei sistemai, o tai reiškia, kad turi būti skelbiami ir įgyvendinami Konstitucinio Teismo sprendimai; pritaria susirūpinimui dėl galimybės taikyti dvi paralelines teisės sistemas, dėl kurių atsirastų teisinis netikrumas;
 7. pritaria Komisijos sprendimui pagal teisinės valstybės sistemą pradėti struktūrinį dialogą, kuriuo turėtų būti išsiaiškinta, ar esama sisteminės grėsmės demokratinėms vertybėms ir teisinės valstybės principui Lenkijoje; palankiai vertina Komisijos patikinimą, kad dialogas su Lenkijos valdžios institucijomis vyks nešališkai, laikantis įrodymais ir bendradarbiavimu pagrįsto požiūrio, ir ragina Komisiją, jei vykdant struktūrinį dialogą Lenkijos vyriausybė nesilaikys Venecijos komisijos rekomendacijų, pradėti antrąjį teisinės valstybės procedūros etapą, išleidžiant savo „rekomendaciją dėl teisinės valstybės“, ir pasiūlyti savo paramą Lenkijai ieškant teisinės valstybės stiprinimo sprendimų;
 8. vis dėlto pabrėžia, kad visi veiksmai, kurių reikia imtis, kaip nustatyta pagal Sutartis ir subsidiarumo principą, turi priklausyti ES ir jos valstybių narių kompetencijai;
 9. ragina Komisiją reguliariai ir išsamiai informuoti Parlamentą apie savo vertinimus, padarytą pažangą ir veiksmus, kurių imtasi;
 10. išreiškia viltį, kad struktūrinio Lenkijos vyriausybės ir Komisijos dialogo rezultatas bus ir kitų Lenkijos vyriausybės sprendimų, dėl kurių teisėtumo ir galimo poveikio pagrindinėms teisėms kilo susirūpinimas, peržiūra;
 11. tikisi, kad Komisija stebės visas valstybes nares vienodai, kiek tai susiję su pagarba demokratijai, teisinės valstybės principui ir pagrindinėms teisėms, kartu išvengiant dvigubų standartų, ir informuos apie tai Parlamentą;
 12. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams ir Lenkijos Respublikos Prezidentui.
-

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0128

Pakistanas, ypač išpuolis Lahore**2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Pakistano, ypač išpuolio Lahore (2016/2644(RSP))**

(2018/C 058/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Pakistano,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 27 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pareiškimą dėl išpuolio Lahore, Pakistane,
- atsižvelgdamas į 2014 m. spalio 29 d. ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais Stavroso Lambrinidiso pareiškimą,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 27 d. Generalinio Sekretoriaus Ban Ki-moono pareiškimą dėl sprogdinimų Pakistane ir 2016 m. sausio 21 d. pareiškimą dėl išpuolio prieš Bacha Khan universitetą,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 28 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos pareiškimą dėl išpuolio Lahore, Pakistane,
- atsižvelgdamas į JT specialiojo pranešėjo religijos ir tikėjimo laisvės klausimais pranešimus,
- atsižvelgdamas į 2015 m. sausio 5 d. JT specialiosios pranešėjos mažumų klausimais Ritos Izsák-Ndiaye pranešimą „Neapykantą kurstančios kalbos ir neapykantos prieš mažumas kurstymas žiniasklaidoje“,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 27 d. Nobelio taikos premijos ir Sacharovo premijos laureatės Malalos Yousafzai pareiškimą,
- atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio 4 d. JT specialiosios pranešėjos teisėjų ir teisininkų nepriklausomumo klausimais Gabrielos Knaul pranešimą ir 2013 m. vasario 26 d. JT darbo grupės prievartinio ar nesavanoriško dingimo klausimais misijos į Pakistaną ataskaitą,
- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 18 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą ir į Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą,
- atsižvelgdamas į ES gaires dėl mirties bausmės, persvarstytas 2013 m. balandžio 12 d.,
- atsižvelgdamas į 2015 m. liepos 20 d. Tarybos išvadas dėl Pakistano,
- atsižvelgdamas į 2012 m. kovo mėn. ES ir Pakistano penkerių metų bendradarbiavimo planą, kuriame nustatyti tokie prioritetai kaip geras valdymas ir dialogas dėl žmogaus teisių, taip pat į glaudžiai susijusį 2014 m. kovo 25 d. antrąjį strateginį ES ir Pakistano dialogą,
- atsižvelgdamas į ES religijos ar tikėjimo laisvės propagavimo ir apsaugos gaires,

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2015 m. gruodžio 17 d. rezoliuciją dėl metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2014 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 135 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi 2016 m. kovo 27 d. Lahoro Gulshan-e-Iqbal parko žaidimų aikštelėje savižudžio įvykdytas sprogdinimas nusinešė daugiau kaip 73 žmonių gyvybes, o daugiau kaip 300 žmonių buvo sužeista, tarp šių asmenų buvo daug moterų ir vaikų; kadangi teroristinė islamistų grupuotė Jamaat-ul-Ahrar prisiėmė atsakomybę už šį išpuolį, teigdama, kad ji tyčia pasikėsino į krikščionis; tačiau kadangi daugiausia sužeistųjų ir žuvusiųjų buvo musulmonai ir visi jie – Pakistano gyventojai;
- B. kadangi tuo metu, kai įvykdyti teroristiniai išpuoliai, Islamabade vyko smurtinės demonstracijos, kurių metu nuteisto už gubernatoriaus Salmano Taseero nužudymą Mumtazo Qadri rėmėjai reikalavo įvykdyti mirties bausmę Asiai Bibi, kuri buvo apkaltinta šventvagyste ir nuteista mirties bausme ir kurią gynė gubernatorius Salman Taseer; kadangi dešimtys tūkstančių žmonių dalyvavo Qadri laidotuvėse po to, kai jis buvo pakartas, ir jis buvo šlovinamas kaip didvyris, o jo nuotraukos platinamos socialiniuose tinkluose; kadangi Qadri nuteisę teisėjai turėjo bėgti iš šalies dėl grasinimų mirtimi;
- C. kadangi kai kurioms ekstremistinėms grupuotėms leidžiama nevaržomai plėtoti savo ideologiją ir veiklą, pavyzdžiui, tam tikroms universitetų studentų sąjungoms ir Khatm-e-Nubuwwat teisininkų forumui, kuris, kaip teigiama, yra varomoji jėga, paskatinusi baudžiamąjį persekiojimą už kaltinimus šventvagyste Pakistano teismuose ir užkertanti kelią bet kokioms teisės aktų leidėjų pastangoms reformuoti atitinkamus įstatymus;
- D. kadangi krikščionys ir kitos mažumos yra ne tik persekiojami ekstremistų, bet ir patiria teisinę diskriminaciją, visų pirma pagal Pakistano šventvagystės įstatymus, kurie yra diskriminaciniai ir kuriais dažnai piktnaudžiaujama asmeniniais ir politiniais sumetimais; kadangi pagal šiuos įstatymus ir patiems musulmonams toliau keliami kaltinimai;
- E. kadangi metų metus Pakistano gyventojai, ypač religinių mažumų atstovai, moterys ir vaikai, tampa terorizmo ir islamistų ekstremistų aukomis; kadangi nuo tada, kai buvo priimta paskutinė Parlamento 2015 m. sausio 15 d. rezoliucija dėl Pakistano ⁽²⁾, dėl diskriminacinių įstatymų ir nepakankamo įstatymų taikymo įvyko dešimtys kitų teroristinių ir smurtinių išpuolių prieš religines mažumas;
- F. kadangi kelios teroristinės grupės Pakistane kėsinosi į religines mažumas – Achmadijos musulmonus, krikščionis, induistus, šiitus ir kitais mėstančius sunitus; kadangi savo 2015 m. metinėje ataskaitoje Pakistano žmogaus teisių komisija nurodė, kad daugeliu atvejų kaltininkai liko nenubausti;
- G. kadangi ekstremistinės grupuotės tebesinaudoja vaikais kaip savižudžiais sprogdintojais; kadangi vyriausybė nesugebėjo priimti teisės akto, kuriuo būtų įsteigta Nacionalinės vaiko teisių komisija – nepriklausoma įstaiga, turinti apsaugoti ir įgyvendinti vaikų teises;
- H. kadangi po 2014 m. gruodžio mėn. žudynių, Talibano sukilėlių įvykdytų mokykloje, po šešerių metų moratoriumo Pakistano vyriausybė vėl įvedė mirties bausmę – iš pradžių tik už teroristinę veiklą, o paskui už visus sunkius nusikaltimus, už kuriuos baudžiama mirties bausme; kadangi iki 2015 m. pabaigos Pakistane įvykdytos 326 mirties bausmės – tai didžiausias iki šiol skaičius ir trečias pagal dydį pasaulyje;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0470.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0007.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- I. kadangi dėl Pakistano karinių ir nevalstybinių ginkluotų grupuočių kovų šalies viduje buvo perkelta daugiau kaip milijonas žmonių;
- J. kadangi Pakistano religinių mažumų atstovės grobiamos, prievarta ištekinamos ir verčiamos priimti islamą, o policija ir civilinės valdžios institucijos dažniausiai tai ignoruoja;
- K. kadangi Pakistanas atlieka svarbų vaidmenį skatinant stabilumą Pietų Azijoje ir todėl turėtų būti pavyzdys stiprinant teisinės valstybės principus ir žmogaus teises;
- L. kadangi ES tebėra visapusiškai įsipareigojusi tęsti dialogą ir bendradarbiauti su Pakistanu pagal penkerių metų bendradarbiavimo planą;
 1. yra labai sukrėstas dėl Lahore 2016 m. kovo 27 d. įvykdyto išpuolio ir griežtai smerkia beprasmiškus smurto aktus, nukreiptus prieš tiek daug nekaltų žmonių;
 2. reiškia gailėstį ir gilią užuojautą aukų šeimoms ir solidarizuojasi su Pakistano žmonėmis ir vyriausybe;
 3. pabrėžia, kad išpuolio Lahore autorius būtina patraukti atsakomybėn; ragina Pakistano valdžios institucijas, ypač vietos ir provincijų valdžios institucijas, užtikrinti, kad tokie veiksmai būtų veiksmingai ištiriami ir už juos būtų baudžiama;
 4. reiškia didelį susirūpinimą dėl rimtų ir sistemingų religijos ir tikėjimo laisvės pažeidimų Pakistane; pabrėžia, kad svarbu gerbti pagrindines visų religinių ir etninių mažumų gyvenančių Pakistane teises, kad jos ir toliau galėtų gyventi oriai, lygiateisiškai ir saugiai, ir išpažinti savo religiją visiškai laisvai be jokios prievartos, diskriminacijos, bauginimo ar persekiojimo, laikantis pagrindinių Pakistano principų;
 5. palankiai vertina vyriausybės reformų iniciatyvas, pavyzdžiui, įstatymo, kuriuo baudžiama už vaikų santuokas, projektą ir įstatymą, kuriuo siekiama apsaugoti moteris nuo smurto ir priekabiavimo, atblokuoti „YouTube“ svetainę, sprendimą, kuriuo Holi, Diwali ir Velykų šventės skelbiamos nedarbo dienomis religinėms mažumoms, ir asmenines ministro pirmininko Nawazo Sharifo pastangas apsilankyti hindi religiniame renginyje; ragina vyriausybę toliau stiprinti pastangas siekiant sukurti socialinę aplinką, palankią mažumoms ir minties įvairovei; atsižvelgdamas į tai, primena nacionalinį veiksmų planą, žadėtas ir skubiai reikalingas mdrasų reformas, visų pirma vyriausybės veiksmus prieš neapykantą kurstančias kalbas, ir dar neįgyvendintą policijos ir teismų sistemos reformą; atkreipia dėmesį į tai, kad ateityje reikia imtis platesnio užmojo priemonių, visų pirma švietimo srityje (pašalinti neigiamą šališkumą ir išankstinius nusistatymus iš mokyimo programų ir vadovėlių), ir persekioti smurto kurstytojus;
 6. palankiai vertina Pakistano vyriausybės įsipareigojimą kovoti su grėsme, kurią kelia religinis ekstremizmas; skatina nuolatinį ES bei valstybių narių ir Pakistano dialogą, užtikrinant žmogaus teisių apsaugą ir jų propagavimą, visų pirma kiek tai susiję su kovos su terorizmu pastangomis ir įgyvendinant saugumo įstatymus;
 7. mano, kad, nors Pandžabe paskelbta karinė operacija yra itin svarbi kovojant su terorizmu, pergalė ideologiniame kare su ekstremizmu, kuri užtikrins tolerantišką ir pažangią ateitį Pakistanui, yra tiek pat svarbi;
 8. ragina Pakistano valdžios institucijas spręsti socialinės ir ekonominės atskirties, taip pat didžiosios dalies krikščionių ir kitų religinių mažumų, kurios gyvena nesaugiai, klausimą;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

9. yra susirūpinęs dėl nuolatinio įstatymų dėl šventvagystės Pakistane taikymo, ir mano, kad dėl to stiprėja religinės netolerancijos klimatas; todėl ragina Pakistano vyriausybę peržiūrėti šiuos teisės aktus ir jų taikymą; ragina valdžios institucijas užtikrinti, kad būtų tinkamai ir greitai įgyvendintas teisingumas visose bylose dėl šventvagystės; atkreipia dėmesį, be kita ko, į Asijos Bibi atvejį ir primygtinai ragina Aukščiausiąjį Teismą priimti sprendimą šiuo klausimu;
10. ragina Pakistano valdžios institucijas užtikrinti teismų nepriklausomumą, teisinės valstybės principus ir tinkamą procesą laikantis tarptautinių teismo proceso vykdymo standartų; taip pat ragina Pakistano valdžios institucijas suteikti pakankamą apsaugą visiems bylose dėl šventvagystės dalyvaujantiems asmenims, ypač šalies teisininkams, ir suteikti apsaugą kaltinamiesiems ir jų šeimoms bei bendruomenėms nuo minios smurto, įskaitant tuos, kurie buvo išteisinti, tačiau negali grįžti namo; ragina Pakistano vyriausybę užtikrinti, kad atitinkamos teisinės ir kitos priemonės, taikomos pagal tarptautinę žmogaus teisių teisę, būtų prieinamos visiems nukentėjusiems nuo smurto ir persekiojimo;
11. primena, kad visomis aplinkybėmis nuosekliai laikosi neigiamos nuomonės dėl mirties bausmės; su dideliu susirūpinimu atkreipia dėmesį į tai, kad Pakistane labai padaugėjo mirties bausmės atvejų, be kita ko taikomų nepilnamečiams teisės pažeidėjams, dėl ko tenka labai apgailestauti, ir ragina atnaujinti moratoriumą mirties bausmės taikymui siekiant mirties bausmę Pakistane panaikinti visai;
12. pabrėžia, kad kovojant su terorizmu ir religiniu ekstremizmu itin svarbu šalinti giliąsias jo priežastis sprendžiant skurdo problemą, užtikrinant religinę toleranciją ir tikėjimo laisvę, vaikų, ypač mergaičių, teisę į švietimą ir saugią galimybę mokytis;
13. ragina Pakistano vyriausybę pateikti atvirą kvietimą į JT specialiesiems pranešėjams, ypač Specialiajam pranešėjui žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių skatinimo ir apsaugos kovojant su terorizmu klausimais, Specialiajam pranešėjui neteisminio, neatidėliotino ir savavališko mirties bausmės vykdymo klausimais ir Specialiajam pranešėjui religijos ir tikėjimo laisvės klausimais, ir visokeriopai remti Nacionalinės žmogaus teisių komisijos darbą;
14. ragina Pakistano vyriausybę imtis būtinų priemonių siekiant užtikrinti, kad švietimo įstaigos, laisvalaikio centrai ir mažumų bendruomenių susirinkimų vietos tose vietovėse, kuriose vyrauja nesaugumas ir konfliktai, būtų tinkamai apsaugoti ir ragina sumažinti panašių žmogaus teisių pažeidimų ir smurto atvejų pasikartojimo riziką;
15. ragina visus regiono veikėjus reikšmingai sustiprinti bendradarbiavimą kovos su terorizmu srityje; dar kartą patvirtina, kad besąlygiškas tarptautinis įsipareigojimas kovoti su terorizmu yra labai svarbus, įskaitant kovą su visų formų finansine parama teroristų tinklams ir ideologine indoktrinacija, skatinančia ekstremizmą ir terorizmą;
16. palankiai vertina tai, kad Pakistanas ratifikavo Vaiko teisių konvenciją ir palankiai vertina priemones, kurių ėmėsi Pakistano valdžios institucijos siekdamos spręsti vaiko teisių klausimus; ragina Pakistaną ratifikuoti Vaiko teisių konvencijos fakultatyvinį protokolą dėl vaikų dalyvavimo ginkluotuose konfliktuose ir įsteigti Nacionalinę vaiko teisių komisiją;
17. ragina Komisiją, Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę Federicą Mogherini, Europos išorės veiksnių tarnybą ir Komisiją visapusiškai bendradarbiauti siekiant kovoti su terorizmo keliama grėsme ir toliau padėti Pakistano vyriausybei ir jo žmonėms tęsti darbus siekiant išnaikinti terorizmą; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę Federicą Mogherini reguliariai informuoti Parlamentą apie abiejų šalių dedamų pastangų pažangą;
18. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, ES specialiajam įgaliotiniui žmogaus teisių klausimais, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, JT generaliniam sekretoriui, JT Žmogaus teisių tarybai, JT Saugumo Tarybai pirmininkaujanciai valstybei, JT vyriausiajam pabėgėlių reikalų komisarui ir Pakistano vyriausybei ir parlamentui.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0129

Hondūras: žmogaus teisių gynėjų padėtis**2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija „Hondūras: žmogaus teisių gynėjų padėtis“ (2016/2648(RSP))**

(2018/C 058/17)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į ES gaires dėl žmogaus teisių gynėjų ir į ES gaires dėl lesbiečių, gėjų, biseksualių, translyčių ir interseksualių asmenų (LGBTI) naudojimosi visomis žmogaus teisėmis propagavimo ir gynimo,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. gruodžio 11 d. rezoliuciją dėl Tarybos sprendimo dėl Susitarimo, kuriuo steigiama Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Centrinės Amerikos asociacija, sudarymo projekto ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į ES rinkimų stebėjimo misijos galutinę ataskaitą dėl 2013 m. Hondūre įvykusių visuotinių rinkimų ir tolesnės 2015 m. misijos išvadas dėl nebaudžiamumo,
- atsižvelgdamas į ES veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje 2015–2019 m.,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 8 d. Jungtinių Tautų visuotinio periodinio vertinimo rekomendacijas Hondūrai,
- atsižvelgdamas į JT specialiojo pranešėjo ataskaitą dėl pasaulyje žmogaus teisių gynėjams kylančių pavojų ir žmogaus teisių gynėjų, kurios yra moterys, padėties,
- atsižvelgdamas į JT specialiojo pranešėjo pareiškimą dėl žmogaus teisių gynėjų padėties Hondūre, paskelbtą Ženevoje 2016 m. kovo 18 d.,
- atsižvelgdamas į Amerikos šalių žmogaus teisių komisijos darbo tvarkos taisyklių 25 straipsnį dėl atsargumo priemonių mechanizmo,
- atsižvelgdamas į 1989 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją dėl čiabuvių gyventojų ir genčių nepriklausomose šalyse (TDO konvencija Nr. 169),
- atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 17 d. ES misijos vadovų pareiškimą dėl sunkios LGBTI bendruomenės padėties Hondūre,
- atsižvelgdamas į ES institucijų pareiškimus, įskaitant 2016 m. kovo 3 d. ES delegacijos Hondūre pareiškimą ir 2016 m. kovo 16 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Federicos Mogherini atstovo spaudai pareiškimą,
- atsižvelgdamas į žmogaus teisių nuostatas ES ir Centrinės Amerikos asociacijos susitarime ir ES ir Centrinės Amerikos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarime, galiojančiuose nuo 2013 m.,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 135 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,

⁽¹⁾ OL C 434, 2015 12 23, p. 181.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- A. kadangi, kaip teigiama keliose JT ataskaitose dėl žmogaus teisių gynėjų, aplinkosaugos aktyvistai, čiabuvių teisių gynėjai, žurnalistai, teisininkai, profesinių sąjungų nariai, valstiečiai, moterų teisių aktyvistai ir LGBTI asmenys bei kiti aktyvistai ir toliau Hondūre patiria prievartą, smurtą, yra savavališkai sulaikomi, jiems grasinama ir jie yra žudomi;
- B. kadangi Hondūro vyriausybė prisiėmė teigiamai vertintinų išsipareigojimų ir inicijavo teisės aktus, kad apsaugotų žmogaus teisių gynėjus, žurnalistus ir teisininkus, be kita ko, atidarė JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biurą, užtikrino, kad nacionalinės institucijos atvirai leistų vykti tarptautinėms žmogaus teisių stebėjimo misijoms ir 2015 m. būtų priimtas Žmogaus teisių gynėjų apsaugos įstatymas;
- C. kadangi, nepaisant viso to, Hondūras tapo viena pavojingiausių žmogaus teisių gynėjams šalių regione; kadangi Hondūras yra viena pavojingiausių aplinkosaugos aktyvistams šalių pasaulyje – nuo 2010 iki 2015 m. nužudyti mažiausiai 109 tokie aktyvistai;
- D. kadangi, turimais duomenimis, 2016 m. kovo 3 d. savo namuose nenustatytų asmenų nužudyta iškili aplinkosaugos aktyvistė ir čiabuvių teisių gynėjų lyderė, Hondūro pilietinės gyventojų ir čiabuvių organizacijų tarybos (COPINH) steigėja Berta Cáceres; kadangi jos mirtis sukėlė tarptautinį pasipiktinimą ir visuomenės rūpestį dėl čiabuvių, aplinkosaugos ir žemės teisių aktyvistų Hondūre;
- E. kadangi vos po dviejų savaitių, 2016 m. kovo 16 d., nužudytas taip pat COPINH narys Nelson García; kadangi Hondūro valdžios institucijos greitai ėmėsi veiksmų ir sulaukė įtariamą jo žudiką;
- F. kadangi Meksikos piliečiui Gustavo Castro Soto, vieninteliam B. Cáceres nužudymo liudininkui, kuris pats buvo pašautas, ilgiau kaip mėnesį nebuvo leidžiama išvykti iš šalies tyrimo sumetimais; kadangi 2016 m. balandžio 6 d. jis gavo leidimą palikti šalį;
- G. kadangi Hondūro vyriausybė nedelsdama pasmerkė žiaurų nusikaltimą, paskelbė B. Cáceres nužudymo tyrimą nacionaliniu prioritetu ir informavo visuomenę apie padarytą pažangą; kadangi vyriausybė oficialiai paprašė Amerikos šalių organizacijos bendradarbiauti šio nužudymo tyrimo;
- H. kadangi B. Cáceres nuolat grėsė pavojus ir jai buvo paskirtos atsargumo priemonės, kurias nustatė Amerikos šalių žmogaus teisių komisija, tačiau Hondūro valstybė ne kartą jų veiksmingai neįgyvendino; kadangi B. Cáceres yra viena iš 15 žmogaus teisių gynėjų, Hondūre nužudytų nuo 2010 iki 2016 m. nepaisant to, kad jiems buvo paskirtos tos atsargumo priemonės;
- I. kadangi reikėtų atsižvelgti į tai, jog šios naujos žmogžudystės įvyko tuo metu, kai vyksta COPINH ir kitų aktyvistų vadovaujamas taikus, dešimtmetį trunkantis pasipriešinimas Gualkarkės upės hidroelektrinės užtvankos „Agua Zarca“ statybai – šis milžiniškas projektas labai priklauso nuo Europos investuotojų ir technologijų ir ne kartą pranešta, jog statybos vyksta be išankstinių laisvų ir informacija pagrįstų konsultacijų, kuriomis būtų siekiama gauti statybų poveikį patiriančių čiabuvių bendruomenių sutikimą, kaip reikalaujama pagal TDO konvenciją Nr. 169; kadangi Nyderlandų plėtros bankas FMO ir bendrovė „Finnfund“ sustabdė mokėjimus, skirtus užtvankos „Agua Zarca“ projektui, kurio viena pagrindinių oponentų buvo B. Cáceres;
- J. kadangi 2016 m. sausio 24 d. įvykdyta LGBTI teisių gynėjos, transmoters ir asociacijos „Arcoiris“ narės Paolos Barrazos žmogžudystė atkreipia dėmesį į vis didėjantį pavojų LGBTI bendruomenei Hondūre; kadangi jos nužudymas – naujausia mirtis aktyvių LGBTI žmogaus teisių organizacijų narių smurtinių mirčių per pastaruosius 11 mėnesių virtinėje: nužudyti Angy Ferreira, Violeta Rivas, Gloria Carolina Hernández Vásquez (taip pat žinoma kaip Génesis Hernández), Jorge Alberto Castillo, Estefanía Zúñiga, Henry Matamoros ir Josselin Janet Aceituno Suazo; kadangi pranešta, jog Hondūre nuo 1994 m. nužudyti 235 LGBTI asmenys ir tik 48 bylos pasiekė teismą; kadangi šalies žmogaus teisių komisaras išklė įtarimų, kad 92 proc. nusikaltimų nebuvo tinkamai tiriami ir todėl bylos neišspręstos;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- K. kadangi 2016 m. kovo 18 d. JT specialusis pranešėjas žmogaus teisių gynėjų padėties klausimais Michel Forst pareiškė, kad „šis smurto ratas sustos tik tada, kai bus išspręstas nebaudžiamumo klausimas ir tokių išpuolių kaltininkai bus patraukti atsakomybėn“, ir pabrėžė, kad Hondūro valdžios institucijos turi nedelsdamos imtis konkrečių veiksmų, kad užtikrintų visų žmogaus teisių gynėjų ir jų šeimų saugumą šalyje;
- L. kadangi Hondūras šiuo metu vykdo savo baudžiamojo kodekso, kuris turėtų būti pagrįstas tarptautinėmis konvencijomis ir tapti svarbia pažeidžiamų asmenų grupių teisių užtikrinimo priemone, reformą;
- M. kadangi ES ir jos valstybės narės remia teismų sistemos ir žmogaus teisių stiprinimą įvairiomis programomis ir bendradarbiavimo projektais, visų pirma Paramos žmogaus teisėms programa (PADH) ir programa „EuroJusticia“;
- N. kadangi kelios valstybės narės vis dar nėra ratifikavusios ES ir Centrinės Amerikos asociacijos susitarimo, o tai reiškia, kad neįsigaliojo politinio dialogo ramsčio nuostatos; kadangi pagarba demokratijai, teisinės valstybės principui ir abiejų regionų gyventojų žmogaus, pilietinėms ir politinėms teisėms yra esminiai ES ir Centrinės Amerikos asociacijos susitarimo elementai;
1. kuo griežčiausiai smerkia neseniai įvykdytas Bertos Cáceres, Nelsono Garcíos ir Paolos Barrazos žmogžudystes, taip pat kiekvieną ankstesnę iš kitų žmogaus teisių gynėjų nužudymų Hondūre; reiškia nuoširdžią užuojautą visų tų žmogaus teisių gynėjų šeimoms ir draugams;
 2. reiškia pagarbą Hondūro aplinkosaugos aktyvistės ir *lenca* tautos lyderės čiabuvės, vienos iš COPINH steigėjų ir koordinatorės B. Cáceres, paskyrusios gyvenimą demokratiškesnės visuomenės šalyje siekiam, atminimui; pabrėžia, kad jos nužudymas ryškiai parodo padėtį šalyje, kurioje įvykdoma nepaprastai daug žmogžudysčių ir tvyro bendras nebaudžiamumas;
 3. reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad nepaisant Amerikos šalių žmogaus teisių komisijos nustatytų atsargumo priemonių Hondūro valdžios institucijos nesugebėjo suteikti B. Cáceres tinkamos apsaugos; ragina Hondūro vyriausybę sutelkti visas turimas priemones, siekiant veiksmingai įgyvendinti 92 šiuo metu šalyje galiojančias Amerikos šalių žmogaus teisių komisijos nustatytas atsargumo priemones, ir neleisti įvykdyti panašių išpuolių prieš kitus aplinkosaugos ir čiabuvių aktyvistus, kuriems gresia pavojus;
 4. ragina skubiai ir nedelsiant atlikti nepriklausomus, objektyvius ir nuodugnius šių ir ankstesnių nužudymų tyrimus, kad jų sumanytojai ir vykdytojai būtų patraukti atsakomybėn ir nutrauktas nebaudžiamumas; palankiai vertina tai, kad Hondūro vyriausybės prašymu į B. Cáceres nužudymo tyrimą įsitraukė JT žmogaus teisių komisaro ir Amerikos šalių organizacijos atstovai; mano, kad turimos priemonės pagal JT ir Amerikos šalių žmogaus teisių komisijos sistemą, tokios kaip nepriklausomas tarptautinis tyrimas, kaip prašo nukentėjusieji, galėtų padėti užtikrinti nešališką ir sąžiningą šių žmogžudysčių tyrimą;
 5. reiškia didelį susirūpinimą dėl kraštutinio smurto, ypač prieš LGBTI asmenis ir tuos, kurie gina jų teises, aplinkos; pabrėžia, kad reikia nedelsiant atlikti nuodugnius ir nešališkus aktyvių įvairių LGBTI žmogaus teisių organizacijų narių nužudymų tyrimus;
 6. pabrėžia, kad reikia stiprinti apsaugą nuo diskriminacijos ir neapykantos nusikaltimų dėl seksualinės orientacijos ir lytinės tapatybės ir parengti gerosios patirties gaires glaudžiai bendradarbiaujant su pilietine visuomene; ragina, kai vykdoma bet kokia baudžiamojo kodekso peržiūra, įtraukti atitinkamas naujas priemones, siekiant užkirsti kelią diskriminacijai ir neapykantos nusikaltimams, ir užtikrinti LGBTI bendruomenės apsaugą;
 7. yra labai susirūpinęs dėl bendros žmogaus teisių padėties Hondūre, tačiau palankiai vertina naujausias teises reformas ir Hondūro vyriausybės pastangas palengvinti dabartinę žmogaus teisių gynėjų padėtį šalyje; ragina Hondūro valdžios institucijas vykdyti ir visapusiškai plėtoti esamą 2015 m. žmogaus teisių gynėjų apsaugos įstatymą ir užtikrinti, kad atitinkamai bendradarbiaujant su pilietine visuomene nacionalinė žmogaus teisių gynėjų, žurnalistų ir teisininkų apsaugos sistema visiškai veiktų ir būtų tinkamai finansuojama; ragina Hondūro vyriausybę visapusiškai įgyvendinti gautas naujausio visuotinio periodinio vertinimo rekomendacijas;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

8. palankiai vertina ES delegacijos Hondūre vadovo Ketilio Karlseno ir jo komandos nuveiktą darbą teikiant paramą Hondūro žmogaus teisių gynėjams; ragina ES delegaciją ir valstybių narių ambasadas bei konsulatus šalyje aktyviai dalyvauti ir stebėti procesus, susijusius su žmogaus teisių gynėjų nužudymų tyrimais, ir dėti dar daugiau pastangų bendradarbiauti su žmogaus teisių gynėjais, kuriems šiuo metu gresia pavojus;
9. mano, kad Europos investuotojų veikla turi būti paremta griežtų aplinkosaugos ir socialinės apsaugos nuostatų politikos priemonėmis; tvirtai pritaria tam, kad būtų įgyvendinti JT verslo ir žmogaus teisių pagrindiniai principai ir aiškūs išsamaus patikrinimo reikalavimai, rizikos valdymo apsaugos priemonės ir prireikus taikomos veiksmingos taisomosios priemonės; palankiai vertina tai, kad tiek FMO, tiek „Finnfund“ viešai pasmerkė Bertos Cáceres nužudymą ir paragino atlikti nuodugnų tyrimą, taip pat tai, kad 2016 m. kovo 16 d., pasirodžius pranešimams apie Nelsono Garcíos nužudymą, abu sustabdė visą savo veiklą;
10. ragina Komisiją ir Europos išorės veiksmų tarnybą užtikrinti, kad Europos pagalba neskatinėtų ir nesudarytų sąlygų plėtros projektams, nebent jie atitinka išankstinių, laisvų ir informacija pagrįstų konsultacijų su čiabuvių bendruomenėmis reikalavimą, yra užtikrinamos prasmingos konsultacijos su visomis poveikį patiriančiomis bendruomenėmis ir taikomos tvirtos žmogaus teisės, darbuotojų teisės ir aplinkos apsaugos priemonės;
11. ragina valstybes nares, kurios dar to nepadarė, ratifikuoti ES ir Centrinės Amerikos asociacijos susitarimą; primygtinai ragina Tarybą parengti vieningą politiką Hondūro klausimu, įpareigojančią 28 valstybes nares ir ES institucijas užimti tvirtą bendrą poziciją dėl žmogaus teisių vaidmens ES ir Hondūro santykiuose ir visame regione;
12. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei bendrai užsienio ir saugumo politikai, Tarybai, Komisijai, 28 valstybių narių nacionaliniams parlamentams, Hondūro prezidentui, vyriausybei ir parlamentui, Centrinės Amerikos ekonominės integracijos sekretoriatui, Centrinės Amerikos Parlamentui (PARLACEN), Europos ir Lotynų Amerikos parlamentinei asamblėjai (EUROLAT) ir Lotynų Amerikos ir Karibų valstybių bendrijai.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0130

Nigerija**2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Nigerijos (2016/2649(RSP))**

(2018/C 058/18)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezolucijas dėl Nigerijos,
- atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 3 d. prezidento Muhammadu Buhari kreipimąsi į Europos Parlamentą,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ankstesnius pareiškimus dėl padėties Nigerijoje,
- atsižvelgdamas į Tarybos išvadas dėl padėties Nigerijoje, įskaitant 2015 m. vasario 9 d. išvadas,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus ankstesnius pareiškimus dėl padėties Nigerijoje,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos ankstesnius pareiškimus dėl padėties Nigerijoje,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Nigerijos Federacinės Respublikos užsienio reikalų ministro pareiškimus padarytus 2016 m. kovo 15 d. Briuselyje įvykusiame šeštajame Nigerijos ir ES ministrų dialogo susitikime,
- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimą įtraukti grupuotę „Boko Haram“ į ES nurodytų teroristinių organizacijų sąrašą, kuris įsigaliojo 2014 m. gegužės 29 d.,
- atsižvelgdamas į 2007–2013 m. Kotonu susitarimo, kurį Nigerija ratifikavo 2010 m. rugsėjo 27 d., antrąjį persvarstymą,
- atsižvelgdamas į 1948 m. Žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 1979 m. JT konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims,
- atsižvelgdamas į 1981 m. JT deklaraciją dėl visų formų netolerancijos ir diskriminacijos religijos ir tikėjimo pagrindu panaikinimo,
- atsižvelgdamas į 1981 m. Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją, kurią Nigerija ratifikavo 1983 m. birželio 22 d.,
- atsižvelgdamas į Nigerijos Federacinės Respublikos Konstituciją, ypač į jos nuostatas dėl religijos laisvės apsaugos, išdėstytas IV skyriuje „Teisė į minties, sąžinės ir religijos laisvę“,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo mėn. surengtų Nigerijos prezidento rinkimų rezultatus,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 29 d. JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro pranešimą dėl grupuotės „Boko Haram“ vykdomų pažeidimų ir smurto ir poveikio žmogaus teisėms nukentėjusiose šalyse,

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo mėn. priimtus JT darnaus vystymosi tikslus,
 - atsižvelgdamas į JT vaiko teisių konvenciją, kurią Nigerija ratifikavo 1991 m. balandžio 16 d.,
 - atsižvelgdamas į organizacijos „Amnesty International“ pranešimą „Nigerija: vis dar laukia teisingumo, vis dar laukia pokyčių. Vyriausybė šalies šiaurės rytuose privalo teikti pirmenybę atskaitomybei“ (angl. „Nigeria: Still waiting for justice, still waiting for change. Government must prioritise accountability in the north-east“),
 - atsižvelgdamas į organizacijos „Human Rights Watch“ 2016 m. sausio mėn. ataskaitą dėl Nigerijos,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 135 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi Nigerija, turinti gausių išteklių, yra didžiausia Afrikos ekonomika ir joje yra daugiausia gyventojų, o jos kultūra yra labai įvairi; kadangi jai tenka pagrindinis vaidmuo regioninėje ir Afrikos politikoje ir ji yra pagrindinis regioninės integracijos veiksnys Vakarų Afrikos valstybių ekonominėje bendrijoje (VAVEB); tačiau kadangi ji yra viena iš didžiausių nelygybę patiriančių šalių pasaulyje – joje plačiai paplitusi korupcija, kuri ženkliai prisideda prie ekonominio ir socialinio atotrūkio, o jos saugumui grasina smurtinė ekstremistų grupuotė „Boko Haram“;
- B. kadangi dėl daugybę metų vyravusios karinės diktatūros, korupcijos, politinio nestabilumo ir prasto valdymo į šalies infrastruktūrą, švietimą ir socialines paslaugas investuota nepakankamai ir kadangi tai toliau kenkia socialinėms ir ekonominėms teisėms Nigerijoje;
- C. kadangi daugiau nei šeši iš dešimt Nigerijos gyventojų gyvena iš mažiau negu 2 USD per dieną; kadangi šis ypač didelis skurdas yra dar didesnis šiaurinėse valstijose, kurios yra mažiausiai išsivysčiusios šalyje; kadangi šis skurdas tiesiogiai prisideda prie socialinės nelygybės, religinio priešiško ir regioninio susiskaldymo; kadangi Nigerijos GINI rodiklis smarkiai padidėjo ir 2010 m. pasiekė 48,8;
- D. kadangi organizacija „Transparency International“ 2015 m. korupcijos suvokimo indekse Nigerijai skyrė 136 vietą iš 175; kadangi, remiantis kai kuriais apskaičiavimais, kasmet pavagiama nuo 3 iki 8 mlrd. USD vertės Nigerijos naftos;
- E. kadangi, nepaisant 2015 m. kovo mėn. įvykusio taikaus valdžios perdavimo prezidentui M. Buhari, taikai ir stabilumui Nigerijoje grėsmę kelia išpuolių, nužudymų ir pagrobimų, įvykdytų grupuotės „Boko Haram“, virtinė, ekonomikos silpimas, sukeltas žemų pasaulinių naftos kainų, silpnos politinės institucijos, neišspręsta korupcijos problema ir neišspręsti konfliktai Nigerio deltoje ir Vidurio ruožo regione;
- F. kadangi 2014–2015 m. grupuotė „Boko Haram“ nužudė mažiausiai 8 200 civilių gyventojų; kadangi apskaičiuota, jog buvo perkelta daugiau kaip 2,6 mln. žmonių, o nuo grupuotės „Boko Haram“ sukilėlių nukentėjo daugiau kaip 14,8 mln. žmonių;
- G. kadangi terorizmas yra pasaulinė grėsmė, tačiau pasaulio bendruomenės gebėjimas bendradarbiauti su Nigerijos valdžios institucijomis kovojant su grupuote „Boko Haram“ priklauso nuo naujosios administracijos visapusiško patikimumo, atskaitomybės ir skaidrumo; kadangi vyriausybės nesugebėjimas likviduoti aukščiausiuose sluoksniuose nebaudžiamumo už karo nusikaltimus tebėra viena didžiausių problemų šioje šalyje; kadangi prezidentas M. Buhari pažadėjo pradėti tyrimus šiais klausimais;
- H. kadangi grupuotė „Boko Haram“ siekia sukurti tikrą islamo valstybę Nigerijoje, įskaitant šariato teismus visoje šalyje, ir uždrausti vakarietišką švietimą; kadangi grupuotė „Boko Haram“ gobė moteris ir mergaites, kad jos dalyvautų savižudžių išpuoliuose; kadangi savižudžių sprogdinimo išpuoliai, įskaitant įvykdytus 2016 m. kovo 16 d., vasario 11 d. ir sausio 31 d. šiaurės rytų Nigerijoje, pareikalavo daug gyvybių;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- I. kadangi seksualinė prievarta ir prievarta dėl lyties, taip pat prievarta, nukreipta prieš lesbietes, gėjus, biseksualius, translyčius ir interseksualius (LGBTI) asmenis tebėra paplitusi neramiuose šiaurės rytų Nigerijos regionuose ir kadangi pagrindinių teisių, kaip antai, jaunų merginų ir moterų švietimas, socialinis teisingumas ir sąžiningas valstybinių pajamų paskirstymas visuomenėje, padėtis smarkiai prastėja, kaip ir kova su korupcija;
- J. kadangi 2014 m. balandžio 14–15 d. grupuotė „Boko Haram“ iš šiaurės rytų Nigerijoje esančio Čiboko mokyklos pagrobė apie 270 moksleivių mergaičių ir kadangi dauguma jų tebėra laikomos dingusiomis; kadangi jų konkretus likimas tebėra nežinomas, nors baiminamasi, kad dauguma buvo priverstos arba ištekėti už sukilėlių arba pačios tapti sukilėlėmis, patyrė seksualinį smurtą arba buvo parduotos į vergiją, o ne musulmonės mergaitės buvo priverstos atsiversti į islamą; kadangi grupuotė „Boko Haram“ nuo 2009 m. pagrobė daugiau kaip 2 000 moterų ir mergaičių, įskaitant 400 moterų ir mergaičių, kurios buvo pagrobtos 2014 m. lapkričio 24 d. iš Damasako miesto Borno valstijoje;
- K. kadangi 2016 m. balandžio 6 d. Nigerijos kariuomenė paskalbė, kad prieš tris savaites pasidavė bent 800 kovotojų; kadangi nuo 2016 m. vasario 26 d. Nigerijos pajėgos grupuotės „Boko Haram“ teritorijoje kalnuotame regione, esančiame tarp Nigerijos, Čado ir Kamerūno, išlaisvino 11 595 įkaitus;
- L. kadangi pagrobtų moksleivių mergaičių padėtis atskleidė platesnio masto problemas, pvz., reguliarius išpuoliai prieš mokyklas, mokytojų trūkumas ir skubiai reikalingas tarptautinis finansavimas, siekiant restauruoti ir atstatyti sugriautus pastatus; kadangi švietimo galimybių trūkumas reiškia, kad vaikai nelavinami daugybę metų;
- M. kadangi grupuotės „Boko Haram“ smurtinis ekstremizmas yra vykdomas nesirenkant ir dėl jo smurtinės bangos labai nukentėjo visų tikėjimų ir etninių grupių žmonės; kadangi per paskutinius metus padaugėjo pranešimų apie didėjantį nužudytų krikščionių skaičių Nigerijos šiaurėje;
- N. kadangi Vidurio ruožo regionas kenčia nuo daugybę metų besitęsiančios ekonominės ir politinės įtampos tarp etninių ir religinių bendruomenių, o pastarojo meto smurtą pakurstė klajoklių ir žemdirbių bendruomenių konkurencija dėl valdžios ir galimybių naudotis žeme;
- O. kadangi naftos ir dujų sektoriai Nigerijoje tebėra pagrindiniai pajamų šaltiniai, tačiau šalies ekonominio turto nauda dalijama labai nelygiai; kadangi skurdo ir nedarbo lygis šiaurinėje Nigerijos dalyje yra daug didesnis nei naftos turtingoje pietinėje dalyje; kadangi, Pasaulio banko duomenimis, nuo 1960 m. dėl korupcijos Nigerija neteko 400 mlrd. USD pajamų iš naftos, ir kadangi dar 20 mlrd. USD pajamų iš naftos iš Nigerijos išdo dingo per pastaruosius dvejus metus;
- P. kadangi prezidentūra įsteigė specialiąją tyrimo grupę, kuri tirs kaltinimus saugumo pajėgas pažeidus žmogaus teises, taip pat vykdžius žudymus, kankinus ir rengus priverstinius žmonių dingimus;
- Q. kadangi pasiūlytą teisės aktą šiuo metu nagrinėja Nigerijos Senatas, o teisės aktu siekiama bausti už užgaulių pareiškimų skleidimą per socialinę žiniasklaidą ar vyriausybės ar kitų subjektų kritikavimą spaudoje ir elektroninėje žiniasklaidoje;
1. palankiai vertina tai, kad po prezidento rinkimų Nigerijoje buvo taikiai perduota valdžia, ir dėl didelių vilčių, susijusių su prezidento M. Buhari ir jo vyriausybės plataus užmojo reformų programa, teigiamai vertina padėtį;
 2. yra labai susirūpinęs dėl didelių socialinių, ekonominių, politinių ir su saugumu susijusių problemų, kurios šiuo metu kyla Nigerijai, ir apgailestauja dėl, kad nėra iš tiesų sprendžiama korupcijos, dešimtmečiais žlugdančios Nigerijos visuomenę, problema;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

3. pripažįsta, kad Nigera turi galimybių tapti ekonominiu ir politiniu centru Afrikoje, tačiau šalies vystymasi stabdo menkas ekonomikos valdymas, silpnos demokratinės institucijos ir itin didelė nelygybė; be to, ragina Europos Sąjungą ir valstybes nares vykdyti išipareigojimą teikti įvairių politinę, vystymosi ir humanitarinę pagalbą paramos programoms visais valdymo lygmenimis, kuriomis kovojama su skurdu, jaunimo nedarbu ir moterų galių neturėjimu;
4. mano, kad kovai su korupcija turi vadovauti Nigerijos valdžios institucijos, taip pat mano, kad to nepadarius ilgus metus vyraus skurdas, nelygybė, pablogės reputacija, sumažės išorės investicijos ir mažės jaunimo gyvenimo galimybės; taip pat siūlo paramą siekiant šio tikslo ir sutraukant korupcinės veiklos ir terorizmo šaitus;
5. teigiamai vertina M. Buhari vyriausybės pastangas stiprinti kovos su korupcija įgaliojimus ir reikalauti, kad visi finansiniai vyriausybės sandoriai būtų atliekami naudojantis viena banko sąskaita, siekiant stebėti išlaidas; ragina ES ir valstybes nares imtis konkrečių priemonių, kad būtų veiksmingai pažaboti neteisėti finansiniai srautai, mokesčių slėpimas ir vengimas, ir pagerinti demokratinį tarptautinį bendradarbiavimą mokesčių klausimais;
6. reiškia solidarumą su Nigerijos žmonėmis, kenčiančiais nuo grupuotės „Boko Haram“ vykdomų teroristinių veiksmų, dėl kurių žuvo tūkstančiai žmonių, o persikelti šalies viduje turėjo daugiau nei du milijonai asmenų; primygtinai ragina Nigerijos vyriausybę imtis visų reikalingų priemonių siekiant užtikrinti visų civilių gyventojų apsaugą, laikantis regioninių ir tarptautinių išipareigojimų dėl žmogaus teisių, taip pat pradedant išsamiai, nepriklausomai ir iš tiesų tirti tokius nusikaltimus;
7. griežtai smerkia pastaruosius grupuotės „Boko Haram“ įvykdytus smurto aktus ir išpuolius ir ragina federalinę vyriausybę apsaugoti savo gyventojus ir naikinti pagrindines smurto priežastis, visiems piliečiams užtikrinant lygias teises, taip pat sprendžiant nelygybės, derlingos dirbamosios žemės ūkių kontroliavimo, nedarbo ir skurdo problemas; nepritaria bet kokiems Nigerijos karinių pajėgų vykdomiems smurtiniams atsakomiejiems veiksams pažeidžiant humanitarinę teisę; vis dėlto, palankiai vertina Nigerijos kariuomenės programą „Saugus koridorius“ grupuotės „Boko Haram“ kovotojams reabilituoti;
8. smerkia nekaltų moterų, vyrų ir vaikų žudynes, prievartavimus, kankinimus, taip pat vaikų verbavimą į kareivius, ir remia Nigerijos žmones, pasiryžusius kovoti su visų formų smurtu savo šalyje;
9. ragina Nigerijos vyriausybę parengti išsamią pagrindinių terorizmo priežasčių naikinimo strategiją ir, kaip pažadėta, ištirti įrodymus, kad Nigerijos karinės pajėgos galėjo pažeidinėti žmogaus teises; džiaugiasi Abudžos saugumo aukščiausiojo lygmens susitikimu, vyksiančiu 2016 m. gegužės mėn., ir ragina visus suinteresuotuosius subjektus rasti konkrečius ir įgyvendinamus kovos su terorizmu sprendimus, neaukojant pagarbos žmogaus teisėms ir demokratijai; taip pat pabrėžia, kad, kovojant su grupuotės „Boko Haram“ keliama grėsme, svarbus regioninis bendradarbiavimas;
10. ragina atlikti tarptautinį tyrimą remiant JT, kad būtų nustatyta trečiųjų šalių atsakomybė organizuojant ir finansuojant teroristines grupuotes regione, tokias kaip „Boko Haram“;
11. mano, kad antrosios Čibuko moksleivių pagrobimo metinės balandžio 14 d. turėtų iš naujo paskatinti Nigerijos vyriausybę ir tarptautinę bendruomenę užtikrinti besąlygišką jų paleidimą nedelsiant, taip pat 2014 m. lapkričio mėn. iš Damasako miesto pagrobtų 400 moterų ir vaikų bei visų kitų pagrobtų moterų ir vaikų paleidimą;
12. kreipiasi į valdžios institucijas, kad jos moterims ir mergaitėms užtikrintų nesudėtingas galimybes gauti visapusiškas lytinės ir reprodukcinės sveikatos paslaugas;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

13. su susirūpinimu atkreipia dėmesį į išpuolius prieš mokyklas šiaurinėje Nigerijos dalyje, o dėl to ribojamos vaikų švietimo galimybės ir kyla grėsmė, kad bus pakurstyta radikalizacija, kurios reikia smurtinėms ekstremistinėms grupuotėms, pvz., grupuotei „Boko Haram“;
14. pažymi, kad grupuotė „Boko Haram“ rengė išpuolius prieš musulmonus, krikščionis, kitų religijų pasekėjus ir netikinčius žmones jų neskirstydama, ir smerkia smurto antplūdį, taip pat prieš religines institucijas ir maldininkus;
15. taip pat smerkia išpuolius prieš ūkininkus ir etninius konfliktus tarp galvijų piemenų ir ūkininkų Vidurio ruožo regione, ypač Plato ir Tarabos valstijose, o šiuos išpuolius išskyrė sunkūs žmogaus teisių pažeidimai ir jų metu nuo 2014 m. buvo nužudyti tūkstančiai žmonių;
16. ragina Nigerijos vyriausybę ir tarptautinius partnerius daugiau investuoti į bendruomenių tarpusavio konfliktų tarp galvijų piemenų ir ūkininkų prevenciją ir sprendimą, remiant bendradarbiavimą, kai vykdomos bendros ekonominės ir gamtos išteklių valdymo iniciatyvos;
17. ragina prezidentą M. Buhari užtikrinti, kad jo vyriausybė gins Nigerijos gyventojų teisę laisvai išpažinti savo religiją ir visų piliečių teises plačiaja prasme, laikantis šalies įstatymų ir Konstitucijos, taip pat prašo Nigerijos religinių vadovų padėti kovoti su ekstremizmu ir radikalizacija;
18. primygtinai ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybes nares tęsti diplomatinę pastangą Nigerijoje, siekiant užtikrinti taiką, saugumą, gerą valdymą ir pagarbą žmogaus teisėms; ragina jas, visų pirma, tęsti politinį dialogą su Nigerija pagal persvarstyto Kotonu susitarimo 8 straipsnį ir, atsižvelgiant į tai, spręsti problemas, susijusias su visuotinėmis žmogaus teisėmis, įskaitant minties, sąžinės, religijos ar įsitikinimų laisvę, teisę į nediskriminavimą bet koku pagrindu, kaip numatyta visuotinėse, regioninėse ir nacionalinėse žmogaus teisių priemonėse;
19. prašo Nigerijos valdžios institucijų atvesti įstatymo, kuriuo siekiama uždrausti paviršutiniškas peticijas ir kitus susijusius klausimus, projektą, kuris šiuo metu nagrinėjamas Nigerijos Senate, nes projektu kenkiama spaudos laisvei ir žodžio laisvei Nigerijoje;
20. ragina Nigerijos vyriausybę ir regionines valdžios institucijas liautis kriminalizuoti Nigerijos LGBTI bendruomenę ir užtikrinti jų teisę į žodžio laisvę;
21. ragina Nigerijos vyriausybę imtis skubių priemonių Nigerio deltoje, taip pat veiksmų sustabdyti neteisėtą su nafta susijusią veiklą;
22. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos išorės veiksmų tarnybai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Nigerijos Federacinės Respublikos prezidentui, Afrikos Sąjungos pirmininkui, AKR ir ES jungtinei parlamentinei asamblėjai, Panafrikos Parlamentui ir Vakarų Afrikos valstybių ekonominės bendrijos atstovams.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0133

2015 m. ataskaita dėl Turkijos

2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2015 m. ataskaitos dėl Turkijos (2015/2898(RSP))

(2018/C 058/19)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos parengtą 2015 m. ataskaitą dėl Turkijos (SWD(2015)0216),
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 15 d. Tarybos išvadas dėl plėtros ir stabilizacijos bei asociacijos proceso ir ankstesnes atitinkamas Tarybos ir Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 10 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „ES plėtros strategija“ (COM(2015)0611),
- atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 18 d. Tarybos sprendimą 2008/157/EB dėl principų, prioritetų ir sąlygų, įvardytų Stojimo partnerystės su Turkijos Respublika programoje (toliau – stojimo partnerystė), ir į ankstesnius 2001 m., 2003 m. ir 2006 m. Tarybos sprendimus dėl stojimo partnerystės,
- atsižvelgdamas į bendrą pareiškimą po 2015 m. lapkričio 29 d. ES ir Turkijos aukščiausiojo lygio susitikimo bei ES ir Turkijos veiksmų planą,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. balandžio 15 d. rezoliuciją dėl armėnų genocido 100-ųjų metinių ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 14 d. tarpvyriausybinių konferenciją, per kurią oficialiai pradėtos derybos dėl 17 skyriaus (ekonominė ir pinigų politika),
- atsižvelgdamas į ankstesnes savo rezoliucijas dėl Turkijos, ypač į 2010 m. vasario 10 d. rezoliuciją dėl Turkijos pažangos 2009 m. ataskaitos ⁽²⁾, 2011 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl 2010 m. Turkijos pažangos ataskaitos ⁽³⁾, 2012 m. kovo 29 d. rezoliuciją dėl 2011 m. Turkijos pažangos ataskaitos ⁽⁴⁾, 2013 m. balandžio 18 d. rezoliuciją dėl 2012 m. Turkijos pažangos ataskaitos ⁽⁵⁾, 2013 m. birželio 13 d. rezoliuciją dėl padėties Turkijoje ⁽⁶⁾, 2014 m. kovo 12 d. rezoliuciją dėl 2013 m. Turkijos pažangos ataskaitos ⁽⁷⁾, 2014 m. lapkričio 13 d. rezoliuciją dėl Turkijos veiksmų, dėl kurių kyla įtampa Kipro Respublikos išskirtinėje ekonominėje zonoje ⁽⁸⁾, 2015 m. sausio 15 d. rezoliuciją dėl žodžio laisvės Turkijoje ⁽⁹⁾ ir 2015 m. birželio 10 d. rezoliuciją dėl Komisijos pateiktos 2014 m. Turkijos pažangos ataskaitos ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į savo raginimą Komisijai rezoliucijoje dėl Komisijos pateiktos 2014 m. Turkijos pažangos ataskaitos iš naujo įvertinti, kaip iki šiol buvo vykdomos derybos ir kaip būtų galima pagerinti ir suintensyvinti ES ir Turkijos santykius ir bendradarbiavimą,
- atsižvelgdamas į 2005 m. spalio 3 d. derybų su Turkija programą,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0094.

⁽²⁾ OL C 341 E, 2010 12 16, p. 59.

⁽³⁾ OL C 199 E, 2012 7 7, p. 98.

⁽⁴⁾ OL C 257 E, 2013 9 6, p. 38.

⁽⁵⁾ OL C 45, 2016 2 5, p. 48.

⁽⁶⁾ OL C 65, 2016 2 19, p. 117.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0235.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0052.

⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0014.

⁽¹⁰⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0228.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2005 m. rugsėjo 21 d. Europos bendrijos ir jos valstybių narių paskelbtą pareiškimą, pagal kurį įtraukta nuostata, kad visų valstybių narių pripažinimas yra būtinas derybų elementas, taip pat nustatyta, jog reikia, kad Turkija visiškai įgyvendintų Ankaros susitarimo papildomą protokolą, be išankstinių nuostatų ir diskriminacijos pašalindama visas laisvo prekių judėjimo kliūtis,
 - atsižvelgdamas į tai, kad, remiantis 2006 m. gruodžio mėn. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadomis, visapusiška Kopenhagos kriterijų atitiktis ir ES pajėgumas integruoti naujas nares yra Turkijos stojimo į ES sąlygos,
 - atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių konvencijos (EŽTK) 46 straipsnį, kuriame teigiama, kad susitariančios šalys įsipareigoja vykdyti galutinius Europos Žmogaus Teisių Teismo (EŽTT) sprendimus kiekvienoje byloje, su kuria jos susijusios kaip bylos šalys,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
 - atsižvelgdamas į krizę Sirijoje, pastangas užtikrinti paliaubas ir rasti taikų sprendimą, taip pat į Turkijos įsipareigojimus didinti stabilumą ir propaguoti gerus santykius su kaimyninėmis šalimis intensyviomis pastangomis, siekiant išspręsti įsisenėjusius dvišalius klausimus, ginčus ir konfliktus su kaimyninėmis šalimis dėl sausumos ir jūrų sienų bei oro erdvės, laikantis JT Chartijos ir vertybių bei principų, kurie sudaro ES pagrindą,
 - atsižvelgdamas į tai, kad pagarba teisinės valstybės principams, visų pirma, be kita ko, valdžių padalijimo principui, demokratijai, saviraiškos laisvei, žmogaus teisėms, mažumų teisėms ir religijos laisvei, yra esminiai derybų proceso klausimai,
 - atsižvelgdamas į tai, kad patvirtinta 3 mlrd. EUR suma (1 mlrd. EUR skiriama iš ES biudžeto, o likusią dalį suteiks valstybės narės), skirta pabėgėlių krizei Turkijoje valdyti,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto nuolatinės pranešėjos Turkijos klausimu Kati Piri darbą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi 2005 m. spalio 3 d. pradėtos stojimo derybos su Turkija ir kadangi šių derybų pradžia yra ilgalaikio proceso, kurio baigties negalima iš anksto numatyti ir kuris grindžiamas teisingomis bei griežtomis sąlygomis ir įsipareigojimu vykdyti reformas, atskaitos taškas;
- B. kadangi ES turėtų išlikti reformų Turkijoje atspara, atsižvelgiant į stojimo derybų ir plėtros proceso galimybes užtikrinti pertvarką;
- C. kadangi, remiantis 2006 m. gruodžio mėn. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadomis, turėtų būti visapusiškai įvykdyti Kopenhagos kriterijai ir užtikrintas ES integracinis pajėgumas; kadangi Turkija įsipareigojo įvykdyti Kopenhagos kriterijus, imtis tinkamų ir veiksmingų reformų ir palaipsniui suderinti savo teisės aktus su ES teisyne; kadangi šios Turkijos pastangos turėtų būti laikomos jos galimybe stiprinti savo institucijas ir tęsti demokratizavimo bei modernizavimo procesą;
- D. kadangi pagarba teisinės valstybės principams, visų pirma, be kita ko, valdžių padalijimo principui, saviraiškos ir žiniasklaidos laisvei, žmogaus teisėms ir demokratijai, kovai su korupcija ir organizuotu nusikalstamumu, geriems santykiams su kaimyninėmis šalimis, religijos laisvei, asociacijų ir taikių protestų laisvei, mažumų teisėms, moterų teisėms ir kovai su pažeidžiamų grupių, įskaitant romų tautybės asmenis, neįgaliuosius, lesbietes, gėjus, biseksualių, translyčių ir interseksualių (LGBTI) asmenis, diskriminacija, yra esminiai derybų proceso klausimai;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- E. kadangi vertinant pagal politinius kriterijus reformų tempas sulėtėjo ir nemažai pažengta atgal saviraiškos laisvės ir susirinkimų laisvės srityse;
- F. kadangi Turkijoje įkalintų žurnalistų skaičius vis dar vienas didžiausių pasaulyje;
- G. kadangi pagal organizacijos „Freedom House“ spaudos ir žiniasklaidos laisvės indeksą Turkija vis dar priskiriama prie šalių, kuriose nėra laisvos spaudos ir yra tik dalinė interneto laisvė;
- H. kadangi Turkijoje padėtis vidaus ir išorės saugumo srityse sparčiai blogėja;
- I. kadangi Turkijoje įvykdytas ne vienas grupuotei „Irako ir Levanto islamo valstybė“ (ISIL („Da'esh“)) priskiriamas teroristinis išpuolis Dijarbakyre, Suruče, Ankaroje ir Stambule, per kuriuos žuvo iš viso 150 nekaltų asmenų;
- J. kadangi dėl Rusijos vykdomų Aleppo ir kitų Sirijos sričių bombardavimų susidarė labai didelis papildomas Turkijoje apsaugos ieškančių pabėgėlių srautas;
- K. kadangi ES ir Turkija susitarė suintensyvinti derybų procesą ir intensyviai bendradarbiauti migracijos srityje;
- L. kadangi Turkijos gyventojai be galo svetingai priėmė didžiulį skaičių tarp jų gyvenančių pabėgėlių; kadangi, remiantis Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuro (UNHCR) duomenimis, Turkija priima didžiausią pasaulyje pabėgėlių skaičių ir apie 2,7 milijonus registruotų pabėgėlių iš Sirijos, Irako ir Afganistano;
- M. kadangi Turkijos valdžios institucijos neleido vėl atidaryti ortodoksų seminarijos Heibeliados saloje;

I. ES ir Turkijos santykių padėtis

1. atsižvelgdamas į tai, kad Turkijos viduje pažengta atgal demokratijos ir teisinės valstybės principų laikymosi srityje, yra labai susirūpinęs dėl to, kad per pastaruosius metus bendras reformų Turkijoje tempas sulėtėjo ir kad tam tikrose itin svarbiose srityse, tokiose kaip teismų sistemos nepriklausomumas, susirinkimų laisvė, saviraiškos laisvė, taip pat pagarba žmogaus teisėms ir teisinės valstybės principams, esama regresio, dėl kurio Turkija vis labiau tolsta nuo atitikties Kopenhagos kriterijams, kuriuos šalys kandidatės privalo vykdyti;
2. pabrėžia, kad Turkija yra svarbi strateginė ES partnerė ir kad aktyvios ir patikimos derybos būtų tinkama struktūra, siekiant išnaudoti visas ES ir Turkijos santykių teikiamas galimybes; pažymi, kad ES suintensyvino derybų procesą, ir tikisi, kad pradėjus derybas dėl skyrių bus padaryta konkreti pažanga; atsižvelgdamas į tai, ragina Turkiją pasiekti konkrečios pažangos ir prisiimti tikrus įsipareigojimus; pakartoja savo prašymą Komisijai iš naujo įvertinti, kaip iki šiol vyko derybos ir kaip galėtų būti pagerinti ir suintensyvinti ES ir Turkijos santykiai ir bendradarbiavimas; tvirtai remia struktūrizuotą, intensyvesnę ir atvirą aukšto lygio politinį dialogą pagrindiniais bendrų interesų teminiais klausimais, tokiais kaip migracija, kova su terorizmu, energetika, ekonomika ir prekyba;
3. mano, kad sprendimas atidėti Komisijos teikiamą 2015 m. pažangos ataskaitą iki tol, kol Turkijoje bus įvykę 2015 m. lapkričio mėn. rinkimai, yra netinkamas, nes tai sudaro išpūdį, kad ES nori nutylėti pagrindinių teisių pažeidimų problemas mainais į Turkijos vyriausybės bendradarbiavimą pabėgėlių klausimu; prašo Komisijos įsipareigoti skelbti metines pažangos ataskaitas pagal konkretų ir nustatytą tvarkaraštį; ragina ir Komisiją, ir Tarybą neignoruoti Turkijos vidaus pokyčių ir nedviprasmiškai pasisakyti už teisinės valstybės principų ir pagrindinių teisių laikymąsi Turkijoje, kaip nustatyta Kopenhagos kriterijuose ir nepaisant kitų interesų;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

4. atkreipia dėmesį į 2015 m. lapkričio 1 d. surengtų parlamento rinkimų rezultatus ir naujos vyriausybės suformavimą; pakartoja savo raginimą sumažinti taikomą 10 proc. minimalų slenkstį rinkimams ir ragina užtikrinti politinių partijų ir rinkiminių kampanijų finansavimo skaidrumą; palankiai vertina aktyvų pilietinės visuomenės savanorių dalyvavimą rinkimuose ir didelį rinkėjų aktyvumą; tačiau smerkia žiniasklaidos bauginimą, priekabiavimą prie jos ir opozicijos partijų diskriminaciją per priešrinkiminę kampaniją, smurto ir bauginimų aplinką, kurioje ypač galima išskirti išpuolius prieš konkrečius kandidatus ir opozicijos partijų būstines, visų pirma Tautų demokratijos partijos (HDP) būstinę, bei ryškią politinę poliarizaciją; palankiai vertina tai, kad po pastarųjų dviejų rinkimų, nepaisant 10 proc. minimalaus slenkščio rinkimams, Turkijos Didysis Nacionalinis Medžlisas tapo įtraukėsnis Turkijos mažumų grupėms;

5. ragina atnaujinti muitų sąjungą ir išplėsti jos taikymo sritį įtraukiant naujus sektorius, įskaitant žemės ūkio produktus, paslaugas ir viešuosius pirkimus; atkreipia dėmesį į tai, kad derybos dėl to turi prasidėti antrąjį 2016 m. pusmetį; primena, kad visas muitų sąjungos teikiamas galimybes bus galima panaudoti tik tada, kai Turkija visapusiškai įgyvendins papildomą protokolą visų valstybių narių atžvilgiu; mano, kad būsimuose ES ir trečiųjų šalių pasirašytuose laisvosios prekybos susitarimuose, visų pirma derybose dėl ES ir Jungtinių Amerikos Valstijų transatlantinės prekybos ir investicijų partnerystės (TPIP), turėtų būti atsižvelgta į Turkijos interesus; ragina užtikrinti geresnes asmenų laisvo judėjimo ir didesnes kultūrinių mainų galimybes;

6. teigiamai vertina tai, kad suintensyvėjo politinis ES ir Turkijos dialogas užsienio ir saugumo politikos srityje, ir tai, kad 2015 m. Turkija labiau prisiderino prie ES pareiškimų ir Tarybos sprendimų; apgailestauja dėl to, kad Turkija neprisiderino prie Tarybos sprendimo dėl Rusijos Federacijos įvykdytos neteisėtos Krymo aneksijos ir įvykių rytų Ukrainoje, įskaitant ribojamąsias priemones;

7. pakartoja, kad Turkija turėtų labiau suderinti savo užsienio politiką su ES politika pagal derybų programos nuostatas; mano, kad itin svarbu labiau keistis informacija užsienio politikos klausimais ir, kai tinkama, kvieisti Turkijos užsienio reikalų ministrą dalyvauti Užsienio reikalų tarybos posėdžiuose; primena, kad Turkija yra strategiškai svarbi ES energetiniam saugumui, nes yra viena iš pagrindinių tranzito šalių; mano, kad itin svarbu sparčiai plėtoti bendradarbiavimą energetikos srityje ir išplėsti per Turkiją einantį energijos tranzito į Europos Sąjungą koridorių;

8. pakartoja, jog reikia stiprinti gerus santykius su kaimyninėmis šalimis, nes jie sudaro pagrindinę derybų programos dalį ir yra esminis plėtros proceso elementas; atsižvelgdamas į tai, ragina Turkiją laikantis JT Chartijos nuostatų ir tarptautinės teisės labiau stengtis išspręsti esamas dvišales problemas, įskaitant neišspręstus teisinius išpareigojimus ir ginčus su artimiausiomis kaimyninėmis šalimis dėl sausumos ir jūrų sienų bei oro erdvės; ragina Turkijos vyriausybę pasirašyti ir ratifikuoti Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (angl. UNCLOS); primygtinai ragina Turkijos vyriausybę nutraukti nuolatinis Graikijos oro erdvės ir teritorinių vandenų pažeidimus, taip pat Turkijos karinių lėktuvų skraidymo virš Graikijos salų praktiką; apgailestauja dėl to, kad Turkijos Didžiojo Nacionalinio Medžliso paskelbta karo su Graikija grėsmė vis dar neatšaukta; primygtinai ragina Turkiją ir Armėniją toliau normalizuoti savo santykius ir užmegzti diplomatinis santykius be išankstinių sąlygų, taip pat ragina atidaryti Turkijos ir Armėnijos sieną, nes tai galėtų pagerinti santykius, ypač kalbant apie tarpvalstybinį bendradarbiavimą ir ekonominę integraciją;

II. Pagarba teisinės valstybės principams, demokratijai, žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms

9. mano, kad, laikantis ES išpareigojimo vadovautis teisinės valstybės principais ir pagrindinėmis vertybėmis, Turkijoje reikia skubiai vykdyti teisminių institucijų ir pagrindinių teisių, taip pat teisingumo, laisvės ir saugumo sričių reformas; ragina ES Tarybą, nepažeidžiant valstybių narių pozicijų, kai tik bus patenkinti oficialios derybų pradžios kriterijai, pasiūlyti pradėti derybas dėl 23 skyriaus (teismų sistema ir pagrindinės teisės) ir 24 skyriaus (teisingumas, laisvė ir saugumas), taip pat užtikrinti, kad reformų procesas Turkijoje būtų grindžiamas ES vertybėmis ir standartais; ragina Turkiją visapusiškai bendradarbiauti su Europos Taryba ir Venecijos komisija teismų sistemos reformų srityje;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

10. apgailestauja dėl didelio Turkijos regreso žodžio laisvės, saviraiškos laisvės ir nuomonės laisvės, reiškiamos internetu ir ne internetu, srityse per praėjusius dvejus metus – dabar Turkija pagal naujausią organizacijos „Žurnalistai be sienų“ paskelbtą pasaulio spaudos laisvės indeksą užima 149-ą vietą tarp 180 šalių; primena, kad, pačių Turkijos valdžios institucijų duomenimis, Turkija – šalis, kurioje įkalintų žurnalistų skaičius yra didžiausias pasaulyje; pakartoja, kad nuomonės, saviraiškos ir žodžio laisvė, įskaitant nepriklausomą žiniasklaidą, yra pagrindinės Europos vertybės; palankiai vertina Konstitucinio Teismo sprendimą, kad buvo pažeistos Cano Dündaro ir Erdemo Gülio teisės; primena, kad jų byla vis dar nagrinėjama teisme (ir prokurorai prašo skirti keleto įkalinimų iki gyvos galvos bausmes), reiškia susirūpinimą dėl sprendimo viso bylos nagrinėjimo metu neleisti dalyvauti visuomenei bei ragina nuodugniai ir objektyviai ištirti šių žurnalistų teiginius dėl ginklų gabenimo į Siriją; smerkia Turkijos prezidento naujausius pareiškimus, nukreiptus prieš Konstitucinį Teismą; ragina nedelsiant išlaisvinti visus įkalintus žurnalistus, o Europos diplomatus ragina toliau atidžiai stebėti visas baudžiamąsias bylas prieš žurnalistus; apgailestauja dėl svarbių vyriausybės pareigūnų asmeninių išpuolių prieš žurnalistus ir oponentus, taip pat dėl to, kad Turkijos vyriausybės lyderių vykdomas valdymas įgyja vis labiau autoritarinę formą; primygtinai ragina Turkiją kovoti su bet kokių formų žurnalistų bauginimu, visų pirma ištiriant visus fizinius išpuolius prieš žurnalistus ir grasinimus jiems, aktyviai užkertant kelią išpuoliams prieš žiniasklaidos priemones, tačiau taip pat išskleidant politinę įtampą, sukuriančią tokią aplinką, kurioje ribojama žodžio laisvė žiniasklaidoje ir internete;

11. atkreipia dėmesį į 2016 m. sausio 27 d. organizacijos „Transparency International“ paskelbtą 2015 m. korupcijos suvokimo indeksą, kuris rodo, kad per praėjusius metus korupcija Turkijoje išaugo ir kad Turkija atsidūrė 66-oje vietoje; pabrėžia, jog Turkijos vyriausybė turi siųsti aiškius ir nuoseklius signalus, kad ji iš tikrųjų ketina kovoti su korupcija visais valdžios lygmenimis;

12. primena, kad kova su korupcija turėtų būti vienas iš Turkijos prioritetų; todėl ragina Turkiją atnaujinti kovos su korupcija strategiją ir veiksmų planą, įsteigti nepriklausomą kovos su korupcija instituciją ir sukaupti patikimą tyrimų, teismo persekiojimo ir nuosprendžių patirtį, įskaitant aukšto lygio pareigūnų atvejus;

13. ragina atkurti žiniasklaidos priemones „Koza İpek Holding“ ir „Feza“ žiniasklaidos grupės nepriklausomumą ir iš direktorių valdybų pašalinti visus vyriausybės atstovus, grąžinti į darbą dešimtis darbuotojų, atleistų už išreikštą nepasitenkinimą tuo, kad žiniasklaidą perėmė vyriausybė, ir panaikinti iškeltus kaltinimus terorizmu;

14. smerkia smurtinį ir neteisėtą keleto Turkijos laikraščių perėmimą (įskaitant vėliausiai įvykdytą laikraščio „Zaman“ perėmimą) ir išreiškia susirūpinimą dėl „Digiturk“ sprendimo (kaip teigiama, pagrįsto, be kita ko, politiniais motyvais) nutraukti televizijos kanalų transliacijas; ragina Turkijos vyriausybę nutraukti politinį ir ekonominį spaudimą nepriklausomai žiniasklaidai; griežtai smerkia žodinius ir fizinius išpuolius prieš žurnalistus ir tai, kad prieš juos vis dažniau naudojami šmeižto ir kovos su terorizmu teisės aktai; atkreipia dėmesį į tai, kad blokuojamas tiek internetinės, tiek ne internetinės žurnalistikos turinys bei taikoma interneto svetainių, visų pirma socialinių tinklų, blokavimo praktika, o dėl to atsirado žurnalistų, bijančių, jog už valdžios kritiką bus imamasi dar didesnių represijų, vidinė cenzūra; reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad užblokuota dešimtys tūkstančių interneto svetainių, dėl 2015 m. kovo mėn. priimtų Interneto žiniasklaidos reguliavimo įstatymo pataisų ir dėl Telekomunikacijų direkcijos (turk. TIB), kuri suteikia leidimą per keturias valandas dėl įvairiausių miglotų priežasčių užblokuoti svetainę, galių; yra susirūpinęs dėl to, kad Turkijos palydovinio ryšio paslaugų teikėjas „Turksat“ 2016 m. vasario 26 d. (penktadienį) Ankaros prokuroro, atliekančio tyrimą, ar IMC TV rėmė „teroristinę“ grupę, reikalavimu sustabdė šio kanalo transliacijas; reiškia savo susirūpinimą dėl žiniasklaidos organizacijoms taikomų nepaprastai didelių mokesčių baudų; ragina persvarstyti interneto įstatymą, kad būtų palaikoma aplinka, skatinanti žodžio laisvę internete ir privatumo bei asmens teisių apsaugą; smerkia Turkijos vyriausybės pareigūnų mėginimus įbauginti ir, kai kuriais atvejais, deportuoti keleto užsienio žurnalistų; ragina atlikti nepriklausomą tinklaraščio apie Siriją „Tyliai žudoma Raka“ žurnalistų Naji Jerfo, Ibrahimo Abdelio Qadero ir Fareso Hammadi nužudymo Turkijos teritorijoje tyrimą; taip pat apgailestauja dėl tyrimų, sulaukymų, laisvės atėmimo bausmių ir baudžiamojo pobūdžio baudų už tariamus valstybės vadovo įžeidimus pagal Baudžiamojo kodekso 299 straipsnį; ragina Turkijos vyriausybę spręsti šias problemas kaip skubų ir prioritetinį klausimą, siekiant užtikrinti pliuralizmą pagal tarptautinius standartus; mano, kad vienas svarbiausių bet kokios veiksmingos demokratijos elementų yra atviros viešosios diskusijos;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

15. ragina Turkijos vyriausybę priimti patikimą duomenų apsaugos įstatymą ir įsteigti nepriklausomą duomenų apsaugos instituciją pagal Europos standartus, sudaryti reikiamas sąlygas veiksmingam ir efektyviam tarptautiniam policijos ir teisminiam bendradarbiavimui ir dalijimuisi informacija bei prie jų prisidėti, kad sykiu būtų įvykdyti ir vizų režimo liberalizavimo kriterijai; ragina Turkijos valdžios institucijas aiškiai apibrėžti įstatymo taikymo išimtis, visų pirma susijusias su duomenų apie sveikatą tvarkymu, ir taikyti tokią atrankos procedūrą, kuri užtikrintų duomenų apsaugos institucijos pareigūnų nepriklausomumą;

16. pakartoja, kad yra susirūpinęs dėl kovos su terorizmu įstatymo, visų pirma dėl plačios ir pernelyg miglotos terorizmo, organizuoto nusikalstamumo ir propagandos apibrėžties, nes dėl to akivaizdžiai neįmanoma nustatyti, koks yra tikslus tokių nusikaltimų pobūdis; primygtinai tvirtina, kad baudžiamosios teisės ir kovos su terorizmu teisės aktai turi atitikti EŽTT praktiką ir kad Turkijai derėtų visapusiškai jos paisyti ir ją įgyvendinti; ragina Turkiją sukurti politinę ir teisinę aplinką, kurioje teismų sistema galėtų vykdyti savo pareigas nepriklausomai ir nešališkai, be kita ko, ir faktiškai, kad ji netaptų susidorojimo su kitaip manančiais šalies viduje priemone; ragina Turkiją įgyvendinti visus Europos teismų priimtus sprendimus; reiškia susirūpinimą dėl daugybės teisėjų ir prokurorų paskyrimų į kitas pareigas, neprašomų perkėlimų ir atleidimų, nes tai kenkia teismų sistemos nepriklausomumui, nešališkumui ir veiksmingumui, taip pat pagarbai tinkamo proceso ir valdžių padalijimo principams; ragina skubiai užtikrinti, kad būtų atkurtas valdžių padalijimas, ir imtis tikslingų veiksmų, kad būtų užtikrintas visapusiškas teismų sistemos nepriklausomumas; apgailestauja dėl teisingumo priemonių iškraipymų, naudingų tam tikriems politikams – šis reiškinys tapo dažnas Turkijoje po 2013 m. korupcijos skandalo; pabrėžia, jog vykdomosios valdžios vaidmuo ir įtaka Aukščiausioje teisėjų ir prokurorų taryboje turi būti riboti ir jog reikia pakankamų garantijų, kad teisėjai nebūtų perkeltami prieš jų valią;

17. primena, kad nepaprastas Turkijos ekonomikos augimas per praėjusį dešimtmetį lėmė precedento neturintį augimą būsto ir infrastruktūros sektoriuose dažnu atveju aplinkos apsaugos ir išsaugojimo sąskaita; reiškia ypač didelį susirūpinimą dėl įvairių itin stambių projektų šalyje ir skubiai kreipiasi į vyriausybę, kad ji veiktų atsižvelgdama į poveikio aplinkai ir socialinio poveikio vertinimus ir tinkamai įtrauktų vietos gyventojus į projekto rengimą, siekiant kiek įmanoma išvengti ilgalaikių neigiamų urbanizacijos, erdvės naudojimo ir aplinkos degradacijos padarinių;

18. mano, kad iš konstitucinių reformų proceso turėtų išsivystyti pasaulietinė, pliuralistinė, įtrauki ir tolerantiška visuomenė; pabrėžia, kad nauja konstitucija turėtų būti paremta plačiu visų politinių jėgų ir visos visuomenės bendru sutarimu visapusiškai gerbiant mažumų teises, nesvarbu, kokios šių mažumų kultūrinės ar religinės aplinkybės, ir kartu suteikti tvirtą pagrindą užtikrinti pagrindines laisves ir teisinės valstybės principų laikymąsi; primygtinai ragina Turkiją visapusiškai gerbti teisinės valstybės principus ir pagrindines teises ir laisves, visų pirma religinių ir etninių mažumų laisvę; pabrėžia, jog reikia, kad būtų priimti išsamūs kovos su diskriminacija teisės aktai, įskaitant diskriminacijos ir neapykantą kurstančių kalbų dėl etninės kilmės, religijos, lytinės orientacijos, lyties ar lytinės tapatybės draudimą, ir į naują konstituciją įtraukti tokios diskriminacijos draudimą; pabrėžia, kad tai neturėtų trukdyti Turkijai suteikti piliečiams specialių teisių dėl etninės kilmės, religijos arba kalbos, kad jie galėtų išsaugoti savo tapatybę; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad reikia imtis tolesnių veiksmų siekiant spręsti problemas, su kuriomis susiduria mažumą sudarančios graikų bendruomenės nariai, visų pirma susijusias su švietimo ir nuosavybės teisėmis; primygtinai ragina Turkijos valdžios institucijas imtis teisminių priemonių prieš asmenis ir organizacijas, atsakingus už įvykdytus bet kokios rūšies neapykantos nusikaltimus, įskaitant antisemitizmą, kaip deklaruojama 2013 m. vyriausybės paskelbtame demokratizacijos priemonių rinkinyje; smerkia pasyvią Turkijos vyriausybės poziciją dėl rimtų grasinimų krikščionims ir krikščionių dvasininkams socialiniuose tinkluose; tikisi, kad Turkijos vyriausybė elgsis su kiekvienu Turkijos piliečiu be jokių išankstinių nuostatų dėl jo religinių įsitikinimų; atsižvelgdamas į tai, kad Turkijoje yra didžiausia pasaulyje romų mažumos bendruomenė, ragina Turkiją įgyvendinti konkrečias ir veiksmingas priemones siekiant, kad romų tautybės piliečiai iš tiesų turėtų lygias teises Turkijos visuomenėje, ypatingą dėmesį skiriant romų tautybės vaikų padėčiai ir romų tautybės moterų įtraukčiai;

19. ragina Turkiją ir toliau glaudžiai bendradarbiauti su Komisija naujų rengiamų teisės aktų ir esamų įstatymų įgyvendinimo klausimais, siekiant užtikrinti jų suderinamumą su ES teisyne;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

20. pabrėžia būtinybę, paisant Europos vertybių, visapusiškai gerbti teisę į skirtingą gyvenimo būdą, tiek pasaulietinį, tiek pagrįstą tikėjimu, ir užtikrinti valstybės ir religijos atskyrimą;

21. pabrėžia, kad svarbu tęsti reformas minties, sąžinės ir religijos laisvių srityje ir suteikti galimybę religinėms bendruomenėms įgyti teisinį subjektiškumą, panaikinti visus apribojimus, susijusius su dvasininkų mokymais, skyrimu ir pareigų perėmimu, laikantis atitinkamų EŽTT sprendimų ir Venecijos komisijos rekomendacijų ir panaikinant bet kokios formos religiniais motyvais grindžiamą diskriminaciją ar kliūtis; ragina Turkiją gerbti Ekumeninio patriarchyto išskirtinį pobūdį ir svarbą ir pripažinti jo teisinį subjektiškumą; pakartoja, jog reikia leisti vėl atidaryti Chalkės seminariją ir panaikinti visas kliūtis jai tinkamai veikti, taip pat leisti viešai naudoti bažnytinį ekumeninio patriarchyto titulą;

22. ragina Turkijos vyriausybę sustabdyti savo planus statyti Akuju atominę elektrinę; pažymi, kad numatyta statybos vieta yra regione, kuriame gali būti didelių žemės drebėjimų, tad ji kelia didelę grėsmę ne tik Turkijai, bet ir visam Viduržemio jūros regionui; todėl prašo Turkijos vyriausybės prisijungti prie Espo konvencijos, kurią pasirašiusios šalys įsipareigoja pranešti viena kitai apie svarstomus didelius projektus, galinčius turėti didelį neigiamą poveikį aplinkai didelėje teritorijoje nepaisant sienų, ir tarpusavyje dėl jų konsultuotis; prašo Turkijos vyriausybės įtraukti kaimyninių šalių, pvz., Graikijos ir Kipro, vyriausybes arba bent su jomis konsultuotis toliau plėtojant Akuju elektrinės projektą;

23. yra susirūpinęs dėl to aukšto smurto prieš moteris lygio ir kad nėra įgyvendinamos nacionalinės teisės priemonės, kuriomis būtų siekiama užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir jas nuo jo apsaugoti; taip pat primygtinai ragina, kad valdžios institucijos veiksmingai užtikrintų, jog būtų laikomasi esamų įstatymų dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje, labai paplitusios problemos tiek kaimo, tiek miesto vietovėse, siekiant spręsti dažnai nepranešamų smurto dėl lyties atvejų problemą, teikti paramos paslaugas ir suteikti pastogę tokio smurto aukoms bei taikyti sankcijas smurtautojams, taip pat didinti socialinį sąmoningumą ir kovoti su tuo, kad visuomenei yra priimtinas smurtas dėl lyties; labai rekomenduoja Turkijos vyriausybei skatinti lyčių lygybę politikos, ekonomikos, socialinėje, kultūros, pilietinėje ir visose kitose srityse;

24. ragina Turkiją imtis rimtų priemonių LGBTI asmenų teisėms apsaugoti; yra labai susirūpinęs, kad LGBTI asmenims nesuteikiama apsauga nuo smurto veiksnių; todėl pabrėžia esąs nusivylęs dėl to, kad į Neapykantos nusikaltimų įstatymą neįtraukta apsauga nuo neapykantos nusikaltimų dėl lytinės orientacijos ir lytinės tapatybės; apgailestauja, kad asmenys, padarę neapykantos nusikaltimus prieš LGBTI asmenis, dažnai lieka nenubausti arba jiems skiriama bausmė sušvelninama dėl aukos tariamos neteisėtos provokacijos;

III. *Kurdų taikos procesas ir padėtis Turkijos pietryčiuose*

25. reiškia didelį susirūpinimą dėl blogėjančios padėties Turkijos pietryčiuose; primena, kad Turkijos vyriausybės pareiga – ginti visus jos teritorijoje gyvenančius žmones, nepriklausomai nuo jų kultūrinių ar religinių ištakų; pripažįsta teisėtą Turkijos teisę kovoti su terorizmu; tačiau pabrėžia, kad saugumo priemonės turi būti vykdomos paisant teisinės valstybės principų ir žmogaus teisių; pabrėžia, kad visos saugumo pajėgų operacijos turi būti proporcingos ir neigauti kolektyvinės bausmės formų; smerkia netinkamą specialiųjų saugumo pajėgų elgesį ir ragina kaltuosius patraukti baudžiamojon atsakomybėn; ragina užtikrinti humanitarinės teisės nuostatų laikymąsi, kad visi sužeistieji galėtų gauti priežiūrą, į kurią jie turi teisę;

26. smerkia tai, kad Kurdistano darbininkų partija (PKK) (ji įtraukta į ES teroristinių organizacijų sąrašą) vėl ėmėsi smurto, ir nemano, kad šis PKK elgesys pateisinamas; pabrėžia, kad neįmanoma išspręsti kurdų klausimo smurtu, ir ragina Turkijos vyriausybę prisiimti atsakomybę ir atnaujinti derybas, kad būtų pasiektas visapusiškas ir tvarus kurdų klausimo sprendimas; ragina PKK sudėti ginklus, atsisakyti teroristinės taktikos ir naudoti taikias ir teisėtas priemones savo lūkesčiams išreikšti; griežtai smerkia išpuolius prieš saugumo pajėgas ir civilius; todėl reiškia didelį susirūpinimą dėl Patriotinio revoliucinio jaunimo judėjimo (YDG-H) kovotojų statomų barikadų ir kasamų apkasų; tačiau primygtina tvirtina, kad turi būti leidžiami taikūs protestai;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

27. ragina Turkijos valdžios institucijas nedelsiant panaikinti komendanto valandas, kurios taikomos pažeidžiant Turkijos konstituciją; reiškia itin didelį susirūpinimą dėl padėties Džizrėje ir Sure / Dijarbakyre ir smerkia tai, kad civiliai asmenys žūsta, sužeidžiami ir paliekami be vandens, maisto ir medicininės priežiūros; ragina Turkiją leisti Tarptautiniam Raudonajam Pusmėnuliui sumažinti humanitarinę krizę, kuri plėtojasi Džizrėje ir Dijarbakyre; primygtinai ragina vyriausybę, laikantis EŽTT nustatytų laikinųjų priemonių, leisti sužeistuosius nugabenti į ligoninę ir užtikrinti civiliams galimybę saugiai išvykti iš miestų, kuriuose taikoma komendanto valanda; yra labai susirūpinęs dėl vis didėjančio žuvusių ir sužeistų civilių skaičiaus – šias žūti reikia nuodugniai ištirti, taip pat yra labai susirūpinęs dėl to, kad apie 400 000 žmonių buvo perkelti šalies viduje; pabrėžia, kad, laikantis žmogaus orumo principų, šeimoms turi būti leidžiama pasiimti gatvėse gulinčius žuvusiuosius ir juos palaidoti; pabrėžia Turkijos vyriausybės atsakomybę užtikrinti žmogaus teisių paaismą ir suteikti saugumą bei galimybę naudotis prekėmis ir paslaugomis visiems civiliams gyventojams Turkijos rajonuose, kuriuose gyventojų daugumą sudaro kurdai ir kuriuose vyksta kovos; prašo Turkijos vyriausybės įgyvendinti oficialią priemonę, pagal kurią būtų teikiama skubi pagalba ir išmokos tiems, kurie buvo priversti bėgti iš namų, tapo bedarbiais ir prarado pragyvenimo šaltinį; apgailestauja dėl sunaikinto istorinio paveldo;

28. susirūpinęs atkreipia dėmesį į miestų pertvarkymo ir perkėlimo projektus konfliktų paveiktose zonose, kuriuos neseniai atskleidė Turkijos vyriausybė, ir apgailestauja dėl to, kad buvo priimtas sprendimas dėl plataus masto ekspropriacijos Dijarbakyro provincijos Suro apskrityje, įskaitant savivaldybei priklausančią nuosavybę ir taip pat bažnyčios nuosavybę, nes taip būtų pažeistos religinių mažumų teisės; ragina Turkijos vyriausybę gerbti regiono kultūros išskirtinumą ir susilaikyti nuo tolesnio centralizuotos vietos valdžios struktūros galios didinimo šiame regione; ragina iš naujo persvarstyti sprendimą dėl ekspropriacijos ir rekonstrukcijos planus, užmezgant dialogą ir bendradarbiaujant su apskrities ir miesto savivaldybėmis, taip pat gerbiant gyventojų ir nuosavybės savininkų teises;

29. yra sunerimęs dėl veiksmų, kuriuos vykdo policijos specialiųjų operacijų pajėgos, vadinamos „Alacho brigadų liūtai“ (grupuotė „Esedullah“), kurios, atrodo, yra atsakingos už sunkius žmogaus teisių pažeidimus, įskaitant tyčinį civilių žudymą Turkijos pietryčiuose; reikalauja, kad Turkijos valdžios institucijos atliktų išsamų grupuotės „Alacho brigadų liūtai“ veiksmų tyrimą, patrauktų šių veiksmų vykdytojus atsakomybėn ir nubaustų kaltus dėl žmogaus teisių pažeidimų;

30. ragina nedelsiant nutraukti ugnį ir atnaujinti taikos procesą, kad būtų pasiektas derybomis grįstas kurdų klausimo sprendimas; pabrėžia pažangos siekiant demokratizacijos ir susitaikymo prioritetą; todėl ragina Turkijos Didžiajame Nacionaliniame Medžlise sukurti specialų komitetą kurdų klausimui spręsti, siekiant prisidėti prie ilgalaikės taikos atkuriant teisingumo jausmą ir užgydant traumas, kurios lengvai galėtų būti panaudojamos politiniais tikslais; ragina ES nedelsiant imtis aktyvaus vaidmens taikos procese; pabrėžia, kad svarbu teikti prioritetą kurdų kilmės asmenų socialinių, kultūrinių ir politinių teisių stiprinimui bei nediskriminavimui; pakartoja savo raginimą Turkijai, kaip Europos Tarybos narei, panaikinti apribojimus Europos Vietos autonomijos chartijai siekiant užtikrinti jos visišką įgyvendinimą visais jos aspektais;

31. labai apgailestauja dėl daugiau kaip 1 000 akademinės bendruomenės narių, pasirašiusių taikos siekti raginančią peticiją, bauginimo ir persekiojimo; smerkia tai, kad beveik 50 iš jų buvo atleisti arba nušalinti nuo pareigų ir kad dar keturi pasirašiusieji buvo įkalinami; pabrėžia, kad už visą gyvenimą taikai ir žmogaus teisėms paskyrusio teisininko Tahiro Elči nužudymą atsakingi asmenys turi būti patraukti baudžiamojon atsakomybėn; reiškia didelį susirūpinimą dėl teisminių tyrimų, taikomų daugiausia Tautų demokratinės partijos (HDP) nariams, ir vietos merų įkalinimo ir atleidimo, įskaitant 25 pakaitinius merus, taip pat dėl grasinimų daugeliui kurdų politikų;

32. griežtai smerkia grupuotei ISIL („Da'esh“) priskiriamus teroristinius išpuolius Dijarbakyre, Suruče, Ankaroje ir Stambule; reiškia solidarumą su išpuolių aukomis ir jų šeimomis, taip pat su Turkijos piliečiais, kurie yra pirmosiose kovotojų su ekstremizmu eilėse; taip pat griežtai smerkia 2016 m. vasario 17 d. bombų sproginimus Ankaroje, už kuriuos atsakomybę prisiėmė karinė grupuotė „Kurdistano laisvės vanagai“ (TAK), taip pat 2016 m. kovo 13 d. išpuolį Ankaroje, ir reiškia užuojautą aukų šeimoms ir artimiesiems; pabrėžia, kad svarbu atlikti išsamų šių išpuolių tyrimą siekiant patraukti kaltininkus atsakomybėn; mano, kad glaudesnis Europolo ir Turkijos teisėsaugos institucijų bendradarbiavimas yra itin svarbus siekiant veiksmingai kovoti su terorizmu;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

33. džiaugiasi, kad Turkija dalyvauja Tarptautinės kovos su ISIL koalicijoje ir kad atvėrė savo bazes Jungtinių Amerikos Valstijų ir koalicijos pajėgoms; primygtinai ragina Turkiją elgtis laikantis būtino santūrumo ir visapusiškai bendradarbiaujant su savo Vakarų sąjungininkais;

34. primygtinai ragina Turkiją ir toliau stiprinti priemones, kurios užkirstų kelią vadinamiesiems užsienio kovotojams, lėšoms arba įrangai pasiekti ISIL („Da'esh“) arba kitas ekstremistines grupuotes per jos teritoriją; yra susirūpinęs, kad Turkijos valdžios institucijos galbūt ėmėsi ne visų galimų priemonių, kad sustabdytų ISIL („Da'esh“) veiksmus ir užkirstų jiems kelią, visų pirma, kad sustabdytų neteisėtą naftos gabenimą per Turkijos sienas; prašo ES padidinti savo pajėgumus keistis informacija ir glaudžiai bendradarbiauti su Turkijos valdžios institucijomis šiuo klausimu, siekiant teikti didesnę paramą kovai su neteisėto žmonių gabenimo tinklais; pažymi, kad esama spragų užsienio kovotojų suėmimo ir Turkijos sienų su Iraku ir Sirija kontrolės srityse;

35. palankiai vertina Turkijos paramą ir įnašą į susitarimą, pasiektą tarp pagrindinių jėgų, nutraukti karo veiksmus Sirijoje ir suteikti humanitarinę pagalbą žmonėms, kuriems jos reikia; džiaugiasi dėl to, nes tai svarbus žingsnis siekiant išspręsti Sirijos krizę; pažymi, kad karo veiksmų nutraukimas turėtų būti taikomas visoms konflikto šalims, išskyrus grupuotes, kurias JT Saugumo Taryba paskelbė teroristų organizacijomis; ragina visas šalis sparčiai ir visapusiškai įgyvendinti šiuos išsipareigojimus; pakartoja, jog yra įsitikinęs, kad Sirijos konflikto negalima išspręsti karinėmis priemonėmis, ir primygtinai pakartoja, kad reikia siekti politinio sprendimo; smerkia Turkijos karinę intervenciją prieš kurdų pajėgas šiaurinėje Sirijos dalyje, nes tai kenkia kovai prieš ISIL („Da'esh“) ir trukdo taikos ir saugumo pastangoms;

IV. ES ir Turkijos bendradarbiavimas pabėgėlių ir migracijos klausimais

36. pritaria atnaujintam ES ir Turkijos politiniam susitarimui dėl geopolitinių uždavinių, visų pirma dėl pabėgėlių ir migracijos krizės; pripažįsta didelį humanitarinį Turkijos indėlį priimant didžiausią pasaulyje pabėgėlių skaičių; ragina ES ir Turkiją dėti bendras pastangas gerinant ir užtikrinant deramas gyvenimo sąlygas ir pagrindinius pabėgėlių stovyklų pajėgumus, taip pat padėti dirbti Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biurui (UNHCR), kad būtų išvengta masinio migrantų išvykimo; ragina ES tęsti darbą su Turkijos vyriausybės pareigūnais siekiant užtikrinti tinkamus migrantų dokumentus; primena, kad Turkija yra viena iš pagrindinių migrantų ir pabėgėlių, vykstančių į ES ne tik iš Sirijos, bet ir iš daugelio kitų valstybių, tranzito šalių; pabrėžia, kad svarbu bendradarbiauti su Turkija siekiant valdyti pabėgėlių krizę ir užkirsti kelią žūtims jūroje; palankiai vertina NATO stebėjimo misiją Egėjo jūroje;

37. džiaugiasi, kad 2015 m. lapkričio 29 d. pradėtas taikyti ES ir Turkijos bendras pabėgėlių ir migracijos valdymo veiksmų planas, kuris yra išsamios bendradarbiavimo darbotvarkės, grįstos bendra atsakomybe, abipusiais išsipareigojimais bei jų įgyvendinimu, dalis, ir primygtinai pakartoja, kad reikia nedelsiant jį įgyvendinti; pabrėžia, kad ES ir Turkijos bendradarbiavimas migracijos reikalų srityje neturėtų būti siejamas su derybų proceso kalendoriumi, turiniu ir sąlygomis; mano, kad pabėgėlių krizės perkėlimas į Turkiją nėra patikimas ilgalaikis šios problemos sprendimas; ragina ES valstybes nares būti vieningomis ir padidinti šalių, kurios priims pabėgėlius pagal perkėlimo programą, skaičių, laikantis naštos ir atsakomybės pasidalijimo principo;

38. pabrėžia, kad trys milijardai eurų ir papildomas finansavimas, skiriami pagal Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonę, turi būti tinkamai panaudoti, siekiant duoti greitą ir tiesioginę naudą pabėgėliams ir juos priimančioms bendruomenėms įgyvendinant projektus, kuriais siekiama patenkinti maisto, sveikatos priežiūros, higienos ir švietimo poreikius; ragina, kad Parlamentas kaip viena iš teisėkūros institucijų ir biudžeto valdymo institucija būtų visapusiškai įtrauktas į sprendimų priėmimo procesą; ragina greičiau išmokėti pažadėtas lėšas; ragina Komisiją ir valstybes nares bendradarbiaujant su Turkija užtikrinti, kad būtų taikomas mechanizmas, siekiant patikrinti, ar lėšos naudojamos tinkamai minėto tikslo aspektu, kad šis mechanizmas būtų atidžiai stebimas ir kad Komisija reguliariai informuotų Europos Parlamentą apie minėtų lėšų panaudojimą; pabrėžia, kad reikia skirti ypatingą dėmesį pažeidžiamų asmenų grupėms, tokioms kaip moterys ir vaikai, visų pirma našlaičiai, taip pat religinės mažumos, kaip antai krikščionys ir jazidai; pabrėžia, kad reikia skubiai spręsti smurto dėl lyties ir prievartos prieš moteris ir mergaites migrantams keliant per Turkiją problemą;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

39. palankiai vertina neseniai priimtą Turkijos vyriausybės sprendimą atverti savo darbo rinką pabėgėliams iš Sirijos; ragina skubiau imtis veiksmų siekiant užtikrinti, kad visi 700 000 vaikų iš Sirijos gautų išsilavinimą; giria Turkijos vyriausybę už tai, kad pabėgėliams iš Sirijos teikia nemokamas sveikatos ir švietimo paslaugas; apgailestauja, kad neįvykdytas UNHCR prašymas padidinti finansavimą ir kad dėl sumažėjusio finansavimo Pasaulio maisto programa turėjo sumažinti mitybos koeficientą iki 80 proc.; dėkoja Turkijai, kad ji vienašališkai kompensavo šį finansinį trūkumą ir ragina valstybes nares ir ES skirti daugiau lėšų JT agentūroms ir jų partnerėms NVO Turkijoje;

40. džiaugiasi, kad Turkija iki šiol laikosi atviros sienos politikos Sirijos pabėgėlių atžvilgiu; palankiai vertina tai, kad įsigaliojo naujos Turkijos vizų režimo taisyklės, kurios jau sudarė sąlygas labai sumažinti nelegalių sienos kirtimo atvejų skaičių; vis dėlto pabrėžia, kad, vadovaujantis ES vizų politika, šalims, iš kurių atvyksta daugiausia nelegalių migrantų, turi būti taikoma daug griežtesnė vizų tvarkos politika, siekiant pažaboti migrantų, kuriems nereikia tarptautinės apsaugos, srautus į Europą per Turkiją; pabrėžia, kad Turkijai reikalinga visa įmanoma pagalba griežtinant savo sienų saugumą ir intensyvinant kovą su neteisėtu žmonių gabenimu; ragina Turkiją laikytis visiško nepakantumo politikos ir imtis veiksmingų priemonių siekiant sustabdyti prekeivius žmonėmis ir pabėgėlių srautą į Graikijos salas, lemiantį aštrias humanitarines, politines, socialines ir saugumo problemas Europos Sąjungoje; ragina Turkiją, Bulgariją ir Graikiją labiau bendradarbiauti paieškos ir gelbėjimo operacijų Egėjo jūroje srityje, taip pat ragina FRONTEX pasiūlyti savo paramą Turkijos pakrančių apsaugai ir sustiprinti dvišalį keitimąsi informacija; pripažįsta, kad kovos su nusikalstamu žmonių gabenimu priemonės gali būti veiksmingos tik jeigu kartu bus nustatomi saugūs ir teisėti pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų atvykimo į Europos Sąjungą maršrutai;

41. pabrėžia, kad migracijos į ES stabdymas neturėtų pavirsti pabėgėlių atstūmimu ar neteisėtu sulaikymu; ragina Komisiją, atsižvelgiant į ES ir Turkijos bendrą veiksmų planą, iširti organizacijos „Amnesty International“ 2016 m. balandžio 1 d. ataskaitoje išdėstytus įtarimus, kad Turkija vykdo priverstinį pabėgėlių iš Sirijos grąžinimą; primygtinai reikalauja, kad visos priverstinio grąžinimo iš Graikijos į Turkiją procedūros turi visapusiškai atitikti tarptautinės ir ES teisės nuostatas, susijusias su galimybe gauti prieglobstį ir tarptautinę apsaugą ir pagrindinių teisių ir procedūrinių garantijų užtikrinimu; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją atidžiai stebėti, kaip Turkijos valdžios institucijos įgyvendina susitarimą, ir ar nepažeidžiamas negrąžinimo principas asmenų grąžimo į Turkiją atvejais; pakartoja savo raginimą Turkijos vyriausybei panaikinti 1951 m. Ženevos konvencijos taikymo geografinę išlygą; primygtinai tvirtina, kad itin svarbu nustatyti saugius ir teisėtus maršrutus pabėgėliams, ir primygtinai ragina valstybes nares iš esmės padidinti pastangas juos perkelti; mano, kad neabejotinai būtina rasti politinį Sirijos krizės sprendimą; ragina Turkiją dėti žymiai daugiau pastangų ir rasti politinį sprendimą, visų pirma atsisakyti savo nusistatymo prieš kurdų dalyvavimą Ženevos taikos derybose;

42. džiaugiasi, kad Turkijos valdžios institucijos ir UNHCR Turkijoje derina savo duomenų bazes, naudojamas registruojant pabėgėlius į vieną registracijos sistemą; mano, kad reikia nedelsiant iširti techninius būdus pasiekti, kad ši duomenų bazė būtų sąveiki ir suderinta su Europos duomenų baze, naudojama prieglobsčio prašytojams registruoti, „Eurodac“; pabrėžia, jog taip pat svarbu, kad pabėgėliams palikus Turkiją siekiant vykti į Europą, jie būtų išbraukti iš Turkijos duomenų bazės;

43. pabrėžia, kad ES itin svarbu įgyvendinti readmisijos susitarimą su visomis valstybėmis narėmis, nes tai suteikia galimybę vykdyti veiksmingesnę migrantų, kuriems nereikia tarptautinės apsaugos, grąžinimo politiką; palankiai vertina 2015 m. lapkričio 29 d. ES ir Turkijos aukščiausiojo lygio susitikime pasiektą abiejų šalių politinį susitarimą, kad ES ir Turkijos readmisijos susitarimas būtų pradėtas visiškai taikyti nuo 2016 m. birželio mėn.; ragina visas šalis visapusiškai ir veiksmingai įgyvendinti galiojančius dvišalius readmisijos susitarimus bei užtikrinti, kad būtų visapusiškai gerbiamos grąžusių migrantų pagrindinės teisės;

44. ragina vyriausybę visapusiškai ir be diskriminacijos laikytis kriterijų, nurodytų vizų režimo liberalizavimo veiksmų plane, visų valstybių narių atžvilgiu; primena, kad vizų režimo liberalizavimas yra pasiekimais grindžiamas procesas ir kad tik tada, kai bus pasiekti standartai, Turkijos piliečiams bus galima taikyti bevizį kelionių režimą; prašo Komisijos teikti daugiau techninės pagalbos siekiant patenkinti vizų režimo liberalizavimo veiksmų plano sąlygas;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

V. Pažanga derybose dėl Kipro susijungimo

45. palankiai vertina nemažą pažangą, pasiektą derybose dėl Kipro susijungimo, kurias veda JT; palankiai vertina 2014 m. vasario 11 d. dviejų vadovų bendrą deklaraciją, kaip susitarimo sudarymo pagrindą; pritaria tam, kad Kipro Respublika taptų dviejų bendruomenių ir dviejų zonų federacija, turinčia vieną aukščiausiąją valdžią, vieną tarptautinių teisės subjekto statusą ir vieną pilietybę, abi bendruomenės ir zonos būtų politiškai lygios ir suteiktų vienodas galimybes visiems gyventojams, iš anksto nesusidarant nuomonės dėl galutinio susitarimo ir laikantis atitinkamų JT Saugumo Tarybos rezoliucijų bei tarptautinių teisės nuostatų; palankiai vertina konstruktyvų tiek graikų kilmės kipriečių, tiek turkų kilmės kipriečių salos bendruomenių lyderių požiūrį, jų ryžtą ir nenuilstamas pastangas kuo greičiau surasti teisingą, visapusišką ir perspektyvų sprendimą; pabrėžia dešimtmečius trukusios Kipro problemos sprendimo svarbą visam regionui ir Europai bei Europos Sąjungai; todėl džiaugiasi dėl galimybės surengti naują referendumą dėl susijungimo ir ragina visas šalis prisidėti siekiant teigiamo rezultato;

46. pabrėžia, kad nesprenžiant Kipro klausimo toliau kenkiama ES ir Turkijos santykių plėtrai, todėl ragina visas susijusias šalis dėti pastangas siekiant išspręsti šį klausimą;

47. ragina Turkiją vykdyti išsipareigojimą visapusiškai ir nediskriminuojant įgyvendinti EB ir Turkijos asociacijos susitarimo papildomą protokolą visų valstybių narių, įskaitant Kipro Respubliką, atžvilgiu, nes įvykdžius šį išsipareigojimą būtų labai pasistūmėta derybų procese;

48. apgailestauja dėl Turkijos neteisėtų gyvenviečių politikos ir ragina Turkiją susilaikyti nuo tolesnio Turkijos piliečių apgyvendinimo okupuotose Kipro teritorijose, nes tai prieštarauja Ženevos konvencijai ir tarptautinės teisės principams; primygtinai ragina Turkiją nutraukti visus veiksmus, kuriais keičiama salos demografinė pusiausvyra ir trikdomas tolesnis problemos sprendimas;

49. ragina Turkiją susilaikyti nuo visų veiksmų Kipro Respublikos išskirtinėje ekonominėje zonoje, kurie galėtų lemti įtampą ir krizę labai pažeidžiamame regione ir galėtų daryti neigiamą poveikį deryboms dėl demokratinio sprendimo, kuriuo būtų užbaigta dabartinė nepriimtina pasidalijimo į dvi dalis padėtis; pripažįsta valstybių narių teisę pasirašyti dvišalius ir kitus susitarimus, atsižvelgiant į jų suverenas teises, kad jos galėtų naudotis savo nacionaliniais išteklių savo išskirtinėse ekonominėse zonos;

50. palankiai vertina dviejų lyderių susitarimą dėl eilės pasitikėjimo stiprinimo priemonių, įskaitant susitarimą atidaryti du naujus sienos perėjimo punktus ir susitarimą dėl elektros tinklų jungčių; vis dėlto pažymi, kad pasiekta labai mažai ar nepasiekta pažangos mobiliųjų telefonų ryšio tinklų sąveikumo srityje; todėl ragina abi šalis nedelsiant įgyvendinti visas sutartas priemones; ragina ES visapusiškai remti šių problemų sprendimą tiek politiškai, tiek finansiškai; ragina Turkiją aktyviai remti derybų procesą ir teigiamus rezultatus; ragina Turkiją pradėti karinių pajėgų išvedimą iš Kipro ir perduoti užtvertą Famagustos zoną Jungtinėms Tautoms pagal JT ST rezoliuciją Nr. 550 (1984); palankiai vertina tai, kad Be žinios dingusių asmenų paieškos komitetui (kuris vykdo ir dingusių turkų kilmės kipriečių, ir dingusių graikų kilmės kipriečių paiešką) leidžiama patekti į visas atitinkamas vietas, įskaitant karines zonas; vis dėlto primygtinai ragina Turkiją leisti naudotis atitinkamais archyvais, kad kuo labiau padidėtų šio komiteto darbo veiksmingumas;

51. palankiai vertina Kipro Respublikos prezidento Nikoso Anastasiadeso iniciatyvą padaryti turkų kalbą oficialia ES kalba ir ragina šalis paspartinti šį procesą; pažymi, kad būtina gerai pasirengti ES teisyno įgyvendinimui būsimoje turkų kilmės kipriečių federacinėje valstijoje įsigaliojus susitarimui dėl sprendimo; todėl palankiai vertina tai, kad įsteigtas dviejų bendruomenių ES pasirengimo *ad hoc* komitetas; ragina ir Europos Parlamentą, ir Komisiją dėti intensyvesnes pastangas bendradarbiauti su turkų kilmės kipriečiais jiems rengiantis visiškai integruotis į ES; ragina Europos Parlamento Pirmininką imtis reikiamų veiksmų, jei būtų pasiekta susitarimo;

o

o o

52. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, Europos Tarybos generaliniam sekretoriui, Europos Žmogaus Teisių Teismo pirmininkui, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir Turkijos Respublikos vyriausybei ir parlamentui.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0134

2015 m. ataskaita dėl Albanijos**2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2015 m. ataskaitos dėl Albanijos (2015/2896(RSP))**

(2018/C 058/20)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Albanijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimą,
- atsižvelgdamas į 2003 m. birželio 19–20 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimui Salonikuose pirmininkavusios valstybės narės išvadas dėl Vakarų Balkanų šalių stojimo į ES perspektyvos,
- atsižvelgdamas į 2014 m. birželio 26–27 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimą suteikti Albanijai ES narystės siekiančios šalies kandidatės statusą ir į 2015 m. gruodžio 15 d. Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į Albanijos ir ES stabilizacijos ir asociacijos tarybos septintąjį susitikimą, surengtą 2015 m. gegužės 18 d. Briuselyje,
- atsižvelgdamas į tai, kad Albanija 2009 m. balandžio 1 d. įstojo į Šiaurės Atlanto sutarties organizaciją (NATO),
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugpjūčio 27 d. Vienoje vykusio Vakarų Balkanų aukščiausiojo lygio susitikimo pirmininko baigiamąją deklaraciją ir pilietinės visuomenės organizacijų rekomendacijas rengiantis 2015 m. Vienos aukščiausiojo lygio susitikimui,
- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 10 d. Komisijos komunikatą „ES plėtros strategija“ (COM(2015)0611) ir prie jo pridėtą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Albanijos 2015 m. ataskaita“ (SWD(2015)0213),
- atsižvelgdamas į bendras išvadas, priimtas per 2015 m. kovo 24 d. Tiranoje vykusį aukšto lygio dialogo penktąjį susitikimą pagrindinių prioritetų klausimu,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 8 d. ESBO Demokratiškos institucijų ir žmogaus teisių biuro rinkimų stebėjimo misijos galutinę ataskaitą dėl 2015 m. birželio 21 d. įvykusių vietos rinkimų,
- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 9–10 d. Briuselyje įvykusį devintą ES ir Albanijos stabilizacijos ir asociacijos parlamentinio komiteto posėdį,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Albanijos,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto nuolatinio pranešėjo Albanijos klausimu Knuto Fleckensteino darbą,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,

A. kadangi Albanija nuolat daro pažangą siekdama ES narystės;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- B. kadangi (potencialios) šalys kandidatės vertinamos pagal jų nuopelnus ir stojimo tvarkaraštis nustatomas pagal būtinų reformų kokybę;
- C. kadangi vis dar yra problemų, kurias reikia greitai ir veiksmingai išspręsti, kad būtų daroma tolesnė pažanga siekiant ES narystės;
- D. kadangi, norint užtikrinti tolesnę pažangą stojimo į ES procese, būtina nuosekliai patvirtinti ir visapusiškai įgyvendinti penkis svarbiausias prioritetines reformas ir laikytis ilgalaikių politinių įsipareigojimų;
- E. kadangi religijos laisvės, kultūros paveldo apsauga ir turto administravimas laikantis teisinės valstybės principų yra pagrindinės Europos Sąjungos vertybės;
- F. kadangi, norint užtikrinti tolesnę pažangą stojimo į ES procese, būtinas konstruktyvus ir nuolatinis politinių jėgų politinis dialogas su ES susijusių reformų klausimais; kadangi valdančiųjų ir opozicijos garbingas elgesys, konstruktyvus dialogas, bendradarbiavimas ir noras siekti kompromiso yra itin svarbūs siekiant, kad reformų procesas būtų sėkmingas ir tvarus;
- G. kadangi Albanijoje yra politinis konsensusas ir platus visuomenės pritarimas stojimo į ES procesui; kadangi reformų darbotvarkės sėkmė labai priklauso nuo to, ar šalyje bus demokratiška politinė aplinka;
- H. kadangi nuolatinė pažanga, visų pirma teisinės valstybės, teismų reformos, kovos su korupcija ir organizuotu nusikalstamumu, viešojo administravimo reformos ir pagrindinių teisių srityse, yra itin svarbi vykdant reformas; kadangi Albanija turi dėti didesnes pastangas vykdyti reformas šiose ir kitose prioritetinėse srityse, kad galėtų pradėti stojimo derybas ir konsoliduoti demokratinę pertvarką; kadangi ES laiko, jog teisinė valstybė yra pamatinis ES plėtros proceso principas, ir, be to, pabrėžia, jog būtina stiprinti ekonomikos valdymą ir viešąjį administravimą visose Vakarų Balkanų šalyse;
1. palankiai vertina tai, kad Albanija nuolat daro pažangą vykdydama penkis svarbiausias prioritetines reformas, kurios yra būtinos norint pradėti stojimo derybas; ragina vyriausybę, parlamentą ir politines partijas išlaikyti reformų siekius ir sparčiau įgyvendinti reformas; ragina juos sparčiai vykdyti esminę teismų reformą; primygtinai pabrėžia, kad svarbu tinkamai ir laiku įgyvendinti šias reformas;
 2. ragina visas politines partijas dėti daugiau pastangų įtraukti į konstruktyvesnį ir tikresnį politinį dialogą, kuris sudarytų sąlygas patvirtinti ir įgyvendinti svarbiausias reformas; yra tvirtai įsitikinęs, kad tvarus valdančiųjų ir opozicijos bendradarbiavimas parlamente yra labai svarbus Albanijos stojimo į ES procesui ir siekiams atitikti stojimo kriterijus; ypač pabrėžia, kad labai svarbu laikytis įsipareigojimų kurti demokratinę politinę kultūrą, be kita ko, užtikrinti atvirumą dialogui, deryboms ir kompromisui ir visiškai atsisakyti boikotų ir radikalizmo; palankiai vertina tai, kad įsteigta Nacionalinė Europos integracijos taryba (NEIT), ir jos veiklą – tikimasi, kad ji su ES susijusių reformų procesą padarys įtraukesnį; primygtinai ragina toliau stiprinti parlamento pajėgumus stebėti *acquis* įgyvendinimą ir laikymąsi;
 3. teigiamai vertina tai, kad tiek valdančiosios, tiek opozicijos partijos konstruktyviai bendradarbiauja ir parlamente vienbalsiai priėmė teisės aktą dėl draudimo skirti ir rinkti kriminalinius nusikaltėlius į valstybines pareigas (vadinamasis dekriminalizavimo įstatymas); palankiai vertina tai, kad parlamente priimti įstatymo įgyvendinamieji aktai, ir ragina sparčiai ir nuodugniai įgyvendinti šių teisės aktų principus ir nuostatas; labai ragina parlamentą parodyti pavyzdį įgyvendinant šiuos teisės aktus, kad padidėtų piliečių ir verslininkų pasitikėjimas politiniais atstovais ir viešosiomis institucijomis;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

4. palankiai vertina Albanijos išpareigojimą vykdyti visapusišką ir nuodugnią teisingumo sistemos reformą ir labai skatina Albanijos valdžios institucijas skubiai tęsti pasiruošimo šiai esminei reformai darbus, siekiant skatinti piliečių pasitikėjimą teisingumo sistema; palankiai vertina *ad hoc* parlamentinio teismų reformos komiteto veiklą rengiantis reformai; teigiamai vertina glaudų bendradarbiavimą su Venecijos komisija; skatina toliau laikytis bendradarbiavimo požiūrio, kol reforma bus patvirtinta; ragina visas partijas, kad jos, atsižvelgdamos į Venecijos komisijos rekomendacijas, siektų kompromiso esminių teismų sistemos pokyčių klausimais, susijusiais su, be kita ko, teisėjų ir prokurorų visiška nepriklausomybe ir atskaitomybe bei teismų, ypač Aukščiausiojo Teismo ir Konstitucinio Teismo, ir Aukščiausiosios teisingumo tarybos nešališkumu;

5. pabrėžia, kad reikia šalinti dabartinius teismų sistemos veikimo trūkumus, tokius kaip, be kita ko, sistemos priklausomumas nuo kitų valdžios subjektų, politinė įtaka, selektyvus teisingumas ir ribota atsakomybė, aukštas korupcijos lygis, neveiksmingi kontrolės mechanizmai, nepakankami ištekliai, ilga bendra teismo proceso trukmė ir aiškių profesinių teisėjų skyrimo ir paaukštinimo kriterijų stoka; pabrėžia, kad reikia didinti skaidrumą ir įgyvendinti atitinkamas Valstybių prieš korupciją grupės (GRECO) rekomendacijas, pateiktas grupės ketvirtojo vertinimo raundo ataskaitoje dėl teisėjų ir prokurorų korupcijos prevencijos;

6. rekomenduoja, kad Komisija atidžiai stebėtų teismų reformos pažangą; ragina Komisiją, kai tik Albanija padarys pakankamą pažangą vykdydama šią reformą, pateikti ataskaitą Parlamentui ir Tarybai ir atsižvelgti į šias išvadas ir Albanijos pažangą įgyvendinant penkias prioritetines reformas, kai bus svarstoma, ar rekomenduoti pradėti stojimo derybas;

7. palankiai vertina tai, kad priimta 2015–2020 m. viešojo administravimo reformos strategija, jos 2015–2017 m. veiksmų planas ir 2014–2020 m. viešųjų finansų valdymo reformos strategija; pabrėžia, jog reikia skaidrios ir profesionalios valstybės tarnybos, kad būtų tarnaujama piliečių interesams, teikiamos geresnės paslaugos piliečiams ir pasirengta veiksmingai vesti stojimo derybas ateityje; atkreipia dėmesį į pastangas, kuriomis siekiama viešąjį administravimą padaryti patogesnę piliečiams; primygtinai ragina vyriausybę toliau stengtis didinti administracinius pajėgumus, užtikrinti politinį viešojo administravimo nešališkumą, kovoti su valstybės tarnautojų korupcija ir gerinti įdarbinimo procedūras, remiantis nuopelnais ir veiklos rezultatais; ragina visapusiškai ir veiksmingai įgyvendinti valstybės tarnybos įstatymą ir naują administracinių procedūrų įstatymą; ragina didinti žmogaus teisių struktūrų, pvz., ombudsmeno institucijos, įgaliojimus, autonomiją, veiksmingumą ir išteklius; ragina skirti pakankamus biudžeto asignavimus dviem naujiems vaikų reikalų ir kankinimų prevencijos komisarams; palankiai vertina tai, kad priimta 2015–2020 m. decentralizacijos strategija ir vietos savivaldos įstatymas, pagal kuriuos didinami vietos valdžios institucijų administraciniai ir finansiniai pajėgumai ir numatomos centrinės ir vietos valdžios institucijų tarpusavio konsultacijos; pažymi, kad reikia aiškiau apibrėžti vietos valdžios institucijų funkcijas ir pareigas ir tęsti glaudų dialogą su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant pilietinės visuomenės atstovus;

8. tebėra susirūpinęs dėl plačiai paplitusios korupcijos, visų pirma švietimo, sveikatos priežiūros, teismų, viešųjų pirkimų, viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės koncesijų, statybos ir teritorijų planavimo srityse, vietos valdžios institucijose ir valstybės tarnyboje; ragina stiprinti vietos valdžios institucijas; palankiai vertina tai, kad priimta 2015–2020 m. nacionalinė kovos su korupcija strategija ir 2015–2017 m. veiksmų planas; ragina kompetentingas valdžios institucijas atidžiai stebėti ir peržiūrėti pagal planą vykdytinus veiksmus, gerinti tyrimo, baudžiamojo persekiojimo ir apkaltinamųjų nuosprendžių visų lygmenų korupcijos bylose rezultatus, tvirtai užtikrinti kovos su korupcija teisės aktų laikymąsi, didinti kovos su korupcija institucijų nepriklausomybę ir stiprinti jų tarpusavio bendradarbiavimą; palankiai vertina pasiūlymą priimti įstatymą dėl informatorių apsaugos, didinti politinių partijų finansų skaidrumą ir gerinti tų finansų kontrolę; pabrėžia, jog reikia didinti teisėsaugos institucijų pajėgumus atlikti iniciatyvius ir veiksmingus tyrimus; yra tvirtai įsitikinęs, kad pažanga vykstant teismų reformą taip pat padės iš esmės sustiprinti kovą su korupcija ir organizuotu nusikalstamumu;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

9. atkreipia dėmesį į vyriausybės išsipareigojimą kovoti su organizuotu nusikalstamumu – atlikta nemažai sėkmingų didelio masto teisėsaugos institucijų operacijų, taip pat bendradarbiaujant su kaimyninių šalių ir ES valstybių narių institucijomis; vis dėlto tebėra susirūpinęs dėl mažo galutinių apkaltinamųjų nuosprendžių skaičiaus; pabrėžia, kad reikia toliau plėtoti prokuratūros ir policijos bendradarbiavimą ir užtikrinti tolesnių teisminių priemonių veiksmingumą; ragina skirti policijai ir prokuratūrai pakankamai išteklių, siekiant kovoti su organizuotu nusikalstamumu; palankiai vertina pastarojo meto operacijas kovojant su narkotikų prekeiviais, tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad Albanijoje neteisėta prekyba tebėra didelė problema; ragina kompetentingas institucijas dėti daugiau pastangų kovoti su narkotinių medžiagų ir narkotikų gamyba ir prekyba, be kita ko, pagerinti tarptautinį ir regioninį bendradarbiavimą; ragina gerinti teisėsaugos institucijų bendradarbiavimą kovos su prekyba žmonėmis srityje, užtikrinti geresnę aukų apsaugą ir jų teisių gynimo galimybę ir pagerinti tyrimo, baudžiamojo persekiojimo ir apkaltinamųjų nuosprendžių rezultatus; ragina kompetentingas institucijas dėti daugiau pastangų kovoti su neteisėta ginklų prekyba;

10. atkreipia dėmesį į ESBO Demokratinėms institucijoms ir žmogaus teisių biuro vertinimą ir rekomendacijas, susijusias su rinkimų procesu, pateiktus po 2015 m. birželio mėn. vietos rinkimų, kai tarptautiniai stebėtojai nustatė tam tikrus trūkumus; pabrėžia, kad 2017 m. parlamento rinkimai bus svarbus Albanijos integracijos į ES proceso patikrinimas; ragina kompetentingas institucijas padaryti viską, kas įmanoma, kad būtų surengti laisvi ir sąžiningi rinkimai; palankiai vertina tai, kad 2016 m. sausio mėn. įsteigtas *ad hoc* parlamentinis rinkimų reformos komitetas, ir ragina veiksmingai įgyvendinti jo rekomendacijas, visų pirma siekiant pasiruošti artėjantiems rinkimams ir juos surengti; yra susirūpinęs dėl bendro rinkimų proceso politizavimo ir ragina kompetentingas valdžios institucijas pašalinti, be kita ko, procedūrinius trūkumus, taip pat išspręsti su rinkimais susijusių ginčų, rinkimų komisijų nepriklausomumo, politinių partijų finansavimo skaidrumo ir veiksmingumo, įtariamo balsų pirkimo ir rinkėjų bauginimo atvejų ir piktnaudžiavimo valstybės ištekliais klausimus, siekiant didinti visuomenės pasitikėjimą rinkimų procesu; pažymi, kad Centrinė rinkimų komisija turi nustatyti aiškias vidaus taisykles, kuriomis vadovaudamasi ji prižiūrėtų partijų finansus ir atliktų daugiau nei vien formalius politinių partijų pateiktų ataskaitų patikrinimus;

11. palankiai vertina tai, kad priimta parlamento rezoliucija dėl pilietinės visuomenės vaidmens šalies demokratinio vystymosi procese, ir atkreipia dėmesį į tai, kad gerėja valstybinių institucijų ir pilietinės visuomenės organizacijų bendradarbiavimas ir kad jų atstovai dalyvauja Nacionalinės Europos integracijos tarybos posėdžiuose; palankiai vertina tai, kad priimtose pilietinės visuomenės veiksmų gairėse, ir ragina jas sklandžiai įgyvendinti; rekomenduoja institucionalizuoti bendradarbiavimą su pilietinės visuomenės organizacijomis, kad būtų stiprinama demokratija ir žmogaus teisių bei pilietinių laisvių apsauga, užtikrinant visuomenės dalyvavimą, ir gerinamas sprendimų priėmimo proceso skaidrumas; ragina kompetentingas institucijas sumažinti administracinę naštą pilietinės visuomenės organizacijoms ir persvarstyti mokesčių taisykles ir kitas susijusias nuostatas, kad būtų lengviau gauti privačių rėmėjų lėšų; ragina kompetentingas institucijas skatinti pilietinės visuomenės organizacijas aktyviai dalyvauti rinkimų proceso priežiūros veikloje ir prisidėti prie išsamios ir savalaikės informacijos visuomenei apie stojimo į ES procesą teikimo;

12. primygtinai ragina Albanijos vyriausybę skirti ypatingą dėmesį jaunimo perspektyvų gerinimui ir investicijoms į švietimo sistemos modernizavimą bei pertvarką, kad būtų didinamos įsidarbinimo galimybės ir profesinės perspektyvos, visų pirma jauniems žmonėms; pabrėžia, jog reikia, kad dabartinė protų nutekėjimo tendencija pasikeistų į protų apykaitą, kuri skatina judumą ir sykiu suteikia daug perspektyvių tinkamos karjeros galimybių Albanijoje; palankiai vertina pasirengimo narystei pagalbos priemonę, skirtą švietimui, užimtumui ir socialinei politikai;

13. primena savo raginimą kompetentingoms institucijoms užtikrinti teisingumą 2011 m. sausio 21 d. įvykių aukoms;

14. smerkia netinkamą elgesį su įtariamaisiais policijos nuovadose, tai, kad perpildyti kalėjimai, ir tai, kad nesuteikiama tinkama medicinos priežiūra, o sulaikymo centruose prastos sąlygos;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

15. primena, kad vaiko teisių apsaugos instituciniai mechanizmai tebėra prasti; primygtinai ragina valdžios institucijas pertvarkyti nepilnamečių teisingumo sistemą taip, kad ji atitiktų tarptautinius standartus; ragina gerokai padidinti vaikų apsaugos sistemos finansavimą, visų pirma skirti daugiau lėšų vietos ir regionų lygmens vaikų apsaugos skyriams; apgailestauja, kad kai kuriems vaikų apsaugos skyriams dėl finansinių išteklių stokos teko nutraukti veiklą; primygtinai ragina valdžios institucijas užtikrinti vaikų prieigą prie vaikų apsaugos skyrių kaimo vietovėse;

16. palankiai vertina religinės tolerancijos atmosferą šalyje, gerą religinių bendruomenių bendradarbiavimą ir jų teigiamus santykius su valstybe; ragina visas kompetentingas valdžios institucijas ir religines bendruomenes kartu siekti išlaikyti ir skatinti religijų santarvę;

17. primena, kad, neskaitant kitų prioritetų, taip pat reikia veiksmingų teisinių ir politinių priemonių, kuriomis būtų sustiprinta žmogaus teisių apsauga, mažumų teisės ir kovos su diskriminacija politika; pažymi, kad romai ir egiptiečiai gyvena sunkiomis sąlygomis ir dažnai patiria socialinę atskirtį ir diskriminaciją; palankiai vertina tai, kad priimtas 2015–2020 m. nacionalinis romų ir egiptiečių integracijos veiksmų planas ir veiksmingiau įgyvendinamos romų įtraukties politikos priemonės; pažymi, kad ir toliau kelia susirūpinimą į mokyklą atvedamų ir mokyklos nebaigusių romų vaikų skaičius ir romų ir egiptiečių gatvės vaikų padėtis, be kita ko, tokių vaikų priverstiniai iškeldinimai be tinkamo proceso ir nesuteikus tinkamo kito būsto; ragina gerinti vaiko teisių apsaugą ir nepilnamečių teisingumo sistemą; palankiai vertina parlamento rezoliuciją dėl lesbiečių, gėjų, biseksualių, translyčių ir interseksualių asmenų (LGBTI) bendruomenei priklausančių asmenų teisių ir laisvių apsaugos; atkreipia dėmesį į tai, kad per 2015 m. birželio mėn. Tiranoje surengtas antrąsias gėjų eitynes neįvyko jokių didesnių incidentų; rekomenduoja iš esamų teisės aktų pašalinti nuostatas, diskriminuojančias translyčius ir interseksualius asmenis; ragina kompetentingas institucijas toliau gerinti aplinką, kalbant apie visų mažumų įtrauktį ir toleranciją joms šalyje, be kita ko, sustiprinti Valstybinio mažumų komiteto vaidmenį;

18. rekomenduoja atitinkamomis priemonėmis mažinti lyčių nelygybę, lyčių diskriminaciją ir smurtą namų aplinkoje; palankiai vertina 2015 m. balandžio mėn. priimtas Rinkimų kodekso pataisas, kuriose numatoma 50 proc. lyčių kvota kandidatų į savivaldybių tarybas sąrašuose;

19. atkreipia dėmesį į tai, kad dar būtina imtis veiksmų užtikrinant nuosavybės teises; primygtinai ragina užbaigti nuosavybės registracijos, restitucijos ir kompensacijų už ją procesą ir veiksmingai įgyvendinti 2012–2020 m. nuosavybės teisių strategiją; atkreipia dėmesį į tai, kad geresnis nuosavybės teisių užtikrinimas teigiamai paveiks vietos ir užsienio investicijas;

20. dar kartą pabrėžia, kad profesionalus, nepriklausomas ir pliuralistinis visuomeninis transliuotojas ir privati žiniasklaida yra itin svarbūs; yra susirūpinęs dėl plačiai paplitusios žurnalistų savicenzūros – jiems dažnai fiziškai trukdoma informuoti apie tam tikrus įvykius, jie užpuolami, jiems grasinama dėl jų darbo, ir reiškia susirūpinimą dėl tiesioginio kišimosi į redaktorių nepriklausomos veiklos sritį atvejų; į tai atsižvelgdamas, apgailestauja, kad Balkanų regioniniam tyrimų tinklui grasinama iškelti šmeižto bylą už 2015 m. vietos rinkimuose dalyvavusio kandidato į merus kriminalinės praeities tyrimą; ragina imtis priemonių sugriežtinti žurnalistų profesinius ir etinius standartus; ragina paspartinti audiovizualinės žiniasklaidos įstatymo įgyvendinimą; pabrėžia, kad reikia didinti valdančiųjų reklamos žiniasklaidoje skaidrumą ir dėti papildomų pastangų, siekiant užtikrinti Audiovizualinės žiniasklaidos tarnybos ir visuomeninio transliuotojo nepriklausomumą; yra susirūpinęs dėl Albanijos visuomeninio radijo ir televizijos transliuotojo generalinio direktoriaus rinkimų procedūrų keitimo; ragina valdančiuosius ir opoziciją užtikrinti tinkamą nacionalinio transliuotojo veikimą – surasti kandidatą į direktoriaus postą, dėl kurio būtų sutariama; pabrėžia, kad reikia užbaigti vėluojantį skaitmeninimo procesą;

21. pažymi, kad Albanija yra neblogai pasiruošusi plėtoti veikiančią rinkos ekonomiką; palankiai vertina geresnį mokesčių surinkimą ir vyriausybės kovos su neoficialiu darbu kampaniją; pažymi, kad, nors išaugumo užimtumas, yra susirūpinęs dėl aukšto nedarbo lygio, visų pirma kalbant apie jaunimo ir ilgalaikį nedarbą, kuris sudaro daugiau kaip 50 proc. viso nedarbo; primygtinai ragina daugiau dėmesio skirti lygioms galimybėms ir imtis tolesnių priemonių, siekiant didinti moterų užimtumą darbo rinkoje; tebėra susirūpinęs dėl nuolatinių ir didelių trūkumų, susijusių su teisine valstybe,

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

reglamentavimo aplinka, nuosavybės teisių užtikrinimu ir kova su korupcija, nes tokie trūkumai trukdo gerinti verslo aplinką; primygtinai ragina Albaniją vykdyti veiksmingas ekonomines reformas ir taip visapusiškai kovoti su vis dar labai opia didžiulės šešėlinės ekonomikos problema, susijusia su plačiai paplitusia korupcija; primygtinai ragina imtis veiksmų ir šalinti sutarčių vykdymo ir teisinės valstybės principo užtikrinimo trūkumus, spręsti vis dar didelės apimties neoficialios ekonomikos problemą ir pirmenybę skirti fiskalinio konsolidavimo programai ir valstybės skolos mažinimui; primygtinai ragina teikti didesnę paramą vartotojų apsaugos priemonėms;

22. ragina Albaniją dėti daugiau pastangų siekiant suderinti savo teisę su ES aplinkosaugos teisės aktais ir 27 skyriaus reikalavimais; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina Nacionalinės saugomų teritorijų agentūros ir Albanijos pakrantės agentūros įsteigimą;

23. ragina Albanijos vyriausybę kontroliuoti hidroelektrinių plėtrą aplinkosaugos požiūriu pažeidžiamose vietovėse, pvz., palei Vjosės upę ir saugomose teritorijose, ir išlaikyti esamų nacionalinių parkų vientisumą; rekomenduoja pagerinti poveikio aplinkai vertinimų kokybę, nes tai leistų atsižvelgti į ES standartus, nustatytus Paukščių ir Buveinių direktyvose bei Vandens pagrindų direktyvoje; ragina Albanijos vyriausybę skatinti visuomenės dalyvavimą ir konsultacijas planuojamų projektų klausimais ir taip pagerinti skaidrumą;

24. ragina Albaniją atlikti atitinkamus su aplinkos apsauga ir atliekų tvarkymu susijusius įvertinimus ir imtis papildomų priemonių, kuriomis būtų kovojama su netinkamu atliekų laikymu ir šalinimu, o ypač jūrą teršiančiomis atliekomis;

25. ragina vyriausybę priimti ir įgyvendinti nacionalinę energetikos strategiją; yra susirūpinęs dėl to, kad Albanija Energijos bendrijai nepateikė atsinaujinančiųjų išteklių energijos veiksmų plano ir dėl to buvo pradėta pažeidimo nagrinėjimo procedūra; taip pat yra susirūpinęs dėl to, kad Albanija iki Energijos bendrijos nustatytos datos nesuderino savo teisės aktų su 2006 m. Direktyva dėl energijos galutinio vartojimo efektyvumo ir energetikos paslaugų; primygtinai ragina vyriausybę dėti daugiau pastangų energetikos vartojimo efektyvumo srityje ir priimti naują teisės aktą dėl energijos vartojimo efektyvumo pastatuose;

26. giria Albaniją už tai, kad ji išliko konstruktyvi regioninė partnerė ir aktyviai plėtoja regioninį bendradarbiavimą; pabrėžia, kad svarbu užtikrinti gerus santykius su kaimyninėmis šalimis – tokie santykiai yra itin svarbūs; teigiamai vertina Albanijos išipareigojamą prisidėti prie regioninio bendradarbiavimo iniciatyvų, kurios buvo priimtos 2014 m. Berlyne ir 2015 m. Vienoje surengtuose Vakarų Balkanų šalių aukščiausiojo lygio susitikimuose; palankiai vertina konstruktyvų Albanijos vaidmenį vykstant susijungimo darbotvarkę; ragina kompetentingas institucijas užtikrinti, kad prieš kitą aukščiausiojo lygio susitikimą, kuris įvyks Paryžiuje 2016 m., transporto sektoriuje būtų visapusiškai ir sklandžiai įgyvendinti techniniai standartai ir vadinamosios švelniosios priemonės, dėl kurių susitarta 2015 m. Vakarų Balkanų aukščiausiojo lygio susitikime Vienoje;

27. palankiai vertina nuolatinę politinę valią gerinti santykius su Serbija ir ragina Albaniją ir Serbiją imtis tolesnių priemonių, siekiant skatinti stabilumą, bendradarbiavimą ir gerus kaimyninius santykius regione; atsižvelgdamas į šias pastangas, ragina Albaniją toliau plėtoti Regioninio jaunimo bendradarbiavimo biuro (jo būstinė yra Tiranoje) veiklą, nes jis nepaprastai svarbus tolesniam susitaikymo procesui regione, ypač tarp jaunimo; rekomenduoja valdžios institucijoms paspartinti pagrindinius infrastruktūros statybos projektus, pvz., nutiesti geležinkelio jungtis ir šiuolaikinių greitkelių tarp Tiranos ir Skopjės, kurie yra 8-ojo transporto koridoriaus dalis; giria visapusišką Albanijos pritarimą visoms atitinkamoms su bendra užsienio ir saugumo politika susijusioms deklaracijoms ir Europos Vadovų Tarybos išvadoms, taip pat jos ryžtą prisidėti prie Europos pagalbos ir perkėlimo programų, skirtų Sirijos pabėgėliams; primygtinai ragina vyriausybę dėti tolesnes pastangas siekiant spręsti problemą, susijusią su dideliu akivaizdžiai nepagrįstų prieglobsčio prašymų, pateiktų ES valstybėms narėms, skaičiumi, ir, pasinaudojant padėties po vizų režimo liberalizavimo stebėjimo mechanizmu, imtis ryžtingų veiksmų, siekiant glaudžiau bendradarbiauti ir keistis informacija su ES valstybėmis narėmis ir kaimyninėmis šalimis; taip pat ragina vyriausybę apsvarstyti tolesnes priemones, kuriomis būtų gerinamos socialinės ir ekonominės gyvenimo sąlygos; palankiai vertina Komisijos pasiūlymą sudaryti ES bendrą saugių kilmės šalių sąrašą ir pritaria tam, kad Albanija būtų į šį sąrašą įtraukta;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

28. palankiai vertina tai, kad vykstant Berlyno procesui įsteigtas Vakarų Balkanų pilietinės visuomenės forumas, kuris suteikia galimybę regiono pilietinės visuomenės atstovams keistis idėjomis, reikšti savo susirūpinimą ir rengti konkrečias rekomendacijas sprendimus priimančioms asmenims, ir ragina šį procesą tęsti per kitą aukščiausiojo lygio susitikimą, kuris bus surengtas 2016 m. Paryžiuje, ir surengti parengiamuosius seminarus regiono pilietinės visuomenės organizacijoms;
29. palankiai vertina Albanijos išsipareigojimą kovoti su radikalėjimu ir terorizmu ir tai, kad ji patvirtino atitinkamas saugumo strategijas ir veiksmų planą; palankiai vertina tai, kad į atnaujintą strateginį pagrindą įtraukta kovos su smurtiniu ekstremizmu strategija; yra susirūpinęs dėl to, kad Albanija, kaip ir kitos regiono šalys, susiduria su grįžtančių užsienio kovotojų, islamo radikalėjimo ir smurtinio ekstremizmo reiškiniais; į tai atsižvelgdamas, palankiai vertina priemonės, kurių ėmėsi Albanijos vyriausybė, siekdama neleisti užsienio kovotojams prisijungti prie ISIS Irake ir Sirijoje; mano, jog būtina ir toliau įgyvendinti veiksmingą politiką, siekiant išvengti islamo radikalėjimo, kovoti su smurtiniu ekstremizmu, be kita ko, įtraukiant pilietinės visuomenės organizacijas ir religines bendruomenes, užkirsti kelią užsienio teroristų kovotojų srautams ir juos nutraukti, kovoti su terorizmo finansavimu ir parengti specialią teisinę valstybės principais pagrįstą koncepciją žvalgybai ir teisėsaugos tarnyboms bei nuoseklią teisminę politiką pažeidėjų klausimu; be to, rekomenduoja užtikrinti intensyvesnę veiksmingą regioninę bendradarbiavimą ir bendradarbiavimą su atitinkamomis valstybių narių tarnybomis šiuo klausimu, be kita ko, dėl keitimosi informacija; mano, kad imantis visų šiuo tikslu vykdomų priemonių turėtų būti užtikrinama, kad bus laikomasi žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pagal tarptautinius standartus ir teisės aktus;
30. apgailestauja, kad dėl to, jog Albanijos delegacijoje stinga bendradarbiavimo ir nepasiekiamas kompromisų, šiuo metu Stabilizacijos ir asociacijos parlamentiniame komitete negali vykti jokių veiksmingų diskusijų ir per devintą šio komiteto posėdį nebuvo galima priimti jokių rekomendacijų; ragina stiprinti Stabilizacijos ir asociacijos parlamentinį komitetą, siekiant užtikrinti teigiamą jo indėlį Albanijos stojimo į ES procese;
31. prašo Komisijos į savo būsimas ataskaitas įtraukti išsamią informaciją apie paramą, teikiamą Albanijai pagal Pasirengimo narystei pagalbos priemonę, ir apie priemonių įgyvendinimo veiksmus, visų pirma paramą, skiriamą siekiant padėti įgyvendinti pagrindinius prioritetus ir atitinkamus projektus, turint mintyje Komisijos pareiškimą dėl strateginio dialogo su Europos Parlamentu;
32. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Albanijos vyriausybei bei parlamentui.
-

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0135

2015 m. ataskaita dėl Bosnijos ir Hercegovinos

2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Bosnijos ir Hercegovinos 2015 m. pažangos ataskaitos (2015/2897(RSP))

(2018/C 058/21)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Bosnijos ir Hercegovinos stabilizacijos ir asociacijos susitarimą ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 15 d. Bosnijos ir Hercegovinos paraišką dėl narystės Europos Sąjungoje,
- atsižvelgdamas į 2015 m. balandžio 21 d. Tarybos sprendimą, kuriuo sudaromas SAS su Bosnija ir Hercegovina,
- atsižvelgdamas į 2003 m. birželio 19–20 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl Vakarų Balkanų ir išvadų priedą „Salonikų darbotvarkė Vakarų Balkanų valstybėms. Europos integracijos link“,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 16 d., spalio 12 d. ir gruodžio 15 d. Tarybos išvadas dėl Bosnijos ir Hercegovinos,
- atsižvelgdamas į pirmąjį ES ir Bosnijos ir Hercegovinos stabilizacijos ir asociacijos parlamentinio komiteto (SAPK) posėdį, vykusį 2015 m. lapkričio 5–6 d. Sarajeve, ir į ES ir Bosnijos ir Hercegovinos stabilizacijos ir asociacijos tarybos (SAT) bei stabilizacijos ir asociacijos komiteto pirmuosius posėdžius, vykusius atitinkamai 2015 m. gruodžio 11 ir 17 d.,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugpjūčio 27 d. Vienoje vykusio Vakarų Balkanų aukščiausiojo lygio susitikimo pirmininko baigiamąją deklaraciją ir pilietinės visuomenės organizacijų rekomendacijas rengiantis 2015 m. Vienos aukščiausiojo lygio susitikimui,
- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 10 d. Komisijos komunikatą „ES plėtros strategija“ (COM(2015)0611) ir prie jo pridėtą Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Bosnijos ir Hercegovinos 2015 m. ataskaita“ (SWD(2015)0214),
- atsižvelgdamas į 2015 m. sausio 29 d. Bosnijos ir Hercegovinos prezidiumo priimtą ir 2015 m. vasario 23 d. Bosnijos ir Hercegovinos Parlamentinės Asamblėjos patvirtintą rašytinį išsipareigojimą siekti integracijos į ES, taip pat į 2015–2018 m. Bosnijos ir Hercegovinos reformų darbotvarkę, kurią 2015 m. liepos mėn. priėmė visi trys vyriausybės lygmenys,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl šalies, įskaitant 2015 m. liepos 9 d. rezoliuciją dėl Srebrenicos žudynių metinių minėjimo ⁽²⁾ ir 2015 m. gruodžio 17 d. rezoliuciją dėl 20-ųjų Deitono taikos susitarimo metinių ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamente vykusią konferenciją „Bosnijos ir Hercegovinos ateitis Europoje praėjus 20 metų po Deitono taikos susitarimo“,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto nuolatinio pranešėjo Bosnijos ir Hercegovinos klausimu Cristian Dan Pred darbą,

⁽¹⁾ OL L 164, 2015 6 30, p. 2.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0276.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0471.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,

- A. kadangi ES išlieka išipareigojusi siekti Bosnijos ir Hercegovinos europinės perspektyvos bei jos teritorinio vientisumo, suverenumo ir vieningumo;
- B. kadangi stojimas į ES yra įtraukus procesas, kuriam reikia sutarimo dėl reformų darbotvarkės; kadangi pagrindinis institucinių, ekonominių ir socialinių reformų dėmesys turi būti skiriamas Bosnijos ir Hercegovinos piliečiams;
- C. kadangi ES inicijavo atnaujintą požiūrį į Bosniją ir Hercegoviną, kad šalis darytų pažangą integracijos į ES procese ir spręstų neišspręstus socialinius bei ekonominius ir teisinės valstybės uždavinius ir taip jai būtų sudarytos galimybės pasirengti būsimai narystei; kadangi pagal šį požiūrį SAS įsigaliojo 2015 m. birželio 1 d.;
- D. kadangi būtinas veiksmingas ES reikalų koordinavimo tarp įvairių vyriausybės lygmenų mechanizmas, kad būtų užtikrinta geresnė sąveika su ES, palengvintas suderinimas su ES teisės aktais, jų įgyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas ir kad Bosnijos ir Hercegovinos paraišką dėl narystės ES vainikuotų sėkmė; kadangi Bosnijos ir Hercegovinos ministrų taryba 2016 m. sausio 26 d. priėmė „Sprendimą dėl Europos integracijos proceso koordinavimo sistemos Bosnijoje ir Hercegovinoje“; kadangi pažanga ES reikalų koordinavimo srityje sudarys sąlygas Bosnijai ir Hercegovinai visapusiškai pasinaudoti ES finansavimu;
- E. kadangi Bosnijoje ir Hercegovinoje tebėra 84 500 šalies viduje perkeltų asmenų, o kaimyninėse šalyse, visoje Europoje ir visame pasaulyje taip pat yra daugybė pabėgėlių iš šios šalies;
- F. kadangi tvirta politinė parama yra itin svarbus veiksnys užtikrinant didesnę šios šalies institucinės sistemos veiksmingumą;
1. džiaugiasi pirma palankesne Komisijos ataskaita dėl Bosnijos ir Hercegovinos ir pakartoja, kad yra nedviprasmiškai išipareigojęs dėl Bosnijos ir Hercegovinos europinės perspektyvos; ragina valdžios institucijas pademonstruoti ryžtą vykdančias reformas ir darant nuolatinę pažangą integracijos į ES procese; ragina užtikrinti reformų planavimo ir įgyvendinimo proceso skaidrumą; palankiai vertina bendrą valstybės ir teritorinių vienetų veiksmų planą siekiant įgyvendinti 2015–2018 m. reformų darbotvarkę ir ragina jas įgyvendinti darniai, kad šalyje įvyktų tikri, matomi pokyčiai ir būtų pagerintas Bosnijos ir Hercegovinos piliečių gyvenimas;
 2. palankiai vertina tai, kad 2016 m. vasario 15 d. Bosnija ir Hercegovina pateikė paraišką dėl narystės ES; ragina Tarybą pirma proga išnagrinėti šią paraišką ir nedelsiant perduoti ją Komisijai, kad būtų pradėta ruošti nuomonė;
 3. palankiai vertina tai, kad 2016 m. sausio 26 d. Bosnijos ir Hercegovinos ministrų taryba priėmė sprendimą dėl ES klausimų koordinavimo mechanizmo sukūrimo, o 2016 m. vasario 9 d. – derybų poziciją dėl SAS pritaikymo Kroatijai įstojus į ES; primena, kad kartu su reikšminga pažanga įgyvendinant reformų darbotvarkę šie elementai yra būtini, kad ES svarstyti paraišką dėl narystės kaip tinkamą; ragina nedelsiant suderinti autonominių vienetų pozicijas dėl priimto ES klausimų koordinavimo mechanizmo ir ragina visas suinteresuotuosius subjektus bendradarbiauti toliau jį tobulinant; ragina skubiai jį įgyvendinti ir konstruktyviai bendradarbiauti ES klausimais; pabrėžia, kad šis mechanizmas yra būtinas siekiant užtikrinti veiksmingą sprendimų priėmimą vykstant stojimo į ES procesui; palankiai vertinta pradinės konkrečias konsultacijas parlamentų lygmeniu, siekiant visiškai įgyvendinti koordinavimo mechanizmą, ir labai ragina toliau aktyviai rengti tokius institucinių suinteresuotųjų subjektų susitikimus; dar kartą primygtinai reikalauja pritaikyti pagal SAS suteikiamas prekybos koncesijas; mano, kad visapusiškas SAS įgyvendinimas, įskaitant jo pritaikymą, yra svarbus Bosnijos ir Hercegovinos išipareigojimo ES elementas ir viena iš būtinų sąlygų, kad ji būtų patvirtinta kandidatė į ES nares; rekomenduoja Bosnijai ir Hercegovinai taip pat bendradarbiauti su ES valstybėmis narėmis siekiant pažangos integruojantis į ES;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

4. kartoja, kad būtina tęsti konstitucines, teisines ir politines reformas, kurios padėtų Bosniją ir Hercegoviną pertvarkyti į visapusiškai veiksmingą, įtraukią ir veikiančią valstybę, kuri užtikrintų visų ją sudarančių tautų ir piliečių lygybę ir demokratinį atstovavimą jiems ir užtikrintų, kad visi piliečiai galėtų iškelti savo kandidatūras, turėtų teisę būti renkami ir galėtų eiti visų politinių lygmenų pareigas lygiomis teisėmis ir, nepaisant jų etinės kilmės ir religijos, laikantis ankstesnėje Parlamento rezoliucijoje pateiktų principų, įskaitant Kopenhagos kriterijus, ES *acquis*, Venecijos komisijos pateiktas rekomendacijas, Europos žmogaus teisių konvenciją (EŽTK) ir atitinkamus Europos Žmogaus Teisių Teismo (EŽTT) sprendimus; ragina valdžios institucijas aktyviai skatinti teisėto atstovavimo, federalizmo, decentralizacijos ir subsidiarumo principus, taip pat Europos vertybes ir Europos perspektyvos svarbą; ragina ES institucijas aktyviai dalyvauti ieškant tvaraus sprendimo, susijusio su Bosnijos ir Hercegovinos konstitucine tvarka;

5. primygtinai ragina politinius ir religinius lyderius susilaikyti nuo nesantaiką kurstančios nacionalistinės ir separatistinės retorikos, kuri priešina visuomenę, ir tęsti politinį dialogą ir veiksmus, kuriais siekiama užtikrinti abipusę teisėtų politinių atstovų pagarbą, sutarimą ir bendradarbiavimą ir apsaugoti šios šalies visuomenės įvairovę; ragina visus piliečius pasirinkti susitaikymą ir bendradarbiavimą, nes tai pagrindinės sąlygos siekiant europinės perspektyvos;

6. pabrėžia svarbų paprastos pilietinės visuomenės vaidmenį taikos kūrimo ir susitaikymo procese, ir ypač jaunų žmonių dalyvavimą kultūrų dialoge ir mainuose, taip pat politinėje srityje; atkreipia dėmesį į tai, kokią svarbą vaidmenį atlieka kultūros veikėjai, menininkai, rašytojai ir mokslininkai skatinant įvairių visuomenės grupių dialogą ir supratimą; ragina Bosnijoje ir Hercegovinoje skatinti švietimą demokratijos, pagrindinių teisių ir pilietybės srityse;

7. atkreipia dėmesį į tai, kad Serbų Respublikos (SR) prezidentas paskelbė apie SR planuoto referendumo dėl Bosnijos ir Hercegovinos valstybinio lygmens teisminių institucijų atidėjimą; vis dėlto apgailestauja dėl to, kad šio sprendimo nepatvirtino SR Nacionalinė Asamblėja; ragina apskritai atsisakyti referendumo idėjos, nes jis yra iššūkis šalies sanglaudai, suverenumui ir vientisumui ir kelia grėsmę pastangoms pagerinti visų Bosnijos ir Hercegovinos piliečių socialinę ir ekonominę padėtį ir siekti tolesnės pažangos integruojantis į ES; pabrėžia, kad Bosnijos ir Hercegovinos teismų sistemos trūkumai turėtų būti šalinami bendradarbiaujant, o ne įgyvendinant vienašales iniciatyvas, ir vykdamas išplėstą struktūrinį dialogą teisingumo klausimais; primena, kad pagal Deitono susitarimą Serbų Respublika neturi teisės atsiskirti;

8. yra labai susirūpinęs dėl Serbų Respublikos vidaus reikalų ministro pareiškimų dėl būsimų SR specialiosios policijos pajėgų mokymų Rusijos Federacijoje, glaudesnio bendradarbiavimo, visų pirma keitimosi informacija srityje, ir dėl ketinimų pirkti iš Rusijos karinę įrangą; ragina SR valdžios institucijas nevykdyti nepriklausomos užsienio ir saugumo politikos, kuri gali pakenkti valstybės lygmens politikai;

9. palankiai vertina tai, kad įsigaliojo SAS ir kad SAPK buvo pirmas bendras juo remiantis įsteigtas organas; labai apgailestauja dėl to, kad jis nesugebėjo patvirtinti darbo tvarkos taisyklių dėl bandymų įtraukti etninio blokavimo nuostatą į SAPK balsavimo taisykles; primena, kad pagal SAS reikalaujama priimti darbo tvarkos taisykles ir to nepadarius bus tiesiogiai pažeistas SAS įgyvendinimas; ragina Bosnijos delegaciją konstruktyviai dirbti šioje srityje siekiant būsimame SAPK posėdyje nedelsiant priimti darbo tvarkos taisykles; palankiai vertina pirmuosius ES ir Bosnijos ir Hercegovinos stabilizacijos ir asociacijos tarybos (SAT) posėdžius, surengtus 2015 m. gruodžio 11 d.;

10. apgailestauja, kad korupcija, įskaitant korupciją aukščiausiu lygmeniu, išlieka plačiai paplitusi ir kad politiniai įsipareigojimai netapo konkrečiais rezultatais; yra ir toliau susirūpinęs dėl silpnos teisinės ir institucinės kovos su korupcija sistemos, kuri sudaro galimybes nebaudžiamai vykdyti korupcinę veiklą, ir nedidelio galutinių nuosprendžių skaičiaus korupcijos bylose; ragina siekti geresnių aukšto lygio korupcijos bylų, kurių dalyviai – politikai, aukšto lygio pareigūnai ir reguliavimo institucijos ir kurios susijusios su viešaisiais pirkimais ir privatizacija, veiksmingo tyrimo ir baudžiamojo

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

persekiojimo rezultatų; palankiai vertina tai, kad buvo priimta 2015–2019 m. kovos su korupcija strategija ir veiksmų planas, ir primygtinai ragina skirti pakankamai lėšų jų įgyvendinimui; ragina visos šalies mastu reikšmingai sustiprinti agentūrų tarpusavio bendradarbiavimą; ragina sukurti specialias korupcijos prevencijos ir stebėsenos struktūras ir priimti korupcijos prevencijos politikos dokumentus visais valdžios lygmenimis; primygtinai ragina nedelsiant visapusiškai įgyvendinti Valstybių prieš korupciją grupės (GRECO) rekomendacijas;

11. pabrėžia, kad deramai veikiančios ir stabilūs teismai yra itin svarbūs siekiant užtikrinti šalyje teisinę valstybę ir Bosnijai ir Hercegovinai toliau daryti pažangą siekiant integracijos į ES; yra susirūpinęs dėl padidėjusio politinių veikėjų spaudimo teismams; teigia, kad būtina skubiai stiprinti teismų nepriklausomumą Bosnijoje ir Hercegovinoje; yra itin susirūpinęs dėl politinio kišimosi į teismo procesus atvejų, skyrimo į postus teisminėse institucijose procedūrų politizavimo, išliekančio suskaidymo į keturias skirtingas teises sistemas ir efektyvios ir objektyvios teisėjų profesinio vertinimo sistemos trūkumo; palankiai vertina tai, kad buvo atnaujinta 2014–2018 m. teisingumo sektoriaus reformų strategija, ir ragina parengti jos įgyvendinimo veiksmų planą, kuriame daug dėmesio būtų skiriama šalies masto derinimo pastangoms; mano, jog būtina užtikrinti profesionalesnę, nepriklausomą ir atskaitingą teismų sistemą, be kita ko, sistemingai taikant objektyvius atrankos kriterijus; palankiai vertina protokolą, kurį pasirašė teritorinių vienetų ir valstybės lygmens teisingumo ministrai ir kuriuo siekiama valstybės lygmens teisminių institucijų ir Aukštosios teismų ir prokuratūros tarybos reformų; teigiamai vertina tai, kad buvo paskirti ombudsmenai, bet yra susirūpinęs dėl ombudsmeno biuro šiuo metu patiriamų finansinių ir žmoniškųjų išteklių sunkumų; ragina skubiai priimti įstatymą dėl ombudsmeno reformos;

12. tebėra susirūpinęs dėl to, kad galimybės gauti teisinę pagalbą yra labai ribotos; primygtinai ragina kompetentingas institucijas priimti įstatymą dėl nemokamos teisinės pagalbos valstybės lygmeniu – šis įstatymas yra būtina sąlyga siekiant užtikrinti vienodą, veiksmingą ir nediskriminacinę teisę kreiptis į teismą; mano, kad tokio įstatymo įgyvendinimas yra būtinas siekiant sustiprinti piliečių pasitikėjimą teisine valstybe;

13. griežtai smerkia tebegaliojančią Serbų Respublikos viešosios tvarkos įstatymą, kuriuo silpninamos pagrindinės demokratinės teisės į susirinkimų, asociacijų ir žiniasklaidos laisves; ragina visapusiškai įgyvendinti Laisvės susipažinti su informacija aktą, nes jis iki šiol yra nenuoseklus ir dažnai ribotas užtikrinant teisę į privatumą ir įmonių, sudarančių sutartis su valdžios institucijomis, verslo interesų apsaugą, ir todėl nesuteikia piliečiams veiksmingų apskundimo priemonių atsisakymo suteikti informaciją atvejais; teigiamai vertina tai, kad buvo patvirtinti Bosnijos ir Hercegovinos baudžiamojo kodekso pakeitimai, kuriais jo nuostatos dėl kankinimo, priverstinio dingimo ir prievartavimo buvo suderintos su tarptautiniais standartais; ragina valdžios institucijas į baudžiamąjį kodeksą įtraukti baudžiamuosius nusikaltimus, išvardytus tarptautinės Konvencijos dėl elektroninių nusikaltimų papildomame protokole;

14. mano, kad svarbu gerinti valstybės, teritorinių vienetų ir Brčko apskrities parlamentų bendradarbiavimą ir rengti bendrus jų posėdžius; atkreipia dėmesį į išipareigojimus, prisiimtus sujungiant parlamentus, ir ragina kuo skubiau įgyvendinti gautas rekomendacijas, taip pat užtikrinti sutartos bendradarbiavimo sistemos veikimą; todėl teigiamai vertina tai, kad buvo pasirašyta „Parlamentų Bosnijoje ir Hercegovinoje bendradarbiavimo su integracijos į ES procesu susijusios veiklos srityje koncepcija“; ragina pagerinti bendrą koordinavimą su kantonų asamblėjomis;

15. atkreipia dėmesį į Jungtinio parlamentinio saugumo ir gynybos komiteto vaidmenį užtikrinant Bosnijos ir Hercegovinos ginkluotųjų pajėgų demokratinę kontrolę; yra susirūpinęs dėl to, kad gyventojai nelegaliai laiko daug ginklų, o ginkluotųjų pajėgų žinioje vis dar tebėra didžiulės atsargos šaudmenų ir ginklų; teigiamai vertina ginkluotųjų pajėgų pažangą atsikratant nestabiliausių šaudmenų ir kuriant tvarius likusių atsargų valdymo pajėgumus; primygtinai ragina laikytis visapusiško požiūrio siekiant spręsti likusias problemas, susijusias su šalies išvalymu nuo minų iki 2019 m.; ragina Komisiją ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę teikti didesnę pagalbą šiai veiklai;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

16. ragina Bosnijos ir Hercegovinos rinkimų įstatymo pakeitimų rengimo darbo grupę užtikrinti, kad įstatymo pakeitimais būtų sukurtas pagrindas tikriems demokratiniais rinkimams, kurie būtų savarankiškumo išraiška; pabrėžia, kad demokratinį rinkimų negalima užtikrinti tol, kol nebus galima nuolat naudotis įvairiausiomis kitomis žmogaus teisėmis ir pagrindinėmis laisvėmis nepatiriant diskriminacijos dėl tautybės, išpažįstamos religijos, lyties, politinės ar kitos nuomonės, nuosavybės, kilmės ar kito statuso ir nepatiriant savavališkų ir nepagrįstų suvaržymų;

17. mano, kad viešojo administravimo suskaidymas, jo politizavimas ir silpnas politikos koordinavimas trukdo institucinėms ir teisėkūros reformoms ir veikia viešųjų paslaugų teikimą piliečiams; ragina visų lygmenų kompetentingas institucijas pagerinti vidutinės trukmės planavimą ir parengti išsamią šalies masto viešojo administravimo reformos strategijos sistemą ir viešųjų finansų valdymo programą laikantis Europos viešojo administravimo principų, kuriuos ES šalims kandidatėms nustatė EBPO ir SIGMA;

18. pripažįsta, kad žemės ūkis yra Bosnijai ir Hercegovinai itin svarbus ekonomikos sektorius, nes maždaug 20 proc. Bosnijos ir Hercegovinos gyventojų yra tiesiogiai ar netiesiogiai susiję su juo; todėl teigiamai vertina pažangą, padarytą maisto saugos ir veterinarijos politikos srityje, ir Komisijos sprendimą pritarti Bosnijos ir Hercegovinos pieno ir pieno produktų eksportui į ES; ragina dėti daugiau pastangų siekiant suderinti oficialios veterinarinės ir fitosanitarinės kontrolės sistemą su Europos standartais ir sukurti reikalingas institucines struktūras, kurios sudarytų galimybes naudotis Pasirengimo narystei paramos kaimo plėtrai priemone; ragina vyriausybę paremti valstybės lygmens žemės ūkio ministerijos ir atitinkamos vystymosi programos kūrimą;

19. reiškia susirūpinimą dėl to, kad nėra pakankamai vyriausybės ir pilietinės visuomenės organizacijų (PVO) bendradarbiavimo mechanizmų, įskaitant ribotas jų galimybes dalyvauti politiniame dialoge reformų darbotvarkės klausimu; mano, kad itin svarbu didinti pilietinės visuomenės vaidmenį ir užtikrinti piliečių dalyvavimą stojimo į ES procese; pakartoja savo raginimą sukurti ir įgyvendinti skaidrius ir įtraukius viešųjų konsultacijų mechanizmus; ragina visų lygmenų kompetentingas institucijas pagerinti atitinkamą teisinę ir finansinę sistemą, priimti nacionalinę strategiją dėl PVO ir užtikrinti skaidrų viešąjį PVO finansavimą siekiant skatinti labiau dalyvaujamąją ir įtraukią demokratiją šalyje; ragina pilietinės visuomenės organizacijas ir aktyvistus gerokai sustiprinti savo pajėgumus ir struktūras ir bendradarbiauti su tik Bosnijos ir Hercegovinos institucijomis, ES ir tarptautine bendruomene; ragina pirmiau minėtus organus padėti pilietinės visuomenės organizacijoms ir aktyvistams dedant šias pastangas;

20. pažymi, kad 2014–2016 m. kovos su organizuotu nusikalstamumu strategija įgyvendinama nekoordinuotai; primygtinai ragina priimti ir įgyvendinti naują kovos su pinigų plovimu strategiją ir veiksmų planą laikantis Pinigų plovimo prevencijos priemonių įvertinimo ekspertų komiteto (MONEYVAL) rekomendacijų; pabrėžia, kad, kovojant su prekyba narkotikais ir žmonėmis, reikia laikytis į aukas orientuoto požiūrio ir sukurti daug dalykų apimančią išsamią strategiją; ragina ES ir Bosnijos ir Hercegovinos valdžios institucijas bendradarbiauti siekiant veiksmingai kovoti su prekyba žmonėmis ir užtikrinti nukentėjusiųjų apsaugą; teigiamai vertina tai, kad buvo priimtas 2016–2019 m. kovos su prekyba žmonėmis Bosnijoje ir Hercegovinoje veiksmų planas, ir tai, kad jame didelis dėmesys skiriamas problemoms, susijusioms su darbuotojais migrantais ir priverstinai elgetaujantiems vaikais, ir ragina veiksmingai jį įgyvendinti; tebėra susirūpinęs dėl to, kad Bosnijoje laikoma labai daug nelegalių ginklų, kurie nesunkiai patenka į ES; ragina kompetentingas institucijas sustiprinti pastangas siekiant baudžiamojo atsakomybės patraukti ginklų prekeivius ir kontrabandininkus ir dėti daugiau pastangų kovojant su nekontroliuojamu ginklų, ypač šaulių ir lengvųjų ginklų, platinimu ir neteisėta prekyba jais, taip pat vykdant glaudesnę regioninę bendradarbiavimą bei Bosnijos ir Hercegovinos ir ES bendradarbiavimą;

21. ragina valdžios institucijas parengti 2015–2020 m. terorizmo prevencijos ir kovos su juo strategijos įgyvendinimo veiksmų planą; ragina valdžios institucijas stiprinti pastangas siekiant užtikrinti veiksmingesnę šalies masto policijos, žvalgybos ir saugumo tarnybų bendradarbiavimą kovojant su terorizmu ir smurtiniu ekstremizmu; ragina stiprinti Bosnijos ir Hercegovinos kovos su terorizmu pajėgumus; ragina kompetentingas valdžios institucijas dėti daugiau pastangų kovojant su teroristų finansavimu, įskaitant teisinės sistemos, kuri sudarytų sąlygas išaldyti teroristinių grupuočių turtą, sukūrimą; mano, jog būtina, kad saugumo operacijos Bosnijoje ir Hercegovinoje būtų koordinuojamos ir duomenimis būtų keičiamasi pačioje šalyje; pabrėžia, kad taip pat labai svarbu, jog regioninės saugumo tarnybos bendradarbiautų tarpusavyje, ir ragina toliau bendradarbiauti šiuo klausimu;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

22. pabrėžia, kad Bosnija ir Hercegovina smarkiai nukentėjo nuo užsienio kovotų ir radikalizmo; yra susirūpinęs dėl jaunimo radikalėjimo: daug jaunuolių, palyginti su kitomis regiono šalimis, prisijungė prie grupuotės „Da'esh“; ragina tęsti ir stiprinti kovą su radikalizacija ir terorizmu skirtas priemones; palankiai vertina pastangas stiprinti religijų dialogą, taip pat bendrą politinių ir religinių lyderių pareiškimą, kuriame smerkiamas terorizmas ir smurtinis ekstremizmas; palankiai vertina pirmuosius teismo sprendimus, paskelbtus užsienio kovotojams dėl nusikalstamų veikų: terorizmo veiklos finansavimo, viešo teroristinės veiklos kurstymo ir grupuotės „Da'esh“ organizavimo bei prisijungimo prie jos; ragina kuo skubiau rengti veiksmingas deradikalizavimo programas ir kuo skubiau suteikti geresnes ekonomines perspektyvas Bosnijos ir Hercegovinos jaunimui, laikantis Pozityvios jaunimo Vakarų Balkanuose darbotvarkės, taip užtikrinant, kad jie nesies sąsąsų su radikaliomis ir ekstremistinėmis ideologijomis; skatina dėti pastangas siekiant įtraukti žiniasklaidą, akademinę bendruomenę ir pilietinę visuomenę, kad jos padėtų didinti informuotumą apie rizikos veiksnius, dėl kurių radikalizacija gali virsti smurtiniu ekstremizmu; ragina kurti nacionalinius ir regioninius informacijos apie radikalizaciją tinklus remiantis ES masto Informacijos apie radikalizaciją tinklo geriausia praktika ir priemonėmis; ragina glaudžiau bendradarbiauti su saugumo tarnybomis ES ir kaimyninėse valstybėse, įskaitant keitimąsi informacija; ragina vykdyti policijos operacijas Bosnijoje ir Hercegovinoje, kurias vykdant būtų suimti asmenys, įtariami organizavę, rėmę ir finansavę teroristinę veiklą;

23. pažymi, kad reikia iš esmės tobulinti teisinę ir institucinę žmogaus teisių stebėsenos sistemą; ragina kurti šalies masto kovos su diskriminacija strategiją bendradarbiaujant su pilietinės visuomenės organizacijomis; dar kartą primygtinai ragina kovos su diskriminacija įstatyme aiškiai nurodyti, kad lyties tapatybė, seksualinė orientacija, amžius ir negalia yra diskriminacijos priežastys; ragina veiksmingai jį įgyvendinti ir sustiprinti žmogaus teisių ombudsmeno vaidmenį; yra susirūpinęs dėl diskriminacijos prieš neįgalius asmenis darbo rinkoje, švietimo įstaigose, prieigoje prie sveikatos priežiūros ir kituose paslaugų sektoriuose; yra susirūpinęs dėl dėl neapykantą kurstančio smurto, neapykantą kurstančių kalbų ir pranešamo augančio grasinimų LGBTI asmenims skaičiaus; ragina vyriausybę su tuo kovoti, be kita ko, įgyvendinant informuotumo apie LGBTI teises didinimą priemones teisminėse ir teisėsaugos institucijose bei visuomenėje; pažymi, kad padaryta didelė pažanga baigiant romų civilinės metrikacijos procesą, tačiau vis dar yra susirūpinęs dėl nepakankamų veiksmų gerinant jų sveikatos priežiūrą, švietimą ir didinant užimtumą; ragina pirmiausiai valdžios institucijas kovoti su diskriminacija dėl lyties; primygtinai ragina panaikinti mirties bausmės nuostatą Serbų Respublikos teritorinio vieneto konstitucijoje;

24. apgailestauja, kad nepadaryta pažanga vykdant Sejdić-Finci ir Zorić bylų sprendimus ir primena, kad Bosnija ir Hercegovina dėl to yra pažeidusi Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimus; dar kartą pabrėžia, kad dėl šių neįvykdytų sprendimų tęsiasi Bosnijos ir Hercegovinos piliečių diskriminacija ir dėl to gali būti trukdoma Bosnijos ir Hercegovinos stojimo į ES procesui;

25. ragina ryžtingiau ir tinkamiau tirti neapykantos kurstymo ir ekstremistinių ideologijų skleidimo per socialinius tinklus atvejus ir vykdyti baudžiamąjį jų persekiojimą; apgailestauja, kad federacija yra vienintelė teritorija Vakarų Balkanų regione, kurioje neapykantą kurstantys nusikaltimai nėra kontroliuojami baudžiamosios teisės ir ragina įtraukti nuostatą; taip pat ragina įtraukti neapykantą kurstančių kalbų nuostatą į visų dalykų baudžiamosios teisės aktus;

26. dar kartą primena, kad rinkimų įstatymų ir rinkimų sistema visoms trimis šalių sudarančioms tautoms ir visiems kitiems piliečiams turėtų būti suteikiama galimybė laisvai ir nepriklausomai rinkti savo teisėtus politinius institucijų ir valdžios organų atstovus;

27. pabrėžia svarbų pilietinės visuomenės vaidmenį ginant ir skatinant mažumų teises šalyje, taip pat puoselėjant darną ir toleranciją visuomenėje bei didinant žmonių supratimą apie įvairovės teikiamą naudą; ragina ateityje įtraukti pilietinę visuomenę sprendžiant etninės atskirties problemas, siekiant priartinti šalį prie narystės ES; taip pat ragina geriau koordinuoti kompetentingų institucijų ir pilietinės visuomenės organizacijų veiksmus siekiant užtikrinti geresnį mažumų įstatymo įgyvendinimą;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

28. palankiai vertina tai, kad buvo priimta 2015–2018 m. Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo įgyvendinimo strategija; ragina kuo skubiau priimti ir pradėti įgyvendinti Stambulo konvencijos įgyvendinimo pagrindų strategiją; yra susirūpinęs dėl valstybės masto visapusiškos teisinės sistemos susijusios su seksualiniais išpuoliais ir tinkamu žalos atlyginimo aukoms mechanizmu; ragina kompetingas institucijas užtikrinti tinkamą finansavimą ir su saugiais namais susijusių teisės aktų tobulinimą bei sukurti suderintą stebėsenos sistemą ir duomenų rinkimą apie smurto prieš moteris atvejus; taip pat ragina dėti visas pastangas skatinant moterų dalyvavimą politikoje ir darbo rinkoje, gerinti jų socialinę ir ekonominę situaciją, ypač dėl teisės į motinystės atostogas ir socialines išmokas, ir propaguoti, ginti ir stiprinti moterų teises; ragina vyriausybes su pilietinės visuomenės pagalba visais lygmenimis didinti informuotumą šiais klausimais tam, kad moterys naudotųsi teisėje numatyta apsauga;

29. pabrėžia, kad švietimas yra esminis aspektas kuriant ir skatinant tolerantišką ir įtraukią visuomenę, taip pat skatinant bendradarbiavimą ir sanglaudą nepaisant kultūrinių, religinių ir etninių skirtumų; apgailestaudamas pažymi, kad daroma lėta pažanga sprendžiant vadinamąjį dviejų mokyklų po vienu stogu klausimą ir kitų formų segregacijos ir diskriminacijos mokyklose problemas ir apgailestauja dėl to, kad vis dar nerengiama bendra pagrindinė mokymo programa; ragina priimti konkrečias priemones ir pradėti šalinti švietimo sistemos segregaciją; pabrėžia, kad būtina dėti daug pastangų siekiant pagerinti suskaidytos švietimo sistemos veiksmingumą tuo pačiu užtikrinant teisę turėti lygias galimybes įgyti išsilavinimą visomis Bosnijos ir Hercegovinos kalbomis ir kiekvienos bendruomenės teisę vaikus lavinti jų gimtąja kalba; ragina valdžios institucijas užtikrinti veiksmingą įtraukaus švietimo principų įgyvendinimą, be kita ko, vaikų su negalia atžvilgiu;

30. palankiai vertina Bosnijos ir Hercegovinos dalyvavimą Vakarų Balkanų švietimo ir mokymo forume, taip pat jos dalyvavimą „Erasmus+“ ir „Western Balkans Youth Window“ programose, visa tai yra labai svarbu kovojant su dideliu jaunimo nedarbo lygiu; taip pat palankiai vertina Bosnijos ir Hercegovinos įsipareigojimą iki 2018 m. dalyvauti EBPO PISA programoje; mano, jog ši programa palankus argumentas derantis dėl švietimo kokybės ir reikiamų reformų; ypač teigiamai vertina visų 13 švietimo ministerijų ir visų su švietimu susijusių agentūrų pareikštą norą prisidėti prie šių bendrų pastangų; ragina Komisiją iš pasirengimo narystei lėšų finansuoti Bosnijos ir Hercegovinos dalyvavimą programoje;

31. pabrėžia, kad nepriklausomos ir profesionalios žiniasklaidos institucijos yra vienas iš svarbiausių klestinčios demokratinės visuomenės sudedamųjų dalių; todėl reiškia susirūpinimą dėl vėl blogėjančios padėties saviraiškos laisvės srityje, politinio spaudimo ir žurnalistų bauginimo atvejų, įskaitant vietinių ir nacionalinių valdžios institucijų vykdomas neteisėtas finansines ir kitas žiniasklaidos priemonių patikras, taip pat nuolatinės žiniasklaidos polarizacijos politiniais ir etniniais klausimais, ragina kompetingas institucijas atlikti nuodugnius išpuolių prieš žurnalistus atvejų tyrimus ir kurti teisinius pagrindus, skirtus saugoti žurnalistus nuo nusikaltimų prieš juos; taip pat ragina imtis skubių veiksmų siekiant užtikrinti ryšių reguliavimo tarnybos politinį, institucinį ir finansinį nepriklausomumą ir skaidrumą žiniasklaidos nuosavybės srityje panaikinant visas teises spragas, sistemiškai kliudančias žiniasklaidos skaidrumui; pažymi, kad šių priemonių įgyvendinimas yra būtinas siekiant išvengti pernelyg didelės politinės įtakos; ragina imtis veiksmų siekiant užtikrinti žiniasklaidos plioralizmą ir transliuoti visomis oficialiomis kalbomis; ragina didinti visuomeninės žiniasklaidos redakcinį nepriklausomumą ir finansinį stabilumą, atsižvelgiant į tai, kad Bosnijos ir Hercegovinos vienybei yra ypač svarbu turėti visuomeninį transliuotoją; yra susirūpinęs dėl to, kad nevykdomas persekiojimas dėl elektroninių atakų prieš žiniasklaidos interneto svetaines;

32. palankiai vertina tai, kad daroma pažanga mažinant neišnagrinėtų karo nusikaltimų bylų skaičių; atkreipia dėmesį į Tarptautinio baudžiamojo tribunolo buvusiąją Jugoslavijai (TBTB) susirūpinimą dėl nepakankamų tolesnių valstybės prokuratūros veiksmų, susijusių su prašymais baigti nagrinėti karo nusikaltimų bylas; ragina persvarstyti nacionalinę karo nusikaltimų strategiją, užtikrinti efektyvesnę ir geresnę baudžiamąjį persekiojimą už karo metu įvykdytą seksualinį smurtą ir geresnę šio smurto aukų apsaugą; ragini imtis veiksmų, kad būtų užtikrintos jų teisės į veiksmingą kompensavimą;

33. pažymi, kad imamasi su darniu šalies viduje perkeltų asmenų ir pabėgėlių grįžimu susijusių veiksmų, įskaitant vietos lygmens veiksmus užimtumo, švietimo, socialinės apsaugos, turto grąžinimo ir sveikatos priežiūros vietos lygmeniu srityse; pakartoja, kad svarbu skatinti jų darnų grįžimą į Bosniją ir Hercegoviną, ypač į Serbų Respubliką; ragina visų lygmenų

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

vyriausybę, ginti juos ir paspartinti jų grįžimo procesą nustatant ir įgyvendinant visas būtinas teisėkūros ir administracines priemones; ragina veiksmingai įgyvendinti persvarstytą strategiją, susijusią su Deitono taikos susitarimo VII priedu; ragina Komisiją suteikti tinkamą finansinę paramą ir konsultacijas, nes tai labai padėtų vykdyti šį procesą; pažymi, kad dingusių asmenų skaičius vis dar labai didelis ir ragina kompetentingas institucijas pradėti intensyvią bendradarbiavimą ir stiprinti pastangas, kad būtų surasta 7 019 asmenų, kurie vis dar laikomi dingusiais dėl karo; pabrėžia, jog būtina toliau kurti alternatyvų požiūrį į teisingumą, be kita ko, kuriant JT vystymo programos pereinamojo laikotarpio teisingumo strategiją; ragina Bosnijos ir Hercegovinos valdžios institucijas skirti didelius išteklius atitinkamoms programoms;

34. pažymi, kad po karo vykęs Bosnijos ir Hercegovinos atkūrimas ir atstatymas iš esmės pavyko ir priartino šalių prie ES, tačiau taikinimo proceso tvarumas vis dar yra problemiškas; dėl to pabrėžia, jog švietimas yra svarbus visuomenės susitaikymui ir tarpusavio supratimui;

35. palankiai vertina didėjančią registruojamą užimtumą ir pirmuosius veiksmus, kurių imtasi siekiant didinti politikos koordinavimą ir gerinti verslo aplinką; išlieka susirūpinęs dėl valstybės įtakos ekonomikai, viešųjų finansų kokybės, didelės priklausomybės nuo finansavimo tarptautinėmis investicinėmis paskolomis, neaiškios kilmės tarptautinių investicijų ir sunkių darbo rinkos sąlygų; pabrėžia, kad būtina spręsti nuolatinę didelio ilgalaikio nedarbo (27,6 proc.), įskaitant itin didelį jaunimo nedarbą (62,7 proc.), ir didelio masto neoficialios ekonomikos problemą ir pagerinti darbo rinkos veikimą;

36. palankiai vertina tai, kad abu vienetai priėmė naujus darbo teisės aktus; apgailestauja dėl suvienytos bendros ekonominės erdvės nebuvimo, nes tai kenkia verslo aplinkai; primygtinai ragina toliau gerinti verslo aplinką stiprinant teisinę valstybę, supaprastinant sutarčių vykdymo užtikrinimą ir kovojant su korupcija; apgailestauja dėl to, kad Bosnija ir Hercegovina valstybiniu mastu neišvystė MVĮ strategijos;

37. pabrėžia būtinybę reformuoti ir suderinti suskaidytas socialinės apsaugos sistemas remiantis piliečių poreikiais tam, kad būtų užtikrinta visiems vienoda priežiūra; pažymi, kad profesinių sąjungų ir darbo teisės, įskaitant sveikatos ir saugos įstatymus, vis dar yra ribotos ir pabrėžia, jog svarbu toliau tobulinti ir derinti šiuos įstatymus visoje šalyje;

38. ragina šalies mastu priimti transporto, energetikos ir aplinkos sektorių strategijas; pabrėžia, kad šios strategijos reikalingos tam, kad būtų galima visapusiškai panaudoti ES skirtas pasirošimo narystei lėšas;

39. palankiai vertina Bosnijos ir Hercegovinos dalyvavimą šešių Vakarų Balkanų šalių iniciatyvoje; pabrėžia dviejų didelių investicinių projektų „Stara Gradiška“ ir „Svilaj“ svarbą, kurie sudarys palankesnes sąlygas prekybai, regionų integracijai ir tvariam augimui; ragina valdžios institucijas užtikrinti, kad transporto srityje būtų visapusiškai įgyvendinti techniniai standartai ir vadinamosios švelniosios priemonės, dėl kurių susitarta 2015 m. Vakarų Balkanų aukščiausiojo lygio susitikime Vienoje (pvz., sienos kirtimo procedūrų suvienodinimas ir supaprastinimas, informacinės sistemos, įmonių išskaidymas ir trečiųjų šalių prieiga prie tinklų) prieš surengiant kitą, 2016 m. Pasaulio banko aukščiausiojo lygio susitikimą Paryžiuje;

40. primygtinai ragina ilgiau nedelsiant paskelbti gyventojų ir būstų surašymo rezultatus, nes jie gali būti naudingi ekonominiam ir socialiniam planavimui; be to, pabrėžia, kad 2013 m. surašymo duomenys bus reikalingi pildant Bosnijai ir Hercegovinai Komisijos pateiktą klausimyną;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

41. ragina statistikos agentūras Bosnijoje ir Hercegovinoje statistiką suderinti su Eurostato standartais;
42. yra susirūpinęs dėl blogėjančios padėties informacinės visuomenės srityje; ragina skubiai pereiti prie skaitmeninio transliavimo; ragina įsteigti priežiūros įstaigą, kuri valstybės lygmeniu akredituotų e. prekybos ir e. parašo įstatymus, kurie vis dar nėra įgyvendinami dėl priežiūros įstaigos nebuvimo; ragina atsakingas institucijas paspartinti 2009 metais įsteigto Europos bendrojo pagalbos telefono numerio 112 naudojimo įgyvendinimą;
43. atkreipia dėmesį į tai, kad prisitaikant prie klimato kaitos buvo imtasi nedaug priemonių ir veiksmų ir kad pradėti pirmieji darbai siekiant kurti gamtos apsaugai skirtą „Natura 2000“ tinklą; ragina kompetentingas institucijas parengti suderintą teisinę aplinkos apsaugos ir klimato politikos sistemą, skirtą ir stiprinti strateginį planavimą ir šių sričių teisės aktų suderinimą su *acquis*; ragina kompetentingas valdžios institucijas užkirsti kelią per didelę oro taršai ir užtikrinti, kad ji atitiktų ES aplinkosaugos standartus, įskaitant naftos perdirbimo įmonės Bosanski Brode taršą; pakartoja, kad reikia Bosnija ir Hercegovina turi visapusiškai įgyvendinti įsipareigojimus pagal Konvenciją dėl poveikio aplinkai vertinimo tarpvalstybiniame kontekste (Espo, 1991 m.) ir Strateginio aplinkos vertinimo protokolo (Kijevas, 2003 m.);
44. ragina Bosnijos ir Hercegovinos vyriausybę reguliuoti ir stebėti hidroelektrinių plėtrą aplinkosaugos požiūriu pažeidžiamose vietovėse, taip pat saugomose teritorijose ir teritorijose, kurios gali tapti saugomomis, ir išlaikyti esamų nacionalinių parkų, tokių kaip antai Sutjetskos nacionalinis parkas ir Unos nacionalinis parkas, vientisumą; rekomenduoja pagerinti poveikio aplinkai vertinimų kokybę, kad būtų atsižvelgiama į ES standartus, nustatytus Paukščių ir Buveinių direktyvose bei Vandens pagrindų direktyvoje; ragina Bosnijos ir Hercegovinos vyriausybę skatinti visuomenės dalyvavimą ir konsultacijas su vietos bendruomenėmis planuojamų projektų klausimais ir taip padidinti skaidrumą;
45. sveikina Bosniją ir Hercegoviną dėl to, kad ji 2016 m. perims pirmininkavimą Energijos bendrijai; vis dėlto nerimauja dėl Energijos bendrijos Bosnijai ir Hercegovinai taikomų sankcijų; dar kartą ragina Bosniją ir Hercegoviną imtis priemonių, kad galėtų prisijungti prie kaimyninių šalių energetikos infrastruktūrų ir gerbti visus savo sutartinius įsipareigojimus, numatytus Energijos bendrijos sutartyje;
46. ypač smerkia viešosios ramybės ir tvarkos įstatymą, priimtą Serbijos Respublikoje 2015 m. vasario mėn., kuris kriminalizuoja socialiniuose tinkluose dedamą informaciją, pažeidžiančią viešąją tvarką, arba kuri yra nepadori, įžeidžianti ar užgauli, – visa tai sudaro sąlygas teisiškai riboti laisvą saviraišką internete ir spaudos laisvę ir gali privesti prie vidinės cenzūros tarp socialinių tinklų vartotojų;
47. džiaugiasi konstruktyviu ir aktyviu Bosnijos ir Hercegovinos vaidmeniu skatinant regioninį bendradarbiavimą; laikosi nuomonės, kad konkretus bendradarbiavimas visoms šalims svarbiose srityse gali padėti užtikrinti stabilumą Vakarų Balkanuose; palankiai vertina susitarimą dėl sienų su Juodkalnija; ragina ir toliau stengtis siekiant išspręsti esamas dvišales problemas, įskaitant sienų demarkacijos klausimus su Serbija ir Kroatija, ir spręsti tarpvalstybinės aplinkos taršos klausimus; palankiai vertina pirmą bendrą Bosnijos ir Hercegovinos ministrų tarybos ir Serbijos vyriausybės posėdį, kuris vyko 2015 m. lapkričio 4 d. Sarajeve;
48. palankiai vertina tai, kad suderinimo su BUSP sprendimais procentinė dalis padidėjo nuo 52 iki 62 proc.; atsižvelgdamas į Bosnijos ir Hercegovinos prašymą dėl stojimo į ES, mano, kad užsienio politiką būtina plačiai koordinuoti su ES bendra užsienio ir saugumo politika;
49. artėjant vietos rinkimams, ragina Bosnijos ir Hercegovinos valdžios institucijas vykdyti tarptautinių ir vietos stebėtojų bei ESBO Demokratinių institucijų ir žmogaus teisių biuro pateiktas rekomendacijas, siekiant užtikrinti rinkimų proceso patikimumą ir sąžiningumą; ragina valdžios institucijas skubiai kontroliuoti vietos rinkimus Mostare;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

50. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei, Tarybai, Komisijai, Bosnijos ir Hercegovinos prezidentui, Bosnijos ir Hercegovinos ministrų tarybai, Bosnijos ir Hercegovinos Parlamentinei Asamblėjai ir Bosnijos ir Hercegovinos Federacijos, Serbų Respublikos vyriausybėms ir parlamentams ir dešimties kantonų vyriausybėms.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0136

Kovos su skurdu tikslo siekimas atsižvelgiant į didėjančias namų ūkių išlaidas

2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kovos su skurdu tikslo siekimo atsižvelgiant į didėjančias namų ūkių išlaidas (2015/2223(INI))

(2018/C 058/22)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 3 straipsnį, ir į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 9 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją ir ypač į jos 1 straipsnį ir 34 straipsnio 3 dalį,
- atsižvelgdamas į 2015 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 2015/1017 dėl Europos strateginių investicijų fondo, Europos investavimo konsultacijų centro ir Europos investicinių projektų portalo, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1291/2013 ir (ES) Nr. 1316/2013 ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 223/2014 dėl Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1304/2013 dėl Europos socialinio fondo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1081/2006 ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1301/2013 dėl Europos regioninės plėtros fondo ir dėl konkrečių su investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslu susijusių nuostatų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1080/2006 ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui, kurių veiklos gairės pateiktos Bendroje strateginėje programoje, bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui ir Sanglaudos fondui taikytinos bendrosios nuostatos, ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB ⁽⁷⁾, ir savo 2010 m. gruodžio 15 d. rezoliuciją dėl efektyvaus energijos vartojimo veiksmų plano peržiūros ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OL L 169, 2015 7 1, p. 1.

⁽²⁾ OL L 72, 2014 3 12, p. 1.

⁽³⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 470.

⁽⁴⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 289.

⁽⁵⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 320.

⁽⁶⁾ OL L 257, 2014 8 28, p. 214.

⁽⁷⁾ OL L 315, 2012 11 14, p. 1.

⁽⁸⁾ OL C 169 E, 2012 6 15, p. 66.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 27 d. Komisijos komunikatą „2016 m. Komisijos darbo programa. Ne laikas taikyti standartinius sprendimus“ (COM(2015)0610),
- atsižvelgdamas į 2014 m. kovo 5 d. Komisijos komunikatą „Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategijos „Europa 2020“ rezultatų apžvalga“ (COM(2014)0130),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi planas: Europos socialinės ir teritorinės sanglaudos bendroji programa“ (COM(2010)0758), Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto ir Regionų komiteto nuomones ir į savo 2011 m. lapkričio 15 d. rezoliuciją ⁽²⁾ šiuo klausimu,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020) ir į savo 2010 m. birželio 16 d. rezoliuciją dėl strategijos „Europa 2020“ ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 28 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją 64/292 dėl žmogaus teisės į vandenį ir tinkamas sanitarines sąlygas ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos bandomąjį projektą, kuriuo siekiama sukurti bendrą orientacinių biudžetų Europoje metodiką,
- atsižvelgdamas į 2012 m. UNICEF tyrimų centro „Innocenti“ ataskaitą „Vaikų skurdo įvertinimas. Naujos lyginamosios vaikų skurdo turtingose pasaulio šalyse lentelės“ ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. UNICEF tyrimų centro „Innocenti“ ataskaitą „Ekonomikos nuosmukio vaikai. Ekonomikos krizės poveikis vaikų gerovei turtingose šalyse“ ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2015 m. rugsėjo mėn. ES užimtumo ir socialinės padėties ketvirčio apžvalgą ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2013 m. vasario 20 d. socialinių investicijų priemonių paketą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 15 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę „Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi planas. Europos socialinės ir teritorinės sanglaudos bendroji programa“ ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 21 d. EBPO ataskaitą „Likime kartu: kodėl mažesnė nelygybė naudinga visiems“,
- atsižvelgdamas į 2013 m. rugsėjo 18 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl suderintų Europos veiksmų siekiant užkirsti kelią energijos nepritekliui ir su juo kovoti ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 10 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl minimalių pajamų Europoje ir skurdo rodiklių ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OL L 153, 2010 6 18, p. 13.

⁽²⁾ OL C 153 E, 2013 5 31, p. 57.

⁽³⁾ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 57.

⁽⁴⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/292&Lang=F

⁽⁵⁾ http://www.unicef-irc.org/publications/pdf/rc10_fre.pdf

⁽⁶⁾ https://www.unicef.fr/sites/default/files/userfiles/2014_Bilan12_Innocenti.pdf

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=lt&catId=89&newsId=2345&furtherNews=yes>.

⁽⁸⁾ OL C 248, 2011 8 25, p. 130.

⁽⁹⁾ OL C 341, 2013 11 21, p. 21.

⁽¹⁰⁾ OL C 170, 2014 6 5, p. 23.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 31 d. Regionų komiteto nuomonę dėl Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi plano ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. spalio 3 d. Socialinės apsaugos komiteto (SAK) ir Užimtumo komiteto (EMCO) bendrą nuomonę „Strategijos „Europa 2020“ laikotarpio vidurio peržiūra“ ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 10 d. Socialinės apsaugos komiteto metinę ataskaitą dėl socialinės padėties Europos Sąjungoje (2014 m.) ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. birželio mėn. tyrimą „Skolinimo padėtis: plėšrių veiksmų sąlygojama kumuliacinė kaina“ ⁽⁴⁾ ir 2008 m. rugpjūčio mėn. tyrimą „Vargingų namų ūkių krepšelis“ ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 15 d. Socialinės apsaugos komiteto nuomonę „Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi planas. Strategijos „Europa 2020“ pavyzdinė iniciatyva“ ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 8 d. rezoliuciją dėl Europos piliečių iniciatyvos „Right2Water“ tolesnių veiksmų ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. liepos 8 d. rezoliuciją „Žaliojo užimtumo iniciatyva. Išnaudoti žaliosios ekonomikos darbo vietų kūrimo potencialą“ ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 5 d. Tarybos sprendimą (ES) 2015/1848 dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių 2015 m. ⁽⁹⁾ ir į savo 2015 m. liepos 8 d. poziciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. lapkričio 27 d. rezoliuciją dėl JT vaiko teisių konvencijos 25-ųjų metinių ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. birželio 11 d. rezoliuciją dėl socialinio būsto Europos Sąjungoje ⁽¹²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. liepos 4 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl galimybės gauti pagrindines banko paslaugas ⁽¹³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. spalio 20 d. rezoliuciją dėl minimalių pajamų vaidmens kovojant su skurdu ir skatinant įtraukties principais grindžiamą visuomenę Europoje ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ OL C 166, 2011 6 7, p. 18.

⁽²⁾ 2014 m. spalio 3 d. Užimtumo bei Socialinės apsaugos komitetų bendra nuomonė Tarybai, Europos Sąjungos Taryba, 13809/14 SOC 662 EMPL 120 EDUC 297 ECOFIN 876.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7744&visible=0>.

⁽⁴⁾ Atsakingo skolinimo centras, Daramas, <http://www.responsiblelending.org/state-of-lending/cumulative/>, http://www.uvcw.be/no_index/cpas/panier-etude-qualitative.pdf.

⁽⁵⁾ Ricardo Cherenti, Belgijos visuomenės vietinių socialinės pagalbos centrų federacija, http://www.uvcw.be/no_index/cpas/panier-etude-quantitative.pdf.

⁽⁶⁾ 2011 m. vasario 15 d. Socialinės apsaugos komiteto nuomonė Tarybai, Europos Sąjungos Taryba, 6491/11, SOC 124.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0294.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0264.

⁽⁹⁾ OL L 268, 2015 10 15, p. 28.

⁽¹⁰⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0261.

⁽¹¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0070.

⁽¹²⁾ OL C 65, 2016 2 19, p. 40.

⁽¹³⁾ OL C 349 E, 2013 11 29, p. 74.

⁽¹⁴⁾ OL C 70 E, 2012 3 8, p. 8.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto pranešimą ir į Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomonę (A8-0040/2016),
- A. kadangi 2008–2013 m. žmonių, kuriems gresia skurdas ar socialinė atskirtis, skaičius Europos Sąjungoje padidėjo nuo 117 iki 122,6 mln.; kadangi 2013 m. 16,7 proc. ES gyventojų grėsė skurdas jau gavus socialines išmokas, 9,6 proc. patyrė didelį materialinį nepriteklių ir 10,7 proc. namų ūkių buvo labai mažo užimtumo; kadangi tokia tendencija neatitinka ES strateginio tikslo, apibrėžto strategijoje „Europa 2020“, pagal kurią siekiama iki 2020 m. sumažinti skurstančių ir socialinę atskirtį patiriančių asmenų arba asmenų, kuriems gresia skurdas ir socialinė atskirtis, skaičių bent 20 mln.;
- B. kadangi pagal Eurostato metodiką nustatyta skurdo rizikos riba yra 60 proc. nacionalinės ekvivalentinių disponuojamų pajamų medianos;
- C. kadangi didesnis energijos taupymas ir vartojimo efektyvumas, ypač būstų, padėtų daugeliui namų ūkių išvengti energijos nepritekliaus; kadangi, statistikos apie pajamas ir gyvenimo sąlygas duomenimis, 10 proc. ES piliečių 2015 m. buvo nesumokėję visos sąskaitų už komunalines paslaugas sumos (37 proc. valstybėje narėje, kurioje padėtis blogiausia), 12 proc. ES piliečių 2014 m. neišgalėjo pakankamai šildyti savo namų (60 proc. valstybėje narėje, kurioje padėtis blogiausia), 16 proc. ES gyventojų 2014 m. gyveno būste su kiauru stogu ir drėgnomis sienomis (33 proc. valstybėje narėje, kurioje padėtis blogiausia);
- D. kadangi ilgalaikių bedarbių skaičius viršija 12 milijonų ir iš jų 62 proc. neturi darbo daugiau kaip dvejus metus iš eilės; kadangi ilgalaikiams bedarbiams labiau gresia skurdas ir socialinė atskirtis;
- E. kadangi Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondas ir tęstinė jo veikla yra labai svarbūs, nes šiuo metu vis daugiau europiečių kenčia nuo socialinės krizės;
- F. kadangi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 34 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad siekdama įveikti socialinę atskirtį ir skurdą, Sąjunga pripažįsta ir gerbia teisę į socialinę paramą ir paramą aprūpinant būstu, kad būtų užtikrintos tinkamos gyvenimo sąlygos visiems neturintiems pakankamai lėšų;
- G. kadangi kai kuriose valstybėse tam tikrais atvejais būtinųjų prekių ir paslaugų kainos išaugo palyginti greitai ir dėl to padidėjo namų ūkių išlaidos;
- H. kadangi nuolat skurstantys asmenys – dažnai ilgalaikiai bedarbiai arba kartais įsidarbinantys už mažą atlyginimą asmenys, vieniši asmenys, gyvenantys vieni su vaikais, kurie nedirba arba vidutiniškai dirba mažiau valandų negu pagrindinis maitintojas, nuolat įvardijami kaip pažeidžiamiausios grupės;
- I. kadangi iki šiol vis dar nėra nustatytų visiško skurdo rodiklių;
- J. kadangi prastas arba netinkamas būstas labai sumažina galimybes normaliai gyventi; kadangi pažeidžiamų grupių būsto kokybė (įskaitant tinkamą izoliaciją ir kt.) per krizę pablogėjo, nes jie neišgalėjo finansuoti būsto priežiūros; kadangi ilgesnį laiką gyvenant prastos kokybės būste gali pablogėti fizinė sveikata;
- K. kadangi namų ūkių išlaidų, susijusių su būsto, maisto, komunalinių paslaugų (elektros, dujų ir vandens), transporto, medicinos išlaidomis arba išlaidomis, susijusiomis su švietimu, padidėjimas trukdo pasiekti skurdo mažinimo tikslą, nustatytą strategijoje „Europa 2020“;
- L. kadangi pastaraisiais metais pagrindinių ir būtinųjų prekių ir paslaugų kaina daugelyje ES šalių sparčiai išaugo, todėl padidėjo bendrosios namų ūkių išlaidos;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- M. kadangi kartu atsiradę veiksniai – finansų ir ekonominė krizė ir mažėjančios namų ūkių pajamos – lėmė didesnę nedarbą ir socialinę atskirtį ES, ypač labiausiai pažeidžiamų žmonių grupėse, todėl padidėjo socialinės apsaugos tarnyboms tenkanti našta;
- N. kadangi jaunų žmonių nedarbas ES, kuris jau ir taip didesnis nei kitų amžiaus grupių, itin išaugo prasidėjus krizei ir šiuo metu viršija 20 proc. ir tai gali įstumti jaunos žmones į skurdą nuo ankstyvos jaunystės; atsižvelgiant į Jungtinių Tautų Vaiko teisių komiteto baigiamąsias pastabas dėl kai kurių naujausių Europos valstybių periodinių atskaitų dėl vaikų skurdo ir (arba) skurdo rizikos lygio padidėjimo dėl ekonominės krizės; kadangi tai neigiamai veikia teisę į sveikatą, išsilavinimą ir socialinę apsaugą;
- O. kadangi skurdas, kurio lygis valstybėse narėse jau seniai išaugęs, visada turi didžiulį poveikį ekonomikai, trukdo ekonomikos augimui, didina valstybių biudžetų deficitą ir mažina Europos konkurencingumą;
- P. kadangi tinkamo būsto ir šildymo trūkumas daro neigiamą poveikį žmonių sveikatai, švietimui, socialinei ir užimtumo įtraukčiai, ypač pažeidžiamiausių asmenų; kadangi žmonės kenčia neišgalėdami šildyti savo namų tiek šiaurinėse, tiek pietinėse valstybėse narėse; kadangi ES statistika apie pajamas ir gyvenimo sąlygas rodo, jog kai kuriose valstybėse narėse privačios nuomos sektoriuje pernelyg didelių būsto išlaidų našta (pagal būsto valdos statusą) dažniau tenka nuomininkams – tai galima paaiškinti prasta būsto kokybe ir aukštomis kainomis; kadangi daug šeimų susiduria su sunkumais apmokėti būtinųjų prekių ir paslaugų išlaidas, be kita ko, dėl kylančių energijos kainų;
- Q. kadangi energijos nepriteklius susijęs su bendru skurdu ir jį lemia daug pamatinių sąlygų, įskaitant sveikatos problemas, negalią, nepakankamą pritaikytų pasiūlymų ar internetinių paslaugų prieinamumą, mažas pajamas, namų ūkyje naudojamos šildymo sistemos tipą ir būsto pastatų kokybę bei energinį naudingumą;
- R. kadangi bedarbiai, nepilnos šeimos, mažas pajamas gaunanti šeimos, našliai ar našlės, nuolatiniai ligoniai, pagyvenę žmonės, jaunimas, neįgalieji ir mažumos dažnai yra vienos iš pažeidžiamiausių grupių, kurioms gresia skurdas, ir nukenčia pirmiausia nuo didelių pragyvenimo išlaidų;
- S. kadangi didelis valstybių narių tarpusavio atotrūkis socialinės paramos ir minimalių pajamų srityje reiškia, kad kai kuriose valstybėse narėse socialinė parama sumažina skurdo riziką 60 proc., o kitose – tik 15 proc.; kadangi socialinė parama skurdo riziką ES sumažina vidutiniškai 35 proc.;
- T. kadangi būsimoje Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo („Eurofound“) ataskaitoje „Būstas Europoje“ bus vaizdžiai parodyta, kad esant dabartiniam netinkamo būsto lygiui (2011 m. duomenimis), 28 ES valstybių narių ekonomikai tenkančios bendros medicinos išlaidos yra daugiau kaip 170 mlrd. EUR per metus; kadangi jeigu būtų imtasi visų remonto darbų, pirmaisiais metais būtų sutaupyta 8 mlrd. EUR medicinos išlaidų ir tai toliau teiktų vis didesnę naudą ateityje;
- U. kadangi JT patvirtino, jog pagal žmogaus teisę į vandenį ir tinkamas sanitarines sąlygas kiekvienas asmuo turi teisę gauti pakankamą kiekį geros kokybės, saugaus, fiziškai prieinamo, įperkamo ir priimtino vandens asmeniniam ir namų ūkio vartojimui; kadangi pagal kitą JT rekomendaciją tais atvejais, kai už vandenį reikia mokėti, mokėjimams už vandenį neturėtų būti išleidžiama daugiau kaip 3 proc. namų ūkio pajamų; kadangi vandens paslaugų privatizavimas turi neigiamą poveikį skurde gyvenantiems arba jo riziką patiriantiems namų ūkiams;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- V. kadangi energijos nepriteklis tampa vis plačiau paplitusia problema Europoje ir manoma, kad per ateinančius kelerius metus padėtis tikriausiai blogės dėl numatomo energijos kainų augimo ir tuo pačiu metu vykstančio pajamų nelygybės ir bendro skurdo didėjimo, dėl tinkamų šildymo sistemų stygiaus ir apskritai prastos būsto šilumos izoliacijos kokybės, ypač Viduržemio jūros šalyse;
- W. kadangi ES skurde gyvenančių moterų yra 12 mln. daugiau nei vyrų; kadangi prie šios nelygybės prisidedantys veiksniai apima vyrų ir moterų darbo užmokesčio ir pensijų skirtumą, didelę moterų, dirbančių mažų garantijų darbą, procentinę dalį ir tai, kad moterys dažnai priverstos būti ekonomiškai neaktyvios, nes vaikų priežiūra yra neįperkama;
- X. kadangi profesiniame gyvenime moterų patiriami vyrų ir moterų darbo užmokesčio, darbo laiko ir darbingo amžiaus trukmės skirtumai daro tiesioginį poveikį jų gyvenimui išėjus į pensiją; kadangi vyresnėms nei 65 m. moterims skurdas arba socialinė atskirtis gresia daug labiau nei to paties amžiaus vyrams, nes moters vidutinės pensinės pajamos šiuo metu yra mažesnės, o dažnai ir gerokai mažesnės, nei vyro;
- Y. kadangi energetikos sąjungoje reikia veiksmingai spręsti energijos nepritekliaus, kurį patiria per 100 milijonų europiečių, klausimą, suteikiant daugiau galimybių pažeidžiamiems vartotojams, didinant labiausiai pažeidžiamų asmenų energijos vartojimo efektyvumą ir plėtojant taisomąsias priemones, kad skurstantieji turėtų galimybių įpirkti energiją;
- Z. kadangi Direktyva 2012/27/ES valstybės narės raginamos parengti programas, kuriomis būtų didinamas informuotumas, informuoti ir konsultuoti asmenis ir namų ūkius apie energijos vartojimo efektyvumą;
- AA. kadangi, atsižvelgiant į tai, kad šeimos skurdo padėtis yra neišskaidoma į atskirus veiksnius, reikia atkreipti dėmesį į energijos aspekto poveikį skurdui;
- AB. kadangi esamų pastatų renovacija nacionaliniu lygmeniu, atliekama siekiant pagerinti energijos vartojimo efektyvumą, turės tiesioginį poveikį energijos sąnaudų mažinimui, ypač mažiau išteklių turinčioms šeimoms, ir paskatins darbo vietų kūrimą;
- AC. kadangi 22 348 834 namų ūkių (maždaug 11 proc. ES gyventojų) daugiau kaip 40 proc. disponuojamų pajamų išleidžia būstui; kadangi per Europos semestrą nustatyta, kad pernelyg didelė būsto išlaidų našta yra „socialinė tendencija, kurią reikia stebėti“; kadangi 21 942 491 namų ūkiui (maždaug 10,8 proc. ES gyventojų) sunku namuose palaikyti tinkamą temperatūrą; kadangi ES ir valstybės narės turėtų skubiai nustatyti, įgyvendinti ir nuolat taikyti politikos priemones, įskaitant būsto pašalpas, kuriomis namų ūkiams būtų padedama padengti būsto išlaidas;
- AD. kadangi energijos rinkos kainos Europoje vienodėja, o perkamoji galia nevienodėja tokiu pačiu tempu;
- AE. kadangi teisė į būstą yra pagrindinė teisė, kurią galima laikyti išankstine būtina sąlyga norint naudotis kitomis pagrindinėmis teisėmis ir turėti galimybę jomis naudotis ir oriai gyventi; kadangi užtikrinti paramą aprūpinant deramu ir tinkamu būstu yra valstybėms narėms tenkanti tarptautinė prievolė, į kurią Sąjunga turi atsižvelgti, nes teisė į būstą ir paramą aprūpinant būstu yra pripažintos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 34 straipsnyje, Europos Tarybos patvirtintos Europos socialinės chartijos (pataisytos redakcijos) 30 ir 31 straipsniuose, Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 25 straipsnyje ir daugelyje valstybių narių konstitucijų;
- AF. kadangi didžiausią Europos namų ūkių išlaidų dalį sudaro išlaidos būstui; kadangi su būstu susijusių kainų (žemės, nuosavybės, nuomos, suvartojamos energijos) šuoliai yra nestabilumo ir nerimo priežastis, šis klausimas turi būti priskirtas prie pagrindinių rūpestį keliančių klausimų;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- AG. kadangi būstų nepriteklis ir energijos nepriteklis didesni tose šalyse, kuriose socialinės nuomos būstų procentinė dalis yra mažesnė (t. y. Rytų Europos ir Viduržemio jūros regiono šalyse);
- AH. kadangi socialinės nuomos būstų procentinė dalis iš visų būstų rodo, kad Vakarų ir Šiaurės šalyse valstybinių socialinių būstų, palyginti su ES vidurkiu, yra daugiau, o Viduržemio jūros regiono ir Rytų Europos šalyse socialinių būstų dalis yra minimali (apie 5 proc.) arba socialinių būstų sektoriaus visiškai nėra; kadangi būstų nepriteklis ir energijos nepriteklis didesni tose šalyse, kuriose socialinės nuomos būstų procentinė dalis yra mažesnė (t. y. Rytų Europos ir Viduržemio jūros regiono šalyse);
- AI. kadangi, remiantis „Eurofound“ tyrimais, daugeliui mažas pajamas gaunančių žmonių komunalinių sąskaitų įsiskolinimai yra pagrindinio tipo skolos, į kurias kartais neatkreipiama dėmesio;
- AJ. kadangi socialinis būstas atlieka labai svarbų vaidmenį įgyvendinant strategijoje „Europa 2020“ nustatytą skurdo mažinimo tikslą, nes jis padeda užtikrinti aukštą užimtumo, socialinės įtraukties ir sanglaudos lygį, gerina profesinį judumą ir padeda kovoti su skurdu;
- AK. kadangi „Eurofound“ ataskaitoje „Išmokų prieinamumas: nesinaudojimo mažinimas“ aiškiai pabrėžiama problema, kad socialinės išmokos ir minimalių pajamų sistemos ne visada pasiekia tuos, kurie turi teisę jomis naudotis; kadangi neužtenka tokias sistemas sukurti ir kadangi turėtų būti užtikrinta, kad tie, kurie turi į jas teisę, jomis ir naudotųsi; kadangi reikia taip pat atsižvelgti į lėšas, kurios būtų sutaupytos ilguoju laikotarpiu, jeigu išmokos greitai, praktiškai ir veiksmingai pasiektų tikslinę gyventojų dalį;
- AL. kadangi krizė turėjo padarinių namų ūkiams taikomoms būsto įsigijimo sąlygoms ir investicijoms į socialinius būstus Sąjungoje, kadangi dėl krizės ypač sumažintos investicijoms į socialinius būstus skiriamos viešosios išlaidos ir kadangi todėl valstybės narės ir Sąjunga privalo skubiai imtis veiksmų, kad užtikrintų teisę į deramą būstą už prieinamą kainą;
- AM. kadangi skurdas ir socialinė atskirtis išlieka pagrindinis sveikatai ir gyvenimo sąlygoms, įskaitant tikėtiną gyvenimo trukmę, įtaką darantis socialinis veiksnys, ypač atsižvelgiant į vaikų skurdo poveikį vaikų sveikatai ir gerovei, ir kadangi vis dar išlieka didelis atotrūkis tarp turtingųjų ir vargšų, kalbant apie prieinamą galimybę naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis, taip pat pajamas ir turtą, ir jis didėja kai kuriose srityse;
- AN. kadangi 2010 m. gegužės 20 d. Europos Sąjungos Socialinės apsaugos komiteto nuomonėje išreikštas susirūpinimas dėl ekonomikos ir finansų krizės galimų neigiamų padarinių valstybių narių sveikatos srities biudžetams ir piliečių teisei gauti sveikatos priežiūros paslaugas;
- AO. kadangi dabartinė ekonomikos ir finansų krizė gali turėti skaudžių padarinių kelių ES valstybių narių sveikatos priežiūros sektoriams tiek pasiūlos, tiek paklausos atžvilgiu;
- AP. kadangi dėl dabartinės ekonomikos ir finansų krizės taikomi apribojimai gali padaryti didelę ilgalaikę žalą valstybių narių sveikatos priežiūros sistemų finansiniam ir organizaciniam perspektyvumui, todėl jų teritorijoje galimybės gauti sveikatos priežiūros paslaugas gali pasidaryti nebelygios;
- AQ. kadangi skurdo ir kitų pažeidžiamumo veiksnių, tokių kaip vaikystė ar senatvė, negalia ar priklausymas mažumoms, derinys kelia dar didesnę sveikatos srities nelygybės riziką ir atvirkščiai – prasta sveikata gali lemti skurdą ir (arba) socialinę atskirtį;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- AR. kadangi, naujausiais Eurostato duomenimis, 21 proc. namų ūkių 28 ES valstybėse narėse neturi prieigos prie interneto ir kadangi 20 proc. 16–74 metų amžiaus asmenų teigia niekada nesinaudoję internetu; kadangi Nyderlanduose yra daugiausia prieigą prie interneto turinčių namų ūkių (95 proc.) palyginti su 54 proc. namų ūkių Bulgarijoje – joje prieigą prie interneto turi mažiausiai namų ūkių;
- AS. kadangi bendroji skaitmeninė rinka yra vienas iš dešimties naujos Komisijos prioritetų ir kadangi ateityje 90 proc. darbo vietų reikės tam tikrų IT įgūdžių; kadangi 59 proc. Sąjungos piliečių turi prieigą prie 4G tinklo, tačiau kaimo vietovėse tokią galimybę turi ne daugiau kaip 15 proc. vartotojų;
- AT. kadangi deramas darbas tebėra geriausias būdas apsaugoti nuo skurdo ir socialinės atskirties rizikos ir kadangi informacinių ir ryšių technologijų išmanymas ir galimybės jomis naudotis yra neabejotinas pranašumas ieškant darbo;
- AU. kadangi 2010 m. liepos 28 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliucijoje 64/292 dėl žmogaus teisės į vandenį ir tinkamas sanitarines sąlygas teisė į saugų ir švarų geriamąjį vandenį pripažįstama kaip pagrindinė teisė, būtina norint visapusiškai naudotis teise į gyvybę ir visomis kitomis žmogaus teisėmis;
- AV. kadangi, siekiant įveikti daugialypę diskriminaciją ir spręsti tokius klausimus kaip būstas, energijos kaina, viešosios paslaugos, darbo vietų garantijos, mažų garantijų darbas ir apmokestinimo politika, dėl tarpsektorinio su lytimi susijusių skurdo aspektų pobūdžio reikia holistinio požiūrio;
- AW. kadangi kovos su skurdu tikslų neįmanoma pasiekti, jeigu nebus įveiktas moterų skurdas, nes lyčių lygybė, ekonominis savarankiškumas ir moterų įgalėjimas būtini siekiant didesnės skurdo mažinimo konvergencijos;
- AX. kadangi, kai renkami duomenys apie skurdą, pragyvenimo išlaidas ir pajamas ir rengiama atitinkama politika remiantis namų ūkiais kaip vienetais, daroma prielaida, kad jie yra vienodi ir kad ištekliai yra vienodai paskirstomi namų ūkio nariams; kadangi iš tikrųjų namų ūkiai yra skirtingi, o ištekliai gali būti paskirstomi nevienodai ir priklausomai nuo lyties, todėl reikia tokio požiūrio į politikos formavimą, kuris būtų grindžiamas individualiomis išlaidomis ir pajamomis;
- AY. kadangi pakankamai šildyti savo būsto negali 17 proc. nepilnų šeimų, daugiausiai vienišų motinų, valdomų namų ūkių, palyginti su vos 10 proc. visų gyventojų; kadangi didmeninės energijos kainos sumažėjo, o mažmeninės – padidėjo, todėl išaugo išlaidos; kadangi, deja, nėra ES mastu nustatytos energijos nepritekliaus apibrėžties, o šis reiškinys neproporcingai veikia moteris;
- AZ. kadangi jaunų moterų nedarbas yra didesnis nei kitų amžiaus grupių moterų ir gali įstumti jaunas moteris į skurdą nuo ankstyvos jaunystės;
- BA. kadangi didėjančios namų ūkių išlaidos ir pernelyg didelės būsto išlaidos yra vienas iš moterų benamystę lemiančių veiksnių, tačiau reikia plačiau ištirti, koku mastu ir dėl kokių priežasčių moterys netenka namų arba juos palieka; kadangi namų ūkių ir asmeninis išiskolinimas yra tiesiogiai susijęs su namų ūkių išlaidomis ir yra vienas pagrindinių skurdą ir socialinę atskirtį lemiančių veiksnių;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

Svarbiausios rekomendacijos

Remdamasis šioje rezoliucijoje parengtomis rekomendacijomis:

1. ragina Komisiją ir valstybes nares visapusiškai investuoti į kovą su skurdu ir socialine atskirtimi ir patvirtinti integruotą strategiją, kaip kovoti su įvairiomis skurdo apraiškomis, laikantis holistinio požiūrio, pagal kurį būtų susiejama ekonominė, užimtumo, švietimo, užimtumo, energetikos, transporto ir socialinė politika, remiantis gerąja patirtimi;
2. ragina valstybes nares pasirašyti šildymo atjungimo žiemos metu moratoriumą, siekiant užtikrinti, kad nustatytu žiemos laikotarpiu nė vienam namų ūkiui nebūtų galima nutraukti energijos tiekimo arba kad tie namų ūkiai, kurie jau atsidūrė tokioje padėtyje, vėl būtų prijungti prie šilumos tiekimo sistemos, ir pabrėžia, kad padengti su tuo susijusias išlaidas iš esmės yra viešoji pareiga, nes už socialinę politiką pirmiausia yra atsakingos vyriausybės; ragina valstybes nares įvertinti, kokių reikia priemonių, kad būtų laikomasi Pasaulio sveikatos organizacijos standartų dėl tinkamos būsto temperatūros;
3. ragina Komisiją atlikti ES minimalių pajamų sistemų poveikio vertinimą ir išnagrinėti, kokių tolesnių veiksmų reikėtų imtis, kad būtų atsižvelgiama į kiekvienos valstybės narės ekonomines ir socialines sąlygas, taip pat įvertinti, ar taikant tas sistemas namų ūkiai gali patenkinti pagrindinius žmogaus poreikius; ragina, siekiant remti socialinę konvergenciją visoje Sąjungoje, Komisiją tuo remiantis įvertinti, kokiais būdais ir kokiomis priemonėmis galima būtų valstybių narių lygmeniu užtikrinti tinkamas minimalias pajamas, laikantis nacionalinės praktikos ir tradicijų ir sykiu paisant valstybių narių ypatumų;
4. ragina valstybes nares užtikrinti, kad nacionalinės, regionų ir vietos valdžios institucijos veiksmingiau, tikslingiau ir atidžiau stebėdamos padėtų naudotų Europos struktūrinius ir investicijų fondus (ESI fondus), siekiant kovoti su energijos nepriteklumi, didėjančiomis pragyvenimo išlaidomis, socialine atskirtimi, būsto netektimi ir nepakankama būsto kokybe; mano, kad Komisija turėtų leisti lanksčiau veikti šioje srityje;
5. ragina Komisiją ir valstybes nares surengti aukščiausio lygio susitikimą dėl skurdo, ypač didelio skurdo ir socialinės atskirties mažinimo ir galimybės užsitikrinti deramą pragyvenimo lygį;

ES politika, kuria siekiama kovos su skurdu tikslo

6. apgailestauja, kad padidėjo žmonių, kuriems gresia skurdas ar socialinė atskirtis, skaičius, nors strategijos „Europa 2020“ tikslas – sumažinti tokių žmonių skaičių bent 20 mln.; taip pat apgailestauja, kad skurdo indeksas rodo pagerėjimą tik kai kuriose valstybėse narėse; ragina Komisiją ir valstybes nares atnaujinti savo įsipareigojimą siekti skurdo mažinimo tikslo, nes jis vis tolsta;
7. ragina valstybes nares suteikti kiekvienam žmogui prieinamą tinkamą paramą tiek, kiek reikia, ir teikti įvairių rūšių kompensacijas, būtinas siekiant spręsti skurdo problemą, jeigu per trumpą laikotarpį išlaidų sumažinti neįmanoma; pabrėžia, kad labai svarbu nustatyti paramos teikimo kriterijus, kuriuos tenkinant galima būtų naudotis tinkamų minimalių pajamų sistema;
8. ragina valstybes nares persvarstyti ir koreguoti politiką, dėl kurios gali padidėti skurdas;
9. ragina Komisiją išnagrinėti galimybę tęsti Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondo veiklą po 2014–2020 m. programavimo laikotarpio, taip pat užtikrinti geresnį koordinavimą su kitais Europos fondais, ypač Europos socialiniu fondu (ESF), ir vykdyti aktyvią užimtumo politiką, siekiant sudaryti sąlygas tiems, kuriems labiausiai reikalinga parama, patekti į darbo rinką, taip pat įvertinti, kokių mastu programa pasinaudoja labiausiai skurstančių ir pažeidžiamiausių asmenų grupės, tokios kaip jaunos moterys, nepilnos šeimos, neįgalios ir pagyvenusios moterys;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

10. ragina valstybes nares suteikti asociacijoms, kovojančioms su skurdu, didesnes galimybes gauti ES finansavimą iš Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondo nepadidinant administracinės naštos toms asociacijoms, nes joms dažnai trūksta darbuotojų;
11. ragina Komisiją ir valstybes nares įdiegti priemones, pagal kurias būtų pripažįstami ir neformaliai, o ne tik formaliai, įgyti įgūdžiai;
12. pabrėžia, kad įgyvendinant tokias iniciatyvas, kaip Jaunimo garantijų iniciatyva, turi būti remiamasi visapusišku regionų, kuriuose jas rengiamasi įgyvendinti, užimtumo struktūros supratimu; todėl reikia pertvarkyti įdarbinimo centrų funkcijas, t. y. kad jie padėtų paslaugų gavėjams, atsižvelgtų į visus jų ypatumus, padėtų tobulinti įgūdžius ir skirtų dėmesį besivystantiems sektoriams – užmezgtų tiesioginius ryšius su įmonėmis, siekdami išsiaiškinti, kokių įgūdžių tos įmonės reikalauja iš potencialių darbuotojų;
13. palankiai vertina Komisijos ketinimą pasiūlyti sukurti Europos socialinių teisių ramstį; primena, kad tokiu ramsčiu reikėtų įgyvendinti SESV 9 straipsnį;
14. remia Komisijos ketinimą pateikiamomis naujomis priemonėmis užtikrinti Sąjungoje taikomą socialinį AAA reitingą, siekiant gerinti socialinės ir užimtumo politikos veiksmingumą – tos priemonės apima aiškia kovą su socialine atskirtimi, susijusia su lytimi, strategiją;
15. ragina Komisiją ir valstybes nares parengti, priimti ir įgyvendinti ES sistemą, kuria būtų siekiama mažinti skurdą ir socialinę atskirtį, atsižvelgiant į strategiją „Europa 2020“, ir kurią sudarytų konkrečios priemonės ir veiksmai, įskaitant kovą su energijos nepriteklumi;
16. primena Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę „Suderinti Europos veiksmai siekiant užkirsti kelią energijos nepritekliui ir su juo kovoti“ ir atkreipia dėmesį į jo rekomendaciją „įkurti Europos nepritekliaus observatoriją, kuri didžiausią dėmesį skirtų energijos nepritekliui, kurios veikloje dalyvautų visi suinteresuotieji subjektai ir kuri padėtų nustatyti europinius energijos nepritekliaus rodiklius (bendradarbiaudama su Eurostatu), įvertinti esamą padėtį, nustatyti gerąją praktiką ir pateikti rekomendacijų, kaip būtų galima geriau užkirsti kelią šiai problemai, ją spręsti ir šioje srityje įtvirtinti Europos solidarumą“; pabrėžia, kad svarbu parengti energijos nepriteklumi susijusius rodiklius ir rinkti duomenis apie namų ūkių vartojimą ir išlaidas, siekiant pateikti patikimą informaciją ir sudaryti sąlygas įrodymais pagrįstam politikos formavimui ir veiksmingam stebėjimui;
17. mano, kad skurdas ir socialinė atskirtis turi plitimo iš kartos į kartą aspektą, todėl pabrėžia, kad vaikams, gyvenantiems namų ūkiuose, kurių pajamos yra žemiau skurdo ribos, reikia suteikti galimybę gauti išsilavinimą, ir ragina vykdyti politiką, kuria būtų siekiama išvengti mokyklos nebaigimo;
18. ragina Tarybą ir valstybes nares, atsižvelgiant į didėjantį skurdą, dėti daugiau pastangų padėti žmonėms, kuriems gresia skurdas ar socialinė atskirtis, be kita ko, įtvirtinti aiškų lyčių aspektą, pavyzdžiui, priimant Tarybos rekomendaciją, kad būtų pasiektas strategijoje „Europa 2020“ nustatytas skurdo mažinimo tikslas;
19. dar kartą pabrėžia moterų ir mergaičių įgalinimo per švietimą, įskaitant formalųjį ir neformalųjį švietimą, svarbą, taip pat švietimo vaidmenį kovojant su lyčių stereotipais ir skurdo stigmatizavimu bei didinant moterų pajamas, kai jos įtraukiamos į tuos sektorius, kuriuose moterims nepakankamai atstovaujama, kaip antai mokslo, technologijų, inžinerijos ir verslo sektorius; ragina Komisiją į konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas įtraukti moterų profesinio mokymo tikslus;
20. prašo kiekvienos valstybės narės pateikti išsamią savo skurdo mažinimo plano perspektyvą ir nurodyti, kaip pagal jos strategiją sprendžiami su lytimi susiję skurdo ir socialinės atskirties klausimai;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

Skurstančių namų ūkių išteklių ir pajamos

21. pabrėžia, kad deramos pajamos yra pagrindinis veiksnys norint oriai gyventi; pabrėžia, kad užimtumas gali būti pagrindinė skurdo panaikinimo priemonė, tačiau svarbu užtikrinti minimalias pajamas, kurių pakaktų, siekiant padėti žmonėms patenkinti pagrindinius poreikius; primena, kad 2013 m. 16,7 proc. gyventojų 28 ES valstybėse narėse grėse skurdas jau gavus socialines išmokas, o tai reiškia, kad jų disponuojamos pajamos buvo mažesnės už nacionalinę skurdo rizikos ribą, ir kad dirbančiųjų skurdas ir visiškas skurdas tebėra nepriimtinais plačiai paplitę;

22. ragina Komisiją, kai įgyvendinamas Europos semestras, valstybėms narėms, siekiant skatinti socialinę konvergenciją ir atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės ypatumus, pateikti rekomendacijas dėl politikos, kurią reikėtų vykdyti, ir reformų, kurių reikėtų imtis, siekiant veiksmingai kovoti su skurdu ir socialine atskirtimi;

23. primena Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl minimalių pajamų Europoje ir skurdo rodiklių; pažymi, kad nuomonėje pritariama Europos tinkamų minimalių pajamų sistemai, pagal kurią turėtų būti nustatyti bendri standartai ir rodikliai, numatyti įgyvendinimo stebėjimo metodai ir būtų pagerintas suinteresuotųjų subjektų, valstybių narių ir ES institucijų dialogas; mano, tokia sistema turėtų būti sukurta atsižvelgiant į įrodymus ir teises, ją nustatant turėtų būti paisoma kiekvienos valstybės narės socialinės ir ekonominės padėties ir laikomasi subsidiarumo principo;

24. pabrėžia, kad minimalių pajamų sistemos turėtų apsaugoti namų ūkius nuo didelio materialinio nepritekliaus, padėti išbristi iš jo ir sudaryti sąlygas gauti skurdo ribą viršijančias pajamas; primena, kad nacionalinio lygmens minimalių pajamų sistemos galėtų būti pagrindinės priemonės įgyvendinti SESV 9 straipsnio nuostatas, užtikrinant tinkamą socialinę apsaugą, socialinės atskirties mažinimą, dalyvavimą visuomeninės žmonių sveikatos apsaugos sistemoje ir geresnes lygias galimybes; pritaria Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonei, kad įgyvendinant minimalių pajamų sistemas reikėtų užtikrinti mokymąsi visą gyvenimą, suinteresuotųjų subjektų dalyvavimą ir aktyvią darbo rinkos politiką, siekiant padėti bedarbiams grįžti į darbo rinką ir rasti deramą darbą;

25. ragina Komisiją ir valstybes nares teikti informaciją, rekomendacijas ir pagalbą skurdo ir socialinės atskirties riziką patiriantiems žmonėms, kad jie priimtų informacija pagrįstus sprendimus dėl energijos vartojimo, taip pat remti nevyriausybinis subjektus, vietos valdžios institucijas, teikiant tikslingas energijos srities rekomendacijas ir rengiant energijos srities konsultantus, taip pat įpareigoti energijos tiekėjus į namų ūkių sąskaitas už energiją įtraukti informaciją apie energijos vartojimo mažinimo ir efektyvumo didinimo priemones;

26. ragina valstybes nares ir Komisiją, kai tikslinga, imtis iniciatyvų politikos formavimo tinkamo būsto klausimais, siekiant užtikrinti galimybes gauti kokybišką būstą; ragina valstybes nares taikyti pagrįstą nuomos politiką, kai reikalingos skubios socialinės priemonės, ir pabrėžia, kad ją įgyvendinant taip pat turėtų būti vykdomos ilgalaikės būsto ir bendruomenės programos, siekiant didinti įvairioms palankių socialinių sąlygų neturinčioms tikslinėms grupėms skirtą būsto fondą; pabrėžia, kad vis dar reikalingos visoje ES taikytinos veiksmingos priemonės, siekiant išvengti būsto burbulų susidarymo, tokios kaip veiksmingos vartotojų apsaugos būsto paskolų rinkoje nuostatos; skatina vykdyti šios krypties politiką, kuria būtų padedama namų ūkiams finansinių sunkumų metu išsilaikyti pirminėje gyvenamojoje vietoje;

27. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti ES piliečių pagrindinę teisę į paramą aprūpinant būstu, kaip būtina išankstinę žmogaus orumo sąlygą; ragina pripažinti, koks svarbus finansiškai prieinamas nuomojamas būstas kaip priemonė pagerinti būsto prieinamumą mažas pajamas gaunantiems žmonėms, ir primygtinai ragina valstybes nares užtikrinti, kad būtų pakankamai daug finansiškai prieinamų būstų;

28. pabrėžia, kad pagyvenusių asmenų skurdas daugelyje valstybių narių yra didelė problema; todėl ragina valstybes nares reformuoti pensijų sistemas, siekiant užtikrinti pakankamą pensinių pajamų lygį ir pensijų sistemų tvarumą bei saugumą;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

29. ragina Komisiją spręsti benamystės, kaip ypač didelio skurdo formos, problemą, ypač imtis priemonių dėl benamių ir šaltuose namuose gyvenančių žmonių mirčių žiemą; ragina valstybes nares iš naujo įvertinti savo pažangą siekiant panaikinti tokių formų ypač didelį skurdą;

30. ragina Komisiją ir valstybes nares skubiai nustatyti, įgyvendinti ir nuolat taikyti politikos priemones, kuriomis namų ūkiams būtų padedama padengti būsto išlaidas, be kita ko, teikti būsto išmokas, nes 22 348 834 namų ūkiai (maždaug 11 proc. ES gyventojų) daugiau kaip 40 proc. disponuojamų pajamų išleidžia būstui, o 21 942 491 namų ūkiui (maždaug 10,8 proc. ES gyventojų) sunku palaikyti tinkamą temperatūrą namuose;

31. primena, kad mažas pajamas gaunantys namų ūkiai ir skurstantys arba skurdo riziką patiriantys namų ūkiai labiau priklauso nuo įperkamų kokybiškų viešųjų paslaugų teikimo; ragina valstybes nares prisiimti viešąsias išlaidas, reikalingas siekiant teikti kokybiškas ir įperkamas viešąsias paslaugas mažas pajamas gaunantiems namų ūkiams;

Skurstančių namų ūkių vartojimo išlaidos

32. palankiai vertina Komisijos veiklą orientacinių biudžetų klausimu, nes tai žingsnis teisinga kryptimi, atsižvelgiant į tai, kad priekyje vis dar laukia iššūkis išspręsti geresnio skurstančių namų ūkių pajamų ir išlaidų subalansavimo problemą remiantis duomenimis grindžiama metodika; pažymi, kad orientaciniai biudžetai, atspindintys namų ūkio išlaidas, galėtų būti naudojami projektuojant paramą, kurią reikia suteikti, ir tikrinant jos tinkamumą; mano, kad tokia priemonė labai praverstų siekiant atgaivinti Sąjungos socialinę sanglaudą, mažinti nelygybę ir įgyvendinti strategijos „Europa 2020“ skurdo ir socialinės atskirties mažinimo tikslą; pabrėžia, kad skurstančių namų ūkių vartojimo išlaidų mažinimas turės teigiamą poveikį atitinkamiems namų ūkiams, ekonomikai (ypač vietos ekonomikai) ir socialinei sanglaudai;

33. primena, kad skurstantys namų ūkiai išleidžia didžiausią savo pajamų dalį maistui, būstui ir komunalinėms paslaugoms, todėl ragina Komisiją geriau susieti savo įvairių kryptių politikas, kad būtų kovojama su skurdu, gerinti keitimąsi gerąja patirtimi ir sudaryti sąlygas reguliariam dialogui su skurdą patiriančiais, siekiant užtikrinti, kad šie asmenys galėtų prisidėti vertinant jiems poveikį darančią politiką;

34. pabrėžia, kad iki šiol nėra energijos nepritekliaus apibrėžties Sąjungos lygmeniu, todėl labai sunku tinkamai įvertinti skurdo šiuo aspektu Sąjungoje problemos sunkumą, priežastis ir pasekmes; ragina Komisiją drauge su suinteresuotaisiais subjektais parengti bendrą energijos nepritekliaus apibrėžtį ir nustatyti veiksmus, didinančius namų ūkių pažeidžiamumą;

35. ragina Komisiją atlikti poveikio vertinimus ir pateikti informaciją apie geriausios praktikos pavyzdžius, kaip kovojama su energijos nepriteklumi valstybėse narėse; pabrėžia, kad energija turi būti įperkama visiems Sąjungos piliečiams;

36. pabrėžia, kad itin svarbu neleisti, jog dar jaunesni žmonės taptų energijos nepritekliaus aukomis ateityje;

37. pažymi, kad, turimais duomenimis, ekonominis ir finansinis švietimas jauname amžiuje padeda priimti geresnius ekonominius sprendimus vėliau gyvenime, taip pat valdyti išlaidas ir pajamas; rekomenduoja keistis geriausia patirtimi ir skatinti švietimo programas, skirtas pažeidžiamoms visuomenės grupėms ir marginalizuotoms bendruomenėms priklausančioms moterims ir mergaitėms, patiriančioms skurdą ir socialinę atskirtį;

38. pabrėžia, kad didelei daliai žmonių, patiriančių energijos nepriteklių, gresia skurdas ir socialinė atskirtis, nes jie neišgali užtikrinti reikiamų pradinių išankstinių investicijų į energijos vartojimo efektyvumo priemones, tokias kaip apšiltinimas ar atsinaujinantys energijos ištekliai; pažymi, kad taip susidaro užburtas ydingas ratas – komunalinių paslaugų sąskaitoms apmokėti nuolat išleidžiama didesnė namų ūkio pajamų dalis, negu būtų reikalinga, o efektyvumo ar energijos stygiaus problemos, be kita ko, nėra sprendžiamos;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

39. ragina Komisiją, Europos lyčių lygybės institutą (EIGE) ir valstybes nares atlikti moterų benamystės ir jos priežasčių bei ją lemiančių veiksnių tyrimą, nes šis reiškinys nėra tinkamai atspindėtas turimuose duomenyse; pažymi, kad kai kurios su lytimi susijusios aplinkybės, į kurias reikėtų atsižvelgti, yra su lytimi susijusi ekonominė priklausomybė, laikinas būstas arba vengimas naudotis socialinėmis paslaugomis;

40. pritaria iniciatyvai suformuoti rekomendacinį orientacinį biudžetą ir ragina Komisiją jį rengiant įtraukti su lytimi susijusius klausimus, įskaitant namų ūkiuose patiriamą lyčių nelygybę;

41. mano, kad turi būti atsižvelgta ir į ilgesnę tikėtiną moterų gyvenimo trukmę kaip į galimą pažeidžiamumą ir atskirtį lemiantį veiksni;

Tikslinis finansavimas ir politika, siekiant įveikti skurdą ir energijos nepriteklį

42. ragina valstybes nares ir ES mažas pajamas gaunantiems namų ūkiams teikti mikrokreditus ar beprocentes arba mažų palūkanų paskolas (pvz., per Europos investicijų banką (EIB)), siekiant tiems namų ūkiams padėti padaryti pradines išankstines investicijas į atsinaujinančiuosius energijos išteklius ar energijos vartojimo efektyvumą, pvz., apšiltinimą, saulės energiją ir energiją efektyviai naudojančius prietaisus;

43. primygtinai ragina valstybes nares užtikrinti, kad jų investicijos tiek į naujus gyvenamuosius namus, tiek į esamų gyvenamųjų būstų pagerinimą būtų pagrįstos energijos vartojimo efektyvumu;

44. primena, kad tam tikros politikos vykdymas ir Sąjungos lėšų skyrimas skurstančių namų ūkių energijos išlaidoms mažinti, investuojant į atsinaujinančiuosius energijos išteklius ir energijos vartojimo efektyvumą, gali turėti keliagubą teigiamą poveikį per vidutinės trukmės laikotarpį: būtų pagerinamos atitinkamų asmenų gyvenimo sąlygos ir sveikata, sumažinamos namų ūkių išlaidos, todėl mažiau nukentėtų skurstančių šeimų biudžetas, didinamos vietos investicijos, kuriamos vietinės darbo vietos ir prisidedama prie strategijos „Europa 2020“ tikslų;

45. taip pat pabrėžia, kad būtina stebėti, kaip naudojamos lėšos, ir supaprastinti informaciją bei galimybes pasinaudoti šiais ištekliais;

46. primygtinai pabrėžia, kad kovoti su skurdu svarbu ne tik socialiniu ar politiniu, bet ir ekonominiu požiūriu dėl poveikio vidutinės trukmės laikotarpiu; primygtinai tvirtina, kad Komisija į savo prioritetus turi įtraukti poreikį kovoti su augančia nelygybe, su kuria susiduriame ir kuri labai trukdo augimui ir daro itin neigiamą poveikį sanglaudai ir skurdui;

47. pabrėžia, kad ES ir valstybės narės atlieka svarbų vaidmenį siekiant sumažinti namų ūkių išlaidas energijai: ES gali užtikrinti saugų tiekimą, kad būtų apsaugoma nuo didelių kainų svyravimų ir spekuliacijų energijos rinkoje, užtikrinti geresnes jungtis ir didesnę rinkos vientisumą bei tvarias energijos srities investicijas, taip pat didinti investicijas į atsinaujinančiųjų šaltinių energijos mokslinius tyrimus, o valstybės narės gali stiprinti savo politiką, siekdamas remti efektyvų energijos vartojimą būstuose ir skirdamos ypač daug dėmesio prie tinklų neprisijungusiems namų ūkiams, atsidūrusiems skurde ir socialinėje atskirtyje; mano, kad vienas iš Sąjungos prioritetų turėtų būti vartotojų apsauga;

48. smerkia finansines spekuliacijas, susijusias su gamtos ištekliais ir energijos šaltiniais, ypač su neperkeliamais, tokiais kaip hidroenergija, ir todėl ragina Komisiją ir valstybes nares imtis reikiamų priemonių, siekiant sumažinti skurstančių šeimų patiriamas energijos išlaidas, pavyzdžiui, pasinaudojant iš atitinkamų mokesčių gautomis pajamomis;

49. palankiai vertina tai, kad į 2014–2020 m. ESI fondų taikymo sritį įtrauktos investicijos į energijos vartojimo efektyvumą ir atsinaujinančiuosius energijos išteklius, atsižvelgiant į šių investicijų svarbą mažinant namų ūkių energijos išlaidas; ragina Komisiją ir valstybes nares išnaudoti visas Europos fondų galimybes siekiant kovoti su energijos nepriteklumi; pabrėžia, kad reikėtų šalinti kliūtis, trukdančias veiksmingai pasinaudoti finansavimu, tokias kaip sanglaudos fondų neprieinamumas mažesnėms organizacijoms arba informacijos, ypač apie paraiškos reikalavimus, stoka;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

50. primena, kad norint skirti lėšas paramos gavėjams, kurie dirba su skurstančiais namų ūkiais arba jiems priklauso, reikalingos tam tikros išankstinės sąlygos, kurias labiau atitinka ESI fondai, o mažiau – stambesni fondai, pavyzdžiui, Europos regioninės plėtros fondas;

51. ragina valstybes nares ir Komisiją sudaryti palankesnes sąlygas naudoti kryžminio finansavimo priemones, ypač ESF ir ERPF, atsinaujinančiųjų išteklių energijos ir energijos vartojimo efektyvumo projektams, skirtiems energijos nepriteklių patiriantiems namų ūkiams; atkreipia dėmesį į daugiopą kelių fondų finansuojamų programų naudą, siekiant spręsti kompleksinius klausimus, pavyzdžiui, susijusius su energijos nepriteklumi;

52. pabrėžia, kad mažas pajamas gaunančių namų ūkių, tiek nuomininkų, tiek savininkų, būstų kokybė kaimo regionuose dažniausiai būna labai prasta; primena, kad tai prisideda prie vadinamojo užburto rato efekto, kai komunalinės paslaugos kainuoja daug ir nėra lėšų investuoti į energijos išlaidų sumažinimą; ragina Komisiją ir valstybes nares tiksliau naudotis iniciatyva LEADER ir Europos žemės ūkio fondu kaimo plėtrai (EŽŪFKP) kovojant su energijos nepriteklumi kaimo vietovėse – veiklos programas ir finansavimą pirmiausia nukreipti į tai, kad vietos tinkluose būtų gaminama įvairių atsinaujinančiųjų išteklių energija ir sykiu būtų imamasi energijos vartojimo efektyvumo priemonių, skirtų pastatams, priklausantiems energijos nepriteklių patiriantiems namų ūkiams;

53. primena, kad nuomininkams galimybės gauti energijos vartojimo efektyvumo priemonių finansavimą yra labai mažos, nes jie nėra turto savininkai; primena, kad nuomininkai gali turėti mažiau paskatų investuoti, nes jie iš būsto išsikelia lengviau ir dažniau negu būstų savininkai; palankiai vertina Komisijos bandomąjį projektą „Kuro ir energijos nepritekliai. Krizės poveikio vertinimas ir valstybėse narėse jau vykdomų ir galimų naujų priemonių peržiūra“, kuriuo siekiama spręsti šią problemą; ragina Komisiją, remiantis šio bandomojo projekto rezultatais, parengti nuostatas, pagal kurias būtų galima teikti ES finansavimą energijos vartojimo efektyvumo priemonėms, kurių imasi nuomininkai;

54. primena valstybėms narėms, kad kiekviena valstybė narė bent 20 proc. visų ESF lėšų turėtų skirti tikslui „skatinti socialinę įtrauktį, kovoti su skurdu ir visų rūšių diskriminacija“ ir kad socialinės įtraukties priemonėms galima pasinaudoti ir Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondu;

55. pabrėžia, kad suteikus labiausiai skurstantiems namų ūkiams nedidelio masto nebrangių atsinaujinančiųjų energijos išteklių, pvz., saulės energijos plokščių prie elektros tinklo neprijungtiems namams, iš karto palengvėtų tų namų ūkių padėtis ir pagerėtų jų gyvenimo sąlygos;

Socialinių tikslų ir energetikos politikos susiejimas

56. palankiai vertina tai, kad Europos energetikos politikos teisės aktuose, ypač Direktyvoje 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo ir Direktyvoje 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo, pripažįstami energijos vartojimo efektyvumo politikos socialiniai tikslai; apgailestauja, kad valstybės narės neišnaudoja visų atitinkamų Direktyvos 2012/27/ES nuostatų teikiamų galimybių, siekiant skirti lėšas energijos nepriteklių patiriantiems namų ūkiams ir socialiniams būstams (7 straipsnio 7 dalis); ragina Komisiją energijos vartojimo efektyvumo dokumentų rinkinio peržiūroje ir poveikio vertinime įvertinti, kaip įgyvendinamos ir taikomos 7 straipsnio 7 dalies ir 5 straipsnio 7 dalies nuostatos; taip pat ragina Komisiją, remiantis šiuo vertinimu, apsvarstyti galimybę sugriežtinti 7 straipsnio, ypač jo 7 dalies, nuostatas, kad valstybės narės būtų skatinamos į savo energijos vartojimo efektyvumo įpareigojimų sistemas įtraukti socialinius tikslus;

57. primena, kad vietos valdžios institucijos taip pat atlieka tam tikrą vaidmenį skatinant alternatyvias finansavimo priemones, įskaitant kooperatyvų modelius, ir populiarinant kolektyvinio pirkimo susitarimus, kad vartotojai galėtų kartu pateikti savo energijos poreikius ir taip užsitikrintų mažesnes energijos kainas; ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti vietos institucijų vaidmenį mažinant energijos nepriteklių;

58. ragina valstybes nares laikytis Pasaulio sveikatos organizacijos nustatytų tinkamos būsto temperatūros standartų, teikiant paramą labiausiai pažeidžiamoms gyventojų grupėms, ypač mažiems vaikams, vyresnio amžiaus ir nuolat sergantiems bei neįgaliems asmenims, siekiant apsaugoti jų sveikatą ir gerovę;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

59. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares nedelsiant imtis veiksmų siekiant kovoti su mažų garantijų darbu, nes jis asmenims neleidžia turėti reguliarių ir saugių pajamų ir taip sudaro kliūtis sėkmingai planuoti biudžetą ir apmokėti namų ūkio sąskaitas;

60. ragina Komisiją ir valstybes nares visiems suteikti prieinamą, patikimą, tvarių ir modernių galimybių naudotis energija, laikantis JT darnaus vystymosi tikslų;

Būstas ir skurdas

61. ragina Komisiją ir valstybes nares taikyti ryžtingas socialinio būsto priemones ir didinti energijos vartojimo efektyvumo investicijas į socialinės nuomos būstą, pasinaudojant Europos fondais; rekomenduoja valstybėms narėms plėsti kokybiškų socialinių būstų pasiūlą, siekiant užtikrinti visiems, o ypač vargingiausiems asmenims, galimybę gauti deramą būstą už prieinamą kainą; ragina valstybes nares labiau išnaudoti turimas galimybes suteikti socialinį būstą, pasinaudojant kitais įstatymuose numatytais būdais; rekomenduoja valstybėms narėms remti vartotojų susivienijimus;

62. pabrėžia, jog kokybiška ir prieinama vaikų priežiūra labai svarbi, kad tėvai galėtų grįžti į darbą ir padidinti savo pajamas; pabrėžia, kad tai itin svarbu vienišioms tėvams, ir ragina Komisiją ir valstybes nares imtis priemonių, kuriomis būtų nedelsiant pagerintos vaikų priežiūros paslaugos;

63. pažymi, kad didėjantis energijos vartojimo efektyvumas, renovacija ir atsinaujinančiųjų išteklių energija yra svarbūs veiksniai kovojant su energijos nepriteklumi; reiškia susirūpinimą dėl to, kad būsto renovacijos politikoje dažnai neatsižvelgiama į pažeidžiamiausius asmenis; primygtinai teigia, kad būsto renovacijos politika visų pirma turi būti nukreipta į skurstančius, ekonominę atskirtį patiriančius ir pažeidžiamus namų ūkius ir ypač didelis dėmesys turi būti skiriamas tiems, kurie patiria lyčių nelygybę ir daugialypę diskriminaciją;

64. nurodo svarbų socialinės įmonės ir alternatyvių verslo modelių, kaip antai kooperatyvų ir savitarpio pagalbos fondų, vaidmenį sudarant palankesnes sąlygas stiprinti socialinę įtrauktį ir ekonominę moterų, ypač marginalizuotose bendruomenėse, įgalinimą ir didinti jų ekonominę nepriklausomumą;

65. ragina Komisiją ir valstybes nares plėtoti suinteresuotųjų šalių dalyvavimo ir svarstymo procesus, kuriais būtų skatinamas ir palengvinamas asmenų, kuriems gresia skurdas ir socialinė atskirtis, ypač moterų ir mergaičių, tiesioginis dalyvavimas formuojant socialinės įtraukties politiką visais lygmenimis;

66. ragina Komisiją ir valstybes nares imtis priemonių, kad ES būtų panaikintas pasipiktinimą keliantis vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumas, kuris šiuo metu yra 16 proc., o pensijų – net 39 proc., ir pabrėžia, kokia ši priemonė svarbi vienišoms motinoms, kurių namų ūkių išlaidos gali būti tikrai sunki našta;

67. atkreipia dėmesį į tai, kad vieniši tėvai, kurių dauguma yra moterys, patiria didesnę negu vidutinę skurdo riziką (34 proc.); atkreipia dėmesį, kad svarbus prie šios didesnės rizikos prisidedantys veiksnys yra tai, kad dėl išlaidų vaiko priežiūrai vieniši tėvai arba negali dirbti, arba dirba mažų garantijų, mažai apmokamą darbą; primygtinai ragina valstybes nares imtis veiksmų, kad būtų priimti teisės aktai nustatant tokį minimalų atlyginimą, kurio užtektų būtiniesiems darbuotojų poreikiams patenkinti;

68. pažymi, kad vyrų ir moterų darbo užmokesčio ir pensijų skirtumai yra pagrindiniai moterų skurdą lemiantys veiksniai; atkreipia dėmesį į moterų atskirties nuo ekonomikos sektorių, kuriuose tradiciškai dominuoja vyrai, kaip antai technologijų, mokslo, vyresniosios vadovybės ir sprendimų priėmimo, poveikį moterų skurdui ir pernelyg didelę moterų procentinę dalį sektoriuose, kuriuose mokami palyginti maži atlyginimai, kaip antai priežiūros, viešųjų paslaugų, darbo ne visą darbo dieną ir mažai apmokamo mažų garantijų darbo; reiškia susirūpinimą dėl to, kad skurdo feminizaciją iš dalies nulemia ilgalaikės vyrams ir moterims taikomos nevienodos normos, dėl kurių pramonės politikoje ir darbo užmokesčio nustatymo susitarimuose pirmenybė teikiama vyrų dominuojamiems sektoriams, pvz., finansų sektoriui;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

69. ragina valstybes nares ir Komisiją moterų skurdo ir socialinės atskirties problemas spręsti įgyvendinant iniciatyvas, kuriomis moterų dominuojamuose sektoriuose būtų padedama garantuoti kokybiškas darbo vietas, už kurias mokamas deramą pragyvenimą užtikrinantis atlyginimas; pabrėžia galimą profesinių sąjungų vaidmenį atstovaujant moterims ir jas įgalinant darbo vietose bei kovojant su atskirtimi; ragina valstybes nares siūlyti ir atlikti atlyginimų pagal darbdavius ir sektorius tyrimus, kad būtų galima parodyti nevienodas tą patį darbą atliekančių moterų ir vyrų atlyginimų sistemas ir taip paspartinti vienodo darbo užmokesčio skatinimo procesą;

70. pabrėžia, kad kovojant su skurdu ir socialine atskirtimi turi būti taikoma tikslinė politika, kad būtų atsižvelgiama į konkrečias pažeidžiamų visuomenės grupių ir marginalizuotų bendruomenių, patiriančių tam tikrų formų lyčių nelygybę ir daugialypę diskriminaciją, aplinkybes; ragina Komisiją ir valstybes nares toliau plėtoti politiką, kuria būtų siekiama kovoti su neigalių, pagyvenusių moterų, pabėgėlių ir migrančių, romų tautybės moterų ir etninėms mažumoms priklausančių bei kaimo vietovėse ir skurstančiuose rajonuose gyvenančių moterų, vienišų motinų ir aukštesniosiose bei aukštosiose mokyklose besimokančių moterų patiriamu skurdu ir socialine atskirtimi;

Skurdas ir sveikatos priežiūros prieinamumas

71. primena, kad teisė vienodomis sąlygomis gauti kokybišką visapusę sveikatos priežiūrą – tai tarptautiniu mastu, ypač Europos Sąjungoje, pripažinta pagrindinė teisė;

72. primena, kad galimybė gauti sveikatos priežiūros paslaugas, ypač susijusias su paprastu gydymu (pavyzdžiui, dantų ir akių priežiūra) ir prevencinėmis sveikatos priemonėmis, yra dažnai ribota dėl finansinių arba regiono sąlygų (pavyzdžiui, retai apgyvendintose vietovėse);

73. pabrėžia, kad skurdo ir kitų pažeidžiamumo veiksnių, tokių kaip vaikystė ar senatvė, negalia ar priklausymas mažumoms, derinys kelia dar didesnę sveikatos srities nelygybės riziką ir kad prasta sveikata gali lemti skurdą;

74. pabrėžia sveikatos ir priežiūros paslaugų svarbą siekiant panaikinti išgalių skirtumus, skatinant socialinę asmenų integraciją ir kovojant su skurdu ir socialine atskirtimi;

75. palankiai vertina Komisijos komunikatą „2012–2020 m. e. sveikatos veiksmų planas. Novatoriška sveikatos priežiūra XXI amžiui“, pagal kurį imamasi papildomų iniciatyvų, pirmiausia siekiant padidinti sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumą, sumažinti jų kainas ir užtikrinti vienesnes galimybes Sąjungos piliečiams;

76. ragina Komisiją ir valstybes nares dėti daugiau pastangų siekiant įveikti socialinius ir ekonominius skirtumus, nes tai galiausiai sudarytų sąlygas sumažinti kai kuriuos su sveikatos priežiūra susijusius skirtumus; be to, ragina Komisiją ir valstybes nares, remiantis visuotinėmis žmogaus orumo, laisvės, lygybės ir solidarumo vertybėmis, ypač daug dėmesio skirti pažeidžiamų grupių, kaip antai skurstančių žmonių, poreikiams;

77. ragina valstybes nares spręsti nevienodų galimybių naudotis sveikatos priežiūra problemą, kuri daro poveikį žmonių kasdieniam gyvenimui, pvz., stomatologijos arba oftalmologijos srityse;

78. primygtinai ragina Komisiją padaryti viską, kas įmanoma, kad valstybės narės būtų skatinamos teikti pacientams kompensacijas ir padaryti viską, kas būtina, kad būtų sumažinti galimybių gauti vaistų, kurie yra skirti tokioms ligoms kaip postmenopauzinė osteoporozė ir Alzheimerio liga gydyti ir kurie kai kuriose valstybėse narėse nėra kompensuojami, skirtumai; prašo tai padaryti skubiai;

Informacinės ir ryšių technologijos ir skurdas

79. apgailestauja dėl to, kad Komisijos paskelbtoje Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategijoje neatsižvelgiama į poreikį užtikrinti visuotines, lygias ir neribotas galimybes visiems, o ypač žmonėms, kuriems gresia skurdas ar socialinė atskirtis, naudotis naujomis skaitmeninėmis technologijomis, rinkomis ir telekomunikacijomis;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

80. ragina valstybes nares ir Komisiją įgyvendinti strategijas, kuriomis būtų siekiama sumažinti skaitmeninę atskirtį ir sudaryti vienodas galimybes, ypač žmonėms, kuriems gresia skurdas ir socialinė atskirtis, naudotis naujomis informacinėmis ir ryšių technologijomis;

Vanduo ir skurdas

81. primena, kad Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja pripažįsta teisę į švarų ir kokybišką geriamąjį vandenį ir sanitarinius įrenginius kaip žmogaus teisę; tačiau pažymi, kad kai kuriuose regionuose, ypač kaimo ir atokiausiuose regionuose, neužtikrinamos galimybės gauti geriamojo vandens ir daugėja žmonių, kuriems sunku apmokėti sąskaitas už vandenį; ragina Komisiją ir valstybes nares nedelsiant padaryti viską, kas įmanoma, kad visi galėtų gauti geriamojo vandens; ragina valstybes nares užtikrinti būtiną vandens tiekimą ir ginti pažeidžiamų namų ūkių žmogaus teises;

82. todėl ragina valstybes nares padaryti viską, kad visiems gyventojams kuo greičiau būtų užtikrintos galimybės gauti geriamojo vandens;

o

o o

83. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0137

Privatusis sektorius ir vystymasis**2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl privačiojo sektoriaus ir vystymosi (2014/2205(INI))**

(2018/C 058/23)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 208 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Didesnis privačiojo sektoriaus vaidmuo siekiant integracinio ir tvaraus augimo besivystančiose šalyse“ (COM(2014)0263) ir į 2014 m. birželio 23 d. ir 2014 m. gruodžio 12 d. Tarybos išvadas šiuo klausimu,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Visuotinė skurdo panaikinimo ir darnaus vystymosi po 2015 m. partnerystė“ (COM(2015)0044),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Pasiturimas gyvenimas visiems“ (COM(2013)0092) ir į 2013 m. birželio 25 d. Tarybos išvadas šiuo klausimu,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“ (COM(2011)0637) ir į 2012 m. gegužės 14 d. Tarybos išvadas šiuo klausimu,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų prekybos ir plėtros konferencijos (UNCTAD) 2014 m. pasaulio investicijų ataskaitoje pateiktą Investicijų į Tvaraus vystymosi tikslus (TVT) veiksmų planą ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. vasario 26 d. rezoliuciją dėl vystymosi skatinimo vykdant atsakingą verslo veiklą gavybos pramonės vaidmens besivystančiose šalyse atžvilgiu ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl ES ir visuotinės vystymosi programos po 2015 m. ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. gegužės 19 d. rezoliuciją dėl vystymosi finansavimo ⁽⁴⁾ ir ypač į raginimą, atsižvelgiant į darnaus vystymosi tikslus, privačiame sektoriuje imtis derinimo veiksmų,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. kovo 13 d. rezoliuciją dėl nuosavybės teisių, turto nuosavybės ir gerovės kūrimo vaidmens naikinant skurdą ir skatinant tvarų vystymąsi besivystančiose šalyse ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą Tarybai ir Europos Parlamentui „ES dotacijų ir paskolų derinimo išorės bendradarbiavimo srityje platformos veikla nuo jos įsteigimo iki 2014 m. liepos mėn. pabaigos“ (COM(2014)0733),
- atsižvelgdama į 2005 m. kovo 2 d. Paryžiaus deklaraciją dėl pagalbos veiksmingumo ir 2008 m. rugsėjo 4 d. Akros veiksmų darbotvarkę,

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2014_en.pdf.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0163.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0059.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0196.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0250.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 16/2014 „Regioninių investicinių priemonių dotacijų derinimo su finansinių institucijų paskolomis, siekiant remti ES išorės politiką, veiksmingumas“,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 1 d. Pusano veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystės susitarimą ⁽¹⁾, ypač į jo 32 dalį, kurioje nurodoma, kad reikia „pripažinti labai svarbų privačiojo sektoriaus vaidmenį diegiant inovacijas, kuriant gerovę, pajamas ir darbo vietas, sutelkiant šalių vidaus išteklius ir atitinkamai prisidedant prie skurdo mažinimo“,
- atsižvelgdamas į Bendrą pareiškimą dėl viešojo ir privačiojo sektorių bendradarbiavimo ⁽²⁾ ir į Partnerystę siekiant gerovės ⁽³⁾, užmezgtą Pusano aukšto lygio forumo privačiojo sektoriaus skirsnyje,
- atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 20–22 d. Rio de Žaneire vykusios Jungtinių Tautų tvaraus vystymosi konferencijos „Rio+20“ ataskaitą „Ateitis, kurios norime“ ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų (JT) visuotinį susitarimą ir į Europos bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) dokumentą „Rekomendacijos daugiašalėms įmonėms: tarpusavio papildymas ir individualūs įnašai“ ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų prekybos ir plėtros konferencijos (UNCTAD) investicijų siekiant tvaraus vystymosi politikos (IPFSD) programą (2015 m.) ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Afrikos plėtros banko grupės 2013–2017 m. privačiojo sektoriaus plėtojimo strategiją „Parama Afrikoje pertvarkant privatųjį sektorius“ ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į TDO trišalę principų deklaraciją dėl daugiašalių įmonių ir socialinės politikos ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į TDO Limos deklaraciją „Integracinio ir darnaus pramonės vystymosi link“ (ISID) ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į TDO padoraus darbo darbotvarkę,
- atsižvelgdamas į Jungtinių tautų neigiamųjų teisių konvencijos 9 straipsnio 2 dalies b punktą, kuriame įtvirtinta pareiga užtikrinti, kad privačios įmonės, siūlančios visuomeninius objektus ar paslaugas, atsižvelgtų į visus su neigiamaisiais susijusius aspektus ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2011–2014 m. ES įmonių socialinės atsakomybės strategiją (COM(2011)0681),
- atsižvelgdamas į vystymosi programą po 2015 m., kurioje privatusis sektorius laikomas pagrindiniu įgyvendinimo partneriu ir svarbiu veiksmu pereinant prie ekologiškos ekonomikos,
- atsižvelgdamas į 2010 m. Neprivalomas atsakingo žemės ūkio struktūrų valdymo gaires ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>.

⁽²⁾ http://www.mofa.go.jp/mofaj/annai/honsho/seimu/nakano/pdfs/hlf4_5.pdf.

⁽³⁾ http://www.ifc.org/wps/wcm/connect/topics_ext_content/ifc_external_corporate_site/idg_home/p4p_home.

⁽⁴⁾ <http://www.unctad.org/content/documents/727The%20Future%20We%20Want%2019%20June%201230pm.pdf>.

⁽⁵⁾ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf.

⁽⁶⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/34873731.pdf>.

⁽⁷⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/diaepcb2012d5_en.pdf

⁽⁸⁾ http://www.afdb.org/fileadmin/uploads/afdb/Documents/Policy-Documents/2013-2017_-_Private_Sector_Development_Strategy.pdf.

⁽⁹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_emp/-emp_ent/-multi/documents/publication/wcms_094386.pdf.

⁽¹⁰⁾ http://www.unido.org/fileadmin/Lima_Declaration.pdf

⁽¹¹⁾ http://www.un.org/disabilities/documents/convention/convention_accessible_pdf.pdf

⁽¹²⁾ <http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/>.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą ir į Užsienio reikalų bei Tarptautinės prekybos komitetų nuomones (A8-0043/2016),
- A. kadangi viešojo sektoriaus vaidmuo itin svarbus pasiekiant darnaus vystymosi tikslų (DVT); kadangi privatusis sektorius yra gerovės kūrimo ir ekonominio augimo variklis visose rinkos ekonomikos šalyse ir besivystančiose šalyse jis sukuria 90 proc. darbo vietų ir pajamų; kadangi, kaip teigia Jungtinės Tautos, privatusis sektorius besivystančiose šalyse sudaro 84 proc. BVP ir gali suteikti tvirtą pagrindą vidaus išteklių sutelkimui, lemiančiam mažesnę priklausomybę nuo paramos, jei šis sektorius tinkamai reguliuojamas, laikosi žmogaus teisių principų bei aplinkosaugos standartų ir susietas su konkrečiais ilgalaikiais šalių ekonomikos pagerinimais, darniu vystymusi ir nelygybės mažinimu;
- B. kadangi, anot Jungtinių Tautų vystymo programos žmonių skurdo indeksu, 1,2 mlrd. žmonių uždirba mažiau kaip 1,25 JAV dolerio per dieną; kadangi nelygybė didėja ir, kartu su skurdu, yra viena iš didžiausių grėsmių stabilumui pasaulyje;
- C. kadangi esama aiškios koreliacijos tarp stiprios apdirbamosios pramonės vystymosi ir rinkos skurdumo mažinimo (apdirbamosios pramonės pridėtinės vertės vienam gyventojui padidėjimas 1 proc. sumažina skurstančiųjų skaičių beveik 2 proc.)⁽¹⁾;
- D. kadangi reikia investicijų ir numatoma, kad besivystančiose šalyse reikalingos lėšos siekia 2,4 trilijono JAV dolerių daugiau per metus negu išleidžiama dabar; kadangi privatus finansavimas gali papildyti viešą finansavimą, bet negali jo pakeisti;
- E. kadangi Jungtinės Tautos 2012-uosius paskelbė Tarptautiniais kooperatyvų metais, kad pabrėžtų jų vaidmenį užtikrinant vystymąsi, suteikiant žmonėms daugiau galių, įtvirtinant žmogaus orumą ir padedant pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT); kadangi visame pasaulyje kooperatyvų sektorius turi apytikriai 800 mln. narių iš daugiau kaip 100 šalių ir, apytikriais apskaičiavimais, užtikrina per 100 mln. viso pasaulio darbo vietų;
- F. kadangi labai mažos, mažosios ir vidutinės įmonės, sudarančios ekonomikos pagrindą visose rinkos ekonomikos šalyse, patiria daug didesnę reguliavimo našta besivystančiose šalyse nei ES ir dauguma jų veikia neoficialiosios ekonomikos sektoriuje, kurį žlugdo nepastovumas ir kur šioms įmonėms neteikiama teisinė apsauga, jose neužtikrinamos darbininkų teisės ir jos neturi galimybių gauti finansavimą; kadangi, remiantis 2014 m. Pasaulio banko ataskaita „Verslas“, skurdžiausiose šalyse yra didžiausia reguliavimo našta⁽²⁾;
- G. kadangi industrializacija (ypač plėtojant vietos mažąsias ir vidutinio dydžio įmones bei pramonės įmones (MVĮ / MVPI)) yra gerovės ir vystymosi variklis;
- H. kadangi 1986 m. JT deklaracijoje dėl teisės į vystymąsi patvirtinta, kad vystymasis – pagrindinė žmogaus teisė; kadangi šioje deklaracijoje išpareigojama laikytis žmogaus teisėmis grindžiamo požiūrio, pagal kurį įgyvendinamos visos žmogaus teisės (ekonominės, socialinės, kultūrinės, pilietinės ir politinės); kadangi šioje deklaracijoje taip pat išpareigojama stiprinti tarptautinį bendradarbiavimą;

⁽¹⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

⁽²⁾ Pasaulio banko grupė „Verslas“, 2014: MVĮ reguliavimo suvokimas, 2013 m. spalio 29 d.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- I. kadangi, kaip nurodyta Jungtinių Tautų prekybos ir plėtros konferencijos (UNCTAD) pasiūlyme dėl investavimo į darnaus vystymosi tikslus (privačiojo sektoriaus indėlio skatinimo veiksmų planas⁽¹⁾), tiesioginės užsienio investicijos (TUI), jei jos tinkamai reguliuojamos ir susietos su konkrečiais šalių partnerių ekonomikos pagerinimais, be kita ko, technologijų perdavimu ir galimybių vietos darbo jėgai, įskaitant moteris ir jaunimą, mokytis sudarymu, gali padėti siekti darnaus vystymosi tikslų;
- J. kadangi importo tarifai yra itin svarbūs užtikrinant valdžios sektoriaus pajamas ir sudarant sąlygas naujoms pramonės šakoms augti besivystančių šalių vidaus rinkose; kadangi importo tarifai, taikomi perdirbtiems žemės ūkio produktams, žemės ūkio ekonomikoje gali sudaryti sąlygas pridėtinei vertei gauti ir darbo vietoms kurti, kartu užtikrinant aprūpinimo maistu saugumą;
- K. kadangi 60 proc. besivystančių šalių darbo vietų užtikrinama neoficialaus sektoriaus labai mažose, mažosiose ir vidutinėse įmonėse ir kadangi 70 proc. šių įmonių negauna finansinių institucijų finansavimo, nors joms šio finansavimo reikia, kad galėtų augti ir kurti darbo vietas;
- L. kadangi 51 iš 100 didžiausių pasaulyje ekonominių subjektų yra bendrovės ir kadangi 500 didžiausių tarptautinių bendrovių sudaro beveik 70 proc. pasaulio prekybos;
- M. kadangi pramoninių šalių vidutinė gamybos pridėtinė vertė vienam gyventojui yra 10 kartų didesnė kaip besivystančių šalių ir 90 kartų didesnė kaip mažiausiai išsivysčiusių šalių⁽²⁾;
- N. kadangi išsivysčiusių ir besivystančių šalių fiskalinio manevravimo galimybė faktiškai apribota dėl pasaulio investuotojų ir finansų rinkų reikalavimų; kadangi, anot TVF, besivystančioms šalims ypač didelį poveikį daro pelno mokesčio vengimas, nes jų įplaukų didinimas labiau priklausomas nuo įmonių pelno mokesčių nei EBPO šalių; kadangi ES valstybės narės plačiai taiko praktiką, pagal kurią tarptautinėms bendrovėms ir asmenims lengvinamas mokesčių vengimas;
- O. kadangi aukšto lygio komisija, kuri pataria JT generaliniam sekretoriui Ban Ki-moonui dėl laikotarpio po 2015 m. vystymosi darbotvarkės, konsultavosi su 30 šalių 250 įmonių (kurių metinės įplaukos siekia 8 trilijonus JAV dolerių) generaliniais direktoriais ir padarė išvadą, kad tvarumas turi būti įtrauktas į įmonių strategijas tam, kad įmonės galėtų pasinaudoti komercinėmis galimybėmis tvariam ekonomikos augimui siekti; kadangi privačiojo sektoriaus norui prisidėti prie darnios plėtros dažnai trukdo tai, jog nėra aiškių įmonių įsitraukimo į partnerystes su viešuoju sektoriumi modelių; kadangi privatusis sektorius yra potencialus prekių ir paslaugų teikėjas neturtingoms bendruomenėms ir asmenims, nes gali mažinti sąnaudas, didinti prekių ir paslaugų pasirinkimą bei pritaikyti juos konkrečioms bendruomenių ir asmenų poreikiams, taip pat prisidėti prie aplinkos ir socialinių apsaugos priemonių bei standartų platinimo;
- P. kadangi, nesant plačiai pripažintos apibrėžties, viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės galima apibrėžti kaip daugiašalius suinteresuotųjų subjektų susitarimus, kuriuos sudaro privatūs subjektai, viešosios įstaigos ir pilietinės visuomenės organizacijos, norintys naudojantis bendrais ištekliais ir (arba) žiniomis pasiekti visiems naudingą viešąjį tikslą;
- Q. kadangi Europos vystymosi finansavimo institucijos (angl. EDFI) (15-os dvišalių institucijų, atliekančių svarbų vaidmenį teikiant ilgalaikį finansavimą privačiajam sektoriui besivystančiose ir reformuojančiose ekonomiką šalyse, grupė) siekia investuoti į bendroves, pasižyminčias įvairiu poveikiu vystymuisi, nuo patikimo elektros energijos ir švaraus vandens tiekimo iki MVĮ finansavimo bei galimybių naudotis rinka teikimo smulkiesiems ūkininkams;

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationChapters/wir2014ch4_en.pdf

⁽²⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- R. kadangi viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės išsivysčiusiose šalyse, ypač Europos šalyse ir JAV, yra įprasta veiklos forma, naudojama dešimtmečius, jas dabar plačiai besivystančiose šalyse naudoja pagalbos teikėjai ir jos apytiksliai sudaro 15–20 proc. visų infrastruktūros investicijų;
- S. kadangi 2,5 mlrd. žmonių, kurių daugelis gyvena besivystančiose šalyse ir dauguma jų – moterys ir jaunimas, lieka neįtraukti į verslo bendruomenes, oficialųjį finansinį sektorių ir neturi turto ir žemės nuosavybės įgijimo galimybių; kadangi esama nuolatinio atotrūkio tarp moterų ir vyrų, sudarančio 6–9 procentinius punktus, pagal visas pajamų grupes besivystančiose šalyse; kadangi socialinis dialogas yra svarbi priemonė, kuria remiama lyčių lygybė darbo vietoje ir keičiamas nepakankamo dalyvavimo verslo bendruomenėse besivystančiose šalyse modelis;
- T. kadangi gerai sudarytos ir veiksmingai įgyvendinamos viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės gali sutelkti ilgalaikius privačiuosius ir viešuosius finansus, kurti technologijų ir verslo modelių naujoves ir apimti integruotus mechanizmus, kad būtų užtikrintas tokių partnerystės atskaitingumas už vystymosi rezultatus;
- U. kadangi besivystančiose šalyse viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės kol kas yra labiausiai išvystytos energetikos, infrastruktūros ir telekomunikacijų sektoriuose, o tokių sektorių, kaip, pavyzdžiui, žemės ūkio, švietimo, ekologiškų technologijų, mokslinių tyrimų ir inovacijų, sveikatos priežiūros ir nuosavybės teisių, potencialas iš esmės lieka nepanaudotas;
- V. kadangi beveik du trečdaliai Europos investicijų banko (EIB) paskolų Azijos, Karibų ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybėms pastaruosius dešimt metų orientuojamos į privačiojo sektoriaus operacijas; kadangi EIB Kotonu investicinė priemonė pripažinta unikaliu rizikos apyvartiniu fondu, skirtu didesnės rizikos investicijoms, kuriomis remiamas privačiojo sektoriaus vystymasis;
- W. kadangi, nors kasmet besivystančių šalių darbo rinką papildo 45 mln. darbo ieškančių asmenų ⁽¹⁾, 34 proc. įmonių 41 šalyje pripažįsta, kad negali rasti joms reikalingų darbuotojų;
- X. kadangi atsižvelgiant į Pokyčių darbotvarkę pripažįstama, kad derinimas yra svarbi priemonė siekiant pritraukti papildomų išteklių derinant ES subsidijas su paskolomis ar kapitalu iš viešųjų ir privačiųjų finansuotojų; kadangi, vis dėlto, Audito Rūmų specialiojoje ataskaitoje Nr. 16/2014 dėl finansavimo derinimo daroma išvada, kad beveik pusės tikrintų projektų atveju buvo nepakankamai įrodymų manyti, kad paskolos buvo pagrįstos, o daugeliu šių atveju būta įrodymų, kad investicijos būtų buvusios atliktos ir be ES įnašo;
- Y. kadangi gamybos sektorius, užtikrinęs apytikriai 470 mln. pasaulio darbo vietų 2009 m. ir apie pusę milijardo pasaulio darbo vietų 2013 m. ⁽²⁾, suteikia daug galimybių užimtumui ir gerovės kūrimui, taip pat deramam ir aukštos kvalifikacijos darbui;
- Z. kadangi pasaulio turtas auga ir yra sukongcentruotas mažos turtuolių elito grupės rankose bei manoma, kad turtingiausieji, sudarantys 1 proc. gyventojų, iki 2016 m. valdys daugiau kaip pusę pasaulio turto;
- AA. kadangi teisingas ir progresinis apmokestinimas taikant gerovės ir socialinio teisingumo kriterijus yra itin svarbus mažinant nelygybę naudojantis turto perskirstymo priemonėmis, pagal kurį didesnes pajamas gaunančių piliečių turtas perskirstomas labiausiai skurstantiems šalyje;

⁽¹⁾ „Į užimtumą orientuotos sistemos kūrimas siekiant tvirtos, tvaraus ir darnaus ekonomikos augimo“ – „Augimo, užimtumo ir socialinės sanglaudos uždaviniai“, informacinis dokumentas, skirtas TDO–TVF aukšto lygio konferencijai, TDO, 2010 m.

⁽²⁾ https://www.unido.org/fileadmin/user_media/Research_and_Statistics/UNIDO_IDR_2013_main_report.pdf

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

Ilgalaikė darbo su privačiuoju sektoriumi strategija

1. pripažįsta, kad tinkamai reguliuojamos privačiojo sektoriaus investicijos besivystančiose šalyse gali padėti pasiekti JT tūkstantmečio vystymosi tikslų; palankiai vertina 2014 m. gruodžio 12 d. Tarybos išvadas dėl didesnio privačiojo sektoriaus vaidmens vystomojo bendradarbiavimo srityje ir joms pritaria; palankiai vertina Komisijos iniciatyvą patvirtinti privačiojo sektoriaus tapimą tikru partneriu kartu su kitomis vyriausybėmis ir nevyriausybėmis vystymosi organizacijomis bei įtraukaus verslo modeliais, kaip antai kooperatyvai ir socialinės įmonės, siekiant įtraukaus ir tvaraus vystymosi įgyvendinant JT tvaraus vystymosi tikslus, o tai reiškia, kad privatusis sektorius turi išsipareigoti siekti gero valdymo, skurdo mažinimo ir gerovės kūrimo naudojantis tvariomis investicijomis, taip pat siekti mažinti nelygybę, propaguoti žmogaus teises ir aplinkos apsaugos standartus bei stiprinti vietos ekonomikos pozicijas; pabrėžia, kad visos dalyvaujančios šalys turi visiškai suprasti ir pripažinti skirtingą privačiojo sektoriaus ir viešojo sektoriaus veikėjų vaidmenį;
2. ragina Komisiją ir toliau aktyviai dalyvauti diskusijoje dėl darbotvarkės iki 2030 m., kartu pripažįstant privačiojo sektoriaus įvairovę ir uždavinius, kuriuos tenka spręsti siekiant mažinti labiausiai marginalizuotų ir sunkiausiai pasiekiamų asmenų skurdą; mano, kad pagal bet kurią politiką, į kurią siekiama įtraukti privatųjį sektorių į vystymąsi, reikia konkrečiai nurodyti, koks privatusis sektorius turimas mintyje;
3. pabrėžia, kad būsimose partnerystėse pagal darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m. būtina daugiausia dėmesio skirti kovai su skurdu ir nelygybe; primena, kad oficiali parama vystymuisi (OPV) turi likti pagrindinė priemonė, skirta visų rūšių skurdui panaikinti ir pagrindiniams socialiniams poreikiams besivystančiose šalyse patenkinti, ir jos negalima pakeisti jokių privačiu finansavimu; pripažįsta galimybes paskatinti privatų finansavimą skiriant oficialią paramą vystymuisi laikantis skaidrumo, atskaitomybės, atsakomybės, suderinimo su šalies prioritetais ir skolos tvarumo rizikos sąlygų;
4. ragina skirti daugiau viešųjų investicijų į visiems prieinamas viešąsias paslaugas, visų pirma transporto sektoriuje, prieigos prie geriamojo vandens, sveikatos priežiūros ir švietimo srityse;
5. mano, kad privatusis ir viešasis sektoriai yra efektyviausi, kai bendradarbiauja siekiant sukurti sveiką aplinką investicijoms ir verslo veiklai ir ekonomikos augimo pagrindus; pabrėžia, kad sudarant visas partnerystes ir susijungimus su privačiuoju sektoriumi turi būti susitelkiama į bendros vertės prioritetus, kurie apima verslo tikslus ir ES vystymosi tikslus, taip pat laikomasi tarptautinių standartų dėl vystymosi efektyvumo; mano, kad jos turi būti bendrai sukurtos ir kartu valdomos su atitinkamomis šalimis partnerėmis, siekiant užtikrinti, kad būtų pasidalinta rizika, atsakomybe ir pelnu, kad šios partnerystės būtų ekonomiškos ir turėtų aiškiai apibrėžtus tikslus, standartines gaires ir aiškią atskaitomybę bei būtų skaidrios;
6. palankiai vertina užsienio privačiojo sektoriaus investicijų vaidmenį besivystančiose šalyse greitinant vidaus vystymąsi; taip pat pabrėžia, kad svarbu skatinti atsakingą investavimą, kai remiamos vietos rinkos ir padedama mažinti skurdą;
7. remia Europos vystymosi finansavimo institucijų asociacijos darbą, nes šios institucijos, vykdydamos tiesiogines investicijas į įmones ir netiesiogiai, skirdamos kapitalą vietos komerciniams bankams ir prisidedamos prie besikuriančios rinkos privačiojo akcinio kapitalo, teikia kapitalą įmonėms besivystančiose šalyse, daug dėmesio skirdamos labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms; primygtinai ragina Komisiją, teikiant finansavimą ir bendradarbiaujant, pirmenybę teikti tokio pobūdžio programoms, nes privatusis sektorius besivystančiose šalyse yra itin svarbus;
8. ragina parengti veiksmingesnius ES technologijų įmonėms taikytinus skaidrumo ir atskaitomybės standartus, susijusius su technologijų, kuriomis naudojantis gali būti pažeidžiamos žmogaus teisės, prisidedama prie korupcijos ar imamasi ES saugumo interesams prieštaraujančių veiksmų, eksportu;
9. pabrėžia, kad ES prekybos, investicijų, saugumo ir vystymosi politikos sritys yra tarpusavyje susijusios ir daro tiesioginį poveikį besivystančioms šalims; primena, kad Lisabonos sutarties 208 straipsnyje nustatytas politikos suderinamumo vystymosi labai principas, pagal kurį reikalaujama atsižvelgti į bendradarbiavimo vystymosi labai tikslus politikos srityse, kurios gali turėti įtakos besivystančioms šalims; ragina įvertinti visą prekybos ir investicijų politiką poveikio vystymuisi aspektu, ypač turint mintyje visuotinę prieigą prie prekių ir visuotinės svarbos paslaugų; pabrėžia, kad svarbu gerinti visų būsimų dvišalių prekybos susitarimų skyrius dėl darnaus vystymosi, kad į juos būtų įtrauktos nuostatos dėl privačiajam sektoriui privalomų ataskaitų teikimo sistemų;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

10. pabrėžia, kad reikia išnagrinėti, kaip privatusis sektorius gali būti labiau įtrauktas į Europos kaimynystės politikos vykdymą, siekiant padėti užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą kaimyninėse ES šalyse, pavyzdžiui, dalijantis žiniomis galimybių pasinaudoti kapitalu sudarymo srityje;

11. ragina Komisiją visų pirma skatinti, remti ir finansuoti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes ir įtraukti privalomus ir viešai prieinamus *ex ante* poveikio skurdui ir socialinio poveikio vertinimus, kai vystymosi programos įgyvendinamos kartu su privačiuoju sektoriumi;

12. ragina ES įtraukti oficialias konsultacijas su pilietinės visuomenės organizacijomis ir bendruomenėmis, kurioms vystymosi projektai darys tiesioginį ar netiesioginį poveikį;

13. pabrėžia didelį ES pridėtinės vertės potencialą, gaunamą bendradarbiaujant su privačiuoju sektoriumi ir glaudžiai koordinuojant veiklą su savo valstybėmis narėmis ir atitinkamomis tarptautinėmis organizacijomis, kurių daugelis turi dokumentais grįstą bendradarbiavimo su privačiuoju sektoriumi rezultatų; pabrėžia, kad visapusiškai veikianti rinkos ekonomika, paremta teisine valstybe, išlieka svarbiu ekonominio ir socialinio vystymosi varikliu ir kad ES vystymosi politika turėtų tai atspindėti;

14. palankiai vertina „Verslo įtraukimo į Jungtinių Tautų veiklą sistemą“, pagal kurią pabrėžiama, kad tvirtas privatusis sektorius, užtikrinantis ekonomikos augimą, yra labai svarbus darnaus vystymosi tikslų pasiekimui ir kad privatusis sektorius svariai prisideda prie ekonominės, socialinės pažangos ir pažangos aplinkos srityje, kurios pasiekimais dalijamasi;

15. palankiai vertina privačiojo sektoriaus atstovų įtraukimą į EBPO aukšto lygio forumą pagalbos veiksmingumo klausimais; ypač palankiai vertina šiame forume iškeltas iniciatyvas dėl naujoviškų privačiojo sektoriaus teikiamo vystymosi finansavimo mobilizavimo būdų ir 2011 m. Pusane paskelbtą bendrąjį pareiškimą „Viešojo ir privačiojo sektorių bendradarbiavimo išplėtimas ir didinimas siekiant plataus masto, įtraukaus ir tvaraus augimo“;

16. palankiai vertina tai, kad nuolatos didėjo nesąlygotosios dvišalės pagalbos dalis, bet išreiškia susirūpinimą dėl oficialių ir neoficialių sąlygotosios pagalbos formų⁽¹⁾; ragina ES ir jos valstybes nares įgyvendinti savo prisiimtą įsipareigojimą pagal Europos konsensuą dėl vystymosi skatinti tolesnį pagalbos, kuri viršija esamas EBPO rekomendacijas, atsiejimą; pabrėžia tolesnės nesąlygotosios pagalbos potencialą ekonomikos augimo srityje, tai būtų naudinga vietos pramonei besivystančiose šalyse; ragina padidinti tikrąją pagalbą ir tvariai sukurti regionines ir (arba) vietos vertės grandines; ragina daugiau galių suteikti vietos veikėjams ir dėmesį skirti tvarių regioninių ir (arba) vietos vertės grandinių kūrimui; pabrėžia vietos ir regioninės atsakomybės, šalių partnerių nacionalinių strategijų ir reformų darbotvarkių svarbą, taip pat pabrėžia vystymosi projektų ir pridėtinės vertės, sukuriamos užtikrinant vietos tiekimo grandines, svarbą; mano, kad vystymosi politika turi atlikti svarbų vaidmenį sprendžiant pagrindines problemas, kurios yra dabartinių migracijos srautų į ES priežastis;

17. taip pat pripažįsta visų šalių, ypač besivystančių, teisę nustatyti laikinus kapitalo apribojimus, kad užkirstų kelią ekonominėms krizėms, kurios gali kilti dėl trumpalaikių ir nepastovių privačiųjų finansų srautų; ragina pašalinti šios teisės apribojimus iš visų prekybos ir investicijų susitarimų, įskaitant sudarytų TPO;

18. pabrėžia, kad, teikdama paramą privačiajam sektoriui, ES turi atsižvelgti į šio sektoriaus galimybę naudotis šia parama, nes didelių gyventojų grupių, kaip antai neįgalųjų, atskirtis neleidžia gauti paramos privačioms įmonėms, užimančioms nemažą rinkos dalį;

Parama besivystančių šalių vietos privačiajam sektoriui

19. pabrėžia, kad besivystančiose šalyse mažosioms, vidutinėms ir labai mažoms įmonėms gali tekti daug didesnė reguliavimo našta negu ES ir kad joms trūksta teisinės apsaugos ir nuosavybės teisių, taip pat jos veikia nepastovioje neoficialioje ekonomikos aplinkoje; šiuo atžvilgiu pabrėžia žemės registravimo sistemų svarbą; pabrėžia, kad reikia skatinti vietos privatųjų sektorių besivystančiose šalyse, pvz., sudarant galimybes gauti finansavimą ir skatinant verslumą; ragina Komisiją, kitus paramos teikėjus ir plėtros agentūras padidinti savo paramą siekiant sukurti šalių vidaus MVI pajėgumus;

⁽¹⁾ „ActionAid“ (2005 m.): „Tikroji pagalba, pagalbos veiksmingumo užtikrinimo darbotvarkė“, p. 4.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

20. ragina ES skatinti taikyti nacionalines vystymosi strategijas, padėsiančias formuoti privačiojo sektoriaus indėlį į vystymąsi, bendradarbiaujant su privačiuoju sektoriumi pagal vystymosi programą, pagal kurią didžiausias dėmesys skiriamas šalių vidaus kooperatyvams, mažosioms ir vidutinėms bei labai mažoms įmonėms, ypač smulkiesiems ūkininkams, nes šios įmonės suteikia daugiausia galimybių plėtoti nešališką vystymąsi šalyse;

21. pabrėžia, kad reikia padidinti paramą partnerystei su besivystančiomis šalimis siekiant modernizuoti jų reguliavimo sistemas sukuriant palankias sąlygas privačioms iniciatyvoms, užtikrinant paramos įmonėms mechanizmus, tuo pat metu reguliavimo priemonėmis išlaikant tinkamą pusiausvyrą tarp investicijas skatinančios aplinkos kūrimo ir viešųjų interesų gynimo bei aplinkos apsaugos; pažymi, kad reikia skatinti patikimų bankininkystės sistemų ir mokesčių administratorių kūrimą besivystančiose šalyse, pajėgių užtikrinti veiksmingą finansų valdymą ir viešųjų bei privačiųjų fondų valdymą; ragina partnerių vyriausybes pradėti taikyti laikinojo galiojimo išlygą, pagal kurią galima būtų panaikinti perteklines priemonės; pažymi, kad turėtų būti atliekami teisės aktų poveikio vertinimai siekiant nustatyti neigiamą darbo vietų kūrimo didėjimą ir grėsmes aplinkos apsaugos standartams;

22. ragina ES stiprinti besivystančių šalių pajėgumus mobilizuoti šalies vidaus pajamas siekiant kovoti su mokesčių slėpimu, korupcija ir neteisėtu kapitalo judėjimu, ir visų pirma padėti mažiausiai išsivysčiusioms šalims ir nestabilioms valstybėms, sudarant joms galimybes sukurti veiksmingesnes ir stabilesnes valdymo institucijas, be kita ko, sukuriant teisingas ir veiksmingas mokesčių sistemas; šiuo atžvilgiu ragina ES atnaujinti savo finansinę ir techninę pagalbą besivystančioms šalims siekiant užtikrinti didesnę skaidrumo ir atskaitomybės lygį; ragina ES, jos valstybes nares, visas susijusias organizacijas bei išsivysčiusias ir besivystančias šalis, kurios pasirašė 2011 m. Pusano veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystės susitarimą, įgyvendinti savo išsipareigojimą dėti daugiau pastangų kovojant su korupcija ir neteisėtu kapitalo judėjimu;

23. ragina DEVCO GD bendradarbiauti su Vidaus rinkos, pramonės, verslumo ir MVĮ GD besivystančiose šalyse, vadovaujantis Europos įmonių tinklo modeliu atkartojant mažosioms, vidutinėms ir labai mažoms įmonėms skirtos regioninės paramos struktūras, kurios jau buvo sukurtos ir kurios padėtų šioms įmonėms veikti teisėtai, gauti prieigą prie finansų ir kapitalo, gauti prieigą prie rinkos ir įveikti teises kliūtis, ir visų pirma remiant šioms įmonėms tarpininkaujančių organizacijų stiprinimą; pabrėžia, kad laikui bėgant tokios struktūros taip pat galėtų tapti vietos ir regionines viešąsias ir privačiąsias partnerystes skatinančiomis priemonėmis srityse, pradedant žemės ūkio verslu, profesiniu mokymu ir baigiant sveikatos apsaugos programomis, būtų stiprinami gebėjimai, žinių ir patirties perdavimas bei kaupiami vietos ir tarptautiniai ištekčiai;

24. pakartoja, jog ES atsakinga už paramą sąžiningai pasaulinei mokesčių sistemai, o tai reiškia, kad reikia veiksmingai nustatyti privalomus reikalavimus tarptautinėms įmonėms teikti viešas ataskaitas pagal šalis, sukurti įmonių, patikos fondų ir panašių juridinių subjektų tikrųjų savininkų viešuosius registrus, užtikrinti automatinę keitimąsi informacija apie mokesčius ir užtikrinti teisingą apmokestinimo teisių paskirstymą derantis su besivystančiomis šalimis dėl mokesčių ir investicijų sutarčių; taip pat mano, kad vystymosi finansavimo institucijos turėtų investuoti tik į įmones ir fondus, kurie ketina viešai atskleisti savo tikruosius savininkus ir ketina teikti savo finansines ataskaitas pagal šalis;

25. primena, kad muitų tarifų režimai yra esminis reguliavimo aplinkos, pritaikytos privačiojo sektoriaus, padedančio skurstantiems, vystymuisi ir darbo vietų kūrimui, elementas; vis dėlto susirūpinęs pažymi, kad ekonominės partnerystės susitarimuose įpareigojama sumažinti importo muitų tarifus daugelyje AKR šalių ekonomikos sektorių, nors panaikinus visus muito tarifus ES importui būtų labai sumažintos pajamos iš muitų, kai kurias atvejais sudarančios beveik 15–20 proc. valdžios sektoriaus pajamų; ragina ES suderinti savo prekybos politiką su politikos suderinamumo vystymosi labai principu;

26. palankiai vertina 500 mln. EUR EIB poveikio finansavimo priemonių paketą (angl. *Impact Financing Envelope*, IFE) pagal Kotonu investicinę priemonę, kuris EIB suteikia galimybę stiprinti savo bendradarbiavimą su privačiuoju sektoriumi rizikingesnėse srityse ir sudėtingesnėmis aplinkybėmis; apgailestauja dėl to, kad sumažintas EIB skolinimo paketas Azijai; pabrėžia, kad visos EIB investicijos pagal Kotonu investicinę priemonę turėtų būti suderintos su šalių nacionalinėmis vystymosi strategijomis, kaip reikalaujama pagal demokratinės atsakomybės principą;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

27. atkreipia dėmesį į tai, kad nestabiliose valstybėse ir šalyse po konfliktų privatusis sektorius patiria didesnes vystymosi kliūtis nei kitose šalyse ir jo atžvilgiu reikia taikyti tikslingesnę požiūrį siekiant pagerinti investavimo aplinką ir pašalinti slopinantį, atgyvenusį verslo reguliavimą, grobuonišką elgesį bei aukštą korupcijos lygį; todėl rekomenduoja, kad Komisija pradėtų dialogą politikos reformos klausimais su šalimis partnerėmis ir privačiuoju sektoriumi, siekiant įveikti didelį vyriausybių ir privatačiojo sektoriaus tarpusavio nepasitikėjimą, kurį tradiciškai lemia ekonominės naudos siekimas, favoritizmas ir teisėtumo trūkumas;

28. ragina Komisiją, valstybes nares ir besivystančias šalis dėti daugiau pastangų, kad moterims būtų suteikta daugiau ekonominių galių, ir nustatyti paramos moterims verslininkėms mechanizmus; pažymi, kad pasiteisino taupymu pagrįstas požiūris į moterų integraciją finansų srityje; rekomenduoja taikyti lyčių aspekto integravimo į visas partnerystės programas principą kartu vykdam moterų, jaunimo, neįgaliųjų ir tikslinių moterų verslą remiančių neformalių investuotojų (vad. verslo angelų) verslumo mokymą; ragina teikti daugiau paramos moterims vietos verslininkėms, kad jos galėtų pasinaudoti privatačiojo sektoriaus lemiamu ekonomikos augimu; rekomenduoja, kad priemonės būtų pritaikytos siekiant stebėti procesą, susijusį su ekonominių galių suteikimu moterims, ir pažymi, kad, anot TVF, pajamos vienam gyventojui gerokai išaugtų, jei moterys vienodai su vyrais prisidėtų prie darbo jėgos;

Europos ir tarptautinių įmonių sektoriaus įtraukimas siekiant tvaraus vystymosi

29. pabrėžia, kad privatačiojo sektoriaus potencialas siekiant ilgalaikio tvaraus vystymosi yra susijęs ne tik su jo finansiniais ištekliais, patirtimi ir žiniomis, bet taip pat su vietinių vertės grandinės bei platinimo kanalų įsteigimu, o tai lemia darbo vietų sukūrimą, skurdo ir nelygybės mažinimą, moterų teisių ir galimybių skatinimą, aplinkos tvarumą, didesnę aprėptį ir veiksmingumą, taip pat daugiau galimybių gauti komerciškai prieinamus ir įperkamus produktus, paslaugas ir technologijas; ragina ES dėti pastangas vystymosi srityje, kad būtų įgyvendinti sutarti tarptautiniai standartai, kaip antai JT pagrindiniai verslo ir žmogaus teisių principai bei Tarptautinės darbo organizacijos standartai, taip pat dirbti su įmonėmis ir investuotojais siekiant užtikrinti, kad jiems vykdam veiklą besivystančiose šalyse ir jų tiekimo grandinėse būtų visapusiškai laikomasi minėtų pagrindinių principų ir EBPO rekomendacijų daugiašalėms įmonėms;

30. pabrėžia, kad siekiant užtikrinti, kad privatusis sektorius veiksmingai dalyvautų vystymosi procese, labai svarbu vesti socialinį dialogą; pabrėžia besivystančių šalių atsakomybę remti privatačiojo sektoriaus darbdavių, darbuotojų ir nacionalinės vyriausybės socialinį dialogą, nes jis padeda tobulinti gerą valdymą ir didinti valstybės stabilumą; visų pirma ragina besivystančias šalis užtikrinti, kad socialinis dialogas būtų vedamas ir gamybos eksportui zonų bei pramoninių centrų klausimais;

31. pabrėžia, kad privatusis sektorius, ir ypač vietos MVI, turi dalyvauti politikos dialoge kartu su kitais vystymosi partneriais, kad būtų skatinamas tarpusavio supratimas ir valdomi lūkesčiai, užtikrinant veiksmingumą ir skaidrumą; todėl pabrėžia svarbų ES delegacijų besivystančiose šalyse kaip tokių dialogų platformos vaidmenį; pabrėžia teigiamą kooperatyvų kaip socialiai įtraukaus vystymosi skatintojų vaidmenį ir jų gebėjimus suteikti galių bendruomenėms kuriant darbo vietas ir pajamas; visų pirma atkreipia dėmesį į tai, kad darbuotojai sukūrė bendrų paslaugų kooperatyvus ir asociacijas, kad padėtų sau dirbti savarankiškai neoficialioje ekonomikos aplinkoje, tuo tarpu kaimo vietovėse taupymo ir paskolų kooperatyvai suteikia galimybę naudotis bankininkystės paslaugomis, kurių nėra daugelyje bendruomenių, ir finansuoti labai mažų ir mažų įmonių kūrimą; pripažįsta, kad privatusis sektorius apima subjektus, pvz., socialines įmones ir sąžiningos prekybos organizacijas, kurių darbe įdiegti socialiniai ir aplinkosaugos principai; ragina Komisiją pripažinti šias pastangas savo darbe apie privatačiojo sektoriaus vaidmenį vystymosi srityje;

32. ragina Komisiją ginti investuotojų ir kitų suinteresuotųjų subjektų pasiūlymą paremti privalomas taisykles dėl įmonių teikiamų ataskaitų socialinių, aplinkos ir žmogaus teisių klausimais, vadovaujantis ES Nefinansinių ataskaitų teikimo direktyva; šios ataskaitos yra vienas iš naujai pasiūlytų JT darnaus vystymosi tikslų;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

33. ragina ES prisidėti stiprinant ir kuriant šalių vidaus privačiojo sektoriaus subjektų, visų pirma labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių, struktūras, tinklus ir institucijas, atsižvelgiant į jų vaidmenį formuojant nacionalinę ir regioninę politiką;

34. pabrėžia, kad vienas iš pagrindinių apribojimų, trukdančių privačiajam sektoriui aktyviau dalyvauti besivystančiose šalyse, atsiranda dėl to, kad dėl silpnų teisinės, institucinės ir fiskalinės sistemų ir vykdymo užtikrinimo gebėjimų nėra finansškai naudingų projektų, taip pat išteklių investicijoms planuoti ir projektams rengti; ragina teikti didesnę techninę pagalbą šalių partnerių valstybinių įmonių sektoriui siekiant didinti jų pajėgumus prisiimti atsakomybę dėl viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės valdymo ir prisiimti atsakomybę proceso pabaigoje; pabrėžia, kad privatusis sektorius turi numatyti ilgalaikės investicijas dėl grąžos, nes (tai priklauso nuo jų akcijų turėtojų), kitų atveju, jos gali neturėti ilgalaikės vizijos, kurios reikia siekiant grąžos socialiniuose sektoriuose, kurie yra esmingai svarbūs žmogaus socialinei raidai;

35. atkreipia dėmesį į tai, kad labai padaugėjo privačių investicijų į infrastruktūrą besivystančiose šalyse – nuo 18 mlrd. JAV dolerių 1990 m. iki 150 mlrd. JAV dolerių 2013 m.; ragina ir toliau dalyvauti šioje srityje ir pabrėžia, kad negalėjimas naudotis infrastruktūra yra esminė kliūtis privačiojo sektoriaus augimui, kuri kenkia rezultatyvumui ir darbo vietų kūrimui;

36. pabrėžia viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės (VPSP) potencialą žemės ūkyje pagal aiškiai apibrėžtą teisės aktų sistemą, skirtą nuosavybės teisėms ir žemės naudojimo saugumui užtikrinti, siekiant užkirsti kelią žemės grobimui ir užtikrinti didesnę ir veiksmingesnę žemės ūkio gamybą; palankiai vertina 2014 m. pradėtą vykdyti ES programą, kuria siekiama stiprinti žemės valdymą Afrikos šalyse; rekomenduoja, kad ES ir jos delegacijos atliktų vis didesnę vaidmenį bendradarbiaujant su šalių partnerių vyriausybėmis ir EIB, Tarptautinių žemės ūkio plėtros fondu (IFAD) ir kitais panašiais organais, įtraukiant privatųjį sektorių siekiant plėtoti rinka grįstus žemės ūkio uždavinių sprendimus; pabrėžia, kad reikia nustatyti finansines paskatas siekiant nepatirtų atskirties skurdūs atokiose vietovėse gyvenantys asmenys ir ūkininkai, auginantys pasėlius, kurie nėra didelės komercinės svarbos arba kurie vargiai būtų patrauklūs žemės ūkio verslo partneriams; pabrėžia, kad apsaugos priemonės turėtų apimti socialinės ir aplinkosaugos rizikos vertinimą, konsultacijas su teisėtais poveikį patiriančių bendruomenių atstovais, gaunant šių bendruomenių laisvą išankstinę ir informacija grįstą sutikimą dėl atitinkamų projektų ir teikiant teisinę paramą šioms bendruomenėms, kai jos reikia; prašo Komisijos su projektais derinti stebėsenos procedūras ir susiderėti dėl sutarčių persvarstymo tais atvejais, kai paaiškėja, kad projektais kenkiama vietos gyventojams;

37. taip pat atkreipia dėmesį į riziką, susijusią su viešojo ir privačiojo sektorių partnerystėmis žemės ūkio srityje, įskaitant žemės grobimą, kuriam reikia užkirsti kelią; pabrėžia, kad svarbu didžiausią dėmesį skirti smulkiesiems ūkininkams, ypač moterims; ragina Komisiją derinti bet kokias viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes žemės ūkio sektoriuje, susijusias su ES pinigais, su visapuse priemonėmis, skirtomis apsaugoti smulkiuosius ūkininkus, ganykline gyvulininkyste užsiimančius žmones ir kitus pažeidžiamus žemės naudotojus nuo galimo prieigos prie žemės ir vandens praradimo; pabrėžia, kad apsaugos priemonės turėtų apimti socialinės ir aplinkosaugos rizikos vertinimą, kuris būtų atitinkamo projekto pradžios sąlyga, ir teisinę paramą šioms bendruomenėms, kai jos reikia; rekomenduoja, kad G8 naujojo aljanso projektai būtų pakeisti iniciatyvomis pagal Išsamią Afrikos žemės ūkio vystymosi programą (angl. CAADP); pabrėžia, kad finansinės ir socialinės kompensacijos turi būti privalomas išpareigojimas ir kad visada reikėtų atsižvelgti į alternatyvius vystymosi planus;

38. rekomenduoja, kad ES ir toliau remtų atsinaujinančios ir ekologiškos energijos projektus besivystančiose šalyse, visų pirma atokiose kaimo vietovėse; palankiai vertina tai, kad vienas iš EIB poveikio finansavimo priemonių paketo prioritetų (angl. IFE) yra investicijos į energetiką, kurios, plačiai pripažįstama, yra svarbiausias veiksnys siekiant paskatinti ekonomikos augimą Afrikoje; tikisi, kad inovatyvios finansavimo priemonės paskatins privatųjį sektorių investuoti į atsinaujinančiąją energiją, energijos naudojimo efektyvumą ir prieigą prie energijos; taip pat ragina EIB ir Europos vystymosi finansavimo institucijas toliau finansuoti investicijų projektus, kuriais remiamas klimato kaitos padarinių švelninimas ir prisitaikymas prie jos Afrikoje, kaip numatyta ES išpareigojimuose ir prievolėse pagal Jungtinių Tautų bendrojoje klimato kaitos konvencijoje (JTBK); primena, kad prioritetą turėtų būti teikiamas mažos apimties decentralizuotiems nuo elektros tinklų nepriklausomos atsinaujinančiosios energijos projektams siekiant užtikrinti, kad kaimo regionai turėtų prieigą prie energijos, ir kartu išvengti galimo dėl didelės apimties energetikos infrastruktūros atsirandančio neigiamo socialinio poveikio ir poveikio aplinkai;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

39. ragina ES parengti tvirtą reglamentavimo sistemą, pagrįstą vystymosi veiksmingumo kriterijais, pagal kurią turi veikti privatusis sektorius, be kita ko, skatinant ilgalaikes sutartis grįstas viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes; ragina ES skatinti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes tik jei, remiantis ekonominio veiksmingumo analize, nėra kitų, mažiau sąnaudų reikalaujančių ir mažiau rizikingų, galimybių; ragina ES viešojo ir privačiojo sektorių partnerystių atžvilgiu įgyvendinti veiksmingą apsaugos priemonių politiką, kad būtų užtikrinta pagarba žmogaus teisėms, įskaitant moterų teises;

40. palankiai vertina pasiekimus telkiant viešojo ir privačiojo sektorių išteklius siekiant užtikrinti sveikatos priežiūrą ir pagerinti galimybę gauti vaistų, ir siekiant vis labiau išnaudoti technologijų perdavimo besivystančioms šalims potencialą; rekomenduoja, kad ES lengvintų naujų bendradarbiavimo galimybių kūrimą, siekiant daugiau nei galimybės gauti vaistų užtikrinimas, kad būtų siekiama reformuoti neveikiančias sveikatos priežiūros sistemas besivystančiose šalyse; pabrėžia, kad paramą vietos MVĮ ir mažosioms bei vidutinėms pramonės įmonėms galima sustiprinti ne tik naudojant finansines priemones, bet ir perduodant technologijas, kuriant pajėgumus, darniai plėtojant tiekėjus ir ryšius tarp įmonių;

41. pabrėžia, kad svarbu panaikinti atotrūkį tarp švietimo sistemų ir esamos darbo rinkos besivystančiose valstybėse narėse; ragina Komisiją skatinti programas ir remti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes, kurios apima visus susijusius suinteresuotuosius subjektus, nuo mokyklų, universitetų, mokymo centrų iki privačiojo sektoriaus veikėjų, siekiant sudaryti mokymo ir švietimo, svarbaus rinkai, galimybes; ragina steigti dualinio profesinio mokymo institucijas, kuriose jaunimas, besimokantis pagal profesinės pameistrystės programą, pagal kurią didžiausias dėmesys skiriamas praktiniams profesijos aspektams, galėtų taip pat klausytis ir teorijos paskaitų specializuotose profesinėse mokyklose;

42. pabrėžia, kad būtina stiprinti vyriausybių kaip reguliuotojų pajėgumų kūrimą, kad būtų galima sėkmingai pasiekti darnios plėtros;

Bendradarbiavimo su privačiuoju sektoriumi principai

43. pabrėžia, kad bendradarbiaujant su įmonių sektoriumi reikia lankstaus požiūrio, pritaikyto ne tik remiantis planuotais rezultatais, bet kartu turint mintyje mastą, kuriuo vietos sąlygos yra palankios privatioms įmonėms ir investicijoms; rekomenduoja mažiausiai išsivysčiusioms šalims ir nestabilioms valstybėms taikyti diferencijuotą požiūrį; pažymi, kad investicijos ir privačiojo sektoriaus dalyvavimas pagal darnaus vystymosi tikslų sektorius labai skiriasi skirtingose besivystančiose šalyse; ragina paramos teikėjus didžiąją savo paramos dalį mažiausiai išsivysčiusioms šalims teikti dotacijų būdu;

44. palankiai vertina Komisijos komunikate dėl privataus sektoriaus ir plėtros nustatytus kriterijus, taikomus teikiant tiesioginę paramą privačiam sektoriumi; ragina nustatyti aiškiai apibrėžtus pagrindus, kuriais vadovaujantis būtų reglamentuojamos visos partnerystės su privačiuoju sektoriumi, tai galėtų būti pasiekta įgyvendinant gaires, kaip antai veiksmus, skirtus labai mažoms įmonėms, strategijas, pagal kurias būtų galima gauti paskolą ir įtraukti į darbo rinką nepalankioje padėtyje esančių asmenų grupes, moteris ir jaunimą; šiomis priemonėmis būtų užtikrinama, kad laikomasi politikos suderinamumo vystymosi labai principo, vystymosi veiksmingumo principų ir vystymosi politikos tikslų, visų pirma skurdo ir nelygybės mažinimo tikslų; mano, kad bet koks sprendimas skatinti taikyti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes naudojant derinimą besivystančiose šalyse turėtų būti pagrįstas išsamiu šių mechanizmų vertinimu poveikio vystymuisi, atskaitomybei ir skaidrumui aspektais ir praityje įgyta patirtimi;

45. yra susirūpinęs, kad ne visuomet yra nustatytos apsaugos priemonės, kuriomis užtikrinamas tikslingas viešųjų finansų panaudojimas; pabrėžia, kad projekto parengiamuoju etapu turi būti sutarta dėl išmatuojamų rezultatyvumo rodiklių, stebėsenos ir vertinimo mechanizmų, kartu užtikrinant, kad investuojant būtų laikomasi tarptautinių žmogaus teisių, socialinių ir aplinkosaugos standartų bei skaidrumo ir kad viešasis sektorius mokėtų sąžiningą savo mokesčių dalį; pabrėžia rizikos vertinimo, skolos tvarumo, skaidrumo ir investicijų apsaugos svarbą; pabrėžia nacionalinių parlamentų ir pilietinės visuomenės oficialaus konsultacinio ir priežiūros vaidmens svarbą užtikrinant visišką atskaitomybę ir skaidrumą; rekomenduoja, kad besivystančioje šalyje, kurioje vykdomas vystymosi projektas, korporacijų piktnaudžiavimo aukoms būtų sudaromos galimybės veiksmingai naudotis teise kreiptis į teismą ir gauti kompensaciją;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

46. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad plėtros partnerystėje dalyvaujančios įmonės derintų savo veiklą su darnaus vystymosi tikslais ir laikytųsi įmonių socialinės atsakomybės (ISA) principų bei juos gerbtų; tvirtai remia veiksmingą ir visapusišką JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinių principų sklaidą ir įgyvendinimą ES ir už jos ribų ir pabrėžia, jog būtina imtis visų reikiamų politikos ir teisėkūros priemonių, kad būtų užpildytos JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinių principų veiksmingo įgyvendinimo spragos, įskaitant susijusią su galimybe kreiptis į teismą; rekomenduoja, kad visos besivystančiose šalyse dirbančios įmonės užtikrintų skaidrumo lygį, numatytą EBPO rekomendacijose daugiašalėms įmonėms, susijusį su pagarba žmogaus teisėms, teigiamu indėliu į socialinę ir ekologinę gerovę besivystančiose šalyse ir bendradarbiavimą su pilietinės visuomenės organizacijomis partnerėmis; pabrėžia, jog valstybės narės turi parengti nacionalinius planus, pagal kuriuos įgyvendintų JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus ir visų pirma EBPO išsamaus patikrinimo rekomendacijas dėl atsakingo naudingųjų iškasenų tiekimo iš konfliktų zonų ir didelės rizikos regionų grandinių;

47. pabrėžia, kad, vykdant ES prekybos ir vystymosi politiką, reikia atsižvelgti į besivystančių šalių, ypač mažiausiai išsivysčiusių šalių, politinę ir ekonominę erdvę, kad prireikus būtų išlaikyti svarbūs importo tarifai ir skatinama kurti kvalifikacijos reikalaujančias deramas darbo vietas vietos gamybos ir žemės ūkio produktų perdirbimo įmonėse, kurios galėtų kurti didesnę nacionalinę pridėtinę vertę, didinti pramonės augimą, eksporto augimą ir įvairinimą, kurie yra pagrindinės ekonominio ir socialinio tobulėjimo sudedamosios dalys; ragina ES ir jos valstybes nares skatinti taikyti konkrečias priemones, siekiant užtikrinti, kad tarptautinės bendrovės mokėtų mokesčius šalyse, kuriose jos gauna pelną, ir skatinti veiksmingą privataus sektoriaus srities ataskaitų teikimą pagal šalis, taip gerinant nacionalinių išteklių mobilizavimo pajėgumus ir sąžiningą konkurenciją;

48. ragina ES remti vykstantį JT tarptautinio teisiškai privalomo teisės akto dėl tarptautinių bendrovių ir kitų verslo įmonių veiklos reglamentavimo atsižvelgiant į žmogaus teisių nuostatas rengimo procesą, nes šiame dokumente bus išdėstytos tarptautinių bendrovių prievolės žmogaus teisių srityje bei bendrovių prievolės valstybėms ir bus nustatytos veiksmingos nukentėjusiųjų teisių gynimo priemonės tais atvejais, kai nacionalinė jurisdikcija aiškiai negali vykdyti veiksmingo tokių bendrovių baudžiamojo persekiojimo;

49. palankiai vertina Komisijos požiūrį, kad reikia puoselėti TDO padoraus darbo darbotvarkės strateginius ramsčius, kaip būdą, kuriuo sprendžiamos nelygybės ir socialinės atskirties problemos, visų pirma turint mintyje labiausiai marginalizuotus asmenis, įskaitant moteris, vaikus, vyresnio amžiaus ir neigalius asmenis; pabrėžia, kad įmonės turi remti sąžiningą elgesį su darbuotojais ir užtikrinti saugias ir sveikas darbo sąlygas, socialinę apsaugą ir socialinį dialogą, kartu sudarant sąlygas konstruktyviems darbuotojų, vadovybės ir rangovų;

Tolesni veiksmai. Veiksmai, kurių reikia imtis, kad privatusis sektorius taptų tvariu partneriu įgyvendinant vystymosi politiką

50. ragina Europos institucijas ir įstaigas parengti aiškią, struktūriškai apibrėžtą, skaidrią ir atskaitingumu grįstą sistemą, taikomą partnerystėms ir sąjungoms su privačiuoju sektoriumi besivystančiose šalyse, ir pabrėžia, kad, kartu su didesniu privačiojo sektoriaus vaidmeniu, svarbu plėtoti tinkamas apsaugos priemones ir institucinius pajėgumus;

51. ragina ES ir valstybes nares parengti aiškią ir konkrečią strategiją siekiant užtikrinti, kad privačiajame sektoriuje būtų imamasi derinimo su besivystančių šalių nacionalinių vyriausybių ir pilietinės visuomenės vystymosi prioritetais veiksmų;

52. ragina ES lygmeniu įsteigti sektorių, daugiašales suinteresuotųjų subjektų platformas, kurios sutelktų privatųjį sektorių, pilietinės visuomenės organizacijas, NVO, ekspertų grupes, šalių partnerių vyriausybes, paramos teikėjus, bendradarbiaujančias organizacijas, socialines įmones ir kitus suinteresuotuosius subjektus tam, kad būtų išsklaidytos abejonės ir pasitikėjimo tarp partnerių stoka, taip pat išspręstos problemos, neplanuotai kylančios dėl bendrų vystomosios pagalbos priemonių; šiuo požiūriu pabrėžia svarbų ES delegacijų atitinkamose šalyse kaip tarpininkų tokiuose dialoguose vaidmenį; pažymi, kad Komisijos pasiūlymas stiprinti esamas sistemas, pvz., vystymosi politikos forumą, yra žingsnis teisinga kryptimi;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

53. pritaria Audito Rūmų rekomendacijai, kad Komisijai aiškiai parodytų ES dotacijų suderinto finansavimo projektams pridėtinę vertę finansiniu ir vystymosi aspektais; pritaria Komisijos ketinimui išplėsti derinimo taikymo sritį ir įtraukti ne vien tik infrastruktūrą, bet ir kitas sritis, kaip antai tvarus žemės ūkis, socialiniai sektoriai ir vietos privačiojo sektoriaus plėtra, jei Komisija pateiks įtikinamus argumentus; vis dėlto reikalauja, kad visos derinimo operacijos visiškai atitiktų vystymosi veiksmingumo principus, kaip antai atsakomybė už rezultatus, atskaitomybė ir skaidrumas, užtikrinant, kad šiomis operacijomis būtų siekiama darnaus vystymosi tikslų; ragina Komisiją įvertinti paskolų ir dotacijų derinimo sistemą ir stiprinti savo valdymo pajėgumus, susijusius su derinimo projektais, kaip rekomendavo Audito Rūmai; ragina Komisiją demokratizuoti ES derinimo platformos ir regioninių derinimo priemonių valdymo struktūrą, tinkamai bendradarbiaujant su visais svarbiais suinteresuotaisiais subjektais vietos lygmeniu, įskaitant šalių partnerių vyriausybes, nacionalinius parlamentus, privataus sektoriaus subjektus, profesines sąjungas ir vietos bendruomenes; ragina Komisiją griežtinti kriterijus, taikomus skiriant pagalbos dotacijas ir nustatant jų sumas, taip pat išsamiai nurodyti kiekvieno savo projekto derinimo pridėtinę vertę;

54. ragina išplėsti dabartinius EIB išorės skolinimo įgaliojimus norint stiprinti jo vaidmenį siekiant tvaraus vystymosi ir, visų pirma, aktyviau dalyvauti naujos privačiojo sektoriaus strategijos įgyvendinime vykdant derinimą, bendrai finansuojant projektus ir vietos privačiojo sektoriaus plėtrą; be to, ragina užtikrinti daugiau skaidrumo ir atskaitomybės partnerystėse ir projektuose, susijusiuose su EIB; primena, kad pagrindinis EIB finansavimo operacijų, vykdomų taikant Sąjungos EIB paskoloms besivystančiose šalyse suteikiamas garantijas, tikslas turėtų būti mažinti ir ilgiamui panaikinti skurdą; ragina EIB ir kitas valstybių narių vystymosi finansavimo institucijas užtikrinti, kad įmonės, gaunančios jų paramą, nedalyvautų mokesčių slėpimo veikloje;

55. ragina Komisiją užtikrinti, kad partnerystės ir paskolos privačiam sektoriui mažas pajamas gaunančiose šalyse ir nestabiliuose valstybėse būtų susietos su tiesioginėmis dotacijomis pilietinės visuomenės organizacijoms ir suderintos su atitinkamų šalių vystymosi prioritetais, kad būtų užtikrintas piliečių dalyvavimas ir būtų inicijuoti procesai, kuriuose dalyvauja daugybė suinteresuotųjų subjektų – pilietinės visuomenės organizacijos, vietos valdžia ir profesinės sąjungos;

56. ragina Komisiją užtikrinti, kad visų ES delegacijų nariai būtų apmokyti ir kvalifikuoti darbuotojai, pasirenge aktyviai prisidėti ir įgyvendinti partnerystes su privataus sektoriaus subjektais; atkreipia dėmesį į tai, kad išipareigojimas paspartinti EIB biurų steigimą toje pačioje vietoje, kaip ES delegacijos, yra žingsnis tinkama linkme; ragina Komisiją taikyti šios srities valstybių narių, į kurių ambasadas privataus sektoriaus subjektai paprastai kreipiasi pirmiausia, geriausią praktiką;

57. ragina Komisiją labiau išipareigoti panaudojant savo politinę įtaką bei įgyvendinant politinio dialogo su šalių partnerių vyriausybėms ir vietos valdžios institucijoms galimybes siekti pagerinti sąveiką su privačiuoju sektoriumi ir sudaryti jai palankesnes sąlygas; pabrėžia, kad šalies strategijos dokumentai, nacionalinės orientacinės programos ir parama biudžetui gali būti vertingiausios priemonės inicijuojant verslo aplinkos reformas šalyse partnerėse ir skatinant jų vidaus industrializaciją; rekomenduoja ES pritari UNCTAD investavimo į darnaus vystymosi tikslus veiksmų planui; atkreipia dėmesį į tai, kad viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės rengimas, organizavimas ir įgyvendinimas ir toliau yra ryžtingas ir sudėtingas siekis ir šių partnerystės sėkmę taip pat priklauso nuo palankių sąlygų, kuriomis jos veikia;

58. pabrėžia, kad už efektyvius bendrus veiksmus atsakingi ne vien tik paramos teikėjai ir susijusios įmonės, bet ir šalių partnerių vyriausybės; ragina ES stengtis stiprinti šalių partnerių pajėgumų kūrimą siekiant įvertinti, kada įsijungti į viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės projektus; pabrėžia, kad geras valdymas, teisinė valstybė, verslo reformų sistema, kovos su korupcija priemonės, viešųjų finansų valdymas ir veiksmingos viešosios institucijos yra labai svarbios investicijoms, inovacijoms ir privačiojo sektoriaus plėtrai;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

59. ragina daugiau dėmesio skirti pagalbos teikėjų koordinavimui ir bendram programavimui gerinti, taip pat sutelkti dėmesį į išmatuojamus rezultatus ir vystymosi rezultatus tam, kad kuo labiau padidėtų ES vystymosi politikos poveikis ir būtų užtikrinta visiška atskaitomybė už vystymosi išlaidas;

o

o o

60. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai, Tarybai, Europos Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Europos Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui, Jungtinių Tautų prekybos ir plėtros konferencijai (UNCTAD), Jungtinių Tautų pramonės plėtros organizacijai (UNIDO) ir Aukšto lygio komisijai vystymosi po 2015 m. darbotvarkės klausimu.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

II

(Komunikatai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI
KOMUNIKATAI

EUROPOS PARLAMENTAS

P8_TA(2016)0099

Prašymas atšaukti Hermanno Winklerio (Hermann Winkler) imunitetą**2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento sprendimas dėl prašymo atšaukti Hermanno Winklerio (Hermann Winkler) imunitetą (2016/2000(IMM))**

(2018/C 058/24)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Leipcigo prokuratūros 2015 m. rugsėjo 25 d. perduotą prašymą atšaukti Hermanno Winklerio imunitetą, kuris susijęs su eismo įvykio ikiteisminiu tyrimu (bylos Nr. 600 AR 3037/15) ir kuris buvo paskelbtas 2015 m. gruodžio 14 d. plenariniame posėdyje,
 - atsižvelgdamas į tai, kad Hermann Winkler atsisakė pasinaudoti teise duoti paaiškinimus, kaip nurodyta Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 5 dalyje,
 - atsižvelgdamas į Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 ir 9 straipsnius bei 1976 m. rugsėjo 20 d. Akto dėl Europos Parlamento narių rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise 6 straipsnio 2 dalį,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 1964 m. gegužės 12 d., 1986 m. liepos 10 d., 2008 m. spalio 15 ir 21 d., 2010 m. kovo 19 d., 2011 m. rugsėjo 6 d. ir 2013 m. sausio 17 d. sprendimus ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Vokietijos Federacinės Respublikos Konstitucijos (vok. *Grundgesetz*) 46 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 2 dalį, 6 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą (A8-0062/2016),
- A. kadangi Leipcigo (Vokietija) prokuratūra paprašė atšaukti Europos Parlamento nario Hermanno Winklerio parlamentinį imunitetą, nes pradėta ikiteisminio tyrimo procedūra dėl įtariamos baudžiamosios veikos;

⁽¹⁾ 1964 m. gegužės 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Wagner / Fohrmann ir Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; 1986 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Wybot / Faure ir kt.*, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; 2008 m. spalio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Mote / Parlamentas*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; 2008 m. spalio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Marra / De Gregorio ir Clemente*, C-200/07 ir C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; 2010 m. kovo 19 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Gollnisch / Parlamentas*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; 2011 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU: C:2011:543; 2013 m. sausio 17 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Gollnisch / Parlamentas*, T-346/11 ir T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- B. kadangi pagal Protokolo dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 9 straipsnį Europos Parlamento nariai naudojami savo valstybės teritorijoje imunitetais, kurie toje valstybėje yra suteikiami parlamento nariams;
 - C. kadangi pagal Vokietijos Konstitucijos 46 straipsnio 2 dalį Bundestago narys be Bundestago sutikimo negali būti traukiamas atsakomybėn dėl baudžiamosios veikos, išskyrus atvejus, kai jis užtinkamas bedarantis nusikaltimą arba suimamas kitą dieną po nusikalstamos veikos įvykdymo;
 - D. kadangi minėtas prašymas susijęs su sunkaus 2015 m. rugsėjo 23 d. eismo įvykio, kuriame dalyvavo Hermann Winkler, parengtiniu ikiteisminiu tyrimu;
 - E. kadangi baudžiamasis procesas nesusijęs su Europos Parlamento nariui einant pareigas pareikšta nuomone ar balsavimu pagal Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 straipsnį;
 - F. kadangi, atsižvelgiant į komiteto gautą informaciją, nėra pagrindo manyti, kad baudžiamuoju procesu siekiama pakenkti Parlamento nario politinei veiklai (*fumus persecutionis*);
 - G. kadangi įtariama nusikalstama veika akivaizdžiai nesusijusi su Hermann Winklerio, kaip Europos Parlamento nario, pareigomis;
 - H. kadangi dėl to patartina atšaukti parlamentinį imunitetą šioje byloje;
 - 1. nusprendžia atšaukti Hermann Winklerio imunitetą;
 - 2. paveda Pirmininkui nedelsiant perduoti šį sprendimą ir atsakingo komiteto pranešimą Vokietijos institucijoms ir Hermannui Winklerui.
-

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS PARLAMENTAS

P8_TA(2016)0094

Tam tikrų AKR valstybių kilmės produktai *I**

2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo taikoma prekybos tam tikrų valstybių, kurios yra Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybių grupės dalis, kilmės produktais tvarka, nustatyta susitarimais, kuriais sudaromi arba ketinama sudaryti ekonominės partnerystės susitarimus (nauja redakcija) (COM(2015)0282 – C8-0154/2015 – 2015/0128(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: nauja redakcija)

(2018/C 058/25)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2015)0282),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 207 straipsnio 2 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C8-0154/2015),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 8 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2001 m. lapkričio 28 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl sistemingesnio teisės aktų pakeitimo metodo naudojimo⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 16 d. Teisės reikalų komiteto laišką Tarptautinės prekybos komitetui vadovaujantis Darbo tvarkos taisyklių 104 straipsnio 3 dalimi,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 104 ir 59 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą (A8-0010/2016),
- A. kadangi, Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės nuomone, Komisijos pasiūlyme, be nurodytų pakeitimų, kitų esminių pakeitimų nėra ir kadangi, kalbant apie nepakeistų ankstesnių aktų nuostatų ir minėtų pakeitimų kodifikavimą, pasiūlymu siekiama tik kodifikuoti esamus tekstus nekeičiant jų esmės;

1. priima per pirmąjį svarstymą savo poziciją, perimdama Komisijos pasiūlymą ir atsižvelgdamas į Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės rekomendacijas;

⁽¹⁾ OL C 32, 2016 1 28, p. 23.

⁽²⁾ OL C 77, 2002 3 28, p. 1.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
3. paveda Pirmininkui Parlamento poziciją perduoti Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P8_TC1-COD(2015)0128

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. balandžio 12 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/..., kuriuo taikoma prekybos tam tikrų valstybių, kurios yra Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybių grupės dalis, kilmės produktais tvarka, nustatyta susitarimais, kuriais sudaromi ekonominės partnerystės susitarimai arba ketinama juos sudaryti (nauja redakcija)

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) 2016/1076.)

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0095

Žvejybos partnerystės susitarimas su Danija ir Grenlandija: žvejybos galimybės ir finansinis įnašas ***

2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Danijos Vyriausybės bei Grenlandijos Vietinės Vyriausybės žvejybos partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, sudarymo Europos Sąjungos vardu projekto (11634/2015 – C8-0377/2015 – 2015/0152(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2018/C 058/26)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (11634/2015),
 - atsižvelgdamas į Protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Danijos Vyriausybės bei Grenlandijos Vietinės Vyriausybės žvejybos partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, projektą (11633/2015),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 43 straipsnį, 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą ir 218 straipsnio 7 dalį (C8-0377/2015),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 dalies pirmą ir trečią pastraipas ir 2 dalį, taip pat į 108 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto rekomendaciją ir Vystymosi bei Biudžeto komitetų nuomones (A8-0067/2016),
1. pritaria Protokolo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Grenlandijos parlamentams ir vyriausybėms.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0096

Europos Sąjungos ir Makao susitarimas. Oro susisiekimo paslaugos ***

2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Kinijos Liaudies Respublikos ypatingojo administracinio regiono Makao Vyriausybės susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų sudarymo projekto (05255/2014 – C8-0040/2015 – 2012/0015(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2018/C 058/27)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (05255/2014),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Kinijos Liaudies Respublikos ypatingojo administracinio regiono Makao Vyriausybės susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų projektą (08179/2012),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 100 straipsnio 2 dalį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą ir 218 straipsnio 8 dalies pirmą pastraipą (C8-0040/2015),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 dalies pirmą ir trečią pastraipus bei 2 dalį, taip pat į 108 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Transporto ir turizmo komiteto rekomendaciją (A8-0072/2016),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms bei Kinijos Liaudies Respublikos ypatingojo administracinio regiono Makao Vyriausybei.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0097

PVM minimalus standartinis tarifas *

2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostata dėl pareigos taikyti minimalų standartinį tarifą trukmės (COM(2015)0646 – C8-0009/2016 – 2015/0296(CNS))

(Speciali teisėkūros procedūra: konsultavimasis)

(2018/C 058/28)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2015)0646),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 113 straipsnį, pagal kurį Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C8-0009/2016),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A8-0063/2016),
1. pritaria Komisijos pasiūlymui su pakeitimais;
 2. apgailestauja dėl to, kad Komisija taip vėlai paskelbė savo pasiūlymą, nes tai reiškia, kad minimalus standartinis PVM tarifas bus taikomas atgaline data;
 3. ragina Komisiją pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 293 straipsnio 2 dalį atitinkamai pakeisti savo pasiūlymą;
 4. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;
 5. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Komisijos pasiūlymą;
 6. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

Pakeitimas 1**Pasiūlymas dėl direktyvos****1 straipsnio 1 punktas**

Direktyva 2006/112/EB

97 straipsnis

Komisijos siūlomas tekstas

Nuo 2016 m. sausio 1 d. iki **2017** m. gruodžio 31 d. standartinis tarifas negali būti mažesnis nei 15 %.

Pakeitimas

Nuo 2016 m. sausio 1 d. iki **2018** m. gruodžio 31 d. standartinis tarifas negali būti mažesnis nei 15 %.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0098

Brazilijos Federacinės Respublikos ir Europolo strateginio bendradarbiavimo susitarimas *

2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pritariama tam, kad Europos policijos biuras (Europolas) sudarytų Brazilijos Federacinės Respublikos ir Europolo strateginio bendradarbiavimo susitarimą, projekto (13980/2015 – C8-0010/2016 – 2016/0801(CNS))

(Konsultavimasis)

(2018/C 058/29)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos projektą (13980/2015),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties, iš dalies pakeistos Amsterdamo sutartimi, 39 straipsnio 1 dalį ir į Protokolo Nr. 36 dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 9 straipsnį, pagal kurį Taryba konsultavosi su Parlamentu (C8-0010/2016),
- atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 6 d. Tarybos sprendimą 2009/371/TVR dėl Europos policijos biuro (Europolo) įsteigimo ⁽¹⁾, ypač į jo 23 straipsnio 2 dalį,
- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos sprendimą 2009/934/TVR dėl įgyvendinimo taisyklių, reglamentuojančių Europolo santykius su partneriais, įskaitant keitimąsi asmens duomenimis ir išlaptinta informacija, priėmimo ⁽²⁾, visų pirma į jo 5 ir 6 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos sprendimą 2009/935/TVR, kuriuo nustatomas trečiųjų valstybių ir organizacijų, su kuriomis Europolas sudaro susitarimus, sąrašas ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį ir 50 straipsnio 1 dalį,
- atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą (A8-0070/2016),
 1. pritaria Tarybos projektui;
 2. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;
 3. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Parlamento patvirtintą tekstą;
 4. ragina Komisiją, išgaliojus naujam reglamentui dėl Europolo (2013/0091(COD)), įvertinti susitarimo dėl bendradarbiavimo nuostatas; ragina Komisiją pranešti Parlamentui ir Tarybai šio vertinimo rezultatus ir prireikus pateikti rekomendaciją dėl leidimo pradėti tarptautines naujas derybas dėl šio susitarimo;
 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir Europolui.

⁽¹⁾ OL L 121, 2009 5 15, p. 37.

⁽²⁾ OL L 325, 2009 12 11, p. 6.

⁽³⁾ OL L 325, 2009 12 11, p. 12.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0101

Weisliniai gyvūnai ir jų genetinės medžiagos produktai *I**

2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl zootechninių ir genealoginių reikalavimų, taikomų prekybai Sąjungoje veisliniais gyvūnais bei jų genetinės medžiagos produktais ir jų importui į Sąjungą (COM(2014)0005 – C7-0032/2014 – 2014/0032(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2018/C 058/30)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Parlamentui ir Tarybai (COM(2014)0005 – 2014/0032(COD)),
 - atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2014)0004 – 2014/0033(COD)),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį, 42 straipsnį ir 43 straipsnio 2 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0032/2014),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. kovo 25 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - pasikonsultavęs su Regionų komitetu,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 18 d. Tarybos atstovo laišku prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonę (A8-0288/2015),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. mano, kad teisėkūros procedūra 2014/0033(COD) nustojo galioti dėl to, kad Komisijos pasiūlymo COM(2014)0004 turinys buvo įtrauktas į minėtą poziciją;
 3. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P8_TC1-COD(2014)0032

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. balandžio 12 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/... dėl zootechninių ir genealoginių reikalavimų, taikomų grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimui, prekybai jais bei jų genetinės medžiagos produktais ir jų įvežimui į Sąjungą, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (ES) Nr. 652/2014, Tarybos direktyvos 89/608/EEB ir 90/425/EEB bei panaikinami tam tikri gyvūnų veisimo srities aktai („Gyvūnų veisimo reglamentas“)

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) 2016/1012.)

⁽¹⁾ OL C 226, 2014 7 16, p. 70.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0111

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas. Paraiška „EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks“

2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo (Švedijos paraiška „EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks“) (COM(2016)0061 – C8-0033/2016 – 2016/2022(BUD))

(2018/C 058/31)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2016)0061 – C8-0033/2016),
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1309/2013 dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (2014–2020 m.), kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiamečių finansinė programa ⁽²⁾, ypač į jo 12 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo (2013 m. gruodžio 2 d. TIS) ⁽³⁾, ypač į jo 13 punktą,
 - atsižvelgdamas į trišalio dialogo procedūrą, numatytą pagal 2013 m. gruodžio 2 d. TIS 13 punktą,
 - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A8-0077/2016),
- A. kadangi Sąjunga, siekdama teikti papildomą paramą darbuotojams, patiriantiems žalą dėl esminių struktūrinių pasaulio prekybos sistemos pokyčių ar pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės, ir padėti jiems vėl integruotis į darbo rinką, nustatė teisėkūros ir biudžetines priemones;
- B. kadangi, remiantis 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdyje patvirtinta bendra Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija ir tinkamai atsižvelgiant į 2013 m. gruodžio 2 d. TIS nuostatas dėl sprendimų mobilizuoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) lėšas priėmimo, Sąjungos finansinė parama atleistiems darbuotojams turėtų būti dinamiška ir prieinama kuo greičiau ir veiksmingiau siekiant palengvinti atleistų darbuotojų įdarbinimą ir įtrauktį;
- C. kadangi priimtasis EGF reglamentas atspindi Parlamento ir Tarybos pasiektą susitarimą vėl pradėti taikyti lėšų mobilizavimo dėl krizės kriterijų, padidinti Sąjungos finansinį įnašą iki 60 proc. bendrų numatomų išlaidų pagal siūlomas priemones, padidinti EGF paraiškų nagrinėjimo Komisijoje, Parlamente ir Taryboje veiksmingumą sutrumpinant jų vertinimo ir tvirtinimo laiką, išplėsti reikalavimus atitinkančių veiksmų ir paramos gavėjų sąrašą įtraukiant į jį savarankiškai dirbančius asmenis ir jaunimą ir finansuoti paskatas nuosavam verslui steigti;

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 855.

⁽²⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.

⁽³⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- D. kadangi Švedija pateikė paraišką „EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks“ dėl finansinės EGF paramos po to, kai buvo atleisti darbuotojai ekonomikos sektoriuje, kuris priskiriamas NACE 2 red. 29 skyriui (Variklinių transporto priemonių, priekabų ir puspriekabių gamyba), taip pat iš tolesnės gamybos grandies įmonių, daugiausia NUTS 2 lygio Aukštutinio Norlando regione (SE33), ir kadangi tikimasi, kad priemonėmis pasinaudos 500 iš 647 atleistų darbuotojų, atitinkančių reikalavimus EGF paramai gauti; kadangi 470 šių darbuotojų atleisti iš įmonės „Volvo Group Truck Operation EMEA“ po to, kai Umeo gamykloje sumažintas darbuotojų skaičius, kiti 177 darbuotojai atleisti iš 4 tiekėjų ir tolesnės gamybos grandies įmonių („IL Logistics AB“, „Lemia“, „Caverion“ ir „Isringhausen“);
- E. kadangi paraiška pateikta pagal EGF reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytus intervencijos kriterijus, pagal kuriuos per keturių mėnesių atskaitinį laikotarpį iš valstybės narės įmonės turi būti atleista ne mažiau kaip 500 darbuotojų, įskaitant darbuotojus, atleistus iš jos tiekimo ir tolesnės gamybos grandies įmonių, ir (arba) savarankiškai dirbančius asmenis, kurių veikla nutrūko;
- F. kadangi, kaip nustatyta EGF reglamento 21 straipsnio 1 dalyje, už finansinę EGF remiamų veiksmų kontrolę yra atsakinga valstybė narė,
1. pritaria Komisijai, kad paraiška atitinka EGF reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytas sąlygas ir kad todėl Švedija turi teisę gauti finansinę 1 793 710 EUR paramą pagal tą reglamentą, ši suma sudaro 60 proc. bendrų išlaidų, siekiančių 2 989 518 EUR;
 2. pažymi, kad Švedijos valdžios institucijos paraišką dėl EGF finansinės paramos pateikė 2015 m. rugsėjo 16 d. ir kad 2016 m. vasario 16 d. Komisija baigė savo vertinimą ir tą pačią dieną informavo Parlamentą;
 3. apgailestauja, kad Komisija negalėjo numatyti terminu užbaigti šios paraiškos vertinimo dėl išskirtinio personalo trūkumo; primena, kad, siekiant ginti paramos gavėjų interesus, parama turėtų būti teikiama kuo greičiau ir veiksmingiau; ragina valstybes nares ir Sąjungos institucijas, dalyvaujančios su EGF susijusių sprendimų priėmimo procese, padaryti viską, ką gali, kad sutrumpintų paraiškų nagrinėjimo laiką ir supaprastintų procedūras, taip siekdamas užtikrinti, kad sprendimai dėl EGF mobilizavimo būtų priimami sklandžiai ir greitai;
 4. pažymi, kad Europos ir Šiaurės Amerikos gamintojai daugiau nedominuoja komercinių transporto priemonių gamybos srityje, nes Azijoje kuriasi naujos sunkvežimių gamybos įmonės; nurodo, kad sunkiasvorių sunkvežimių gamyba Sąjungoje sumažėjo 2014 m., taip pat sumažėjo sunkiasvorių komercinių sunkvežimių, autobusų ir tolimojo susisiekimo autobusų eksportas (sumažėjimas siekia 6,3 mlrd. EUR arba - 11 proc.), o bendras komercinių transporto priemonių importas į Sąjungą išaugo (+10 proc.); pažymi, kad sunkvežimių pramonėje buvo sunku vykdyti esminius pokyčius ir reaguoti į būtinybę prisitaikyti, kad pramonė taptų globalesnė; pažymi, kad Švedijos valdžios institucijos teigia, kad, atsižvelgiant į dabartinę ir būsimą pasaulinę konkurenciją, dalinį „Volvo“ Umeo gamyklos perkėlimą paskatino poreikis didinti veiksmingumą ir mažinti išlaidas pagal įmonės „Volvo“ optimizavimo programą;
 5. nurodo, kad dėl atleidimų Vesterboteno apskrityje (jos sostinė – Umeo) bus patiriama sunkumų, nes regione siūlomos laisvos darbo vietos yra tų sričių, kur reikalinga itin aukšta kvalifikacija, o dauguma tikslinių darbuotojų turi tik vidurinį išsilavinimą; atkreipia dėmesį į tai, kad paraiškoje pateikiama nuoroda į neseniai paskelbtą ataskaitą, kad Vesterboteno regione prireiks 40 000 naujų darbuotojų; palankiai vertina priemones, skirtas darbuotojams, kuriems reikalingas specialus mokymas;
 6. ragina valstybes nares kartu su socialiniais partneriais rengti strategijas, kaip iš anksto reaguoti į numatomus darbo rinkos pokyčius ir išsaugoti Sąjungos darbo vietas ir įgūdžius, remiantis Komisijos kiekvieno prekybos susitarimo atveju atliekamais visapusiškais su prekyba susijusio poveikio vertinimais;
 7. pažymi, kad jaunuoliai, kurie nedirba ir nesimoko (NEET), į paraišką neįtraukti, nes šis regionas neatitinka reikalavimų pagalbai pagal Jaunimo užimtumo iniciatyvą gauti;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

8. teigiamai vertina tai, kad Švedijos valdžios institucijos pradėjo teikti prie individualių poreikių pritaikytas paslaugas nukentėjusiems darbuotojams 2015 m. sausio 30 d., t. y. gerokai anksčiau prieš priimant sprendimą dėl EGF paramos suteikimo siūlomam suderintam paslaugų paketui;

9. pažymi, kad Švedija planuoja atleistiems darbuotojams, kuriuos apima ši paraiška, taikyti devynių rūšių priemones: i) išsamus vertinimas ir individualus planavimas; ii) įvairi darbo paieškos veikla ir konsultuojamasis ugdymas; iii) motyvavimo ir sveikatos apsaugos priemonės; iv) verslumas ir verslo kūrimas; v) švietimas ir mokymas; vi) kompetencijos pripažinimas; vii) privačių paslaugų teikėjų pagalba ieškant darbo; viii) kelionės išlaidos ir susijusios sąnaudos; ix) išmokos ieškantiems darbo;

10. palankiai vertina priemones, skirtas darbuotojų motyvacijai ir sveikatai; mano, kad būtina imtis tokių veiksmų, kad būtų galima stiprinti paramos gavėjų motyvaciją ir padėti tiems, kurių sveikatos būklė pablogėjo po atleidimo; taip pat teigiamai vertina dalyvių kompetencijų pripažinimo priemones;

11. atkreipia dėmesį į tai, kad didelė suma bus panaudota išmokoms ir paskatomis; taip pat pažymi, kad šių priemonių finansavimas neturi viršyti 35 proc. bendrų suderintam prie individualių poreikių pritaikytų paslaugų paketui skirtos sumos išlaidų, kaip nustatyta pagal EGF reglamentą, ir kad šių priemonių taikymo sąlyga – aktyvus tikslinių paramos gavėjų dalyvavimas darbo paieškos arba mokymosi veikloje;

12. laukia Komisijos atsakymo, kad ji patvirtintų, kad siūloma darbo paieškos išmoka nepakeičia valstybių narių pareigos, susijusios su aktyviomis darbo rinkos ar socialinės apsaugos priemonėmis; be to, tikisi gauti EGF remiamų priemonių papildomumo analizę;

13. pažymi, kad suderintas prie individualių poreikių pritaikytų paslaugų paketas parengtas konsultuojantis su tiksliniais paramos gavėjais ir jų atstovais bei vietos viešaisiais subjektais;

14. primena, kad, kaip nustatyta EGF reglamento 7 straipsnyje, rengiant suderintą prie individualių poreikių pritaikytų paslaugų paketą reikėtų iš anksto numatyti būsimas darbo rinkos perspektyvas ir gebėjimus, kurių prireiks ateityje, ir šį paketą pritaikyti prie perėjimo prie efektyvaus išteklių naudojimo ir tvarios ekonomikos;

15. primena, kad svarbu didinti visų darbuotojų įsidarbinimo galimybes rengiant pritaikytus mokymus ir pripažįstant įgūdžius ir gebėjimus, įgytus per darbuotojo profesinę karjerą; tikisi, kad pagal suderintą paketą siūlomi mokymai bus pritaikyti ne tik atsižvelgiant į atleistų darbuotojų poreikius, bet ir dabartinę verslo aplinką bei su profesijomis susijusią sektorių situaciją ateityje;

16. prašo Komisijos būsimuose pasiūlymuose išsamiau nurodyti sektorius, kuriuose darbuotojai galėtų įsidarbinti, ir tai, ar siūlomas mokymas atitinka ateities ekonomines perspektyvas ir darbo rinkos poreikius tuose regionuose, kuriuose atleisti darbuotojai;

17. pažymi, kad Švedijos valdžios institucijos patvirtino, jog tinkami finansuoti veiksmai neremiami taikant kitas Sąjungos finansines priemones; dar kartą ragina Komisiją į savo metines ataskaitas įtraukti lyginamąjį tokių duomenų vertinimą, siekiant užtikrinti, kad būtų visapusiškai laikomasi galiojančių reglamentų ir kad Sąjungos finansuojamos paslaugos nesidubliuotų;

18. pažymi, kad iki šiol pateiktos 22 su variklinių transporto priemonių, priekabių ir puspriekabių gamyba susijusios EGF paraiškos, įskaitant aptariamąją; 12 iš jų buvo pateiktos dėl globalizacijos sukeltų prekybos pokyčių, 10 – dėl pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

19. ragina Komisiją atidžiai įvertinti prašymų skirti EGF lėšų atvejus, kai darbuotojai buvo atleisti dėl to, kad taikytos įmonių perkėlimo strategijos, ir užtikrinti, kad šios įmonės visapusiškai įvykdytų privalomus įsipareigojimus atleistiems darbuotojams, numatytus pagal nacionalinę teisę arba kolektyvines sutartis, ir kad EGF būtų naudojamas kaip papildoma priemonė;
 20. primena, kad EGF parama neturi pakeisti nei veikslių, už kuriuos, kaip nustatyta pagal nacionalinę teisę ar kolektyvinius susitarimus, atsakingos bendrovės, nei bendrovių ar sektorių restruktūrizavimo priemonių;
 21. palankiai vertina tai, kad Komisija, atsižvelgdama į Parlamento raginimą pagreitinti išmokų skyrimą, pagerino procedūrą; atkreipia dėmesį į laiko trūkumą, susijusį su nauju tvarkaraščiu, ir galimą poveikį paraiškų nagrinėjimo efektyvumui;
 22. primena Komisijai, kad jos atsakomybė ir pareiga yra laiku pateikti išsamią informaciją apie tai, ar siūloma darbo paieškos išmoka nepakeičia valstybių narių pareigos, susijusios su aktyviomis darbo rinkos ar socialinės apsaugos priemonėmis, ir išsamią EGF priemonių papildomumo analizę;
 23. prašo Komisijos užtikrinti galimybę visuomenei susipažinti su visais su EGF bylomis susijusiais dokumentais;
 24. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;
 25. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 26. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.
-

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo (Švedijos paraiška „EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks“)

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą (ES) 2016/618.)

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0112

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas. Paraiška EGF/2016/000 TA 2016 – techninė pagalba, teikiama Komisijos iniciatyva**2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo (EGF/2016/000 TA 2016 – techninė pagalba, teikiama Komisijos iniciatyva) (COM(2016)0078 – C8-0095/2016 – 2016/2025(BUD))**

(2018/C 058/32)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2016)0078 – C8-0095/2016),
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1309/2013 dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (2014–2020 m.), kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF reglamentas),
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiamečių finansinė programa ⁽²⁾, ypač į jo 12 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽³⁾ (2013 m. gruodžio 2 d. TIS), ypač į jo 13 punktą,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. birželio 24 d. rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo pagal 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo 13 punktą (paraiška „EGF/2015/000 TA 2015 – techninė parama Komisijos iniciatyva“) ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į trišalį dialogą, numatytą pagal 2013 m. gruodžio 2 d. TIS 13 punktą,
 - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A8-0078/2016),
- A. kadangi Sąjunga, siekdama teikti papildomą paramą darbuotojams, patiriantiems žalą dėl esminių struktūrinių pasaulio prekybos sistemos pokyčių ar pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės, ir padėti jiems vėl integruotis į darbo rinką, nustatė teisėkūros ir biudžetines priemones;
- B. kadangi, remiantis 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdyje patvirtinta bendra Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija ir tinkamai atsižvelgiant į 2013 m. gruodžio 2 d. TIS nuostatas dėl sprendimų mobilizuoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) lėšas priėmimo, Sąjungos parama atleistiems darbuotojams turėtų būti dinamiška ir kuo greičiau ir veiksmingiau priinama;

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 855.⁽²⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.⁽³⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0237.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- C. kadangi priimtas EGF reglamentas atspindi Parlamento ir Tarybos pasiektą susitarimą vėl pradėti taikyti su krize susijusį mobilizavimo kriterijų, padidinti Sąjungos finansinį įnašą iki 60 proc. bendrų išlaidų, numatomų pagal siūlomas priemones, padidinti EGF paraiškų nagrinėjimo Komisijoje, Parlamente ir Taryboje veiksmingumą sutrumpinant jų vertinimo ir tvirtinimo laiką, išplėsti reikalavimus atitinkančių veiksmų ir paramos gavėjų sąrašą įtraukiant į jį savarankiškai dirbančius asmenis ir jaunimą ir finansuoti paskatas nuosavam verslui steigti;
- D. kadangi EGF skirtas didžiausias metinis biudžetas – 150 mln. EUR (2011 m. kainomis) ir kadangi EGF reglamento 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog Komisijos iniciatyva techninei pagalbai gali būti skiriama 0,5 proc. šios sumos (t. y. 828 060 EUR 2016 m.) siekiant finansuoti parengiamąją, stebėjimo, duomenų rinkimo ir žinių bazės kūrimo, administracinės ir techninės pagalbos, informavimo ir komunikacijos, taip pat audito, kontrolės ir vertinimo veiklą, būtiną EGF reglamentui įgyvendinti;
- E. kadangi Europos Parlamentas jau ne kartą yra pabrėžęs, jog reikia didesnės EGF, kaip Sąjungos paramos atleistiems darbuotojams priemonės, pridėtinės vertės, didesnio veiksmingumo ir didesnių EGF paramos gavėjų įsidarbinimo galimybių;
- F. kadangi siūloma 380 000 EUR suma atitinka apytikriai 0,23 proc. didžiausio metinio EGF biudžeto, skirto 2016 m.:
1. pritaria, kad Komisijos siūlomos priemonės gali būti laikomos technine parama, skirta finansuoti EGF reglamento 11 straipsnio 1 ir 4 dalyse, taip pat 12 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodytoms išlaidoms;
 2. primena tinklų kūrimo ir keitimosi informacija apie EGF svarbą, todėl pritaria, kad būtų finansuojama EGF kontaktinių asmenų ekspertų grupė ir rengiami tinklų kūrimo seminarai EGF įgyvendinimo klausimu; tikisi, kad šis keitimasis informacija taip pat prisidės prie geresnių ir išsamesnių ataskaitų, kuriose būtų nurodytas iš EGF remiamų priemonių valstybėse narėse sėkmės rodiklis, ypač kaip lėšos pasiekė naudos gavėjus ir kiek asmenų rado kitą darbą; taip pat remia iniciatyvas, apimančias aktyvesnį vietos valdžios institucijų, praktiškai dirbančių su EGF remiamomis priemonėmis, dalyvavimą ir konsultavimąsi su jomis;
 3. palankiai vertina nuolatinį su standartinėmis EGF paraiškų teikimo ir administravimo procedūromis susijusį darbą, pasinaudojant elektroninio keitimosi duomenimis sistemos (SFC2014) funkcijomis, kuri leidžia supaprastinti paraiškų teikimą ir greičiau jas tvarkyti, taip pat užtikrinti geresnį ataskaitų teikimą; pažymi, Komisijos 2016 m. prioritetas yra galutinių kiekvienos EGF paraiškos įgyvendinimo užbaigimo ataskaitų modulių parengimas ir suderinimas; vis dėlto pažymi, kad EGF išlaidos SFC2014 procesui ir toliau išlieka palyginti didelės;
 4. palankiai vertina tai, kad ataskaitos įtrauktos į elektroninio keitimosi duomenimis sistemą (SFC2014); mano, kad tai palengvins valstybių narių administracinę naštą ir leis geriau pasinaudoti ataskaitomis vertinimo tikslais;
 5. pažymi, kad EGF integravimo į SFC2014 procedūra trunka jau daugelį metų, o atitinkamos EGF sąnaudos buvo santykinai didelės; pažymi, kad tokios didelės sąnaudos dar išliks vienus metus, po to aptarnavimo išlaidos bus mažesnės;
 6. reiškia nusivylimą tuo, kad Komisija nepateikė integravimo į SFC2014 pažangos nuo 2011 m. pradžios iki 2014 m. ataskaitos, kaip Parlamentas prašė savo 2015 m. birželio 24 d. rezoliucijoje dėl pasiūlymo dėl techninės pagalbos 2015 m.; pakartotinai prašo Komisijos pateikti minėtą pažangos ataskaitą, įskaitant naujausius pokyčius;
 7. mano, kad SFC2014 taip pat galėtų būti naudojama siekiant sudaryti galimybę Komisijai rinkti išsamius duomenis apie EGF finansavimo poveikį, visų pirma turint mintyje atleisti darbuotojų, pasinaudojusį EGF finansavimu, įsidarbinimo iš naujo rodiklius; primygtinai ragina geriau įvertinti rastų darbo vietų pobūdį ir kokybę ir vidutinės trukmės bei ilgalaikes tendencijas vertinant pasinaudojus EGF parama pasiektos pakartotinės integracijos rodiklius;

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

8. džiaugiasi, kad Komisija ketina investuoti 70 000 EUR techninei pagalbai skirto biudžeto lėšų konkrečiai EGF paramos atskiriems dalyviams poveikio stebėsenos ir vertinimo gerinimui; rekomenduoja, kad:

- stebėsenai ir vertinimui skirtas biudžetas būtų naudojamas siekiant įvertinti ilgalaikį poveikį EGF naudos gavėjams, paramos priemonių įgyvendinimo vietoje veiksmingumą ir efektyvumą, taip pat siekiant atlikti nuodugnesnį ekonominių pokyčių, lemiančių EGF naudos gavėjų atleidimus, tyrimą;
- EGF koordinatorius ir valstybės narės pateiktų patikimus ir išsamius duomenis apie naudos gavėjų užimtumo rezultatus praėjus dvylikai mėnesių po minėtų priemonių įgyvendinimo. Komisija turėtų apibendrinti tuos duomenis, įskaitant naudos gavėjų įsidarbinimo iš naujo rodiklius, ir pateikti juos Europos Parlamentui ir Tarybai,
- būtų užregistruota ir aiškiai paskelbta išsamesnė informacija apie priemones, kuriomis pasinaudojo atskiri dalyviai, siekiant sudaryti sąlygas, pvz., aiškesniam įvairių priemonių sąnaudų ir naudos įvertinimui, ypač atsižvelgiant į didesnes administracines išlaidas (veiksmai pagal EGF reglamento 7 straipsnio 4 dalį),
- galutinės bylų ataskaitos būtų patvirtinamos ir bylos galutinai užbaigiamos kartu pateikiant išsamią informaciją apie rezultatus naudos gavėjams (suvestiniu lygmeniu);

9. pabrėžia, kad svarbu toliau stiprinti ryšių tarp visų subjektų, dalyvaujančių teikiant EGF paraiškas, įskaitant visų pirma socialinius partnerius ir regioninio ir vietos lygmens suinteresuotuosius subjektus, palaikymą siekiant sukurti kiek galima daugiau sąveikos; pabrėžia, kad turėtų būti sustiprinta nacionalinių kontaktinių asmenų ir regioninio ar vietos lygmens paramos teikimo partnerių sąveika ir turėtų būti paaiškinta komunikavimo ir paramos tvarka bei informacijos srautai (vidinis suskirstymas, užduotys ir atsakomybė) ir dėl jų turėtų susitarti visi susiję partneriai;

10. dar kartą ragina Komisiją, taikant pagrįstus terminus ir vadovaujantis atitinkamomis Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių nuostatomis, kviesti Parlamentą dalyvauti ekspertų grupės susitikimuose ir seminaruose ⁽¹⁾;

11. prašo Komisijos pateikti pagrindimą dėl sprendimo pavesti išorės rangovui atlikti laikotarpio vidurio vertinimą, reikalaujamą pagal EGF reglamento 20 straipsnio 1 dalies a punktą; prašo Komisijos nuspręsti, ką daryti toliau, remiantis sąnaudų ir naudos analize, kurią atliekant aiškiai didžiausias dėmesys skiriamas objektyvumui, rezultatams, pridėtinei vertei, įsidarbinimo galimybėms ir veiksmingumui;

12. prašo Komisijos įtraukti į laikotarpio vidurio vertinimą visų EGF projektų visus aspektus, susijusius su išlaidų veiksmingumu, duomenis apie paramą, suteiktą kaip tiesiogines išmokas, taip pat pasiūlymus dėl valstybių narių dalyvavimo EGF ir sąveikos su priemonėmis, kurias apima EGF ar nacionalinės programos, gerinimo; pažymi, kad atliekant šį vertinimą kartu turėtų būti stengiamasi sukurti išsamią duomenų apie visų EGF intervencinių priemonių taikymo rezultatus bazę; ragina pradėti diskusijas apie laikotarpio vidurio vertinimo rezultatus siekiant įvertinti, ar EGF yra veiksmingiausia priemonė atleidimo iš darbo problemoms spręsti;

13. prašo Komisijos įtraukti EGF paramos ne vyresniems kaip 25 m. amžiaus nesimokantiems ir nedirbantiems jaunuoliams kokybinę ir kiekybinę analizę ir pasiūlyti naują EGF reglamentą, įtvirtinantį, kad ši priemonė būtų nuolat ir tvariai taikoma po 2017 m. gruodžio mėn., ypač atsižvelgiant į Jaunimo garantijų iniciatyvos įgyvendinimą ir tebesitęsiančią jaunimo užimtumo krizę;

⁽¹⁾ OL L 304, 2010 11 20, p. 47.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

14. pabrėžia, kad svarbu didinti bendrą informuotumą apie EGF ir jo matomumą; primena paraiškas teikiančioms valstybėms narėms jų vaidmenį viešinti EGF finansuojamus veiksmus tiksliniams paramos gavėjams, valdžios institucijoms, socialiniams partneriams, žiniasklaidai ir plačiai visuomenei, kaip nustatyta EGF reglamento 12 straipsnyje;
 15. prašo valstybes nares ir visas susijusias institucijas dėti reikiamas pastangas siekiant toliau gerinti procedūrinę ir biudžetinę tvarką, kad būtų padidintas EGF lėšų poveikis; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad Parlamentas šiuo metu rengia Komisijos vertinimu paremtą pranešimą savo iniciatyva, siekiant apžvelgti EGF reglamento veikimą ir išnagrinėtus atvejus;
 16. palankiai vertina tai, kad Komisija, atsižvelgdama į Parlamento raginimą pagreitinti išmokų skyrimą, patobulino procedūrą; atkreipia dėmesį į dėl naujo tvarkaraščio atsiradusį laiko trūkumą ir galimą poveikį paraiškų nagrinėjimo efektyvumui; ragina valstybes nares prieš teikiant oficialias paraiškas labiau naudotis Komisijos pagalba;
 17. ragina valstybes nares ir visas susijusias institucijas reikalauti plačiau naudoti nukrypti leidžiančias nuostatas taikant finansavimo reikalavimų atitikties ribines vertes, kad būtų įtrauktos ir MVĮ, pailginti ataskaitinius laikotarpius ir suteikti galimybę atleistiems darbuotojams pasinaudoti bendrovės teikiamomis susijusiomis paslaugomis atleistiems darbuotojams – taip būtų prisidedama prie veiksmingesnio ir vertingesnio EGF panaudojimo;
 18. prašo valstybių narių aiškiau pabrėžti tai, kad EGF finansavimas yra papildomas finansavimas, ir jo ryšį su kitais fondais, taip pat apsvarstyti tinkamiausius būdus, kuriais būtų galima pasiekti EGF pridėtinės vertės, užtikrinti sąveiką su kitais finansavimo šaltiniais ir išvengti perkėlimo ir dubliavimosi;
 19. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;
 20. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 21. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.
-

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

**dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo (EGF/2016/000 TA 2016 –
techninė pagalba, teikiama Komisijos iniciatyva)**

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą (ES) 2016/619.)

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0113

Taisomojo biudžeto Nr. 1/2016 projektas. Nauja priemonė, skirta skubiai paramai teikti Sąjungoje

2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos pozicijos dėl Europos Sąjungos 2016 finansinių metų Taisomojo biudžeto Nr. 1/2016 projekto. Nauja priemonė, skirta skubiai paramai teikti Sąjungoje (07068/2016 – C8-0122/2016 – 2016/2037(BUD))

(2018/C 058/33)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 314 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties 106a straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, ypač į jo 41 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos 2016 finansinių metų bendrąjį biudžetą, galutinai priimtą 2015 m. lapkričio 25 d. ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiamečių finansinė programa ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. birželio 7 d. Tarybos sprendimą Nr. 2007/436/EB, Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 15 d. Tarybos reglamentą (ES) 2016/369 dėl skubios paramos teikimo Sąjungoje ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Taisomojo biudžeto Nr. 1/2016 projektą, kurį Komisija priėmė 2016 m. kovo 9 d. (COM(2016)0152),
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 16 d. priimtą ir 2016 m. kovo 17 d. Europos Parlamentui perduotą Tarybos poziciją dėl Taisomojo biudžeto Nr. 1/2016 projekto (07068/2016 – C8-0122/2016),
- atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto laišką,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 88 ir 91 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A8-0130/2016),

⁽¹⁾ OL L 298, 2012 10 26, p. 1.

⁽²⁾ OL L 48, 2016 2 24.

⁽³⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.

⁽⁴⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 163, 2007 6 23, p. 17.

⁽⁶⁾ OL L 70, 2016 3 16, p. 1.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

- A. kadangi dėl masinio pabėgėlių ir migrantų antplūdžio į Europą susidarė išskirtinė padėtis, kai daug žmonių reikia skubios humanitarinės pagalbos Sąjungos teritorijoje; kadangi dėl šios ekstremaliosios padėties buvo viršyti labiausiai paveiktų valstybių narių reagavimo pajėgumai; kadangi Sąjungos lygmeniu nebuvo nustatyta tinkama priemonė, kurią taikant būtų galima tenkinti humanitarinius nelaimės ištiktų žmonių poreikius Sąjungoje;
- B. kadangi Komisija 2016 m. kovo 2 d. pateikė pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, kuriuo siekiama panaikinti spragą turimose priemonėse, kad būtų galima tenkinti humanitarinius poreikius Sąjungos teritorijoje; kadangi tas reglamentas grindžiamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 122 straipsnio 1 dalimi, kurioje nenumatytas Europos Parlamento vaidmuo; kadangi 2016 m. kovo 15 d. Taryba priėmė Reglamentą (ES) 2016/369;
- C. kadangi po to Komisija pasiūlė taisomojo biudžeto projektą, kuriuo siekiama sukurti tos priemonės biudžeto struktūrą ir, perskirsčius daugiamečių finansinės programos (DFP) 3 išlaidų kategorijos lėšas, numatyti 100 mln. EUR įsipareigojimų asignavimų ir 80,2 mln. EUR mokėjimų asignavimų, skirtų neatidėliotiniams finansavimo poreikiams dengti;
- D. kadangi Komisija apskaičiavo, kad šiai naujai priemonei 2016 m. reikės skirti 300 mln. EUR (2017 m. – 200 mln. EUR ir 2018 m. – 200 mln. EUR), tačiau gali atsirasti naujų poreikių, jei migrantų ir pabėgėlių srautai ir toliau bus tokio pat dydžio;
- E. kadangi Komisija taip pat siūlo didinti Europolo Europos kovos su terorizmu centro darbuotojų skaičių ir numatyti atitinkamų įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų – 2,0 mln. EUR sumą, kuri turėtų būti perskirstyta iš Vidaus saugumo fondo;
1. teigiamai vertina Komisijos pasiūlymą sudaryti sąlygas tam, kad iš Sąjungos biudžeto būtų galima teikti skubią paramą Sąjungos teritorijoje siekiant šalinti humanitarines dabartinės pabėgėlių krizės pasekmes; atkreipia dėmesį į blogėjančią migrantų ir prieglobsčio prašytojų padėtį, visų pirma susidariusią dėl nekoordinuoto Europos valstybių atsako, o dėl šios priežasties tokia skubi parama yra dar reikalingesnė ir turi būti teikiama nedelsiant; pabrėžia, kad reikia rodyti solidarumą valstybėms narėms, kurių teritorijoje susidariusi tokia ekstremalioji padėtis;
 2. atkreipia dėmesį į skubos tvarka Komisijos pasiūlytą sprendimą; pažymi, kad, sukūrus du patikos fondus ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonę, buvo nustatytas naujas *ad hoc* mechanizmas nenumačius bendros pabėgėlių krizės sprendimo strategijos ir neužtikrintus, kad būtų visapusiškai atsižvelgiama į Parlamento kaip vienos iš teisėkūros institucijų prerogatyvas; atkreipia dėmesį į problemą, kad nauja priemonė nepagrįsta Komisijos pasiūlymu dėl reglamento pagal įprastą teisėkūros procedūrą; pabrėžia, kad Parlamentas visuomet veikė konstruktyviai ir greitai paremdamas visas su pabėgėlių krize susijusias iniciatyvas ir taip veikia toliau – greitai priėmė šį taisomąjį biudžetą;
 3. laikosi nuomonės, kad reikia numatyti tvaresnę teisinę ir biudžetinę struktūrą, kad būtų sudarytos sąlygos ateityje mobilizuoti humanitarinę pagalbą Sąjungos teritorijoje, jeigu to prireiktų dėl susidariusių aplinkybių; pažymi, kad toks skubus finansavimas, skiriamas siekiant reaguoti į krizes ir nenumatytas situacijas, dėl jo pobūdžio turėtų būti teikiamas taikant specialias priemones ir jam neturėtų būti taikomos DFP viršutinės ribos;
 4. teigiamai vertina Komisijos įsipareigojimą nenukreipti asignavimų nuo išorės humanitarinės pagalbos biudžeto; pažymi, kad Komisija siūlo finansuoti pirmąją dalį pagal šią naują priemonę perskirstant asignavimus, numatytus Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondui (PMIF), nes jie jau buvo skirti siekiant užtikrinti naštos pasidalijimą tarp valstybių narių sprendžiant pabėgėlių klausimą; mano, kad visos sumos negalima padengti perskirstant lėšas ir nedarant poveikio PMIF, kuriam šiais metais tikrai bus daromas spaudimas ir galbūt prireiks tolesnio pastiprinimo, jeigu perkėlimo mechanizmas bus taikomas visu greičiu, įgyvendinimui; todėl mano, kad ši 100 mln. EUR suma – tai asignavimų telkimas laikotarpio pradžioje, kuriuos vėlesniu etapu reikės kompensuoti; pažymi, kad 3 išlaidų kategorijoje nebeliko jokios maržos ir kad lankstumo priemonė 2016 m. jau visiškai panaudota; todėl pritaria tam, kad prireikus būtų iš karto mobilizuotas

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

nenumatytų atvejų rezervas šiais metais likusiai lėšų sumai gauti, ir ragina Komisiją pateikti pasiūlymą šiuo klausimu; numato, kad neišvengiamai turės būti persvarstyta DFP 3 išlaidų kategorijos viršutinė riba ją padidinant, siekiant patenkinti visus poreikius, susijusius su pabėgėlių ir migracijos krize;

5. atsižvelgdamas į dabartinę Europos Sąjungos saugumo padėtį, pritaria pasiūlytam Europolo Europos kovos su terorizmu centro darbuotojų skaičiaus didinimui; pažymi, kad šis darbuotojų skaičiaus didinimas papildo tą didinimą, dėl kurio jau susitarta per pastarąją Europolo teisinės sistemos peržiūrą;

6. primygtinai ragina Komisiją visoms agentūroms, kurios platesniu požiūriu veikia migracijos ir saugumo srityse, netaikyti 5 proc. darbuotojų mažinimo tikslo, nes joms visoms trūksta darbuotojų dėl pastaraisiais dvejais metais itin padidėjusio darbo krūvio ir užduočių; ragina Komisiją užtikrinti teisingumo ir vidaus reikalų srities agentūrų pusiausvyrą, atsižvelgiant į jų darbo krūvį ir užduotis;

7. atsižvelgdamas į klausimo skubumą, patvirtina savo ketinimą priimti Komisijos pateiktą Taisomojo biudžeto Nr. 1/2016 projektą;

8. patvirtina Tarybos poziciją dėl Taisomojo biudžeto Nr. 1/2016 projekto;

9. paveda Pirmininkui paskelbti, kad Taisomasis biudžetas Nr. 1/2016 yra galutinai priimtas ir pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;

10. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Audito Rūmams ir nacionaliniams parlamentams.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0114

Audito Rūmų nario skyrimas: Samo Jereb**2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Samo Jerebą Audito Rūmų nariu (C8-0025/2016 – 2016/0804(NLE))****(Konsultavimasis)**

(2018/C 058/34)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C8-0025/2016),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 121 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A8-0060/2016),
- A. kadangi Parlamento Biudžeto kontrolės komitetas įvertino siūlomo kandidato kvalifikaciją, visų pirma atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
- B. kadangi per 2016 m. kovo 15 d. Biudžeto kontrolės komiteto posėdį buvo surengtas kandidato, kurį Taryba siūlo skirti Audito Rūmų nariu, klausymas;
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Samo Jerebą Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0115

Audito Rūmų nario skyrimas: Mihails Kozlovs

2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Mihailsą Kozlovsą Audito Rūmų nariu (C8-0411/2015 – 2015/0814(NLE))

(Konsultavimasis)

(2018/C 058/35)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C8-0411/2015),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 121 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A8-0059/2016),
- A. kadangi Biudžeto kontrolės komitetas įvertino siūlomo kandidato kvalifikaciją, visų pirma atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
- B. kadangi per 2016 m. kovo 15 d. Biudžeto kontrolės komiteto posėdį buvo surengtas kandidato, kurį Taryba siūlo skirti Audito Rūmų nariu, klausymas;
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Mihailsą Kozlovsą Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0116

Audito Rūmų nario skyrimas: Jan Gregor**2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Janą Gregorą Audito Rūmų nariu (C8-0412/2015 – 2015/0815(NLE))****(Konsultavimasis)**

(2018/C 058/36)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C8-0412/2015),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 121 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A8-0057/2016),
- A. kadangi Biudžeto kontrolės komitetas įvertino siūlomo kandidato kvalifikaciją, visų pirma atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
- B. kadangi per 2016 m. kovo 15 d. Biudžeto kontrolės komiteto posėdį buvo surengtas kandidato, kurį Taryba siūlo skirti Audito Rūmų nariu, klausymas;
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Janą Gregorą Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.
-

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0117

Audito Rūmų nario skyrimas: Ladislav Balko

2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Ladislavą Balko Audito Rūmų nariu (C8-0413/2015 – 2015/0816(NLE))

(Konsultavimasis)

(2018/C 058/37)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C8-0413/2015),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 121 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A8-0055/2016),
- A. kadangi Parlamento Biudžeto kontrolės komitetas įvertino siūlomo kandidato kvalifikaciją, visų pirma atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
- B. kadangi per 2016 m. kovo 15 d. Biudžeto kontrolės komiteto posėdį buvo surengtas kandidato, kurį Taryba siūlo skirti Audito Rūmų nariu, klausymas;
1. teikia teigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Ladislavą Balko Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

2016 m. balandžio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0118

Audito Rūmų nario skyrimas: Janusz Wojciechowski**2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlymo skirti Januszą Wojciechowski Audito Rūmų nariu (C8-0414/2015 – 2015/0817(NLE))****(Konsultavimasis)**

(2018/C 058/38)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C8-0414/2015),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 121 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A8-0061/2016),
- A. kadangi Parlamento Biudžeto kontrolės komitetas įvertino siūlomo kandidato kvalifikaciją, visų pirma atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
- B. kadangi per 2016 m. kovo 15 d. Biudžeto kontrolės komiteto posėdį buvo surengtas kandidato, kurį Taryba siūlo skirti Audito Rūmų nariu, klausymas;
1. teikia neigiamą nuomonę dėl Tarybos pasiūlymo paskirti Januszą Wojciechowski Audito Rūmų nariu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams, kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0124

Neprieštaravimas deleguotajam aktui. Išsamios taisyklės, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos

Europos Parlamento sprendimas neprieštarauti 2016 m. balandžio 5 d. Komisijos deleguotajam reglamentui, kuriuo ištaisomas Deleguotasis reglamentas (ES) 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiais taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos (C(2016)01934 – 2016/2639(DEA))

(2018/C 058/39)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos deleguotąjį reglamentą (C(2016)01934),
 - atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 11 d. Komisijos laišką, kuriame Parlamentas prašomas neprieštarauti deleguotajam reglamentui,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 7 d. Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto laišką Komitetų pirmininkų sueigos pirmininkui,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas ⁽¹⁾, ypač į jo 160 straipsnį ir 284 straipsnio 5 dalį,
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto rekomendaciją dėl sprendimo,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 105 straipsnio 6 dalį,
 - atsižvelgdamas į tai, kad per Darbo tvarkos taisyklių 105 straipsnio 6 dalies trečioje ir ketvirtoje įtraukose nustatytą terminą, kuris pasibaigė 2016 m. balandžio 13 d., nebuvo pareikšta prieštaravimų,
- A. kadangi po Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 ⁽²⁾ paskelbimo buvo aptiktos dvi klaidos;
- B. kadangi pirma klaida susijusi su kai kurių Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 136 straipsnio 1 dalyje nurodytų prekių laikymu deklaruotomis pagal to deleguotojo reglamento 139 straipsnį; kadangi per galutinę to deleguotojo reglamento peržiūrą prieš jį priimant Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 136 straipsnyje išvardytų prekių eilės tvarka buvo pakeista, tačiau per klaidą to deleguotojo reglamento 139 straipsnyje nurodytų prekių nuorodos nebuvo atnaujintos, ir kadangi dėl šios priežasties šios nuorodos turėtų būti pataisytos;
- C. kadangi antra klaida susijusi su Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 141 straipsnio 1 dalimi; kadangi šiuo metu taikomas Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93 ⁽³⁾ 233 straipsnio 1 dalies b punktas, pagal kurį numatyta, kad nedaugeliu itin konkrečių atvejų gali būti laikoma, jog prekės, kertančios sieną, yra deklaruotos laikinajam įvežimui, eksportui arba reeksportui, per klaidą nebuvo įtrauktas į Deleguotąjį reglamentą (ES) 2015/2446 ir todėl nėra galimybės tam tikras prekes deklaruoti vien tik kertant Sąjungos muitų teritorijos sieną; kadangi dėl šios priežasties reikėtų pataisyti Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 141 straipsnio 1 dalį;

⁽¹⁾ OL L 269, 2013 10 10, p. 1.

⁽²⁾ 2015 m. liepos 28 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiais taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos (OL L 343, 2015 12 29, p. 1).

⁽³⁾ 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/93 išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993 10 11, p. 1).

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- D. kadangi šios dvi klaidos, jų neištaisius iki 2016 m. gegužės 1 d., kai įsigalios atitinkamos Reglamento (ES) Nr. 952/2013 nuostatos, darys poveikį prekybos srautams ir darys itin neigiamą poveikį muitinėms ir prekybininkams;
- E. kadangi deleguotasis reglamentas gali įsigalioti tik pasibaigus Parlamento ir Tarybos tikrinimo laikotarpiui, jeigu nei Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus tam laikotarpiui ir Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš; kadangi pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 284 straipsnio 5 dalį nustatytas tikrinimo laikotarpis – du mėnesiai nuo pranešimo dienos, t. y. iki 2016 m. birželio 5 d., ir jis gali būti pratęsiamas dar dviem mėnesiais;
- F. kadangi vis dėlto neatidėliotinos skubos sumetimais Komisija 2016 m. kovo 11 d. paprašė Parlamento iš anksto iki 2016 m. gegužės 1 d. patvirtinti deleguotąjį reglamentą;
1. pareiškia, kad neprieštarauja deleguotajam reglamentui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir Komisijai.
-

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0125

Fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis ***II

2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (05419/1/2016 – C8-0140/2016 – 2012/0011(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

(2018/C 058/40)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą Tarybos poziciją (05419/1/2016 – C8-0140/2016),
 - atsižvelgdamas į Belgijos Atstovų Rūmų, Vokietijos Bundesrato, Prancūzijos Senato, Italijos Deputatų Rūmų ir Švedijos Riksdago pagal Protokolą Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo pateiktas pagrįstas nuomones, kuriose tvirtinama, jog teisėkūros procedūra priimamo akto projektas neatitinka subsidiarumo principo,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 23 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 10 d. Regionų komiteto nuomonę⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 7 d.⁽³⁾ ir 2015 m. lapkričio 19 d.⁽⁴⁾ Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomones,
 - atsižvelgdamas į Komisijos nuomonę (COM(2016)0214),
 - atsižvelgdamas į savo poziciją⁽⁵⁾ dėl Komisijos pasiūlymo Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2012)0011) per pirmąjį svarstymą,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 76 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją antrajam svarstymui (A8-0139/2016),
1. pritaria per pirmąjį svarstymą priimtai Tarybos pozicijai;
 2. pažymi, kad aktas priimtas remiantis Tarybos pozicija;
 3. paveda Pirmininkui pasirašyti aktą su Tarybos pirmininku pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 297 straipsnio 1 dalį;
 4. paveda generaliniam sekretoriui pasirašyti aktą, patikrinus, ar tinkamai įvykdytos visos procedūros ir, susitarus su Tarybos generaliniu sekretoriumi, pasirūpinti, kad šis aktas būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 229, 2012 7 31, p. 90.

⁽²⁾ OL C 391, 2012 12 18, p. 127.

⁽³⁾ OL C 192, 2012 6 30, p. 7.

⁽⁴⁾ OL C 67, 2016 2 20, p. 13.

⁽⁵⁾ 2014 m. kovo 12 d. priimti tekstai, P8_TA(2014)0212.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0126

Asmens duomenų tvarkymas nusikalstamų veikų prevencijos tikslais *II**

2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar traukimo baudžiamojon atsakomybėn už jas arba baudžiamųjų sankcijų vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (05418/1/2016 – C8-0139/2016 – 2012/0010(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

(2018/C 058/41)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą Tarybos poziciją (05418/1/2016 – C8-0139/2016),
 - atsižvelgdamas į Vokietijos Bundesrato ir Švedijos Riksdago pagal Protokolą Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo pateiktas pagrįstas nuomones, kuriose tvirtinama, jog teisėkūros procedūra priimamo akto projektas neatitinka subsidiarumo principo,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 10 d. Regionų komiteto nuomonę⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 7 d.⁽²⁾ ir 2015 m. lapkričio 19 d.⁽³⁾ Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomones,
 - atsižvelgdamas į Komisijos nuomonę (COM(2016)0213),
 - atsižvelgdamas į savo poziciją⁽⁴⁾ dėl Komisijos pasiūlymo Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2012)0010) per pirmąjį svarstymą,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 76 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendacijas antrajam svarstymui (A8-0138/2016),
1. pritaria per pirmąjį svarstymą priimtai Tarybos pozicijai;
 2. pažymi, kad aktas priimtas remiantis Tarybos pozicija;
 3. paveda Pirmininkui pasirašyti aktą su Tarybos pirmininku pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 297 straipsnio 1 dalį;
 4. paveda generaliniam sekretoriui pasirašyti aktą, patikrinus, ar tinkamai įvykdytos visos procedūros ir, susitarus su Tarybos generaliniu sekretoriumi, pasirūpinti, kad šis aktas būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 391, 2012 12 18, p. 127.

⁽²⁾ OL C 192, 2012 6 30, p. 7.

⁽³⁾ OL C 67, 2016 2 20, p. 13.

⁽⁴⁾ 2014 m. kovo 12 d. priimti tekstai, P8_TA(2014)0219.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0127

Keleivio duomenų įrašo duomenų naudojimas (ES PNR) ***I

2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl keleivio duomenų įrašo duomenų naudojimo teroristinių nusikaltimų ir sunkių nusikaltimų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir patraukimo už juos baudžiamojon atsakomybėn tikslais (COM(2011)0032 – C7-0039/2011 – 2011/0023(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2018/C 058/42)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0032),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį, 82 straipsnio 1 dalies antros pastraipos d punktą ir 87 straipsnio 2 dalies a punktą, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0039/2011),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
- atsižvelgdamas į Bulgarijos Nacionalinio Susirinkimo, Čekijos Senato, Vokietijos Bundesrato, Italijos Senato, Nyderlandų Senato, Austrijos Nacionalrato, Portugalijos Respublikos Asamblėjos ir Rumunijos Senato pateiktas pastabas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto projekto,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 5 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 25 d. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonę ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo 2014 m. balandžio 8 d. sprendimą sujungtose bylose C-293/12 ir C-594/12, *Digital Rights Ireland* ir *Seitlinger* ir kiti ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 7 d. laiškų Tarybos atstovo prisiimtą išipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 ir 188 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto bei Transporto ir turizmo komiteto nuomones (A7-0150/2013),
- atsižvelgdamas į 2014 m. rugsėjo 18 d. Pirmininkų sueigos sprendimą dėl nebaigtų 7-osios Parlamento kadencijos darbų,
- atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto antrą pranešimą ir į Užsienio reikalų komiteto ir Transporto ir turizmo komiteto nuomones (A8-0248/2015),

⁽¹⁾ OL C 218, 2011 7 23, p. 107.

⁽²⁾ OL C 181, 2011 6 22, p. 24.

⁽³⁾ Teisingumo Teismo 2014 m. balandžio 8 d. sprendimas, *Digital Rights Ireland* ir *Seitlinger* ir kt., sujungtos bylos C-293/12 ir C-594/12, ECLI:EU:C:2014:238.

⁽⁴⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P8_TC1-COD(2011)0023

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. balandžio 14 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/... dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) duomenų naudojimo teroristinių nusikaltimų ir sunkių nusikaltimų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir patraukimo už juos baudžiamojon atsakomybėn tikslais

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Direktyvą (ES) 2016/681.)

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0131

Komercinių paslapčių apsauga nuo neteisėto gavimo, naudojimo ir atskleidimo *I**

2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl neatskleistos praktinės patirties ir verslo informacijos (komercinių paslapčių) apsaugos nuo neteisėto gavimo, naudojimo ir atskleidimo (COM(2013)0813 – C7-0431/2013 – 2013/0402(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2018/C 058/43)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2013)0813),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir į 114 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0431/2013),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. kovo 25 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 18 d. laišku Tarybos atstovo priimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto bei Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomones (A8-0199/2015),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P8_TC1-COD(2013)0402

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. balandžio 14 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/... dėl neatskleistos praktinės patirties ir verslo informacijos (komercinių paslapčių) apsaugos nuo neteisėto jų gavimo, naudojimo ir atskleidimo

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Direktyvą (ES) 2016/943.)

⁽¹⁾ OL C 226, 2014 7 16, p. 48.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0132

Europos Parlamento 2017 finansinių metų įplaukų ir išlaidų sąmata**2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Parlamento 2017 finansinių metų įplaukų ir išlaidų sąmatos (2016/2019(BUD))**

(2018/C 058/44)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 314 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, ypač į jo 36 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1023/2013, kuriuo iš dalies keičiami Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai ir kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygos ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 28 d. rezoliuciją dėl Tarybos pozicijos dėl Europos Sąjungos 2016 finansinių metų bendrojo biudžeto projekto ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos 2016 finansinių metų bendrojo biudžeto bendro projekto, kurį Taikinimo komitetas patvirtino vykdant biudžetinę procedūrą ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į generalinio sekretoriaus Biurui pateiktą pranešimą dėl Europos Parlamento 2017 finansinių metų preliminaraus sąmatos projekto rengimo,
- atsižvelgdamas į pagal Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 25 straipsnio 7 dalį ir 96 straipsnio 1 dalį 2016 m. balandžio 11 d. Biuro parengtą preliminarų sąmatos projektą,
- atsižvelgdamas į pagal Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 96 straipsnio 2 dalį Biudžeto komiteto parengtą sąmatos projektą,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 96 ir 97 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A8–0131/2016),

A. kadangi šią biudžeto procedūrą, kuri yra ketvirtoji 2014–2020 m. daugiametės finansinės programos procedūra, naujos kadencijos Parlamentas antrą kartą vykdys visą;

⁽¹⁾ OL L 298, 2012 10 26, p. 1.

⁽²⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.

⁽³⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 287, 2013 10 29, p. 15.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0376.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0407.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

- B. kadangi 2017 m. biudžetas, kaip pasiūlyta generalinio sekretoriaus pranešime, būtų vykdomas toliau įgyvendinant ir intensyvinant institucijos politiką, pagal kurią siekiama didinti veiksmingumą visose srityse, kuriose galima tai padaryti, nedarant žalos Parlamento narių ir darbuotojų darbo aplinkos kokybei;
- C. kadangi generalinis sekretorius pasiūlė 2017 m. biudžete nustatyti šiuos keturis prioritetinius tikslus: saugumas ir kibernetinis saugumas, nukrypti leidžiančios nuostatos dėl airių kalbos laipsniškas panaikinimas, toliau taikomos priemonės siekiant padėti Parlamento nariams vykdyti savo įgaliojimus ir didesnis Parlamento patrauklumas visuomenei ir lankytojams;
- D. kadangi dabartinėmis politinėmis ir su saugumu susijusiomis aplinkybėmis, susidariusiomis dėl teroristinių išpuolių Europoje, vykdant 2017 m. biudžeto procedūrą turėtų būti užtikrintas didesnis Parlamento saugumas ir kibernetinis saugumas;
- E. kadangi generalinis sekretorius Parlamento 2017 m. preliminariniame biudžeto sąmatos projekte pasiūlė skirti 1 910 073 000 EUR biudžetą, o tai reiškia iš viso 3,9 proc. daugiau lėšų, palyginti su 2016 m. biudžetu, ir 1,7 proc. šios sumos laikoma įprastomis išlaidomis, ir šis biudžetas sudarytų 19,26 proc. 2014–2020 m. daugiamečių finansinės programos (DFP) V išlaidų kategorijos lėšų;
- F. kadangi 2017–2022 m. laikotarpiu nukrypti leidžianti nuostata, pagal kurią į airių kalbą neverčiami visi oficialūs dokumentai, bus laipsniškai panaikinta, o tai reiškia, kad visi oficialūs dokumentai bus verčiami ir į airių kalbą, ir siekiant laikytis šio naujo kalbinio reikalavimo pasiūlyta papildomai numatyti 3,7 mln. EUR ypatingųjų išlaidų, kurios sudaro 0,2 proc. bendro lėšų padidėjimo;
- G. kadangi siekiant sustiprinti saugumą ir kibernetinį saugumą reikia skirti 47,6 mln. EUR papildomų ypatingųjų investicijų, kurios sudaro 2,6 proc. bendro padidėjimo;
- H. kadangi nuo 2011 m. infliacijos lygis nuolat mažėjo; kadangi tikrasis infliacijos lygis Parlamento darbo vietose 2015 ir 2016 m. buvo mažesnis nei faktinė jo biudžeto padidėjimo norma;
- I. kadangi beveik 60 proc. biudžeto sudaro su indeksu susietos išlaidos, kurios didžia dalimi susijusios su Parlamento narių ir darbuotojų atlyginimais, patikslintais pagal Tarnybos nuostatus, ir sutartiniais išpareigojimais, atitinkančiais konkrečių sektorių indeksavimą, kuris paprastai yra didesnis nei standartinis infliacijos lygis;
- J. kadangi Parlamentas savo 2015 m. balandžio 29 d. rezoliucijoje dėl Europos Parlamento 2016 finansinių metų įplaukų ir išlaidų sąmatos ⁽¹⁾ pabrėžė, kad 2016 m. biudžetas turėtų būti realistiškas ir atitikti biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo principus;
- K. kadangi Parlamento kaip vienos iš biudžeto valdymo institucijos patikimumas didele dalimi priklauso nuo jo gebėjimo valdyti savo paties išlaidas;
- L. džiaugiasi, kad 2015 m. spalio 26 d. Biuras patvirtino naujas Parlamento narių padėjėjams skirtų išmokų valdymo taisykles, sugriežtindamas vietinių padėjėjų sutarčių apmokėjimo reikalavimus, būtent numatydamas, kad ne mažiau kaip 25 proc. išmokų, skirtų Parlamento padėjėjams, lėšų turi būti skirta padengti išlaidoms, susijusioms su akredituotais padėjėjais;

Bendrieji principai

1. pabrėžia, kad 2017 m. Parlamento biudžeto dalis V išlaidų kategorijoje ir toliau turėtų neviršyti 20 proc.; pažymi, kad 2017 m. preliminarus biudžeto sąmatos projekto, kaip išdėstyta Biuro 2016 m. kovo 9 d. pozicijoje, lygis atitiko 19,26 proc., o tai yra mažiau nei 2016 m. (19,39 proc.) ir antra mažiausia V išlaidų kategorijos dalis per pastaruosius aštuonerius metus; 2017 m. toliau sumažina savo V išlaidų kategorijos dalį iki 19,17 proc.;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0172.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

2. tačiau mano, kad, atsižvelgiant į valstybių narių ekonomikos sulėtėjimą, prognozuojamas 2017 m. infliacijos lygis neturėtų būti laikomas pagrindiniu įprastų išlaidų didinimo kriterijumi;
3. patvirtina, kad buvo paprašyta numatyti ypatingųjų išlaidų, kurios sudaro 0,2 proc. daugiau lėšų, palyginti su 2016 m. biudžetu, skiriamų laikinų nukrypti leidžiančių priemonių dėl airių kalbos vartojimo, nustatytų 2005 m. birželio 13 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 920/2005 ⁽¹⁾, laipsniškam panaikinimui;
4. atkreipia dėmesį į prašymą 2,6 proc. padidinti lėšas saugumui ir kibernetiniam saugumui užtikrinti, o tai būtų daugiau nei dvigubai didesnė išteklių suma, palyginti su 2016 m.; primygtinai ragina generalinį sekretorių skaidriu būdu pateikti Biudžeto komitetui išsamią informaciją apie dabartines ir būsimas saugumo ir kibernetinio saugumo priemones ir suskirstyti jų išlaidas;
5. patvirtina ypatingųjų išlaidų paketą (47,6 mln. EUR), numatytą saugumo srities investicijoms 2017 m. po to, kai 2016 m. vasario mėn. Biurui buvo pateikta analizė, ir papildytą patikrinimu, atliktu po 2016 m. kovo 22 d. įvykių, ir ypatingųjų išlaidų paketą (3,7 mln. EUR), susijusį su laikinų nukrypti leidžiančių nuostatų dėl airių kalbos vartojimo laipsnišku panaikinimu;
6. apriboja savo įprastų išlaidų didinimą 2017 m., neatsižvelgiant į du ypatingųjų išlaidų paketus, iki 1,4 proc., palyginti su įprastinėmis 2016 m. biudžeto išlaidomis ir 0,6 proc., palyginti su 2016 m. biudžetu;
7. nustato, kad bendra jo 2017 m. sąmatos suma yra 1 900 873 000 EUR, o tai sudaro 3,4 proc. didesnę bendrą sumą, palyginti su 2016 m. biudžetu;
8. pabrėžia, kad Parlamentui reikia numatyti pakankamai išteklių, kurių reikia, kad jis galėtų vykdyti pagrindinę savo teisėkūros ir biudžeto valdymo institucijos funkciją; pabrėžia, kad dabartinėmis ekonominėmis aplinkybėmis šie ištekliai turi būti valdomi griežtai, pragmatiškai ir veiksmingai; atkreipia dėmesį į tai, kad, nors reikia užtikrinti tinkamą Parlamento finansavimo lygį siekiant vykdyti Europos demokratijos procesą, labai skatinamos pastangos ieškoti taupymo būdų ir siekti dar labiau padidinti viešųjų lėšų panaudojimo veiksmingumą;
9. pabrėžia, kad didžioji Parlamento biudžeto dalis ir jo metinis indeksavimas nekinta dėl teisės aktais nustatytų ar sutartinių prievolių, kurioms Parlamentas per biudžeto procedūrą negali daryti poveikio;

Skaidrumas, prieinamumas ir aiškumas

10. ragina generalinį sekretorių pateikti pasiūlymą dėl biudžeto paskelbimo plačiau visuomenei, užtikrinant, kad jis būtų išdėstytas išsamiai, suprantamai ir naudotojui patogiu būdu Parlamento interneto svetainėje siekiant, kad visi piliečiai galėtų įgyti didesnę supratimą apie Parlamento veiklą, prioritetus ir atitinkamus išlaidų modelius; mano, kad visų pirma Parlamento interneto svetainėje galėtų būti paskelbta informacinė grafika, šiuo metu skelbiama intranete;
11. atsižvelgdamas į biudžeto procesą mano, kad visa aktuali, pakankamai išsami ir suskirstyta informacija turi būti laiku ir suprantamai pateikta Biuro nariams ir Biudžeto komitetui kiekvienu procedūros etapu, kad Biuras, Biudžeto komitetas ir frakcijos galėtų tinkamai apsvarstyti ir priimti sprendimus remdamiesi visapusiška informacija apie Parlamento biudžeto būklę ir poreikius;
12. pabrėžia, kad reikia užtikrinti tikslumą ir skaidrumą atsižvelgiant į biudžeto pokyčius kiekvienais metais; laikosi nuomonės, kad, nors tam tikros ypatingosios išlaidos, pvz., numatytos saugumui užtikrinti, 2017 m. biudžete yra pagrįstos, kasmet vis dažniau naudojamos ypatingosios išlaidos kelia problemų biudžeto kontrolės ir stabilumo požiūriu; prašo tiksliau apibrėžti ypatingąsias išlaidas; mano, kad siekiant užtikrinti atskaitomybę ir bendrojo biudžeto duomenų palyginamumą reikėtų atlikti įvertinimą, ar ypatingosios išlaidos neturėtų būti įtrauktos į vienas po kito einančių metų biudžetų procentinio skirtumo skaičiavimo pagrindą;

⁽¹⁾ OL L 156, 2005 6 18, p. 3.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

13. pakartoja savo raginimą pateikti vidutinės trukmės ir ilgalaikį biudžeto planą, be kita ko, aiškiai atskiriant investicijas ir veiklos išlaidas, susijusias su Parlamento veikimu bei teisės aktais nustatytais jo prievolėmis (įskaitant nuomą ir įsigijimus), laikantis jo 2015 m. balandžio 29 d. rezoliucijos dėl Europos Parlamento 2016 finansinių metų įplaukų ir išlaidų sąmatos⁽¹⁾, ir atitinkamai ragina taip pakeisti pateikimą, kad būtų aiškiai atskirtos investicijų ir veiklos išlaidos;

14. giria Biurą ir Naujovių ir technologinės pagalbos GD (ITEC) už naują Parlamento narių asmeninių puslapių oficialioje Parlamento interneto svetainėje išdėstymą, kuriuo suteikiama daugiau skaidrumo jų darbo kolektyvo sudėties ir statuso klausimu (sukurta nauja antraštė „Padėjėjai“ ir paantraštės „Padėjėjai“, „Akredituoti padėjėjai“, „Akredituoti padėjėjai“ (grupė), „Vietiniai padėjėjai“, „Paslaugų teikėjai“, „Mokėjimų tarpininkai“ ir „Stažuotojai“); prašo generalinio sekretoriaus užtikrinti reikiamą naujų Parlamento narių padėjėjams skirtų išmokų taisyklių, kurias Biuras patvirtino 2015 m. spalio 26 d., įgyvendinimo kontrolę;

15. ragina bent kartą per penkerius metus sudaryti biudžetą remiantis realiais poreikiais pagal atskirus punktus, o ne koeficientų sistema;

Saugumas ir kibernetinis saugumas

16. ragina pateikti vidutinės trukmės ir ilgalaikį biudžeto planą, įskaitant aiškią informaciją apie išlaidas, susijusias su saugumu ir kibernetiniu saugumu; be to, atsižvelgiant į pastaruosius įvykius, ragina Biurą atnaujinti bendrojo saugumo koncepciją ir ją kuo greičiau ir ne vėliau kaip 2016 m. birželio mėn. paskelbti;

17. laikosi nuomonės, kad kiekviena šios srities priemonė turėtų būti pagrįsta aiškiu Parlamento poreikių vertinimu ir proporcinga kylančiai rizikai; prašo generalinio sekretoriaus ir Biuro prieš Parlamento 2017 m. biudžeto svarstymą laiku pateikti Biudžeto komitetui bendrojo saugumo koncepciją, įskaitant bendrą tikėtinos rizikos ir numatytų saugumo priemonių vertinimą bei alternatyvias galimybes, taip pat pateikti išsamų jų poveikio 2017 m. biudžetui ir tolesniems biudžetams vertinimą, aiškiai atskiriant investicijas ir periodines išlaidas, ir apibrėžti priemones, kurios numatomos siekiant didinti Parlamento patalpų vidaus ir išorės saugumą, taip pat tokių priemonių poveikį 2017 m. biudžetui; ragina pateikti informaciją apie tarpinstitucinio administracinio bendradarbiavimo susitarimų saugumo srityje finansines pasekmes;

18. prašo generalinio sekretoriaus įvertinti, ar reikia persvarstyti esamas (Parlamento narių ir darbuotojų) draudimo sutartis, atsižvelgiant į terorizmo grėsmę, ir prireikus pateikti pasiūlymų dėl galimų trūkumų šalinimo;

19. laikosi nuomonės, kad saugumo sistemą ne Parlamento patalpose ir toliau turėtų užtikrinti Belgijos valdžios institucijos;

Parama Parlamento narių įgaliojimų vykdymui

20. atkreipia dėmesį į taikomas priemones, kuriomis siekiama padėti Parlamento nariams vykdyti savo įgaliojimus;

21. teigiamai vertina Parlamento narių skaitmeninio portalo (e. portalas) išplėtimą, tačiau ragina generalinį sekretorių, atsižvelgiant į bepopierio darbo iniciatyvą, pagerinti dabartinę sistemą, pagal kurią Parlamento nariams siunčiamos popierinės mokėjimo lapelių kopijos, kad iki 2017 m. pabaigos jos būtų galiausiai atsisakyta; laikosi nuomonės, kad e. portale šia numatyta funkcija elektroniniu būdu turėtų galėti naudotis visi Parlamento nariai ir dėl to būtų sutaupyta daug laiko ir lėšų;

22. teigiamai vertina vis geresnės kokybės konsultacijas ir tyrimus, teikiamus Parlamento nariams ir komitetams; primena, kad 2013 m. steigiant Europos Parlamento tyrimų tarnybą (EPRS) buvo numatyta EPRS ir teminių skyrių bendradarbiavimo veiksmingumo laikotarpio vidurio peržiūra; todėl prašo generalinio sekretoriaus atlikti tokią peržiūrą ir

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0172.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

iki 2016 m. pabaigos pateikti rezultatus Biudžeto komitetui; mano, kad į šią peržiūrą turėtų būti įtraukti pasiūlymai, kaip užtikrinti, kad EPRS teikiama parama būtų geriausiu būdu susieta su raida atitinkamuose teminiuose komitetuose, tuo pat metu atsižvelgiant į atskirų Parlamento narių poreikius, ir nesutaptų su teminių skyrių veikla, taip pat neskatintų konkurencijos tarp tarnybų;

23. mano, kad turėtų būti įvertinti Parlamento narių poreikiai jų rinkimų apygardose, taip pat atsižvelgiant į rinkimų apygardų skirtumus, siekiant geriau padėti Parlamento nariams vykdyti savo veiklą rinkimų apygardose; laikosi nuomonės, kad mobilios Parlamento narių darbo vietos ir parama rinkimų apygardose turėtų būti grindžiamos realiais poreikiais ir naudojimo vertinimu ir dėl jų Parlamentui neturėtų atsirasti didelių arba periodinių papildomų išlaidų; primygtinai teigia, kad nereikia suteikti jokios aparatinės įrangos, nes bendroms išlaidoms kompensuoti skirta išmoka yra pakankama siekiant įsigyti pažangiausias priemais; abejoja dėl poreikio Parlamento nariams sukurti privačią mobilią darbo vietą, nes neatrodo, kad ši koncepcija būtų suderinama su Parlamento narių ir jų kabinetų veiklos organizavimo būdu;

24. pritaria, kad informacinių technologijų (IT) priemonės yra svarbios Parlamento nariams siekiant vykdyti savo pareigas; tačiau pakartoja, kad būtina leisti įrengti atvirąją programinę įrangą ir taip sudaryti sąlygas sutaupyti daug su ryšių mokesčiais susijusių išlaidų, taip pat pagerinti Parlamento narių kabinetų darbo srautą, kartu atsižvelgiant į kibernetinį saugumą ir užtikrinant duomenų apsaugą;

25. prašo, kad visais atvejais įprasta taptų galimybė skaitmeniniu būdu pasirašyti vidaus dokumentus (pvz., formas, rašytinius pareiškimus ir t. t.), kartu užtikrinant patikimumą ir saugumą; prašo įvertinti galimybę pradėti taikyti TAN tikrinimo sistemą Parlamento narių mobiliuosiuose telefonuose; be to, mano, kad reikėtų neskatinti naudoti fakso aparatų ir palaipsniui jų visai atsisakyti konkrečius Parlamento nario sprendimu;

26. palankiai vertina naują reformą dėl papildomų klausimų raštu, kurią 2015 m. rugsėjo 3 d. patvirtino Konstitucinių reikalų komitetas Biudžeto komitetui paprašius priimant 2016 m. Parlamento biudžetą; prašo generalinio sekretoriaus nustatyti reikiamas įgyvendinimo pagal naują aiškinimą kontrolės priemones; prašo Pirmininkų sueigos atlikti šios naujos klausimų raštu tvarkos, būtent dėl papildomų klausimų, vertinimą, kad būtų nustatyta, kiek lėšų sutaupoma, ir prieš Parlamento biudžeto svarstymą 2016 m. rudenį, ne vėliau kaip 2016 m. rugpjūčio mėn., informuoti Biudžeto komitetą apie šio vertinimo rezultatus;

27. mano, kad tinkama 2017 m. numatyti tiek pat asignavimų pagal išlaidų paketą, susijusį su Parlamento narių padėjėjais, kiek jų buvo numatyta 2016 m., atsižvelgiant į pagal Tarnybos nuostatus taikomą teisiškai privalomą indeksavimą;

28. laikosi nuomonės, kad dabartinis Parlamento narių parlamentinės veiklos aprašymas, pateiktas Parlamento interneto svetainėje, yra netikslus ir neatspindi tikros Parlamento narių veiklos ir aktyvumo; siūlo atsisakyti šiuo metu naudojamų klasifikuojančių interneto svetainių ir patobulinti informaciją apie atskirų Parlamento narių veiklą, skelbiamą oficialioje Parlamento svetainėje; ypač ragina įvertinti balsavimo paaiškinimų ir vienos minutės kalbų pateikimą, be kita ko, galimybę juos rodyti atskirai nuo kalbų per plenarinius posėdžius, ir įvertinti balsavimo paaiškinimų pridėtinę vertę ir galimas alternatyvas; tikisi, kad atitinkama už šį klausimą atsakinga Biuro darbo grupė pateiks Biudžeto komitetui savo darbotvarkę ir išvadas, kai tik jas gaus;

Parlamento narių išlaidos

29. pakartoja savo raginimą Biurui nustatyti tikslesnes taisykles, susijusias su atskaitomybe dėl išlaidų, patvirtintų pagal bendroms išlaidoms kompensuoti skirtą išmoką; šios taisyklės galėtų apimti ekonomiškai efektyvias priemones, pvz., Parlamento narių užregistruotų išlaidų skelbimą – tai daro vis daugiau Parlamento narių, kartu galėtų būti numatyta supaprastinta nepanaudotų lėšų sugrąžinimo sistema; pakartoja, kad tokioms priemonėms imtis nereikėtų papildomų Parlamento administracijos darbuotojų;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

Pastatų politika

30. primena, kad 2010 m. Biuro priimta vidutinės trukmės laikotarpio pastatų strategija šiuo metu persvarstoma; apgailėstauja dėl to, kad Biuras dar nebaigė svarstyti Parlamento vidutinės trukmės laikotarpio pastatų strategijos; ragina generalinį sekretorių nedelsiant ir ne vėliau kaip 2016 m. rugpjūčio mėn., prieš Parlamento biudžeto svarstymą 2016 m. rudenį, pateikti Biudžeto komitetui naują vidutinės trukmės laikotarpio pastatų strategiją;

31. ragina Biurą pateikti ilgalaikę Parlamento pastatų strategiją; pakartoja, kad ilgalaikės investicijos, kaip antai Parlamento pastatų projektai, turi būti vykdomos apdairiai ir skaidriai; primygtinai reikalauja užtikrinti griežtą išlaidų valdymą, projektų planavimą ir priežiūrą; pakartoja savo raginimą užtikrinti skaidrų sprendimų priėmimo procesą pastatų politikos srityje, remiantis išankstine informacija ir deramai atsižvelgiant į Finansinio reglamento 203 straipsnį; mano, kad formuojant ilgalaikę pastatų strategiją turėtų būti atsižvelgta į ataskaitą dėl Europos istorijos namų vėlavimo ir didesnių išlaidų priežasčių;

32. ragina biudžete tiksliai atspindėti poziciją dėl Parlamento pastatų; atitinkamai ragina Parlamento galutiniame biudžete aiškiai nurodyti Konrado Adenauerio (KAD) pastato išlaidas ir ateityje į biudžetą įtraukti su nuosavybe susijusias investicijas, kad neberekėtų atlikti kaupiamųjų perkėlimų;

33. laikosi nuomonės, kad, atsižvelgiant į dabartinę ekonominę padėtį, jokie kiti Parlamentariumo projektai neturėtų būti pradėti iš anksto nepasikonsultavus su Biudžeto komitetu ir negavus jo patvirtinimo;

34. todėl nuo 2018 m. siūlo numatyti konkrečią eilutę, skirtą investicijoms į pastatų statybą, kurios finansavimo pagrindą 2018 m. sudarytų lėšos, pasiūlytos 2017 m. kaip ypatingosios išlaidos;

35. atsižvelgdamas į 2017 m. ypatingas aplinkybes, dėl kurių reikia skirti didelių investicijų į saugumo infrastruktūrą, siūlo panaudoti visas 2017 m. pabaigoje nepanaudotas lėšas, kad būtų apmokėtos KAD pastato statybos išlaidos ir išvengta maksimalių palūkanų normos mokėjimų bankams už paskolas, kurios turėtų būti paimtos statybai finansuoti;

36. prašo pateikti daugiau informacijos apie esamą projekto, kurį įgyvendinant renovuojamas Paulio-Henri Spaako (PHS) pastatas, padėtį; ragina, kad Biuras pradėtų renovacijos tyrimą ir jį nagrinėtų; tikisi, kad Biuras, nustatydamas renovacijos laikotarpį, atsižvelgs į būtinybę užtikrinti tinkamas ir saugias darbo sąlygas; prašo, kad Biuras, kai tik galės, informuotų Biudžeto komitetą apie visus veiksmus; atsižvelgdamas į tai, ragina Biurą padėti pamatus tam, kad PHS pastatas būtų pertvarkytas į pavyzdinį pažangų pastatą energijos vartojimo efektyvumo požiūriu, ir nedelsiant imtis pastato atnaujinimo;

37. ragina atsakingus Pirmininko pavaduotojus pateikti Biudžeto komitetui KAD pastato pažangos ataskaitą;

38. mano, kad išsamiai nagrinėjant sąveikos ir lėšų taupymo galimybes reikėtų ir toliau vykdyti struktūrines ir organizacines reformas, kuriomis siekiama didesnio efektyvumo, aplinkosauginio tvarumo ir veiksmingumo; primena, kad itin daug lėšų galėtų būti sutaupyta, jeigu institucija turėtų tik vieną, o ne tris darbo vietas (Briuselis, Strasbūras ir Liuksemburgas); pabrėžia, kad šis procesas turėtų būti vykdomas nesukeliant grėsmės Parlamento teisėkūros kompetencijai, biudžeto įgaliojimams ir tikrinimo įgaliojimams arba Parlamento narių, padėjėjų ir darbuotojų darbo sąlygų kokybei;

Su darbuotojais susiję klausimai

39. teigiamai vertina pasiūlymą 2017 m. 60 pareigybių sumažinti etatų planą, laikantis su Taryba pasiekto susitarimo dėl Europos Sąjungos 2016 finansinių metų bendrojo biudžeto projekto, kurį Taikinimo komitetas patvirtino 2015 m. lapkričio 14 d. vykdant biudžeto procedūrą;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

40. primena, kad 5 proc. sumažinto darbuotojų skaičiaus tikslas netaikomas bendram frakcijų darbuotojų skaičiui, laikantis sprendimų, priimtų dėl 2014, 2015 ir 2016 finansinių metų;

41. pritaria tam, kad reikia numatyti papildomas airių kalbos vertimo raštu ir žodžiu pareigybes; atsižvelgdamas į Komisijos rekomendaciją, netaiko šioms naujoms pareigybėms 5 proc. mažinimo tikslo; ragina generalinį sekretorių konsultuotis su Airijai atstovaujančiais Parlamento nariais siekiant galimo airių kalbos vartojimo racionalizavimo, nepakenkiant Parlamento nariams garantuojamoms teisėms;

42. pritaria tam, kad per visas plenarinių posėdžių diskusijas būtų pradėta naudotis tarptautinės gestų kalbos vertimo žodžiu paslaugomis, kad bent šios diskusijos būtų iš tikrųjų prieinamos visiems ES piliečiams;

43. teigiamai vertina pažangą, padarytą vertimo raštu ir vertimo žodžiu efektyvumo srityje; pripažįsta vertėjų žodžiu teikiamų paslaugų kokybę ir pridėtinę vertę; ragina generalinį sekretorių ir vertėjų žodžiu atstovus nedelsiant sudaryti tvarų susitarimą, kuriame būtų suderintos kokybiškos darbo sąlygos ir veiksmingas valdymas, kad būtų išvengta pusiausvyros sutrikimo darbo valandų požiūriu ir bendro vertėjų žodžiu nesaugumo jausmo, atsižvelgiant į socialines teises; prašo generalinio sekretoriaus parengti tolesnius racionalizavimo pasiūlymus, pvz., susijusius su didesniu vertimo raštu ir žodžiu pareikalavus kiekiu, ypač turint mintyje Europos Parlamento jungtinių grupių veiklą; mano, kad nuo 2014 m. spalio mėn. nagrinėjimo komitete etapu pateikiamų pakeitimų atžvilgiu taikoma lingvistinio profiliavimo sistema – tai didesnio veiksmingumo, kurį galima užtikrinti ir toliau plėtoti, pavyzdys; laikosi nuomonės, kad vertimas žodžiu ir vertimas raštu – tai pagrindiniai visiems atviros Europos demokratijos elementai, ir atitinkamai ragina neleisti vykdyti reformos, kuria būtų apribota kuo didesnė prieiga prie Parlamento veiklos ir dokumentų kuo įtraukesniu būdu;

44. ragina Biurą įvertinti ir prireikus persvarstyti stažuotojų statutą reglamentuojančias taisykles, be kita ko, nustatant minimalų atlyginimą ir suderinant su maitinimo paslaugomis susijusius kainų pasiūlymus visiems stažuotojams Parlamento administracijoje ir Parlamento narių kabinetuose, kad būtų užtikrintas vienodas požiūris ir apsaugotos stažuotojų socialinės teisės;

45. ragina Biurą persvarstyti komandiruočių išlaidų, susijusių su kelionėmis iš vienos Parlamento darbo vietos į kitą ir atgal, ir akredituotųjų Parlamento narių padėjėjų išlaidų kompensavimą reglamentuojančias taisykles, kad jos būtų suderintos su kitiems darbuotojams taikomomis taisyklėmis;

46. laikosi nuomonės, jog reikia pradėti taikyti trečią procedūrą siekiant užtikrinti, kad Parlamento nario ir padėjėjo sutartis galėtų būti nutraukta bendru sutikimu;

Vairuotojų paslaugos / judumas

47. abejoja dėl pasiūlymo dėl vairuotojų paslaugų internalizavimo pakeičiant išorės paslaugų teikėją Parlamento sutartininkais – dėl to iš karto susidarytų maždaug 3,7 mln. EUR papildomų išlaidų; mano, kad gerai parengta išorės sutartis, sudaryta laikantis taikytinų viešųjų pirkimų taisyklių, kai išorės paslaugų teikėjas aiškiai įpareigojamas prisiimti atsakomybę už saugumą ir patikimumo patikrinimus, taip pat už deramas darbo sąlygas ir užmokestį, turėtų būti laikoma alternatyvia galimybe; pritarė internalizavimui tik tuomet, jeigu jo išlaidos neviršytų išlaidų, susijusių su dabartine sistema, ir jeigu juo vairuotojams būtų užtikrintos deramos darbo sąlygos ir užmokestis, didesnė lyčių pusiausvyra ir ekologiškesnių automobilių naudojimas; prašo prieš priimant sprendimą pateikti išsamią informaciją Biudžeto komitetui;

48. prašo generalinio sekretoriaus konsultuotis su Belgijos valdžios institucijomis siekiant užtikrinti geras galimybes naudotis nauju tiesioginiu traukinio reisų tarp traukinių stoties *Bruxelles-Luxembourg* ir Zaventemo oro uosto ir apskritai geriausias naudojimosi sąlygas, kurios galėtų apimti Parlamento narių leidimų pripažinimą vietoj dabartinės *laissez passer* sistemos;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

49. laikosi nuomonės, kad automobilių parke turėtų būti daugiau išlaidų ir kuro požiūriu efektyvesnių ir saugesnių automobilių; pabrėžia, kad pirmenybė turėtų būti teikiama mikroautobusų ir autobusų naudojimui važiuojant į oro uostą arba atvažiuojant iš jo pagal nustatytą grafiką; ragina generalinį sekretorių pateikti pranešimą dėl visiško perėjimo prie elektra varomo transporto iki dešimtmečio pabaigos;

50. prašo generalinio sekretoriaus vesti diskusijas su Parlamento kelionių agentūra; ragina kelionių agentūrą intensyviau vykdyti kainų palyginimus; ragina kelionių agentūrą aktyviai ieškoti pigesnių bilietų juos užsakant ir apskritai siūlyti konkurencingesnes kainas Parlamento nariams ir visų kategorijų darbuotojams, kartu užtikrinant tinkamas bilietų keitimo sąlygas;

Komunikacija

51. prašo pateikti 2014 m. informavimo ir komunikacijos kampanijos bendros strategijos ir metodo *ex post* vertinimo rezultatus (planuota vertinimo ataskaitą parengti ne vėliau kaip 2015 m. antrąjį pusmetį);

52. pakartoja savo raginimą generaliniam sekretoriui, kad reikia pranešti Biudžeto komitetui 2014 m. Parlamento rinkimų kampanijos įvertinimo ir Parlamento komunikacijos priemonių, skirtų plačiajai visuomenei, veiksmingumo rezultatus;

53. pripažįsta Parlamento informacijos biurų vaidmenį didinant informuotumą apie Parlamento ir apskritai Sąjungos veiklą; mano, kad Parlamento informacijos biurų atžvilgiu reikėtų numatyti veiksmingumo priemones; laikosi nuomonės, kad minėtieji informacijos biurai turėtų, kiek tai įmanoma, veikti tame pačiame pastate kaip ir Komisijos atstovybės ir dalytis su jomis administracinio padalinio paslaugomis; prašo įvertinti informacijos biurų tikslus, užduotis ir veiklos rezultatus ir pagal juos apibrėžti prioritetus;

54. prašo įvertinti glaudesnio bendradarbiavimo su televizijos kanalu ARTE Strasbūre galimybę siekiant sukurti Europos žiniasklaidos centrą jaunų žurnalistų mokymo tikslais;

55. ragina generalinį sekretorių pateikti ataskaitą dėl įmonių ir organizacijų, kurioms suteikta teisė patekti į Parlamentą, kad jos galėtų organizuoti forumus apie savo veiklą; ragina generalinį sekretorių išlaikyti įvairių sektorių atstovų ir įvairių tipų organizacijų, kuriems suteikta teisė patekti į Parlamentą, pusiausvyrą;

Kiti klausimai

56. primygtinai ragina generalinį sekretorių pateikti išsamią ataskaitą apie Parlamento, Regionų komiteto ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto bendradarbiavimo susitarimų administracinių dalių įgyvendinimą ir ja remiantis parengti galimus susitarimus dėl tolesnio administracinio bendradarbiavimo logistikos, infrastruktūros arba saugumo srityse;

57. primygtinai ragina generalinį sekretorių pateikti paaiškinimą, kaip šiuo metu valdoma Parlamento sporto salė ir kokios yra šiomis aplinkybėmis dabartinės Parlamento darbuotojų naudojimosi galimybės; be to, prašo pateikti paaiškinimą apie vykstantį ginčą ir pateiktus alternatyvius pasiūlymus, kaip užtikrinti veiksmingą ir ekonomiškai efektyvų sporto salės valdymą ateityje;

58. laikosi nuomonės, kad galima papildomai sutaupyti išlaidas baldams, nes mano, kad 3 589 832 EUR padidinimas 2016 m. ir panašus padidinimas 2017 m., palyginti su 2 415 168 EUR 2015 m., toli gražu nėra pagrįsti;

59. teigiamai vertina retesnę ir veiksmingesnę dėžių (pranc. *cantines*) naudojimą; ragina keliaujant į Strasbūrą dalytis dėžėmis;

60. prašo generalinio sekretoriaus visapusiškai įgyvendinti Finansinio reglamento nuostatas dėl ekonomiškai efektyvaus žaliojo viešojo pirkimo, laikantis šio reglamento dvasios ir raidės, ir sustiprinti Parlamento viešųjų pirkimų strategiją šiuo požiūriu;

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

61. ragina ir toliau siekti taupyti energiją, visų pirma kalbant apie pastatų apšvietimą ir šildymą, nes diskusijos dėl 2016 m. biudžeto parodė, kad šioje srityje dar galima sutaupyti;

62. ragina labiau skatinti vartoti sveiką ir ekologišką maistą; be to, šiuo požiūriu ragina Biurą įvertinti galimybę teikti sveiką maistą ne tik įvairinant paslaugas, bet ir, visų pirma, teikiant šviežius vaisius ir daržoves prieinamesnėmis kainomis;

o

o o

63. patvirtina 2017 finansinių metų sąmatą;

64. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir sąmatą Tarybai ir Komisijai.

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT